

Ma Đô

Contents

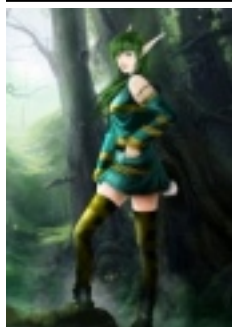
Ma Đô	4
1. Chương 1: Chi Vương	4
2. Chương 2: To Lớn Yêu Hoa (Thượng)	6
3. Chương 3: To Lớn Yêu Hoa (hạ)	8
4. Chương 4: Động Dưỡng Thai	10
5. Chương 5: Nữ Nhân Ăn Nhiều	11
6. Chương 6: Sinh	14
7. Chương 7: Hội Đồng Bùn(thượng)	16
8. Chương 8: Hội Đồng Bùn (hạ)	17
9. Chương 9: Nữ Nhân Lâu Nhất	19
10. Chương 10: Người Đùng Yy Ta	21
11. Chương 11: Ma Bướm(Thượng)	23
12. Chương 12: Ma Bướm (trung)	25
13. Chương 13: Ma Bướm (hạ)	26
14. Chương 14: Mang Thai	28
15. Chương 15: Ma Bướm Ngoại Thiên (thượng)	30
16. Chương 16: Ma Bướm Ngoại Thiên (trung)	32
17. Chương 17: Ma Bướm Ngoại Thiên (hạ)	34
18. Chương 18: Người Sê Tốt Lên Thôi	37
19. Chương 19: Tiếng Hát Của Nhân Ngư	39
20. Chương 20: Tinh Thú Hải Tinh (sao Biển)	42
21. Chương 21: Bút Cùng Về	44
22. Chương 22: Người Mang Thai	46
23. Chương 23: Hân Sinh	48
24. Chương 24: Nước Mắt Mỹ Nhân Ngư	49
25. Chương 25: Còn Cần Sát Hợp	52
26. Chương 26: Ta Trở Lại	54
27. Chương 27: 3p (thượng)	56
28. Chương 28: 3p (trung)	58
29. Chương 29: 3p (hạ)	59
30. Chương 30: Nghỉ Ngơi Chấm Dứt	61
31. Chương 31: Ma Vương Ko Dễ Dàng	63
32. Chương 32: Gặp Lại Ko Vui Về	65
33. Chương 33: Trở Về Thì Trở Về	67
34. Chương 34: Con Nhện Khủng Bố (thượng)	69
35. Chương 35	71
36. Chương 36	72
37. Chương 37	74
38. Chương 38	77
39. Chương 39	78
40. Chương 40	80
41. Chương 41	82

42. Chương 42	84
43. Chương 43	86
44. Chương 44	88
45. Chương 45: Ngoài Ý Muốn	90
46. Chương 46: Lưu Thanh Sơn	92
47. Chương 47: Bùi Diệp Lén Lút	94
48. Chương 48: Dâm Trùng Huyệt Động (thượng)	97
49. Chương 49: Dâm Trùng Huyệt Động (hạ)	98
50. Chương 50: Được Cứu Vớt	100
51. Chương 51: Tiểu Hồ Ly Trộm Thịt	102
52. Chương 52	104
53. Chương 53: Bùi Diệp Hận	106
54. Chương 54: Bí Mật Bùi Diệp	108
55. Chương 55: Quyền Lợi Ma Hậu	110
56. Chương 56: Công Dụng Của Hỏa Hồ! (thượng)	112
57. Chương 57: Công Dụng Của Hỏa Hồ! (trung)	114
58. Chương 58: Công Dụng Của Hỏa Hồ! (hạ)	116
59. Chương 59: Tiểu Hồ Ly Khó Chơi!	118
60. Chương 60: Mỹ Nam Rắn	120
61. Chương 61: Suy Tính Của Tiểu Hồ Ly	122
62. Chương 62: Bôi Thuốc	124
63. Chương 63: Người Phía Dưới Khai Tâm (thượng)	126
64. Chương 64: Người Phía Dưới Khai Tâm (hạ)	127
65. Chương 65: Lại Bôi Thuốc!	129
66. Chương 66: Mượn Dao Giết Người	131
67. Chương 67: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân!	133
68. Chương 68: Chuyện Liên Quan Đến Cự Mãng	135
69. Chương 69: Thân Thể Cự Mãng (thượng)	137
70. Chương 70: Thân Thể Cự Mãng (trung)	139
71. Chương 71: Thân Thể Cự Mãng (hạ)	141
72. Chương 72: Giết Chóc	143
73. Chương 73: Kẻ Thua Cùng Người Thắng	145
74. Chương 74: Kết Cục Của Bùi Diệp	147
75. Chương 75: Đừng Trở Lại Nữa	149
76. Chương 76: Trên Đường Trở Về Nhà	151
77. Chương 77: Đoàn Tụ	153
78. Chương 78: Lá Bài Cây	155
79. Chương 79: 1 Thua Tất Cả	157
80. Chương 80: 4 Người Cùng Vui Vẻ	159
81. Chương 81: Đánh Lâu Dài	160
82. Chương 82: Gặp Nạn	162
83. Chương 83: Sinh Tử Ko Rõ	164
84. Chương 84: Thân Thể Được Tìm Thấy	166
85. Chương 85: Thử	168
86. Chương 86	170
87. Chương 87	172
88. Chương 88	173
89. Chương 89	175
90. Chương 90	177
91. Chương 91	179
92. Chương 92	181
93. Chương 93	182
94. Chương 94	184
95. Chương 95	186

96. Chương 96	188
97. Chương 97	190
98. Chương 98	192
99. Chương 99	193
100. Chương 100	195
101. Chương 101	197
102. Chương 102	199
103. Chương 103	201
104. Chương 104	202
105. Chương 105	204
106. Chương 106	206
107. Chương 107	208
108. Chương 108	209
109. Chương 109	211
110. Chương 110: Thật Ko Thể Thành Lập Hậu Cung Phồn Thịnh? (thượng)	213
111. Chương 111: Thật Ko Thể Thành Lập Hậu Cung Phồn Thịnh? (trung)	215
112. Chương 112: Thật Ko Thể Thành Lập Hậu Cung Phồn Thịnh? (hạ)	217
113. Chương 113: Huynh Đệ Tình Thâm	222
114. Chương 114: Phòng Tân Hôn Đơn Sơ	223
115. Chương 115: Đóa Hoa Yêu Dị	225
116. Chương 116: Sức Lực Thần Bí	227
117. Chương 117: Báo Đen Phiền Ngoại! (thượng)	229
118. Chương 118: Báo Đen Phiền Ngoại! (trung)	231
119. Chương 119: Báo Đen Phiền Ngoại! (trung)	232
120. Chương 120: Báo Đen Phiền Ngoại! (trung)	234
121. Chương 121: Báo Đen Phiền Ngoại! (trung)	236
122. Chương 122: Báo Đen Phiền Ngoại! (hạ)	238
123. Chương 123: Đi Thăm Bằng Hữu	240
124. Chương 124: Ma Vương Phải Cố Gắng (thượng)	243
125. Chương 125: Ma Vương Phải Cố Gắng (trung)	244
126. Chương 126: Ma Vương Phải Cố Gắng (hạ)	246
127. Chương 127: Kiều Mặc Nhiên Tới Chơi	248
128. Chương 128: Hang Động (thượng)	250
129. Chương 129: Hang Động (trung)	252
130. Chương 130: Hang Động (hạ)	253
131. Chương 131: Cướp Đoạt	255
132. Chương 132: Nguyên Hình Của Mẫn Mặc	257
133. Chương 133: Tác Dụng Phụ Của Sức Lực Thần Bí	259
134. Chương 134: Tính Toán Nhỏ Nhặt Của Báo Đen	261
135. Chương 135: Chuẩn Bị Trở Về Sơn Động	263
136. Chương 136: Ma Chú Cùng Quang Đoàn	264
137. Chương 137: Hoan Ái Trong Sơn Động! (thượng)	266
138. Chương 138: Hoan Ái Trong Sơn Động! (trung)	268
139. Chương 139: Hoan Ái Trong Sơn Động! (hạ)	270
140. Chương 140: An Bài Hảo Nhóm Hải Tử!	272
141. Chương 141: Cãi Nhau	274
142. Chương 142: Tìm Kiếm Lối Ra	275
143. Chương 143: Tìm Được Cổng Ra!	277
144. Chương 144: Chuyện Cần Nói	279
145. Chương 145: Giao Dịch	281
146. Chương 146: Tiểu Hồ Ly Thoát Đi	282
147. Chương 147	284
148. Chương 148: Mang Thai	286
149. Chương 149	288

150. Chương 150: Thành Lập Hậu Cung!	290
151. Chương 151: Hoàn!!!	291

Ma Đô

Giới thiệu

Là con người bình thường có cuộc sống đơn giản nhưng lại vô tình bị xuyên không, cử tưởng như ngư

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ma-do>

1. Chương 1: Chi Vương

Tô Tử Duyệt thật vất vả hoàn thành công tác hôm nay, thông thả đi về nhà. Lúc này đã là đêm khuya, công ty mình tổng là như thế này áp bức nhân viên, cơ hồ mỗi ngày đều phải tăng ca đến khuya.

__ Thật ngại a, vị tiểu thư này!

Đột nhiên theo tro bóng râm thoát ra 1 cái bóng đen, làm Tô Tử Duyệt nhảy dựng, nàng đề phòng nhìn nam tử trước mặt dáng người thấp bé béo tròn này, 1 loại dự cảm bất hảo từ tro lòng hiện lên.

__ Cô nương đừng sợ, ta chỉ là đi ngang qua muốn hỏi đường thôi!- Vậy nam tử đáng khinh cười, từ tro người lấy ra 1 mảnh giấy, nói- Chính là địa chỉ mặt trên này, ta thế nào tìm cũng ko thấy, phiền toái cô nương giúp nhìn xem.

Tô Tử Duyệt hồ nghi nhìn nam tử liếc mắt 1 cái, cúi đầu để sát vào nhìn chữ trên giấy. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy ngửi thấy đến 1 cỗ kỳ quái hương khí, liền trước mặt một tối ko còn tri giác.

Làm Tô Tử Duyệt tỉnh lại là ở tro 1 cái phòng xa lạ, đầu nàng vẫn còn choán váng, mắt thật lớn trí não mới nhớ đến chính mình trước hôn mê trải qua. Nàng bắt đầu xem xét hoàn cảnh mới này, nơi này ánh sáng rất ám, nhìn kỹ mới phát hiện đây vốn là gian phòng ở, nói là huyết động thì chuẩn xác hơn chút. Vách tường huyết động này xem ra đều là đá, tro phòng che kín thật lớn đây, Tô Tử Duyệt nhất thời ko có cách gì xác định đây là thạch động hay là hốc cây. Phòng ở rất lớn, bên tro bày phóng vật dụng gia đình bình thường.

__ Người tỉnh- Theo tro bóng râm truyền đến 1 cái thấp trầm mà dễ nghe thanh âm, Tô Tử Duyệt hoảng sợ, này mới phát hiện xa xa ghế trên ngồi 1 người.

__ Các người là ai? Vì cái gì muốn đem ta đến nơi này!- Tô Tử Duyệt bên nói, bên lên lút muốn rút di động báo nguy, lại phát hiện túi của mình chẳng biết đi đâu.

__ Nơi này gọi là Ma đô, bắt người đến là vì... sinh sản- Người nọ vừa nói vừa tới gần Tô Tử Duyệt- Ta gọi là Mẫn Mặc, là vương nơi này.

Người này bộ dạng cực kì anh tuấn, mày kiếm tinh mắt, mỏng môi nhắm chặt, ko giận mà uy. Tóc dài tới vai, tùy ý lan tỏa ở phía sau, ngạch gian 1 chút hắc sắc hỏa diễm ẩn ký (Ta nghĩ đầu ca này lất phất vài

cộng tóc đỏ, nói đơn giản là móc light đi). Hắn trên thân trần trụi, rắn chắc cơ bắp bày biện ra khêu gợi tư thái, trên thân có hình xăm kỳ quái, trước ngực cùng cánh tay đều đeo 1 vài vật phẩm trang sức kim loại. Hạ thân cũng chỉ có nguyên vẹn áo khâm màu xanh vây quanh ở bên hông, che khuất bộ vị mầu chốt. Chân đạp 1 đôi hắc sắc trường gươm.

Nam nhân trước mặt này ko khỏi làm Tô Tử Duyệt xem ngây người. Rất lâu sau Tô Tử Duyệt mới ý thức được chính mình luống cuống, vội vàng thu hồi ánh mắt. Này nam nhân nhìn qua ko giống như là tốt tính khí, nhưng tựa hồ đối Tô Tử Duyệt rất có lễ ngộ, đối với luống cuống của nàng cũng ko nói cái gì.

Mẫn Mặc ngón tay vung lên, Tô Tử Duyệt vậy một thân tiêu chuẩn văn phòng sáo trang ko cánh mà bay, Tô Tử Duyệt sợ tới mức hét lớn 1 tiếng, vội vàng co rút lại thân thể, kêu lên- Người này lưu manh! Người muốn làm gì!

— Ổi tro này người ko cần thứ đó- Mẫn Mặc mặt ko chút thay đổi trả lời, tựa hồ chỉ là trình bày 1 chuyện thường nhật. Mẫn Mặc nói xong ngón tay bắn ra, dây leo ở chung quanh trên vách tường nháy mắt hướng về phía Tô Tử Duyệt đánh úp lại. Là đó dây nhanh chóng quấn lấy tứ chi Tô Tử Duyệt, đem nhẹ nhàng điều khiển.

Tô Tử Duyệt bị cảnh trước mặt này làm sợ tới mức cả người phát run, liền kêu sợ hãi đều ko nổi, sau 1 lúc lâu mới tìm hồi ngôn ngữ, run tiếng nói hỏi Mẫn Mặc- Người, người là cái gì người... Người muốn làm gì?

— Ta là vương nơi này, bắt người đến là vì sinh sản- Mẫn Mặc lần thứ 2 như trước cùng Tô Tử Duyệt giải thích, nhưng ko có vẻ ko kiên nhẫn, chỉ là làm theo phép nói.

Tô Tử Duyệt căn bản ko rảnh theo Mẫn Mặc tro miệng “Vương” “Ma đô” “Sinh sản” rốt cuộc là sao vậy hồi sự, chỉ là cầu xin nói- Người phóng ta trở về đi, chỉ cần người đồng ý thả ta, người muốn cái gì đều được.

— Nếu đến Ma đô, chỉ có 1 con đường có thể trở về.

Tô Tử Duyệt gương mặt sáng ngời, chờ mong nhìn Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc chậm rãi nói- Ổi tro này sau khi cùng ma quỷ sinh sản xong, chỉ cần người có thể sinh hạ hoàn vẹn hơn nữa còn sống sót là có thể trở thành vương hậu, cuối cùng sinh hạ hài tử của ta, người liền tự do.

Chính mình là bị chộp tới làm máy móc sinh sản! Vẫn là cấp quái vật sinh đứa nhỏ! Tô Tử Duyệt bị tin tức này hãi làm thật lâu mới hồi thần được. Chỉ nghe Mẫn Mặc tiếp tục nói- Yên tâm, nơi này cùng nhân giới ko giống nhau, người sẽ ko bị già đi, chỉ cần người có thể sống sót, liền có thể trở về.

Tô Tử Duyệt cảm tức tuấn mỹ nam nhân trước mặt này, nghiêng răng nghiêng lợi nói- Vì cái gì là ta!

Mẫn Mặc khép lại đôi mắt, ko có trả lời. 1 lát sau hắn mới nói- Sự tình đã muốn xảy ra, người liền nhanh chóng thích ứng đi, như vậy mới có thể sống sót. Nếu người còn muốn trở về như lời nói, liền cố gắng sống.

Theo sự tình phát sinh đến bây giờ, căn bản ko có thời gian Tô Tử Duyệt cẩn thận cân nhắc, 1 đồng lớn nghi vấn lại ko biết từ đâu hỏi, nàng thậm chí cảm thấy rất hoang đường, hoang đường giống như là 1 câu chuyện ko thể nào phát sinh ở tro cuộc sống.

Mẫn Mặc tiến tới sát gần Tô Tử Duyệt, ở chỗ hạ thể nàng ngắm nghía. Tô Tử Duyệt nhất thời cảm thấy cả người lông tơ đều dựng lên, nhưng là nàng giờ phút này bị là đó dây gắt gao khóa thành hình chữ đại, 2 chân rộng mở, ko thể nhúc nhích- Tử cung hoàn toàn thành thực, cư nhiên vẫn là cái trinh nữ.

Bị m cái diện mạo hết sức anh tuấn nam nhân nói ra như vậy, Tô Tử Duyệt quần bách ko biết nên làm ra cái phản ứng gì mới tốt.

Đang nghĩ, chỉ thấy Mẫn Mặc vươn 3 ngón tay, ở tình huống ko có gì bôi trơn thẳng xông dưng đạo Tô Tử Duyệt cho tới bây giờ ko có người nào tiến vào, đột phá vậy tầng lá mỏng. Máu tươi thuần Mẫn Mặc bàn tay chảy ra, hắn đưa tay tiến đến bên miệng, tình tế liếm vậy máu tươi trinh nữ, rồi mới tựa hồ cảm thấy còn ko đã nghiền, lại đem đầu tiến đến giữa 2 chân Tô Tử Duyệt, vươn đầu lưỡi đi liếm. Nhân gian xử nữ máu tươi đối với ma quỷ mà nói, là thượng đẳng thuốc bổ. Mẫn Mặc đem đầu lưỡi tiến lên, tham lam liếm liếm, thẳng đến rốt cuộc nếm ko còn 1 tia huyết hương vị.

Tô Tử Duyệt mất đi tấm thân xử nữ giữ gìn nhiều năm, lúc này đây trải qua thập phần ko vui vẻ, ko có nỗi 1 tia yêu thương thậm chí là thương hại, chỉ có bị xé rách đau đớn, càng nói gì là khoái cảm. Tô Tử Duyệt đau nước mắt rơi đầy mặt, khóc kêu- Người này súc sinh! Hồn damn!

Mẫn Mặc rời khỏi thân thể Tô Tử Duyệt, ánh mắt tro trẻo, ko có 1 tia dục vọng, tựa hồ vừa rồi này hết thấy liền chỉ là 1 cái nghi thức mà thôi. Mẫn Mặc đối ngoài cửa nói- Tốt lắm, có thể đem nàng mang đi.

Theo ngoài cửa đi vào đến 2 ma quỷ cao lớn, cả người thanh nâu, đầu vừa giống cầu vừa giống chim thân là người kết hợp tạo thành. Tứ chi cường tráng, móng vuốt sắc nhọn. Khó hạ thật lớn xấu xí dương vật ko có 1 tia che, liền như vậy bại lộ ở tro ko khí. Bọn hần 2 người đi tới 1 người nắm Tô Tử Duyệt nửa người trái, chính là cánh tay trái cùng chân trái, 1 người nắm Tô Tử Duyệt nửa người phải. Là đó dây tự động thu trở về, vậy 2 cái ma quỷ liền như thế đem Tô Tử Duyệt nâng đi ra.

Trên đường, Tô Tử Duyệt ý đồ giãy dụa, nhưng là nàng liền vậy tinh tế dây đều tránh thoát ko được, lại sao vậy tránh khai cánh tay tráng kiện của 2 người này? Điều này làm cho Tô Tử Duyệt nhận rõ 1 chuyện thực, chính mình cùng đó ma quỷ so sánh chênh lệch chẳng khác gì trứng gà cùng tảng đá. Nếu muốn sống trở về, nhất định phải bảo hộ chính mình tận lực ko để bị thương tổn, tận lực thuận theo, bằng ko ko những ko thể bảo vệ còn bị đó ma quỷ tẽ thành mảnh nhỏ.

— Ta muốn sống sót, ta muốn về nhà- Tô Tử Duyệt đối chính mình nói.

2. Chương 2: To Lớn Yêu Hoa (Thượng)

Vậy 2 quái vật thân cao lớn một đường đem Tô Tử Duyệt nâng đến 1 biển hoa, phóng tầm mắt nhìn lại nguyên biển hoa to lớn tất cả đều là đoá hoa cùng loài giống nhau to lớn. Mỗi 1 đoá hoa còn muốn cao hơn 1 người bình thường, loại hoa này tựa hồ ko có hoa hành (rê), nhìn qua giống như là trực tiếp theo tro đất đi ra. Đoá hoa đồ tươi thật lớn, nhìn ko thấy lá cây, đã có thật nhiều tráng kiện lục sắc dây theo gốc lớn đi ra, hần chính là “Lá cây” của loại hoa to lớn này. Đây đoá hoa thật lớn, nhất ngoại tầng đoá hoa hoàn toàn triển khai, mà nhất nội tầng đoá hoa lại là khép kín, gắt gao bao vây ở nhụy hoa.

Vậy 2 cái ma quỷ ở tro biển hoa đi được 1 khoảng cách liền khinh thủ khinh cước đem Tô Tử Duyệt buông ra, rồi mới xoay người liền ly khai.

— Uy! Các người muốn đi đâu? Ta làm sao đây a!- Tô Tử Duyệt theo trên mặt đất đứng lên liền vội vàng đuổi theo vậy 2 người, lại bị dưới chân chắn lại tẽ ngã trên đất. Chỉ thấy chắn ở Tô Tử Duyệt là 1 dây hoa mây, chính triển ở cổ chân của nàng. Vậy dây lại to lớn giống như cánh tay, Tô Tử Duyệt dùng sức tránh thoát vài cái ko có kết quả, bất đắc dĩ chỉ có thể ngồi xuống lấy tay đem dây từ giữa chân kéo đi ra. Nữa ngẩng đầu nhìn lại 2 cái ma quỷ đã ko còn bóng dáng, Tô Tử Duyệt thất bại chửi 1 chút mặt.

Lúc này, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên cảm thấy ko thích hợp, là đó dây rắc rối khó gỡ trên mặt đất giống như mấp máy. Tô Tử Duyệt kinh hãi, tinh tế quan sát, phát hiện chúng nó đúng là động, hơn nữa động tác tựa hồ càng lúc càng nhanh. Tô Tử Duyệt ko chút nghĩ ngợi đứng lên bỏ chạy, cũng ko quản phương hướng, chỉ là hướng phía trước chạy tới. Quay đầu lại nhìn là đó dây, đã muốn như xúc tua bay lên ko trung, thẳng hướng Tô Tử Duyệt đuổi theo.

Là đó dây chỉ có chiều dài nhất định, chỉ có thể bay tro phạm vi giới hạn, bắt ko được Tô Tử Duyệt, dù sao này cự hoa ko giống nhân loại có thể di động. Nhưng ko biết làm sao khắp nơi đều là loại hoa này, Tô Tử Duyệt chạy kinh động khởi vô số điều dây, hướng đến chỗ nàng bay tới. Cuối cùng Tô Tử Duyệt chung quy trốn tránh ko kịp bị một cái dây cuốn lấy thắt lưng, vậy dây nhanh chóng thu hồi, đem Tô Tử Duyệt mang đến phía trên tro 1 đoá to lớn hoa. Cùng lúc đó, mấy cái dây khác ko có cướp được người cũng đều chậm rãi rủ đến trên mặt đất, chỉ chít lúi đi.

Tô Tử Duyệt dùng sức muốn ngăn dây bên hông, sau khi kéo vài cái chính mình cũng hiểu được là phí công, phải đành buông tha. Vậy này dây chính là từ phía dưới gốc của đoá to lớn hoa này đi ra, lúc này, từ tro gốc lại vươn thêm vài dây khác cuốn lấy tứ chi Tô Tử Duyệt, cuối cùng lại có 1 cái triển ở tại trên cổ Tô

Tử Duyệt. Khởi điểm Tô Tử Duyệt còn liên tục giãy dụa, nhưng nàng phát hiện chính mình càng giãy dụa cái dây trên cổ kia triển lại càng gấp. Tô Tử Duyệt ko dám lộn xộn nữa, yên tĩnh bị treo ở giữa ko trung.

Qua 1 trận, cảm giác được Tô Tử Duyệt ko còn giãy dụa, đóa hoa to lớn hoa chậm rãi nở ra lộ ra bên tro nhụy hoa. Vậy nhụy hoa to lớn màu nâu, hình dạng cực tựa dương vật, phải nói còn muốn thô to hơn. Trên dương vật nâu còn bọc 1 lớp non mềm hoàng sắc sợi râu, chờ đóa hoa hoàn toàn mở ra xong, triển ở trên dương vật là đó sợi râu chậm rãi rời khỏi vậy tráng kiện dương vật, tựa râu bình thường mấp máy. Chờ nhụy hoa hoàn toàn triển khai xong, Tô Tử Duyệt lập tức liền nhìn thấy rõ ràng, vậy tráng kiện dương cụ hẳn là liên tương đương bộ phận hoa tươi ống nhị cái, còn là đó hoàng sắc sợi râu chính là nhị đực truyền bá phần hoa.

Tô Tử Duyệt nhìn đến này ko khỏi lạnh cả người. Nhưng mà càng làm cho nàng hoảng sợ là đó non mềm hoàng sắc sợi râu chậm rãi chuyển động, tựa kiểu xúc tua cuốn lấy 2 chân của nàng từ từ bò lên, nơi đi qua đều lưu lại 1 đường bột phấn, tất nhiên là phấn hoa. Là đó sợi râu chậm rãi tìm được hạ thể Tô Tử Duyệt, đùa hạ thể Tô Tử Duyệt, hơn nữa ko buông tha vậy bí ẩn tiểu hạch. Tô Tử Duyệt tuy rằng sợ hãi, nhưng là miễn cảm thân thể lại nhìn ko được trêu đùa, vậy cổ chất lỏng dần dần theo đường đạo ở chỗ sâu tro chảy ra. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy chính mình nơi đó mỗi ngứa lợi hại, hận ko thể lập tức có thể có vật gì cầm vào.

Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy, nhưng là đó sợi râu cũng ko có tiến thêm 1 bước động tác nào, vẫn như cũ ở nơi đó đùa. Tô Tử Duyệt chung quy nhìn ko được bắt đầu rên rỉ- Ân a... ko được... a... rất ngứa... chịu ko nổi a... Ân...- Nếu ko phải đôi tay cùng hông bị buộc, nàng hận ko thể hiện tại liền chính mình tự thân vận động làm. Lúc này, bỗng nhiên có 1 cái sợi râu gắt gao cuốn lấy Tô Tử Duyệt vậy căng cứng đồ tiểu hoa hạch, dùng sức buộc chặt, Tô Tử Duyệt nháy mắt đạt tới cao trào, 1 cổ chất lỏng ko chịu khống chế văng lên đi ra.

Tuy rằng là tiết đi ra nhưng là chỉ cảm thấy tro tiểu huyết càng thêm hư ko, dường như càng muốn vật gì lấp đầy tiến vào, Tô Tử Duyệt ko khỏi cầu xin tha thứ nói- A... chọc vào đi... a a... hảo muốn a...- Tuy rằng nàng cũng ko biết là kêu cho ai nghe được, lại vẫn nhìn ko được tiết đi ra.

Chờ Tô Tử Duyệt sau khi trải qua cao trào, là đó sợi râu bắt đầu hướng bên tro đường đạo bò tới, sợi râu ở tro tiểu huyết tùy ý vận vẹo, hung hăng va chạm Tô Tử Duyệt tiểu huyết ở chỗ sâu tro vậy khối mềm thịt. Đi theo càng ngày càng nhiều sợi râu chen vào đến, Tô Tử Duyệt hạ thể tựa như xé rách đau đớn, nàng ko chịu được cầu xin tha thứ- Đau... ko cần vào nữa ... đau a... ân... ko được... ta muốn ra ... ha a a... ân...- Lại là 1 luồng nhiệt lưu theo tro cơ thể Tô Tử Duyệt phun ra.

Là đó sợi râu tựa hồ cũng ko dừng lại, tiếp tục ở chỗ sâu tro tử cung Tô Tử Duyệt vận vẹo đi tới, ở tro tử cung Tô Tử Duyệt lung tung va chạm xoay quanh vận vẹo. Tô Tử Duyệt bị làm điên cuồng ngứa đầu lẳng gọi, cao trào 1 sóng cao hơn 1 sóng, nhưng là đó sợi râu vẫn như cũ ko ngừng nghỉ. Trải qua cực độ cao trào, Tô Tử Duyệt ý thức xa dần, liền khí lực quá to đều ko có, nàng trương miệng, từng ngậm từng ngậm thở khí, cảm thấy chính mình cứ như thế mà qui tiên.

Lúc này, cái dây triển ở cổ Tô Tử Duyệt vói vào tro miệng Tô Tử Duyệt bắt đầu thăm dò. Tô Tử Duyệt ngứa đầu đi, muốn phun ra vật này, nhưng mà cố gắng nửa ngày cũng là phí công. Lại phát hiện vậy đầu dây chảy ra 1 cổ chất lỏng ngọt ngào, Tô Tử Duyệt khát cực kỳ, ko quan tâm dùng sức mút vào. Vậy chất lỏng cuộn cuộn ko ngừng lưu tiến tro cơ thể Tô Tử Duyệt, sau khi uống qua chẳng những hết khát, còn có 1 cổ cảm giác chắc bụng, chỉ là ý thức có chút mơ hồ, giống như thưởng thức qua loại rượu tuyệt hảo, cảm giác muốn ngất khi này đã ko còn.

Uống qua vậy mật nước, Tô Tử Duyệt cả người ửng hồng, dầm đang vận vẹo vòng eo đón ý nói đùa là đó sợi râu chọc làm, tro não ý thức mơ hồ, chỉ biết hưởng thụ vậy cực hạn khoái cảm. Thế gian đã muốn đem ra khỏi óc Tô Tử Duyệt, ko biết qua bao lâu, là đó sợi râu đều rời khỏi thân thể Tô Tử Duyệt, hư mềm đi xuống. Lúc này Tô Tử Duyệt tro cơ thể đã muốn tràn đầy vậy ghê tởm bột phấn hoa. Tô Tử Duyệt thở dài còn có chút ý chưa muốn dừng.

Là đó dây cuốn lấy Tô Tử Duyệt đột nhiên đem Tô Tử Duyệt đặt xuống, vậy tráng kiện ống nhị cái hoa 1 chút đem Tô Tử Duyệt xô xuyên qua, thẳng cắm vào ở chỗ sâu tro tử cung- A – Tô Tử Duyệt nhỏ gọi 1 tiếng, là đó dây liền triển Tô Tử Duyệt bắt đầu thẳng tiến pháp phòng, dùng loại tốc độ mà nhân loại khó có thể đạt tới.

— A a... muốn ra ... a... tuyệt quá... ko được a... a a... chậm 1 chút a... —- Tro biển hoa trống trải quanh quẩn tiếng la Tô Tử Duyệt, thật lâu ko ngừng.

Qua rất lâu sau, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy 1 cổ chất lỏng lạnh lẽo bắn thẳng tiến đến ở chỗ sâu tro tử cung của mình, kích Tô Tử Duyệt thêm 1 lần run run bắn đi ra.

Nó bắn rồi, Tô Tử Duyệt cho rằng như vậy, đều đã xong. Nhưng là sự tình cũng ko có như nàng nghĩ như vậy đơn giản, vậy ông nhị cái hoa bắn qua sau cũng ko mềm, là đó dây mang nàng tiếp tục co rúm đứng lên.

3. Chương 3: To Lớn Yêu Hoa (hạ)

Vậy dây căn bản ko để ý Tô Tử Duyệt vừa mới trải qua cao trào, cũng ko ngừng lại, như cũ điên cuồng liên tiếp cao thấp vận động. To lớn yêu hoa vậy tráng kiện ông nhị cái tựa như 1 cái lọ thật lớn đem là đó sữa ong chúa chặt chẽ đổ ở tại tro tử cung Tô Tử Duyệt, cùng với 1 lần lại 1 lần va chạm phát ra “Phốc phốc” âm mị thanh âm.

Căn dây cuốn lấy cổ Tô Tử Duyệt vậy xa cách 1 đoạn thời gian sẽ đem đầu đưa vào tro miệng Tô Tử Duyệt, khi đó Tô Tử Duyệt liền mềm to tham lam mút vào vậy ngọt lành mật nước, sau khi uống vào cả người liền như thần kì tràn trề năng lượng, ko biết mệt mỏi, 1 lần lại 1 lần quay cuồng tro cao trào.

Tô Tử Duyệt sau đó ngất xỉu ko biết đã bị vậy yêu hoa vĩnh viễn chọc phạm bao lâu, Tô Tử Duyệt tro mộng lung thấy 1 cái bóng người đứng đối diện chính mình. Lúc này Tô Tử Duyệt bị vậy yêu hoa làm cao giọng rên rỉ, chu môi khê mở, âm mị nước bọt thuận khoe miệng tràn ra Tô Tử Duyệt hoàn toàn ko biết.

— A... ân ha... a... ko được... muốn, muốn ra a a a Mẫn, Mẫn Mặc...- Tô Tử Duyệt sau khi vừa trải qua 1 lần khó có thể nói nên lời cao trào, mới chớp đôi mắt thấy rõ người trước mặt, ko biết giờ phút này người đó tới nơi này làm gì.

— Lại mang về 1 cái âm oa- Mẫn Mặc tươi cười mang 1 ít cười nhạo. Trước Tô Tử Duyệt có rất nhiều nữ nhân đến nơi này, là đó nữ nhân còn chưa kịp làm cái gì đã bị dọa ngất xỉu ko phải là số ít, ko chỉ ko có thể lực, còn có vài liền hấp hối. Tựa Tô Tử Duyệt như vậy, ko nói nàng đến thời điểm vẫn còn là trinh nữ, chỉ mới làm mấy ngày, còn có thể sức sống tràn đầy rên rỉ, hẳn vẫn là đầu hồi bính kiến.

— A... ân a... người, a... đừng, đừng vào hoa tâm a... chậm 1 chút, chậm 1 chút... ko cần a a... muốn, muốn ra...- Tô Tử Duyệt dưới thân 1 sóng sóng khoái cảm, đánh sâu vào ko rảnh bận tâm Mẫn Mặc nói cái gì, chỉ biết hưởng thụ vô thượng khoái cảm.

Mẫn Mặc nhìn nữ nhân trước mặt rên rỉ, 1 đôi hắc sắc con ngươi thoáng chốc sâu trầm đứng lên, nhìn nàng đâm loạn dong đưa vòng eo đón ý nói đùa yêu hoa đưa đẩy, Mẫn Mặc chỉ cảm thấy 1 đoàn hỏa từ khó hạ thẳng đốt tới tro lòng- Đem nàng kéo qua đây- Mẫn Mặc thanh âm bị dục hỏa tra tấn có chút khàn khàn, nghe ra phá lệ gọi cảm.

Vậy yêu hoa dường như nghe hiểu được liền đình chỉ động tác, dây cuốn Tô Tử Duyệt mang đến trước mặt Mẫn Mặc, vẫn như cũ lơ lửng trên ko trung.

Tô Tử Duyệt lập tức sẽ bay lên thiên đường, lại đột nhiên bị rút ra, liền theo đám mây ngã vào đáy cốc, có chút muốn tìm bắt mẫn bẻ cái miệng nhỏ nhắn ko kiên nhẫn nói- Người... người này hẳn hẳn muốn làm sao?!

Mẫn Mặc 1 tay sờ sờ Tô Tử Duyệt mềm mại tóc, 1 tay đem vậy quanh ở bên hông áo khâm vén lên, 1 cái thật lớn gây thịt nháy ra trước mặt Tô Tử Duyệt. Vậy gây thịt tráng kiện cơ hồ có chút ko hợp tỉ lệ, nguyên thân điều nổi lên gân xanh có vẻ phá lệ dữ tợn. Tô Tử Duyệt bị này thật lớn gây thịt hoảng sợ, mờ mịt nhìn Mẫn Mặc.

— Hấp nó, đều ăn đối với người mới có lợi- Mẫn Mặc sờ tóc Tô Tử Duyệt, tựa hồ rất thích cái xúc cảm này, tro thanh âm mơ hồ lộ ra 1 tia ôn nhu.

Tô Tử Duyệt hồ nghi nhìn Mẫn Mặc, vậy ánh mắt giống như là đang nói- Tin người chỉ có quỷ.

Mẫn Mặc khoe miệng giơ lên, cười nói- Sẽ ko lừa gạt người, muốn sống trở về, liền ăn nhiều chút.

Tô Tử Duyệt nhìn hần bộ dáng quả thật ko giống nói dối, hơn nữa nàng quả thật muốn trở về nhà đến sốt ruột, cắn chặt răng, mở lớn miệng đem gây thịt Mẫn Mặc đưa vào tro miệng. 1 cổ mãnh liệt hơi thở nam tính thẳng hướng nhập tro miệng Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt nhất thời lại có chút hoảng hốt. Vậy cây gây cực thô, chống đỡ Tô Tử Duyệt cái miệng nhỏ thật căng. Tô Tử Duyệt miệng bị dây mây kia chọc khoảng mấy ngày, cơ hồ là cây gây Mẫn Mặc vừa vào miệng liền bắt đầu thói quen mút vào đứng lên, đầu lưỡi còn ko quên liếm làm vậy đỉnh cây gây.

_ Ân...- Mẫn Mặc cúi đầu rên rỉ 1 tiếng- Rất... am hiểu... a... ân... ai dạy người... .. ân?

Tô Tử Duyệt ko rảnh trả lời vấn đề của hần, oán thầm nghĩ chính mình lúc trước khi đến vẫn là xử nữ có thể theo thể nào học được này ko phải rõ ràng sao. Tô Tử Duyệt ở tro lòng khinh bỉ chỉ số thông minh của Mẫn Mặc, lại ko biết kỳ thật Mẫn Mặc giờ phút này cũng chỉ là muốn nghe 1 ít ngọt ngào khen ngợi thôi. Tô Tử Duyệt ra sức phun ra nuốt vào gây thịt Mẫn Mặc, phát ra “Tư tư” thanh âm, ko kịp nuốt nước miếng thuận khoe miệng tràn ra, vô hạn câu lòng người.

Mẫn Mặc thấy nàng ko đáp, đôi mắt có chút ko ưng thuận nhìn lên, hần nhìn chăm chú Tô Tử Duyệt hơi đông đưa cái miệng nói- Hừ ân... dâm phụ... rất thích... việc này đi... xem người nè... tiểu miệng xoay ... ân... rất muốn bị... cây gây chọc đi... ân?

_ Ngô... ta ân... muốn...tư... ân... về nhà... ngô...- Tô Tử Duyệt bên liếm bên nói, đồng thời 2 tay trên dưới blowjob bộ phận gây thịt ko có biện pháp đưa hết vào tro miệng, còn thường thường nhu nhu sờ sờ vài cái 2 túi ngọc. Tiếp tục nói- Ta... ngô... cấp cho... ân... Mẫn Mặc... sinh... ngô... đứa nhỏ... (Aaa nha nha, chị dụ dỗ trai tân nhỏ bé người ta. Thật xấu hổ!- Milk***Nhỏ bé hồi nào- Duyệt tỉ)

Mẫn Mặc nghe xong tro lòng đột nhiên run lên, hần sống bao nhiêu năm chính mình đều đếm ko nổi, cũng là lần đầu tiên có người ở trước mặt hần nói những lời cảm động như vậy. Mẫn Mặc tự động xem nhẹ nửa câu đầu, chỉ cảm thấy tro lòng ngọt ngào, hình như có vật gì ở tro lòng mọc rễ nảy mầm. Khó hạ gây thịt cũng theo trưởng lớn rất nhiều, Tô Tử Duyệt blowjob hiển nhiên ko thể thỏa mãn nhu cầu Mẫn Mặc. Hần dùng tay vịn ở đầu Tô Tử Duyệt, chính mình bày khó hướng về phía trước động mạnh. Ko thêm nhìn cảm thụ Tô Tử Duyệt, Mẫn Mặc thật lớn gây thịt thâm trầm sáp nhập tro cổ họng Tô Tử Duyệt, 1 chút 1 chút rất nhanh co rúm lại.

_ A... muốn... ra...- Mẫn Mặc lại chọc rất lâu, Tô Tử Duyệt cơ hồ muốn hít thở ko thông chết đi thời điểm, Mẫn Mặc mới làm 1 trận tiểu biên độ đông đưa, gây thịt nhảy lên phun ra 1 cổ lại 1 cổ tinh dịch, thẳng phun tiến ở chỗ sâu tro yết hầu Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt chưa kịp làm rõ gì, đã từng ngậm từng ngậm nuốt vào.

Thẳng đến dương cụ hoàn toàn mềm nhũn, Mẫn Mặc mới chậm rãi đem rút ra. Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đến mức đỏ bừng, từng ngậm từng ngậm thở lớn tức giận Tô Tử Duyệt nói- Muốn về nhà liền ăn nhiều- Nói xong sờ sờ tóc nàng, xoay người ly khai.

Tô Tử Duyệt trừng bóng dáng hần tiêu sái ko chút nào lưu luyến, ở tro lòng hung hăng phí 1 ngậm. Lúc này, Tô Tử Duyệt mới cảm thấy sau khi nuốt vào tinh dịch, theo vị bộ bắt đầu liền cảm thấy ấm áp, vậy cổ ấm áp dần dần khuếch tán đến ngũ tạng lục phủ, cả người tựa hồ đều sáng khoái rất nhiều. Lại qua chút thời điểm, tay chân tựa hồ đều ấm. Có lẽ hần thật sự ko lừa nàng.

Lại nói Tô Tử Duyệt tiểu huyết ko có vậy tráng kiện ông nhị cái lấp đầy, phía trước dâm dịch hồ đồ giống sữa ong chúa sớm chảy hết ra, 2 bắp đùi liền ẩm ướt nhớp nháp. Vậy dây triền Tô Tử Duyệt, ko lưu tình chút nào vậy ông nhị cái hoa thượng nhanh chóng tiến vào- A...- Tô Tử Duyệt phát ra 1 tiếng thỏa mãn thở dài, vậy hư ko rất lâu tiểu huyết chung quy bị lấp đầy. Giây tiếp theo chính là hư ko cao thấp liền tiếp pháp phòng...

4. Chương 4: Động Dưỡng Thai

Ở Tô Tử Duyệt sau khi trải qua nhiều lần cao trào, là đó triển dây nàng chung quy đình chỉ động tác, thật cẩn thận đem nàng phóng tới trên viên cánh hoa khổng lồ của nó. Tô Tử Duyệt cả người 1 chút khí lực đều không có, nằm ngay đơ trên đó cân nhắc kế tiếp phải làm sao đây.

Là đó dây đem Tô Tử Duyệt phóng ổn thỏa sau liền buông lỏng ra tay chân cùng với cổ nàng, tro đó 1 cái dây tựa xúc tua bình thường ở vị trí bụng của nàng nhẹ nhàng vuốt 1 trận, kế tiếp kéo 1 mảnh thật lớn cánh hoa đắp ở trên thân Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt sờ mảnh đồ rực cánh hoa, cảm giác thật giống như tơ lụa mềm mại thuận hoạt, so với da thịt thiếu nữ còn muốn non mềm rất nhiều, thiếp ở trên thân rất là thoải mái.

Cái dây kia lại chuyển qua trên gương mặt Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng mà cọ, Tô Tử Duyệt bị nó cọ 2 má ngứa, nhin không được thân thủ nhẹ nhàng đem đầu dây xúc tua bắt được, sắc giọng- Ngứa muốn chết, đừng náo loạn- Nói xong nàng liền ngăn cả người, này cây thực vật liền ngũ quan đều không có, lại sao có thể nghe được chính mình nói chứ.

Chỉ là sống sót tro phút chốc này, chỉ thấy cây thực vật ở trước mặt này nháy mắt héo rũ, nguyên lai là đó diễm hồng sắc đóa hoa toàn bộ biến thành đồi bại phần nâu, 1 mảnh bong ra thành bột mịn, là đó dây cũng đều héo rũ rơi xuống. Tô Tử Duyệt rất lâu mới hồi thần lại được, này nháy mắt biến hóa làm cho nàng tưởng chính mình quá mệt mỏi cho nên sinh ra ảo giác. Tô Tử Duyệt nhắm lại đôi mắt dùng sức lắc đầu lần nữa mở ra đôi mắt, nhìn đến trước mặt vẫn là cây héo rũ hoa khô.

Tô Tử Duyệt dịu dàng vuốt ve ở trên thân mình vậy mảnh cánh hoa vẫn như cũ đồ tươi trơn mềm, 1 tia phiền muộn nổi lên tro lòng. Nó thật sự chỉ là 1 gốc cây thực vật đơn thuần sao? Nếu như đem to lớn yêu hoa này nhân cách hóa lên, như vậy nó động tác khi này có thể giải thích như 1 cái nam nhân sắp làm ba khinh thủ khinh cước đem thê tử mang thai ôm đến trên giường, rồi mới đưa tay đặt ở vị trí cực cứng cảm thụ, cuối cùng thỏa mãn sờ khuôn mặt thê tử. Nhưng là nếu nói nó thật sự có tính người như vậy, vậy đó yêu hoa phía trước cướp đoạt giống cái cùng giao phối thời điểm thô bạo hành vi lại tuyệt đối thuộc về động vật sở đặc hữu trung bản năng. Tô Tử Duyệt rõ ràng không hiểu nổi.

Tô Tử Duyệt đưa tay phóng tới tiểu bụng của mình, mang thai? “Nam nhân” đầu tiên của mình lại là 1 gốc cây thực vật, cái gì thực vật ở giao phối sau liền héo rũ, hiện tại chính mình phải sinh hạ nó “Mồ côi từ tro bụng mẹ”. Này liền tiếp sự tình hoang đường đến cực điểm làm cho Tô Tử Duyệt hoàn toàn không nói gì, hiện tại liền có người đến nói với nàng nhân loại đã bị hoàn toàn diệt sạch nàng cũng sẽ không giật mình.

Sống sót tro phút chốc, chỉ thấy 2 cái ma quỷ hướng về nàng đi tới, bộ dáng cùng 2 cái ma quỷ đưa nàng tới thật rất giống, có lẽ chính là 2 người trước. Thấy bọn hắn đến gần, Tô Tử Duyệt vội vàng đem cánh hoa trên thân tựa khăn tắm giống nhau che lại thân mình. 2 người tựa như lần trước giống nhau, mỗi 1 người nâng 1 bên người nàng đem Tô Tử Duyệt nâng lên.

Tô Tử Duyệt nghĩ đến “Trượng phu” chính mình trước khi “Lâm chung” cực “Ôn nhu”, nhìn lại hiện tại xách tay chân chính mình này 2 cái thô tay gốc chân ma quỷ, không ưng thuận nói- Ta mang thai, 2 người các người cẩn thận 1 chút có được không!

Vậy 2 cái ma quỷ nhìn nhau 1 hồi, phỏng chừng cho tới bây giờ không gặp phải loại tình huống này, dùng ánh mắt giao tiếp nhau đem Tô Tử Duyệt buông ra, sau đó 1 người đem Tô Tử Duyệt ôm ở trước ngực. Như vậy so với đi bộ đích thực vững chắc cũng thư thái rất nhiều, Tô đại tiểu thư chúng ta khí diễm thể này mới tiêu xuống dưới.

Vậy 2 cái ma quỷ đem Tô Tử Duyệt đưa tới bên tro 1 cái thạch động, tiến đến bên tro dừng đạo Tô Tử Duyệt liền cảm thấy rất ấm áp, vậy ấm áp hoàn cảnh làm cho Tô Tử Duyệt có chút mệt mỏi rồi. Bọn hắn vẫn thuận thông đạo đi tiếp, này 1 đường thông đạo trên 4 vách tường đều leo lên tươi tốt thực vật. Vậy 2 cái ma quỷ lại mang Tô Tử Duyệt đi thêm 1 đoạn lộ trình sau đó đem nàng buông ra, lấy tay chỉ chỉ phía trước ý bảo chính nàng tự xuống đi.

Tô Tử Duyệt thuận phương hướng ma quỷ sắc nhọn ngón tay nhìn lại, tựa hồ phía trước cách đó không xa liền có 1 cửa ra, bên tro phiếm ôn nhu mờ mịt ngọn đèn. Tô Tử Duyệt tiếp tục đi tới, chỉ thấy cuối thông đạo là 1 cái huyết động lớn.

Thạch thất chính giữa là 1 cái ao, liếc mắt 1 cái có thể thấy trên mặt nước có hơi nhiệt khí, lại nghe ko đến lưu hoàng hương vị. Tô Tử Duyệt thẳng tiến đến cái ao, lại 1 cước vấp phải 1 vật mềm mềm, suýt chút nữa đã ngã sấp xuống. Tô Tử Duyệt cúi đầu, chỉ thấy dưới đất là 1 tầng thể rắn thật dày xanh mơn mơn như thạch hoa quả. Xuyên thấu qua vậy tro suốt lục sắc thể rắn còn có thể thấy được mặt đất, đánh giá kĩ thấy tầng thể rắn này dày chừng mấy m. Tầng thạch hoa quả dạng thể rắn này thật ấm áp, mềm mềm, cho dù ngã sấp xuống cũng sẽ ko đau lắm.

Trên vách động thạch thất cách mỗi 1 khoảng đều đào ra 1 cái ô vuông, bên tro thiêu đốt hồng sắc hỏa diễm. Tô Tử Duyệt nhìn kĩ đám hỏa diễm, chỉ thấy hỏa diễm này là ko cần chất dẫn cháy gì cũng có thể thiêu đốt, hẳn là dùng ma pháp. Vừa rồi nàng rất xa nhìn thấy “Ngọn đèn” kỳ thật chính là ánh lửa này.

Trừ bỏ mấy thứ này, cũng ko thấy cái gì đẹp mắt hết. Tô Tử Duyệt lập tức theo như cũ muốn tới gần hồ nước suối kia, muốn tẩy đi dơ bẩn trên thân. Sau khi đi đến bên tro, Tô Tử Duyệt bị chính tình cảnh trước mặt sợ tới mức- A – 1 tiếng, hét rầm lên.

Chỉ thấy chính giữa thạch thất, hoành thất thụ bát nằm rất nhiều thi thể nữ nhân, là đó thi thể nữ nhân cao cao hở ra bụng thấy rất rõ. Nghe thấy của nàng tiếng thét chói tai, là đó thi thể giật giật, cổ mở đôi mắt nhìn nàng 1 cái, lại bất động, có người đơn giản chống đỡ thân thể ngồi dậy. Có động, có thở, vậy ko phải thi thể, hẳn là cùng chính mình giống nhau bị nắm đến người. Tô Tử Duyệt tiếp tục nhìn chung quanh, còn thấy có vài người tựa vào huyết động giống như cột đá thượng chết lặng nhìn chính mình. Thô sơ giản lược đếm đếm cũng khoảng hơn mười mấy người!

Tô Tử Duyệt bị những thân thể bụng như bóng tròn kinh động nhất thời đã quên tắm rửa, liền như vậy đứng đánh giá cả đám người. Những người này tinh thần trạng thái nhìn qua đều ko tốt lắm, hơn nữa đa số đều rất gầy yếu, so với tứ chi gầy yếu lại ko bình thường nổi lên cao cao bụng. Các nàng có những người bụng cùng chính mình giống nhau ko rõ ràng lắm, có những người lại lớn dọa người, vậy căn bản ko phải đứa nhỏ nhân loại có khả năng đạt được, như vậy sao vậy có thể sinh ra nổi? Tô Tử Duyệt nhất thời cảm thấy chính mình tiền đồ chịu ưu sầu.

Tô Tử Duyệt ở tro thạch thất cương trực đứng rất lâu, đứng tới chính mình 2 chân mềm nhũn mới hồi phục tinh thần lại, dứt quãng nói- Ách... các người, hảo... ta là... mới tới, ta gọi là Tô Tử Duyệt...- Cửa nàng thanh âm rất nhỏ, nhưng là tại đây tro trống rỗng thạch động lại có vẻ phá lệ chói tai.

Là đó nữ nhân vẫn như trước phớt lờ chết lặng biểu tình nhìn Tô Tử Duyệt, có người nhắm lại đôi mắt hoặc là xoay người ko thèm nhìn nàng.

Tô Tử Duyệt mồ hôi lạnh tích tụ trên trán, là cái gì làm cho các nàng biến thành như vậy? Đó người bị kê đơn? Hay là các nàng ăn uống vật có vấn đề? Tô Tử Duyệt lập tức nghĩ đến to lớn yêu hoa đứt cho chính mình uống loại ngọt lạnh chất lỏng, chẳng lẽ là cái đó? Hay là Mẫn Mặc tinh dịch có vấn đề?

Nếu đều ko phải, liền chỉ có thể nói các nàng đã trải qua sự tình muốn vượt qua phạm vi tâm lý các nàng có khả năng thừa nhận, hệ thần kinh vì muốn bảo hộ mình, cho nên biến thành này phó tê liệt bộ dáng. Tô Tử Duyệt liên tưởng đến tro TV là đó các thiếu nữ bị bắt cóc, làm cảnh sát giải cứu ra các nàng thời điểm hơn phân nửa cũng chính là cái dạng này.

Tô Tử Duyệt nhìn đồng nữ nhân chỉ còn lại có nửa cái mạng, tro lòng càng thêm kiên định phải sống sót bằng được. Nàng dùng sức nắm chặt nắm đấm, mặc kệ tương lai sẽ phát sinh cái gì, nhất định phải kiên trì

5. Chương 5: Nữ Nhân Ăn Nhiều

Tô Tử Duyệt bước vào tro nước, nước ấm bao vây thân thể mỗi một, làm cho nàng lập tức liền thả lỏng xuống dưới. Tô Tử Duyệt 1 bên tẩy rơi phấn hoa dính ở trên thân đã muốn ngứa người, 1 bên tự hỏi tương lai chính mình. Nhiều ngày tới nay mỗi một làm cho đầu óc của nàng có chút trì độn, dần dần mí mắt càng chớp càng chậm, cuối cùng tựa vào trên vách đá thành hồ nước ngủ qua.

— Tô tiểu thư! Tô tiểu thư!- Cũng ko biết ngủ bao lâu, Tô Tử Duyệt bị lay tỉnh. Nàng chậm rãi mở đôi mắt, nhìn thấy người đánh thức nàng chính là 1 người tro đám nữ nhân kia. Thấy nữ nhân ánh mắt coi như thanh minh, Tô Tử Duyệt nhắc tới tâm mới thả xuống dưới. Thấy nàng tỉnh lại, người nọ tiếp tục nói- Người ở tro nước ngủ đã lâu, phao lâu đối thân mình ko tốt, đứng lên đi, 1 hồi sẽ có cơn.

— Đa tạ a- Tô Tử Duyệt cảm kích cười cười, phát hiện tay mình đã muốn bị bọt nước trắng bệch, ko biết làm sao thở dài, tay chân cùng sử dụng mới đứng lên nổi. Nàng này mới phát hiện chính mình cả người đều chuột rút tê mõi, vừa động cơ bắp đều đau ko thể tả. Sau khi đi lên nàng bắt đầu đánh giá nữ tử trước mặt này, nữ nhân này bộ dạng ko đến 30 tuổi, hơi có chút tư sắc, bắt quá xem ra có chút tiêu tụy. Tô Tử Duyệt nghĩ nghĩ, hỏi- Ách... ko biết xưng hô như thế nào?

— Ta họ Triệu, người bảo ta Triệu tỷ là được.

— Triệu tỷ, ta có điểm khát, nơi này có nước ko?

Triệu tỷ nâng tay chỉ 1 góc, Tô Tử Duyệt thuận phương hướng ngón tay Triệu tỷ nhìn lại, chỉ thấy trên mặt thạch bích có cái khe tròn, bên tro khe tròn có 1 cái Trúc Tử bị tước ra 1 nửa làm cái ống dẫn, tinh tế dòng nước liền theo nơi đó mặt lưu đi ra, rơi xuống phía dưới rồi thuận thế chảy xuống hồ nước nóng.

— Nước này? Sạch sẽ ko?- Tô Tử Duyệt nhăn mày, hiển nhiên có chút ghét bỏ nơi điều kiện sinh tồn nơi này.

Triệu tỷ gật gật đầu nói- Rất sạch sẽ, ngọt lành ngon miệng, chúng ta đều uống nước này.

Triệu tỷ câu này ngược lại nhắc nhở Tô Tử Duyệt, nàng do dự 1 hồi mới đề thấp thanh âm nói- Vậy uống xong... có thể hay ko cũng biến thành các nàng như vậy?

Triệu tỷ lặng yên đã lâu mới nói- Hazz... làm sao nguyên nhân là nước được? Các nàng đây là bị buộc thành như vậy a, mỗi ngày bị đám quái vật kia hãm hại, có vài nàng còn tự sát- Triệu tỷ nói đến này, đôi mắt đỏ lên, chảy xuống 2 hàng nước mắt- Người vừa tắm rửa cái ao ko biết chết chìm bao nhiêu nữ nhân! Còn có nữ nhân tinh thần ko được bình thường, còn lại đó cũng đều là chết lặng, cùng cái xác ko hồn giống nhau. Đó đều là do quái vật làm hại a! Ta liền hận ko thể giết chết bọn hắn!- Triệu tỷ nói đó thời điểm vậy khóc hồng hồng tro mắt tràn đầy sát ý, liền như tro đêm tối ma quỷ khát máu.

Tô Tử Duyệt nhìn nhìn cái ao, lấy tay đem lông tơ trên cánh tay vuốt vuốt lên tiếp tục hỏi- Vậy... những người đó sẽ thế nào?

— Bị ném đến nơi khác- Triệu tỷ xem Tô Tử Duyệt tro ánh mắt dẫn theo chút đùa cợt, nàng nói- Người còn xem ko rõ ràng sao, đến nơi đây chỉ cần người còn có 1 hơi, bọn hắn liền sẽ ko bỏ qua cho người.

Triệu tỷ ánh mắt cùng khẩu khí khiến Tô Tử Duyệt cảm thấy có chút bất an, nàng ko khỏi xê dịch thân mình lùi ra phía sau- Ta đến ngày đó Mẫn Mặc nói chỉ cần có thể sinh hạ của hắn đứa nhỏ liền có thể về nhà, chẳng lẽ ko phải sao?

Nói đến Mẫn Mặc, Triệu tỷ vẻ mặt có chút dịu đi, bắt quá nàng lập tức lại xuy cười 1 tiếng, nói- Hừ, ko đợi người nhìn thấy hắn, cũng đã bị là đó quái vật tra tấn đến chết.

— Chuyện sau này sẽ có ai biết được?- Tô Tử Duyệt cũng thở dài. Nếu tối hôm đó ko đi con đường đó, hiện tại cũng ko đến nỗi lưu lạc đến loại tình trạng này. Nếu ko có tới nơi này, hiện tại chính mình còn có thể giống như trước đi làm tan tằm. Nguyên bản cuộc sống buồn tẻ hiện tại nhưng lại thành cầu mà ko thể, nàng lại thở dài.

Tô Tử Duyệt hồi hận 1 hồi liền lập tức ý thức được chính mình ko thể suy nghĩ chuyện trước kia, ko thể nghĩ nữa, suy nghĩ sẽ chỉ làm chính mình lòng chua xót, ko được phép nhớ, nhớ cũng chỉ làm chính mình tuyệt vọng. Tựa như loại cuộc sống ko có hi vọng này cũng liền chỉ có thể suy nghĩ hiện tại, chính mình hiện tại duy nhất nhiệm vụ chính là sống sót, quyết ko thể tựa những nữ nhân kia, chính mình phải tráng kiện Khang Khang sống sót.

Bắt quá biết những nữ nhân kia biến thành bộ dáng này cùng chính mình ăn vật ko có liên quan Tô Tử Duyệt hơn phân nửa tâm cũng liền buông ra. Nàng đứng dậy đi đến bên nước suối, lấy tay nâng lên uống. Quả nhiên theo như lời Triệu tỷ, ngọt lành ngon miệng.

Tô Tử Duyệt uống xong nước, trở lại bên người Triệu tỷ ngồi xuống, chỉ thấy 2 cái ma quỷ đem 1 vật lớn vào. Tô Tử Duyệt quyết định cấp 2 cái ma quỷ này mệnh danh là nội vụ Giáp cùng nội vụ Ất, bởi vì nàng cảm giác bọn hắn cũng chẳng khác gì tạp vụ lắm. Vậy 2 cái ma quỷ đi đến trước mặt các nàng, nhanh chóng xuất ra 1 phần đồ ăn phóng tới trước mặt mỗi người liền ly khai.

Tô Tử Duyệt cho rằng có thể ở Ma đô ăn đến cái gì thần kỳ vật lạ, kết quả ko phải chỉ là cặp lồng đựng cơm giống thể giới các nàng thôi sao. Chỉ là số lượng thiếu đáng thương, cảm giác so với đồ ăn trên mây bay còn muốn thiếu chút. Ngửi được đồ ăn hương khí Tô Tử Duyệt mới thấy chính mình đã đói đến da dính vào bụng. Nàng mở miệng liền ăn xong phần cơm của mình, còn chưa đã liếm liếm môi, có chút ủy khuất đối Triệu tỷ nói- Liền cấp ít như thế, bọn hắn này ko phải ngược đãi phụ nữ có thai sao.

Triệu tỷ cười cười, đem phần của mình giao cho Tô Tử Duyệt nói- Người ăn luôn đi.

Tô Tử Duyệt này mới phát hiện Triệu tỷ cơm 1 chút đều ko có động qua, nàng lại nhìn chung quanh, phát hiện mọi nữ nhân cùng Triệu tỷ giống nhau, có những người chỉ ăn mấy khẩu liền dừng, có những người rõ ràng liền xem cũng ko thèm xem. Nàng mặt nhăn mày đối Triệu tỷ nói- Người ko ăn sao?

Triệu tỷ lắc đầu.

Tô Tử Duyệt lại khuyên nhủ- Ko ăn sao được? Người là sắt cơm là thép, người nhìn người đều gầy thành cái gì bộ dáng, cứ tiếp tục thân thể làm sao chịu nổi a. Người ăn thêm 1 chút đi, ko vì chính mình, cũng phải vì đứa nhỏ tro bụng suy nghĩ 1 chút chứ?

Tô Tử Duyệt lời này nói còn chưa dứt, chỉ thấy Triệu tỷ điên cuồng chửi đánh chính mình hờ ra bụng giận hét- Đứa nhỏ!? Đây làm sao là đứa nhỏ! Đây là quái vật! Quái vật! Ta muốn đói chết này quái vật! Ta chính là cho dù chết cũng phải giết chết nó!

Tô Tử Duyệt này mới rõ ràng, nguyên lai này nhìn như bình thường Triệu tỷ kỳ thật cũng ko bình thường cho lắm, cảm tình nơi này còn có 1 người như nàng cùng mình trò chuyện. Nàng luống cuống tay chân chế trụ đôi tay Triệu tỷ, an ủi nói- Hảo hảo hảo, ta ko khuyên người ăn, ta ăn, ta ăn. Người bình tĩnh 1 chút, bình tĩnh 1 chút...- Thẳng đến Triệu tỷ ko còn giãy dụa, nàng mới buông ra tay, đem phần cơm Triệu tỷ nuốt vào.

Ăn xong Tô Tử Duyệt vẫn là cảm thấy có chút đói, nhưng là ăn chính mình bình thường lượng cơm ăn mà nói, hiện tại hẳn là đã no. Nàng nghĩ cảm thấy đại khái là chính mình đã đói lâu, hơn nữa tro thân thể dinh dưỡng hiện tại còn thêm đứa nhỏ, vì thân thể của chính mình khỏe mạnh, Tô Tử Duyệt quyết định phải ăn nhiều 1 chút. Thế là Tô Tử Duyệt đi tới trước người 1 cái nữ nhân, thấy nàng cơm ko nhúc nhích qua, liền hỏi- À... thật ngại quá rồi 1 chút, này cơm người còn ăn ko?

Người nọ suy yếu lắc lắc đầu.

Tô Tử Duyệt da mặt dày nói- Người nếu ko ăn, có thể hay ko cho ta a?

Tô Tử Duyệt cuộc đời này cũng là lần đầu đi xin cơm ăn, hỏi xong chính nàng đều cảm thấy xấu hổ. Cũng may người nọ gật gật đầu, ko cự tuyệt, bằng ko này mặt liền quầng luôn. Tô Tử Duyệt hữu dụng đồng dạng biện pháp xin thêm mấy phần cơm, 1 vòng xuống dưới cũng ko biết là dọa bao nhiêu người. Tô Tử Duyệt ăn thật nhiều, thẳng đến ăn ko vô mới dừng lại.

Qua 1 đoạn thời gian, nội vụ Giáp cùng Ất lại đây đem các nàng ăn thừa vật thu lấy đi. Nội vụ Giáp đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt phát hiện bên cạnh nàng có vài cái cặp lồng cơm hết sạch, hắn nháy mắt trừng lớn tiểu đôi mắt hoảng sợ, quái dị nhìn Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt bị nhìn nhìn mặt đỏ tai hồng, biết chính mình ăn đích thực có điểm nhiều. Nhưng mà nữ nhân bản tính lì lợm làm nàng rống lên- Nhìn cái gì nhìn! Chưa bao giờ thấy qua nữ nhân ăn nhiều chắc!

Nội vụ Giáp quả nhiên ko lại nhìn nàng, thu thập xong vật ly khai

6. Chương 6: Sinh

Nội vụ Giáp cùng Ất đem các nàng ăn thừa vật thu lấy đem đi, Mẫn Mặc theo thường lệ tới kiểm tra tình trạng ăn uống của các nữ tử. Phát hiện lần này thức ăn hết sạch đặc biệt nhiều, tưởng đại gia khẩu vị đều biến tốt lên, cảm thấy vui mừng. Ai ngờ hỏi mới biết được, đó thức ăn đều là Tô Tử Duyệt 1 người ăn.

Mẫn Mặc neho lại đôi mắt ko biết suy nghĩ cái gì, chợt nở nụ cười, nữ nhân đó luôn có thể làm cho hắn tâm tình biến rất khá.

Nội vụ Giáp hoảng sợ trừng lớn mắt cặp kia tiểu đôi mắt, Ma vương nở nụ cười! Ma vương cư nhiên nở nụ cười!

Lại đến thời gian ăn cơm, lần này đến đưa cơm ko chỉ có là nội vụ Giáp cùng Ất, đi theo sau còn có mặt Ma Vương đại nhân Mẫn Mặc. Mẫn Mặc lập tức đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt, chuyển cho nàng 1 cặp lồng đựng cơm. Đây cặp lồng đựng cơm so với lần trước lượng cơm ăn gấp 3 lần, Tô Tử Duyệt nhìn người khác, thấy các nàng vẫn là nguyên lai phân lượng.

Tô Tử Duyệt cố nén xúc động đem cặp lồng cơm ném lên mặt Mẫn Mặc, theo hàm răng bài trừ ra- Người cút cho ta!

Mẫn Mặc thấy nàng vẫn là như thế có sức sống, tâm tình thật ko tệ, cũng ko cùng nàng nhiều lời, xoay người đi thăm dò xem người khác trạng huống. Mẫn Mặc vẫn là rất quan tâm các nàng thân thể trạng huống, hắn cũng hy vọng các nàng có thể tráng kiện khang khang sinh hạ hài tử sau đó về nhà, nhưng là trạng huống vẫn ko hề lạc quan. Hắn ở trước mặt mỗi người đều ngồi xổm xuống giúp các nàng bắt mạch, rồi mới cẩn thận quan sát các nàng tinh thần trạng huống. Mẫn Mặc nhìn đó đáng thương nữ tử thở dài lớn 1 hơi, nhưng là hắn cũng ko có biện pháp khác, Ma đô cho tới nay đều là như thế này duy trì đi xuống.

Mẫn Mặc sau khi rời khỏi, Triệu tỷ đối Tô Tử Duyệt nói- Kỳ thật Mẫn Mặc là người cũng ko tệ lắm.

Tô Tử Duyệt hừ lạnh 1 tiếng- Giả nhân giả nghĩa! Còn ko phải hắn bắt chúng ta đến.

Triệu tỷ ko nói gì. Có đôi khi nhân sinh chính là như thế mâu thuẫn.

Tuy rằng tro hang đá ko có ngày giờ, nhưng là thời gian vẫn là tiếp tục trôi qua. Tô Tử Duyệt thông qua số lần đưa cơm tính toán thời gian, nếu ăn 1 ngày 3 bữa cơm tính toán thời gian, nàng ở tro này đã muốn gần người gần 3 tháng gì đó. Đây tro lúc có nữ nhân lớn bụng bị nâng đi ra, có bụng bị nâng trở về, có bị nâng đi ra cũng có người ko trở về.

Lúc này đây đến phiên Tô Tử Duyệt bị nâng đi ra ngoài, vấn đề là của nàng bụng còn ko có nổi lên lắm, càng miễn bàn cái gì đau bụng sinh. Tô Tử Duyệt nhìn Triệu tỷ so với 3 tháng trước lại lớn rất nhiều bụng, lại nhìn chính mình hơi gồ lên bụng, này nổi lên ko biết là vì đứa nhỏ trưởng thành hay là vì chính mình ăn nhiều, này thật khó mà nói.

__ Các người là ko phải lắm?- Tô Tử Duyệt đối nội vụ Giáp cùng Ất tiến đến nâng người nói, 1 bộ cự tuyệt phối hợp bộ dáng.

Nội vụ Giáp cùng nội vụ Ất nhìn nhau 1 lúc lâu, như vậy 2 người chọc đầu bọn hắn thật đúng là lần đầu gặp phải. Cuối cùng bất đắc dĩ sử dụng bạo lực trấn áp, đem Tô Tử Duyệt mạnh mẽ mang đi.

Vậy 2 người mang Tô Tử Duyệt đi vào biển hoa lần trước, nàng cẩn thận đánh giá chung quanh, kinh ngạc phát hiện lần này cùng lần trước chính mình đi vậy biển hoa ko còn giống như cũ. Tuy rằng bộ dạng đều là cùng giống to lớn yêu hoa, nhưng này mảnh thổ hoa trên mặt đất rõ ràng nhỏ rất nhiều, hơn nữa mật độ còn thấp hơn lần trước.

Nội vụ Giáp cùng Ất đem Tô Tử Duyệt buông ra, cũng ý bảo nàng nằm hảo. Thế là Tô Tử Duyệt liền nằm ở trên mặt đất, cùng này 2 người mắt to trừng đôi mắt nhỏ, dùng ánh mắt nói với bọn hắn- Người xem ta đã nói rồi, ta làm gì có cái gì giống sắp sinh?

Đối với nữ nhân này, nội vụ Giáp cùng nội vụ Ất trực tiếp chỉ biết yên lặng nhìn.

Qua thật lâu, Tô Tử Duyệt đột nhiên cảm thấy bụng có chút ko thích hợp, vậy cảm giác giống như là thời gian hành kinh thời điểm truy đau. Nguyên đến chính mình thật sự sắp sinh, nàng lập tức khẩn trương đứng lên, ko biết nên làm sao đây. Hạ phúc tuy đau đớn nhưng thật ra vẫn ở tro phạm vi mình chịu được, chỉ là nàng ko biết tro bụng vậy khối thịt rốt cuộc là cái gì bộ dáng, muốn dùng cái gì phương thức đi ra.

Tô Tử Duyệt muốn ngồi xuống nhìn xem tình huống hạ thân của mình, chỉ mới cương trực khỏi thân mình đã bị vậy 2 cái nội vụ cấp đề ép trở về, thế là nàng chỉ có thể nằm ở trên mặt đất chờ đợi thời gian trôi qua. Lại qua rất lâu, nàng có thể cảm giác có cái vật gì 1 chút lại 1 chút theo tro âm đạo chính mình di động, cuối cùng hoàn toàn thoát ly khỏi chính mình. Nay quá trình nàng đều có thể cảm giác được.

Chờ cái gì vật hoàn toàn thoát ly khỏi thân thể của mình, Tô Tử Duyệt xem ko hơn như vậy, dùng sức vươn ra nội vụ Giáp cùng Ất áp chế chính mình tay, nhanh chóng khỏi đến xem chính mình “Đứa nhỏ” rốt cuộc có cái bộ dáng nào. Vừa xem dưới nàng suýt chút nữa phun đi ra, ko có cái gì hảo hình dung, vậy căn bản chỉ là 1 cái bướu thịt lớn bằng 1 nắm đấm.

Nội vụ Giáp cùng Ất ko biết làm sao nhìn Tô Tử Duyệt, vậy ánh mắt tựa như đang nói- Ta đã ko cho người xem rồi mà, biết hối hận chưa.

Cái gì bướu thịt ở tro ko khí sau khi xoay xoay 1 đoạn thời gian, lớp vỏ bên ngoài bắt đầu biến nâu, biến cứng, sau đó hoàn toàn biến thành 1 hạt giống màu nâu, mặt trên nhỏ phía dưới tròn, hình dạng có điểm tựa quả đào. Vậy bướu thịt hạt giống cấp chính mình ngoại da hoàn toàn biến cứng sau lần vòng vòng tại chỗ, rồi mới cút đến trên đùi Tô Tử Duyệt cạo cạo. Tô Tử Duyệt nhìn ko được thân thủ âu yếm nó, vậy xác ngoài có chút gập ghềnh, sờ lên cảm giác rất cứng rắn. Nó có vẻ rất thích bị Tô Tử Duyệt đụng vào, cao hứng chấn động run lên run lên. Tô Tử Duyệt nhìn ko được nở nụ cười- Rất đáng yêu nha!

Tô Tử Duyệt lại đậu nó chơi 1 hồi, liền thấy nó bỗng nhiên nhảy dựng lên, rồi lại như con quay xoay tròn tiến vào tro lòng đất. Tô Tử Duyệt mờ mịt nhìn nó biến mất ở tro đất, lẩm bẩm nói- Nguyên lai là hạt mầm mỏng...

Tô Tử Duyệt lấy tay đem nhô đất bị nó đào bới đắp lại, tro lòng có loại nói ko nên lời phiền muộn.

Hết thấy chấm dứt xong, vậy 2 cái nội vụ lại 1 tả 1 hữu nâng lên Tô Tử Duyệt ly khai biển hoa. Rất lâu sau đó, bọn hắn đi tới trước 1 cái cái động khẩu, vậy cái động khẩu là kéo dài nghiêng xuống phía dưới. Vậy 2 người nâng Tô Tử Duyệt xuống phía dưới đi 1 hồi thật lâu, địa hạ ko khí có chút lạnh, Tô Tử Duyệt lo lắng nhúu nhúu mày, nàng sợ chính mình ở dưới chân hội lạnh.

Đến cuối là cái trống trải địa động, bên tro cái gì đều ko có. Vậy 2 cái ma quỷ đem Tô Tử Duyệt ném ở 1 bãi mềm rỉ ra thượng bước đi .

Đây là cái tình huống gì? Tô Tử Duyệt ngây ngốc chớp chớp đôi mắt, chẳng lẽ là làm cho chính mình tại đây ở cũ? Nơi này thật kém 1 chút nha. Muốn nói là tiếp tục sinh đẻ, nhưng cũng ko thấy nam nhân vật chính xuất hiện a. Tô Tử Duyệt đang cúi đầu cân nhắc, liền phát hiện ko đứng địa phương, dưới thân này như có cái gì rỉ ra, hình như là ẩm ẩm! Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt đang ngồi lập tức đứng dậy khỏi bãi bùn dưới chân, cách khá xa xa quan sát.

Này bãi bùn rất lớn, chiếm hơn phân nửa địa động. Bề mặt rất mỏng, nhưng là Tô Tử Duyệt đoán nó trung gian bộ phận nhất định so với bề mặt hậu rất nhiều. Phóng tầm mắt nhìn lại tìm ko thấy ngũ quan, cũng nhìn ko được rõ ràng vật thể hư hư thực thực này. Nàng ngồi xổm xuống bắt bùn 1 phen cẩn thận nghiên cứu, lại phát hiện chính mình ngón tay ấn đi xuống căn bản bắt ko được nó. Tô Tử Duyệt thu hồi tay, chỉ thấy trên mặt bùn bị nàng 5 ngón tay cào thành vết lại trở thành hình dạng như cũ. Tô Tử Duyệt nhìn vết móng tay của mình, bên tro ko có dấu vết bùn đất. Nàng lại nằm úp sấp ở trên mặt đất ngửi ngửi, cũng ko có dị vị, nếu là bùn đất khẳng định có mùi tanh bùn đất.

Này vật ko phải bùn, nó mềm mềm, ẩm ẩm, ko có cách gì phân cách, nói cách khác này bùn đất sắc thể rắn vô cùng có khả năng chính là nó thân mình xác thịt

7. Chương 7: Hội Đồng Bùn(thượng)

Tuy rằng đã biết nó rỉ ra ko giống bình thường, nhưng là Tô Tử Duyệt vẫn là quyết định gọi nó bùn, bởi vì nó xác thịt bộ dạng thật sự rất giống bùn. Làm Tô Tử Duyệt nghiên cứu ra đó thời điểm, là đó rỉ ra đã muốn bắt đầu ở dưới chân Tô Tử Duyệt tụ tập, làm nó diện tích thu nhỏ lại sau mới hiện ra nó thể tích to lớn.

Nó thuận chân Tô Tử Duyệt 1 đường hướng về phía trước lan tràn, nhanh chóng đem Tô Tử Duyệt thân thể bao vây lại, rồi mới đem năng phóng đổ xuống. Tô Tử Duyệt nằm ở trên mặt đất, chỉ cảm thấy thoải mái dị thường, năng thử phiên cái thân, vậy mềm bùn đi theo năng biến hóa góc độ, nhưng vẫn thoải mái thiếp ở trên thân. Tô Tử Duyệt cảm thấy này nhất định là giường thoải mái nhất trên thế giới.

Thô sơ giản lược phỏng chừng Tô Tử Duyệt đã có 3 tháng ko ngủ qua giường, tính điều chỉnh cái thoải mái tư thế đang định đi vào giấc ngủ là lúc, bỗng nhiên cảm thấy có cái vật gì đỉnh ở tại chính mình hoa huyết lõi vào. Tô Tử Duyệt rất ngạc nhiên này khối bùn sinh thực khí (dương vật) bộ dạng làm sao trưởng thành to như vậy. Năng ko an phận vịn vẹo thân thể muốn đẩy đi ra, này khối bùn hiển nhiên so với cái gì yêu hoa ôn nhu rất nhiều, Tô Tử Duyệt thấy nó muốn cùng năng náo.

Tô Tử Duyệt từ bên tro khối bùn đi ra bên ngoài, ngồi ở nó bóng loáng ở mặt ngoài. Vậy khối bùn lại bắt đầu bao lấy hạ thân Tô Tử Duyệt muốn bao vây năng lại, Tô Tử Duyệt là hạ quyết tâm muốn xem đến tột cùng là gì, sao lại làm cho nó thực hiện được? Cho nên Tô Tử Duyệt lại 1 lần nữa né tránh.

Như thế sau khi lập lại vài lần, này khối bùn tựa hồ ngộ đi ra, nguyên lai cô nương này thích ngồi đến. Thế là, ngồi ở bùn thượng Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy có cái gì vật lại đứng vững năng tiểu huyết. Năng nâng lên mông vừa xem, chỉ thấy năng dưới thân bùn dần dần có lấy nguyên vẹn cùng loại nam nhân dương cụ hình dạng cột thịt đến.

Tô Tử Duyệt vòng vo cái thân đối diện cái gì cột thịt quan sát 1 hồi phát hiện cùng nhân loại vẫn là có điểm khác nhau, nó ko có quy đầu, bộ dạng còn lại cũng ko sai biệt lắm, à, cũng ko có vậy 2 viên tiểu cầu. Tô Tử Duyệt thử lấy tay cầm, xúc cảm ấm áp, so với cái khác địa phương tựa hồ có chút cường. Tô Tử Duyệt đưa tay đặt ở cái gì gây thịt đỉnh thử đi xuống ấn, kết quả “Phốc” 1 chút bị năng ấn nhún xuống. Năng hoảng sợ, ko biết kế tiếp nên làm sao đây.

Ngay tại năng ngăn người thời điểm, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy theo năng mông phía dưới lại cung cấp khối đến 1 cái cột thịt. Cúi đầu vừa xem, quả nhiên. Năng suy nghĩ 1 chút, rồi mới ngồi thẳng 2 chân ở trên khối bùn, khối động trên thân tiếp tục nhìn. Chỉ thấy cái gì cột thịt tìm phương hướng Tô Tử Duyệt tiểu huyết cong lưng ra 1 cái độ cong, đỉnh gây thịt vẫn như cũ đỉnh năng tiểu huyết. Cái này Tô Tử Duyệt có thể khẳng định, vật cây gây này là có thể từ nhiều chỗ đi ra, nhưng lại có tính rất nhu thuận.

Vậy cột thịt thấy tiểu huyết Tô Tử Duyệt chung quy ko hề né tránh, có vẻ thật cao hứng. Vậy đỉnh cột thịt tựa đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm 1 chút Tô Tử Duyệt 2 cánh hoa, đồng thời lại theo nơi khác mọc ra 2 cột thịt, kéo dài đến chỗ núm vú Tô Tử Duyệt, cùng giống cái cột thịt làm hoa huyết đồng dạng tần suất đùa bỡn núm vú Tô Tử Duyệt.

— Ân... ân... thật thoải mái...- Tô Tử Duyệt bị đùa bỡn cả người vô lực, mềm nằm ở trên mặt khối bùn, tùy ý nó đùa bỡn.

Tô Tử Duyệt tiểu huyết rất nhanh đã bị vây bùn chơi xuất thủy đến, dâm dịch thuận dòng ào ạt chảy ra. Có yêu dịch bôi trơn, vậy thịt cột mạnh mẽ cắm vào tro hoa huyết Tô Tử Duyệt. Đỉnh cột thịt tìm được hoa tâm của năng, bắt đầu đỉnh vây hoa tâm nghiền nát đứng lên. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy hạ thân mỗi ma khó nhin, nhin ko được rên ra vài tiếng- Ân... a... dừng, dừng ma sát ... ân... a...- Vậy cột thịt lại như trước ở chỗ của hoa tâm năng ma sát ko ngừng nghỉ, Tô Tử Duyệt cả người dục hỏa đều bị nó ma sát đi ra- Ân... động mau động... động mau động...

Vậy cột thịt lại ma sát 1 hồi, chung quy bắt đầu co rúm làm hoa huyết Tô Tử Duyệt kỳ cục ẩm ướt. Cột thịt lực đạo thật lớn, 1 chút lại 1 chút va chạm ở hoa tâm Tô Tử Duyệt, bị đâm làm cho thân mình của năng cũng theo di động đứng lên, no đủ bộ ngực cũng bởi động tác cột thịt vì vậy kịch liệt cao thấp phập phồng.

— A... a... nhẹ chút... a...- Vậy cột thịt mỗi 1 hạ đều đâm cho Tô Tử Duyệt trước mặt 1 bạch, cơ hồ muốn ngắt qua. Chưa bao giờ trải qua như thế kịch liệt tình ái, đôi tay của nàng bắt lực tại kia khối bần thượng di động, muốn nắm chặt cái gì- A... muốn... ra... ân... a — Vậy cột thịt sau khi va chạm hoa tâm Tô Tử Duyệt hơn mười hạ, Tô Tử Duyệt dưới thân đau xót, tiểu huyết mạnh mẽ co rút lại đứng lên, cung thân mình bắn đi ra, 1 cổ nóng bỏng dịch thủy liền bắn ngay trên tại đỉnh cột thịt.

Có vậy cực nóng yêu dịch lướt qua, Tô Tử Duyệt tro cơ thể gây thịt có chút xao động. Nó ko để ý Tô Tử Duyệt còn chưa đi qua cao trào dư vị, lại rất nhanh đưa đẩy liên tiếp 2 hạ, mạnh mẽ chen vào tro hoa tâm Tô Tử Duyệt- Đau — Tô Tử Duyệt đau nhỏ hét 1 tiếng, đôi tay xiết chặt thân thể bần.

Vậy cột thịt tựa hồ đối tử cung Tô Tử Duyệt phi thường cảm thấy hứng thú, nó đỉnh nhẹ nhàng mà phát qua vách tường tro tử cung mỗi 1 tác địa phương, chọc Tô Tử Duyệt cả người run run. Lúc này, nguyên bản ko hề nhúc nhích bần lại 1 lần nữa ý đồ đem Tô Tử Duyệt bao vây lại. Lúc này đây Tô Tử Duyệt ko có cự tuyệt, tùy ý vậy ẩm áp non mềm bần đem thân thể của chính mình bao vây chỉ chừa đầu cùng cổ ra ngoài.

Tro thân thể gây thịt đình chỉ co rúm, chỉ là nhẹ nhàng đụng vào vách tường tử cung Tô Tử Duyệt, mỗi 1 lần đụng vào liền châm 1 tiểu đám dục vọng chi hỏa. Tô Tử Duyệt này rất nhanh liền chưa đủ, nàng muốn bị cây gây vừa lớn lại thô hung hăng chọc làm, tựa như trước làm, mỗi 1 hạ đều giống như phải đụng phá hư nàng.

— Ân... dừng dừng lại... ân... nhanh chút chọc ta... ân...- Tô Tử Duyệt ko kiên nhẫn vịn vẹo thân mình, lúc này, bao vây Tô Tử Duyệt thân thể bần tựa như lớn ra thật nhiều cái miệng nhỏ nhắn giống nhau, mút vào của nàng mỗi 1 tác da thịt. Mà của nàng mẫn cảm bộ vị cũng được đặc biệt chiếu cố, núm vú bị 2 trương cái miệng nhỏ nhắn ngậm mút vào liếm làm, chỗ hạ thể hoa hạch cũng bị ngậm ở, Tô Tử Duyệt bị cảm giác này cơ hồ muốn biến thành điên cuồng. Giờ phút này nàng lý trí sớm phi đến lên 9 tầng mây, mỗi 1 tế bào đều kêu gào suy nghĩ muốn nữa- A... cho ta... a... nhanh chóng chọc ta... a... dùng cây gây vừa lớn lại thô hung hăng chọc ta... a... nhanh chút cho ta... a... nhanh chóng... nhanh chóng làm ta a...- Tô Tử Duyệt dùng sức đóng đưa vòng eo blowjob tro thân thể vậy cắn cột thịt, lại vẫn như cũ ko thể thỏa mãn chính mình, bị dục vọng tra tấn đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, tựa như 1 cái quả táo chín lộ ra chờ đợi người ngắt lấy.

Mẫn Mặc chính là ở thời điểm Tô Tử Duyệt hô lớn “Cho ta” bước vào, trầm đắm ở tro dục vọng Tô Tử Duyệt cũng ko có phát hiện Mẫn Mặc. Mẫn Mặc cũng ko biết chính mình là xảy ra chuyện gì, chỉ là 1 biết Tô Tử Duyệt bị đưa tới thụ thai hần liền khẩn cấp chạy tới. Từ lần trước ở tro hoa biển nhìn thấy Tô Tử Duyệt đâm dăng bộ dáng, hần liền sao vậy cũng ko thể quên được nàng, ko thể quên được nàng nói qua cấp cho chính mình sinh đứa nhỏ. Có khi nằm mơ đều là hần đem Tô Tử Duyệt đặt ở dưới thân bờ bãi đùa bỡn, xem nàng ở chính mình dưới thân uyển chuyển rên nhẹ cầu xin tha thứ. Ở trước khi nhìn thấy Tô Tử Duyệt, hần chưa từng biết nữ tử nhân loại là như thế này chói mắt

8. Chương 8: Hội Đồng Bần (hạ)

Tô Tử Duyệt cũng ko biết lúc này tro động đã có thêm 1 người, nàng vịn vẹo thân mình, dùng sức khẩn cầu- Cho ta... ân... cho ta...

Tô Tử Duyệt bộ dáng mê người khiến Mẫn Mặc phát ra dục hỏa, chỉ hận ko thể tự mình xách súng ra trận.

Ở thật lâu trước kia, Mẫn Mặc gặp được 1 cô gái. Cô gái đó bộ dạng cực mỹ, Mẫn Mặc ko đành lòng nàng chịu khổ, ko để cho nàng cùng bất cứ ma quỷ nào mây mưa, chính mình trực tiếp sung hạnh nàng, kết quả cô gái đó chết ở dưới thân chính mình. Sau đó hần mới biết được nhân loại cùng ma quỷ chung quy ko phải cùng chủng tộc, ko trải qua nhiều ma quỷ dâm dịch nhuộm dần là ko có cách gì thừa nhận ma khí trên thân Ma vương hần, càng ko có khả năng hoà thai với Ma vương. Ma con trên thân ma khí cũng rất nặng, cơ thể mẹ chịu ma khí ăn mòn ko đến 10 tháng, rất dễ dẫn đến 1 xác 2 mạng. Cho nên nếu muốn làm với Ma giới vương, trước hết phải có bư hần thân mình.

Sau sự kiện lần đó, Mẫn Mặc đối với nữ nhân nhân loại vẫn luôn thờ ơ lạnh nhạt, hẳn ko ngờ rằng sẽ lại có nữ nhân khác làm cho chính mình cảm nhận được cái gì gọi khẩn cấp. Còn riêng cô gái tử vong kia, đối nàng, Mẫn Mặc cũng chỉ là thương tiếc nhiều hơn tình yêu.

Tô Tử Duyệt... Mẫn Mặc ở tro lòng mặc niệm tên này, chỉ cảm thấy khổ hạ gây thịt trướng lớn hơn nữa. Đây bần yêu làm này “Việc” thời điểm liền thích đem đối phương bao cái nghiêm kín mít, Mẫn Mặc cố mấy cũng nhìn ko được, hừ, thật ko thú vị. Hơn nữa hẳn còn phải đi mấy chỗ thụ thai khác xem xét, ko có biện pháp ở tro này ở lại lâu. Thế là hẳn cảm thấy trước nên ưu tiên giải quyết xong chính mình trướng có chút đau cây gây, liền ly khai.

Mẫn Mặc đi tới khỏi bần nói- Đem nàng lại đây.

Tô Tử Duyệt lúc này mới nhìn thấy Mẫn Mặc, đầu tiên là hoảng sợ, rồi mới lập tức đoán được mục đích hẳn đến. Nghĩ đến lần trước ăn tinh dịch Mẫn Mặc sau đó liền thoải mái dễ chịu, nàng ko khỏi nuốt nuốt nước miếng, đôi mắt nhìn chăm chăm Mẫn Mặc khổ hạ tiểu lều trại.

Bần yêu chậm rãi di dời bộ phận bao Tô Tử Duyệt, nhưng căn cốt thịt tro cơ thể Tô Tử Duyệt lại ko có ý lui đi ra. Tô Tử Duyệt tay chân xụi lơ được mang đến gần Mẫn Mặc, vậy căn cốt thịt tro cơ thể cũng theo kéo dài, nhìn sơ qua giống cái đuôi của nàng.

Tô Tử Duyệt đi tới trước mặt Mẫn Mặc, ko đợi hẳn nói cái gì, liền tự mình vén lên áo khâm Mẫn Mặc vây quanh ở bên hông, cầm gây thịt của hẳn, há mồm ngậm lấy.

— Ân...- Mẫn Mặc thoải mái hít 1 tiếng, nheo lại đôi mắt hưởng thụ Tô Tử Duyệt phục vụ. 1 bàn tay nhẹ nhàng dịu dàng vuốt ve tóc Tô Tử Duyệt, đối nhiệt tình chủ động của nàng có vẻ rất là vừa lòng- Ân... liền vội như thế... ân... muốn của ta... gây thịt ân... làm của người... cái miệng nhỏ nhắn... ân?

— Ngô...- Tô Tử Duyệt chăm chú làm việc, đáp qua loa.

Mẫn Mặc tâm tình rất tốt, hẳn nắm lấy tay Tô Tử Duyệt, đem phóng tới 2 viên hình cầu của mình, nói- Ân... nơi này cũng muốn được quan tâm 1 chút...

Tô Tử Duyệt nghe lời lấy tay nâng lên 2 viên hình cầu, rồi nhẹ nhàng vuốt ve trên đầu vài cái. Sau đó nàng đột nhiên có hứng thú, vội vàng phun ra gây thịt, ngược lại đem viên tiểu cầu ngậm tro miệng liếm 1 phen, rồi phun ra nuốt vào.

— A... người này tiểu yêu tinh... ân...- Mẫn Mặc vươn 1 bàn tay cảm ngực Tô Tử Duyệt, nảy sinh ác độc nhu làm- Ân... thật muốn hiện tại liền giết chết người...

Tô Tử Duyệt ngậm gây thịt Mẫn Mặc phun ra nuốt vào rất lâu cũng ko thấy hẳn có dấu hiệu muốn bắn, k khỏi ai oán nhìn hẳn 1 cái. Mẫn Mặc biết ý tứ của nàng, nói- Người động tác nhanh thêm 1 chút nữa... bằng ko ra ko được...

Thế là Tô Tử Duyệt động tác liền nhanh hơn, lại blowjob hảo 1 trận, vẫn như cũ ko có hiệu quả. Mẫn Mặc thô to gây thịt đã sớm chống đỡ 2 gò má Tô Tử Duyệt mỗi đau, khuôn mặt nhỏ nhắn đều nghẹn đỏ, trên thân cũng ra 1 tầng mồ hôi. Cuối cùng nàng mệt ko chịu nổi, phun ra Mẫn Mặc gây thịt mồm to thở nổi giận- Ko làm ... ko còn khí lực ...

Mẫn Mặc thở dài 1 hơi, đem đầu nàng ấn đến khổ hạ chính mình, nói- Há miệng ngậm, ta động...

Tô Tử Duyệt há miệng ngậm gây thịt Mẫn Mặc, Mẫn Mặc 1 tay giữ đầu nàng, rồi mới bày khổ bắt đầu rất nhanh chọc lên. Mẫn Mặc chọc thật sự sâu, vậy thô to quy đầu luôn chen vào ở chỗ sâu tro yết hầu Tô Tử Duyệt làm nàng rất ko thoải mái. Ngay tại Tô Tử Duyệt sắp bị nghẹn chết thời điểm, Mẫn Mặc dưới tiểu biên độ rất nhanh đưa đẩy, phun ra 1 cổ nóng bỏng tinh dịch.

Tô Tử Duyệt đem Mẫn Mặc tinh dịch đều nuốt vào, lại còn chưa hết ý đem Mẫn Mặc có chút mềm nhũn gây thịt liếm cái sạch sẽ, liếm Mẫn Mặc suýt chút nữa lại vừa cứng lên. Tô Tử Duyệt thỏa mãn thở dài, nghiêng người nằm ngả trên người khỏi bần, cảm thụ ấm áp từ tro ra ngoài.

Mẫn Mặc có chút ko hài lòng Tô Tử Duyệt thái độ ăn xong chùi mép chẳng thèm quan tâm, u oán nhìn nàng 1 cái. Nhưng mà Tô Tử Duyệt nhắm mắt lâm vào tro cơ thể yêu bần, căn bản là ko chú ý tới. Mẫn Mặc tâm tình mang 1 tia ko cam lòng, đỉnh 1 cái oán phụ mặt, hờn dỗi vu vơ đi ra ngoài.

Vậy yêu bunn đem Tô Tử Duyệt bao lấy, nàng bỗng nhiên cảm giác có rất nhiều bunn chính cuộn cuộn ko ngừng chảy vào tro tử cung của mình, 1 lát sau tử cung của mình lại bị tràn đầy, trụy lên làm cho nàng cảm thấy chính mình bụng biến trằm. Đang nghi hoặc, tro tử cung vậy vật đột nhiên mấp máy đứng lên, hơn nữa càng lúc càng nhanh.

— A... đây là... cái gì a... a... ân... ko... ko cần... a...- Vậy đến từ ở chỗ sâu tro tử cung, cảm giác làm tình khác lạ làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy sợ hãi. Vậy mềm mại bunn cọ xát tro vách tường tử cung của nàng, loại nói ko nên lời đau đớn dần dần biến thành 1 loại sung sướng khác- Ân... a... muốn... ra a... a... nhanh chóng chút... a... a a — Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy chính mình dần dần bay lên khoái cảm cao phong, nàng đôi tay siết nắm chặt lấy yêu bunn, cung khởi thân mình, ngón chân gắt gao siết chặt- A a a a — Kịch liệt khoái cảm đập vào đầu, tro đầu nàng hiện giờ có rất nhiều sao bay vèo vèo.

Nhưng mà này còn ko có chấm dứt, tro tử cung bunn còn tại kịch liệt mấp máy 1 chút, rồi sau đó “Phốc” ở tro tử cung Tô Tử Duyệt nổ tung. Biến thành 1 đồng hoàng sắc chất lỏng, liền ko khống chế theo giữa tiểu huyết Tô Tử Duyệt chảy ra. Này cường đại khoái cảm làm cho Tô Tử Duyệt từ lúc đầu run run biến thành choáng váng, cuối cùng yêu bunn bạo khai thời điểm muốn làm thêm lần nữa phát hiện nhân nhi tro lòng đã ngắt xiu.

Tuy rằng Tô Tử Duyệt hôn mê, nhưng là yêu bunn cũng ko có để cho nàng nghỉ ngơi. Lại có 1 cái cột thịt mới mọc lên, vượt phẳng cắm vào tro tiểu huyết của nàng rồi co rút liên tục, nhanh co rút qua lại. Rồi lại giống 1 loạt động tác như trước, đầu tiên là tham tiến tro tử cung Tô Tử Duyệt, rồi mới càng ngày càng nhiều bunn dũng mãnh tiến vào tro tử cung, cuối cùng nổ tung, như thế lặp lại ko ngừng nghỉ.

Tô Tử Duyệt ngay tại tro vòng tuần hoàn lặp lại ko ngừng nghỉ này, hôn mê lại tỉnh, tỉnh lại xiu, mơ màng trằm trằm vượt qua 1 ngày rồi thêm 1 ngày. Thời điểm đối bụng vậy yêu bunn sẽ cũng khởi 1 cái t cột thịt, cắm vào tro miệng nàng, đem 1 cổ chất lỏng uy tiến tro miệng nàng. Vậy chất lỏng vô sắc vô vị tựa như nước lã, tuy rằng ko giống mật hoa của to lớn yêu hoa như vậy, uống vô tuy ko có cảm giác gì thích thú, nhưng lại đồng dạng có cảm giác chắc bụng.

Cứ như vậy ko biết qua bao nhiêu ngày, làm Tô Tử Duyệt từ tro hôn mê tỉnh lại thời điểm, phát hiện dưới thân yêu bunn đã muốn biến cường biến phạm, sờ ko hề có sức sống. Tô Tử Duyệt nhớ đến héo rũ cự hoa, ko khỏi nhủ mày nghi hoặc nói- Chẳng lẽ nó cũng phải chết? Nàng lấy tay sờ sờ chính mình bằng phẳng bụng, mình lại mang thai?

Đang nghĩ, chỉ thấy nội vụ Giáp cùng Ất lại đây tiếp nàng. Này ko thể nghi ngờ khẳng định suy nghĩ của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt lần này ko có giống lần trước có như vậy nhiều cảm khái, ko biết là vì nàng đã muốn chết lặng hay là vì nàng thật sự là quá mệt mỏi, đầu óc ko có cách gì vận chuyển.

Nội vụ Giáp giống lần trước như vậy ôm nàng hỏi đến tro hang đá, ko đợi đến hang đá Tô Tử Duyệt ngay tại tro lòng nội vụ Giáp đã khò khò. Ngày đó kịch liệt, thường xuyên cao trào làm cho nàng thân mình có chút ăn ko tiêu

9. Chương 9: Nữ Nhân Lâu Nhất

2 cái nội vụ lúc này ko giống lần trước như vậy chỉ đem Tô Tử Duyệt đặt ở cửa động, mà là đem nàng thẳng vào tro động, phóng tới trên mặt đất. Toàn bộ quá trình Tô Tử Duyệt vẫn ở trạng thái ngủ say, thẳng đến bị phóng tới trên mặt đất mới hơi tỉnh 1 chút.

Nàng dùng hết sức lết tới bên người Triệu tỷ, dặn nói- Triệu tỷ, ta mệt muốn chết. 1 hồi ăn cơm ta cũng ko có sức dậy nổi, vì vậy giúp ta lưu lại vài phần nha- Phương diện này cũng chỉ có Triệu tỷ coi như là người hiệu rõ nhất, trừ bỏ nàng ta ra Tô Tử Duyệt ko thể nghĩ ra được còn có ai có thể hỗ trợ.

Triệu tỷ biết nàng tham ăn, vui vẻ đáp ứng. Tô Tử Duyệt thấy thế liền ko hề bận tâm thứ khác, nằm xuống liền ngủ.

Thời điểm lại mở mắt ra, Tô Tử Duyệt hoàn toàn là bị đói tỉnh. Nhìn mọi nơi, quả nhiên thấy bên cạnh mình có mấy cặp lồng đựng cơm. Triệu tỷ quả nhiên hiểu nàng nha, biết nàng khẳng định đói bụng lắm, còn cố ý để liên tiếp mấy hộp. Tuy rằng đồ ăn đều đã nguội lạnh, nhưng là Tô Tử Duyệt vẫn như cũ ăn như hổ đói ăn rất ngon miệng- Triệu tỷ, cảm tạ a.

Triệu tỷ thân nhiên nói- Ko có việc gì, dù sao người ko ăn cũng ko có ai ăn.

Cấp Tô Tử Duyệt giải quyết xong mấy cặp lồng đựng cơm, rảnh rỗi lại bắt đầu cảm thấy hơi mệt. Nàng có chút nghi hoặc, hỏi- Triệu tỷ, ta ngủ bao lâu?

Triệu tỷ cẩn thận suy nghĩ 1 chút nói- Tổng cộng phát ra 5 lần cơm.

Nghe xong Triệu tỷ nói, Tô Tử Duyệt tâm đi xuống âm trầm, theo lý thuyết ngủ như thế lâu ko nên còn cảm thấy mệt mới đúng. Đối với hiện tượng khác thường này Tô Tử Duyệt ko biết nên xử lý ra sao, do dự là ko biết có phải là do áp lực tro suốt thời gian này gây ra hay ko. Nhưng là cứ như thế tiếp tục suy nghĩ lo lắng hoài cũng ko tốt, còn nữa phụ nữ có thai vốn cũng ngủ nhiều nữa. Nghĩ như vậy nàng đơn giản theo đuổi chính mình ăn xong lại ngủ, ngủ xong lại ăn suốt 1 đoạn thời gian dài.

Luôn ngủ Tô Tử Duyệt ko có biện pháp tính toán số lần ăn cơm, cho nên cũng liên ko biết đã qua bao lâu. Chỉ là lúc nàng mở đôi mắt phát hiện đồ ăn thì có nhưng là Triệu tỷ ko thấy nữa, cảm thấy bất an 1 phen. Hỏi người khác, nhưng những người khác vốn bản thân còn ko quan tâm hưởng chi là chuyện người khác, đối Tô Tử Duyệt cũng là 1 bộ trả lời qua loa.

Trải qua bất an xong, Tô Tử Duyệt lập tức nghĩ đến Triệu tỷ nhất định là bị mang đi sinh. Tuy rằng Triệu tỷ đi mất, nhưng là 2 cái nội vụ vẫn như cũ mỗi lần đều cấp Tô Tử Duyệt lưu lại đồ ăn cũng đủ nàng ăn. Điểm này làm cho Tô Tử Duyệt rất cảm động, này 2 cái nội vụ kỳ thật vẫn là người cẩn thận.

Cứ như vậy lại qua 1 đoạn thời gian, Tô Tử Duyệt mới lại nhìn thấy Triệu tỷ, nàng nhìn qua so với trước còn tiêu tụy rất nhiều. Tô Tử Duyệt nhìn nàng đoán nhất định là sau khi sinh xong lại bị đưa đến chỗ ma quỷ khác, nay lại mang thai nên mới bị đuổi về. Nhìn Triệu tỷ hơi hiện lên 1 chút bụng, Tô Tử Duyệt lại nhìn chính mình. Kinh ngạc phát hiện chính mình bụng ko biết ở cái gì thời điểm đã muốn lớn rất nhiều, bộ dạng giống như 5- 6 tháng.

Tuy rằng ko phải lần đầu tiên thụ thai, nhưng Tô Tử Duyệt là lần đầu tiên có thể nhìn thấy rõ ràng chính mình bụng lớn rõ như vậy. Loại mới mẻ cảm giác này tự nhiên lại buồn ngủ, nàng chống đỡ thân mình đứng lên ở tro hang đá đi qua đi lại. Cảm giác bụng trầm rất nhiều, nàng ko tự giác ngưỡng người về phía trước, dùng 1 bàn tay chống đỡ thắt lưng, 1 bộ dạng bà bầu tiêu chuẩn. Tô Tử Duyệt cúi đầu nhìn lại bộ ngực chính mình, phát hiện cũng ko có tựa tro truyền thuyết như vậy gia tăng 1 cup, bộ ngực của nàng cũng ko biến hóa gì nhiều, điểm này làm cho nàng cảm thấy có chút bị thương.

Tô Tử Duyệt đi bộ 1 hồi lại trở về bên cạnh Triệu tỷ, thật cẩn thận ngồi xuống. Nàng nhìn Triệu tỷ khuôn mặt càng ngày càng gầy yếu nhìn ko được khuyên nhủ- Triệu tỷ, người gầy thật nhiều, như vậy đi xuống làm sao chịu nổi a...

Triệu tỷ cười nhạo nói- Dù là béo hay gầy kết quả cũng chỉ có con đường chết!

Tô Tử Duyệt đang muốn khuyên nàng ko nên nghĩ như thế, chỉ thấy Mẫn Mặc đi vào, cùng thường lui tới bất đồng là, hẳn tro ngực còn bé thêm 1 nữ nhân. Tô Tử Duyệt ko khỏi cảm thấy kinh ngạc, ko biết là dạng người gì có thể dãi ngộ như thế hảo, được Ma vương tự mình tiếp đưa.

Chờ Mẫn Mặc sau khi buông xuống nữ nhân đó, Tô Tử Duyệt cẩn thận đánh giá nàng, phát hiện người này chính mình trước kia chưa từng gặp qua. Nàng gầy giống như bộ xương, đưa đến bệnh viện có thể mang đi nghiên cứu cấu tạo xương của con người hay làm mấy cái bộ xương tro lớp giải phẫu nha, Tô Tử Duyệt ko dám lại nhìn, chỉ cảm thấy càng nhìn càng đáng sợ, càng nhìn càng tựa cái đầu lâu sống.

_ Nàng là ai a?- Tô Tử Duyệt nhỏ giọng hỏi Triệu tỷ.

_ Nghe nói nữ nhân kia là người so với tất cả chúng ta ở lại lâu nhất. Ta đến thời điểm nàng đã có rồi, đến nỗi nàng thời điểm nào đến, ta cũng ko biết.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, ko dám hỏi Triệu tỷ đến đây được bao lâu, sợ nàng lại bắt đầu nổi điên. Tô Tử Duyệt chú ý nhất vẫn là chuyện Mẫn Mặc đem nàng ôm vào, thế là hỏi- Nữ nhân kia có thể có đặc thù đãi ngộ sao?

Triệu tỷ bị nàng hỏi ngây ngẩn cả người, cẩn thận nhớ lại 1 chút nói- Ko biết. Bất quá nàng mỗi lần đều là tự Mẫn Mặc tới đón đưa. Người nhìn nàng như vậy, sợ là...

Triệu tỷ ko có nói tiếp, Tô Tử Duyệt cũng rõ ràng nàng cái bộ dạng này chống đỡ ko được bao lâu nữa. Cho dù may mắn có thể chống đỡ qua, ko biết Mẫn Mặc đối mặt với cái đầu lâu sống này sao có thể nhìn nổi hàng ngày, Tô Tử Duyệt có chút ý xấu xa nghĩ.

Chỉ thấy Mẫn Mặc cẩn thận đem nữ nhân đó phóng tới trên mặt đất, rồi mới nhẹ giọng hỏi- Có khỏe ko?

Nữ nhân đó quay mặt qua chỗ khác ko có quan tâm Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc suy nghĩ 1 chút, hỏi- Muốn ăn gì ko?

Vậy nữ tử do dự 1 chút, chung quy là nhẹ nhàng gật đầu 1 cái. Ngay tại Tô Tử Duyệt tự hỏi rốt cuộc là muốn cho nàng ăn cái gì thời điểm, Mẫn Mặc lại vén xuống cái khóa áo khâm bên hông kia. Đây tư thế đối Tô Tử Duyệt mà nói có thể là quá quen thuộc, nàng tro lòng lửa giận lập tức liền bùng lên. Ở tro lòng mắng- Ko có tự trọng!

Tô Tử Duyệt thấy Triệu tỷ kể bên đôi mắt nhìn chăm chăm hông Mẫn Mặc chớp cũng ko thèm chớp, do dự 1 chút hỏi- Triệu tỷ, người cũng... ăn qua?

Triệu tỷ gật gật đầu, rồi mới nói- Ăn cái đó đối chúng ta thật sự tốt lắm, chúng ta cũng liền chỉ có thể ở thời điểm thụ thai ăn thượng 1 lần, nhưng Mẫn Mặc lại thường xuyên đến uy nữ nhân kia- Triệu tỷ nói đến này tro giọng mang theo chút khó chịu, nhưng là lập tức nàng lại thu hồi loại ghen tị này, nói- Bất quá người nhìn bộ dáng nàng, cũng liền chỉ có như thế mới duy trì thêm 1 chút. Cùng 1 cái người sắp chết còn so đo cái gì.

Tô Tử Duyệt giờ phút này tâm tình tựa như ăn con gián giống nhau ghê tởm, nghiêng răng nói ra vài chữ- Dù gì cũng chỉ là bàn chải công cộng!

Tô Tử Duyệt dùng ánh mắt cơ hồ có thể giết người chết trừng Mẫn Mặc, nàng cũng ko biết chính mình vì cái gì như vậy tức giận, nhưng là cảm giác giống như là cùng nhiều người khác xài chung 1 cái bàn chải đánh răng ko được tự nhiên.

Mẫn Mặc cảm nhận được xung quanh Tô Tử Duyệt có loại không lồ ko khí giết người, ánh mắt quay sang nhìn nàng. Chỉ thấy nàng chính nổi giận dùng dùng nhìn mình, môi anh đào phẫn nộ hơi mân mê. Ánh mắt của hần thuận Tô Tử Duyệt trơn bóng gáy con 1 đường xuống phía dưới, neho lại đôi mắt đánh giá nhìn nàng no đủ bộ ngực, vậy bại lộ ở tro ko khí 2 đoá phấn hồng yêu kiều điểm ướt át. Hơi hở ra bụng cũng ko có ảnh hưởng của nàng mỹ, ngược lại làm cho nàng càng nhiều mấy phần vị nữ nhân.

Mẫn Mặc chỉ cảm thấy vậy vật khó hạ ở tro tay mình chậm rãi từ từ thức tỉnh, hần nhìn chăm chú Tô Tử Duyệt, đồng thời hồi tưởng cảm giác nàng vậy trương cái miệng nhỏ nhắn phun ra nuốt vào chính mình phân thân. Tay hần bay nhanh blowjob chính mình đã muốn cường đến ko thể chịu nổi, muốn Tô Tử Duyệt dâm dăng bộ dáng, hận ko thể lập tức đem nàng đè xuống, đem gậy thịt tiến vào tro hoa huyết của nàng

10. Chương 10: Người Đứng Yy Ta

Tô Tử Duyệt bị Mẫn Mặc loại này ánh mắt nhìn cả người tóc gáy đều dựng lên, nữ nhân bản năng mẫn cảm làm cho nàng biết, gia hỏa này hiện tại tro đầu nhất định đang nghĩ việc xấu. Tro lòng đem hỏa thiêu càng lớn, thầm nghĩ- Người vừa rồi còn ôm nữ nhân khác, hiện tại nhìn ta lại giờ sủng, quả thực là cặn bã!

Tô Tử Duyệt tro lòng bỗng nhiên dâng lên 1 loại ý tưởng chọc ghẹo hần, nàng mọi nơi nhìn nhìn thấy ko có người chú ý tới mình, liền đối Mẫn Mặc ko tiếng động mở ra 2 chân.

Mẫn Mặc mạnh rút 1 hơi, chỉ thấy vậy cực lạc đại môn ngay tại trước mặt chính mình chậm rãi mở ra, cảm giác dưới thân gậy thịt lại trưởng lớn mấy phần.

Từ trên xuống dưới thấy hần bởi vì chính mình động tác mà có điểm phản ứng, Tô Tử Duyệt cảm thấy rất vừa lòng, 1 cổ mảnh liệt dọc vọng nổi lên tro lòng. Nàng vươn 1 bàn tay tại trên mảnh thịt mềm kia nhẹ nhàng mà nhu, quả nhiên thấy Mẫn Mặc 2 mắt phát sáng, tựa hồ là ko muốn bỏ qua chính mình mỗi 1 động tác. Tô Tử Duyệt rõ ràng đem ngón giữa cắm vào tiểu huyết của mình, tính tượng trưng xoắn 2 hạ. Chỉ thấy Mẫn Mặc hô hấp ồ ồ rất nhiều, tay blowjob chính mình gậy thịt tốc độ cũng nhanh hơn.

Tô Tử Duyệt thấy hần cái dạng này nhin ko được phá hư cười rộ lên, nàng rút ra ngón tay, chậm rãi khép lại 2 chân. Nhìn thấy Mẫn Mặc biểu tình rõ ràng thất vọng, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy đại khoái nhân tâm, đắc ý nhìn hần.

Mẫn Mặc thấy nàng xấu xa tươi cười, đầu tiên là sững sốt 1 chút, phản ứng lại liền biết rõ Tô Tử Duyệt là cố ý. Hần cảm thấy bướng bỉnh nha đầu này nên hảo hảo trừng phạt 1 chút, nhưng là nội tâm lại vẫn là vui vẻ, hần thích loại tình nhân tro lúc đó chơi náo này. Mẫn Mặc bước đến trước mặt Tô Tử Duyệt, ánh mắt ko thêm quan tâm mọi người xung quanh, quỳ gối trước mặt Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt thấy hần đột nhiên cấp chính mình quỳ xuống đôi mắt liền cảnh giác trừng hần. Ngay tại nàng giật mình, Mẫn Mặc kháp vuốt cảm của nàng đem vậy căn thô to gậy thịt nhét vào miệng của mình, thanh âm có chút khàn khàn nói- Người này tiểu yêu tinh, lần sau ko cho phép bướng bỉnh- Nói xong hần liền khấn cấp co rúm đứng lên, Mẫn Mặc thô lỗ động tác ám chỉ hần đã chờ mong rất lâu được trưng cái miệng nhỏ nhắn này bao vây.

Tô Tử Duyệt “Ồ ồ” kháng nghị, ko biết làm sao miệng bị đồ kín, ko có người biết nàng đang nói cái gì.

Mẫn Mặc lấy tay cổ bình tĩnh đầu Tô Tử Duyệt, ra sức chọc làm vậy trưng cái miệng nhỏ nhắn. 2 người đều ko phải lần đầu tiên làm việc này, lẫn nhau đã có ấn ý. Mẫn Mặc lại rất nhanh sau khi đưa đẩy hơn mười hạ, nóng bỏng tinh dịch phun tiến tro miệng Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt cố gắng đem là đồ ấm áp tinh dịch nuốt tiến bụng, còn có ko kịp nuốt xuống liền thuận khoe miệng chảy xuống dưới.

Mẫn Mặc rút ra còn chưa hoàn toàn mềm nhũn gậy thịt, lấy tay đem tinh dịch từ khoe miệng Tô Tử Duyệt đưa lại vào tro miệng nàng. Cắm thụ nàng hoạt non mềm đầu lưỡi linh hoạt liếm ngón tay chính mình, khổ hạ gậy thịt lại rục rịch. Hần rút ra ngón tay, đứng dậy vội rời khỏi, thể này mới bỗng dưng nhớ tới chính mình là muốn cấp cái nữ nhân suy yếu gì kia bổ thân thể, kết quả tiện nghi Tô Tử Duyệt nha đầu kia.

Mẫn Mặc có chút xấu hổ nhìn Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt mở đôi mắt to, vô tội nhìn Mẫn Mặc, điển hình được tiện nghi còn khoe mã.

— Khụ- Mẫn Mặc ko được tự nhiên thanh thanh yết hầu, đề thấp thanh âm nói- Lại giúp ta 1 phen.

— Người cũng ko sợ cố gắng quá mức cạn tinh người vong!- Tô Tử Duyệt nhìn hần liếc mắt 1 cái, liền quay đầu đi.

— Người quan tâm ta?- Mẫn Mặc tro giọng nói lộ ra 1 tia sung sướng hỏi.

— Quý mới thêm quan tâm người, ta đó là châm chọc, người nghe ko hiểu sao?

Mẫn Mặc tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt nói- Người chính là quan tâm ta, còn nói sạo- Khi nói chuyện dẫn theo làm nũng ý tứ hàm xúc. Thấy Tô Tử Duyệt ko thêm quan tâm chính mình, quá đáng, là nàng cố tình trước nha, hơi hờn giận nói- Lại giúp ta 1 phen, người xem —Mẫn Mặc dừng 1 chút, chỉ ngón tay về phía nữ nhân ko đứng dậy nổi kia, đành phải tiếp tục nói- Người xem nàng như vậy suy yếu, nếu ko bổ 1 chút thật sự sẽ chịu ko nổi, người cũng ko muốn nàng có việc đúng ko?

Tô Tử Duyệt hừ lạnh 1 tiếng, nói- Hừ, ta xem người vừa rồi chính mình làm cũng rất hăng hái.

Mẫn Mặc da mặt dày nói- Người nếu đã như vậy, ta chỉ còn cách tự mình động thủ?- Hần thật sự là tham luyến Tô Tử Duyệt vậy trưng mềm mại ướt át cái miệng nhỏ nhắn, so với tay mình thoải mái biết bao nhiêu lần. Nam nhân, đều là muốn được chính mình thích nữ nhân âu yếm.

Tô Tử Duyệt cảm tức con người trước mặt này, quả thực hoài nghi đầu óc của hắn cấu tạo cùng người bình thường quả là 1 trời 1 vực. Nào có cái loại người nào kêu nữ nhân đi làm loại sự tình này, còn thẳng thắn trưng nghĩa kêu nàng làm là vì giúp 1 cái nữ nhân khác!?

Này cũng ko thể trách Mẫn Mặc ko hiểu nữ nhân, những nữ nhân bị nắm đến nơi này chịu hãm hại người nào ko phải lúc đầu thấy hắn liền tìm cái chết, qua 1 thời gian xong, như chết lặng trực tiếp ko muốn nhìn hắn. Hắn cuộc đời này số lần tìm hiểu nữ nhân so với bị nữ nhân hận mắng còn muốn hơn rất nhiều. Mẫn Mặc vốn cũng ko phải tốt tính gì, ko biết làm sao mỗi ngày đối mặt những nữ nhân nửa chết nửa sống này, cuối cùng nhưng lại sinh sôi luyện liền ra 1 thân vô luận nữ nhân sao vậy náo, sao vậy mắng, sao vậy ko thêm nhìn chính mình hắn cũng ko giận ko giận hảo bản lĩnh.

Mẫn Mặc gặp Tô Tử Duyệt ko thêm nhìn chính mình cũng ko giận, hắn đã sớm quen cảnh này. Mẫn Mặc suy nghĩ 1 chút, dự hoặc nói- Người giúp ta lúc này, chờ ta có thời gian mang người ở Ma đô đi dạo vài vòng?

Tô Tử Duyệt mỗi ngày bị nhốt tại tro thạch động đã sớm ghen hổng rồi, nghe Mẫn Mặc như vậy 1 câu nàng có chút động tâm, nếu dạo vài vòng có thể đổi lấy cơ hội tìm được cửa ra, ai để ý hắn rốt cuộc là vì người nữ nhân nào chứ.

Mẫn Mặc thấy nàng có chút động tâm, liền lừa nói- Hảo hài tử, giúp ta, ân?- Nói xong cố chấp khởi tay nàng, phóng tới trên dương cụ mềm nhũn của mình.

Mẫn Mặc phân thân lúc này nhỏ bé, lại mềm, Tô Tử Duyệt cảm thấy hiện tại nó bộ dáng so với thời điểm hoàn toàn đứng lên dữ tợn thì đáng yêu hơn rất nhiều. Tô Tử Duyệt vươn 2 căn ngón tay kẹp lấy Mẫn Mặc mềm mại phân thân, nhịu mày hỏi- Ta gọi là gì?- Nếu như ra cái đáp sai lầm sẽ cho nó theo châu ông bà luôn nàng cũng chuẩn bị sẵn cái tư thế kéo kẹp nó rồi.

Mẫn Mặc tiến đến bên tai nàng, hô khí đáp- Tô... Tử... Duyệt...- Tô Tử Duyệt cả người chấn động, chỉ cảm thấy hắn thấp bên tai mình trầm tiếng nói kêu ra tên mình đặc biệt hảo nghe.

Mẫn Mặc thành công giải cứu hắn yếu ớt tiểu huynh đệ.

Tô Tử Duyệt cúi đầu ngậm ở cửa hắn dương vật, đưa vào tro miệng dùng đầu lưỡi chậm rãi tỉnh lại nó. Mẫn Mặc xoay người ở Tô Tử Duyệt đỉnh đầu hạ xuống nhẹ nhàng hôn, hắn rất thích cùng nàng tro lúc đó như vậy âu yếm.

Lúc này đây Tô Tử Duyệt liên tục blowjob, hiếm khi nào ngoan ngoãn làm như vậy. Mẫn Mặc hơi nhắm đôi mắt, hưởng thụ Tô Tử Duyệt tận tình phục vụ. Ở thời điểm cuối cùng cố nén xúc động bắn vào tro cái miệng nhỏ nhắn của nàng, rút ra gậy thịt đem tinh dịch bắn ở tro bàn tay mình.

Mẫn Mặc liền đem tinh dịch trên tay mình đút cho cái nữ nhân lâu nhất xong, xoay người liền vội rời khỏi. Tô Tử Duyệt cuống quýt gọi lại hắn, vội la lên- Người ko phải nói mang ta đi chơi sao? Người gạt ta!

Mẫn Mặc vỗ vỗ đầu nàng nói- Sao vậy vội? Ko phải nói chờ ta có thời gian sao? Ngoan.

Tô Tử Duyệt muốn nổ khí, nhịn ko được quát- Mẫn Mặc người cái hỗn đản!

Mẫn Mặc ở Tô Tử Duyệt tro âm thanh mắng, mang theo 2 cái nội vụ, cảm thấy mỹ mãn ly khai.

11. Chương 11: Ma Bướm(Thượng)

Mẫn Mặc sau khi rời khỏi, Triệu tỷ nhìn chăm chú Tô Tử Duyệt thật lâu, vậy ánh mắt khiến Tô Tử Duyệt cả người đều sợ hãi. Tô Tử Duyệt bị nàng nhìn ko được tự nhiên, thế là chủ động hỏi- Triệu tỷ, có chuyện gì?

Triệu tỷ lắc lắc đầu nói- Hắn đối với người thật tốt.

— Như vậy mà gọi là tốt?- Tô Tử Duyệt thực có chút ko biết làm sao.

— Có lẽ người ko biết, nhưng là người xem nơi này nhiều nữ nhân như thế, nhưng ko có 1 ai ngậm qua của hắn...- Triệu tỷ có chút xấu hổ ko dám gọi tên “Cái vật nhỏ kia”- Đây là hắn bắn ở trên tay giao cho chúng ta.

Tô Tử Duyệt hồ nghi nhìn Triệu tỷ.

Triệu tỷ cười khổ nói- Ta lừa người làm gì chứ? Hắn là vương nơi này, chiếu cố nữ nhân chúng ta là chức trách của hắn, lại chưa bao giờ từng thấy hắn đối ai tựa như đối với người.

— Triệu tỷ, kỳ thật người là Mẫn Mặc ép tới phải ko?

— Người ko tin thì thôi.

Tô Tử Duyệt tuy rằng ngoài miệng ko nói, nhưng nội tâm lại có chút vui vẻ. Mặc kệ sao cũng được, ko phải bàn chải đánh răng công cộng là được rồi?

Sau chuyện này, lại tiếp tục trải qua vài ngày nữa. Tô Tử Duyệt lại bị 2 cái nội vụ nâng đi sinh. Lúc này đây nàng bị đưa đến 1 chỗ tro động, Tô Tử Duyệt cảm thấy khả năng là đó toàn bộ ma quỷ chính là ở tro hoàn cảnh này sinh trưởng.

Tô Tử Duyệt rất may mắn, nàng lúc này đây sinh sản cũng rất thuận lợi. Cùng giống như lần trước bụng có hơi đau, rồi ở tình huống nàng ko có cảm giác lắm, vậy 1 tiểu khối yêu bùn từ dưới cơ thể từ từ bò ra. Nó nguyên bản vốn ko có hình thái cố định, tựa như bãi nước liền bò ra ngoài, Tô Tử Duyệt sinh 1 chút cũng ko mất sức. Vậy là 1 tiểu khối yêu bùn đáng yêu ra đời, Tô Tử Duyệt cẩn thận quan sát, phát hiện nó cùng lão ba nó bộ dạng thật đúng là giống nhau như đúc, chỉ là thể tích nhỏ hơn rất nhiều.

Sau khi sinh xong Tô Tử Duyệt mới ý thức được chính mình gặp phải đại phiền toái, phần gò bụng giống như thời điểm trước khi sinh vẫn còn khá lớn. Nàng nhìn cái bụng của mình khóc ko ra nước mắt.

Lúc này, nội vụ Ất đưa tới 1 chén chất lỏng xanh lá mạ ý bảo Tô Tử Duyệt mau uống đi.

Tô Tử Duyệt chỉ cái bụng của mình hỏi- Uống cái này có thể xẹp xuống?

Thấy nội vụ Ất gật đầu, Tô Tử Duyệt cắn răng 1 cái nhắm mắt đem vậy bát chất lỏng hương vị kỳ lạ nhanh chóng uống xong. Vậy chất lỏng sau khi vào bụng, tro bụng giống như là có đoàn hỏa thiêu khiến nàng khó chịu. Trải qua 1 lúc Tô Tử Duyệt liền đau ra 1 thân mồ hôi lạnh, ôm bụng nàng mà bắt đầu hối hận, ko phải là bụng lớn thôi sao, khó coi 1 chút thôi mà, ko thể ko ăn cơm được đâu, tội gì tự mình phải kiếm phiền phức như vậy? Nhưng là ko đợi Tô Tử Duyệt tự mình kiểm điểm xong, đã bị nội vụ Ất từ phía sau đập 1 phát cho hôn mê.

Tô Tử Duyệt thời điểm lúc tỉnh lại, đã nằm ở trên 1 mảnh cỏ rộng lớn. Bụng đã ko còn đau, hơn nữa còn kỳ tích khôi phục nguyên trạng cũ, như chưa từng có dấu hiệu mang thai, vậy chất lỏng lục sắc kia quả thực có thể khôi phục hình hài cũ của thiếu phụ a.

Tô Tử Duyệt từ trên mặt đất tiêu sái đứng lên chán nản bước đi ko có mục đích, luôn từ 1 cái huyết động này bị đưa đến 1 cái huyết động khác nàng rất khó có cơ hội tựa như bây giờ tiếp xúc thiên nhiên, cho nên nàng rất quý trọng thời điểm này đi. Tô Tử Duyệt đi 1 hơi thật lâu, nàng nghĩ chính mình đã rời địa điểm lúc tỉnh lại rất xa rồi. Ngay tại thời điểm nàng ngồi xuống nghỉ ngơi lấy hơi, chỉ thấy xa xa bay đến 1 người.

Người nọ có 1 đôi cánh bướm thật lớn, thiên lam sắc điểm thêm màu trắng. Hắn tóc cùng cánh màu sắc giống nhau, đỉnh đầu có 1 đôi râu dài thon thon. Hắn bộ dạng cực mỹ, mắt to tròn mi thanh tú, chu môi ửng hồng. Tô Tử Duyệt giờ phút này có thể giờ 3 ngón tay thể với cuộc đời chưa bao giờ gặp qua nam nhân nào so với hắn đẹp mắt như vậy, phỏng chừng nữ nhân cũng ko bằng. Cho dù hạng cực phẩm như Mẫn Mặc đứng ở trước mặt hắn, cũng sẽ bị hắn cướp lấy hào quang handsome. Con bướm này tuy rằng bộ dạng so với nữ nhân còn muốn xinh đẹp hơn, nhưng mà dù sao cũng là 1 nam thiếu niên. Hắn trên thân trần trụi, trên thân có 1 chút hoa văn lam sắc, cơ bắp trật tự rõ ràng. Vậy cơ bắp cũng thật đẹp, ko mang vẻ yếu đuối nhu nhược, lại càng ko mang loại phạm tục khí thô.

Tô Tử Duyệt chưa bao giờ gặp qua mỹ nam như thế, si ngốc thất thần nhìn hắn. Vậy con bướm nhìn thấy Tô Tử Duyệt hiển nhiên cũng rất giật mình, môi mọng khẽ mở ngậm người 1 chút. Vậy mỹ nam ngăn người bộ dáng làm cho người ta nhìn liền hận ko thể bay qua chà đạp 1 phen. Bướm mỹ nam cũng chỉ là sững

sốt như vậy 1 chút, lập tức giống như là gặp trúng thiên đại bảo vật gì đó, nhìn Tô Tử Duyệt ngọt ngào nở nụ cười, sống mắt lưu động đảo quanh sinh huy.

Bướm mỹ nhân có vẻ rất kích động, ở ko trung lộn lên lộn xuống, phía sau cánh dùng sức đập, biểu hiện tâm tình của mình giờ phút này. Tiếp theo hần liền vây quanh Tô Tử Duyệt bay tới bay lui, ở chung quanh nàng tiến hành hoa mỹ biểu diễn. Thường thường đưa lưng về phía Tô Tử Duyệt, đem cánh của mình triển lãm cho nàng xem. Tô Tử Duyệt bị mỹ nhân nhiệt tình biến thành ko biết làm sao, ngồi ở trên mặt đất ngây ngốc nhìn.

Đi theo thời gian chuyển dời, 1 rồi lại 1 con bướm từ các phía khác nhau tụ lại quanh Tô Tử Duyệt. Nàng này vừa mới thề chưa từng nhìn thấy nam nhân nào hấp dẫn so với bướm mỹ nhân kia, này hội liền hận ko thể cắn rơi đầu lưỡi của mình. Từng con bướm vừa mới tới trước mắt so với lúc đầu, chỉ có hơn chớ ko kém.

Càng ngày càng nhiều con bướm quay chung quanh Tô Tử Duyệt nhanh nhẹn khởi vũ, con nào cũng triển lãm cánh của mình với nàng. Bọn hần tro đó có chói mắt hồng sắc, mộng ảo tử sắc, cũng có con từ nhiều màu sắc xinh đẹp tạo thành, rực rỡ loá mắt. Tro đàn bướm cũng có vài con tựa như con bướm lúc đầu giống nhau chỉ 1 sắc, ví dụ như hoàng sắc, lam sắc, lục sắc, nhưng là bọn hần so với những con bướm sắc thái sắc sỡ khác, liền có vẻ là như khá thua kém.

Càng ngày càng nhiều người cạnh tranh xuất hiện, vậy bướm mỹ nhân lúc đầu đã ko còn giống như lúc đầu tràn đầy vui vẻ. Chính mình như vậy cạnh tranh với những con bướm có cánh xinh đẹp khác, hoàn toàn rơi vào hoàn cảnh xấu. Hần đôi mi thanh tú nhíu lại, vẻ mặt sầu lo.

Tô Tử Duyệt mờ mịt nhìn bọn hần, ko hiểu là gặp phải cái trạng huống gì nữa. Thẳng đến tro đó có 1 con bướm vươn 1 bàn tay về phía Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt mới bình tĩnh đại ngộ, bọn hần đây là đang quyến rũ mình, dùng chính mình cánh đến hấp dẫn giống cái. Tô Tử Duyệt ngẩng đầu nhìn con bướm đang đưa tay cấp chính mình này, hần là con bướm Tô Tử Duyệt nhìn thấy có thể nói là xinh đẹp rạng rỡ nhất. Hần giờ phút này đối diện chính mình nở nụ cười câu hồn người, mỹ nhân như tợ. Cánh của hần có thể nói là so với những con bướm khác hoa mỹ nhất, có rất nhiều màu sắc tạo thành xinh đẹp hoa văn. Khó trách hần có tự tin đối với mình chủ động lớn như vậy.

Tô Tử Duyệt nhìn đàn mỹ nam trước mặt này, ai cũng đẹp hết, ai nàng cũng thích, nàng quả thực ko biết chọn ai. Bỗng nhiên nàng phát ra 1 trận “Hắc hắc hắc” thanh xấu xa cười, phúc lợi! Này tuyệt đối là phúc lợi! Nếu đều có thể ôm đi hết thì tốt rồi, sẵn tiện lập luôn 1 cái hậu cung a!

Con bướm chủ động với Tô Tử Duyệt thấy Tô Tử Duyệt tươi cười như vậy càng nở nụ cười lớn hơn, càng hướng lại gần nàng. Nhưng mà người ta dù sao cũng là 1 con bướm đơn thuần, hần làm sao có thể hiểu được nhân loại như Tô Tử Duyệt phía sau tươi cười xinh đẹp thường chất chứa tư tưởng xấu xa. =_=_

Tô Tử Duyệt do dự nửa ngày trời, vẫn là quyết định tuyển con bướm nàng lúc đầu gặp mặt. Dù sao cũng là hần phát hiện nàng trước, chứng tỏ bọn họ trong lúc đó có duyên phận. Tô Tử Duyệt đi tới trước mặt hần, học con bướm bộ dáng hoa hoét kia đối với cái lam sắc Tổ Điệp này vươn tay ra.

Lam sắc Tổ Điệp có vẻ rất giật mình, hần giờ phút này đã chuẩn bị sẵn tinh thất bại lùi xuống 1 góc khuất, hoàn toàn là tâm tính đứng xem những người khác, cũng ko ngờ rằng vì cái gì Tô Tử Duyệt lại hội lựa chọn 1 kẻ tầm thường như mình. Cũng tương đương như vậy con bướm hoa hoét kia cũng ko hiểu nổi Tô Tử Duyệt vì cái gì ko chọn hần, chỉ tiếc 1 con bướm đơn thuần làm sao hiểu nổi nhân loại vốn phức tạp. = 3 =

12. Chương 12: Ma Bướm (trung)

Tổ Điệp vội đem Tô Tử Duyệt bế lên đến, kích động đập cánh bay đi.

_ A!- Chưa bao giờ thử qua bay Tô Tử Duyệt thét chói tai ôm chặt cổ Tổ Điệp, sợ hần ko cẩn thận đem chính mình ngã xuống.

Tổ Điệp ko tiếng động nở nụ cười, cảm thấy dạng như Tô Tử Duyệt rất đáng yêu. Tô Tử Duyệt thấy hần cười nhạo chính mình, nắm chặt nắm đấm dùng sức chửi đánh vào ngực Tổ Điệp. Ai ngờ nàng này đánh được vài cú, Tổ Điệp thể nhưng bỗng mất trọng lực thẳng tắp ngã xuống.

— A — Tô Tử Duyệt sợ tới mức thét chói tai đem mặt vùi vào tro lòng Tổ Điệp.

Bọn hần hạ rơi xuống gần tới mặt đất, Tổ Điệp liền đem 2 người lộn vòng bay lên. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy thân thể bỗng nhiên hạ xuống lại phút chốc bị kéo lên. Nàng ngẩng đầu nhìn Tổ Điệp, chỉ thấy hần vẻ mặt cười xấu xa nhìn mình. Tô Tử Duyệt thật sự là bị dọa, có chút tức giận cấp hần hỏi- Người cố ý?

Tổ Điệp thấy nàng tức giận, thu đi tươi cười trên mặt, khiếp đảm nhìn Tô Tử Duyệt, râu trên đầu đều rủ xuống dưới.

Tô Tử Duyệt nhìn hần dùng bộ dáng phó đáng thương cùng trông mong này, cũng ko đành lòng nói thêm gì, ko biết làm sao thở dài.

Tổ Điệp ko dám chơi náo, ôm Tô Tử Duyệt phi đến 1 gốc cổ thụ thật lớn trước mặt. Trên thân Cây có 1 cái hốc lớn, Tổ Điệp ôm nàng chui vào. Bên tro hốc cây có 1 động thiên khác, đập vào mắt là 1 cái nệm rơm rất lớn ko biết dùng loại lá cây gì diệp thành, đây là giường hần, thật mềm, còn có mùi thơm cỏ xanh. Bên cạnh còn có 1 bàn 1 ghế. Tro hốc cây nơi nơi đều dùng hoa tươi trang trí.

Hần đem Tô Tử Duyệt đặt ở trên nệm cỏ, rồi mới cười tủm tỉm nhìn nàng, tựa hồ đang hỏi nàng đối nơi này hài lòng hay ko.

Nơi này tự nhiên so với hang đá lúc trước Tô Tử Duyệt ở tốt hơn gấp trăm lần, nếu có thể, nàng cảm thấy 2 người cứ như vậy mãi mãi ở nơi này cũng ko sai. Tô Tử Duyệt mỉm cười đáp- Nơi này rất tốt, ta rất thích.

Tổ Điệp có vẻ rất cao hứng, cầm chút cỏ khô đem cửa động che lại. Rồi mới theo trên bàn cầm lấy 1 rổ mây nhỏ, đựng nhiều trái cây đồ tươi đưa hết cho Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt nhận trái cây, nghi hoặc nhìn hần hỏi- Cho ta ăn?

Tổ Điệp gật đầu.

Tô Tử Duyệt cắn 1 ngụm nhỏ, phát hiện trái cây này vừa ngọt vừa ngon. Nàng nhất thời mừng rỡ, mở miệng đã đem toàn bộ trái cây ăn sạch sẽ. Còn chưa hết ý liếm liếm ngón tay nói- Còn ko?

Tổ Điệp nhìn nàng phẩn hồng đầu lưỡi có chút thất thần, 1 hồi lâu mới phản ứng lại, đưa cho nàng 1 rổ trái cây khác. Tô Tử Duyệt 1 hơi ăn sạch 4- 5 trái, thẳng đến thật sự ăn ko vô mới ngừng lại, nói- Ta ăn no.

Tổ Điệp nghe xong lời của nàng có vẻ rất vui vẻ, 1 đôi mắt đẹp chờ mong nhìn nàng, đồng thời 1 bàn tay thử đặt lên đùi Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt thấy hần e thẹn bộ dáng hần là muốn cùng chính mình yêu yêu, hần vừa rồi cấp chính mình trái cây ăn có thể là muốn biểu đạt tín hiệu ta cũng đối bụng. Thật giống như nam nhân muốn lừa nữ nhân lên giường luôn lấy cớ mời dùng 1 bữa cơm giống nhau, đây là thiên tính giống đực.

Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng gật đầu, chỉ thấy hần khẩn cấp đem chính mình kéo lại gần. Hần trên thân trần trụi, bên hông có 4 mảnh lam sắc đóa hoa lớn, che khuất của hần trước sau, hợp lại thành 1 cái váy ngắn. Phần chân liền trần trụi, 2 chân trắng mịn như thiếu nữ.

Tô Tử Duyệt tới gần mới thấy hần cái váy kia ko phải mặc vào, mà là trực tiếp theo trên lưng rút ra. Tô Tử Duyệt tò mò vội dịu dàng vuốt ve vậy tính chất “Váy”, chỉ cảm thấy xúc cảm bóng loáng mềm mại, sờ qua trên tay liền dính bột phấn. Nàng bỗng nhiên muốn biết dưới váy cánh hoa này che sinh thực khí là cái bộ dáng gì, cũng ko kịp nghĩ nhiều đã đem váy cánh hoa giở lên. >////

13. Chương 13: Ma Bướm (hạ)

Gậy thịt vừa tiến vào tiểu huyết Tô Tử Duyệt, là đó thịt chọc bắt đầu di động ko ngừng kích thích vách tường tro dưng đạo, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy bên tro tiểu huyết ngứa ngáy khó nhịn, loại tân kỳ cảm giác làm cho Tô Tử Duyệt ko thể chịu được vụn vụn thất lưng cọ xát gây thịt Tổ Điệp- A... trời ơi... ần... rất ngứa... động mau động...

Tổ Điệp rất thích Tô Tử Duyệt nhiệt tình, vui vẻ dùng râu huých đụng trán Tô Tử Duyệt, rồi mới đóng đưa hạ thân, bắt đầu đưa đẩy đứng lên. Tổ Điệp ko có cái kỹ xảo gì, chỉ là 1 mặt ra sức đưa đẩy, ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt tàn sát bừa bãi. Tro lúc vô tình đụng vào Tô Tử Duyệt chỗ mẫn cảm nhất, dường như nàng nguyên bản nhỏ vụn tiếng rên rĩ đột nhiên cất cao- A... vậy... ân... chính là... nơi đó... a...

Tổ Điệp nghe vậy, thử tìm chỗ Tô Tử Duyệt nhắc tới, dùng thô to kiên đỉnh đứng vững, dùng sức nghiền nát. Chọc Tô Tử Duyệt cả người run run ôm lấy Tổ Điệp, giọng khàn khàn- ĐỪNG... ân... đừng ma sát nữa... mỗi muốn chết... a...

Tô Tử Duyệt vươn đầu lưỡi, dùng đầu lưỡi liếm 1 chút râu Tổ Điệp, nàng cho rằng đó là điểm mẫn cảm của hắn, nàng cũng muốn làm cho hắn vui vẻ. Vậy ướt át mềm mại lưỡi đụng tới chính mình râu, Tổ Điệp chỉ cảm thấy cả người 1 ma, mạnh mẽ hít 1 hơi, điện quang hỏa thạch tro lúc đó liền đánh tới bởi bắn ra. Tô Tử Duyệt còn tại mộng lung gian liền cảm thấy 1 luồng nhiệt lưu thẳng đánh hoa tâm, rồi liền thấy Tổ Điệp mềm yếu nằm ở trên thân của mình ko làm nổi động tác gì.

Tô Tử Duyệt cứ như vậy trên ko ra dưới ko ra dưới kẹt ở nơi đó, thấy Tổ Điệp cặp kia thủy nhuận mắt to bao hàm xin lỗi nhìn chính mình cũng ko đành lòng trách cứ hắn cái gì. Tô Tử Duyệt đem Tổ Điệp đẩy ra, để cho hắn nằm ngửa. Chính mình tắc vùi đầu ở giữa 2 chân hắn, xuất ra công phu đối phó Mẫn Mặc, há mồm ngậm ở Tổ Điệp có chút mềm nhũn dương cụ. Đầu lưỡi ở chỗ quy đầu của hắn qua lại xoay tròn liếm, rồi mới dùng mềm mại môi cao thấp blowjob dương cụ của hắn.

Tổ Điệp cho tới bây giờ ko biết cùng giống cái gian còn có thể làm như vậy, hắn khởi điểm rất kinh ngạc, cấp suy nghĩ muốn rút khai chính mình dương vật. Nhưng là chính mình hạ thể bị Tô Tử Duyệt ngậm thật sự là rất thư thái, liền ko hề phản kháng. Hắn nhìn chính mình dương vật ở nàng ửng đỏ cánh môi gian chậm rãi trưởng đại biến cường, cảm thụ xúc cảm tro khoang miệng của nàng.

Tô Tử Duyệt thấy hắn 1 lần nữa cường lên, liền đứng dậy ngồi ở trên thân của hắn, 1 bàn tay đỡ hắn thô to gây thịt, nhắm ngay chính mình tiểu huyết chậm rãi ngồi lên. Tổ Điệp nhìn cười ở trên thân chính mình Tô Tử Duyệt, đôi mắt to tròn tro suốt nháy mắt cũng ko chớp nhìn nàng. Tô Tử Duyệt xấu hổ, nguyên lai mặc kệ giống nào, làm công cũng được, liền đối mới tư thế cũng tràn ngập vô hạn khoái cảm.

Tô Tử Duyệt cũng là lần đầu tiên ném thử tư thế nữ thượng nam hạ, nàng ngồi ổn định, tìm cái gắng sức điểm, chậm rãi blowjob gây thịt của Tổ Điệp. Của nàng động tác mới lạ cứng ngắc, ko vài cái liền mệt ko động nổi. Tổ Điệp thấy nàng bất động, vươn tay đến nâng cái mông của nàng giúp nàng. Mượn Tổ Điệp lực cánh tay, Tô Tử Duyệt nữa động đứng lên thoải mái rất nhiều. Nàng khống chế tốc độ cùng độ mạnh yếu, 1 chút hạ đụng chính mình vậy chỗ mềm thịt.

— Ân... ân... tuyệt quá... a...- Tô Tử Duyệt blowjob 1 hồi, loại mỗi ma cảm giác liền độc xương sống nhanh chóng hướng về phía trước đẩy lên, nàng biết chính mình sắp đến, nhưng là thân thể của nàng cũng gần hết sức muốn mềm yếu rồi- Giúp ta... ân... nhanh chút... giúp ta...- Nàng lấy tay chống đỡ chân Tổ Điệp, ra sức vịn vẹo vòng eo.

Tổ Điệp nắm cái mông của nàng, đồng thời thất lưng dùng sức hướng về phía trước, ở nàng rơi xuống thời khắc đó hung hăng va chạm nàng tiểu huyết. Tổ Điệp như vậy chọc thật sự sâu, mỗi 1 hạ đều có thể xuyên thấu đỉnh hoa tâm của nàng tiến thẳng vào chỗ sâu nhất tro tử cung. Tô Tử Duyệt bị loại cảm giác thống khổ chống đỡ cùng vui vẻ tra tấn điên cuồng giữa đầu, cao giọng hét chói tai. Ở Tổ Điệp điên cuồng va chạm hạ nàng chỉ cảm thấy máu dâng lên, huyết áp lên cao, rồi cả đầu óc đều trống trơn, cả người run rẩy bay lên đỉnh vui vẻ. 1 luồng nhiệt lưu theo tro cơ thể phun ra, dưới thân cái miệng nhỏ nhắn liền tiếp co rút lại gấp kẹp Tổ Điệp gây thịt.

Tô Tử Duyệt tiết qua mềm ghé vào trên thân Tổ Điệp, động cũng ko thể động. Tổ Điệp lại bởi vì vừa mới bắn qua 1 lần, giờ phút này ko có ý định bắn. Hắn ngồi dậy, Tô Tử Duyệt nguyên bản nằm úp sắp trên người hắn, cũng chỉ đi theo hắn cùng nhau ngồi dậy. Tổ Điệp nắm cái mông Tô Tử Duyệt, cao thấp động. Tô Tử Duyệt ẩn bờ vai của hắn mượn lực, dưới thân pháp phóng.

Tô Tử Duyệt trải qua cao trào tiểu huyết càng thêm mẫn cảm, gắt gao kẹp Tổ Điệp gây thịt. Tổ Điệp ôm Tô Tử Duyệt điên cuồng va chạm rất lâu, mới có ý bắn. Tô Tử Duyệt thấy hắn hô hấp dồn dập, bộ dáng như là muốn bắn, bỗng nhiên nổi lên ý xấu. Nàng 1 bàn tay kéo thấp đầu Tổ Điệp, ngậm 1 cái râu của hắn, nhẹ nhàng liếm. Đồng thời vươn 1 tay siết kháp ở gốc gây thịt Tổ Điệp.

Đã ngăn ko được khoái cảm bị ngậm râu, Tổ Điệp rất nhanh run run thân mình ý định muốn bắn. Ko biết làm sao bị khấp ở, của hấn gây thịt kịch liệt run run, thân thể cũng liền run run theo. Tô Tử Duyệt cố ý nhanh hơn tần suất blowjob gây thịt của hấn, rồi mới đùa Tổ Điệp râu đầu lưỡi cũng nhanh hơn tốc độ.

Tổ Điệp kịch liệt run run, hàm răng cắn chặt môi dưới, vậy vốn là ứng đồ cánh môi giờ phút này như là có thể xuất huyết đến, hấn dùng 1 loại ánh mắt khẩn cầu nhìn Tô Tử Duyệt, hy vọng nàng có thể làm cho hấn giải thoát. Tô Tử Duyệt nhìn hấn vậy 1 bộ dáng nhậm người chà đạp, nhịn ko được lại blowjob thêm vài cái, mới buông tay ra. Vậy cực nóng tinh dịch hung hăng phun ở chỗ sâu tro tử cung Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt bị nóng cả người run lên, cũng theo tiết đi ra.

Trải qua cao trào, Tổ Điệp ủng Tô Tử Duyệt ở trên nệm rơm trầm trầm ngủ qua. Cấp Tô Tử Duyệt tỉnh ngủ, phát hiện Tổ Điệp đã sớm tỉnh, chính cười tùm tùm nhìn nàng. Thấy nàng tỉnh lại, cúi đầu dùng râu huých đụng cái trán của nàng. Tô Tử Duyệt tro lòng ấm áp, tay ôm lấy cổ hấn, ở trên chu môi của hấn hạ xuống hôn. Rồi mới biến miệng nói- Ta đói.

Tổ Điệp mang nàng rời khỏi hốc cây, ôm nàng bay đi tìm thức ăn. Tô Tử Duyệt đã có chút thói quen bay bay như vậy, lần này cũng ko sợ cho lắm. Tổ Điệp mang nàng đi vào tro 1 mảnh bụi hoa, Tổ Điệp tìm được tro đó 1 đóa hoa hoàng sắc thật lớn, dùng 1 ngón tay tại tro nhụy đóa hoa kia mân mê 1 phen, rồi mới mang ra 1 ít chất lỏng vô sắc tro suốt. Tổ Điệp đưa ngón tay tiến đến bên miệng Tô Tử Duyệt, ý bảo nàng liếm 1 chút.

Tô Tử Duyệt do dự 1 chút, hé miệng đem ngón tay hấn ngậm vào. Vậy chất lỏng ngọt lành ngon miệng, hấn là mật hoa, sau khi nuốt xuống cả người thoải mái tột đỉnh, nàng tro ba chiêu liếm sạch sẽ, rồi mới cảm thấy còn chưa đủ, nói- Còn muốn.

Tổ Điệp lại dùng ngón tay dính chút đưa đến tro miệng nàng, cảm thụ Tô Tử Duyệt mềm mại đầu lưỡi liếm ngón tay của mình, loại cảm giác ma ngứa từ ngón tay liền chạy vào nội tâm. Lần này Tô Tử Duyệt ăn xong mật, thấy nàng vừa muốn buông ra miệng, bàn tay còn lại của hấn liền giữ sau ót của Tô Tử Duyệt, rất nhanh không chế ôm cổ nàng, đồng thời vậy cắn ngón tay qua lại bát làm đầu lưỡi của nàng

14. Chương 14: Mang Thai

Ngô...- Tô Tử Duyệt đầu lưỡi bị bắt cùng ngón tay hấn dây dưa cùng 1 chỗ, ko kịp nuốt nước bọt thuận khóe miệng chảy xuống. Nàng vươn 1 bàn tay vuốt vuốt bàn tay quấy rối của Tổ Điệp, gắt giọng- Đừng náo, ta còn muốn ăn mật hoa kia.

Tổ Điệp lại dùng ngón tay dính chút mật, nhét vào tro miệng Tô Tử Duyệt, nhân cơ hội lại đùa cái lưỡi thơm tho của nàng. Như thế lặp lại vài lần, làm Tô Tử Duyệt mỗi lần muốn mật thời điểm liếm liếm môi, đổi hấn trịnh trọng lắc lắc đầu. Đây mật hoa tuy rằng ăn rất ngon, nhưng ăn nhiều lại hội nghiện đối thân thể ko có ích.

Tô Tử Duyệt thấy hấn ko cho chính mình ăn, bẻ cái miệng nhỏ nhắn ko ưng thuận nói- Keo kiệt.

Tổ Điệp thấy nàng hiểu lầm, có chút lo lắng hé miệng muốn giải thích, nhưng là Tô Tử Duyệt nghe ko hiểu ngôn ngữ ma bướm, mà hấn cũng ko biết nói ngôn ngữ của Tô Tử Duyệt. Nghĩ đến đây, Tổ Điệp liền cảm thấy thất vọng hạ thấp vai, liền râu trên đầu đều rủ xuống dưới.

Tô Tử Duyệt thấy hấn vẻ mặt ủy khuất, nhất thời mẫu tính tràn ra. Chụp đầu của hấn an ủi nói- Tốt lắm, đừng khổ sở. Ko ăn thì ko ăn, cũng ko phải chuyện to lớn gì.

Tổ Điệp u oán nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, vẫn như cũ trầm trầm ở tro ưu tư đau khổ.

Tô Tử Duyệt thấy bộ dáng này của hấn, quyết định áp dụng 1 loại phương thức khác an ủi hấn. Nàng vươn đầu lưỡi liếm 1 chút râu Tổ Điệp, thấy hấn giống tro dự kiến như vậy cả người rung rung 1 chút. Đổi hấn nói- Nằm xuống.

Tổ Điệp quả nhiên ko hề bắn khoản chuyện khi nãy, nhanh chóng nằm trên bãi cỏ, vẻ mặt chờ mong nhìn Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt nhìn khắp nơi, 2 cái chữ “Dã hợp” to liền hiện lên ở tro đầu của nàng. Bất quá nàng rất nhanh liền bình tĩnh trở lại, chính mình lại ko phải chưa từng làm qua, ngày thứ nhất đến liền cùng đóa yêu hoa kia dã hợp 1 đoạn thời gian dài sao. Nghĩ đến đây, nàng liền có phong phạm nữ vương dè lên Tổ Điệp, đem hạ thể bày ra ở trước mặt hắn, mệnh lệnh nói- Liếm thử xem- Đồng thời chính mình cũng cúi đầu ngậm ở Tổ Điệp còn mềm nhũn dương cụ.

Tổ Điệp thử vươn đầu lưỡi liếm 1 chút vậy phần hồng sắc đóa hoa, Tô Tử Duyệt lần đầu tiên cảm nhận được loại này tinh tế mềm nhũn xúc cảm, cả người run lên, vô lực ghé vào trên thân Tổ Điệp. Tổ Điệp ko thể ko dùng đôi tay đỡ lấy mông của nàng, mới có thể tiếp tục chính mình công tác. Hắn ko biết hắn là liếm làm sao, thế là vậy ầm ướt đầu lưỡi tới tới lui lui ở hạ thể Tô Tử Duyệt thượng du di, ko buông tha 1 tắc địa phương nào.

_ A...- Làm Tổ Điệp đầu lưỡi đụng tới Tô Tử Duyệt vậy mềm mại hoa hạch thượng thời điểm, Tô Tử Duyệt nhìn ko được nhẹ nhàng kêu đi ra. Đại lượng sung sướng yêu dịch theo giữa kia âm u chật hẹp dừng đọng chảy ra.

Tổ Điệp thấy nàng chỗ này có vẻ đặc biệt mẫn cảm, động tác liền đối với cái tiểu hạch này đặc biệt chiếu cố. Liếm làm được nửa khắc, Tô Tử Duyệt yêu dịch lưu càng thêm mãnh liệt. Tổ Điệp há miệng đem là đó mật nước hấp nhập nuốt hết, phát hiện này so với mật hoa hắn thường ngày hút mỹ vị ngon miệng hơn rất nhiều. Hắn đem đầu lưỡi tham nhập vào tiểu huyết Tô Tử Duyệt, liếm liếm mật nước tro vách tường.

_ A... người... ân... ai dạy người... ân...- Tô Tử Duyệt đi theo của hắn động tác đang đưa cái mông, nàng tiểu huyết bị Tổ Điệp liếm ma mỗi khó nhịn. Giờ này khắc này nàng căn bản làm ko nổi gây thối Tổ Điệp, nắm chặt ở tro tay cũng ko có cái động tác nào khác, chuyên tâm hưởng thụ Tổ Điệp phục vụ.

Ma bướm bộ tộc thông qua hút mật hoa sống sót, bọn hắn đầu lưỡi thật sự lớn, hơn nữa mật ngoài đầu lưỡi còn vừa dài vừa non mịn lông thịt thuận tiện thu hoạch mật hoa. Giờ phút này, Tổ Điệp đã đem đầu lưỡi thật sự lớn kia, liếm làm cửa tử cung Tô Tử Duyệt. Hắn triển khai lông thịt trên đầu lưỡi, ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt tham lam liếm mật nước.

_ A... người... cái gì... a...- Mật huyết bị liếm khoái cảm cơ hồ đem Tô Tử Duyệt bao phủ, nàng điên cuồng đang đưa cái mông, lời nói liền thành rên rỉ.

Trầm trầm ở tro nhục dục 2 người, ko ai chú ý tới ở bọn hắn cách đó ko xa phía sau 1 gốc cây, 1 bóng dáng ảm đạm rời đi.

Mẫn Mặc vốn là lo lắng trạng huống Tô Tử Duyệt, theo mùi của nàng tìm lại đây, muốn uy cho nàng 1 ít tinh dịch bổ dưỡng thân mình. Lại ko thể ngờ rằng đến đây chỉ thấy 2 người dùng tư thế 69 chơi bất diệc nhạc hồ. Theo lý thuyết ma bướm ko thể ko nhận thấy sự tồn tại của mình, nếu ko phải cố ý xem nhẹ, liền chỉ có thể nói rành rành hắn giờ phút này trầm trầm ở tro khoái cảm, xem nhẹ chung quanh tiềm tại nguy hiểm.

Ma quỷ ma đô vốn ko biết các chiêu thức tư thế tình ái của nhân loại, tình ái đối bọn hắn mà nói chỉ là thủ đoạn sinh con. Mặc dù là thân là ma quỷ cao đẳng – bộ tộc ma bướm, cũng sẽ ko nghĩ đến đem dương cụ nhét vào tro miệng bạn nữ, bọn hắn 2 người hiện tại cái dạng này chỉ có thể là Tô Tử Duyệt chủ động giáo sư. Nghĩ đến đây 1 tia mỗi chất nẩy lên tro lòng Mẫn Mặc, Tô Tử Duyệt là chính hắn nhận định vương hậu, là người tro lòng hắn. Nhưng là nàng lại ở chủ động vì 1 nam nhân khác làm loại việc này, trước kia chỉ có gây thối của hắn đi vào tro miệng nàng, huống chi nàng còn muốn cấp nam nhân đó sinh đứa nhỏ. Mẫn Mặc đôi tay siết chặt thành nắm đấm, mu bàn tay thượng bạo khởi gân xanh bại lộ hắn nội tâm phần nộ.

Nếu chỉ là đơn thuần 2 cái nam nhân tranh đấu 1 nữ nhân, Mẫn Mặc hội ko chút do dự hướng con bướm chết tiết kia tê đại đập nát. Nhưng hắn là Ma đô vương, hắn phải phụ khởi trách nhiệm vì ma quỷ tro Ma đô duy trì đại sự, đây là quy luật trăm ngàn năm ko thay đổi. Mẫn Mặc hít sâu 1 hơi, thu đi sát khí, xoay người ly khai.

Tổ Điệp liếc khoé mắt ngắm phương hướng Mẫn Mặc ly khai, 1 đôi mắt đẹp âm trầm nhắm lại. Liền lúc này đây, chỉ lúc này thôi để cho hắn tùy hứng 1 hồi đi. Từ lúc Tô Tử Duyệt theo tro phần đông ma bướm trùng tuyến chính mình thời điểm, hắn đã ko muốn buông tay ra nữa, chỉ cần hắn còn sống, liền tuyệt đối sẽ ko buông ra bé yêu xinh đẹp tro lòng này.

Nghĩ đến đây, Tổ Điệp nhanh hơn động tác đầu lưỡi. Đồng thời lấy ngón tay kháp ở vậy sưng đỏ tiểu hạch dùng sức nhu niệp, ở giờ khắc này, hắn có 1 loại xúc động, muốn tại thân thể này thượng lưu lại chút thuộc về chính mình dấu vết, cho dù ngày nào đó chính mình biến mất, nàng cũng sẽ nhớ rõ hắn.

__ A... ko được... muốn ra ... a...- Tô Tử Duyệt ở hắn điên cuồng âu yếm hạ, bay lên đám mây. 1 cỗ chính nhiệt chất lỏng vắng ra, Tổ Điệp đem vậy mật nước đều đưa vào tro miệng, thể này mới từ bỏ.

Sau 1 đoạn thời gian dài 2 người bọn họ mỗi ngày trừ bỏ làm trên sàng đan, Tổ Điệp còn mang Tô Tử Duyệt nơi nơi đi dạo, ngọt ngào tựa như 1 đôi tân hôn vợ chồng.

Cứ như vậy qua 1 đoạn thời gian dài, tới 1 ngày.

Tô Tử Duyệt cảm giác vừa tỉnh ngủ liền phát hiện Tổ Điệp có vẻ đặc biệt hưng phấn. Hắn ko ngừng mà dùng râu đụng vào cái trán của mình. Tô Tử Duyệt ý xấu ngậm ở râu của hắn, dùng đầu lưỡi liếm làm đỉnh râu của hắn. Chỉ chốc lát, liền thấy Tổ Điệp tiểu đệ đệ ngẩng đầu ưỡn ngực đứng lên. Tổ Điệp có vẻ ko biết làm sao, thật cẩn thận rút về râu của mình. Tô Tử Duyệt vội vàng ôm lấy cổ hắn, chặt đứt của hắn đường lui. Chỉ thấy Tổ Điệp thở gấp nhậm chính mình muốn làm gì thì làm, cũng ko dám đẩy ra mình.

1 lát sau, đã có mồ hôi theo trên trán Tổ Điệp xuất ra, Tô Tử Duyệt thấy hắn nhăn nheo khó chịu, liền mở ra 2 chân, chủ động tung cánh ô liu. Tổ Điệp thấy thế, thâm trầm hít vào 1 hơi, cổ đề xuống chính mình xúc động. Hắn nghiêm túc lắc lắc đầu, rồi mới lấy tay nhẹ nhàng mà ở bụng Tô Tử Duyệt, hạnh phúc cười.

__ Ta mang thai?- Tô Tử Duyệt vui vẻ nói- Cục cưng của chúng ta sẽ là cái dạng gì? Đừng nói là sâu lông nha? Đúng rồi, người trước đây kỳ thật rất xấu phải ko?

Tổ Điệp chỉ cười ko nói, ko muốn thừa nhận chính mình trước đây thật sự ko được xinh đẹp cho lắm. Rất ít có xinh đẹp cao ngạo con bướm nào có thể đối diện chính mình trước là thân sâu lông vậy đoạn ngày, mặc dù sao này cũng sẽ trở nên diêm lệ như Tổ Điệp.

15. Chương 15: Ma Bướm Ngoại Thiên (thượng)

Nghi thức quyền rũ của bộ tộc ma bướm hoa lệ mà long trọng chấm dứt xong, con bướm sắc sỡ đẹp nhất tro tộc nhìn bóng dáng của Tô Tử Duyệt cùng Tổ Điệp rời đi cảm giận thu hồi cánh tay đã đưa ra mời Tô Tử Duyệt lúc này, trên mặt kiêu my thanh tú lộ ra vẻ ko cam lòng. Hắn là ma bướm xuất sắc nhất tro bộ tộc, địa vị cũng ko khác gì là thủ lĩnh, nhưng nữ nhân đó cư nhiên lựa chọn Tổ Điệp mà ko phải chính mình. Tuy rằng chung quanh cũng ko có ai nói gì, nhưng mà con bướm sắc sỡ kia vẫn là cảm thấy bị vũ nhục trắng trợn.

Bướm sắc sỡ xoay người phẫn hận bỏ đi, hàm răng tuyết trắng đem cánh môi ứng đỏ cắn cơ hồ muốn chảy máu. Bướm sắc sỡ 1 bên rối rắm, 1 bên hướng phương hướng tổ của mình bay đi. Ở thời điểm bay qua ven hồ, hắn ngoài ý muốn phát hiện bên hồ nhân loại đang nằm trên đồng cỏ. Do dự 1 chút, bướm sắc sỡ vẫn là đáp xuống tìm tòi đến tận cùng là cái gì.

Đó là 1 nữ tử nhân loại, trên thân phủ quần áo bướm sắc sỡ chưa từng gặp qua, giờ phút này hơi nghiêng mặt nằm trên cỏ, tựa hồ là hôn mê. Bướm sắc sỡ sát lại gần cẩn thận ngửi, đây là 1 nữ nhân có thân thể phát dục hoàn toàn thành thực, nhưng là theo nàng trên thân ngửi thấy ko có mùi ma quỷ nào khác, này chứng tỏ nàng ko phải nữ tử từ chỗ Ma vương đưa tới. Vậy nàng làm sao vào được Ma đô?

Bướm sắc sỡ biết giờ phút này biện pháp xử lý tốt nhất là đem nàng giao cho Ma vương, nhưng hắn do dự rất lâu làm 1 cái quyết định liền chính hắn cũng ko thể tin được. Hắn nhìn khắp nơi, thấy chung quanh ko có ma quỷ nào khác, hắn bế lên nữ tử hôn mê, bay nhanh tới tổ của mình.

Bướm sắc sở ko biết chính mình vì cái gì muốn làm như thế, chỉ là phía trước thấy Tô Tử Duyệt xem cũng ko có liếc mắt nhìn mình 1 cái liền lựa chọn Tổ Điệp cảnh tượng này ko ngừng mà hiện lên ở tro đầu của hắn. Ko có cạnh tranh công bằng, cứ như vậy giữ lấy nàng, ko cho nàng cơ hội lựa chọn người khác. Nghĩ đến đây, bướm sắc sở ôm chặt nữ tử tro lòng, đem nữ nhân này chỉ thuộc về 1 mình hắn. Tuy rằng nếu sự tình bại lộ, chính mình sẽ bị trừng phạt rất nghiêm trọng, nhưng là hắn cũng ko hối hận.

Bướm sắc sở đem nữ tử nhân loại phóng tới trên nệm rơm, đẩy ra nàng hỗn độn tóc dài, nghiêng đầu đánh giá nữ nhân sắp sửa trở thành bạn lữ của mình. Nàng bộ dạng rất bình thường, cùng bộ tộc ma bướm bọn hắn so sánh thì đó là cách biệt 1 trời 1 vực, nhưng là so với nữ nhân lựa chọn Tổ Điệp đẹp hơn nhiều. Bướm sắc sở đem mũi để sát vào nữ nhân đó, nhẹ nhàng để lại nụ hôn, hương vị của nàng rất dễ chịu, là 1 loại hơi thở mang hương vị ngọt ngào chính mình chưa từng có người qua.

Thừa dịp nàng còn ko có tỉnh lại, bướm sắc sở đi ra hái rất nhiều dã quả tươi sạch cùng bó lớn hoa tươi đặt ở chung quanh đệm, rồi mới an vị ở 1 bên im lặng cấp nàng tỉnh lại.

Qua 1 thời gian rất lâu, đến nỗi bướm sắc sở cơ hồ cho rằng nàng sẽ ko tỉnh lại nữa, nữ nhân đó mới từ từ tỉnh lại. Nàng mở mắt nhìn hoàn cảnh chung quanh lạ lẫm, cuối cùng ánh mắt dừng ở trên thân bướm sắc sở. Bướm sắc sở thấy nàng sau khi nhìn thấy chính mình, ánh mắt đột nhiên trở nên kinh diễm đứng lên. Hắn thập phần tự tin cười cầm lấy 1 dã quả đưa đến bên miệng nàng, ý bảo nàng ăn đi.

Vậy mà nữ tử háo sắc lẳng lẳng nhìn bướm sắc sở rất lâu rồi mới mở miệng hỏi- Ta nhất định là đang nằm mơ! Người là tiên tử sao? Hay là yêu tinh?

Bướm sắc sở cười lắc lắc đầu, chính mình chỉ là ma quỷ, ko thể nào phát ra ngôn ngữ của loài người chỉ biết ngôn ngữ của loài bướm, cho nên bướm sắc sở ko có biện pháp nói với nàng.

Thấy hắn ko đáp, vậy là nữ tử chủ quan cho hắn về làm yêu tinh, bởi vì hắn diện mạo thật sự là quá mức yêu diễm, mà tiên tử phải nên thanh thuần tao nhã. Sợ chính mình dọa chạy bướm yêu tinh xinh đẹp trước mặt này, nàng thật cẩn thận hỏi- Người bộ dạng thật là đẹp, ta cho tới bây giờ chưa gặp qua người nào tựa người như thế xinh đẹp, người là nam hay là nữ?

Bướm sắc sở ko biết làm sao kéo tay nàng, mang nàng sờ về phía khó hạ của mình. Nàng bàn tay mềm mại vừa mới đụng tới hạ thân bướm sắc sở, liền “Sưu” 1 chút rụt trở về. Bướm sắc sở ko khỏi cảm thấy có chút tiếc nuối.

Tuy rằng chỉ là như vậy nhẹ nhàng đụng chạm, nàng cũng cảm giác được hắn khó hạ nổi lên nguyên 1 chỗ. Nàng xấu hổ nói- Người nói cho ta là được a, ko cần chứng minh- Nói xong nàng vươn tay phải làm ra tư thế, bắt tay nói- Còn chưa giới thiệu, ta gọi là Toàn Ái, còn người?

Bướm sắc sở ko hiểu lễ tiết nhân loại, hắn kinh ngạc nhìn Toàn Ái đang dùng tay giơ về phía mình, chính mình cũng từng giống như vậy đưa tay cấp nữ nhân đó, nhưng là nàng liền xem cũng ko có xem. Hắn lại nhìn về phía nữ nhân mỉm cười trước mặt này, chính mình cái gì cũng ko có cho nàng, thậm chí còn chưa cho nàng xem cánh của mình, nàng căn bản ko biết nơi này còn có rất nhiều đồng loại của hắn, có lẽ nàng có thể gặp phải 1 con bướm khác càng hợp ý hơn, có lẽ nàng cũng cùng nữ nhân đó giống nhau, thích loại bướm thuần sắc. Nghĩ đến đây, bướm sắc sở tro lòng đau xót.

Toàn Ái tay giơ ra cả nửa ngày trời ko có được đáp lại, nàng có chút xấu hổ muốn thu hồi tay. Bướm sắc sở thấy nàng muốn đem tay thu hồi, lập tức cầm, vậy mềm mại mà lại ấm áp xúc cảm làm cho hắn ko bao giờ muốn buông ra bàn tay nhỏ bé chủ động giơ lên với hắn nữa.

— Người tên gì?- Toàn Ái hỏi lại.

Bướm sắc sở lắc lắc đầu, hắn ko có tên, bộ tộc ma bướm bọn hắn đều là dùng mùi phân biệt lẫn nhau, càng ko cần tên.

— Người ko phải ko có tên chứ?- Toàn Ái cười nói, lại ko ngờ rằng vị yêu tinh mỹ tốt đứng trước mặt này cư nhiên còn thật sự gật gật đầu, Toàn Ái có chút xấu hổ, nói- Chúng ta nhân loại ai cũng có tên của mình, tồn tại giống như là danh hiệu. Khả năng chế độ của yêu tinh các người cùng chúng ta ko giống nhau, nếu ko ta giúp người lấy 1 danh hiệu nhân loại?

Bướm sắc sở vui vẻ gật đầu.

Toàn Ái nhìn cánh xinh đẹp của hắn nói- Vậy kêu Cẩm Tú nha?

Bướm sắc sỡ gật gật đầu, vui vẻ cười rồi mới đem nàng tiến vào tro lòng. Hắn thật cao hứng vì Toàn Ái đã cho hắn 1 cái tên, đây là chứng minh nàng đem hắn trở thành đồng bạn tốt nhất, cũng thuyết minh nàng đã tiếp nhận hắn.

Toàn Ái thì thảo nói- Ta nhất định là đang nằm mơ, bằng ko sao vậy sẽ có loại diễm gặp này.

Cẩm Tú lắc lắc đầu.

Toàn Ái biến sắc, vội hỏi- Cái gì? Đây là sự thật? Ta ko phải đang nằm mơ? Ta làm sao mới có thể trở về?

Cẩm Tú nguyên bản ôn nhu tươi cười, sau khi nghe thấy lời của nàng lập tức biến mất vô tung vô ảnh. Hắn dùng ánh mắt phức tạp nhìn Toàn Ái, nếu đã muốn lựa chọn chính mình, lại vì cái gì muốn rời khỏi? Hắn ko tin nàng cũng như nữ nhân đó giống nhau ko có mắt! Cẩm Tú vứt bỏ hình tượng con bướm tao nhã trước giờ, thô bạo đem Toàn Ái đè xuống đệm rơm, điên cuồng hôn lên cánh môi mềm mại của nàng.

— Ngô... buông ra... người nhanh chóng buông ra... ngô...- Toàn Ái ở dưới thân hắn ra sức giãy dụa suy nghĩ muốn đẩy hắn ra, của nàng giãy dụa hoàn toàn ngược lại, hạ thân mấy lần ma sát đến Cẩm Tú dưới thân gây thít. Vậy nguyên bản đang tro giai đoạn ngủ đông gây thít, giờ phút này đã muốn ngẩng đầu ưỡn ngực đứng lên, đem “Váy” Cẩm Tú dính lên.

Hắn từ tro đệm cỏ rút ra 1 sợi dây thừng lớn được tết từ mềm dẻo cỏ, đem đôi tay Toàn Ái buộc ở trên đầu nàng, rồi mới thô bạo vạch tìm quần áo của nàng. Cẩm Tú ở dưới tình huống hạ thể của Toàn Ái hoàn toàn ko có ướt át liền thô bạo vọt vào vậy gấp trí mà lại can thiệp tro dừng đạo.

— Đau — Vậy kiểu xé rách đau đớn làm cho Toàn Ái hoàn toàn hét lớn, nước mắt khuất nhục đầm ướt 2 má. Nàng ko vì sao cái con bướm này vừa rồi còn đang hảo hảo mà, sao đột nhiên thay đổi tính tình.

Hương vị máu tươi đổi trở về lý trí Cẩm Tú, đồng thời cũng làm cho hắn rõ ràng chuyện vì sao nàng trên thân còn có cổ hương vị ngọt ngào này, đó là hương thơm của trinh nữ. Hắn cắn môi, hối hận chính mình sao có thể ko khống chế đối nàng làm ra loại sự tình này. Từ lúc hắn vùng trộm mang nàng trở về, đến thô bạo giữ lấy, như vậy chính mình, liền Cẩm Tú cũng cảm thấy xa lạ.

Cẩm Tú dùng râu huých đụng trán Toàn Ái, ko biết nên thế nào vẫn hồi sự tình chính mình vừa rồi sở làm.

16. Chương 16: Ma Bướm Ngoại Thiên (trung)

Cẩm Tú rút ra gây thít còn chưa có được đến thư giải của bản thân, lấy tới 1 quả trái cây chín mọng đặt bên miệng Toàn Ái, ý bảo nàng cắn 1 ngụm. Toàn Ái nhìn thoáng qua, liền nghiêng đầu xoay qua 1 bên.

Nàng ko muốn ăn quả của mình tìm được.

Cẩm Tú cánh tay cứng ở ko trung, mắt điều khiển cắn môi dưới, trên trán râu cũng đều rủ xuống dưới. Chính mình thô bạo tiến vào thân thể của nàng, của nàng phía dưới nhất định rất đau. Suy nghĩ 1 chút, Cẩm Tú đem trái cây phóng tới 1 bên, theo tro hốc cây bay ra ngoài.

Toàn Ái thấy hắn rời khỏi, muốn thừa dịp này công phu đào tẩu. Nàng đi đến cửa động vừa xem, hốc cây này cách mặt đất cao hơn khoảng 10 thước, căn bản ko có khả năng rời khỏi. Toàn Ái ảo não tiêu sái đến có diễm ngồi xuống, này mới phát hiện trải qua cái chuyện ko vui vẻ vừa rồi, giờ phút này hạ thân chính vô cùng đau đớn. Nàng đôi tay ôm đầu gối, ko rõ ràng chính mình vì cái gì ngã 1 cái liền mạc danh kỳ diệu xuyên qua đến thế giới kỳ quái này. Nàng muốn đi về, lại ko biết phương pháp. Có lẽ địa phương Cẩm Tú nhặt được mình cùng địa phương mình té ngã chính là 1 cái thông đạo kết nối 2 cái thời ko, trở lại địa điểm lúc đầu đó liền mới có thể trở về. Tuy rằng ko thể khẳng định, nhưng đây là hy vọng duy nhất của mình. Chỉ có 1 người có thể giúp nàng, chính là Cẩm Tú.

Vừa nghĩ đến đây, liền thấy Cẩm Tú theo bên ngoài hốc cây tiến vào. Trên tay hắn cầm 1 mảnh lá cây, vậy lá cây cuộn thành hình dạng 1 cái cái chén, bên tro tựa hồ có cái chất lỏng gì đó. Cẩm Tú đi tới trước người Toàn Ái, mở ra chân của nàng, lấy ngón tay dính chút chất lỏng tro lá cây, hướng nơi riêng tư của nàng lau.

Toàn Ái đầu tiên nghĩ đến chính là phản kháng, nhưng là nàng lập tức tỉnh táo lại. Cẩm Tú là hy vọng duy nhất nàng trở về, nàng ko thể đắc tội hắn. Xuất phát từ điểm này, nàng biểu hiện ra bên ngoài thuận theo. Cho dù giờ phút này Cẩm Tú muốn cưỡng bức nàng, nàng cũng sẽ phối hợp. Bất quá Cẩm Tú cũng ko có làm cái gì, hắn mang về chất lỏng bôi ở dưới thân Toàn Ái, Toàn Ái chỉ cảm thấy lạnh lạnh, loại cảm giác đau đớn nháy mắt liền giảm bớt rất nhiều.

Sau khi xửt xong được, Cẩm Tú liền ôm Toàn Ái nằm ở trên cỏ điểm, cầm của hắn để ở trên trán nàng, 1 bàn tay nhẹ nhàng vỗ lưng nàng, giống như là đang dỗ nàng ngủ. Toàn Ái ở dưới hắn vậy thông thả tận hưởng dần dần đi vào giấc ngủ.

Toàn Ái vừa tỉnh lại, chỉ thấy Cẩm Tú trang 1 đôi mắt đẹp, chính thân thiết nhìn mình, vậy ánh mắt giống như là đang hỏi chính mình hạ thân còn có đau hay ko. Toàn Ái do dự 1 chút mới đáp- Ta tốt hơn nhiều.

Cẩm Tú thế này mới nhẹ nhõm thở ra 1 hơi, thoải mái cười, hắn xuất ra 1 dĩa quả dưa cho Toàn Ái. Đã đói bụng gần 1 ngày Toàn Ái lúc này đây ko có cự tuyệt hắn, thuận theo ăn. Cẩm Tú càng vui vẻ hơn.

Ngày kế tiếp Cẩm Tú đối Toàn Ái rất tốt, ko còn bắt buộc nàng làm chuyện nàng ko muốn, hơn nữa còn cố gắng nghĩ biện pháp đến lấy lòng nàng. Cẩm Tú hái đến đủ loại hoa tươi xinh đẹp trang trí hốc cây của hắn, còn dùng hoa tươi cấp Toàn Ái làm vòng hoa. Hắn mỗi ngày trừ bỏ mang nước trở về, còn mang 1 ít mật hoa ngọt lạnh. Nhưng chỉ có 1 thứ, hắn thực sự ko cho phép Toàn Ái rời khỏi hốc cây.

Đến 1 ngày, Toàn Ái dùng hoa tươi Cẩm Tú hái về tết thành 1 vòng hoa mang đội ở trên đầu Cẩm Tú. Cẩm Tú râu run lên biểu hiện ra hắn giờ phút này tâm tình cao hứng. n Toàn Ái hân hoan nói- Người dẫn ta ra ngoài đi dạo được ko?

Cẩm Tú vẫn như cũ nghiêm túc lắc đầu cự tuyệt. Toàn Ái làm sao đến nơi này Cẩm Tú ko biết, nhưng Ma đồ đối với 1 giống cái có thể nói đều là nguy hiểm tràn ngập trí mạng, hắn cảm thấy nàng bị nhốt ở tro này còn tốt hơn bị đem đi cùng rất nhiều ma quỷ giao khác phối. Chính mình là người khác giới đầu tiên đụng vào Toàn Ái, xuất phát từ tư tâm, hắn ko muốn người khác biết nàng, nàng chỉ có thể là của riêng mình hắn.

Toàn Ái thấy hắn lắc đầu, cũng ko có tiếp tục cùng đề tài này dây dưa nữa, chỉ là niệp khởi 1 cái tuyến cổ trên đệm cỏ nói- Cỏ này ta rất thích, ngươi có thời gian liền mang về 1 ít đi.

Cỏ này là Toàn Ái trước đó ko lâu phát hiện, nó có tính mềm dẻo, ko dễ dàng bị đứt rách, Toàn Ái muốn dùng nó tết thành 1 sợi dây thừng dài, như vậy chính mình có thể đủ an toàn xuống đến mặt đất. Chuyện này khi nào hoàn thành, Toàn Ái cũng ko biết, nhưng là nàng từ trên cao nhìn xuống, biết rõ trạng huống mới quyết định.

Cẩm Tú nghe Toàn Ái nói thích loại cỏ này, cũng ko nghĩ nhiều, hắn lục tung khắp nơi kiếm ra rất nhiều. Toàn Ái liền thừa dịp hắn ko ở thời điểm cố gắng chà sát dây thừng, ngày cứ như vậy qua rất lâu. Ở đoạn ngày này, Cẩm Tú vẫn như cũ đối xử với nàng như vậy, trừ bỏ ko cho phép nàng ra ngoài, ko có đối nàng xách ra cái yêu cầu vô lễ gì.

Toàn Ái tết dây thừng chung quy cũng đến thời điểm hoàn thành, nàng đem 1 đầu dây thừng buộc ở trên cây, đôi tay nắm chặt dây thừng, 2 chân đạp thân cây, thật cẩn thận hạ đến mặt đất. Lúc này trời đã muốn nhanh chóng tối, Cẩm Tú đi tìm đồ ăn còn chưa có trở về. Toàn Ái thâm trầm hít 1 ngụm dĩa ngoại mới mẻ ko khí, loại cảm giác lấy được tự do thật sự rất vui sướng, mà 1 người suốt ngày bị nhốt ko thể nào hội được.

Toàn Ái rất hoài niệm loại cảm giác tự do này, chân sinh trưởng trên đùi ở nàng, nàng muốn đi thể nào thì đi thể đó. Nghĩ đến đây, nàng nhanh chóng đánh giá 1 chút địa thế chung quanh, liền hướng 1 mảnh rừng cây rậm rạp từ phía xa chạy tới. Cẩm Tú cánh rất lớn, ở tro rừng rậm hắn ko thuận tiện bay, cho nên chỉ cần chính mình chạy đến tro rừng, liền ko dễ dàng bị bắt trở về.

Toàn Ái đoán đúng, bộ tộc ma bướm rất ít lui tới ở tro rừng cây, chính là vì cánh lớn, cho nên các thể hệ của hần vẫn đều ở bình nguyên hoạt động.

Toàn Ái 1 đường chạy, theo hướng ở chỗ sâu tro cây cối rậm rạp đi tới. Ko biết chạy qua bao lâu, nàng mới dừng lại nghỉ ngơi. Toàn Ái chỉ cảm thấy nơi này độ ẩm càng ngày càng thấp, hơn nữa nguyên lai cũng càng ẩm. Cây cối chung quanh sinh trưởng kì quái, nhìn qua vô cùng dữ tợn. Giờ phút này, lòng của nàng nháy mắt ngã vào đáy cốc. Chính mình rốt cuộc đang làm cái gì? Cố gắng chạy tới nơi này, này ko phải muốn chết sao. Toàn Ái nghĩ đến đây mà bắt đầu hối hận.

Đúng lúc này, nàng nghe được từng đợt tiếng dã thú gầm gừ. Nàng cho tới bây giờ ko nghĩ qua nơi này sẽ có dã thú thường lui tới! Bởi vì Cẩm Tú mỹ mạo, làm cho nàng theo bản năng cho rằng nơi này sinh vật đều là lông mi mà dụ ngoạn.

Toàn Ái sợ tới mức 2 chân như nhũn ra, vô luận nàng cố gắng ra sao cũng ko có biện pháp đứng lên. Đúng lúc này, nàng nghe được bên cạnh cây cối tất tất tốt tốt vang lên. Chỉ thấy tro bóng đêm, 1 đôi mắt đỏ rực xuất hiện ở bên người nàng cách đó ko xa. Kế bên lại xuất hiện thêm 1 đôi! 1, 2, 3 ... Toàn Ái thô sơ giản lược đếm 1 chút, này đàn dã thú trên dưới tổng cộng có tới 5 con!

Cẩm Tú kiếm ăn trở về, liền phát hiện ko thấy Toàn Ái. Hần nhìn cái kia rủ trên mặt đất dây thừng, nháy mắt rõ ràng sự tình. Hần vội vàng theo mùi vị của Toàn Ái bắt đầu tìm kiếm, phát hiện nàng 1 đường liền chạy đến phương hướng rừng cấm, tro lòng lại lo lắng. Rừng cấm ở tro Ma đô là nơi trú của ma quỷ hung mãnh nhất, bọn hần ko có tư tưởng, có thể nói chẳng khác gì là mánh thú. Bọn hần thân hình cao lớn, có sắc nhọn răng nanh cùng lợi trảo có thể đập vỡ cự thạch, càng đáng sợ là, bọn hần đều thích xuất hiện theo bầy đàn. Bọn hần ko giống ma quỷ khác như vậy yêu quý chính mình bạn lữ, mà là đem các nàng đùa bỡn tới chết. Nếu gặp phải loại ma quỷ cấp thấp này, Toàn Ái chỉ sợ lành ít dữ nhiều.

17. Chương 17: Ma Bướm Ngoại Thiên (hạ)

Cẩm Tú vội vàng theo mùi vị của Toàn Ái ở tro rừng cấm đi qua, hoàn toàn ko để ý chính mình cánh xinh đẹp đã muốn bị nhánh cây làm bị thương vô số chỗ. Làm Cẩm Tú tìm được Toàn Ái thời điểm, nàng đã bị 1 đám ma quỷ đẩy vào tro góc, nàng sao cũng ko thể ngờ rằng Cẩm Tú hội như thế nhanh chóng tới cứu chính mình, nước mắt nháy mắt chảy xuống ướt cả khuôn mặt, hét lớn gọi- Cẩm Tú!

Toàn Ái tiếng la rất nhanh đem vậy mấy đầu ma thú đem lực chú ý dẫn đến trên thân Cẩm Tú. Bọn hần chia thành 2 tổ 1 tổ vây quanh Toàn Ái, 1 tổ khác tấn công về phía Cẩm Tú.

Bộ tộc ma bướm luôn luôn hòa bình, cũng ko thiện chiến, cho nên gặp loại tình huống lấy 1 địch chúng này, Cẩm Tú ứng chiến cũng tương đương mất sức. Chỉ chốc lát công phu Cẩm Tú đã bị lợi trảo ma thú cào bị thương rất nhiều chỗ, nhưng hần cũng thành công lược ngã 2 đầu ma thú.

Huyết vị đưa tới càng nhiều ma thú, hần rất nhanh liền lâm vào tro khổ chiến.

Tro rừng cấm dày đặc mùi máu tươi dần dần bay xa khắp nơi, động tĩnh làm kinh động ngay tại cách đó ko xa Mẫn Mặc. Mẫn Mặc vốn là sau khi thấy Tổ Điệp cùng Tô Tử Duyệt thân thiết tâm tình khó chịu, tại đây phụ cận chậm rãi đi, cũng ko biết đâu ra tràn ngập mùi máu tươi này. Mẫn Mặc đuổi tới cấm rừng, tro 3 chiêu đã đánh chạy 1 đám dã thú tro rừng này, cứu được thôi thóp Cẩm Tú cùng Toàn Ái.

Toàn Ái kiểm tra miệng vết thương trên thân Cẩm Tú, rơi nước mắt tự trách. Nếu ko phải chính mình, Cẩm Tú cũng sẽ ko bị thương thành như vậy.

Cẩm Tú rất lo lắng sẽ bị Ma vương hỏi đến vấn đề chính mình làm sao tư tàng 1 cái nữ nhân, hoàn toàn ko có tâm tư xử lý miệng vết thương trên thân chính mình.

Cuối cùng vẫn là Mẫn Mặc trước hết mở miệng hỏi- Nữ nhân, người làm sao đến nơi này?

Toàn Ái có chút sợ hãi nam nhân trước mặt này, nàng vừa mới thấy Mẫn Mặc khởi xướng uy phong bộ dáng, tro ba chiêu đã đem là đó quái thú hung mãnh giải quyết rồi, hiện tại hắn trên thân còn dính lực sắc chất lỏng. Nàng có chút cổ kị trốn phía sau Cẩm Tú, nhanh nói- Ta cũng không biết, tình lại đã thấy ở đây.

Mẫn Mặc nghe xong, nheo lại đôi mắt nhìn Cẩm Tú.

Cẩm Tú không dấu vết đem Toàn Ái dấu ở phía sau cánh, hắn biết sự tình đến hôm nay tình trạng đã không thể nào giấu giếm được, liền đem nhất được Toàn Ái quá trình nói ra hết. Mẫn Mặc là Ma vương, tự nhiên có thể nghe hiểu ngôn ngữ bộ tộc ma bướm, Cẩm Tú cuối cùng nói- Cẩm Tú phạm vào sai, tự nhiên phải chịu phạt, mong rằng Ma vương khai ân buông tha Toàn Ái. Nàng vốn là ngoài ý muốn rơi vào Ma đô, không nên cùng là đó nữ nhân vận mệnh giống nhau. Cầu Ma vương buông tha Toàn Ái, Cẩm Tú mặc cho Ma vương xử trí.

Nghe xong lời nói Cẩm Tú, Mẫn Mặc ánh mắt trở nên càng thêm sâu trầm. Cách 1 lúc lâu sau hắn mới nói- Người có bằng lòng thề rằng bộ tộc ma bướm từ nay về sau nguyện trung thành với ta? Sau này bộ tộc ma bướm chế tác mặt hoa đều toàn bộ phải giao cho ta?

Cẩm Tú tự hỏi thật lâu, cuối cùng mới chung quy hạ quyết tâm. Hắn hít sâu 1 hơi, đi đến trước mặt Mẫn Mặc quỳ xuống, tuyên thệ nói- Ta lấy danh hiệu thủ lĩnh bộ tộc ma bướm thề, theo giờ khắc bắt đầu này, ta bộ tộc ma bướm vĩnh viễn nguyện trung thành Ma vương Mẫn Mặc, đến chết không渝. Nếu vi này thề, bộ tộc ma bướm cam chịu họa diệt vong.

Mẫn Mặc dùng tay phải đỉnh ở trán Cẩm Tú một chút, nói- Đứng dậy đi, đừng sĩ trung thành của ta. Người nếu đã đáp ứng nguyện trung thành ta, ta cũng không làm khó dễ người. Nhanh chóng làm cho nữ nhân này sinh hạ hài tử của người, sau đó, ta sẽ đưa nàng trở về- Ma bướm bộ tộc tuy rằng luôn luôn yêu thích hòa bình, không có manh mối gì phản loạn, nhưng là cùng Mẫn Mặc đồng dạng thân là ma quý cao đẳng, hưởng hơ tộc nhân phần đông, này đối Mẫn Mặc mà nói thủy chung là cái uy hiếp. Nay Cẩm Tú đồng ý thề nguyện trung thành, nhưng thật ra đối với hắn là hạ xuống tâm bệnh.

Cẩm Tú cắn môi dưới, nhìn Mẫn Mặc rời khỏi. Mới bạn cũ thay, mới đi vào, cũ ngã xuống, đây là Ma đô thủy chung không thay đổi quy luật. Duy nhất ngoại lệ chính là thần tích xuất hiện, mà hắn, có thể nhìn thấy cái thần tích đó tro truyền thuyết sao? Cẩm Tú đem ánh mắt dừng ở trên thân Toàn Ái, vậy ánh mắt bao hàm thiên ngôn vạn ngữ.

Sau khi trở lại hốc cây, Toàn Ái cẩn thận vì Cẩm Tú xử lý miệng vết thương, ở trên miệng vết thương tô lên loại chất lỏng Cẩm Tú lần trước tìm về. Cẩm Tú yên lặng theo nàng xấp đặt, tâm tình của hắn rất trầm trọng. Chính mình vừa rồi đưa ra lời thề liên ý tứ hàm xúc đem tộc nhân sinh tử giao đến tro tay Mẫn Mặc, chính là Mẫn Mặc muốn bọn hắn chết, vậy cũng chỉ là 1 câu liên kết thúc. Mà thiện lương tộc nhân, có thể hội tha thứ cho sự ích kỷ lần này của mình.

Toàn Ái thấy râu trên trán hắn vô lực rũ, nghĩ đến cùng vừa rồi gặp phải người rất hung đó có liên quan chặt chẽ. Nàng nhìn ra được bọn hắn tro lúc đó làm giao dịch, lại không biết nội dung giao dịch, cũng không biết nên thế nào an ủi hắn. Nàng suy nghĩ 1 chút, nói- Cẩm Tú, đa tạ người đã cứu ta, ta sau này không bao giờ hội chạy loạn nữa, liền ngoan ngoãn ở lại chỗ này chờ người.

Cẩm Tú đem nàng áp đảo ở cổ điểm thượng, thâm trầm hôn môi của nàng. 1 bàn tay không rảnh rồi liền tham lam mò xuống dưới thân của Toàn Ái, nhẹ nhàng đùa vầy non mềm cánh môi.

Toàn Ái nhỏ bé từ chối 1 chút, nói- Người trên thân còn bị thương, nếu không đợi thêm 2 ngày đi?- Cẩm Tú nghe xong không có phản ứng gì, vẫn như cũ không có dừng lại động tác trên tay. Toàn Ái thấy hắn này gấp gáp bộ dáng cũng không có cách nào, chỉ có thể thật cẩn thận tận lực không chạm vào chỗ hắn bị thương.

Lúc này đây, Cẩm Tú dùng động tác ôn nhu nhất bù lại khuyết điểm lần trước.

Ở Cẩm Tú cố gắng cạy cây hạ, Toàn Ái rất nhanh liền mang thai. Cẩm Tú toàn tâm toàn ý sờ Toàn Ái dần dần nổi lên bụng, vừa hỉ vừa sầu. Hắn có thể cảm nhận được lực sinh mệnh của mình đang trôi qua nhanh chóng, Cẩm Tú hợp lại cuối cùng ma lực cường chống đỡ chờ đợi tới lúc Toàn Ái sinh sản, hắn thừa dịp tro khoảng thời gian này bố trí tốt lắm phòng sinh của nàng. Chỉ chờ đưa nhỏ ra đời, chính mình có thể an tâm lý khai.

Toàn Ái cũng phát hiện đến hần đạo này có chút ko thích hợp, nhưng chỉ cho rằng hần bị “Hội chứng tiền sản sắp lên chức bố” cho nên thường xuyên an ủi hần, hơn nữa còn trước mặt hần cam đoan chính mình cùng cục cưng đều sẽ bình an.

Mỗi khi nghe được Toàn Ái nói như vậy, Cẩm Tú luôn ko biết làm sao cười khổ, đem nàng gắt gao ôm vào tro lòng.

Chung quy đến ngày Toàn Ái sanh, Cẩm Tú cường chống đỡ nhìn thấy cục cưng theo hạ thể Toàn Ái trượt đi ra, đưa hần phóng đến 1 cái niệm cổ đặc biệt chuẩn bị cực kỳ mềm mại. Cuối cùng nhẹ hôn 1 cái còn đang mệt ngủ Toàn Ái, nửa lưu luyến liếc mắt 1 cái nhìn lần cuối hóc cây nhỏ chính mình vẫn ở, cuối cùng bay tới trên 1 nhánh cây, dựa ở trên đó chờ đợi thời khắc cuối cùng đã đến.

Lúc Toàn Ái tỉnh lại, phát hiện tro phòng liền thừa chính mình 1 người. Nàng khởi động bủn rủn thân mình, vừa mới đứng dậy, chỉ thấy có người theo cái động khẩu chui tiến vào, là người đã ở tro rừng cấm cứu mình cùng Cẩm Tú.

— Theo ta đi ra, ta đưa ngươi hồi thế giới của ngươi- Mẫn Mặc mặt ko chút thay đổi nói.

1 cỗ có thể về nhà cảm giác vui sướng nhảy mắt nảy lên tro lòng Toàn Ái, nhưng là rất nhanh nàng liền nghĩ đến Cẩm Tú, hỏi- Còn Cẩm Tú?

— Cẩm Tú?

— Chính là con bướm kia, trợ phụ của ta- Toàn Ái nói ra ko chút do dự.

Mẫn Mặc bởi vì Toàn Ái dùng từ như vậy thâm trầm nhìn nàng 1 cái, rồi mới nói- Đã chết, nằm ở bên ngoài, ko tin chính ngươi nhìn.

Toàn Ái chấn động, sự tình tới rất đột nhiên, phía trước đều là hảo hảo mà, sao vậy liền... nàng thật sự ko tiếp thụ được chuyện này, lao ra khỏi hóc cây, quả nhiên thấy Cẩm Tú dựa ở trên nhánh cây bên cạnh sớm ko có hơi thở.

Nàng cố sức đưa thi thể hần chuyển về tro phòng, đặt ở trên đệm cỏ. Năm bàn tay lạnh lẽo của hần, nước mắt ko tiếng động chảy xuống. Đây đôi tay ngay tại vừa rồi vẫn còn ấm, trên mặt còn có chính mình bởi vì đau đớn cào ra dấu vết. Qua lại từng tí nhảy mắt nảy lên tro lòng, nàng nhớ đến mới gặp mặt hần thời điểm còn kinh diễm, nhớ đến hần nhất thời điểm chính mình quyết tuyệt, nhớ đến hần lúc tới cứu thời điểm chính mình ko còn cảm thấy sợ, nhớ đến hần vì chính mình buông tha cho tôn nghiêm thời điểm thống khổ, nhớ đến lúc biết được nàng mang thai liền vui sướng...

Nguyên lai ở tro bất tri bất giác bọn hần tro lúc đó đã muốn có như thế nhiều thứ để nhớ lại.

— Ngươi làm sao có thể bỏ lại ta 1 người chứ? Ta sau này làm sao đây?- Toàn Ái dịu dàng vuốt ve hần tình xảo khuôn mặt, nước mắt chảy ra.

— Đi thôi- Mẫn Mặc thúc giục nói.

Toàn Ái ko đáp.

— Ta đây liền coi như ngươi buông tha quyền lợi trở về?

Toàn Ái vẫn như cũ ko đáp, trầm trầm ở tro thống khổ nàng căn bản ko có chú ý tới Mẫn Mặc nói cái gì.

Mẫn Mặc khỏe môi khe nhếch, lộ ra 1 cái thần bí tươi cười, ko tiếng động lui ra ngoài. Cái con bướm hoa hoét này vận khí thật đúng là ko phải bình thường hảo, hần như vậy cảm thán.

Toàn Ái khóc đã lâu, hoảng hốt cảm thấy vậy đã muốn lạnh lẽo thi thể tựa hồ giạt giạt. Nàng cảm thấy chính mình là quá đau khổ rồi, mới sinh ra ảo giác. Ngay tại nàng nghi hoặc thời điểm, Cẩm Tú chậm rãi mở đôi mắt- Nguyên lai ta ko chết...- Hần nói.

Toàn Ái nước mắt rơi càng hung, khóc nói- Ta nói ngươi sao vậy hội bỏ lại ta cùng cục cưng? Vừa rồi cái người trông hung dữ đó chạy tới nói ngươi đã chết, thật sự là làm ta sợ muốn chết...

Cẩm Tú lau nước mắt của nàng, nói- Đừng khóc, cục cưng thấy sẽ cười ngươi.

Toàn Ái đột nhiên ngẩn ra, cả kinh nói- Người nói chuyện! Ta nghe được người nói chuyện!

— Phải ko? Vậy thật sự là quá tốt- 1 cái thanh âm ở tro đầu Toàn Ái vang lên, vậy thanh âm ôn nhu mà thấp trầm, liền cùng nàng tro tưởng tượng giống nhau như đúc, giống như nàng sớm biết của hắc thanh âm là như thế này giống nhau.

— Đây rốt cuộc là chuyện gì? Người nên hảo hảo nói cho ta nghe 1 chút, phải nói từ đầu, ta ko hiểu gì hết!- Nàng lau 1 phen nước mắt nói.

— Yên tâm, chúng ta có thời gian cả đời...

Hiếm có thần tích, đến từ nước mắt tình nhân, như cam lộ kéo dài sinh mệnh.

Kết thúc

— Cục cưng, cục cưng, người, người có cái gì muốn nói thì cứ hảo hảo mà nói? Người... có thể hay ko trước theo trên đùi ma ma bò xuống?- Toàn Ái liễu mạng khắc chế làm cho chính mình thanh âm ko cần run quá lợi hại, nàng có điểm cố kỵ nhìn đi ở trên đùi chính mình, so với cánh tay chính mình còn lớn còn thô hơn vừa trườn vừa uốn éo to lớn sâu lông.

Tuy rằng là chính mình cục cưng, nhưng nàng vẫn là ko thể chịu đựng được loại xúc cảm ở chính mình trên thân mấp máy thời điểm trườn tới trườn lui. Ko phải ghét bỏ đứa nhỏ của mình, chỉ là nàng còn cần thời gian thích ứng.

Cầm Tú hợp thời đuổi tới, bốc lên chính mình nhi tử chiếm tiện nghi lão mẹ tới bắt diệp nhạc hồ, ko lưu tình chút nào ném hắc qua 1 bên.

— Người đừng bị thương hắc...- Hắc động tác ko chút ôn nhu, Toàn Ái có chút lo lắng.

Cầm Tú cười hôn ở môi Toàn Ái, làm nàng ko còn tâm tư nhớ tới sâu nhi kia.

Cái kia to lớn sâu lông run lên ngẩn nhỏ râu, 1 bộ dáng ko vui. Hắc tuy rằng vẫn là bộ dáng vừa mập vừa thô, nhưng là trên thân sắc thái sắc sỡ cũng dự báo hắc tương lai nhất định sẽ ko so với chính mình phụ thân kém cỏi. Hắc 1 bên từ tro hốc cây trườn ra ngoài, 1 bên quay đầu u oán nhìn phụ mẫu của chính mình liếc mắt 1 cái, vậy 2 người lại bắt đầu làm vậy việc, cũng ko biết tị hiềm. Hắc khinh thường run chính mình ngẩn nhỏ râu, suy nghĩ cái gì thời điểm chính mình cũng có thể tựa lão ba như vậy tìm được người yêu làm bạn cả đời.

Lão ba nói, đối đãi giống cái xuống tay nhất định phải nhanh chóng, bằng ko các nàng rất có thể bị những người khác cướp chạy mất.

18. Chương 18: Người Sẽ Tốt Lên Thôi

Ở đoạn ngày Tô Tử Duyệt mang thai, sở hữu sự tình đều rất thuận lợi, chỉ là có 1 chút làm cho nàng thập phần phẫn nộ ko hạ tâm, chính là Tổ Diệp nhìn qua từ từ tiêu tụy. Bởi vì 2 lần lúc trước vậy 2 cái ma quỷ đều là ở chính mình sau khi thụ thai lập tức vương rơi, cho nên Tô Tử Duyệt rất lo lắng Tổ Diệp cũng sẽ gặp chuyện ko may. Nàng ko chỉ 1 lần hỏi qua Tổ Diệp- Người sẽ ko chết chứ?

Mỗi lần nghe được Tô Tử Duyệt như vậy hỏi, Tổ Diệp luôn mỉm cười lắc đầu, tựa hồ cười nhạo nàng quá mức quan tâm.

— Người sẽ ko gạt ta chứ? Ko thể nào?- Tô Tử Duyệt vẫn như cũ lo lắng truy vấn.

Tổ Diệp lắc lắc đầu, rồi mới dùng râu huých đụng cái trán của nàng.

Ngày ngày tại Tô Tử Duyệt lo lắng bay nhanh qua, rất nhanh nghênh đón ngày sinh sản. Tô Tử Duyệt tro quá trình sinh sản Tổ Diệp từ đầu tới đuôi đều chăm sóc nàng, đợi cho cục cưng đi ra, Tổ Diệp đưa hắc an

trí đến tiểu niệm cổ mềm được hần sớm bố trí tốt. Rồi mới hần đứng dậy lắc lắc rung rung đi được 2 bước, liền ngã âm xuống đất.

— Ko cần!- Tô Tử Duyệt xem nhẹ thân thể ko khỏe, tay chân cùng sử dụng từ trên đệm cổ đứng lên, chạy đến bên người Tổ Điệp. Nàng nâng dậy của hần thân mình, làm cho hần nhìn chính mình, rồi mới run run hỏi- Người gạt ta đứng hay ko?

Tổ Điệp cười gật gật đầu, rồi mới lấy tay dịu dàng lưu luyến vuốt ve khuôn mặt Tô Tử Duyệt. Hần cố gắng dùng khí lực cuối cùng, từng chút 1 nói- Nhận thức được người thật tốt, người nhất định phải hảo hảo.

Chỉ tiếc Tô Tử Duyệt nghe ko được ngôn ngữ loài bướm.

Tổ Điệp cứ như vậy ở tro lòng Tô Tử Duyệt chậm rãi nhắm lại 2 mắt, Tô Tử Duyệt cảm giác được tro lòng thân thể dần dần biến lạnh, nước mắt “Xoạch xoạch” rơi xuống- Vì cái gì gạt ta... vì cái gì phải chết...- Nàng hôn lên Tổ Điệp lạnh lẽo môi.

Nếu lúc trước ko có gặp thì tốt rồi, nay cũng sẽ ko như vậy khổ sở.

Nhưng vào lúc này, Mẫn Mặc mang nội vụ Giáp cùng nội vụ Ất tự mình đến dắt người. Hần nhìn Tô Tử Duyệt ôm thi thể Tổ Điệp khóc ko thành nhân hình, trực tiếp phân phó nói- Đánh xỉu, mang đi.

Vậy 2 cái nội vụ ko hổ là Mẫn Mặc phụ tá đắc lực, làm việc sạch sẽ lưu loát. Tay hạ xuống chường, Tô Tử Duyệt liền 1 phen hôn mê qua. Mẫn Mặc dịu dàng vuốt ve Tô Tử Duyệt tái nhợt 2 má, do dự 1 chút nói- Trước đưa đến chỗ ta vậy.

Làm Tô Tử Duyệt tỉnh lại, mắt hảo 1 thời gian dài mới nhớ tới sự tình bị đánh xỉu phía trước, nước mắt lại ko chịu thua kém chảy xuống dưới.

— Tỉnh?- Mẫn Mặc vậy quen thuộc thanh âm ở bên người Tô Tử Duyệt bay tới.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, thế này mới chú ý tới chính mình ở tro 1 cái hoàn cảnh lạ lẫm, này thạch động bố trí thập phần hoa lệ. Chính mình đang nằm ở trên 1 giường rộng lớn, trên giường pho phật dày mềm da lông ko biết là của động vật nào. Nàng nghi hoặc hỏi- Đây là nơi nào?

— Phòng của ta- Mẫn Mặc đáp xong, lại có chút chột dạ hỏi- Vừa rồi ngủ hảo ko?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu, chính mình mơ mơ màng màng thời điểm tổng cảm thấy có người ko ngừng mà đối chính mình nói- Người sẽ tốt thôi... Người sẽ tốt thôi...- Nàng nghi hoặc nhìn Mẫn Mặc 1 hồi, thật cẩn thận hỏi- Người vừa rồi... luôn luôn tại nơi này?

Mẫn Mặc gật đầu.

Chẳng lẽ là hần nói? Tô Tử Duyệt lại cảm thấy thanh âm có chút ko giống. Tô Tử Duyệt suy nghĩ rất lâu cũng nghĩ ko ra đáp án, sau ót bị gõ địa phương lập tức đau, chọc nàng có chút phiền chán khóa gấp mày.

Mẫn Mặc bưng tới 1 chén chất lỏng xanh lá mạ, nói- Uống vào đi.

Tô Tử Duyệt ngửi thấy hương vị liền biết là thứ trước kia từng uống “Thiếu phụ chi hũ”, nghĩ đến vậy quý dị hương vị, nàng lắc lắc đầu nói- Người xem bụng của ta, vẫn bình thường, 1 chút nếp may đều ko có, lần này ko cần uống đâu?

Ma Vương đại nhân sắc mặt nháy mắt trở nên xanh mét cùng bát được tro tay có thể so sánh có hơn chút ko thua, lần đầu tiên cấp người khác giới uy được liền gặp đến cự tuyệt, Mẫn Mặc giờ phút này hoàn toàn có tâm tình giết người. Hần cứng mặt nói- Ko được, uống, 1 giọt đều ko cho phép thừa.

Tô Tử Duyệt nhìn gương mặt Mẫn Mặc chuyển thành màu xanh lá mạ, mếu máo môi, thức thời đem vậy bát được uống 1 hơi cạn sạch. Sau khi uống xong, tro bụng cảm giác nóng cháy liền cùng lần trước giống nhau như đúc, nàng thống khổ ở trên giường đá quay cuồng. Mượn này cổ cháy thống khổ nàng khóc lớn tiếng, khóc chính mình ủy khuất, khóc lão thiên gia ko công bằng, vì cái gì chính mình phải tới địa phương mặc danh kỳ diệu này chịu khổ? Bằng cái gì là nàng? Nàng khóc Tổ Điệp ko thể chăm sóc nàng nữa, thật vất vả mới gặp được 1 người khiến mình thích, lại liền như vậy dễ dàng chết đi. Nàng đem tất cả buồn khổ tro lòng từ lúc tới nơi này đều khóc đi ra, nàng điên cuồng phát tiết chính mình áp lực đã lâu ưu tư.

Mẫn Mặc ko nói thêm 1 lời nào liền cởi giày lên giường, đem khóc chết đi sống lại Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng, nhẹ nhàng mà vỗ lưng của nàng. 1 lát sau, khóc mệt mỏi Tô Tử Duyệt ở tro Mẫn Mặc chậm rãi tiết tấu trầm trầm ngủ. Hắn nói- Muốn sống sót liền kiên cường chút.

Cũng ko biết Tô Tử Duyệt là nghe được hay ko, hô hấp đã muốn xu vũng vàng nàng nhẹ nhàng mà gật đầu.

Lúc này đây, Tô Tử Duyệt là bị mùi cơm gọi dậy, mở đôi mắt liền phát hiện chính mình vẫn là ở tro cái động quật quen thuộc kia. Nàng đại khái nhìn, tựa hồ lại có gương mặt mới đi vào. Tô Tử Duyệt vừa ăn cơm, 1 bên nhìn là đồ tiêu tụy gương mặt, chính mình trải qua ma quỷ các nàng hơn phân nửa cũng trải qua, nàng ko biết là ở tro lòng các nàng cũng có 1 cái ma quỷ đã chết đi vừa xinh đẹp mà lại ôn nhu hay ko?

Tô Tử Duyệt chỉ tại tro động quật ăn 3 bữa cơm, cũng chính là ngày thứ 2, nàng lại bị mang đi. Lần này tới đón nàng là Mẫn Mặc. Hắn nói- Lúc trước đáp ứng mang người đi dạo chung quanh, ta đưa người đi tới chỗ này, thuận tiện dạo 1 chút luôn.

Có thể đi ra thông khí tự nhiên là tốt, Tô Tử Duyệt vui vẻ gật đầu. Bọn hắn thẳng 1 đường thông đạo hướng ra ngoài phía trước đi, phong cảnh tro Ma đô thật sự rất đẹp.

Tô Tử Duyệt đi rất chậm, hơn nữa lén lút ghi nhớ đường chính mình đi qua. 2 người đều ko ai nói gì, chỉ có thể nghe thấy sột soạt tiêu sái đường thanh. Cuối cùng vẫn là Mẫn Mặc dẫn đầu đánh vỡ lặng yên, hỏi- Người còn nhớ hắn sao?- Tổ Địch tựa hồ thành của hắn khúc mắc, vô luận thế nào cũng ko giải được, là ở chỗ này trên ko ra trên dưới ko ra dưới.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu.

Mẫn Mặc nhìn ko được hừ nói- Hắn tốt lắm sao, người liền như thế nhớ thương hắn!?

__ Hắn ôn nhu, sẵn sàng, thiện am hiểu ý người, bộ dạng đẹp mặt, luôn khiến ta vui vẻ, nghe ta tro lời nói

Tô Tử Duyệt còn chưa có nói xong, đã bị Mẫn Mặc thô bạo đánh gãy- Đủ!- Hắn 1 chưởng đánh ở 1 gốc cây đại thụ bên cạnh, lá cây tất tất lầy lầy bay xuống rất nhiều. Mẫn Mặc cắn răng nó- Kêu người tổng kết, ko kêu người liệt kê.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, nói- Tóm lại cái gì cũng hảo.

Mẫn Mặc trên thân lệ khí ko thể khống chế được phát tán 4 phía, chung quanh hoa hoa thảo thảo đều thật cẩn thận thu hồi chính mình chi cành lá diệp, sợ giống như cây đại thụ xui xẻo kia giống nhau tai bay vạ gió.

Lộ trình phía sau 2 người đều ko ai nói chuyện. Bọn hắn ra khỏi rừng cây, bên ngoài dĩ nhiên là 1 mảnh xanh thẳm đại hải, tanh mặn gió biển đập vào mặt mà đến, sóng biển đánh đá ngầm phát ra thật lớn tiếng vang.

__ Đi xuống đi- Mẫn Mặc nhất chỉ vậy mảnh đại hải, người liền ko thấy .

Tô Tử Duyệt ngạc nhiên.

19. Chương 19: Tiếng Hát Của Nhân Ngư

Mẫn Mặc sau khi rời khỏi, Tô Tử Duyệt cân nhắc ý tứ tro lời nói của hắn, hắn rốt cuộc là kêu chính mình đi đâu chứ? Xuống biển? Nàng chỉ là nhân loại a, đi xuống ko phải thiếu dưỡng khí mà chết sao. Tro lúc tự hỏi, sắc trời đã dần đen xuống, chỉ có ở Ma đô mới có thể nhìn thấy 1 mặt trăng vừa tròn vừa sáng còn thật lớn hiện dần dần lên tro bóng đêm. Gió biển thổi ở Tô Tử Duyệt trần trụi thân thể thượng rất lạnh, nàng lui về sau 1 thân cây, đánh giá tình huống trên biển.

Chỉ thấy 1 người từ dưới biển di động bơi lên, hần nhìn khắp nơi, rồi mới từ tro nước trời lên, ngồi trên 1 tảng đá lớn. Bởi vì khoảng cách rất xa, hơn nữa trời lại tối, Tô Tử Duyệt im lặng ngắm diện mạo của hần, nhưng là hần vậy thon dài hữu lực vậy cá nàng xem nhất thanh nhị sở. Hần là 1 nhân ngư!

Tô Tử Duyệt giật mình che miệng lại, nhìn xa xa. Chỉ thấy nhân ngư mặt đối thật lớn trắng rằm, bắt đầu ca hát. Tô Tử Duyệt nghe ko hiểu nội dung ca từ, chỉ cảm thấy vậy ca từ tựa ngôn ngữ nhân loại nhưng lại ko phải. Vậy làn điệu tuyệt đẹp mà bi thương, nàng chưa bao giờ nghe qua, làn điệu nghe lên làm cho người ta cảm giác như đang nghe 1 câu chuyện thật lâu thật lâu trước kia.

Nhân ngư là đưa lưng về phía Tô Tử Duyệt, tro bóng đêm có thể nhìn đến hần duyên dáng đường cong, thật lớn đuôi cá nhẹ nhàng đánh nhịp. Tô Tử Duyệt nghe ngậy người, cũng xem ngậy người. Đi theo thời gian chuyển dời, lại có thêm mấy nhân ngư nổi lên thủy diện, đối trắng sáng hát khởi vậy cổ lão mà quý bí ca khúc.

Tô Tử Duyệt bị tiếng ca hấp dẫn, bất tri bất giác liền nhẹ nhàng đi đến bờ cát. Cấp nàng phát hiện chính mình ở làm cái gì thời điểm, người đã đứng ở trên bờ biển, nước biển lạnh như băng phát ở trên mặt chân của nàng, nàng nhảy mất thanh tỉnh.

Tro biển nhân ngư cũng phát hiện tồn tại của nàng, bọn hần đều nhảy xuống nước, hơn nữa nhanh chóng bơi đến phương hướng của nàng. Bọn hần lúc bơi tư thế mạnh mẽ mà tao nhã, ở Nguyệt Hạ khắc ra duyên dáng bóng hình. Tô Tử Duyệt hoàn toàn xem ngậy người.

Làm nàng lấy lại tinh thần thời điểm, vậy mấy nhân ngư đã muốn đến rất gần chính mình, nàng này mới thấy rõ dung mạo bọn hần. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy chính mình tim đập nhảy mất đạt tới tần suất cao nhất, nàng nhanh chóng che miệng mình, đem vậy 1 tiếng tiếng kêu sợ hãi nuốt trở về đi. Quả thực là ác mộng! Phía trước Tô Tử Duyệt vẫn chỉ là nhìn đến bóng dáng, nào biết bọn hần diện mạo như thế hung tàn, làm cho nàng có loại xúc động đem mắt châu ngọc muốn móc ra.

Tất cả nhân ngư trên mặt che kín vảy xanh, 2 mắt tròng lớn, lộ hung quang. Cạnh 2 má có mang tai, lúc há miệng có thể thấy 1 ngụm răng nanh sắc nhọn. Bọn hần bộ dáng phần trên là hình người, vạm vỡ, trên thân cũng che kín vảy xanh. Giữa các ngón tay có màng, móng tay lớn mà sắc nhọn. Hạ thân là đuôi cá, bao trùm vảy cá trơn bóng.

Nhân ngư, là nửa người nửa cá. Trên thân là người, hạ thân là cá. Bọn hần tướng mạo xấu xí, hung tàn, bản tính khát máu. Nhân ngư rất thích chiếm đoạt, hung tàn hiếu chiến. Bọn hần ở ban đêm thường trôi lên thủy diện, đối trắng sáng hát ra tuyệt đẹp êm tai làn điệu hấp dẫn con cái...

Toàn bộ nhân ngư ở cạnh gần chỗ biển nông Tô Tử Duyệt đứng đột nhiên đình chỉ bơi tới, mấy nhân ngư cơ hồ là ko hẹn mà bắt đầu cùng công kích đối phương. Vậy sắc nhọn móng vuốt ko lưu tình chút nào đánh tới đối phương, các chiêu đều muốn lấy mạng. Hương vị máu tươi rất nhanh tỏa ra khắp nơi, ngạt thở Tô Tử Duyệt cơ hồ muốn phun đi ra. Nàng ngẩng đầu nhìn vậy 1 vòng thật lớn trắng rằm, tro khoảng thời gian ngắn mê mang ko biết thân ở phương nào.

Chiến đấu vẫn liên tục, thẳng đến có mấy con thương thế quá nặng, dần dần thể lực chống đỡ hết nổi, bọn hần mới lục tục bơi đi. Cuối cùng chỉ còn 1 con nhất cường cuồng, hần giờ phút này trên thân đã có rất nhiều miệng vết thương, có 1 chỗ rất nghiêm trọng, máu đỏ tươi chính ào ạt chảy ra. Hần đến gần Tô Tử Duyệt vươn ra tay phải, đầu ngón tay đóng đưa, ý bảo nàng lại đây.

Tô Tử Duyệt thấy thế liền lui 3 bước, cách biệt nhân ngư như dạ xoa này.

Tro nước nhân ngư nôn nóng hướng Tô Tử Duyệt há to miệng, lộ ra miệng đầy răng nanh, nhìn qua rất đáng sợ.

Tô Tử Duyệt lui thêm vài bước nữa, tâm nghĩ cái đuôi kia của hần tổng ko có khả năng ở trên mặt đất cùng chính mình thi chạy, thật sự đi xuống mới là con đường chết.

Tro nước vậy nhân ngư kia khó thở, ngực kịch liệt phập phồng, tròng Tô Tử Duyệt ánh mắt giống như là phải xé nàng thành mảnh nhỏ. Ngay tại song phương giằng co thời điểm, vậy nhân ngư đột nhiên lại mở miệng hát khởi vậy tuyệt đẹp êm tai ca khúc.

Tô Tử Duyệt lại bị vậy cổ lão làn điệu hấp dẫn, thân mình ko chịu khống chế 1 bước lại 1 bước đi tới hướng nhân ngư tro nước. Vậy nhân ngư thấy nàng đi tới gần, 1 tay lôi nàng lao tiến tro lòng, mang nàng liền bơi nhanh xuống dưới biển.

Tô Tử Duyệt vừa vào nước liền nắm cái mũi nghen 1 hơi, nhưng là nàng rất nhanh liền kiên trì ko nổi, giấy dựa suy nghĩ muốn trôi lên thủy diện. Nhưng là nàng làm sao tránh thoát nhân ngư khống chế, cuối cùng tro miệng còn sót lại 1 điểm ko khí cũng bị nàng thở đi ra. Ngay tại nàng chuẩn bị muốn thiếu khí mất mệnh thời điểm, nàng bỗng nhiên phát hiện chính mình có thể ở tro nước tự do hô hấp, cùng lục địa ko hề khác biệt.

Vậy nhân ngư ôm Tô Tử Duyệt bơi càng sâu xuống dưới đáy đại dương, nhưng là huyết tinh hương vị ở tro biển lại hấp dẫn đến 1 ít nhân ngư khác. Hắn đem Tô Tử Duyệt đặt ở 1 bên, xoay người đầu nhập chiến đấu. Nhân ngư này cực kỳ uy mãnh, liền đánh bại liên tiếp mấy người. Đem mấy nhân ngư khác đuổi đi xong, hắn lại bế lên Tô Tử Duyệt tiếp tục lặn xuống.

Tô Tử Duyệt lo lắng của hắn huyết lại rước lấy phiền toái, thế là dùng đôi tay gắt gao ngăn chặn miệng vết thương nghiêm trọng nhất trên thân hắn.

Vậy nhân ngư úy lam sắc con người nhìn chăm chú Tô Tử Duyệt 1 hồi, dùng thật lớn đuôi cá cọ cọ nàng trơn bóng 2 chân, rồi mới kẹp khởi nàng, nhanh chóng lặn xuống.

Cuối cùng bọn hắn đi vào chỗ biển sâu nhất, 4 phía che kín san hô cùng bèo, nếu ko biết đường, nhất định hội lạc đường tại tro mảnh san hô này. Vậy nhân ngư ngựa quen đường cũ ở san hô cùng bèo tro bơi qua, cuối cùng đi vào chỗ nguyên vẹn thật lớn đá ngầm. Hắn đẩy ra lớp bèo che ở miệng đá ngầm, lộ ra 1 cửa động. Hắn trước đem Tô Tử Duyệt nhét vào tro động, chính mình mới theo sau theo tiến vào, nữa đem đóng bèo 1 lần nữa dấu hảo.

Tro động có 1 động thiên khác, có bàn ghế đá giường đá, trên vách động trang trí cực đại dạ minh châu cùng rất nhiều lóe sáng tro suốt tinh thể, khiến thạch động đẹp như tiên cảnh tro mộng.

Nhân ngư đem Tô Tử Duyệt đặt ở trên giường thạch, chính hắn tìm đến 1 ít bèo ko biết tên để vào tro miệng cắn, rồi mới bơi ở miệng vết thương trên thân. Rất nhanh, của hắn miệng vết thương ko đổ máu nữa. Hắn lại ko biết từ đâu lôi ra nguyên 1 con cá sống thật lớn, đưa tới bên miệng Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt vội vàng đem mặt quay sang 1 bên, đồng thời lắc đầu liên tiếp, chỉ mong hắn đem con cá tro tay ra xa chút.

Nhân ngư cứ tiếp tục đưa con cá lại miệng nàng, đồng thời nói 1 chuỗi ngôn ngữ Tô Tử Duyệt nghe ko hiểu. Những lời này phát âm rất giống ngôn ngữ nhân loại, nhưng lại ko phải ngôn ngữ nhân loại.

Tô Tử Duyệt khoát tay chặn lại, nói- Ta nói chuyện người nghe hiểu ko?

Vậy mà nhân ngư gật đầu nói- %^\$#&^.

Tô Tử Duyệt thấy thế, vừa lòng gật gật đầu nói- Tốt lắm, nói chuyện với người ta 1 chữ đều nghe ko hiểu.

Nhân ngư ko nói lời nào nhìn nàng.

Tô Tử Duyệt còn nói- Đem con cá kia ném đi, ta ko ăn sống.

Nhân ngư nheo lại đôi mắt, ko rõ ràng cái gì gọi ko ăn sống, hắn đành đem con cá để bên miệng chính mình, 1 ngụm cắn rơi đầu. Tô Tử Duyệt nhìn xem vị toan tràn ngập miệng hắn, nhỏ giọng nói- Dã man.

Nhân ngư thính lực thật tốt, Tô Tử Duyệt lời còn chưa dứt, hắn liền gầm rú hướng Tô Tử Duyệt lộ ra sắc nhọn răng nanh, đồng thời đem vậy còn thừa 1 nửa cá đưa tới bên miệng nàng.

Tô Tử Duyệt lập tức dừng quay đầu, 1 bộ thà chết chứ ko chịu khuất phục.

*** Ta tặng các nàng bài hát của tiểu nhân ngư nhà ta***

MỸ NHÂN NGƯ (Các sis có thể bấm vào dòng tro ngoặc này)

Dấu chân tôi in vòng quanh bờ biển

Thế giới bí mật của chúng ta ko ai khác có thể vào được
Tôi ko quan tâm em từ đâu đến
Càng ko lưu ý đến vẻ ngoài của em
Tình yêu có vượt qua mọi thứ
Thật đó!
Chỉ cần em vẫn ở bên tôi. Những lời thị phi đó tôi tuyệt đối ko quan tâm
Xin đừng quá vội vàng lặn xuống đáy địa dương nhanh như vậy
Truyền thuyết nói em sẵn sàng vì người mình yêu hóa thân thành bọt biển
Tôi cũng có thể dấn thân xuống đại dương vì em mà
Sao em nỡ ân đoạn nghĩa tuyệt lãng quên lời hẹn thề ko thay đổi của tôi
Tuyên lệ của tôi như đã vỡ rồi
Thật đó!
Tôi cảm thấy mình đã thật sự gắn kết với em
Tôi tình nguyện hóa thành tượng đá để đợi em xuất hiện
Tạm biệt, ko bao giờ gặp lại
Đau, từng mảnh vỡ của trái tim tôi nổi trên mặt biển
Nếu em nhìn lên sẽ có thể thấy

20. Chương 20: Tình Thú Hải Tinh (sao Biển)

Nhân ngư thấy nàng ko ăn, chính mình mở miệng đem phần cá còn lại nuốt luôn. Phi thân 1 phốc đem Tô Tử Duyệt đặt ở dưới thân, vào chủ đề chính luôn. Hắn dùng tay tách biệt 2 chân Tô Tử Duyệt, dùng hạ thể chính mình ma sát Tô Tử Duyệt mềm mại u cổ.

1 lát sau, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy có cái vật gì đứng vững ở lõi vào u tĩnh của mình. Nàng cúi đầu vừa xem, ko khỏi sợ hãi. Chỉ thấy vậy nhân ngư chỗ hạ thân có tới 2 điều thô trường dương cụ, đem chỗ vảy đều đỉnh lên. Vậy 2 căn dương cụ lớp trên đầy cạnh móng tay, nguyên nhân phòng ngừa làm tình thời điểm trơn tuột mà sinh thành. Mà để cho Tô Tử Duyệt lo lắng là ko biết hắn dùng 2 điều thô trường cây gây chọc như thế nào? 1 trước 1 sau? Hay là 2 cái cùng nhau cắm vào tro hoa huyệt của mình? Mặc kệ là dùng loại phương pháp nào đều là muốn lấy mạng mình a.

Tô Tử Duyệt thất kinh đẩy nhân ngư, hô- Dừng! Trước khoan tiến vào! Dừng lại! Dừng lại!

Nhân ngư làm sao quản nổi hắn, tên đã trên dây ko thể ko bắn. Hắn dùng tay cố bình tĩnh 2 chân Tô Tử Duyệt, mạnh mẽ tiến vào. Tô Tử Duyệt bối rối liều mạng cào đánh nhân ngư, kết quả cư nhiên bị nàng cào xứt nguyên vẹn vảy của hắn.

Nhân ngư ăn đau hít 1 hơi, rồi mới mở ra bồn máu mồm to mạnh cắn bả vai Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt mềm mại bả vai làm sao là đối thủ răng nanh sắc nhọn của hắn? Nhân ngư liền cảm thấy chính mình còn ko có dùng sức, máu tươi cũng đã tuôn ra tiến vào tro khoang miệng của hắn. Vậy ngọt ngào hương vị kích thích đầu lưỡi của hắn, làm cho hạ thân của hắn sưng càng thêm thô to. Hắn liếm Tô Tử Duyệt chảy ra máu tươi, rồi mới bỗng nhiên ý thức được vật nhỏ dưới thân hắn này trên dưới thân thể giống như nguyên vẹn đều ko có vảy.

Vì chứng thật suy đoán của mình, hần thu hồi sắc bén móng vuốt, thật cẩn thận đem Tô Tử Duyệt từ đầu đến chân sờ soạng sạch sẽ. Quả nhiên, đừng nói ko có vảy, liền dày thô ráp da cũng ko có. Nhân ngư suy nghĩ 1 chút, đem Tô Tử Duyệt vừa rồi hành vi xé rách chính mình vảy quy kết là vì ghen tị. Cho nên hần ở hành vi kế tiếp, Tô Tử Duyệt liền tiếp kéo hần vài khối vảy, hần đều cố gắng nhịn xuống.

Sợ bị thương đến vật nhỏ mềm mại này, nhân ngư ko dám cắn càng ko dám cào, chỉ có thể nhẹ nhàng ấn nàng. Nhưng mà Tô Tử Duyệt lại ko phải tiếp người ngoan hiền gì, chết sống cào nhéo đánh toàn bộ vảy của mình. Nhân ngư cuối cùng rống giận 1 tiếng, phi thân bỏ đi.

Tô Tử Duyệt mờ mịt nhìn bóng dáng nhân ngư rời khỏi, phản kháng thành công? Nhưng là rất nhanh nàng quên đi suy nghĩ này, bởi vì nhân ngư đi ra bắt vài vật gì, rồi mới trở lại. Tô Tử Duyệt hướng tro tay hần vừa xem, chỉ thấy hần 1 tay cầm 1 con cá rất nhỏ, tay kia thì cầm mấy hải tinh ko lớn. Vậy là muốn cấp chính mình ăn?

Tro lúc Tô Tử Duyệt nghi hoặc, nhân ngư đem 2 hải tinh thiếp đến 2 nụ phấn hồng mê người trước ngực Tô Tử Duyệt, vậy hải tinh 1 nằm úp sấp đến trước ngực Tô Tử Duyệt, bắt đầu bóp máy bụng, vậy cảm giác thật giống như có 2 trượng mềm mại cái miệng nhỏ nhắn đang mút nụ hoa Tô Tử Duyệt. Nàng nháy mắt vô thức rũ xuống ở trên giường đá. Nhân ngư lại đem con cá nhỏ khi nãy nhanh chóng nhét vào tro hoa huyết Tô Tử Duyệt, rồi mới dùng 1 cái hơi lớn hải tinh che lại hạ thể Tô Tử Duyệt.

— Ha a... ân... người này biến thái... a!- Con cá nhỏ ko có đường khí, ở tro Tô Tử Duyệt nhỏ hẹp dững đạo liễu mạng lác lư thân thể, giãy dụa muốn đánh vỡ vảy vách tường tinh tế thịt chui ra. Con cá nhỏ ko đầu ko đuôi va chạm hoa tâm Tô Tử Duyệt, khiến mặt nước dưới thân nàng cuồng lưu. Vậy bên ngoài tiểu huyết còn đang hấp thụ hải tinh, vậy hải tinh 1 cái xúc tua vừa vặn khoát lên âm vật phía trên tiểu huyết Tô Tử Duyệt, mềm mại xúc tua nhẹ nhàng nhu làm của nàng tiểu hạch. Mà nàng phía sau cúc huyết cũng bị hải tinh xúc tua chiếu cố đến, vậy xúc tua ở trên đóa cúc hoa của nàng nhẹ nhàng nhu làm. Bụng hải tinh 1 khắc cũng ko ngừng mút 2 mảnh đồ ửng cánh hoa ở bên ngoài hoa huyết Tô Tử Duyệt.

Trên thân nhiều chỗ mẫn cảm địa phương đồng thời bị điên cuồng đùa bỡn, Tô Tử Duyệt liền giống như cá thiếu nước, ở trên giường đá vặn vẹo thân thể. Nàng dùng 2 chân gắng sức, cung thất lưng, kiều đồn phong tao cao thấp đong đưa, giống như là ở mời nhân ngư vậy tráng kiện gây thịt vọt vào tro tiểu huyết nàng hung hăng đem nàng chọc xuyên. Tô Tử Duyệt vô lực yêu kiều- Thả ra... a... ko được... muốn ra ... a

Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy tro tiểu huyết vậy mỗi ma cảm giác tích lũy càng nhiều, hơn nữa 1 luồng sóng ko ngừng hướng về phía trước đánh lên. Cuối cùng, nàng cả mặt đều trắng bệch, 2 chân mềm nhũn nằm ở trên giường ko hề vặn vẹo. Đồng thời 1 luồng nhiệt lưu từ dưới di động chảy ra, tiểu huyết kịch liệt co rút lại, dững đạo gắt gao kẹp lấy con cá nhỏ vô tội kia. Sau khi hết thấy đều bình tĩnh trở lại, liền tro tiểu huyết con cá nhỏ cũng ko nhúc nhích nữa. Chỉ có vậy 3 con hải tinh trên thân vẫn đang tận chức tận trách mút lấy.

Toàn bộ quá trình vậy nhân ngư đều tận tình quan sát, mà dưới thân 2 điều gây thịt vẫn ko chút nào xu thế mềm nhũn giảm xuống. Hần đành kết thúc trò đùa giỡn của mình, có chút tiếc nuối triệt rơi 3 con hải tinh trên thân Tô Tử Duyệt vậy, rồi mới thu móng tay, đem 2 căn ngón tay tham nhập tro hoa huyết Tô Tử Duyệt, sau khi xoắn làm 1 phen, đem con cá nhỏ kia kẹp ra. Chỉ thấy cá nhỏ vừa rồi còn vui vẻ hiện tại đã đứt khí.

Hần đem cá nhỏ kia xách đến trước mặt Tô Tử Duyệt quơ quơ, nói- @# @#&...

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn hần liếc mắt 1 cái, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết hần khẳng định là đang nói- Như thể hội kẹp, cá nhỏ đều bị người cấp kẹp chết- Hần nói như thế, ko bằng kêu mình dâm dăng còn dễ nghe hơn.

Nhân ngư đem cá nhỏ kia từ tro hoa huyết Tô Tử Duyệt lấy ra quăng tiến miệng, tro 3 chiêu nuốt vào tro bụng, cuối cùng còn chưa đã thềm dùng đầu lưỡi liếm 1 chút môi.

Tô Tử Duyệt ko thềm nhìn khiêu khích của hần, nàng hít sâu 1 hơi, quyết định ko cùng 1 con cá chấp nhặt.

Nhân ngư bị nàng làm què, hần gãi gãi cái mũi, rồi mới xoay thật lớn đuôi cá thẩu qua, đặt ở trên thân Tô Tử Duyệt.

khai phá dự vọng mà nàng chôn dấu ở chỗ sâu tro tro cơ thể.

1 cỗ mỗi ma thuận tiểu huyết Tô Tử Duyệt 1 đường kéo lên, nàng chỉ cảm thấy hoa mắt, liền bắn đi ra. Tô Tử Duyệt co rút mũi chân, đầu ngưỡng về phía sau, móng cũng cung lên. Hoa huyết của nàng phun ra 1 cỗ nóng bỏng nhiệt lưu, phun ở cực đại quy đầu của nhân ngư.

Nhân ngư bị dịch thủy của nàng nóng cả người run lên, khiến hắc cũng ko nhịn được, cũng bắn đi ra. Tình dịch vừa nóng vừa nhiều toàn bộ đều phóng vào tro tử cung nhỏ hẹp Tô Tử Duyệt, 1 giọt đều ko có lãng phí.

Tô Tử Duyệt còn chưa kịp từ tro dư vị cao trào bình tĩnh lại, 1 cây gậy khác đã cắm vào tiểu huyết của mình. Vậy cây gậy vừa mới ở bên ngoài đợi nửa ngày, giờ phút này tới lại hết sức hung mãnh. Nó tiến vào tro hoa huyết, liền bắt đầu điên cuồng lung tung va chạm, hoàn toàn ko để ý cảm thụ Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt bị hắc bị đâm cho trước mặt trống rỗng, liền rên rỉ khí lực cũng đều ko có. Nàng chỉ có thể bất lực trương cái miệng nhỏ nhắn, từng ngậm từng ngậm thở khí, cái lưỡi thơm tho hơi đưa ra ngoài. Ko kịp nuốt nước bọt, thuận khoe miệng chảy xuống, duyên theo thon trưởng gáy của nàng chảy xuống đến xương quai xanh.

Nhân ngư đem miệng thấu qua, vươn đầu lưỡi đi chặn lại con đường ngân tuyến kia, đem nước bọt của Tô Tử Duyệt thu lấy rồi liếm vào. Rồi mới duyên ngược đường ngân tuyến, đầu lưỡi 1 đường hướng về phía trước liếm đi, cuối cùng đi vào tro miệng của nàng, cùng nàng phần nộn cái lưỡi dây dưa cùng 1 chỗ. Hắc đem cái lưỡi của Tô Tử Duyệt nuốt vào, nếu có thể, hắc hy vọng có thể đem này hoạt non mềm đầu lưỡi nuốt vào tro miệng, vì nó mang theo hương vị mà hắc cảm thấy ngọt ngào nhất, ngon miệng nhất.

Tô Tử Duyệt trầm đắm ở tro thật lớn khoái cảm ko thể tự kiềm chế được mà nhân ngư mang cho nàng, hoảng hốt, cảm thấy hắc ý đồ đem cây gậy thịt còn lại chen vào tro hoa huyết của mình. Sau khi ý thức được điểm này, vừa mới tích lũy khoái cảm nháy mắt biến mất hầu như ko còn. Nàng hoảng sợ mở đôi mắt, cảnh giác hỏi nhân ngư- Người muốn làm gì?

_ # #@% ...- Hắc 1 bên giải thích, 1 bên lấy tay đỡ cây gậy thịt vừa bắn qua 1 lần của mình vậy giờ phút này lại sức thể chờ đợi, giúp hắc tiến vào hoa huyết Tô Tử Duyệt.

_ Ko thể!- Tô Tử Duyệt giấy dựa suy nghĩ trốn, lại bị nhân ngư mất đi tính nhẫn nại đặt trở về giường.

Nhân ngư tùy tay cầm mấy miếng bèo mềm dẻo, đem tay chân Tô Tử Duyệt phân biệt cố định ở tứ giác trên giường đá. Tô Tử Duyệt cứ như vậy thành hình chữ đại bị trói ở trên giường đá.

_ Buông ta ra...- Tô Tử Duyệt vặn vẹo thân mình muốn chạy trốn, lại phát hiện nhân ngư cột được rất chắc, bằng khí lực của mình, căn bản ko có khả năng.

Tô Tử Duyệt vặn vẹo tro tiểu huyết cũng vặn vẹo, vậy ko cùng góc độ càng kích thích căn gậy thịt của nhân ngư ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt, làm cho hắc càng khẩn cấp muốn đem 2 căn cùng nhau nhét vào. Hắc đem gậy thịt rút ra, vươn 2 ngón tay thành hình chữ V tạo ra tiểu huyết Tô Tử Duyệt, tay kia thì đỡ 2 căn gậy thịt của mình, cố gắng hướng tro tiểu huyết gấp trí của nàng đẩy mạnh.

Vậy 2 cái cực đại quy đầu nhạc đệm song song, Tô Tử Duyệt đau đến nỗi nàng muốn hét to cũng ko có sức, nàng gắt gao cắn môi cố nén cảm giác xé rách đau đớn này. Nước mắt ko biết khi nào đã muốn đầy 2 má của nàng, nàng nức nở bất lực.

2 căn gậy thịt cùng nhau tiến vào, vậy vốn nhỏ hẹp dừng đạo có vẻ càng thêm gấp gáp, kẹp nhân ngư cũng có chút đau. Cá sẽ ko xuất mồ hôi, nếu ko tin tưởng giờ phút này nhân ngư cũng nhất định đổ mồ hôi hột đầm đìa. Hắc rút ra ngón tay, 2 căn gậy thịt dùng 1 tiếng trống làm tinh thần hăng hái thẳng tiến vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, xâm nhập đến chỗ hoa tâm.

Tô Tử Duyệt giờ phút này đau đến mức mặt trắng bệch, cả người run run, 1 tia khí lực đều ko có.

Nhân ngư sau khi hoàn toàn tiến vào, nằm ở trên thân thể Tô Tử Duyệt, ko có động tác gì. Hắc ko hiểu thủ đoạn tán tỉnh, ko biết nên làm sao cho nàng dễ chịu chút, chỉ có thể dừng lại làm cho nàng trước thích ứng 1 chút chính mình quá lớn. Lúc này, hắc chú ý tới nước mắt tràn đầy 2 má của Tô Tử Duyệt, 1 chút ngăn cả người, đôi mắt của nàng cũng biết chảy nước sao? Nàng thật sự là yêu tinh nha, chẳng những phía dưới chảy nước, miệng cũng chảy nước, liền đôi mắt cũng có thể?

Nhân ngư vươn đầu lưỡi, nhẹ nhàng liếm 1 chút nước mắt Tô Tử Duyệt, phát hiện hương vị cùng nước biển giống nhau, mặn mặn, có chút cay đắng. Hắn rất nhanh thích hương vị này rồi, tro 3 chiêu liền đem nước mắt trên mặt nàng liếm cái sạch sẽ, rồi mới cố nén xúc động đi liếm luôn mắt của nàng, chờ mong nhìn đôi mắt của nàng, chờ đợi càng nhiều nước mắt xuất hiện.

Tô Tử Duyệt dần dần thích ứng cực lớn của hắn, hạ thân cũng ko đau đớn nữa, tiểu huyết dù sao cũng từng sinh qua đứa nhỏ, lực thích ứng vẫn là có vẻ bư hần. Tô Tử Duyệt nhìn hắn cái dạng này, ngực cũng có thể đoán ra được tên gia hỏa này chưa bao giờ thấy qua những thứ này, liền nước mắt cũng tò mò muốn thử. Nhìn hắn hung ác gương mặt, lại lộ ra chờ mong biểu tình, Tô Tử Duyệt đột nhiên cảm thấy có chút khôi hài, 1 chút cũng khóc ko đi ra.

Nhân ngư đợi nửa ngày ko có kết quả, đáng thương trông mong đành đau khổ thở dài, rồi mới vùi đầu ở bộ ngực cao ngất của nàng lấy cái mũi qua lại cọ xát

22. Chương 22: Người Mang Thai

Nhân ngư đợi cho hạ thể Tô Tử Duyệt hoàn toàn trầm tĩnh lại, vậy 2 căn gây thịt liền bắt đầu thử chậm rãi co rúm chen chúc tro cơ thể của nàng. Tiểu huyết của nàng liền gắt gao kẹp 2 căn gây thịt của hắn, chỉ 1 chút di động, vậy 2 căn cây gây liền lẫn nhau ma sát, loại khoái cảm kỳ lạ này dự hoặc khó có thể nói bằng lời.

Nhân ngư hơi có 1 động tác, Tô Tử Duyệt liền đau đớn rút 1 hơi, hốc mắt nháy mắt lại chứa đầy nước mắt. Nhân ngư nhìn thấy, vòng vo đảo mắt châu, nổi lên ý xấu mắt. Hắn nhanh hơn tốc độ đưa đẩy, 2 căn gây thịt ở tro dừng đạo Tô Tử Duyệt tàn sát bừa bãi va chạm nàng yếu ớt hoa tâm, rất có khả năng phá tan hoa tâm ở chỗ sâu tro tử cung của nàng.

__ A... nhẹ chút... a... đau a...- Tô Tử Duyệt nhăn mày, thống khổ rên rỉ. Tro cơ thể vậy 2 căn gây thịt giống như là muốn đem hạ thân nàng chọc vỡ rồi đem nó xỏ xuyên qua, nàng hoàn toàn ko thích ứng nổi. Tro lòng mắng hắn ko biết thương tiếc chính mình, ko có đối đãi ôn nhu với mình, nhưng là Tổ Diệp lại cứ như vậy ôn nhu. Nếu như chưa từng gặp hắn, chính mình cũng sẽ như cũ lui xuống gắng nhẫn nại. Gặp phải Tổ Diệp rốt cuộc là may mắn hay là bất hạnh. Suy nghĩ đến đây, nàng tro lòng liền đau xót, nước mắt từng giọt theo khóe mắt chảy xuống.

Nhân ngư gian kế thực hiện được, hắn tiến đến trước mặt Tô Tử Duyệt, tham lam liếm nước mắt cay đắng trên mặt nàng. Đồng thời dưới thân càng thêm mãnh liệt chà đạp tiểu huyết Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt càng là thống khổ, thân thể liền càng băng cứng, vậy hoa huyết cũng liền càng gấp kẹp gây thịt của hắn, thoải mái làm hắn cơ hồ hiện tại muốn bắn đi ra.

__ A... dừng... chậm 1 chút... a... ta ko được...- Tô Tử Duyệt biết chính mình ko chịu nổi ngược cuồng, vì cái gì rõ ràng là thống khổ như vậy, nhưng lại có 1 cỗ khoái cảm theo dọc xương sống kéo lên. Nàng ko khỏi chính mình cũng khởi vòng eo, dầm dề lắc lư cái mông đón ý nói đùa nhân ngư va chạm, làm cho gây thịt của hắn mỗi lần đều có thể càng sâu sáp nhập ở chỗ sâu tro tiểu huyết của mình. Mà nàng ngênh đón chính là vậy cùng với vô hạn thống khổ ở những cú trọng kích cuối cùng, bị đâm làm cho nàng sắc mặt trắng bệch vài lần cơ hồ muốn xỉu. Tô Tử Duyệt cứ như vậy bị kẹp ở thống khổ cùng với vui vẻ, dục tiên dục tử.

__ A... ko được... muốn ra ... a...- Tô Tử Duyệt ở nhân ngư như vậy mãnh liệt đưa đẩy hạ, rất nhanh liền lại đến cao trào. Tại đây cực hạn khoái cảm đánh sâu vào, tay nàng ko tự giác nắm chặt nắm đấm, móng tay thâm trầm chui vào tro lòng bàn tay, nàng lại hồn nhiên ko biết.

Nhân ngư chỉ cảm thấy dưới thân tiểu huyết giờ phút này thu lấy gắt gao, cơ hồ muốn xoắn đoạn 2 căn gây thịt của hắn. Hắn cắn chặt răng, ko có dừng lại, mà là tiếp tục mãnh liệt va chạm. Hắn lại đưa đẩy mấy trăm hạ, thể này mới chịu bắn đi ra. Chờ hắn bắn đi ra thời điểm, Tô Tử Duyệt sớm đã ngất lâu. Hắn cắn thật cỏi bỏ bèo buộc tay chân Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng dịu dàng vuốt ve hồng ân ở cổ tay nàng, rồi mới

xuống giường đem 1 loại bèo xé ra, lau ở trên những vết thương do bị cột lâu. Làm xong, hấn mới ở bên người Tô Tử Duyệt nằm xuống, ôm nàng thỏa mãn ngủ.

Nhân ngư rất hung, nhưng là hấn đối Tô Tử Duyệt rất tốt. Tô Tử Duyệt là chiến lợi phẩm của hấn, vì chiến lợi phẩm này hấn bị thương rất nghiêm trọng. Mà chiến lợi phẩm này cũng rất biết săn sóc mình, ở trên đường trở lại hang đá, nàng lo lắng của hấn huyết đưa tới càng nhiều nhân ngư, cho nên dùng sức ngăn chặn miệng vết thương của mình, nếu ko phải nàng làm như vậy, hiện tại người có thể có được nàng ko nhất định là chính mình, lúc ấy chính mình đã gần như nổ hất đạn, nói ko chừng chỉ cần xuất hiện thêm vài nhân ngư cường tráng liền có thể giết chết chính mình. Xuất phát từ là đó nguyên nhân, nhân ngư rất quý trọng chiến lợi phẩm này của mình. Nàng nhỏ bé mềm mại hơi dùng 1 chút lực liền bị phá hư, nàng còn rất yếu ớt lại kiêng ăn, dưới đại dương này nàng có thể ăn vật ko nhiều lắm, hấn chỉ có thể tiêu phí rất nhiều thời gian tìm đủ các loại bèo, chỉ mong tìm được 1 loại có thể làm cho nàng ăn vui vẻ.

Có 1 lần, hấn ở trên đường tìm đồ ăn cho nàng phát hiện 1 con trai. Hấn hao hết tâm tư khiêu khai vỏ sò sau khi ăn vậy bồi thịt, kết quả phát hiện bên tro có viên trân châu cực đại. Nghĩ Tô Tử Duyệt có thể thích, liền lấy đi trở về. Kết quả nàng cao hứng cười toe tóe, vậy trải qua mấy ngày hấn mới lần đầu thấy Tô Tử Duyệt cười tùm tùm. Sau đó, hấn liền ở khắp nơi vì Tô Tử Duyệt tìm trân châu, biến thành tro phạm vi mấy trăm hải lý sò hén thấy hấn liền lưu rất xa.

_ @#\$%^...- Cái gì luôn như hung thần ác sát bình nhân ngư đột nhiên tro mất nhu tình kéo tay Tô Tử Duyệt, phóng tới tiểu bụng của mình. Trên bụng hấn vậy rất thừa thớt, hình dạng chính tề cơ bắp, sờ lên xúc cảm rất tốt. Bụng nhân ngư hấn là địa phương nhu nhược nhất của bọn hấn, nơi đó ko có vậy cứng rắn bao trùm, nhân ngư đồng ý để cho chính mình sờ bụng của hấn, thuyết minh là rất tin tưởng chính mình.

Tô Tử Duyệt nghĩ đến đây có chút cảm động, nàng vẻ mặt khó được ôn hoà cùng ôn nhu hỏi- Bụng đau?

Nhân ngư nghe vậy, trên mặt nguyên bản nhu tình nháy mắt biến mất, trợn mắt trừng Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt đành phải nửa đoán- Vậy... là đói bụng?

_ %^@#%%- Nhân ngư trừng mắt to nhìn Tô Tử Duyệt, phần nộ nói 1 đồng ngôn ngữ nàng nghe ko hiểu.

Tô Tử Duyệt nhìn hấn làm cho chính mình mò cái gì vị trí, 1 cái ý niệm cực kì hoang đường nháy mắt hiện lên tro đầu của nàng, nàng thật cẩn thận hỏi- Người sẽ ko phải là... mang thai chứ?

Lời này vừa nói ra, vừa rồi cái gì nhân ngư còn như dạ xoa hung ác, nháy mắt lại khôi phục bộ dáng ôn nhu như cũ, gật gật đầu, giống như muốn cố gắng làm mẹ hiền dâu ngoan.

Tô Tử Duyệt nhất thời bị sấm đánh bốc cháy cả người, này lại là cái nguyên lý thụ tinh gì? Qua 1 hồi lâu, nàng mới bình tĩnh lại, hỏi- Người đã mang thai thành công, ta đây có thể đi rồi?

_ @# @#%!- Nhân ngư lại biến sắc mặt, rống giận đem 1 móng vuốt đánh về phía Tô Tử Duyệt, móng vuốt sượt qua 2 má Tô Tử Duyệt, dừng ở thạch bích bên cạnh nàng. Vậy thạch bích nhất thời xuất hiện 5 vết móng vuốt cào.

Nhân ngư người ta nói đành để cho Tô Tử Duyệt phiên dịch lại- Người là đồ phụ bạc, ăn xong sạch sẽ vỗ mông liền muốn bỏ đi? Muốn chết!- Nghĩ vậy, nàng sợ tới mức 1 cử động nhỏ cũng ko dám, nàng cố gắng tìm về thanh âm, trông mong nói- Người, người đừng nóng giận a, đối, đối đưa nhỏ ko tốt... bình tĩnh, bình tĩnh đã! Xúc động là ma quỷ.

Nghe nàng như thế nói, nhân ngư hít sâu 1 hơi, ổn định 1 chút ưu tư. Rồi mới vỗ thật lớn đuôi cá di động ra ngoài kiếm ăn.

Tô Tử Duyệt nhìn hấn rời khỏi bóng dáng, nội tâm vô cùng rối rắm. Nhưng là có 1 chút việc nàng hiểu rõ, tuy rằng hấn đối chính mình rất hung, nhưng hấn vẫn là rất để ý cục cưng tro bụng, cẩn thận muốn chiếu cố hảo cục cưng bọn họ. Hấn phát hiện mình sau khi có cục cưng khẳng định là rất vui vẻ muốn cùng chính mình chia sẻ, nhưng là chính mình... Nghĩ vậy, Tô Tử Duyệt đều cảm thấy chính mình có chút hỗn đản.

Nhân ngư tính khí đều rất hung rất xấu, điều này làm cho Tô Tử Duyệt rất nhanh liền xem nhẹ cảm thụ của hấn. Hấn cùng Tổ Điệp là 2 cái hoàn toàn bất đồng tính cách, Tổ Điệp xinh đẹp ôn nhu, Tô Tử Duyệt luôn đem cảm giác của hấn đặt ở vị trí đứng đầu. Kỳ thật, nhân ngư cũng có hấn nét đáng yêu riêng, chỉ

là chính mình ko muốn đi phát hiện thôi. Tô Tử Duyệt thở dài, cảm thấy có chút thẹn với hân

23. Chương 23: Hân Sinh

Tô Tử Duyệt từ sau khi rút kinh nghiệm xương máu tự mình kiểm điểm, nàng bắt đầu biến phương quan tâm nhân ngư. Nếu nhân ngư gánh vác chức trách của nữ nhân là sinh con, vậy chính mình cũng có thể gánh vác chức trách nam nhân phụ trách chiếu cố hân nhân ngư. Thế là, Tô đại tiểu thư của chúng ta bắt đầu tập bắt cá. Kết quả, xuất sư bất lợi rất bất hạnh gặp phải 1 cái ma quỷ hung mãnh như sa ko biết tên. Tô Tử Duyệt sợ tới mức cao giọng kêu cứu, chung quy cuối cùng được nhân ngư nghe tiếng tới cứu.

Nhân ngư sau khi cứu Tô Tử Duyệt, cảm tức nhìn nàng, ko rõ nàng vì cái gì muốn bơi tới chỗ này gây loạn.

Tô Tử Duyệt tro lòng biết chính mình cho hân thêm phiền toái, chột dạ ko dám nhìn hân, nửa ngày trời mới nói- Người đừng nóng giận, ta cũng chỉ muốn giúp người bắt cá ăn, ai biết lại khó như thế.

Nhân ngư nghe vậy sững sốt, chột nở nụ cười vui vẻ, nguyên lai nàng cũng quan tâm chính mình. Hân vỗ đầu Tô Tử Duyệt, rồi mới nhìn thoáng qua cái kia cá lớn bị chính mình 1 móng vuốt chụp xủ, đem nó kéo trở lại tro hang đá ăn no nê.

Có thời điểm đến buổi tối, nhân ngư hội mang Tô Tử Duyệt đi lên mặt biển. Mới đầu thời điểm Tô Tử Duyệt sợ rằng sẽ bị giao cho nhân ngư khác, cho nên nàng ôm chặt người nhân ngư ko dám rời khỏi. Nhưng là sau đó nàng phát hiện nhân ngư ko còn tựa lần đầu tiên kiên quyết giữ lấy nàng, nàng đoán rằng có lẽ cùng đứa nhỏ tro bụng nhân ngư có liên quan chặt chẽ. Hiện tại chính mình có thể tự chủ, bọn hân hân là sẽ ko tùy tiện tiến lên. Tô Tử Duyệt lúc này mới buông ra tâm, dần dần cũng dám rời khỏi nhân ngư lên trên bờ đi bộ 1 vòng. Nhưng là càng nhiều thời điểm, nàng vẫn là cùng nhân ngư song song ngồi ở trên tảng đá. Nàng thích dựa vào bả vai rộng lớn của hân, nghe hân ngâm hát là đó cổ lão ca khúc.

Nhân ngư thân hình hoàn toàn dám xưng mê người, nguyên bản rắn chắc bụng đã muốn nhô cao hờ ra. Tô Tử Duyệt thích lấy ngón tay chọc hân cơ ngực vẫn như cũ còn kiên cố rồi mới hỏi hân- Sẽ có sửa sao? Sẽ có sửa sao?

Nhân ngư nghe đến dạng vấn đề ngốc này về cơ bản chính là cảm tức trừng nàng, liền nói cũng đều lười ra 1 chữ.

Tóm lại này đối tân hôn tiểu vợ chồng ngay tại đủ loại ma sát tro, va chạm qua lại chuẩn bị nghênh đón tiểu sinh mạng tro bụng nhân ngư. 1 ngày lại thêm 1 ngày cứ thế trôi qua, Tô Tử Duyệt phát hiện đoạn thời gian dạo này nhân ngư có vẻ rất nôn nóng. Hân mỗi ngày ở trên lãnh thổ mình tuần tra thời gian so với lúc trước cơ hồ gia tăng gấp đôi, sau khi trở lại tro phòng cũng chỉ cần 1 cái gió thổi cỏ lay liền khản trương đứng lên. Tô Tử Duyệt đoán hân có thể là sắp sinh, đây chính là cái gọi là tiền sản tổng hợp hội chứng.

Tô Tử Duyệt ko biết thế nào an ủi hân, chỉ có thể 1 lần rồi lại thêm 1 lần đối hân nói- Đừng lo lắng, hết thấy đều sẽ thuận lợi. Cục cưng của chúng ta nhất định hội tráng kiện khang khang sinh ra, đến lúc đó người có thể dạy hân võ, hân nhất định hội tựa như người anh dũng thiện chiến- Tô Tử Duyệt tro lời nói tuy rằng ko có cái gì tác dụng giúp nhân ngư, nhưng là nghe xong lời của nàng, nhân ngư ưu tư có chút dịu đi.

Tro quá trình nhân ngư sinh sản Tô Tử Duyệt vẫn chăm sóc hân, giống như cách Tổ Điệp chăm sóc nàng hoàn thành quá trình sinh sản. Nhân ngư bắt đầu đau bụng sinh thời điểm, nàng muốn cầm tay hân, lại bị hân 1 phen hội khai. Nàng khởi điểm có chút mất điều khiển, nhưng là sau đó thấy móng vuốt của hân sinh sôi nắm chặt giường đá, nàng liền bắt đầu may mắn, may mắn vậy ko phải tay của mình.

Tô Tử Duyệt phía trước vài lần sinh đều coi như thuận lợi, nhưng ko có nghĩa là nhân ngư cũng sẽ giống vậy. Nàng đều thấy, hân thật sự rất đau. Hân toàn bộ gương mặt đều đau đến mức vằn vẹo, 2 mắt trừng to, trên trán gân xanh đều nổi hân lên. Đau lợi hại nhất thời điểm, hân dùng lực đập mạnh đuôi cá, nhưng lại đem giường đá 1 góc gõ đập nát.

Tô Tử Duyệt sợ tới mức khóc đi ra, thân là 1 cái nữ nhân, nàng đối nhau sản chuyện này cực mất cảm, nàng có thể hiểu cảm thụ của hắn giờ phút này. Tô Tử Duyệt nhìn ko hơn hội bị thương, khóc ko ngừng. Nàng ôm nửa người trên nhân ngư, hôn cái trán của hắn, nàng khóc nói- Sẽ tốt, hết thấy đều tốt. Người đừng vội, từ từ sẽ đến, người cùng cục cưng đều sẽ ko có việc gì, tin tưởng ta.

Nhân ngư sợ bị thương đến nàng, cho nên ko dám lộn xộn, miễn cưỡng khống chế chính mình động tác. Tô Tử Duyệt nước mắt dừng ở trên mặt nhân ngư, hắn vươn đầu lưỡi đem vậy cay đắng nước mắt thu lấy vào tro miệng, hắn thích hương vị này, vĩnh viễn cũng ko thể quên được. Mãnh liệt đau bụng sinh rất nhanh lại bắt đầu, hắn 1 tay đẩy ra nàng, tiếp tục thừa nhận loại này tra tấn. May mắn là chính mình sinh cục cưng, nếu đổi thành nàng, nàng sao vậy có thể nhận được?

Nhân ngư đau đớn thời gian rất lâu, mới đưa cục cưng sinh hạ đến. Cục cưng mới ra sinh thời điểm là bị bao ở bên tro nhau thai, nó rất nhanh liền chính mình phá nhau thai ở tro nước di động lên. Mới ra sinh cục cưng đem chính mình trên thân nhau thai toàn bộ đều ăn đi xuống, rồi còn chưa đã thèm liếm liếm môi. Nó mọi nơi nhìn, cuối cùng đem ánh mắt đứng ở trên thân Tô Tử Duyệt.

Ngay tại Tô Tử Duyệt còn ko có phản ứng kịp thời điểm, nó trương mồm to bồn máu lập tức hướng về Tô Tử Duyệt đánh tới. Tô Tử Duyệt sợ ngây người, này tro thời gian quá ngắn nàng căn bản ko kịp làm ra cái phản ứng gì, chỉ có thể ngây ngốc nhìn cục cưng vậy 1 ngụm sắc nhọn răng nanh.

Ngay tại chỉ mảnh treo chuông, trên giường đá nhân ngư dùng 1 chút khí lực cuối cùng, giơ lên đuôi cá, đem cục cưng thật mạnh chụp ở trên mặt đất. Cục cưng sau khi ngã sấp xuống trên mặt đất, hôn mê 1 vài phút, 1 lát sau mới rung rung bơi ra phiêu khởi xa xăm. Nó tựa hồ còn muốn bơi về hướng Tô Tử Duyệt, nhưng là nhìn trên giường phụ thân, rồi do dự buông tha cho hành vi công kích. Nó tuy rằng buông tha công kích Tô Tử Duyệt, nhưng lại tựa như ruồi bọ ko đầu, ở tro phòng nơi nơi loạn chuyển.

Cục cưng vừa sinh hạ đến thời điểm, cần ăn rất nhiều vật. Vì nhân ngư vốn hung mãnh thiên tính, lão ba sẽ ko cấp bọn hắn chuẩn bị đồ ăn. Nhân ngư chỉ cửa động, ý bảo Tô Tử Duyệt đem cục cưng phóng ra.

Tô Tử Duyệt do dự 1 chút, nàng nghĩ đến ngày đó cái cá dữ hung mãnh kia, có chút lo lắng hỏi- Như vậy... an toàn ko?- Nhân ngư ko dễ dàng mới đưa nó sinh hạ đến, nếu liền như thế bị chết cá phúc, Tô Tử Duyệt thật sự sợ ko dám nhận như vậy kết cục.

Nhân ngư gật gật đầu, cá lớn nuốt cá bé, này liền là vận mệnh bộ tộc bọn hắn.

Sau khi đem cục cưng phóng ra, Tô Tử Duyệt đi vào bên giường đá, ngồi đến bên người nhân ngư. Nàng thân thủ xoa trán hắn, kỳ thật hắn căn bản ko có tuyến mồ hôi. Tô Tử Duyệt hỏi- Đói bụng ko? Muốn đi ngủ hay ăn?

Nhân ngư ko có trả lời vấn đề Tô Tử Duyệt, chỉ là đôi mắt nháy mắt cũng ko chớp nhìn Tô Tử Duyệt, vậy ánh mắt thật giống như là muốn đem nàng vĩnh viễn khắc ở nội tâm.

Tô Tử Duyệt thấy hắn như vậy, 1 loại điềm xấu dự cảm bỗng nhiên nảy lên tro lòng. Nàng đột nhiên có chút ko khống chế được cao giọng hỏi- Người như vậy bực hắn, cho nên sẽ ko có chuyện gì xảy ra, đúng ko? Người 1 cái tát có thể chụp vỡ tảng đá, cho nên sinh cái đứa nhỏ tất cả chỉ giống như 1 bữa ăn sáng, đúng ko?

Nhân ngư vẫn như cũ dùng loại ánh mắt này nhìn nàng, ko có trả lời

24. Chương 24: Nước Mắt Mỹ Nhân Ngư

Tô Tử Duyệt từ sau khi đi vào Ma đô, tổng cộng trải qua qua lần thứ tư sinh ly tử biệt. Nếu nói 2 lần trước đều chỉ là ma quỷ cấp thấp, ko có cái gì tư tưởng, bọn hắn chết đi thời điểm Tô Tử Duyệt cũng ko phải đặc biệt khổ sở. Nhưng là Tổ Điệp cùng nhân ngư hoàn toàn bất đồng, bọn hắn hội cười hội tức giận, có tư tưởng, trừ bỏ bên ngoài ko giống nhau, cái khác đều cùng nhân loại giống nhau. Bọn hắn đều là người

cùng Tô Tử Duyệt trải qua quan hệ thân mật nhất, bọn hắn là phụ thân đứa nhỏ của mình, trơ mắt nhìn bọn hắn chết đi, đối Tô Tử Duyệt mà nói ko thể nghĩ ngờ là 1 loại tra tấn.

Tô Tử Duyệt có chút ko khống chế được nắm bả vai nhân ngư, đem suy yếu nhân ngư từ trên giường đá kéo lên, nói- Ta ko cho phép người chết, người có nghe thấy ko? Ta ko cho phép!

Nhân ngư dùng 1 loại bi thống ánh mắt nhìn Tô Tử Duyệt, vậy tro ánh mắt có tố vô cùng ly thương. Chỉ thấy hắn úy lam sắc 2 tròng mắt hiện lên 1 tia ba quang, tiếp theo 1 viên trân châu theo hắn khòe mắt chảy xuống.

Tô Tử Duyệt mắt thường xem đến im lặng chúng nó là sao hình thành vậy, nàng lẳng lẳng nhìn vậy 1 xâu chuỗi trân châu leng keng rơi lạc ở trên mặt đất. Nàng thân thủ tiếp được, chỉ cảm thấy vậy trân châu lạnh lẽo mà mượt mà, so với hắn phía trước cấp chính mình tìm đến là đó trân châu muốn tốt hơn rất nhiều. Nàng hỏi- Người khóc?

Nhân ngư quật cường lắc lắc đầu, hắn thân là nhân ngư anh dũng thiện chiến, hắn liền đổ máu hy sinh còn ko sợ sao vậy hội bởi vì tử vong mà nỉ non? Hắn chỉ là có điểm luyến tiếc ko muốn, có điểm luyến tiếc ko muốn rời xa nhu mềm nữ tử nhân loại này. Thích nàng vâng vâng dạ dạ bộ dáng, thích nàng ở dưới thân của mình uyển chuyển hầu hạ bộ dáng, thích nàng 1 nhảnh mày cười, thích nàng hết thấy.

Tô Tử Duyệt nhào vào tro lòng của hắn, 1 ngụm cắn ở chỗ bả vai cứng rắn vậy thượng của hắn, răng nanh giống như muốn gãy. Nàng nói- Người đừng chết, cầu người.

Nhân ngư sợ nàng cắn hỏng răng nanh, đem nàng nâng dậy. Chỉ thấy nước mắt đã muốn đầy nàng giảo tốt khuôn mặt. Hắn đem mặt để sát vào nàng, vươn đầu lưỡi tham lam liếm chất lỏng trên mặt nàng, này chỉ sợ là hắn lần cuối cùng nhắm nháp như vậy mỹ vị đi.

Tô Tử Duyệt cứ như vậy tùy ý hắn liếm chính mình nước mắt, bỗng nhiên liền cảm thấy trên thân âm trầm, chỉ cảm thấy nhân ngư sức nặng toàn bộ áp đảo trên thân chính mình. Lòng của nàng, lập tức trầm đến đáy cốc. Nàng ko hy vọng nhất nhìn thấy chuyện này, lại 1 lần nữa xảy ra. Nàng ôm thi thể nhân ngư, bất lực khóc.

Mẫn Mặc lúc này đây vẫn như cũ là tự mình tới đón Tô Tử Duyệt, hắn vừa tiến đến nhìn thấy chính là 1 đồng trân châu cùng ôm thi thể nhân ngư thống khổ Tô Tử Duyệt. Nhìn thấy nàng khóc như thể thương tâm như thể bất lực lại là vì nam nhân khác, hắn tro lòng hiện ra loại tình cảm nói ko ra cay đắng. Hắn đi tới, lại nửa ngày ko biết nên thế nào mở miệng.

Lần này cũng là Tô Tử Duyệt trước mở miệng nói- Người lại đây tiếp ta?

Mẫn Mặc bởi vì từ “Lại” này của nàng tro lòng tự dưng đau xót, nhất thời ko biết nên thế nào nói tiếp.

Tô Tử Duyệt đem thân thể nhân ngư đặt lại trên giường đá, hắn bộ dáng tựa như đang ngủ. Sau khi làm xong, Tô Tử Duyệt trở lại đối Mẫn Mặc nói- Đi thôi.

Lần đầu đối mặt như vậy bình tĩnh Tô Tử Duyệt, Mẫn Mặc lại là ko biết nên phản ứng thế nào, lại là sững sốt rất lâu chung quy nghẹn ra 1 câu- Người có ổn ko?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu, nói- Ta mệt mỏi.

Mẫn Mặc ko nói gì mà chống đỡ.

Tô Tử Duyệt còn nói- Mẫn Mặc, ta muốn nghỉ ngơi 1 đoạn thời gian? Ta nghĩ muốn thanh tịnh 1 đoạn ngày.

Mẫn Mặc theo bản năng gật đầu đáp- Hảo- Hắn hình như là lần đầu tiên nghe nàng tâm bình khí hòa kêu ra tên bản thân, hắn tro lòng run lên, cảm thấy nàng gọi chính mình thời điểm thanh âm là như vậy hảo nghe. Chỉ là ko biết nàng có phải cũng là như thế kêu 2 người kia?

— Đa tạ người. Chúng ta đi thôi- Tô Tử Duyệt nói xong, lập tức ly khai hang đá.

Mẫn Mặc sững sốt 1 chút mới vội vàng truy theo, 1 tay đem nàng bắt lấy, rồi mới gắt gao ôm vào tro lòng. Hắn ko muốn buông tay, hắn sợ chính mình 1 khi buông tay sẽ rốt cuộc bắt ko được nữ tử này. Hắn nói- Ta ghen tị bọn hắn.

Tô Tử Duyệt nghe vậy thân mình cứng đờ, nàng trương há miệng, lại ko biết nên nói cái gì, đành phải tiếp tục bảo trì lặng yên.

_Bọn hấn chết người liền như thế khổ sở?- Mẫn Mặc lại hỏi.

Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng mà gạt đầu, liền cảm thấy hấn đem chính mình ôm càng gấp, nàng cơ hồ thở ko ra khí.

_ Nếu ta cũng như thế chết người có vì ta khổ sở?- Mẫn Mặc vùi đầu vào cần cổ Tô Tử Duyệt, tựa như cái đứa nhỏ giống nhau hỏi ra vấn đề này.

Tô Tử Duyệt do dự thật lâu mới nói- Ta ko biết, thật sự.

Mẫn Mặc ít có thể thấy thở dài, hấn tiếp theo nói- Vậy... người nguyện ý vì bọn hấn lưu lại sao? Người nguyện ý buông tha cho việc trở lại xã hội nhân loại sao?

Tô Tử Duyệt rời khỏi Mẫn Mặc ôm ấp, ko biết hấn vì cái gì đột nhiên lại hỏi như vậy. Lại thấy Mẫn Mặc nghiêm túc nhìn chính mình, đợi đáp án của mình. Nàng suy nghĩ thật lâu, hồi tưởng khởi chính mình mới gặp Tổ Điệp thời điểm hấn mừng rỡ như điên bộ dáng, hồi tưởng khởi hấn ko biết làm sao lúc chính mình làm nũng bỏ mặc hấn. Tiếp theo nàng lại hồi tưởng mới đầu gặp nhân ngư thời điểm, hấn đối mình nguyệt ca xướng thời điểm bộ dáng, hồi tưởng khởi hấn đối với chính mình vừa hung vừa trông mong, nhưng là chưa từng có chân chính thương tổn qua chính mình, thậm chí còn là cực kỳ sủng nịch chính mình.

Đối với 1 cái nữ nhân mà nói, cho dù giàu nghèo cả đời cũng bắt quá là muốn tìm 1 cái phu quân có thể thật lòng yêu thương chính mình. Nếu có thể cùng bọn hấn tro đó tựa như 1 đôi vợ chồng bình thường như vậy tiếp tục cả đời, cũng nhất định là 1 loại hạnh phúc. Nếu là như thế, ở tại chỗ này lại có cái gì ko thể chứ? Nơi này ma quỷ tuy rằng hung mãnh, chỉ dựa vào bản năng sống, nhưng bọn hấn đều đơn thuần, đều là ở dùng chính mình sinh mệnh đến yêu chính mình bạn lữ.

Nghĩ thông suốt xong, Tô Tử Duyệt khẳng định gạt đầu nói- Nguyện ý- Nói xong chỉ thấy Mẫn Mặc tro ánh mắt hiện lên 1 tia rõ ràng đau đớn thần sắc, nàng theo bản năng cắn môi, tro lòng bỗng nhiên hiện lên 1 tia oán hận chính mình ưu tư. Chính mình tro lời nói nhất định bị thương đến hấn đi, nhưng quả thật đó là chính mình chân thật ý tưởng. Tô Tử Duyệt rất mâu thuẫn.

Mẫn Mặc qua sau 1 lúc lâu mới nói- Ta ghen tị bọn hấn- Hấn dừng 1 chút tiếp theo nói- Cho nên có 1 sự kiện ta vẫn chưa nói ra. Ma bướm chưa chết- Nói xong hấn xin lỗi nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái.

_ Chưa chết?- Tô Tử Duyệt mờ mịt hỏi.

_ Ở Ma đô, trăm ngàn năm qua đều là mới sinh mệnh đi vào, cũ sinh mệnh ngã xuống. Sau khi mới cực cương giáng sinh, phụ thân sẽ chết đi. Mà có thể vẫn hỏi bọn hấn sinh mệnh, chỉ có nước mất tình nhân. Truyền thuyết nước mất tình nhân là phương pháp duy nhất phá bỏ cổ lão luân hồi số mệnh này. Chỉ cần song phương thật lòng yêu nhau, vậy bạn lữ của nữ tử đó sẽ ko phải chết đi.

Tô Tử Duyệt nghe xong hấn nói, hồi lâu mới định thần lại. Nàng hỏi- Vậy nhân ngư thì sao?

Mẫn Mặc lắc lắc đầu nói- Ko biết, nhưng nếu các người thật lòng yêu nhau, hấn sẽ ko phải chết. Phía trước ta tự mình đi tiếp người vì sợ người sẽ yêu phải ma bướm, rồi mới phát hiện ma bướm tỉnh lại, cho nên ta sớm liền đem người mang đi. Lần này cũng giống nhau. Ta ko muốn người nội tâm có những người khác, cho nên mới làm như thế. Người sẽ hận ta ko?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu nói- Yêu đều là ích kỷ.

Mẫn Mặc ở trên trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn, nói- Tô Tử Duyệt, ta chờ người, cấp người trở thành vương hậu của ta sau này. Hiện tại, người đi tìm bọn hấn đi, ta cho người thanh tịnh 1 đoạn ngày- Nói xong hấn cũng ko quay đầu lại ly khai.

Tô Tử Duyệt liếc mắt nhìn 1 cái phương hướng hang đá ngầm kia, nhưng ko có động, thay đổi ánh mắt nhìn phía phương hướng Mẫn Mặc rời đi. Hấn vậy tiêu điều bóng dáng làm cho Tô Tử Duyệt đau lòng, hấn là Ma đô chúa tể hết thấy vương, lại như vậy cô độc.

25. Chương 25: Còn Cần Sát Hợp

Tô Tử Duyệt đứng ở bên ngoài cho đến lúc bóng dáng Mẫn Mặc biến mất ko thấy, mới hồi phục tinh thần lại. Nàng quyết định về hang đá xem tình huống nhân ngư, cũng ko biết đáng thương bé yêu này rốt cuộc có sống lại ko.

Trở lại tro phòng, chỉ thấy nhân ngư bộ dáng vẫn là như cũ nằm ở nơi đó. Tô Tử Duyệt qua thăm dò hơi thở của hắn, lại cảm thụ ko đến 1 chút dòng khí. Tô Tử Duyệt thở dài, vô lực ở bên giường ngồi xuống, vẫn là ko thể sao? Là chính mình ko đủ thương hắn hay là hắn ko đủ yêu mình? Có lẽ hắn nếu bộ dạng dễ xem hơn 1 chút nàng sẽ để ý hắn nhiều hơn?

_ Thở dài cái gì?

Tô Tử Duyệt bị thanh âm bất thành linh sợ tới mức lập tức từ bên giường nhảy dựng lên, vô cùng hoảng sợ nhìn trên giường vẫn còn đang tức nhân ngư- Người chung quy biết nói tiếng người?

Nhân ngư chau mày, nói- Đúng hơn là người có thể nghe hiểu ngôn ngữ nhân ngư.

_ Người còn sống? Vừa rồi người 1 chút hô hấp đều ko có, thật sự là làm ta sợ muốn chết- Tô Tử Duyệt run rẩy đưa ngón tay mò dưới mũi hắn, vẫn như cũ ko cảm giác hô hấp của hắn. Tô Tử Duyệt cả kinh nói- Người rốt cuộc là người hay là quỷ?

Nhân ngư ko kiên nhẫn hất tay Tô Tử Duyệt, rồi mới hỏi- Người chỗ nào gặp qua con cá dùng lỗ mũi hô hấp?- Hắn đem tay nàng kéo đến chỗ mang của mình, Tô Tử Duyệt quả nhiên có thể cảm giác được mang tai của hắn động.

Tô Tử Duyệt thế này mới hoàn toàn buông ra tâm đến, thả lỏng nói- Thật sự là dọa phá hư ta, bất quá người cũng là, có cái mũi lớn như vậy, làm cái gì cơ chứ.

_ Ta có cái mũi lớn bộ chọc tới người sao?- Nhân ngư cảm tức Tô Tử Duyệt, nữ nhân này luôn rất dễ dàng có thể chọc giận chính mình, bất quá có thể cùng nàng như vậy nói nhao nhao cảm giác thật tốt. Hắn 1 tay lấy Tô Tử Duyệt túm nhập tro lòng, lấy tay vuốt phẳng lưng của nàng. Hỏi- Ta nếu sau này lại chết người đừng khóc đến thương tâm nữa, ần?

Tô Tử Duyệt 1 quãng, lung tung nói- Nói vậy, mắt người chỗ nào thấy ta khóc?

_ Ko cần xem cũng biết- Nhân ngư nói xong 1 đôi tay lại bắt đầu ko già thực địa dịu dàng vuốt ve khỏi Tô Tử Duyệt mượt mà kiều đồn.

Tô Tử Duyệt vừa muốn tránh thoát của hắn ôm ấp, vừa nói- Đừng! Vừa mới sinh đứa nhỏ xong, người sao vậy lại muốn việc này?

Nhân ngư buông tay, tùy ý nàng né ra xa, nói- Ta chỉ là sờ, lại ko làm cái gì. Hay là nói người muốn làm cái gì?

Tô Tử Duyệt lông mi 1 ngang, nói- Người nên may mắn lúc trước nói chuyện với người ta đều nghe ko hiểu, bằng ko lần này người có chết ta khẳng định cũng sẽ ko khổ sở, nói ko chừng còn có thể cười đi ra.

Nhân ngư trừng mắt nhìn nàng liếc mắt 1 cái, ko nói chuyện.

An tĩnh lại, Tô Tử Duyệt mới nghĩ đến nhân ngư cực cứng, đối nhân ngư ta nói- Cực cứng đâu? Đều đi ra như thế lâu, ko có chuyện gì xảy ra đi?

Nhân ngư lắc đầu nói- Sao có khả năng? Người nghĩ rằng nhi tử của ta chỉ là mềm chân tôm thôi sao?

Tô Tử Duyệt đi qua lại 2 bước, vẫn là lắc đầu nói- Ko được, người nhanh đem hắn tìm trở về, ta lo lắng.

Nhân ngư có chút mất hứng đập Tô Tử Duyệt nói- Người sao vậy liền ko biết đau lòng ta? Ta vừa mới sinh xong đứa nhỏ cho người nha.

Tô Tử Duyệt cảm thấy hần lời này nói có điểm ko được tự nhiên, nhưng cũng là lựa ko ra có điểm gì sai. Nàng cắn răng 1 cái nói- Tốt lắm, ta tự đi tìm.

Nhân ngư nhìn thoáng qua nàng trắng nõn mềm yếu thân hình, nàng cứ như vậy đi ra, ko biết lại hội bính kiến cái ma quỷ gì, nói ko chừng cuối cùng còn phải nhờ cục cưng tới cứu nàng. Thế là nhân ngư bĩu môi nói- Quên đi, ta đi.

Nhân ngư rời khỏi hang đá, ở tro biển dùng độc đáo tiếng kêu gọi nhi tử của mình. 1 lát sau, 1 cái mỏng manh thanh âm từ địa phương rất xa nhẹ nhàng bay lại, xem ra nhi tử của mình tựa hồ gặp gỡ cái gì phiền toái. Chắc, thật vô dụng! Còn muốn lão tử đi cứu. Nhưng mà nhân ngư nhất tưởng nghĩ lại, bỗng nhiên cảm thấy có thể nhìn đứa nhỏ của mình trưởng thành là 1 sự tình đặc biệt kỳ lạ. Chính hần liền phụ thân bộ dáng đều ko nhớ rõ, tro ấn tượng chính mình vẫn luôn 1 người. Mẫu thân của hần, nhất định ko có hảo bằng Tô Tử Duyệt, bằng ko phụ thân cũng sẽ ko chết. Có thể gặp được nàng, thật sự là vận mệnh đối chính mình chiếu cố.

Nhân ngư lại lặn ra rất xa mới tìm được nhi tử của mình, phát hiện hần vậy nhỏ bé cái đuôi đang bị 1 con trai già rất lớn chặt chẽ kẹp lấy. Phỏng chừng là tiểu tử này tham ăn, nhưng là vì kinh nghiệm ko đủ bị trai già này bắt được. Nhân ngư nhíu lại mắt, 1 cổ sát khí nhất thời phát đi ra.

Trai già vừa gặp đến cư nhiên là cái nhân ngư kia, tro lòng nhất thời gọi trời. Hần giết hại chính mình cùng tộc mấy trăm con chỉ vì lấy trân châu cho tiểu thê tử hần làm đồ chơi, ko ngờ rằng chính mình kẹp lấy vật nhỏ này cư nhiên là nhi tử hần, thật sự là thượng bất chính hạ tắc loạn.

Trai già ngọc mở ra vỏ sò thả nhân ngư cục cưng, xem như bán hần cái sĩ diện. Ai ngờ đến chính mình vừa buông lỏng khẩu, đã bị nhân ngư móng vuốt như tia chớp tham vào tro vỏ sò, theo sát chính là 1 trận đau nhức. Nó còn muốn khép lại vỏ sò thời điểm, lại phát hiện xác nó đã muốn bị nhân ngư 2 tay chặt chẽ bắt lấy, hơn nữa còn dùng sức mạnh bài khai. Nó thở dài 1 tiếng: Ta toi mạng rồi...

2 cha con phút bồi thịt ăn no nê xong, nhân ngư oản ra trân châu tro vỏ sò mang về cấp Tô Tử Duyệt, trên đường lại huấn 1 ít loại bèo nàng thích nhất mang theo trở về.

Cấp nhân ngư đem cục cưng mang về, Tô Tử Duyệt mới có cơ hội tinh tế đánh giá đứa nhỏ này. Chỉ cảm thấy đứa nhỏ này bộ dạng cùng phụ thân giống nhau đến khó coi, trên dưới thân thể ko có 1 chỗ tựa như mình. Tô Tử Duyệt có chút tiếc nuối thở dài, nói- Sao bộ dạng 1 chút cũng ko giống ta? Đây thật sự là đứa nhỏ của 2 ta sao? Người sẽ ko – Kiểm lắm chứ còn chưa kịp nói ra khẩu, đã bị nhân ngư 1 móng vuốt đánh gãy.

Nhân ngư vậy 1 móng vuốt thẳng tắp gõ tiến khối đá bên người Tô Tử Duyệt, vậy đá ngằm nhất thời vỡ ra 1 cái khe hở hẹp dài. Chỉ nghe nhân ngư nghiêng răng nghiêng lợi nói- Người có ý tứ gì? Chẳng lẽ muốn nói ta lén sau lưng làm ra cái chuyện gì bại hoại?

Tô Tử Duyệt bị dọa đến sửng sốt vội vàng giải thích nói- Hiểu lầm, hiểu lầm, người nghe ta giải thích, đừng xúc động. Ý tứ của ta là, người có thể hay ko tìm trở về ko phải là đứa nhỏ của chúng ta, bởi vì người nhìn hần bộ dạng 1 chút cũng ko giống ta.

Nhân ngư cả giận nói- Người cho rằng đều ai cũng giống như người, liền chính mình nhi tử đều nhận thức ko ra?- Nói xong hần túm lên nhân ngư cục cưng, giơ đến trước mặt Tô Tử Duyệt nói- Người xem đôi mắt của nó- Nói xong chính mình cũng thấu qua.

Tô Tử Duyệt cẩn thận xem lại, phát hiện cục cưng mắt châu ngọc là nâu, mà nhân ngư màu mắt lại giống đại hải xanh thẳm. Nàng lập tức vui vẻ nở nụ cười, mặc kệ là đứa nhỏ này khó coi đến cỡ nào, ở trên trán cục cưng hạ xuống hôn.

Nhân ngư buông lỏng tay, cục cưng được tự do lập tức dùng đuôi bơi qua. Chỉ thấy hần sau khi dạo qua 1 vòng, ngằm đuôi mẹ hần, trương miệng rộng, lộ sắc bén răng nanh, liền vọt bơi tới. May mắn nhân ngư mắt vốn tinh nhanh chóng, dùng đuôi đá hần té sang 1 bên, bằng ko Tô Tử Duyệt giờ phút này đuôi sợ là đã muốn hỏng.

Tô Tử Duyệt ko biết làm sao, ngồi xổm trước mặt cục cưng ôn nhu hỏi- Cục cưng a, người làm sao luôn muốn cắn ma ma vậy? Như vậy là ko đúng.

Nhân ngư cực cứng nghiêng tiểu đầu, non mềm thanh đáng yêu nói- Bởi vì nhìn có vẻ ngon.

Tô Tử Duyệt ko còn bít nói gì.

Nghe xong nhân ngư cực cứng nói chuyện, nàng mới phát hiện đứa nhỏ này chẳng những lớn lên giống nhân ngư, thanh âm cũng giống như nhân ngư cực kỳ dễ nghe. Tuy rằng hần bây giờ còn là đồng âm, ko giống phụ thân như vậy hùng hậu trầm ấm, nhưng là Tô Tử Duyệt tin tưởng, đứa nhỏ này tương lai nhất định cũng tựa như phụ thân có thể ngâm hát ra ca khúc tuyệt đẹp êm tai

26. Chương 26: Ta Trở Lại

Buổi tối nhân ngư ôm Tô Tử Duyệt ngủ, đêm nay bọn họ trải qua rất hài hòa, Tô Tử Duyệt nhìn thấy nhân ngư về sau tro suốt 1 buổi tối ko có chuyện gì xảy ra. Tô Tử Duyệt bị nhân ngư ôm ở tro ngực “Xuy xuy” cười.

Nhân ngư bị nàng cười cả người sợ hãi, nhịn ko được hỏi- Người đang êm đẹp cười cái gì.

Tô Tử Duyệt thẳng thắn hỏi- Người sau khi sinh xong đứa nhỏ ko phải ko còn được nữa?

Nhân ngư bị 1 câu nói của nàng nhất thời hỏa khởi, cả giận nói- Ai nói ta ko được!? Nếu ko chúng ta thử xem! Bằng người tay chân ốm tong teo thể này, ta há sợ người sao? Người suốt ngày sao vậy liên trông mong ta ko thể à?

Tô Tử Duyệt thấy hần tức giận, vội vàng ôm hần dập tắt lửa, trấn an nói- Đừng nóng giận, đừng nóng giận. Ta chính là tùy tiện nói, người vừa sinh xong đứa nhỏ liền chuyện đó đối thân thể ko tốt- Nói xong, nàng nghiêm mặt nói- Có cái chính sự muốn cùng người nói, ngày mai ta muốn lên bờ đi...- Tô Tử Duyệt châm chọc 1 chút tìm từ nói- Gặp 1 cái bằng hữu.

Nhân ngư nghe vậy “Đề” 1 tiếng từ trên giường đá ngồi dậy, quát- Người làm gì có bằng hữu? Người ngày mai là muốn đi gặp tên dã nam nhân nào? Hả?

Tô Tử Duyệt nghe hần rống Tổ Địch thành dã nam nhân, tro lòng vừa mất hứng, vừa bực bội, hừ nói- Chính là đi gặp nam nhân, người có thể thế nào? Ta còn vì hần sinh ra 1 đứa nhỏ nữa.

Nhân ngư nghe xong, cầm khởi cực cứng bên cạnh, quát- Ta đây ko phải vì người sinh cái đứa nhỏ này sao, người muốn vứt bỏ cô nhi quả phụ chúng ta đi tìm cái dã nam nhân khác? Người hạ tâm thật hung ác!

Tô Tử Duyệt mất hứng nói- Đừng suốt ngày gọi dã nam nhân, nếu tính theo thứ tự trước sau người ta còn muốn xếp hạng trước người đó.

Nhân ngư nghe xong khí nửa ngày nói ko ra lời, 2 viên mắt châu ngọc cơ hồ trừng rớt khỏi hốc mắt. Sau 1 lúc lâu, hần chung quy nhen ra 1 câu đến- Tốt lắm, ngày mai ta với người cùng nhau đi.

Tô Tử Duyệt hừ 1 tiếng nói- Người ta nhưng là bay ở trên trời, người được sao?

Nhân ngư nghe xong khí lại cùng nhau tụ 1 chỗ đến, cả giận nói- Ta làm sao ko được? Người chẳng lẽ suốt ngày trông mong ta ko thể hảo đi để thoải mái tìm dã nam nhân à? Bay trên trời thì ghê gớm lắm sao, ta còn có thể di động tro nước, hần làm nổi ko!

Tô Tử Duyệt tức giận đến nghiêng người, ko hề cùng hần tiếp tục dây dưa, nói- Ta ngủ, người muốn sao thì làm.

Nhân ngư hừ 1 tiếng, đồng dạng xoay người đưa lưng về phía nàng ngủ. Đây là lần đầu tiên đôi tiểu vợ chồng từ lúc quen biết tới nay đưa lưng về phía đối phương ngủ.

Ngày kế, Tô Tử Duyệt tỉnh lại, đã bị nhân ngư làm hoảng sợ, nguyên bản còn có mấy phần buồn ngủ nàng sau khi nhìn thấy tạo hình mới của nhân ngư sợ tới mức đung trúng đầu nói- Người, người, tóc người?

Nhân ngư vốn là bộ dạng hung ác, nay ko biết vì sao cái đầu bóng lưỡng, liền càng ko có khả năng nhìn vừa mắt. Hắn quơ quơ tro tay 1 cái bình nhỏ nói- Đây là bình được có thể thay đổi ma quỷ ở dưới biển, uống lên là có thể ở trên mặt đất hành tẩu.

Tô Tử Duyệt sững sốt, cái đoạn này thấy hơi quen quen nha. Nàng nhin ko được truy hỏi- Vậy người sau khi mọc chân liền mỗi 1 bước đi đều giống như là có thật nhiều ngân châm đâm vào? Vào lúc mặt trời mọc ngày thứ 2 liền biến thành bọt biển?

Nhân ngư đem chất lỏng tro bình uống 1 hơi cạn sạch, rồi mới bình tĩnh hiể thấy nhìn Tô Tử Duyệt nói- Như thế muốn ta ko hay ho, lúc trước đừng còn đem ta khóc tỉnh?- Nói xong, cổ chấp kéo tay Tô Tử Duyệt, ôm nàng từ dưới đáy biển bơi lên trên.

Tô Tử Duyệt bị hắn này 1 câu ghen ko nói được gì mà chống đỡ, thầm nghĩ chính mình ko phải là thích cùng hắn hay khai đùa giỡn sao, người như thế bư hãn, lòng dạ cũng như vậy hẹp hòi a.

Tô Tử Duyệt mang còn rất ko quen đi bộ nhân ngư, bằng trí nhớ tìm đến lúc trước ở bãi cỏ khi đó gặp được Tổ Diệp. Nhân ngư bước 2 điều chân như mỳ sợi yếu xiu, ko nhin được thúc giục- Sao còn chưa tới?

Tô Tử Duyệt 1 bên gian nan nhận thức đường, 1 bên trấn an nói- Sắp tới, sắp tới.

Nhân ngư chung quy nhin ko được rống giận 1 tiếng nói- Người 1 đường luôn nói như thế!

__ Lần này là thật sắp đến rồi- Tô Tử Duyệt ko kiên nhẫn nói. Càng là tiếp cận Tổ Diệp, nàng lại càng là khẩn trương, nói ko nên lời vì cái gì.

Tô Tử Duyệt dùng thật lớn khí lực mới tìm được gốc cây của Tổ Diệp, nàng từ xa liền trông thấy trước cửa hốc cây ngồi 1 cái lam sắc bóng dáng. Chỉ thấy vậy mỹ nhân giờ phút này đang ngồi ở trên 1 cái nhánh cây, bàn tay mềm nắm vuốt cằm, nhú mày nhìn phía phương xa, trên trán râu cũng là ỉu xiu rủ xuống, 1 bộ dáng mặt co mày cau.

Tô Tử Duyệt trương há miệng muốn gọi hắn 1 tiếng, nhưng là nói còn ko có xuất khẩu, 2 hàng nước mắt trước hết trượt xuống, ghen ngào nhưng lại nói ko ra lời. Nàng 1 bên khóc, 1 bên hướng về phía mỹ nhân chạy tới, thẳng chạy đến dưới tàng cây, ngẩng đầu lên nhìn Tổ Diệp, nước mắt rào rào rơi xuống.

Tổ Diệp ngơ ngác nhìn dưới chân vậy đột nhiên xuất hiện mong nhớ ngày đêm bé yêu, ko biết có phải hay ko lại nằm mơ. Qua rất lâu hắn mới thật cẩn thận mở miệng nói- Người gầy- Cửa hắn thanh âm rất nhẹ, giống như thanh âm lớn 1 chút nữa sẽ dọa chạy nữ tử tro mộng này.

Tô Tử Duyệt nằm mơ cũng ko ngờ rằng hắn nhìn thấy chính mình đệ nhất nhưng lại nói ra 3 chữ này, trên mặt nước mắt rơi càng hung. Chính nàng đều ko biết có bao lâu ko có người quan tâm đến chính mình sức khỏe trạng huống? Tổ Diệp của nàng vẫn là Tổ Diệp của nàng, 1 chút cũng chưa biến. Người làm cho người ta đau đến sâu tro tâm khảm Tổ Diệp. Tô Tử Duyệt liều mạng lắc đầu, dùng sức sát nước mắt nói- Ta có thể nghe hiểu người nói chuyện đúng ko?

Tổ Diệp lúc này mới như ở tro mộng tỉnh nhảy xuống khỏi nhánh cây, lao thẳng đến trước mặt Tô Tử Duyệt, 1 tay đem nàng ôm vào tro lòng. Hắn ôm nàng ở ko trung bay vài vòng, trên trán râu ko ngừng mà đụng vào cái trán Tô Tử Duyệt, biểu đạt giờ phút này hắn tâm tình nhảy nhót. Tổ Diệp nói- Có thể gặp người lần nữa thật sự là vận mệnh ban ân.

Tô Tử Duyệt nhìn hắn giờ phút này bởi vì kích động mà khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên đỏ bừng, nửa ngày đi ko ra ánh mắt. Nàng bị Tổ Diệp ôm ở tro ngực, dựa tro ngực rắn chắc của hắn, ngưỡng mặt hỏi- Mấy ngày qua người hoàn hảo ko?

Tổ Diệp gật gật đầu, lại lắc lắc đầu, cuối cùng cuối cùng cười khổ đi ra- Lúc ấy ta tỉnh lại thời điểm liền hiểu tâm ý của người, cảm thấy người thật lòng thích ta, trên đời này cũng ko cái gì có thể so sánh với bằng này hạnh phúc. Nhưng sau đó lại ko thấy được người, lo lắng người ở bên ngoài chịu ủy khuất bị người ta ăn hiếp, muốn gặp người lại ko thấy được, đột nhiên lại cảm thấy như vậy ngày thật sự là sống ko bằng chết... như vậy ngày nói ko nên lời là hảo hay là ko hảo

Tô Tử Duyệt thật vất vả ngừng nước mắt lại nhin ko được chảy đi ra, nàng đem mặt mai nhập ngực Tổ Diệp, buồn thanh nói- Ta nhớ người, nhiều hơn cả người tưởng tượng.

Tổ Điệp đem nàng ôm gắt gao, thật lâu sau cũng ko ra lời nào. Chỉ cảm thấy nếu có thể cứ như vậy ôm nàng 1 đời, cũng ko còn cái gì có thể xa cầu. Cho dù là chỉ có thể xa xa nhìn nàng, cũng tốt hơn chính mình 1 người ở 1 bên lo lắng phỏng đoán lung tung. Tổ Điệp cứ như vậy ko tiếng động ôm Tô Tử Duyệt thật lâu, mới đột nhiên nhớ đến Tô Tử Duyệt còn ko có gặp qua cục cưng bọn họ, vội hỏi- Muốn nhìn xem cục cưng ko? Đã muốn thành bộ dạng con bướm.

27. Chương 27: 3p (thượng)

Tô Tử Duyệt vừa nghe đến tin tức cục cưng, tro lòng liền đau thương, vội hỏi- Ở đâu? Mau gọi cho ta xem, nó còn có thể nhận ra ta ko?

Tổ Điệp sững sốt 1 chút, rồi mới có chút do dự nói- Đây... cũng ko chắc. Tóm lại để ta trước mang nó về đã- Nói xong, hần liền bay đi.

Tổ Điệp sau khi đi liền còn lại Tô Tử Duyệt cùng nhân ngư, nhân ngư lúc này mới đến gần chăm chú nhìn Tô Tử Duyệt 1 hồi lâu. Tô Tử Duyệt bị hần xem cả người ko được tự nhiên, vội hỏi- Người sao lại dùng loại ánh mắt ấy nhìn ta như vậy? Có việc gì?

Nhân ngư bĩu môi, nói- Xem tên nhóc kia, so với người còn đẹp hơn nhiều.

Tô Tử Duyệt nghe xong nhân ngư nói, sắc mặt liền trở nên xanh mét, hừ 1 câu- Sao vậy, người để ý hần?

Nhân ngư cả giận nói- Nhảm nhí!

Tro lúc 2 người nói chuyện, Tổ Điệp đã dắt trở về 1 tiểu bướm con. Chỉ thấy đứa nhỏ có 1 đôi mắt đẹp to tròn, cái mũi khéo léo thẳng thắn, 1 cái miệng nhỏ nhắn hồng như anh đào. Giờ phút này đang núp ở phía sau Tổ Điệp, dùng tiểu đầu tò mò đánh giá Tô Tử Duyệt. Trên trán 1 đôi tiểu râu thường xuyên quay tới quay lui, đủ để biểu hiện ra hần giờ phút này đối với Tô Tử Duyệt có hứng thú rất lớn.

Tổ Điệp đem vật nhỏ kia từ phía sau túm đi ra, đẩy đến trước mặt Tô Tử Duyệt nói- Mau gọi ma ma.

Vậy vật nhỏ mắt châu ngọc cô lỗ quay tròn, chết sống chính là ko chịu mở miệng. Thời điểm giằng co, đứa nhỏ này bỗng nhiên nhìn thấy nhân ngư bên người Tô Tử Duyệt, sợ tới mức thét chói tai trốn trở về phía sau phụ thân của mình. Đây tiểu bướm con từ khi sinh ra đến nay liền vẫn luôn lẫn tro đàn ma bướm, như vậy làm sao có thể gặp qua loại ma quỷ vừa xấu xí vừa hung ác như nhân ngư, tiểu gia hỏa sợ tới mức nước mắt đảo quanh tro hốc mắt, cơ hồ muốn khóc đi ra.

Nhân ngư thấy chính mình dọa đến tiểu bằng hữu, cũng có chút ngượng ngùng. Hần sờ sờ cái đầu trụ lủi, xấu hổ đối Tổ Điệp nói- Dọa phải khuê nữ nhà người, thật ngại a.

Vậy tiểu con bướm vừa nghe xong, nhất thời liền nổi khí, bẻ miệng nhỏ giọng nhỏ nhẹ nói- Ta ko phải con gái đâu.

Nhân ngư nghe tiểu bướm con nói xong, đầu tiên là sững sốt 1 chút, rồi mới nghĩ đến tiểu gia hỏa 10 phần sức sống nhà mình. Hần tiếp theo liền bày ra 1 bộ khinh thường nói- Chắc, 1 nam hài tử lại yếu ớt thành như vậy, thật sự là kỳ cục.

Tiểu bướm con nghe xong càng mất hứng, nhu tiếng hỏi- Đầu người làm thế nào lại giống củ tỏi vậy?

Câu nói của tiểu bướm con khiến Tổ Điệp cùng nhân ngư đều có chút xấu hổ, 2 người lúc này nhìn đối phương tro mắt đã mang theo chút đề phòng. Chỉ có Tô Tử Duyệt vô tâm vô phách nở nụ cười nói- Đứa nhỏ này thật sự rất đáng yêu, cũng ko biết tính cách này là giống ai nữa.

Tổ Điệp suy nghĩ 1 chút, đem tiểu bướm con đẩy đi ra, nói- Người trước đi chơi, ba ba cùng vị thúc thúc này có điểm sự tình muốn giải quyết 1 chút.

Tiểu bướm con có chút ko tình nguyện chậm rãi hoạt động bước chân, cuối cùng còn lưu luyến nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, trên trán râu giật giật, bất quá vẫn như cũ ko có kêu nàg 1 tiếng “Ma ma”. Tô Tử Duyệt cũng ko quan tâm việc nhỏ đó, hướng hần phát phát tay nói- Đừng đi quá xa a.

Sau khi tiểu bướm con đi khỏi, Tô Tử Duyệt mới ý thức được giữa 2 người trước mặt này ko khí có chút ko đúng. Nàng 1 bên tự hỏi làm sao để khuyên khai 2 người đây, 1 bên tự hỏi 2 người này nếu quả thật đánh nhau ai sẽ chịu thiệt nhiều nhất nhỉ? Tuy rằng nhân ngư sức chiến đấu thượng vượt xa Tổ Điệp, nhưng mà hần vẫn còn chưa thích ứng việc dùng chân đi đường dùng mũi hô hấp, cho nên Tổ Điệp có thể làm ra kết quả bất ngờ đánh thắng nhân ngư cũng ko chừng. Tô Tử Duyệt thật cẩn thận khuyên bảo- Các người đây là làm sao? Đều là người 1 nhà, lại ko phải địch nhân, ko cần sát khí như thế.

2 người đối lời nói của Tô Tử Duyệt ngoảnh mặt làm ngơ, Tổ Điệp vẫn áp dụng chiến thuật lặng yên, cuối cùng nhân ngư mở miệng khiêu khích trước nói- Xem người bộ dáng da non thịt mềm như vậy, bằng tiểu bộ dạng này của người cũng có thể làm cho giống cái ở dưới thân người khoái hoạt được sao?- Nói xong hần đưa tay chạm đến khó hạ, liền nhanh kéo rút. Chỉ thấy vậy nguyên bản trầm ngủ 2 căn sâu lông dần dần tỉnh lại hơn nữa lớn mạnh, cuối cùng ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở trước mặt Tổ Điệp. Nhân ngư vẻ mặt đặc ý nhìn Tổ Điệp, hiển nhiên đối khó hạ 2 điều ngoạn ý này của mình rất là vừa lòng.

Tổ Điệp nhìn hần vậy 2 căn gây thịt, cũng ko có hoảng. Hần đồng dạng cũng thân thủ ở khó hạ của mình blowjob vài cái, nguyên bản vốn mềm mại nằm úp sấp gây thịt cũng liền cường lên, vậy thô to dương cụ thượng thịt chọc giờ phút này hoàn toàn giống như muốn nổ tung, nhìn qua so với bình thường thô to gấp mấy lần, vậy thịt chọc co rúm bộ dáng vô cùng dữ tợn.

Tô Tử Duyệt nhìn 2 người này dùng biện pháp nguyên thủy nhất khoe ra sinh thực khí đánh giá thắng bại, chỉ cảm thấy vô cùng đau đầu, ko thể ko nói ma quỷ nơi này tên nào khả năng làm việc cũng rất lớn. Bất quá xem ra 2 người ở sinh thực khí ngoại hình thượng ai cũng ko chiếm được tiện nghi, bọn hần như trước giằng co 1 hồi, cuối cùng đồng thời đem ánh mắt dừng ở trên thân Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt ko lý do đánh cái rùng mình, tựa hồ như đoán trước được chuyện sắp sửa phát sinh, nàng thật cẩn thận vội vàng hoạt động bước chân, muốn bắt động thanh sắc trốn, kết quả lại bị 2 người đồng thời bắt lấy cánh tay. Nàng ai oán gọi 1 tiếng- Ko được mà...

Loại này sự tình vượt qua chủng tộc giống đực tro lúc tranh đoạt giống cái Tổ Điệp cùng nhân ngư đều là lần đầu gặp phải, bộ tộc ma bướm vốn dùng chuyện sắc thái, còn bộ tộc nhân ngư dùng vũ lực, nhưng mà tình huống hiện tại này cái nào cũng ko dùng được. Bọn hần đành áp dụng thủ đoạn nguyên thủy nhất, khoe ra năng lực của mình, giống đực có được năng lực sinh sản càng cường hần càng giành được giống cái, giành được cơ hội duy trì nòi giống. Nếu cây gây chiếm ko được tiện nghi, vậy đành móc ra súng đạn đánh thật 1 hồi đi.

Tổ Điệp cùng nhân ngư sau khi bắt được Tô Tử Duyệt, ko nói 2 lời đã đem nàng đặt trên mặt đất. Nhân ngư bằng vũ lực cướp đến tiên cơ, hần dùng tay cố bình tĩnh Tô Tử Duyệt đẩy dạn cái mông, thân thủ ở trên tiểu hạch của nàng xoa nhẹ 2 cái. Vẫn như cũ vội vàng xông vào phía dưới, dưới loại tình huống khẩn cấp này còn phải cố sức làm công tác chuẩn bị làm cho hần cảm thấy khó chịu. Trước kia ở đáy biển thời điểm hần luôn ko lúc nào là ko dùng mấy con hải tinh ở trên thân Tô Tử Duyệt, cho đến khi nàng 2 mắt ngậm xuân 2 chân hư mềm. Mặc kệ hần cái gì thời điểm muốn, phía dưới của nàng đều có thể trực tiếp nhận 2 cây gây của hần. Giờ khắc này, nhân ngư thật hối hận lúc trước ko mang mấy con hải tinh đi theo. Tuy rằng khó chịu, nhưng cũng ko có biện pháp, đành phải chịu đựng ở ngoài 2 mảnh hoa huyết phấn hồng của nàng thượng sở soạn. Tay kia thì bắt lấy Tô Tử Duyệt mướt mà mông, tùy ý vuốt ve.

Tô Tử Duyệt lồi vào tiểu huyết giờ phút này đã muốn bị thô to quy đầu của nhân ngư ngăn chặn, nàng vẫn như cũ ko chết tâm nói- Kỳ thật biện pháp phản thắng bại có rất nhiều a, ko nhất định phải dùng cách này ngô...

Tô Tử Duyệt còn chưa nói xong, đã bị gây thịt Tổ Điệp ngăn chặn miệng. Tổ Điệp cùng Tô Tử Duyệt đã tách biệt 1 đoạn thời gian rất lớn, Tổ Điệp đã sớm tưởng niệm thân thể Tô Tử Duyệt nghĩ đến cơ hồ phát cuồng. Hần đôi khi còn mơ thấy chính mình ở tro cõi mộng cùng Tô Tử Duyệt liêu chết triền miên, nhưng mà sau khi tỉnh lại là càng nhiều hư ko. Giờ phút này được Tô Tử Duyệt ướt át cái miệng nhỏ ngậm ở gây thịt cơ hồ nhìn đối lâu ngày của mình, Tổ Điệp ko khỏi thoải mái mà than nhẹ- Ân...

28. Chương 28: 3p (trung)

Nhân ngư cho tới bây giờ chưa được Tô Tử Duyệt ngậm qua hân vậy 2 căn cây gậy, cho nên nay nhìn thấy tư thế này của Tổ Điệp cùng Tô Tử Duyệt ko khỏi mắt choáng váng, hân cho tới bây giờ đều ko biết nguyên lai vậy cái miệng nhỏ nhắn trên mặt Tô Tử Duyệt cũng có thể dùng để chứa cây gậy. Nhân ngư mắt trông mong nhìn Tô Tử Duyệt ngậm gậy thịt Tổ Điệp qua lại phun ra nuốt vào, khoe miệng có 1 tia ngân tuyến thuần 2 má của nàng chảy xuống, vậy dâm mị hình ảnh miễn bàn có bao nhiêu mê người. Nhân ngư hoàn toàn quên động tác trên tay, si ngốc nhìn nàng cùng Tổ Điệp.

__ Ngô...- Tô Tử Duyệt cố gắng hấp gậy thịt thô to của Tổ Điệp, tro miệng thỉnh thoảng phát ra “Tư tư” tiếng vang. Vậy nhin dói rất lâu gậy thịt lần đầu tiên ko có kỵ cảm thụ Tô Tử Duyệt, ở tro miệng nàng điên cuồng va chạm, có khi đụng vào ở chỗ sâu tro cuống họng của nàng, khiến nàng cơ hồ muốn buồn nôn. Tô Tử Duyệt rất hiểu rõ tâm tình dói bụng rất lâu của Tổ Điệp, cho nên đem là dó ko khoẻ đều nhin xuống, cố gắng vì hân phục vụ.

Nhân ngư hi vọng nhìn Tô Tử Duyệt đỏ sẫm cánh môi, ở gậy thịt Tổ Điệp thượng tới tới lui lui ma xát, rốt cuộc ngăn ko được loại trí mạng dụ hoặc này, hân tựa đầu thấu qua, vươn đầu lưỡi, đem nước bọt khoe miệng Tô Tử Duyệt toàn bộ tinh tế liếm vào tro miệng. Nhân ngư ở thời điểm liếm môi Tô Tử Duyệt, đầu lưỡi lúc này cũng đụng tới gậy thịt Tổ Điệp, loại cảm giác đồng tính âu yếm quý dị chộc Tổ Điệp ko nhin được run run. Nhân ngư khàn khàn tiếng dói Tô Tử Duyệt nói- Chờ hân xong việc, ta cũng muốn làm nơi này của ngươi.

Tô Tử Duyệt ai oán nhìn nhân ngư liếm mất 1 cái, tro lòng biết hôm nay là trốn ko được rồi, chỉ có thể ở tro lòng cầu nguyện 2 người này có thể ôn nhu 1 ít mà thôi.

Tổ Điệp 1 bên lấy tay dịu dàng vuốt ve Tô Tử Duyệt mềm mại tóc, 1 bên ra sức động vòng eo. Tô Tử Duyệt âm áp ướt át khoang miệng đem gậy thịt của mình bao vây gắt gao, hân nhin ko được rên rỉ lên tiếng- Ân... người liếm ta thật thoải mái... a...- Cho phép là thật lâu ko có làm, hân sau khi đưa đẩy thêm mười mấy hạ, liền cảm thấy chính mình kiên trì ko nổi. Thế là liền nhanh hơn tốc độ co rúm, nói- Ta nhanh chóng ra ... ngậm chặt chút nữa... a...- Hân phát ra ngắn ngủi tiếng rên rỉ, rồi mới lại bay nhanh qua đưa đẩy thêm vài cái nữa, liền vội vàng bắn đi ra.

Tổ Điệp sau khi ra, nhân ngư liền khẩn cấp đem gậy thịt nhét vào tro miệng Tô Tử Duyệt, cũng ko thêm quan tâm tro miệng nàng là dó tinh dịch thuộc về Tổ Điệp. Tô Tử Duyệt miệng ko có biện pháp đồng thời cất chứa hân 2 căn cây gậy, chỉ có thể ngậm 1 cái, rồi lấy tay đi blowjob cái còn lại. Điểm này làm cho nhân ngư cảm thấy có chút ko biết làm sao, nhưng là miệng của nàng lại ko giống phía dưới như vậy có sức dẫn, cho nên cũng chỉ hảo nhin xuống.

Được miệng ngậm cảm giác hoàn toàn bất đồng so với xúc cảm bình thường tro âm đạo, nhân ngư được Tô Tử Duyệt cái miệng nhỏ nhắn bao vây, bên tro vậy căn gậy thịt hứng thú lại trường đại nhanh chóng. Hân khẩn cấp co rúm gậy thịt của mình, chộc làm Tô Tử Duyệt cái miệng nhỏ nhắn, rồi mới còn ko biết đủ rên rỉ- Ân... liếm thêm 1 chút... dùng đầu lưỡi liếm qui đầu... nhanh nữa... ân... người thật sự rất thích liếm ... đừng nhàn hạ... ân...

Tô Tử Duyệt ko biết làm sao đành vâng theo chỉ lệnh của hân hoàn thành 1 loạt yêu cầu, bắt quá bởi vì chuyên chú động tác miệng, tay cũng liền chậm lại. Nhân ngư đành phải lấy tay bao vây ở tay nhỏ bé của Tô Tử Duyệt, rồi mới cầm nàng non mềm ngọc thủ nhanh blowjob bên ngoài căn cây gậy của mình.

Tổ Điệp thấy 2 người bọn hân đùa lửa nóng, liền đến chỗ hạ thể Tô Tử Duyệt, vươn ngón tay nhẹ nhàng ma sát Tô Tử Duyệt vậy 2 mảnh đoá hoa phấn nộn. Động tác rất nhỏ này cũng làm cho Tô Tử Duyệt mẫn cảm cảm giác được, chỉ thấy nàng cả người nhẹ nhàng rung 1 chút, phát ra 1 cái ngắn ngủi đơn độc âm- Ân...

Tổ Điệp thấy nàng bởi vì động tác nhỏ của mình mà sinh ra khoái cảm, ko khỏi lộ ra 1 cái tươi cười vừa lòng, cũng muốn cho nàng càng nhiều khoái cảm hơn nữa. Hân tựa đầu tiến đến chỗ hạ thể Tô Tử Duyệt, đem chân của nàng hơi tách biệt, hơn nữa còn đem miệng tới gần, rồi mới vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng mà

liếm1 chút vậy ướt át đóa hoa, chỉ thấy Tô Tử Duyệt càng rung rõ ràng hơn 1 chút. Hắn đem vậy toàn bộ tiểu huyết ngâm lấy, rồi mới ra sức mút vào.

Tổ Diệp động tác chọc Tô Tử Duyệt ko nhìn được rên rỉ, nhưng mà thanh âm đều bị gây thít nhân ngư chặn ở tro yết hầu, chỉ có thể phát ra thanh âm “Ngô ngô”.

Nhân ngư xem 2 mắt đều trợn lên, ở tro lòng cảm thán nguyên lai còn có thể như thế chơi đùa, hắn bỗng nhiên cảm thấy kỳ thật 3 người chơi đùa cũng rất có thú vị. Rồi hắn liền lập tức lắc đầu, đem cái ý tưởng này theo tro đầu lắc ra xa. Chỉ nghe qua giống đực vì tranh đoạt giống cái ra tay nặng nề, nào có nghe qua nguyên tắc chung sống hoà bình chia sẻ công bằng? Hắn lắc lắc đầu, ko miên man suy nghĩ nữa, mà là chuyên tâm hưởng thụ Tô Tử Duyệt ẩm áp ướt át cái miệng nhỏ.

Tô Tử Duyệt được Tổ Diệp liếm rất thoải mái, vậy tro tiểu huyết của nàng dâm dịch cuộn cuộn ko ngừng chảy ra, đều bị Tổ Diệp thu lấy nuốt vào tro miệng. Nàng chỉ cảm thấy hạ thân mỗi ngứa vô cùng, ko nhìn được giơ lên mông, làm cho tiểu huyết càng gần sát mặt Tổ Diệp, làm cho cửa đầu lưỡi hắn có thể chọc vào càng sâu. Tổ Diệp biết nàng suy nghĩ gì, hắn dùng đầu lưỡi lướt nhanh đụng vào vậy sưng đỏ tiểu hạch của Tô Tử Duyệt, đồng thời 2 ngón tay khép lại sáp nhập tro tiểu huyết của nàng. Tổ Diệp tinh chuẩn tìm được vậy khối mềm thít tro mảnh nếp uốn của Tô Tử Duyệt, lấy ngón tay ra vào nhanh hơn.

Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy cảm giác mỗi ma thuận sống lưng ko ngừng hướng về phía trước kéo lên, rồi trước mắt đều cảm thấy trắng xóa, run run tiết ra. Vậy tro tiểu huyết dưới thân phun ra 1 cổ nóng bỏng mặt nước, đồng thời co rút lại dùng sức kẹp lấy ngón tay Tổ Diệp, giống như là luyến tiếc ko muốn chúng nó rời khỏi vậy.

Nhân ngư lần đầu tiên ném thử khẩu giao, cho nên được Tô Tử Duyệt ngâm lấy vậy cùng căn gây thít của Tổ Diệp ko sai biệt lắm đồng dạng thời gian, cũng bắn đi ra. Hắn lại tham lam đem căn gây thít bên ngoài vẫn như cũ kiên đỉnh nhét vào tro miệng Tô Tử Duyệt, đưa đẩy hơn mười mấy hạ, thế này mới tính xong.

Tô Tử Duyệt chung quy thỏa mãn 2 cái gia hỏa này, chỉ cảm thấy miệng mỗi đau lợi hại, giống như nguyên cả cảm đều muốn rơi xuống.

Nhưng mà Tổ Diệp cùng nhân ngư tro lúc đó đối với vấn đề quyền sở hữu Tô Tử Duyệt cũng chưa có giải quyết xong, bởi vì 2 người thời gian đều ko sai biệt lắm. Nhân ngư sau khi tự hỏi nói- Nếu chúng ta đều ko tính ra thời gian ai nhanh hơn, ko bằng chúng ta cùng nhau đến, ai bắn ra trước thì là kẻ thua, thế nào?

Tổ Diệp do dự 1 chút, có chút lo lắng Tô Tử Duyệt chịu ko nổi. Bất quá bản tính ko cho phép thua, đành phải đáp ứng.

Nhân ngư vươn ngón tay sờ trên đóa cúc hoa hắn hướng tới đã lâu, nhẹ nhàng xoa nhẹ 2 hạ, còn chưa kịp làm ra khác động tác gì, đã bị Tô Tử Duyệt 1 cái tát chụp khai tay hắn, nói- Nơi này ko cho phép nghĩ đến!- Nói xong lại trừng qua Tổ Diệp, hung tợn nói- Người cũng như vậy!

Tổ Diệp nguyên bản sau khi nghe được nàng cự tuyệt nhân ngư tro lòng còn có chút mừng thầm, cho rằng chính mình có thể sử dụng nơi đó, kết quả râu trên trán còn chưa kịp hoan hô nhảy nhót, đồng dạng bị Tô Tử Duyệt cự tuyệt. Hắn rủa hạ râu, tổng cảm thấy Tô Tử Duyệt cùng nhân ngư nguyên vẹn sau khi trở lại thì càng ngày càng hung, có lẽ chính mình sau này tốt nhất ko nên chọc tức nàng.

29. Chương 29: 3p (hạ)

Tô Tử Duyệt chết sống ko cho 2 người động vào đóa cúc hoa của nàng, 2 người cũng chỉ có thể ko biết làm sao liếc nhìn nhau, rồi mới tự hỏi tại sao nàng lại chú trọng vấn đề hoa cúc của nàng như vậy. Cuối cùng vẫn như cũ là nhân ngư đưa ra quyết định, hắn nói- Ta tiến đến trước, rồi người mới chen thêm vào, có thể ko?

Tổ Diệp do dự 1 chút nói- Có thể thì có thể, chỉ là... ko biết Tử Duyệt chịu nổi ko.

Nhân ngư khoanh tay, nói- Đều có thể sinh ra đứa nhỏ, có cái gì chịu ko nổi? Xong việc xoa nhiều 1 chút được sẽ ko có gì, người sao cứ lề mề chậm chạp như vậy? Nếu sợ thì đừng làm?

Tô Tử Duyệt mắt to nước mắt lưng tròng, dùng ánh mắt chờ đợi nhìn phía Tổ Diệp, chỉ trông mong hắn có thể buông tha chính mình. Tổ Diệp chỉ cảm thấy chính mình nhanh chóng bị Tô Tử Duyệt loại ánh mắt này thiêu xuyên, nhưng cuối cùng vẫn là cường da đầu đáp ứng yêu cầu nhân ngư, bởi vì chính mình nếu tại thời khắc này mà bỏ cuộc, ko thể nghi ngờ liền mang ý tứ hàm xúc việc từ bỏ quyền sở hữu Tô Tử Duyệt. Tổ Diệp mắt đẹp hơi khép, ở trên trán Tô Tử Duyệt lạc hạ 1 cái hôn xin lỗi.

Nhân ngư đặt Tô Tử Duyệt quỳ gối trung gian giữa 2 người, mặt hướng Tổ Diệp, chính mình tắc phía sau nàng, đỡ 2 căn cây gậy vừa mới lại cứng lên, thật cẩn thận đem chúng nó đưa vào tro hoa huyết Tô Tử Duyệt.

_ Ân...- Tô Tử Duyệt tiểu huyết trải qua phía trước vậy đoạn ngày sát hợp sớm có thể thích ứng 2 căn cây gậy của nhân ngư, nàng phát ra khuây khoả cảm thán thanh, thân thể liền mềm ngã tiến tro ôm ấp của Tổ Diệp. Tô Tử Duyệt đầu tựa vào vai Tổ Diệp, ko ngừng cọ xát cổ hắn.

_ Tốt lắm sao? Ta muốn vào...- Tổ Diệp nói xong, đưa tay tham tiến vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, phát hiện nơi đó đã bị gậy thịt nhân ngư điền tràn đầy, loại tình huống này sao có thể cất chứa thêm gậy thịt của mình?

Nhân ngư thấy hắn ngây ra bất động, nhin ko được thúc giục nói- Nhanh chút... nàng xiết thật chặt, người nữa kéo đi xuống ta liền bắn.

Tổ Diệp quyết hung ác tâm, đem 2 căn ngón tay nhét vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, chỉ cảm thấy tro lòng vậy tuyệt vời bé yêu thân hình bắt đầu nhẹ nhàng run. 2 ngón tay của hắn ở tro tiểu huyết khuếch trương thành hình chữ V, rồi mới dùng tay còn lại đỡ gậy thịt của mình miễn cưỡng chen chúc đi vào.

_ Đau...- Tô Tử Duyệt đau cả người run run, mồ hôi lạnh đều chảy hết ra ngoài. Nhân ngư thấy nàng chống đỡ thật sự thống khổ, cũng có chút đau lòng. Hắn dùng 1 bàn tay ở trên tiểu hạch miễn cưỡng cảm dưới thân Tô Tử Duyệt vậy nhẹ nhàng nhu làm, tay kia thì mát xa 1 nụ hoa phấn hồng của nàng. Hy vọng khoái cảm mang đi đau đớn của Tô Tử Duyệt.

Tổ Diệp phối hợp cùng nhân ngư chung quy gian nan đem gậy thịt cắm vào tro hoa huyết Tô Tử Duyệt. Hắn cùng gậy thịt nhân ngư gắt gao chen chúc cùng 1 chỗ, chỉ cần 1 động tác có thể cảm giác được thời điểm lẫn nhau ma sát sinh ra khoái cảm, loại này đồng tính cùng gậy thịt gian ma sát sở sinh ra khoái cảm 2 người vẫn là lần đầu cảm nhận được.

Nhân ngư chỉ cảm thấy gậy thịt Tổ Diệp chậm rãi co rút, an ủi ở gậy thịt của mình sở sinh ra loại cảm giác mỗi ngứa làm cho hắn khẩn cấp muốn dùng lực chọc làm này ẩm ướt át tiểu huyết. Thấy Tổ Diệp chuẩn bị tốt, 2 người lẫn nhau trao đổi 1 cái ánh mắt, rồi mới bắt đầu phối hợp thông thả di động gậy thịt lẫn nhau.

_ A... ko cần... đau quá...- Loại cảm giác hạ thể bị khuếch trương này khiến Tô Tử Duyệt đau nắm chặt bả vai Tổ Diệp, nàng cả người khí lực giống như bị 2 người này rút đi, nếu ko phải có 2 người đỡ, nàng giờ phút này chỉ sợ sớm mềm thành 1 bãi xuân nước.

_ Ân... nhẫn nại 1 chút... sẽ tốt thôi... a...- Lúc này sở sinh ra loại mãnh liệt khoái cảm, Tổ Diệp đã muốn phân ko ra là từ tiểu huyết Tô Tử Duyệt gây cho hắn, hay là bởi vì hắn cùng gậy thịt nhân ngư thời điểm lẫn nhau ma sát sở sinh ra. Tóm lại, hắn hiện tại tro não trống rỗng, chỉ biết hưởng thụ loại cực hạn khoái cảm này.

Nhân ngư dùng 2 tay kháp bộ ngực mềm mại của Tô Tử Duyệt, đem vậy 1 đôi đầy đặn cao thẳng ngực vuốt ve thành các loại hình dạng. Hắn 1 bên nói- Ân... đau còn kẹp chặt như thế sao? Là thoải mái chứ... xem người này tiểu huyết ẩm ướt ...- Hắn nói xong 1 phen vuốt hạ thể Tô Tử Duyệt lưu đi ra dâm dịch, đưa ngón tay tiến đến trước mặt của nàng, để cho nàng xem rõ ràng.

_ A... vậy, ko phải vậy... a...- Tô Tử Duyệt ở dưới 2 người âu yếm, dần dần thả lỏng thân thể, cũng bắt đầu hưởng thụ loại này điên cuồng tình ái sở hỗn loạn mang đến 1 tia đau đớn cực hạn khoái cảm. Nàng cũng chậm rãi bắt đầu đi theo động tác 2 người, vận vẹo khỏi vòng eo đón hợp 2 người này.

— Ko phải? Nhân ngư nâng cao âm điệu, vậy duyên dáng tiếng nói giờ phút này ở bên tai Tô Tử Duyệt thì thắm ra âm điệu say lòng người- Ko phải của người... ân... vậy chẳng lẽ là của chúng ta... ân? Chất lỏng của chúng ta là cái dạng gì? Người biết rõ mà... ân... Người này trương cái miệng nhỏ nhắn ko phải vừa mới ăn qua sao?- Nói xong nhân ngư đem ngón tay dính mật nước của Tô Tử Duyệt mạnh mẽ sáp nhập vào tro miệng của nàng, ở bên tro mãnh liệt trêu đùa, thẳng đến càng nhiều nước bọt thuận khéo miệng Tô Tử Duyệt chảy ra, hần thể này mới vừa lòng rút ngón tay về.

— Ân...- Tô Tử Duyệt bị sóng triều khoái cảm xóc nảy cao thấp cuộn cuộn, nàng ngẩng đầu lên, liền thấy Tổ Điệp trên trán vậy râu đang nhè nhẹ run. Chúng nó giờ phút này nguyên nhân vì Tổ Điệp kịch liệt đưa đẩy động tác, mà pháp phòng từng vòng cao thấp chớp động lên xuống. Tô Tử Duyệt biết đó là điểm mẫn cảm của Tổ Điệp, nàng thân thủ câu cổ Tổ Điệp đem đầu của hần kéo đến trước mặt của mình, rồi mới há mồm ngậm ở đầu râu mềm mại kia.

— A... dừng... a... hiện tại ko thể...- Vậy đến từ mũi nhọn xúc cảm làm cho Tổ Điệp cả người rung động, vậy cổ cảm giác ma ngứa tựa như điện giật liền chạy vào chỗ hạ thể cực nóng của mình, hần suýt nữa liền bắn đi ra. Hần gắt gao cắn môi, đây là hần cùng nhân ngư tro này cạnh tranh, hần ko thể hiện tại bắn đi ra. Nhưng mà Tô Tử Duyệt còn tại bướng bỉnh liếm làm vậy đầu râu mẫn cảm, Tổ Điệp ko thể ko cầu xin tha thứ nói- Ha a... cầu người... Dừng liếm... ân... nữa... a...

Nhân ngư cùng Tổ Điệp là quỷ mặt đối mặt, cho nên hần đem lúc này Tổ Điệp vậy quyến rũ biểu tình thu hết đáy mắt. Dù nhân ngư bản thân cũng ko phải là đồng tính, nhìn xem cũng ko nhận được hoảng hốt. Tổ Điệp vốn là đẹp được ko gì sánh nổi, giờ phút này trên thanh tú khuôn mặt vậy thêm mấy phần quyến rũ. Nhân ngư làm sao cũng ko nghĩ được rõ ràng, thân là 1 giống đực, sao vậy có thể ở trước mặt giống cái cầu xin tha thứ chứ? Đạo lý ko phải là làm cho giống cái thần phục ở dưới thân của mình sao? Bất quá con bướm này làm sao cũng xem ko ra 1 chút hương vị nam nhân. Hần lắc lắc đầu, tốc độ bắt đầu nhanh hơn ra sức va chạm tiểu huyết Tô Tử Duyệt.

Tổ Điệp ở nhân ngư kéo hạ cũng bắt đầu phối hợp tốc độ nhanh hơn, này đối hần ko thể nghi ngờ là 1 loại tra tấn gian nan mà hạnh phúc.

— A... ta ko được... a... Muốn ra ...- Tô Tử Duyệt bị 2 người mãnh lực va chạm vậy chỗ mềm thịt mẫn cảm của mình, chỉ cảm thấy khoái cảm dần dần kéo lên, nàng rốt cuộc bỏ ra râu Tổ Điệp, ngẩng đầu nhỏ giọng rên rỉ. Chung quy, nàng dưới thân căng thẳng, 1 cổ nóng bỏng âm tinh từ ở chỗ sâu tro tiểu huyết văng lên đi ra. Tô Tử Duyệt liền cảm thấy trước mặt 1 tối, trực tiếp té xỉu ở tro lòng Tổ Điệp.

Tô Tử Duyệt tuy rằng mất đi tri giác, tiểu huyết lại tận chức tận trách mút vào 3 căn gân thịt tro cơ thể. Vậy nóng bỏng yêu dịch lướt qua quy đầu mẫn cảm của Tổ Điệp cùng nhân ngư, 2 người đều run lên, rồi mới tỉnh quan ko xong, 2 người thể nhưng đồng thời bắn ra.

30. Chương 30: Nghỉ Ngơi Chấm Dứt

Trải qua trận liều chết triển miên này, 3 người đều cực kì mệt mỏi. Nhân ngư cùng Tổ Điệp cũng phân ko ra thắng bại, thậm nghĩ sớm nghỉ ngơi 1 chút. Tổ Điệp trước đem đã hôn mê Tô Tử Duyệt bế lên bay vào tro hốc cây đặt lên trên đệm cỏ, rồi mới xuống lần nữa đón nhân ngư. Nhân ngư bị Tổ Điệp ôm, chỉ cảm thấy cả người ko được tự nhiên. Nếu cá có tóc gáy, vậy nhân ngư hiện tại nhất định là trạng thái nổ thành từng mảnh vụn. Nhân ngư nhìn Tổ Điệp vậy trường xinh đẹp dung nhan gần tro gang tấc, ko biết làm sao liền nghĩ đến thời điểm vừa rồi hần bộ dáng ngựa đầu dâm gọi. Nghĩ đến đây, nhân ngư ko khỏi đánh cái rùng mình, chính mình nghĩ đến hần làm cái gì? Rồi hần lại trừng mắt nhìn Tổ Điệp liếc mắt 1 cái, thậm mắng 1 tiếng đại nam nhân bộ dạng so với nữ nhân còn muốn xinh đẹp hơn, làm cho người ta nhìn liền ko đành lòng quay đi, thật sự là cái tai họa. Nếu ko phải hần có cái kiểu khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn này, phỏng chừng chính mình vừa thấy mặt đã hung ác tay cào nát.

Sau khi trở lại hốc cây, 3 người cũng ko khác gì, ngã đầu liền ngủ. Tiểu bướm con sau khi về nhà, nhìn đến chính là cảnh tượng thập phần ko nói nổi nên lời này. Hần mất hứng đá 1 cước mạc danh kỳ diệu xông vào

tro nhà mình nhân ngư, rồi mới cảm thấy thứ mình đá chẳng khác gì đá vào 1 tảng đá, vậy ngón chân liền ần ần đau. Nhân ngư giật mình, biết đây là “Tiểu khuê nữ” của Tổ Điệp đã trở lại, dù sao cũng ko đủ sức hăm dọa gì hần, cũng lười quan tâm nó, tùy ý nó hồ nháo.

Tiểu bướm con cuối cùng đem ánh mắt lạc đến trên thân mẫu thân vừa mới gặp của mình, nàng bộ dạng khó coi cực kỳ, cùng chính mình 1 chút cũng ko giống, nàng thậm chí liền râu cũng ko có. Hần đi qua, ngồi xổm bên người Tô Tử Duyệt nhìn thật lâu, rồi mới vươn ngón tay nhẹ nhàng đụng nàng 1 chút, mềm mềm. Hần râu trên trán giật giật, rồi mới ở bên người Tô Tử Duyệt nằm xuống kề sát nàng.

Ngày thứ 2 Tô Tử Duyệt tỉnh lại, liền nhìn đến ở tro lòng mình ngủ say tiểu bướm con. Đứa nhỏ này vốn nhỏ, liền cuộn thành đoàn lui ở tro lòng của mình, nhìn cục cưng như vậy, nàng nhin ko được ko tiếng động nở nụ cười. Theo sau, nhân ngư cùng Tổ Điệp tỉnh lại động tác bồng tỉnh tiểu bướm con, đứa nhỏ này khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng bay nhanh ly khai Tô Tử Duyệt ôm ấp, thật giống như làm sai việc bị bắt được, liền ục ịch lảng bay đi.

Tô Tử Duyệt nhìn bay đi tiểu bướm con, nhớ đến nhân ngư cục cưng của mình còn tại hải lý, liền đối nhân ngư nói- Ta ko yên lòng cục cưng, chúng ta hồi đi xem đi.

Nhân ngư khoanh tay nói- Đứa nhỏ chắc nịch như vậy, ko cần phải luôn theo hần. Lúc trước ta ko phải cũng ko có người quản, hiện tại sống cũng rất hảo hảo đấy thôi.

Tổ Điệp nghe xong hần nói, nhin ko được lắc đầu nói- Vậy ko giống nhau, ko phải đứa nhỏ nào cũng có được cơ hội này, cho nên mới càng phải quý trọng. Vẫn là hồi đi xem đi, ko cần lưu lại tiếc nuối.

Tô Tử Duyệt nghe xong lại dùng sức gật đầu. Nhân ngư thấy nàng kiên trì cũng ko có biện pháp, đành phải xoay vậy 2 điều chân giống như mỳ sợi, nhận mệnh trở về. Trước khi đi, hần đối Tô Tử Duyệt trình trọng nói- Người có thể suy nghĩ thật kĩ, rồi mới tiếp tục tới kiểm ta.

Tô Tử Duyệt nghe hần như vậy 1 câu, lại có chút ko bỏ xuống được Tổ Điệp bên này. Đang ở 2 bên chái nhà khó xử hết sức, vẫn là Tổ Điệp thiện người am hiểu ý nói- Ko bằng ta cùng cục cưng chuyển đến địa phương gần biển xây tổ cũng được, như vậy Tiểu Duyệt cũng có thể được thuận tiện.

Nghe xong Tổ Điệp nói, Tô Tử Duyệt cảm kích ôm hần 1 chút. Mà nhân ngư thì lại là hung tợn trừng mắt nhìn Tổ Điệp liếc mắt 1 cái, tốt bụng như vậy làm gì! Né đều né ko khỏi!

Mặc kệ thế nào, Tổ Điệp vẫn là áp lực chăm chú nhìn nhân ngư, mang tiểu bướm con tới địa phương gần bờ biển tuyển 1 thân cây, 1 lần nữa làm 1 cái tổ khác.

Sau khi từ lần đó gặp, nhân ngư cũng chưa từng rời khỏi hải lý, này theo cách của hần nói chính là mắt ko thấy là tốt nhất. Trải qua mấy ngày liên tiếp, Tô Tử Duyệt xem như hưởng hết tề nhân chi phúc. Nàng mỗi ngày ngay tại hải lý cùng trên mặt đất đi bộ vài vòng, cùng 2 cái tiểu tình nhân đầu vô mồm cùng làm thêm 1 chút tiểu vận động, thuận tiện nhìn xem 2 đứa nhỏ. Ngày qua ngày miễn bàn có bao nhiêu dễ chịu.

Nhưng mà những ngày thích ý cũng phải đến lúc kết thúc, thời điểm Tô Tử Duyệt thấy 2 cái nội vụ của Mẫn Mặc, liền biết chính mình ngày lành đã hết. Nếu ko trải qua những ngày như thế thoải mái, nàng cũng sẽ ko cảm thấy cuộc sống kế tiếp có bao nhiêu ko chịu nổi. Nàng bắt đầu có chút hối hận, nếu lúc trước ko nhiều yêu cầu như vậy có lẽ thật tốt? Nếu ko có yêu cầu nghỉ ngơi, chính mình cũng sẽ ko hội cảm thấy vậy những đoạn ngày kia có bao nhiêu hạnh phúc. Nếu ko biết nhân ngư cùng Tổ Điệp còn sống, chính mình còn có thể giống như trước chết lặng thừa nhận, rồi chỉ cần đợi đến ngày trở về nhà.

Nhưng là hiện tại, lòng của nàng rốt cuộc hồi ko đến như lúc trước như vậy, có chút vật nàng ko muốn bỏ xuống. Nàng đối 2 cái nội vụ nói- Mang ta đi gặp Mẫn Mặc, ta có lời muốn nói với hần.

2 cái nội vụ chỉ nhìn thoáng qua, cảm thấy sự tình trở nên ko có giống trước kia như vậy đơn giản. Xem ra vương của bọn họ sắp phải gặp gỡ chuyện phiền toái.

2 cái nội vụ mang Tô Tử Duyệt đi vào phòng Mẫn Mặc liền ly khai, phòng này Tô Tử Duyệt là lần thứ 2 đến. Tô Tử Duyệt sau khi đi vào nhìn mọi nơi, phát hiện Mẫn Mặc cúi đầu ngồi ở tro 1 mảnh bóng râm. Ko đợi nàng mở miệng, chợt nghe Mẫn Mặc nói- Nếu muốn xin nghỉ ngơi thêm 1 đoạn thời gian thì ta ko đồng ý, ko còn việc gì thì người có thể quay trở về.

Tô Tử Duyệt sững sốt, rồi mới nói- Ko phải, ta đến ko phải muốn nói việc này.

Mẫn Mặc bỗng nhiên đánh gãy lời của nàng nói- Nếu là thứ khác, ta hiện tại ko có thời gian nghe, người lần khác lại đến đi- Mẫn Mặc nói lời này thời điểm, vẻ ưu tư có chút kích động, cùng trước kia hẳn luôn bình tĩnh tự nhiên giống như chia thành 2 người.

Tô Tử Duyệt lặng yên sau 1 lúc lâu mới nói- Người... chưa biết ta muốn nói gì mà?

— Ta ko biết, cũng ko có hứng thú biết- Mẫn Mặc hào ko xúng hợp nói.

Tô Tử Duyệt thấy hẳn như vậy cố tình gây sự, tro lòng liền mất tự nhiên, nàng nói- Ta hiện tại rất hạnh phúc, ta có 2 cái nam nhân rất yêu ta, còn có 2 cái đứa nhỏ rất đáng yêu, như vậy cuộc sống với ta mà nói là quá đầy đủ rồi. Cho dù... cho dù ko quay về cũng được. Nếu ta ở tại chỗ này, sẽ ko cần ở cùng ma quỷ gì khác, đúng ko?

Trả lời Tô Tử Duyệt là “Phách” 1 tiếng, thanh âm nói lên có cái khí cụ nào đó bị đánh nát. Tô Tử Duyệt xem ko ra biểu tình Mẫn Mặc, nàng chỉ có thể nói- Mẫn Mặc, người là cái người tốt, đa tạ người.

Tô Tử Duyệt tro lời nói tựa hồ chọc giận Mẫn Mặc, hẳn bỗng đứng theo trên ghế đứng lên, 1 chưởng chụp ở trên bàn đá, vậy đem bàn đá liền đập nát. Tô Tử Duyệt bị động tác đột nhiên này của hẳn làm hoảng sợ, tro ấn tượng Mẫn Mặc tuy rằng nhìn có chút ko tốt, nhưng là đối với đám nữ nhân các nàng này đều luôn có lễ ngộ.

Chỉ thấy Mẫn Mặc bước nhanh đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt, đôi tay dùng sức kháp ở bả vai của nàng, nghiêng răng nghiêng lợi nói- Người ko nhớ rõ người lúc trước nói với ta những lời gì sao? Người nói người muốn về nhà, người nói người muốn sinh đứa nhỏ cho ta. Những lời này tính cái gì?

Tô Tử Duyệt mờ mịt nhìn Mẫn Mặc, nàng hoàn toàn ko biết chính mình ở cái gì thời điểm đối hẳn hứa hẹn qua là đó? Lúc trước nàng vội vàng muốn về nhà là ko sai, bất quá nàng nhớ ko nổi chính mình cùng Mẫn Mặc nói qua những lời này.

Chợt nghe Mẫn Mặc lãnh cười 1 tiếng, tiếp tục nói- Ai cần làm cái chó má người tốt? Ai cần của người cảm tạ?

Tô Tử Duyệt đối mặt như vậy Mẫn Mặc, hoàn toàn gốc rớt, ko biết nên đối mặt thế nào

31. Chương 31: Ma Vương Ko Dễ Dàng

Ngay tại Tô Tử Duyệt xuất thần công phu, Mẫn Mặc 1 tay đem nàng đẩy ngã trên giường đá. Tuy rằng trên giường phô thật dày da lông, nhưng là Tô Tử Duyệt vẫn như cũ cảm giác sau lưng bị đụng sinh đau. Chợt nghe Mẫn Mặc hung tợn nói- Nói cho người biết, ta cho tới bây giờ chưa bao giờ là cái gì người tốt, ta hiện tại muốn người chết.

Mẫn Mặc thật sự ko hiểu rõ ràng nỗi, 2 người tro lúc trước là đó với nhau va chạm đối với Tô Tử Duyệt mà nói tính là cái gì? Vậy với hẳn mà nói đều là kỉ niệm ngọt ngào nhất. Nhưng mà đó đều bất quá ko bằng cùng 2 tên ma quỷ kia ở chung vài tháng sao? Hẳn bỗng nhiên rất hận, hận nữ nhân trước mặt này. Nếu chưa từng gặp phải nàng, chính mình còn có thể là Mẫn Mặc lúc trước, sẽ ko vì nàng ưu tư mà tác động chính mình tâm. Mẫn Mặc phẫn hận nghĩ: Nếu ko chiếm được nàng, vậy sẽ phá hủy nàng.

Mẫn Mặc nghĩ vậy, liền dùng môi ngăn chặn miệng Tô Tử Duyệt. Hẳn điên cuồng cắn nàng non mềm cánh môi, trời biết hẳn muốn làm việc này tới bao lâu, trời biết hẳn có bao nhiêu ko muốn đem nàng giao a quỷ khác. Hẳn bá đạo dùng đầu lưỡi khiêu khai hàm răng Tô Tử Duyệt, rồi mới mạnh mẽ xâm nhập tro khoang miệng của nàng, bức bách nàng vậy ướm át mềm mại đầu lưỡi cùng chính mình dây dưa cùng 1 chỗ. Mẫn Mặc ra sức nuốt vào mật nước tro miệng nàng, hận ko thể đem cái kia hoạt non mềm đầu lưỡi cũng nuốt tịn nuốt vào bụng.

— Ngô...- Tô Tử Duyệt thật vất vả được kiểm cơ hội thở dốc, vội hỏi- Đừng như vậy... người bình tĩnh 1 chút... chúng ta nói chuyện...

Mẫn Mặc đổi lời nói của nàng ngoảnh mặt làm ngơ, hấn 1 tay cố bình tĩnh đôi tay giãy dụa của Tô Tử Duyệt, 1 tay triệt rơi áo khâm bên hông, vậy khổ hạ dương cụ sớm cứng rắn như sắt, giờ phút này lại khẩn cấp nhảy ra. Hấn mạnh mẽ tách biệt chân của nàng, đẩy ra 2 chân của nàng hung tợn đối Tô Tử Duyệt nói- Ta lúc trước xem ra đối với ngươi rất nhân từ.

Mẫn Mặc dùng vậy ngón tay còn lại tham tiến vào tro u cốc Tô Tử Duyệt, phát hiện nơi đó vẫn như cũ khô khốc. Hấn chau mày, rồi mới cúi người ngậm ở nụ hoa của nàng, dùng đầu lưỡi tại trên đó phần hồng kia nhẹ nhàng liếm láp, hơn nữa dùng răng nanh khẽ cắn vậy bộ phận nổi lên, cảm thụ nó ở chính mình đùa hạ dần dần trở nên cứng rắn.

Ngay tại hấn làm đó đồng thời, tay Mẫn Mặc đã ở trên 2 mảnh phần nộn đó hoa dưới thân Tô Tử Duyệt vậy sờ soạng, thường nhẹ nhàng khắp 1 chút vậy mẫn cảm tiểu hạch. Hấn dùng 2 ngón tay kẹp lấy vậy 2 mảnh đó hoa mỏng manh, qua lại cọ xát. Rồi mới thấy thời cơ thành thực, đã đem ngón tay tham nhập vào tro dưng đạo âm áp của Tô Tử Duyệt. Đây là ngón tay hấn lần thứ 2 tiến vào nơi này của nàng, thời điểm lần đầu tiên nàng nơi này còn ko có bất luận kẻ nào tiến vào.

Mẫn Mặc ngón tay ở trên vách tường dưng đạo của nàng sờ soạng, tìm kiếm chỗ mẫn cảm nhất của nàng. Hấn có thể cảm giác được Tô Tử Duyệt ở dưới thân của mình ko ngừng run, hấn tựa hồ cũng rõ ràng đây là do sợ hãi mà ko phải là vì khoái cảm mà sinh ra run run. Nhưng hấn lúc này lựa chọn xem nhẹ, dù sao nàng cũng chết, là sợ hãi hay là vui vẻ lại có khác gì nhau.

Tô Tử Duyệt nhìn Mẫn Mặc sợ tới mức ko thể chấn định, nhưng mà nàng lúc này tư tưởng cũng là phá lệ rõ ràng. Kỳ thật loại sự tình này đối nàng mà nói sớm quen lắm rồi, trình tiết của mình thời điểm từ lúc bị đem đến Ma đô đã bị hấn cướp mất, mà nhớ lại toàn bộ quá trình, lại có mấy lần là chính mình chân chính cam tâm tình nguyện? Cho nên hiện tại nàng kỳ thật căn bản ko cần bị hấn như vậy tàn nhẫn cường bạo, đối nàng mà nói nhiều 1 người hay ít 1 người chẳng khác nhau là mấy.

Tô Tử Duyệt chỉ là cảm thấy có chút tiếc hận, Mẫn Mặc tro lòng nàng ko phải là dạng người này. Thế là nàng đổi hấn nói- Mẫn Mặc, ngươi hiện tại cái dạng này cùng là đó ma quỷ thấp kém có gì khác nhau sao?

Mẫn Mặc trường thương giờ phút này đã muốn đỉnh ở tại lối vào tiểu huyết Tô Tử Duyệt, nghe xong lời của nàng, hấn ngạnh sinh dừng lại động tác. Nhìn ở dưới thân của mình run rẩy Tô Tử Duyệt, rõ ràng đã sợ tới mức muốn khóc, lại vẫn như cũ cố gắng trấn định, nhìn nàng như vậy, hấn lại ko đành lòng thương tổn nàng. Cho dù nàng chết, cũng chỉ trên thế giới này hội thêm vài cái người thương tâm mà thôi, sao chính mình lại xúc động nhất thời như thế.

Ngày xưa giữa 2 người là đó động tác từng chút 1 như cuộn phim nhỏ hiện lên ở tro đầu hấn, Tô Tử Duyệt là nữ tử đầu tiên cùng hấn đi được như vậy thân cận, cũng là nữ tử duy nhất làm cho hấn tâm động. Hấn thích nàng kiên cường, thích nàng cười khê, thích nàng vô tư, thích nàng toàn bộ hết thảy, trừ bỏ nàng như vậy dễ dàng yêu phải kẻ khác. Nàng liền 1 cái cơ hội cũng ko chịu cấp ình, nàng làm sao biết được mình so với 2 người kia càng ko phải là tốt hơn? (Chị Duyệt thật là sướng, toàn là mối tình đầu của các anh tro đây!- Milk)

Mẫn Mặc bỗng nhiên rất hận, hận chính mình vì cái gì phải là Ma đô vương. Như thế nhiều năm từ trước tới nay, hấn lần đầu tiên có loại ý tưởng này. Mẫn Mặc thở dài 1 tiếng, rồi khỏi thân thể Tô Tử Duyệt. Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa hấn đã giết nữ nhân xinh đẹp này. Thân là Ma đô vương, hấn thiếu chút nữa đã giết con dân phổi ngẫu của hấn. Chính mình chúc trách vì bối bản tâm của mình, nhận tri này làm cho hấn đau khổ tột cùng.

Nàng đối với hấn mà nói chẳng khác gì là độc dược.

— Người đi đi, đừng để cho ta lại nhìn thấy ngươi- Mẫn Mặc khàn khàn cổ họng nói.

Tô Tử Duyệt bị Mẫn Mặc như vậy làm cho sợ hãi, nghe được hấn đồng ý phóng chính mình đi, vội vàng lao đảo chạy ra ngoài.

Mẫn Mặc nhìn bóng dáng Tô Tử Duyệt hốt hoảng chạy khỏi, chỉ cảm thấy tâm đều như thăng huyết. Hấn

bỗng nhiên cảm thấy phụ thân của mình thật là hạnh phúc, hẳn chưa bao giờ gặp qua phụ mẫu của chính mình, hẳn là phụ thân thuận theo quy luật tự nhiên sau khi sinh ra chính mình liền chết đi, mà mẫu thân cũng ko yêu phụ thân, cho nên trở lại xã hội nhân loại kia. Tuy rằng ko phải hoàn mỹ kết cục, nhưng phụ thân vẫn là may mắn vì có 1 nữ nhân nguyện ý vì hắn kiên trì đợi đến cuối cùng. Chỉ là ko biết phụ thân có yêu thương cái gì nữ nhân vẫn luôn vì hắn kiên trì?

Tô Tử Duyệt ko biết chính mình làm sao trở lại được hốc cây, ko biết chính mình làm sao tìm được Tổ Điệp. Nàng chỉ biết là mình sau khi thấy Tổ Điệp, liền 1 đầu chui vào tro lòng hắn, bắt đầu nổi lên gào khóc.

Tổ Điệp bị bộ dáng này của Tô Tử Duyệt bức cho sợ hãi, hắn gắt gao ôm nàng, nhẹ nhàng vỗ lưng của nàng. Ở bên tai của nàng nhẹ nhàng nỉ non- Đừng sợ, có ta đây, đừng sợ...

Tô Tử Duyệt cứ như vậy ở tro lòng Tổ Điệp khóc thật lâu mới dần dần bình tĩnh trở lại, Tổ Điệp thấy nàng tỉnh táo lại, mới thật cẩn thận hỏi nàng xảy ra cái việc gì, ko phải bị Mẫn Mặc ủy khuất gì đấy chứ.

Tô Tử Duyệt trương há miệng, lại cái gì đều nói ko ra. Kỳ thật nàng cái gì ủy khuất cũng ko có chịu qua, Mẫn Mặc chỉ là biểu tình dữ tợn 1 chút, thanh âm lớn 1 chút, nhân tiện hủy đi 1 cái bàn. Nhưng thật sự tổn thương chính mình, hẳn cái gì cũng ko có làm, hẳn rõ ràng kêu muốn giết mình, nhưng mà mình hiện tại lại êm đẹp đứng ở trước mặt Tổ Điệp. Hắn cuối cùng thậm chí còn đáp ứng yêu cầu của mình, hẳn nói- Người đi đi, đừng để cho ta lại nhìn thấy người- Mục đích của mình cũng đã đạt được, mặc dù có chút khúc chiết, nhưng nói tóm lại vẫn rất thuận lợi, nàng từ giờ trở đi sẽ ko phải đối mặt là đó ma quỷ nữa. Tô Tử Duyệt mở mắt nhìn Tổ Điệp, vậy chính mình vì cái gì khóc như vậy thương tâm?

32. Chương 32: Gặp Lại Ko Vui Vẻ

Tổ Điệp thấy Tô Tử Duyệt này bức bộ dáng, nhất thời cũng ko biết nên nói cái gì, chỉ có thể yên tĩnh cấp nàng nói ra nguyên do. Tô Tử Duyệt lặng yên 1 hồi, liền đem sự tình chính mình đi tìm Mẫn Mặc nói chuyện nói ra hết. Tổ Điệp sau khi nghe xong cũng bắt đầu mặt co mày cau, hắn lặng lẽ nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, vì cái gì khóc sao? Chính nàng cũng chưa ý thức được đi. Thấy Tô Tử Duyệt còn tại cấp chính mình trả lời, hắn trầm ngâm nửa khắc mới nói- Người từng gặp qua những nữ nhân khác bị đem đến Ma đô chưa?

Tô Tử Duyệt gật đầu đáp- Gặp qua rồi. Chúng ta đều bị nhốt chung tro 1 cái động, các nàng... thân thể trạng huống nhìn qua thật sự rất tệ.

Tổ Điệp nói- Kỳ thật cũng ko phải toàn bộ nữ nhân, còn có rất ít 1 bộ phận lựa chọn buông tha cho việc trở lại xã hội nhân loại, mà ở lại chăm sóc bạn lữ cùng nhau tại chỗ này.

Tô Tử Duyệt nghe xong sửng sốt.

Tổ Điệp lại tiếp tục nói- Tuy rằng người như vậy rất ít, nhưng cũng ko phải ko có. Ma đô cũng ko phải mỗi 1 loại ma quỷ đều lớn lên như vậy hung ác, nếu gặp phải 1 cái thật lòng yêu nhau, ai còn nguyện ý đi chịu khổ? Bị như vậy nhiều người...- Tổ Điệp dừng 1 chút, mới nói- Ko có người nữ nhân nào nguyện ý- Tổ Điệp có chút đau lòng đem Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng.

Tô Tử Duyệt nghe Tổ Điệp như thế nói, tựa hồ cũng rõ ràng 1 chút. Chính mình nhìn thấy là đó đại bộ phận đều là năng lực tâm lý thừa nhận hoặc là thể lực có vẻ rất kém, ít có nữ nhân nào chịu cường hãn có lẽ hiện tại đang cùng người yêu của mình đứng ở 1 góc sáng sủa nào đó tro Ma đô. Nghĩ vậy, Tô Tử Duyệt hỏi- Người vì cái gì đột nhiên nói với ta chuyện này?

Tổ Điệp nói- Đây là nguyên nhân vì cái gì Vương ma đại nhân đến nay vẫn cô độc 1 mình.

Tô Tử Duyệt ko hiểu hỏi- Vậy vì cái gì Mẫn Mặc nhất định phải chờ đợi phần còn lại của người khác dùng qua?

Tổ Điệp vì Tô Tử Duyệt dùng từ rơi 1 ít mồ hôi hột, rồi mới nói- Thân thể nhân loại cùng thân thể ma quỷ cấu tạo bất đồng, ma quỷ tro thân thể mang mãnh liệt ma khí, Ma vương thì càng nặng. Nữ tử nhân loại nếu đột nhiên nhận cường đại ma khí, dễ dàng mất mạng ngay tro phút chốc, cho nên chỉ có thể theo ma khí ít nhất bắt đầu, từng chút 1 chậm rãi nhận.

Tô Tử Duyệt 1 đôi tay nhỏ bé bắt đầu hạnh kiểm xấu ở trên thân Tổ Điệp sờ loạn, 1 bên nói- Ma khí ở đâu? Ma khí ở đâu chứ?

Tổ Điệp nhẹ nhàng đề lại tay nhỏ bé của nàng quấy rối ở chung quanh nói- Ở tro thân thể, ở tro máu, nói chung mọi nơi đều có.

Tô Tử Duyệt giờ phút này đã hoàn toàn thấu đáo hiểu, lại hỏi- Vậy làm cách nào truyền sang ta được chứ?

Chỉ thấy Tổ Điệp mặt đỏ lên, ko dám đáp vấn đề của Tô Tử Duyệt. Vô luận Tô Tử Duyệt sao vậy ép hỏi, hẳn chính là cắn chặt răng cự tuyệt trả lời. Cuối cùng Tô Tử Duyệt ngậm ở râu trên trán hẳn, rồi khiêu khích tiểu huynh đệ dưới thân của hẳn tới ko ngừng kích động, hơn nữa còn dụ hoặc nói- Nói cho ta liền giúp ngươi bắn ra.

Tổ Điệp bị Tô Tử Duyệt khiêu khích 2 gò má nóng đỏ, môi mọng khê nhếch, mồm to thở khí, ánh mắt cũng ko dám nhìn thẳng Tô Tử Duyệt, vẫn là ngượng ngùng ko dám trả lời.

Tô Tử Duyệt cuối cùng đành phải ko biết làm sao buông tha cho hẳn, ngược lại đến hỏi nhân ngư. Nhân ngư nhưng thật ra rất hào phóng, sau khi nghe xong kéo qua tay nhỏ bé của Tô Tử Duyệt ở khó hạ của mình xoa nhẹ mấy cái, chỉ thấy hẳn vậy 2 căn gân thịt run rẩy dựng đứng nổi lên. Hẳn nói- Vấn đề này rất đơn giản, ta làm mẫu cho ngươi là được.

Kết quả Tô Tử Duyệt bị nhân ngư ấn xuống, tùy ý hẳn nhẹ nhàng vui vẻ dầm dìa để chịu 1 phen, cuối cùng bất tỉnh thời điểm hẳn nói- Nhìn xem, ma khí chính là như thế truyền qua, này là quy luật ko thể không chế. Cho nên Ma vương nếu muốn làm cho nữ nhân của hẳn sinh đứa nhỏ cho hẳn, chỉ có thể cấp nữ nhân đó chậm rãi cường đại đứng lên.

Tô Tử Duyệt nghe được từ tức giận đến tức chết, thầm nghĩ 2 câu nói đơn giản như thế ngươi chỉ cần nói cho ta nghe ko được sao, ko nên... rồi mới oán thầm lại Tổ Điệp thói, liền 2 câu nói như thế đơn giản đều ngượng ngùng nói ra, hại chính mình đưa lên cửa cấp tên nhân ngư kia ăn no nê.

Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt đối chỗ bụng mềm mại duy nhất của nhân ngư hung hăng đập 1 cước, đá chỉ có chính mình chân đau. Còn thấy nhân ngư ở trên chân nhỏ của mình trấn an tính xoa nhẹ vài cái, sau khi ăn uống no đủ mới vừa lòng chiếu cố chính mình sao. Tô Tử Duyệt hận nghiêng rằng.

Lúc ban đêm, nhân ngư mang Tô Tử Duyệt bơi tới trên tầng đá, đối trắng xương ca. Bọn hẳn chung quanh còn có vài nhân ngư khác, nhưng là đó nhân ngư đối Tô Tử Duyệt đều là có lẽ ngộ. Ngay tại sau khi nhân ngư sống lại, có 1 buổi tối còn cùng các nhân ngư đều tụ cùng 1 chỗ cấp Tô Tử Duyệt hát 1 thủ ca khúc rất dài. Nhân ngư nói, đó là ca khúc chúc phúc của bộ tộc bọn hẳn.

Tô Tử Duyệt nghĩ nếu đã lên đây, liền tiện đường đi gặp Tổ Điệp. Thế là liền lên bờ, hướng phương hướng Tổ Điệp xây tổ đi đến. Lại ko ngờ rằng, trên đường đụng phải người quen. Ko ai ngoại trừ Mẫn Mặc vừa cùng nàng tranh cãi 1 trận kia, Mẫn Mặc phía sau còn có nội vụ theo sát hẳn, vậy 2 cái nội vụ còn mang theo 1 cái nữ nhân khóc sụt sùi.

Tô Tử Duyệt theo bản năng vọt đến núp sau 1 thân cây, mượn ánh trăng đánh giá nữ nhân đó. Nữ nhân đó nhìn rất lạ mặt, Tô Tử Duyệt đoán nàng gia nhập thời điểm chính mình ko ở tro cái động kia, có lẽ chính là mới bị chop tới cũng ko chừng. Nữ nhân đó giờ phút này khóc đến mức mặt đều vằn vẹo cùng 1 chỗ, diện mạo đều mang theo thống khổ. Duy nhất khiến Tô Tử Duyệt tò mò là, vì cái gì Mẫn Mặc tự mình đưa nàng đến? Chẳng lẽ cũng là đồng ý mang nữ nhân này đi dạo chung quanh 1 vòng?

Ngay tại thời điểm Tô Tử Duyệt miên man suy nghĩ, đoàn người Mẫn Mặc đã theo phương hướng kia đi tới gần nàng. Thân là Ma đô vương, Mẫn Mặc đương nhiên luôn khôn khéo, hẳn vừa tiến lên liền cảm thấy nơi này nhiều thêm hô hấp 1 người. Lo lắng là có ma quỷ muốn phục kích bọn hẳn, Mẫn Mặc giận rống 2 tiếng- Ai? Còn ko nhanh cút đi ra!

Lời vừa ra khỏi miệng, chỉ thấy phía sau 1 thân cây, từ từ đi ra 1 cái quen thuộc bóng dáng, Tô Tử Duyệt. Mẫn Mặc nhìn liền biết nàng vì cái gì ở nơi này, chắc là từ dưới biển đi lên thông khí. Hắn hít sâu 1 ngụm, ngăn chặn lửa giận tro lòng, âm thanh lạnh lùng nói- Buổi tối cũng đừng 1 người đi lung tung như vậy, đến lúc đó liền chết đều ko biết chính mình bản thân làm sao chết.

— Ma Vương đại nhân sao lại tự mình đưa mỹ nhân đến a? Cũng là sợ vị cô nương này theo người khác chạy?- Tô Tử Duyệt nói ra liền hối hận, nàng cũng ko biết chính mình làm sao lại thốt ra 1 câu ko đầu ko đuôi như thế.

Mẫn Mặc nghe xong lời của nàng mày gắt gao khoanh cùng 1 chỗ, hắn vốn đã bị nữ nhân mới tới này làm ầm ĩ đã đủ đau đầu lắm rồi, bất đắc dĩ mới tự mình áp nữ nhân khóc náo ko ngớt này đi “Làm việc”, hiện tại lại bị Tô Tử Duyệt châm chọc, càng làm hắn thêm căm tức. Hắn nói- Tô tiểu thư quản quá nhiều chuyện rồi, ta nếu ko quản người, người cũng đừng tới can thiệp chuyện của ta.

Tô Tử Duyệt nghe xong, 1 cổ vô danh hỏa đột nhiên thiêu đi lên, nàng nổi giận mắng- Tên cặn bã! Phía trước còn luôn mồm nói ta vứt bỏ người, hiện tại liền cấp tiểu mỹ nhân này làm hộ hoa sứ giả.

Mẫn Mặc cả giận- Ta cái gì thời điểm nói qua bị người vứt bỏ như vậy? Cho dù ta thật sự có nói người vứt bỏ ta, chẳng lẽ ta oan uổng người? Người dám nói người ko bỏ lại ta 1 người xem? Hơn nữa, người thử nói với người khác xem những việc người làm lúc trước có đúng ko? Vậy ma bướm cùng nhân ngư như vậy tính làm sao? Như thế ta so ra thế nào qua nổi người?

33. Chương 33: Trở Về Thì Trở Về

Tô Tử Duyệt cả giận- Người có nguyên cả thạch động chẳng lẽ ko có 1 nữ nhân cấp người sao!

— Trừ người ra ta cũng chưa từng chạm qua nữ nhân nào khác a!- Mẫn Mặc giờ phút này có thể sờ lương tâm của mình thề, trừ bỏ Tô Tử Duyệt hắn ko có đối 1 cái nữ nhân nào động tình. Vì thân thể khỏe mạnh của các nàng, chính mình chỉ là cống hiến ra ko ít tinh dịch. Nhưng cũng chỉ có cùng Tô Tử Duyệt đao thật súng thật trải qua. Chính mình lúc trước nhìn nàng vậy phò dâm đảng bộ dạng thật là nhất thời ko nhịn xuống nổi dùng tới gia hỏa này, trừ lần đó ra, hắn đều là lấy tay làm.

Tô Tử Duyệt lãnh cười 1 tiếng nói- Vậy người còn oán ta sao? Người cũng ko suy nghĩ lại là ai đem ta bắt đến nơi này? Là ai đem ta đưa đi cấp là đó quái vật cường?

Lúc này vậy 2 cái nội vụ cùng nữ nhân kia đã muốn xem đến choáng váng, nàng hoàn toàn quên nỉ non, ngơ ngác nhìn Tô Tử Duyệt cùng Mẫn Mặc ve vãn tán tỉnh, hơn nữa ko nhịn được bội phục dũng khí Tô Tử Duyệt. Bị nắm đến loại địa phương này, còn có thể tinh thần gấp trăm lần cùng Ma vương cãi nhau, quả nhiên bư hần.

Tô Tử Duyệt 1 câu nói này khiến Mẫn Mặc ko nói gì mà chống đỡ, 1 lát sau mới nói 1 câu- Ta chưa bao giờ ghét bỏ người...- Hắn ko phải ghét bỏ nàng, chỉ là ghen tị là đó ma quỷ có thể đem nàng đặt ở dưới thân, điên cuồng âu yếm nàng.

Tô Tử Duyệt nghe hắn nói như thế, bỗng nhiên ko đành lòng cùng hắn khắc khẩu tiếp nữa. Nàng biết rõ thân là 1 nam nhân, ko người nào hy vọng nữ nhân của mình bị nam nhân khác thượng. Nhưng hắn là Ma đô vương, hắn chẳng những phải xem nữ nhân của mình bị ma quỷ khác thượng, cấp bọn hắn sinh sản hậu đại, thậm chí còn phải tựa như bây giờ tự mình đưa nữ nhân này tới cửa phục vụ. Theo nào đó ý nghĩa thượng giảng, đây là 1 loại bi ai.

Nhưng là đối cái góc độ, lại có người nào nữ nhân cam tâm tình nguyện bị là đó quái vật cường bạo? Nếu như có vì động lực về nhà hoàn hảo, nhưng là nếu gặp phải sinh vật như Tổ Điệp như vậy ôn nhu xinh đẹp, như vậy tuyệt vời ma quỷ có ai có thể ko động tâm? Sau khi yêu phải lại có người nữ nhân nào lẽ tạ thân ý tiếp tục chịu khổ? Có lẽ Mẫn Mặc liền nhất định cô độc 1 đời.

Mẫn Mặc thấy Tô Tử Duyệt đột nhiên ko nói lời nào, liền đem ánh mắt dừng ở trên mặt nàng, lại ko ngờ rằng ở trên mặt nàng thấy được loại nồng đậm bi ai cảm xúc. Hắn ko biết Tô Tử Duyệt là đang thương hại chính mình, chỉ tưởng mình nói trọng, dù sao trước cũng do chính mình hại nàng tới đây, lúc sau lại còn châm chọc nàng. Mẫn Mặc tro lòng đau xót, có chút hối hận đối nàng nói nặng. Hắn thở dài 1 hơi nói- Quên đi, đều đã ko trọng yếu. Người đã gặp được của người hạnh phúc, liền ko cần suy nghĩ chuyện khác. Ở Ma đô nữ nhân trình tiết cũng ko phải trọng yếu, toàn bộ ma quý chỉ cần nhận định phối ngẫu của mình, vô luận là phát sinh việc gì cũng ko hội vứt bỏ phối ngẫu, chúng ta ko giống nhân loại như vậy.

— Người đang ám chỉ cái gì?- Cái gọi là người nói vô tâm người nghe cố ý, Mẫn Mặc câu nói kia vốn chính là an ủi Tô Tử Duyệt, nghe tới lỗ tai Tô Tử Duyệt, lại cảm thấy hắn là đang ám chỉ sự kiện chính mình vứt bỏ hắn. Nghe xong liền cảm thấy buồn bực, Tô Tử Duyệt căn bản ko nhớ rõ chính mình cái gì thời điểm hứa hẹn qua tên si tình ma Vương đại nhân này cái. Hiện tại đổ biến thành chính mình tựa Trần Thế Mỹ ngoài đời giống nhau.

Mẫn Mặc sững sốt, phản hồi- Ta ám chỉ người cái gì?

Tô Tử Duyệt hận nói- Người ko phải là muốn nói ta thân là nhân loại lại ko tuân thủ hứa hẹn, còn ko bằng là đó ma quý nơi này của người sao, chẳng lẽ ko phải? Người nói miệng ko bằng chứng, ta đến bây giờ cũng ko biết chính mình cái gì thời điểm nói qua cấp người sinh đứa nhỏ?

Mẫn Mặc thấy nàng như vậy ko tin chính mình, nhất thời nổi khí, hắn cũng ko biết chính mình là khí nàng ko tin chính mình, hay là khí nàng quên những gì nàng đã nói, hoặc là khí nàng tùy tiện liền đưa ra hứa hẹn. Tóm lại giờ phút này Tô Tử Duyệt làm cho Mẫn Mặc rất nổi khí, hắn cả giận nói- Ta thân là Ma đô vương còn có thể lừa người 1 cái tiểu cô nương sao? Ta nói sai người sao? Người ko thất hứa sao? Người thật sự từng hứa qua sẽ quay lại vì ta sinh cái đứa nhỏ a!

Tô Tử Duyệt bị Mẫn Mặc chọc tức giận đến mất lí trí, nàng nghĩ cũng ko thêm nghĩ liền tiếp lời nói- Quay lại thì quay lại, ta há sợ người sao?

Nghe nàng nói xong, 2 người đều là sững sốt. Bọn hắn lẫn nhau nhìn đối phương, ai đều ko biết kế tiếp nên làm sao. Cuối cùng vẫn là ma Vương đại nhân phản ứng nhanh chóng, hắn tay lớn vung lên chỉ huy 2 cái nội vụ nói- 2 người các người còn chần chừ cái gì? Ko có nghe thấy nàng muốn quay lại sao? Còn ko nhanh điểm mang về cho ta.

2 cái nội vụ lẫn nhau liếc mắt 1 cái, cảm thấy vẫn là đỉnh trên đầu chính mình cả đời hạnh phúc có vẻ trọng yếu hơn, thế là vội vàng ném xuống nữ nhân tro tay kia đi bắt Tô Tử Duyệt.

Bị vứt bỏ nữ nhân đó chính mắt thấy 1 khúc kịch cầu huyết ngôn tình, giờ phút này vẫn chưa hoàn toàn theo kịp trạng thái. Nàng liền chạy trốn đều đã quên, ngơ ngác nhìn đoàn người Mẫn Mặc mang Tô Tử Duyệt đi xa.

Ngờ ngẩn ko chỉ nữ nhân đó 1 cái, còn có Tô Tử Duyệt. Nàng thậm chí ko biết chính mình là vì cái gì liền lại bị mang trở lại? Chính mình sao vậy chỉ bởi vì 1 câu mà ko chịu thua mà liền dễ dàng buông tha cho tự do ko dễ lấy này như vậy? Cho nên nói xúc động là ma quý a, nữ nhân cãi nhau thời điểm lời nói đều là ko dùng đầu óc, ko hiểu đạo lý gì hết a! Tô Tử Duyệt đáng thương trông mong nhìn phía ma Vương đại nhân.

Mẫn Mặc giờ này khắc này tâm tình có chút sung sướng, con vịt sắp lên đĩa lại bay đi cuối cùng tự mình bò trở lại, loại chuyện tốt này ko phải mỗi ngày đều có. Hắn nhìn trước mặt này đáng thương hề hề Tô Tử Duyệt lại cảm thấy tâm tình thư sướng, hỏi- Sao vậy? Có việc gì sao?

Tô Tử Duyệt dùng sức gật đầu nói- Ta đột ngột đi như thế, Tổ Diệp cùng nhân ngư phải làm sao đây?

Lúc này Mẫn Mặc đã ko còn ở trạng thái tức giận hạ hắc ám nữa, cho nên hắn cũng ko nổi giận, chỉ là hừ 1 tiếng nói- Ta sẽ phái người thông tri bọn hắn- Thấy Tô Tử Duyệt còn muốn nói chuyện, hắn nói thêm- Gấp cái gì? 2 người bọn hắn ở ngay tại đây chạy ko thoát được đâu, chờ người sinh đứa nhỏ rồi để lại cho ta người liền có thể trở về.

Tô Tử Duyệt cứ như vậy mắt nước mắt lưng tròng bị mang về đến tro cái hang đá lúc đầu dưỡng thai, nàng mọi nơi nhìn, Triệu tỷ đã ko có ở đây nữa. Nàng ko biết nàng là bị mang đi hay là xảy ra cái gì ngoài ý

muốn, nàng chỉ hy vọng là Triệu tỷ cũng tìm được 1 cái vừa ý ma quỷ, mà ko cần nữa ở tro này chịu khổ nữa.

Tô Tử Duyệt tựa vào trên thạch bích, chỉ cảm thấy giờ này khắc này, hết sức thê lương. Chính mình vừa muốn bắt đầu nguyên lai loại sinh hoạt ngày mới, ko biết Mẫn Mặc hội nói sao với nhân ngư cùng Tổ Điệp. Phỏng chừng nhân ngư nghe xong nhất định lại hội bạo đi, Tổ Điệp nghe xong khẳng định sẽ lại vì mình lo lắng. Cũng ko biết 2 đứa nhỏ thế nào, vậy nhân ngư cực cưng sẽ vẫn như cũ gây chuyện khắp nơi, còn tiểu bướm con cùng chính mình quan hệ thật vất vả mới thân cận 1 ít, xem ra lại phỏng chừng bị hủy.

Nàng lắc đầu, ko cho chính mình miên man suy nghĩ. Phía trước cũng đã nghĩ thông, ở tro này nghĩ càng nhiều chỉ khiến mình càng dễ nổi điên, sẽ ko khỏi được cái tác dụng gì tích cực. Thế là Tô Tử Duyệt ngồi ở tro ấm áp thạch động, yên tĩnh cấp ngày 2 cái nội vụ đến mang nàng đi.

Tô Tử Duyệt cứ như vậy ở tro thạch bích mơ mơ màng màng ngủ, lúc tỉnh lại liền cảm giác đến thời điểm ăn cơm. Thật lâu ko có ăn đến cơm của nhân loại thế là Tô Tử Duyệt rất vui vẻ buông ra bụng ăn nhiều 1 chút, rồi mới ko ngoài sở liệu bị 2 cái nội vụ mang đi.

34. Chương 34: Con Nhện Khủng Bố (thượng)

Lúc này đây Tô Tử Duyệt bị đưa đến 1 cái địa phương rất kỳ quái, chung quanh cây cối rậm rạp cho nên có vẻ rất âm u, cơ hồ mọi vật đều tĩnh lặng. Vậy 2 cái nội vụ đem Tô Tử Duyệt đưa đến sau đó liền ly khai, Tô Tử Duyệt chỉ còn 1 người sờ soạng đi tiếp. Chung quanh hắc ám làm cho các giác quan Tô Tử Duyệt phá lệ mất cảm, nàng tổng cảm thấy chính mình lướt qua cây cối bên tro có vật gì tất tất tốt tốt động, nhưng là nàng nhìn ko ra ở bên kia có cái vật gì, như vậy nàng cảm giác bất an cực độ.

Ngay tại nàng sờ soạng đi tới thời điểm, bỗng nhiên cảm thấy chính mình giống như đụng đến cái vật gì, tựa tuyến giống nhau, dính dính. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy cả người gà da toàn bộ đều mao đi ra, rất nhiều ý tưởng ko tốt hiện lên ở tro đầu. Nàng muốn dùng tay kéo vậy tinh tế sợi tơ, kết quả là càng kéo vậy dây nhỏ càng nhiều, cuối cùng tất cả nhưng lại triển quanh cánh tay của nàng đều là vậy rậm rạp sợi tơ.

Nơi này có sâu!

Nhận tri này làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy vô cùng khủng bố, nàng càng là muốn tránh thoát là đó dính dính sợi tơ, là đó sợi tơ lại đem nàng cuốn lấy càng chặt. Ngay tại lúc bối rối, Tô Tử Duyệt đột nhiên ngẩng đầu nhìn thấy rất nhiều mắt, chằm chằm nhìn chăm chú chính mình. Thật giống như là phim kinh dị cảnh tượng chân thật hóa bình thường, Tô Tử Duyệt ở thời khắc đó sợ tới mức toàn thân máu đều ngưng kết tại chỗ, kế tiếp trước mặt bỗng tối ko còn tri giác.

Tô Tử Duyệt tỉnh lại thời điểm, nàng mất rất lớn khí lực suy nghĩ chính mình vì cái gì ở tro này. Nhưng là nàng cảm thấy chính mình đầu óc giống như là xuất hiện 1 đoạn chỗ trống, vậy đoạn trí nhớ trước khi té xỉu đã ko còn. Tô Tử Duyệt cảm thấy rất kỳ quái, nàng mọi nơi đánh giá chỗ mình nằm. Chung quanh hoàn cảnh có chút ám, nhưng vẫn là có thể thấy rõ, nhìn qua tựa như giống huyết động. Nàng cúi đầu, liền phát hiện chính mình bị dính ở trên 1 cái thật lớn mạng nhện, mà cách chính mình ko xa cũng đang đứng 1 con nhện hoa cực đại.

Bởi vì thân thể rất lớn, cho nên Tô Tử Duyệt có thể thấy rõ ràng thân thể nó mỗi 1 cái bộ phận, vậy rậm rạp da lông to lớn làm cho nàng cảm thấy ko rét mà run. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy nguyên đồng mắt của nó phá lệ khủng bố, chính lãnh băng băng nhìn chính mình. Giờ này khắc này, Tô Tử Duyệt mới bỗng nhiên nhớ tới trước lúc hôn mê chứng kiến đến là đồng mắt này. Đoạn trí nhớ mà mình trước khi hôn mê nhanh chóng tái diễn ở tro nào.

Tô Tử Duyệt bị dọa đến cả người ko nhin được run run, chỉ trông mong có thể tiếp tục xỉu nữa, ko cần ở tro này chịu tội. Nàng vẫn là cái người lá gan rất lớn, nếu ko phải lúc này đây, nàng thật sự đều ko biết chính mình còn có thể té xỉu. Nàng từng đối bằng hữu vui đùa nói- Ta chính là loại người cho dù gặp quỷ cũng sẽ ko té xỉu- Nay xem ra, lời nói này của mình thật sự là châm chọc.

Cực đại con nhện vẫn nhìn chăm chú Tô Tử Duyệt, là đó mắt châu ngọc ở tro bóng đêm mang 1 tia quỷ dị quang mang.

Tô Tử Duyệt sợ hãi nhắm lại đôi mắt, liệu mạng khổng chế chính mình ko cần nhìn nữa, ko thèm nghĩ nữa. Tô Tử Duyệt biết chính mình bị nó chộp tới là muốn ép cùng nó giao phối, nhưng là nó lại chậm chạp ko hề động làm. Giờ này khắc này bị nhốt tại trên trương thật lớn mạng nhện này, mỗi 1 giây đối Tô Tử Duyệt mà nói đều dài giống như 1 thế kỷ. Tô Tử Duyệt nhin ko được bắt đầu hoài nghi nó bắt chính mình đi vào để là vì ăn hay là vì giao phối. Bởi vì ko có nghe nói qua có con nhện nào hội đem con cái trối đứng dính ở trên mạng nhện, này là đúng phương thức chờ ăn.

Nhưng cơ hồ là giây tiếp theo Tô Tử Duyệt liền cảm thấy liền như thế bị ăn luôn so với bị con côn trùng khổng bố này cưỡng gian còn tốt hơn rất nhiều, Tô Tử Duyệt đi vào Ma đô lâu như thế, lần đầu tiên mới cảm nhận được tâm trạng của toàn bộ nữ nhân tro hang đá, lần đầu tiên rõ ràng vì cái gì mà các nàng thà rằng chết đi cũng ko muốn sinh hạ đứa nhỏ của quỷ.”Để trướng” 2 chữ này mắt hiện lên ở tro đầu Tô Tử Duyệt, nàng lập tức khóc đi ra.

Giờ phút này, Tô Tử Duyệt thống hận chính mình vì cái gì đòi trở về, nàng vốn là có thể có 1 cuộc sống có vẻ bình thường. Nàng thống hận chính mình đem Ma đô nghĩ thật đơn giản. Vậy ko có cách gì ngăn chặn khổng bố làm cho nàng có chút tang mất lý trí, nàng đột nhiên bắt đầu điên cuồng mà giãy dụa đứng lên, cao giọng la lên- Người đâu! Thả ta đi! Ai tới nhanh nhanh cứu ta!

Tô Tử Duyệt động tác chần động vậy mạng nhện, con nhện đối diện cũng cảm giác được mạng nhện chần động, nó giật giật tứ chi, rồi đến gần Tô Tử Duyệt 1 chút. Tô Tử Duyệt thấy nó tới gần, bắt đầu ra sức giãy dụa, tiếng thét chói tai càng thêm vang dội.

Liền thấy con nhện cách Tô Tử Duyệt cách đó ko xa liền ngừng lại, bắt đầu ko ngừng mà nhảy múa nó vậy chác chác 8 chân. Tô Tử Duyệt khởi điểm còn tại ra sức giãy dụa, nhưng là sau khi nhìn thấy nó nhảy múa 8 chân liền bắt buộc chính mình tỉnh táo lại. Nó rất có thể là ở uy hiếp chính mình, nàng ko hiểu rõ về loài nhện, ko biết chúng nó có thể hay ko ăn luôn ko xứng hợp giống cái. Tô Tử Duyệt giờ phút này cố nén xúc động thét chói tai, cố gắng làm cho chính mình có vẻ thuận theo.

Vậy con nhện thấy Tô Tử Duyệt ko có động tác, liền chậm rãi buông ra nó là đó chân, động tác hiện ra mấy phần nghi hoặc đến. Nó lại như trước bắt đầu như vậy đứng xồm xuống cách Tô Tử Duyệt ko xa. Tô Tử Duyệt cảm thấy này đối nàng mà nói quả thực là dày vò, nàng nhin ko được đối vậy con nhện quát- Người rốt cuộc muốn thế nào a? Người là muốn ăn ta hay là muốn thượng ta người mau động a! Người đừng tra tấn ta nữa có được ko?

Vậy con nhện như trước ngồi ở nơi đó, đối Tô Tử Duyệt tro lời nói mắt diếc tai ngơ. Tô Tử Duyệt lại bắt đầu giãy dụa, hét lên- Người con nhện chết tiết này mau rút cho ta! Có nghe thấy ko! Đồ quái dị kia!

Vậy con nhện chung quy đối tiếng gào của nàng có phản ứng, nó lại bắt đầu giương nanh múa vuốt uy hiếp Tô Tử Duyệt. Như thế sau khi lặp lại vài lần, Tô Tử Duyệt phát hiện nó kỳ thật cũng chỉ là uy hiếp làm màu, mặc kệ Tô Tử Duyệt như thế nào khiêu khích, nó đều ko có làm ra cái động tác gì thương tổn nàng. Thấy thế, Tô Tử Duyệt bắt đầu ko thèm quan tâm uy hiếp của nó, ra sức muốn tránh thoát lông thưa trên thân con nhện. Nếu có thể tránh thoát, nàng nhất định hội chạy trốn, cho dù bên ngoài chỉ còn đường chết, nàng cũng muốn chạy!

Vậy con nhện nhìn thấy Tô Tử Duyệt bắt đầu phản kháng, có vẻ dị thường cao hứng, vậy 8 chân múa may càng hăng hái. Chỉ thấy nó nhanh chóng tới gần Tô Tử Duyệt, rồi mới dùng 8 chân phối hợp tách biệt 2 chân Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt tuy rằng sợ hãi nhưng cũng ko dám lộn xộn, nàng sợ đây là con nhện độc, sợ nó 1 khi mất hứng liền cấp chính mình 1 ngụm. Vậy con nhện sau khi dọn xong tư thế liền quay sang 1 phương hướng khác, vậy tròn vo bụng treo ở trên Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt sửng sốt, cho rằng nó là muốn chính mình ngậm nó cái gì, thâm nghĩ chẳng lẽ con nhện này cũng cùng Mẫn Mặc giống nhau yêu thích loại ngậm này?

Nhưng là đợi thật lâu cũng ko thấy có cái gì hư hư thực thực vật thể đi ra, Tô Tử Duyệt nghĩ lại ko đúng. Chỉ thấy vậy con nhện dùng vậy 2 ngàm bên miệng nó ko ngừng mà đụng nơi riêng tư Tô Tử Duyệt, hơn nữa rất có muốn phá cửa mà vào chi thế. Tô Tử Duyệt mới giật mình thấy nó sinh thực khí rất có thể là vậy 1 cái tro 2 ngàm hoặc là cùng nhân ngư giống nhau có tới 2 cái.

Nguyên lai con nhện JJ sinh trưởng ở trên mặt! Tô Tử Duyệt tro đầu lỗi thời toát ra cái ý niệm quý dị như thế tro đầu.

35. Chương 35

Con nhện ko có cấp Tô Tử Duyệt thời giờ miên man suy nghĩ, nó sau khi xác định hảo vị trí tiểu huyết nang liền bắt đầu ý đồ đem 1 cái ngàm vói vào nơi đó. Tô Tử Duyệt sợ tới mức thất thanh thét chói tai: Ngừng! Ngừng! Đừng đem cái ngàm đó nhét vào tro, cầu người.

Nhưng mà nó cũng ko để ý đến thỉnh cầu của Tô Tử Duyệt, ko biết là nghe ko hiểu hay là cố ý muốn làm. Chỉ thấy nó đem vậy ngàm thật cẩn thận chen vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, nó chỉ trước hình dạng bất quy tắc, hơn nữa thấp phần trống kiện, mặt trên toàn lông thưa. Vậy thô to vật cắm vào tro hoa huyết Tô Tử Duyệt thời điểm, nang nhện ko được khóc lớn.

— Đau quá! Nhanh chóng đi ra!- Tô Tử Duyệt liều mạng giãy dụa, nhưng lại bị tơ nhện chặt chẽ cố định ở trên mạng nhện. Nang chỉ có thể bất lực nỉ non. Nang cảm nhận được lông thưa trên nang nó trát đến tro vách tường mềm mại của mình, đau nang cả người run run.

Vậy con nhện đem toàn bộ ngàm nhét vào tiểu huyết Tô Tử Duyệt thời điểm, Tô Tử Duyệt đã muốn khóc ko thành tiếng. Vậy con nhện ngừng 1 chút, tựa hồ là cho nang thời gian thích ứng nó ngoại sinh thực khí, rồi mới bắt đầu chậm rãi co rúm đứng lên. Nó ko có ở dưới tình huống nhuận ẩm ướt tiến vào nang, lúc này Tô Tử Duyệt lại cảm thấy có chất lỏng tràn ra, nang biết, rất có thể là nơi đó của mình đổ máu.

Vậy con nhện dần dần nhanh hơn tốc độ co rúm, đỉnh xúc chỉ thô ráp dùng sức va chạm chỗ sâu mềm mại nhất tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt. Nó xúc chỉ bắt quy tắc ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt qua lại ra vào, Tô Tử Duyệt đau đến mồ hôi lạnh ứa ra. Chỉ cần nang nhất tưởng đến vậy nằm trên thân chính mình khoái hoạt là 1 cực đại con nhện, hơn nữa chính mình còn muốn sinh hạ nó trứng, Tô Tử Duyệt liền ghê tởm muốn phun. Nhưng là nang biết, nếu chính mình ko thể trầm tĩnh lại nhận nó, chính mình mấy ngày kế tiếp này sẽ rất khó chịu đựng.

Tô Tử Duyệt bắt đầu bắt buộc chính mình thả lỏng thân thể tiếp nhận nó, hơn nữa ko ngừng mà thôi miên mình nói ko sao đâu, nó là 1 tiểu sinh vật rất đáng yêu. Nhưng là đó hoàn toàn ko có khởi đến tác dụng, Tô Tử Duyệt miễn cưỡng kiên trì, ko biết nó rốt cuộc kiên trì bao lâu, chỉ cảm thấy như đã trôi qua 1 thế kỷ, vậy con nhện chung quy đình chỉ động tác. Cuối cùng, nó mãnh liệt dùng đỉnh xúc chỉ đột phá cửa cổ tử cung Tô Tử Duyệt, đem vậy thô to đỉnh nhét vào tro tử cung. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy có cổ luồng nhiệt lưu ko ngừng mà chiếu vào tro tử cung của mình, trạng thái loại bản tính này giằng co rất lâu.

Nó chung quy sau khi chấm dứt, Tô Tử Duyệt mới thở phào 1 cái, rồi mới liền mơ màng trầm trầm ngủ xuống. Nang bởi vì bị kinh hách, rồi sau đó lại bị con nhện thô bạo tiến vào, cho nên có vẻ phá lệ mỗi một. Nhưng là con nhện cũng ko có cấp Tô Tử Duyệt bao nhiêu thời gian nghỉ ngơi, nó rất nhanh lại mở tiếp theo hành vi luân giao phối, dùng 1 cái xúc chỉ khác của nó. Lúc này đây Tô Tử Duyệt vẫn như cũ ko làm nổi thả lỏng tiếp nhận nó.

Cứ như vậy lại qua 1 ngày, tro lúc vậy con nhện cột Tô Tử Duyệt ở trên mạng nhện, 1 khi nghỉ ngơi đầy đủ cứ tiến lại gần cùng Tô Tử Duyệt ấy ấy. Nhưng mà điểm chết người là nó ko có cấp Tô Tử Duyệt tìm vật gì đến ăn, Tô Tử Duyệt cả người tiêu tụy giống như là bị cái gì khổ hình, môi khô nứt, bụng đói kêu vang. Tô Tử Duyệt cảm thấy, nang cơ hồ kiên trì ko nổi đến ngày mai.

Ngay tại hết đường xoay sở, Mẫn Mặc mang 2 cái nội vụ của hần vôi vàng đuổi tới. Tô Tử Duyệt thật xa liền ngửi thấy mùi cơm, nang nhìn đồ ăn tro tay nội vụ nóng hằm hấp, 2 mắt cơ hồ toát ra lục quang. Mẫn Mặc bước nhanh đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt, mệnh lệnh vậy con nhện nói- Phóng nang xuống dưới, nhanh lên!

Mẫn Mặc vừa dứt lời, chỉ thấy vậy con nhện dùng nó vậy 2 viên cực đại răng nanh đem tơ nhện triển ở trên thân Tô Tử Duyệt cắn đứt, Tô Tử Duyệt lập tức ngã sấp xuống mặt đất, cũng may ko cao lắm, cũng ko

có bị thương. Tô Tử Duyệt xem đau xót ko hơn, liền lết về phía nội vụ Giáp cầm bình nước tro tay. Nàng ngẩng cổ 1 hơi quán hạ bán bình, lại nhận cháo vẫn còn hầm hấp ấm tro tay nội vụ Ất, ăn như hổ đói 2 khẩu. Thế này mới thở ra rảnh hơi đối Mẫn Mặc cáo trạng- Con nhện này muốn dúi chết ta- Nói xong, liền ủy khuất khóc lên.

Mẫn Mặc hướng vậy con nhện vậy vậy tay, nó liền nhu thuận đi lại. Mẫn Mặc vỗ vỗ đầu xù lông nó nói- Kỳ thật người hiểu lầm nó. Nó ở tro quá trình ái ân ko phải đem bụng dúi người sao?

Tô Tử Duyệt sau khi nhớ lại 1 chút liền gật gật đầu, Mẫn Mặc bộ dáng âu yếm vậy con nhện khiến nàng mao cốt tung nhiên, nàng xoay đầu, cố ý ko nhìn tới.

Mẫn Mặc tiếp tục nói- Nó đó là đem chính mình cống hiến đi ra, cho người hút huyết nhục của nó. Ko phải vĩ đại quá sao?

Tô Tử Duyệt nghe xong, đánh cái rùng mình, suýt nữa đem cháo vừa ăn xong phun ra.

Mẫn Mặc thấy nàng này bức bộ dáng, liền biết Tô Tử Duyệt sợ hãi ngoại hình con nhện. Suy nghĩ 1 chút, hần nói- Kỳ thật nó cũng có thể biến thành nhân hình, chỉ là sợ dọa đến người mới bảo trì hình dạng hiện tại này. Đúng ko?- Nói xong, hần nhìn vậy con nhện, tựa hồ là ở trưng cầu ý kiến nó.

Vậy con nhện cư nhiên tựa nghe hiểu gật gật đầu, Tô Tử Duyệt lại đánh cái rùng mình, tâm tưởng có thể có cái gì so với con nhện hoa lông xù hiện tại này mô dạng còn đáng sợ hơn? Nghĩ vậy, nàng liền nói- Vậy biến ta xem đi.

Vậy con nhện nghe vậy, sau khi nhảnh nhó vài cái, chung quy vẫn là biến thành hình người. Tô Tử Duyệt vừa gặp, liền sợ tới mức hét nhỏ 11 tiếng nhào vào tro lòng nội vụ Ất. Nội vụ Ất tướng mạo xấu xí đáng sợ, trước vẫn có xích. Giờ phút này Tô Tử Duyệt nhìn thấy có thứ còn kinh khủng hơn, bởi vì vậy con nhện hóa thành nhân hình thật rất khủng bố. 1 người có cái đầu khá nhỏ, còn đồng thời chen chúc 8 con mắt thật to, có tới tận 4 tay 4 chân lấy tư thế con nhện ngồi xổm trên mạng nhện. Sau khi thấy qua tư thái này, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên cảm thấy con nhện hoa lông xù kia cũng ko phải như vậy khiến người chán ghét.

Ôm nhu ngọc ôn hương tro ngực nội vụ Ất xấu hổ vội ngẩng đầu lên 1 chút, chỉ thấy Mẫn Mặc đang dùng ánh mắt giết người căm tức nhìn mình. Nội vụ Ất thức thời liền đem Tô Tử Duyệt đẩy vào tro lòng Mẫn Mặc. Tô Tử Duyệt tại trước ngực Mẫn Mặc ứng thanh ứng khí nói- Nhanh chóng biến trở về đi, mau gọi nó biến trở về đi!

Cứ như vậy, sự tình con nhện biến nhân hình cũng ko giải quyết được gì. Mẫn Mặc vuốt lưng Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng an ủi bị ko ít kinh hách nàng. Tro lòng lại mừng thầm, loại ma quỷ xấu xí như vậy mới khiến hần có cảm giác an toàn. Mẫn Mặc cứ như vậy ôm Tô Tử Duyệt 1 hồi, cuối cùng do nội vụ thúc giục dĩ mới bất đắc đem Tô Tử Duyệt buông ra.

Mẫn Mặc nâng lên khuôn mặt xinh xắn của Tô Tử Duyệt, đối nàng nói- Đạo này lại có 1 chút ma quỷ ko biết tốt xấu rục rịch, ta sẽ rất bận, khả năng ko có thời gian đến xem người. Chấm dứt sau đó bọn hần sẽ tới tiếp người, đến lúc đó ta sẽ ko thể lại tới đây được, biết chưa?

Tô Tử Duyệt nhu thuận gật gật đầu.

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt đỏ tươi cánh môi, cường chế hạ tâm dục hỏa, sau khi lưu lại đủ thực phẩm, mang 2 cái nội vụ ly khai.

36. Chương 36

Mẫn Mặc sau khi rời khỏi Tô Tử Duyệt, vừa đi vừa tự hỏi. Hần vừa mới tiêu diệt toàn bộ bộ tộc hỏa hồ, hồ ly loại này sinh vật luôn âm hiểm giả dối chưa đạt được mục đích sẽ ko trạch thủ đoạn, càng ko cần nói ma hồ tro Ma đô. Ma hồ càng thêm càn rỡ, thậm chí còn trộm dò xét vị trí Mẫn Mặc. Đối phó bọn hần,

muốn giết liền phải giết hết sạch sẽ, nếu ko chính là hậu hoạn vô cùng. Nhưng là lần này Mẫn Mặc làm ko hoàn toàn, vẫn là còn mấy con trốn đến nhân giới, hậu hoạn vô cùng.

Nội vụ Giáp cùng nội vụ Ất cẩn thận quan sát biểu tình chứa thương của mình, do dự nghĩ có nên đem tin tức vừa mới nhận báo cáo ra ko, vừa mới có 1 nữ nhân sinh hạ 1 con ma hồ.

Nhưng mà bọn hần lại ko biết Mẫn Mặc đang rầu rĩ cũng ko phải vấn đề hỏa hồ, Mẫn Mặc đang rầu rĩ chính là lai lịch hần. Mẫn Mặc từ lúc sinh hạ đến nay liền là bộ dáng nhân loại, phụ thân đã chết, mẫu thân ly khai Ma đô, hần là được 2 cái ma quỷ phía sau này giống như cha nuôi tới lớn. May có bọn hần, năm đó 2 cái ma quỷ này chiếu cố hần dù thế nào rồi cũng sẽ thuận theo quy luật Ma đô kinh qua đời. Mặc kệ thế nào, bọn hần đều có tộc đàn thuộc về bọn hần.

Mà Mẫn Mặc, cho tới bây giờ đều là lẻ loi 1 mình.

Chính mình rốt cuộc là con gì?

Vấn đề này vẫn làm Mẫn Mặc phức tạp. Nếu hần là nhân loại, nhân loại vốn ko có cách gì thừa nhận ma lực, nếu nói hần là ma quỷ, hần lại chưa từng có gặp qua tộc nhân của mình. Cho dù có đứa nhỏ rồi chính mình cũng sẽ chết đi, đứa nhỏ của hần vẫn như cũ tự nhiên 1 thân, vấn đề này cũng tiếp tục làm hần phức tạp, hần liền cái đối tượng để hỏi đều tìm ko thấy. Nghĩ đến đây, Mẫn Mặc thở dài. Hần cảm thấy chính mình nên biên soạn chút văn hiến cung cấp thể hệ sau tham khảo, có thể chính hần cũng chưa biết rõ ràng, lại nên thế nào hạ bút?

Nội vụ Ất do dự thật lâu, chung quy vẫn là đem chuyện tiểu hồ cuối cùng của Ma đô nói ra. Vừa mới sinh ra, ngay tại Mẫn Mặc cùng Tô Tử Duyệt ôm ấp nhau thời điểm.

Mẫn Mặc suy nghĩ cứ như vậy bị đánh gãy, hần sững sờ 1 chút mới nói- Mang ta đi nhìn xem-Đoàn người bọn hần rất nhanh liền đến địa phương tiểu hồ sinh ra, cơ thể mẹ đã bị đi đi rồi, bởi vì phải đợi Mẫn Mặc xử trí, cho nên tiểu hồ vẫn được đặt ở bên tro.

Tiểu hồ mới ra sinh chỉ lớn bằng bàn tay Mẫn Mặc, đôi mắt vẫn còn chưa mở, ở tro không khí lạnh hơi run, mắt thấy liền ko nhìn được. Mẫn Mặc 1 tay liền cầm lên tiểu hồ bắt, tiểu hồ cảm thấy Mẫn Mặc lòng bàn tay ấm áp, liền dùng đầu cọ bàn tay Mẫn Mặc. Hơi trương miệng, suy yếu đã muốn gọi ko lên tiếng. Đây là lần đầu tiên Mẫn Mặc cùng như thế nhỏ cực cứng thân mật tiếp xúc, hần 1 chút cương tại chỗ.

Tiểu hồ tựa như đói, 1 ngụm ngậm ở ngón trỏ Mẫn Mặc, tựa hấp sữa bình thường ngậm lên. Liền là như thế này đơn giản 1 động tác, lại làm cho Mẫn Mặc nổi lên trắc ẩn chi tâm, từng chính mình nhất định cũng là như vậy bất lực. Hần quay đầu đối vậy 2 cái nội vụ nói- Ngậy ra làm gì? Mau tìm sữa đem đến đây!

2 cái nội vụ nhìn nhau, do dự có nên nhắc nhở chủ thượng của mình ko cần nuôi ong tay áo, chợt nghe Mẫn Mặc lẩm bẩm- Nhìn rất hảo ngoạn, cấp đủ lớn đưa cho Tô Tử Duyệt chơi đùa, nàng xem khẳng định sẽ thích.

2 cái nội vụ nhảy mắt thu hồi phía trước ý tưởng, bình tĩnh xoay người đi làm việc. Ma Vương đại nhân đang ở thời kỳ phát tình, bọn hần khuyên bảo khẳng định đánh ko lại giống cái dụ hoặc. Huống hồ, vì chung thân đại sự của ma vương đại nhân, bọn hần cũng ko thể trở ngại chủ thượng theo đuổi giống cái ko phải sao? Mỗi 1 chủng tộc đều có độc đáo phương thức bọn hần theo đuổi giống cái, ma vương đại nhân từ nhỏ cô linh 1 người cũng ko có người giáo cho hần nên như thế nào theo đuổi giống cái, thôi cứ để cho chính hần tự mò đi.

Mẫn Mặc mấy ngày nay dị thường bận rộn, làm Tô Tử Duyệt chung quy đã xong nhiệm vụ ác mộng cùng con nhện kia, Mẫn Mặc vẫn như trước ko có hiện thân. Lại nói lúc Tô Tử Duyệt thấy vậy con nhện chung quy phiến cái bụng chết qua thời điểm, dùng nói Tô Tử Duyệt khóc ko ra, nàng quả thực đã ngửa mặt lên trời cười. Nhưng là chợt nghĩ đến chính mình tro bụng còn có vậy ghê tởm vật đang nằm, nói ko chừng còn có thể mập má, nghĩ vậy nàng lại cao hứng ko nổi.

Tô Tử Duyệt giờ phút này rất yếu ớt, nàng hỏi vậy 2 cái nội vụ- Ta có thể hay ko trông thấy Tổ Điệp cùng nhân ngư? Ta nhớ hài tử của ta- Tô Tử Duyệt là nhìn tiểu nhân ngư sinh ra, cho nên nàng phá lệ thân thiết đứa nhỏ đó, tuy rằng hần phương thức biểu đạt cảm tình có chút cực đoan. Tô Tử Duyệt tuy rằng ko nhìn thấy tiểu bướm con trưởng thành, nhưng là vậy đứa nhỏ cực kỳ đáng yêu, nàng cũng là cực thích.

Nội vụ Ất lắc lắc đầu tỏ vẻ ko thể, rồi mới lại dùng tay để ở trước bụng khoa tay múa chân 1 cái mang thai hình dạng. Tô Tử Duyệt nhăn mày mới nói- Bởi vì mang thai, cho nên ko thể?

Nội vụ Ất gật đầu.

Tô Tử Duyệt lại hỏi- Vậy sinh ra là có thể?

Nội vụ Ất nhất thời cứng đờ, vấn đề này ko tốt trả lời, lý luận thượng giảng thì có thể, nhưng là bên kia lão đại nhà mình chỉ sợ ko thể...

Cũng may Tô Tử Duyệt ko biết nội vụ Ất nội tâm giãy dụa, nàng đoán nói- Đây người quyết định ko được? Muốn hỏi Mẫn Mặc đúng ko?

Nội vụ Ất dùng sức gật đầu sợ Tô Tử Duyệt nhìn ko hiểu, rồi sau đó mới thở phào 1 cái, bạch kiểm 1 cái bậc thang xuống dưới.

Tô Tử Duyệt do dự 1 chút hỏi- Ngày đó các người đến đưa cơm cho ta thời điểm, Mẫn Mặc nói có ma quỷ rục rịch, đó là cái ý tứ gì? Là ý tứ tạo phản sao? Bọn hắc ko phục Mẫn Mặc quản chế?- Vấn đề này của Mẫn Mặc làm cho luôn thích hóng chuyện Tô Tử Duyệt, Ma đô ở tro mắt nàng vẫn là 1 cái khái niệm thế giới nguyên thủy hiện ra, mặc dù có phân tranh, nàng cảm thấy cũng chỉ là tranh đấu giữa các chủng tộc. Nhưng lại xem nhẹ Ma đô có 1 vị vương tồn tại, nói cách khác, Ma đô sớm ko phải xã hội nguyên thủy đơn thuần, mà là ở giai đoạn vương quyền thống trị. Đây bao nhiêu đều làm cho Tô Tử Duyệt có chút giật mình.

Nội vụ Ất gật gật đầu.

Tô Tử Duyệt tiếp xúc qua ma quỷ mặc dù ko tính nhiều, nhưng cũng ko ít. Cho dù hung tàn như nhân ngư, khủng bố như con nhện, đều là rất đơn thuần hơn nữa sẽ ko xúc phạm tới Tô Tử Duyệt. Cho nên nàng vẫn cho rằng đây là 1 xã hội hài hòa, chủng tộc tro lúc đó sẽ ko xâm phạm lẫn nhau, nguyên lai cũng ko gì hơn cái này. Nghĩ đến đây Tô Tử Duyệt liền ko hỏi nữa, 1 đường ko nói chuyện hồi đến cái hang động lúc đầu.

Sau khi tiến vào Tô Tử Duyệt tinh tế đánh giá 1 chút nữ nhân tro sơn động, đã có rất nhiều gương mặt mới. Triệu tỷ vẫn như cũ ko ở tro này, nhưng mà khiến nàng giật mình là, cái gì cực kỳ gây yếu nữ nhân cư nhiên còn tại. Tô Tử Duyệt nhíu nhíu mày, liền ngày đó xem nàng suy yếu bộ dáng Tô Tử Duyệt cảm thấy nàng sống ko được bao lâu, nhưng là từ lúc chính mình rời khỏi đến bây giờ mấy ngày vốn ko ngắn, nàng cư nhiên còn tại. Đây đã nói lên ý chí của nàng ko giống diện mạo của nàng như vậy, nhìn qua như vậy yếu ớt.

Tô Tử Duyệt nheo lại đôi mắt nhìn chăm chú nàng rất lâu, thấy nàng liền giống như trước như vậy nằm ở nơi đó, giống nhau liền hô hấp khí lực đều ko có. Giống nhau, Tô Tử Duyệt ko biết chính mình vì cái gì dùng từ ngữ này. Ko hề nghĩ nhiều, nàng bước vào tro ôn tuyền, tẩy rơi mệt nhọc mấy ngày nay.

Tác gia tro lời nói“...”

Mỹ nam sắp đi ra , nhưng ko phải hồ ly ở trên

~Đặc điểm“...” Xinh đẹp , cao ngạo ...

37. Chương 37

Tô Tử Duyệt sau khi trở về liền qua thượng loại cuộc sống bình tĩnh dưỡng thai giống trước kia, dùng số lượng ăn cơm tính toán ngày, nhìn chính mình bụng ngày ngày lớn lên, lại bất lực.

Hôm nay, Tô Tử Duyệt tựa như cũ ngâm mình tro hồ nước nóng. Ngay tại nàng buồn ngủ hết sức, bỗng nhiên nghe thấy “Phù phù” 1 tiếng nổ, tiếp theo còn có thật lớn thủy hoa tiên đến trên thân nàng. Tô Tử

Duyệt mắt húng mở đôi mắt, muốn nhìn 1 chút là ai tắm rửa còn động tĩnh lớn như thế. Đã lớn như thế còn giống như đứa con nít, thấy hồ nước liền nhảy ào vào tro.

Tô Tử Duyệt vừa nhìn, liền cảm thấy có chút ko thích hợp, bởi vì cái gì vừa mới nhảy vào nữ nhân vẫn chưa có nhô người trôi lên. Trì này để các nàng tắm rửa vốn ko sâu, địa phương bên cạnh còn có thể ngồi, đầu đều có thể lộ đi ra, địa phương trung gian sâu nhất cũng chỉ cao bằng 1 người trung bình. Nữ nhân đó nhảy xuống sau đó vẫn ko có trôi lên thủy diện chỉ có thể nói rành rành nàng là cố ý tự sát!

Tô Tử Duyệt nhìn vậy trôi ở trên mặt nước 1 bó to tóc, ko khỏi rùng mình 1 cái, nàng tắm rửa cái ao này ko biết chết đuối bao nhiêu người? Tô Tử Duyệt làm sao cũng ko có biện pháp ngồi xem 1 cái người sống chết đuối ở trước mặt chính mình, nàng vội đứng dậy tới gần phương hướng nàng ta. Tô Tử Duyệt bắt được bả vai của nàng, dùng sức đem nàng đưa lên thủy diện. Nữ nhân đó 1 bên né tránh, 1 bên giãy dụa hô- Ai muốn người cứu ta? Ai muốn người xen vào việc của người khác? Như vậy sống ko bằng chết đi ko phải sao?

Tô Tử Duyệt ko thêm quan tâm của nàng khóc náo, mắt lão đại khí lực mới đưa nàng kéo lên bờ. Tro lúc đó nàng ta ko ngừng giãy dụa, trên thân Tô Tử Duyệt bị nàng cào bị thương vài chỗ. Nữ nhân đó sau khi lên bờ, tựa hồ là muốn nhảy 1 lần nữa, Tô Tử Duyệt thấy thế cả giận nói- Người muốn chết thì đi chỗ khác chết, đừng ở chỗ này ghê tởm người sống. Đây là nước tắm của ta, người chết ở bên tro bảo ta người còn sống làm sao lại có thể tiếp tục dùng nước nữa?

Nữ nhân đó hiển nhiên vẫn ở tro trạng thái bị kinh hách, cho nên ko có đưa ra chủ kiến nào. Thấy Tô Tử Duyệt nói như vậy, nàng sững sốt 1 chút, tiếp theo liền thút thít khóc lên. Tro miệng ko ngừng nói- Nên làm sao đây? Nên làm sao đây...

Tô Tử Duyệt nhìn chăm chú nàng 1 hồi, tro đầu bỗng nhiên hiện ra 1 cái ý niệm, nàng có lẽ hẳn là cùng đó người câu thông 1 chút.

Lần này sau khi trở lại sơn động, bởi vì Triệu tỷ ko ở duyên cớ, cũng ko có người nói chuyện, Tô Tử Duyệt cảm giác bao nhiêu có chút tịch mịch. Nàng phát hiện Mẫn Mặc cũng ko tựa như trước vậy thường xuyên xuất hiện ở tro này. Chung quanh lại có rất nhiều gương mặt mới tuy rằng ko giống người cũ như vậy suy yếu, nhưng là trên mặt đều vương biểu tình tuyệt vọng. Toàn bộ người mới nhìn thần trí đều hoàn toàn thanh tỉnh, hẳn là ko giống mấy người cũ như vậy khó chịu. Nhưng là, rốt cuộc có nên hay ko làm như vậy? Tô Tử Duyệt có chút do dự.

Tô Tử Duyệt ánh mắt cuối cùng dừng ở trên thân nữ nhân tới nơi này thời gian lâu nhất kia, so với những người khác ở nơi này, Tô Tử Duyệt rõ ràng đối nàng càng cảm thấy hứng thú. Nàng muốn cùng nàng ta đối thoại! Đây ý niệm tro đầu 1 khi xuất hiện, liền ko ngừng mà ở tro nào Tô Tử Duyệt tăng thêm. Nàng đối nữ nhân này tràn ngập tò mò, theo nàng lên sàn phương thức, đến thái độ Mẫn Mặc đối nàng, nữa đến nguyên nhân nàng sống đến bây giờ. Ko chỗ nào ko khiến Tô Tử Duyệt cảm thấy nghi hoặc.

Tô Tử Duyệt cuối cùng ngăn ko được lòng hiếu kỳ dự hoặc, nàng quyết định tiến lên. Tô Tử Duyệt đi đến địa phương bên cạnh nàng ta ngồi xuống, động tác của nàng kinh động đang nhắm mắt dưỡng thần nữ nhân đó. Nàng chính dùng đôi mắt thần nhiên nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, rồi mới lại khôi phục trạng thái cũ, ko thêm nhìn nàng. Tô Tử Duyệt xấu hổ mở miệngp Người tỉnh? Tâm sự nha?

Tô Tử Duyệt sau khi nói xong, vậy nữ tử nửa ngày cũng ko có đáp. Tô Tử Duyệt cho rằng nàng ko thêm quan tâm mình, nhưng mà ngay tại thời điểm Tô Tử Duyệt cơ hồ buông tha cùng nàng đối thoại, chợt nghe nữ nhân đó đáp- Chúng ta tro lúc này có cái gì hảo tâm sự sao?- Thanh âm của nàng rất thấp, can thiệp mà khàn khàn, có chút khó nghe.

Tô Tử Duyệt bị nàng hỏi có chút xấu hổ, nàng quyết định bắt đầu tự giới thiệu. Thế là nàng nói- Ta gọi là Tô Tử Duyệt, còn người?

__ Bùi Diệp.

__ Tên này thật dễ nghe a- Tô Tử Duyệt như vậy nói xong, đối thoại liền như thế gián đoạn. Ngay tại thời điểm Tô Tử Duyệt ko biết nên thế nào tiếp tục đối thoại, vậy nữ tử cư nhiên lại mở miệng nói- Người đối ta cảm thấy tò mò.

Đây là 1 câu trần thuật, Tô Tử Duyệt bị nàng nói trúng tim đen, ko khỏi mặt ửng hồng lên, vậy nữ tử như cũ vẫn nhắm đôi mắt ko thèm nhìn đến của nàng quần thái. Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút, chỉ đành miễn cưỡng giải thích nói- Kỳ thật ta đối mỗi 1 người nơi này đều tò mò. Người đã đến bao lâu rồi?

Vậy nữ tử ko có trả lời vấn đề Tô Tử Duyệt, mà là phản hỏi- Người đã đến bao lâu rồi?

Tô Tử Duyệt bị nàng hỏi đến á khẩu ko trả lời được, nàng thế này mới kinh thấy ở tro này biết được chuẩn xác thời gian đối với nữ nhân các nàng mà nói đã muốn là 1 loại sự tình mong muốn mà ko thể thành. Nàng ko có đồng hồ, ko có lịch, bằng trí nhớ tính toán 3 bữa, căn bản ko có khả năng tính ra thời gian. Thật giống như nàng đã quên mất trước khi gặp phải Tổ Diệp ở tro sơn động này trải qua bao lâu. Tô Tử Duyệt xấu hổ cười, nói- Ngượng ngùng a, hỏi vô nghĩa.

Bùi Diệp ko cần nhàn nàng, mà là tiếp tục nói- Người ko giống những người khác ở nơi này- Nàng thời điểm nói lời này cũng lại dùng dạng câu trần thuật khi này.

Tô Tử Duyệt nhìn gương mặt nàng chẳng khác gì đầu lâu, suy nghĩ câu nói này của nàng.

1 lát sau, chợt nghe Bùi Diệp dùng loại chậm rãi đặc hữu của nàng nói- Bởi vì người độc đáo, cho nên hẳn thích người.

Tô Tử Duyệt đương nhiên biết nàng nói “Hắn” là chỉ Mẫn Mặc, nghe được Bùi Diệp nhắc tới Mẫn Mặc nàng tro lòng nhảy dựng, theo bản năng muốn phủ định lời của nàng. Nhưng là nàng cuối cùng vẫn là quyết định tạm thời ko nhắc tới cái nhìn của mình, chính mình đối Bùi Diệp hoàn toàn ko biết gì cả, cho nên nàng đương nhiên cũng muốn có điều giữ lại.

Quả nhiên chợt nghe Bùi Diệp hỏi- Vậy còn người? Người thích hẳn ko?

Tô Tử Duyệt vậy vốn là ko tính thông minh đầu óc khắc này cao tốc vận chuyển đứng lên, tro vòng vài giây ngắn ngủn nàng đã muốn ở tro đầu sau khi soạn thảo ra 7, 8 cái đáp án, cuối cùng nói- Vì cái gì hỏi như thế? Người thích hẳn sao?- Đáp án này ở tại đàm phán cũng ko có khiến Tô Tử Duyệt tổn hại lợi ích gì, thậm chí là có chút ngu xuẩn, nhưng là Tô Tử Duyệt cảm thấy chính mình ko thành thật trả lời vấn đề của nàng mới là hành vi xuất sắc .

Chỉ thấy Bùi Diệp lộ ra 1 cái trào phúng tươi cười, ko biết là ở trào phúng Tô Tử Duyệt ngây thơ trả lời, hay là ở trào phúng chính nàng ta hội thích thượng Mẫn Mặc. Nàng tươi cười xuất hiện ở khuôn mặt da bọc xương của nàng ta, có vẻ phá lệ âm trầm, Tô Tử Duyệt nhìn nhìn ko được cảm thấy có chút sợ hãi.

Bùi Diệp ko có trả lời vấn đề Tô Tử Duyệt, mà là nói- Người là cái thông minh nữ nhân, người hiểu được bản thân mình, cho nên người ở tro này có thể sống rất tốt.

__ Ách...- Nàng ta lời nói mạc danh kỳ diệu khiến Tô Tử Duyệt ko đoán được suy nghĩ, ko biết nên thế nào nói tiếp.

Chỉ nghe Bùi Diệp tiếp tục nói- Có thể là ta ko giống như vậy, ta phải đi về! Mặc kệ phát sinh cái gì, ta đều phải đi về- Nàng nói lời này thời điểm, đột nhiên mở đôi mắt, nhìn chăm chăm Tô Tử Duyệt. Vậy 2 mắt mở to hết cỡ trên gương mặt gầy yếu, có vẻ phá lệ khủng bố. Tô Tử Duyệt sợ tới mức thân mình lùi về sau 1 chút, đồng thời đổ rút 1 ngụm lạnh khí. Hoàn toàn bị mô dạng này của nàng ta bức đến kinh sợ.

Bùi Diệp tiếp tục hung tợn trừng Tô Tử Duyệt nói- Người ở tro này có thể sống tốt, cho nên cái cơ hội trở về hẳn là nên nhường cho loại người muốn về nhà như bọn ta.

Cơ hội về nhà, hẳn chỉ là chuyện cấp Mẫn Mặc sinh đứa nhỏ. Tô Tử Duyệt khiếp sợ nhìn Bùi Diệp, nàng hoàn toàn ko ngờ rằng các nàng tro lúc đó đối thoại hội lấy câu này làm lời nói chấm dứt. Tể hội tưởng đứng lên, nữ nhân này tựa hồ theo đối thoại bắt đầu liền nắm giữ quyền chủ động, thật đáng sợ! Đây là 1 loại cảm giác theo ở chỗ sâu tro xương cốt mạo đi ra sợ hãi, khó có thể nói bằng lời.

Ngượng ngùng, Chương này cũng ko có soái ca ~ xem ra phải đợi thêm 1 chút nữa.

Tin tưởng các nàng đối Chương này cảm thấy có hứng thú ~

38. Chương 38

Sau khi chấm dứt đối thoại, Tô Tử Duyệt đầu tiên là cảm thấy nữ nhân này thật đáng sợ, nhưng mà tỉnh táo lại cảm thấy nàng cũng chẳng có gì đáng sợ. Liền xét trạng thái suy yếu hiện tại này của nàng, chính mình 1 cái tát cũng có thể đánh chết nàng. Lần nói chuyện này tuy ko có cấp Tô Tử Duyệt mang đến cái gì tác dụng, nhưng lại làm cho nàng hiểu rõ 1 chút, nữ nhân Bùi Diệp này chẳng những ko điên, thậm chí là so với chính mình còn muốn thanh tỉnh.

Cuối cùng, Tô Tử Duyệt tổng kết ra 2 điểm“...” Đệ nhất, cách xa nữ nhân này 1 chút, thứ 2, làm cho Mẫn Mặc rời xa nữ nhân này 1 chút.

Thời gian sẽ ko bởi vì nữ nhân tro lúc đó cẩn thận suy nghĩ mà đình chỉ trôi qua, Tô Tử Duyệt chung quy nghênh đón ngày sinh sản, sinh sản liền cho rằng giải thoát, hoàn toàn thoát khỏi con nhện mang cho nàng bóng râm. Nàng sinh sản địa phương ngay tại tro huyết động của con nhện, âm u ẩm ướt, làm cho người ta cảm thấy ko thoải mái. Vậy thi thể con nhện liền yên tĩnh nằm 1 chỗ, 8 con mắt âm u nhìn chăm chú Tô Tử Duyệt. Tro huyết động râm mát, thi thể ko có mùi hư thối, đây là 1 điểm duy nhất khiến Tô Tử Duyệt cảm thấy vui mừng.

Lúc này đây sinh sản, Tô Tử Duyệt đau bụng sinh phương thức cùng trước đây ko giống, nàng cảm thấy loại đau đớn này giống như là có vật gì ở tro bụng của mình mấp máy muốn chui ra. Tô Tử Duyệt rất hy vọng đó là chính mình ảo tưởng, nhưng là đi theo đau đớn càng ngày càng lợi hại, cái loại cảm giác này cũng càng ngày càng rõ ràng. Nàng chỉ có thể cố gắng đem vật tro bụng đẩy dời khỏi sản đạo, đuổi chúng nó trước khi cắn phá cái bụng của mình lập tức đem chúng nó sinh đi ra.

Làm vật tro bụng hoạt ra khỏi cơ thể thời điểm, Tô Tử Duyệt chú ý tới là đó tiểu nhện con bị bao ở bên tro nhau thai. Bên tro nhau thai rất giống cái ấp trứng bọc lấy tiểu nhện con đang ra sức cắn phá vậy tầng mỏng manh nhau thai, Tô Tử Duyệt nhìn thấy tình cảnh này, ko khỏi có chút kinh sợ. Nếu chúng nó ở tro bụng của mình cũng cắn phá như nhau thai kia, hậu quả thiết tưởng ko chịu nổi.

Kỳ thật sự tình ko có như Tô Tử Duyệt tưởng tượng, vậy tầng nhau thai là ko có cách nào cấp mới ra sinh tiểu nhện con cắn phá, chỉ có thể cấp chính mình chậm rãi bị gió làm vỡ tan. Tại kia tầng nhau thai vốn là ẩm ướt hoạt thời điểm, tiểu nhện con thượng mềm mại khoang miệng là ko có biện pháp nào đem cắn phá. Bất quá chuyện đó Tô Tử Duyệt ko có biết.

Tô Tử Duyệt lần này mang thai bụng cũng ko có rõ ràng nổi lên, cho nên 2 cái nội vụ cũng ko cho nàng vậy bát xanh mượt “Thiếu phụ chi hử” uống, Tô Tử Duyệt cũng hết sức vui vẻ thoải mái. Ở trên đường đi đến 1 nơi khác, Tô Tử Duyệt hỏi vậy 2 cái nội vụ- Tiểu bướm con cùng nhân ngư cục cưng hoàn hảo ko?

2 cái nội vụ gật gật đầu.

— Ta rất nhớ bọn nó, lần sau các người gặp Mẫn Mặc có thể hay ko hỗ trợ hỏi 1 chút ta thời điểm nào có thể trông thấy hài tử của ta?- Tô Tử Duyệt lúc này đây rất xảo diệu tránh nhắc tới Tố Diệp cùng nhân ngư, như vậy cũng ko kích thích đến Mẫn Mặc vậy căn yếu ớt thần kinh, tỷ lệ thành công của mình biết đâu còn có thể cao lên 1 ít.

Vậy 2 cái nội vụ công thức hoá gật đầu, vậy bộ dáng ko yên lòng làm cho Tô Tử Duyệt nhin ko được lại nhắc nhở bọn hần thêm vài lần. Bọn hần đem Tô Tử Duyệt đưa đến 1 thảm cỏ lớn liền ly khai, thảm cỏ này cùng bộ tộc ma bướm hoàn cảnh có điểm bất đồng, nơi này có rất nhiều lùm cây thấp bé. Nói là thấp bé là so với đa số những gốc cổ thụ to lớn đồ sộ đỉnh chạm đến mây ở tro Ma đô thôi, nhưng so với những cây cối ở xã hội loài người thì cao to hơn rất nhiều.

Tô Tử Duyệt 1 người tiếp tục đi thẳng hướng về phía trước, đồng thời 1 bên đoán thử ma quỷ kế tiếp sẽ là bộ dạng gì, cánh rừng xinh đẹp này đã muốn cấp Tô Tử Duyệt lưu lại ấn tượng ko tệ, ma quỷ ở nơi này, khủng bố tất nhiên là ko thể. Đi tiếp ko bao lâu, Tô Tử Duyệt xa xa liền phát hiện 1 đám người ăn mặc hoa lệ, tốp năm tốp ba đàm tiếu. Bọn hần mỗi người đều phủ sắc thái tiên diễm kéo váy dài, tao nhã bộ pháp chậm rãi tản bộ. Nếu ko phải sớm biết ma quỷ nơi này vốn ko có giống cái, Tô Tử Duyệt nhất định cho rằng đó là 1 đám phu nhân ra ngoài du ngoạn. Trận cảnh này rất đẹp, Tô Tử Duyệt ko nỡ nhấc tâm qua đánh gậy. Nhưng là vì chức trách, nàng vẫn là bước nhanh đi tới, thuận tiện nhìn rõ ràng hơn 1 chút.

Tô Tử Duyệt chỉ mới tiến được mấy bước, liền thấy toàn bộ người ở đó đều dừng lại, ko hề chớp mắt nhìn Tô Tử Duyệt. Ngay sau đó, vậy mười mấy người toàn bộ liền quét quét triển khai chính mình hoa lệ vĩ vũ. Nguyên lai đó ko phải là váy, mà là đuôi khổng tước. Trước giờ khổng tước xòe đuôi vốn dĩ rất là xinh đẹp, càng ko cần nói mấy người đó so với Tô Tử Duyệt cao hơn 1 cái đầu, bọn hấn đuôi chim càng thêm đồ sộ.

Tô Tử Duyệt hiện tại liền cảm thấy chính mình giống như bị đặt giữa 1 đám Thailand nhân yêu, phóng tầm mắt nhìn lại nơi này mỗi 1 chim công trên mặt đều tựa như đã qua trang điểm tinh xảo, đồ tươi môi, xinh đẹp mắt ảnh. Có mấy con nhất điểm lệ khổng tước nheo lại đôi mắt nhìn Tô Tử Duyệt, vậy ánh mắt cơ hồ có thể phóng điện giết chết Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt ko dám ở đối diện nhìn thẳng bọn hấn, chỉ có thể điệu thấp tầm mắt nhìn bọn hấn rộng lớn ngực cùng rắn chắc cơ bụng, còn có vậy khổ hạ vật ở dưới lông chim như ẩn như hiện.

Đàn khổng tước này cực kỳ nhiệt tình, bọn hấn thấy Tô Tử Duyệt luôn sụp mi thuận mắt đứng ở nơi đó mà ko có động tác khác, có mấy con lớn gan liền chủ động tiến lại gần. Bọn hấn dùng ngực cùng bả vai như có như ko lướt qua thân thể Tô Tử Duyệt, vậy hoa lệ vĩ vũ giống như vô tình cọ qua cao thẳng bộ ngực của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt chung quy cuối cùng ko thể nhịn được nữa vừa bảo vệ bộ ngực vừa lớn hô 1 tiếng- Các người có thôi đi ko a! Đừng cọ nữa có được ko a?

Lúc này, chợt nghe tro đó 1 người cười nói- Các người nhìn xem tiểu gia hỏa ko lông này bị các người dọa thành bộ dạng gì? Có muốn ca ca đây đến bảo hộ người ko?

Hắn nói xong, chợt nghe mấy người khác đều mở miệng “Khanh khách” cười.

Bọn hấn thanh âm thấp trầm hùng hậu, hoàn toàn ko giống như Tô Tử Duyệt tưởng tượng sẽ có thanh âm như thái giám. Nhưng mà điều đầu tiên khiến nàng giật mình là bọn hấn lời nói thể nhưng chính mình có thể nghe hiểu. Nàng ngơ ngác hỏi- Các người biết nói tiếng người?

Nghe xong lời nói của Tô Tử Duyệt, là đó lẳng lơ khổng tước cười đến càng vui. Bọn hấn là trăm chim chi vương, bọn hấn có đầu lưỡi linh hoạt nhất thế gian, nào có cái dạng ngôn ngữ gì mà bọn hấn ko học được? Nhưng mà bọn hấn cũng ko rãnh hảo tâm nói cho Tô Tử Duyệt biết đáp án, mà là tiếp tục chơi đùa nàng.

Lúc này, Tô Tử Duyệt phát hiện ở góc sáng sủa xa xa còn ngồi 1 người. Hắn là 1 cái thuần trắng khổng tước, chỉ liếc mắt qua 1 lần, Tô Tử Duyệt ánh mắt liền bị hắn chặt chẽ hấp dẫn. Người nọ ngồi ở trên 1 góc cây cây thấp, tuyết trắng vĩ vũ tự nhiên rủ hạ, vậy trên trái rộng vĩ vũ ko có 1 tia tạp sắc. Hắn tóc cũng là màu trắng, vậy dài dài chỉ bạc bị gió nhẹ phát động, tung bay ra vài tia mỏng ảo độ cong. Đẹp đến mức ko gì sánh nổi.

Ngay tại những con khổng tước khác đều cấp tìm kiếm phối ngẫu thời điểm, hấn lại ngồi ở trên nhánh cây im lặng quan sát, 1 bộ thái độ việc ko liên quan mình ko cần đếm xỉa. Vậy tro tròn mắt đen tuyền, thậm chí còn dẫn theo 1 tia hèn mọn.

Chú ý tới tầm mắt Tô Tử Duyệt, hấn liền thu hồi ánh mắt, đem lực chú ý chuyển tới trên 10 ngón tay thon dài của mình. Hắn cúi đầu đùa bỡn chính mình bén nhọn móng tay, chậm đợi kết quả của trận khôi hài này. Nhưng vào lúc này, hấn nghe được cái nữ tử kia rõ ràng nói- Ta muốn hấn!- Bạch Khổng Tước ngẩng đầu, muốn nhìn thử xem cuối cùng là ai bị lựa chọn, lại phát hiện vậy cô gái tay đang chính trực chỉ thẳng về phía chính mình.

39. Chương 39

Khổng tước ở đây là chỉ chim công

Bạch Khổng Tước nhìn trắng noãn ngón tay của Tô Tử Duyệt, nheo lại đôi mắt ko biết đang suy nghĩ cái gì. Quay ở chung quanh Tô Tử Duyệt là đó xinh đẹp khổng tước tại kia tro nháy mắt đều im lặng xuống dưới, đại gia yên tĩnh nhìn Tô Tử Duyệt cùng Bạch Khổng Tước tro lúc đó quỹ dị dao động. Rồi mới ko

biết là ai trước hết mở miệng “Chắc chắc” 1 tiếng, nói- Tiểu gia hỏa ko lông này chẳng lẽ đôi mắt cũng có vấn đề sao?- Hần tiếng nói vừa dứt, chung quanh 1 đám khổng tước lại “Khanh khách” cười.

Tô Tử Duyệt bị giọng điệu ko tôn trọng này hoàn toàn chọc giận, ko ưng thuận nói- Cười cái gì! Ko biết ta còn cho rằng rơi đến tro tổ gà.

Tô Tử Duyệt tiếng nói vừa dứt, chung quanh đám lăng lơ khổng tước kia quả nhiên ko còn cười, trên mặt còn xuất hiện vẻ mất hứng. Nhưng thật ra trên cây vậy Bạch Khổng Tước kia nhẹ nhàng mà nở nụ cười, vậy tro tươi cười mang 1 tia mỉa mai, Tô Tử Duyệt nhất thời liền nhìn đến ngậy người. Chỉ thấy hần hướng về Tô Tử Duyệt vẫy vẫy tay nói- Tiểu cô nương, người lại đây.

Bạch Khổng Tước cùng Tô Tử Duyệt cách nhau 1 đoạn khoảng cách khá lớn, cho nên thanh âm truyền tới thời điểm đã muốn có chút ko rõ, như mộng ảo bình thường hư vô. Nhưng là Tô Tử Duyệt nghe được nhất thanh nhị sở, năng làm sao chịu nổi loại dụ hoặc này, vội vàng đẩy ra vây tại bên người là đó khổng tước rồi tiến tới.

Đám khổng tước kia nhìn Tô Tử Duyệt 1 đường đi lướt qua, tro mắt đều lộ ra vẻ hèn mọn. Chỉ thấy vậy Bạch Khổng Tước tao nhã nhảy xuống nhánh cây, rồi mới nắm tay Tô Tử Duyệt, để cho Tô Tử Duyệt lấy tay hần làm trung tâm xoay 1 vòng, cuối cùng tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt vô cùng thân thiết lặng lẽ nói. Trận cảnh này xem ở tro mắt là đó khổng tước liền có vẻ phá lệ chói mắt, liền ko muốn vây xem, tốp năm tốp ba xoay người ly khai.

Bởi vì là đó khổng tước ở thời gian xoay người bỏ đi, cho nên bọn hần đều bỏ lỡ 1 màn Tô Tử Duyệt nổi trận lôi đình. Vậy Bạch Khổng Tước làm cho Tô Tử Duyệt ở trước mặt mình xoay tròn 1 vòng, sau khi đem nàng theo trước sau từ trên xuống dưới nhìn sạch sẽ 1 lần, tiến đến bên tai nàng nói- Thật đúng như là bọn hần nói, ko có nổi 1 cộng lông.

Vậy cao ngạo khẩu khí khiến Tô Tử Duyệt tro lòng cơn tức nháy mắt liền thiêu lên, nàng bắt đầu từ sau khi tới đây đã bị đàn khổng tước kia ko ngừng nhục nhã. Dù là nữ nhân có da mặt dày cỡ nào, gặp phải loại sự tình này cũng sẽ ko chịu nổi. Nàng 1 phen đẩy ra Bạch Khổng Tước, cầm 1 đầu tóc đen mượt của mình cả giận nói- Làm sao lại ko có lông? Vậy người nói đây là cái gì?

Bạch Khổng Tước ko thèm để ý đến tóc tro tay nàng, mà là đem ánh mắt ngấm đến vậy chỗ u cổ dưới thân Tô Tử Duyệt, 1 điều mi cười nói- Quả thật có 1 chút.

Tô Tử Duyệt bị lời nói của hần khiến 2 gò má đỏ bừng, nàng giải thích nói- Ở chỗ của ta vốn ko xét dựa trên lông chim.

Bạch Khổng Tước sững sờ, rồi mới hỏi- Vậy dựa trên cái gì?

Tô Tử Duyệt nhăn mày suy nghĩ 1 chút, nói- Xét khuôn mặt, xét dáng người- Nói xong lại cảm thấy ko đúng, sửa miệng nói- Ko phải, mấy cái đó tuy rất quan trọng nhưng ko phải là chính yếu, chúng ta còn phải dựa theo các phương diện khác cân nhắc 1 người tốt hay xấu. Chính yếu nhất vẫn là xét nhân phẩm, người hảo cái gì đều ko trọng yếu.

Bạch Khổng Tước hiển nhiên ko có nghe được trọng điểm tro đoạn chuyện kia của Tô Tử Duyệt, bởi vì hần đã bắt đầu cẩn thận quan sát khuôn mặt cùng dáng người của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt bị hần xem có chút quần bách, 1 lát sau, chợt nghe Bạch Khổng Tước hỏi- Vậy diện mạo này của người ở chỗ của người được xem là xấu hay đẹp hả?

Tô Tử Duyệt tro lòng biết Bạch Khổng Tước này cơ hội tái kiến nữ tử nhân loại vốn ko nhiều cho lắm, cho dù có gặp được cũng là đám nữ tử bị tra tấn ko thành nhân hình tro hang đá kia, thế là nàng da mặt dày trả lời- Đương nhiên là tốt nhất- Nói xong, Tô Tử Duyệt cảm thấy ko thể cứ như vậy bị rơi ở yếu thế, liền phản hồi- Vậy còn người, người lông chim này ở chỗ các người này có tính đẹp nhất ko?

Ai ngờ Bạch Khổng Tước nghe xong 1 câu hỏi này của Tô Tử Duyệt nháy mắt thay đổi sắc mặt, hần sắc mặt có chút ko ưng thuận cấp Tô Tử Duyệt ko biết nói gì.

Tô Tử Duyệt bị hần trừng mạc danh kỳ diệu, nói- Người nhìn ta làm gì? Chẳng lẽ các người nơi này ko phải xét lông chim? Vậy xét cái gì? Xét cánh?- Sở dĩ hỏi như vậy, là vì nàng nghĩ đến Tổ Điệp, lúc trước Tổ Điệp chính là cấp chính mình nhìn hần cánh. Nhưng là lập tức nàng lại nghĩ đến 1 cái vấn đề, khổng tước

là sẽ ko bay, bọn hấn cánh đã sớm thoái hóa. Tô Tử Duyệt lập tức phản chấn lên, cuối cùng cũng cho nàng nắm được 1 cơ hội mĩa mai bọn hấn. Nàng vội vàng nói- Nói đến cánh, ngươi có ko? Bay cho ta xem đi.

Tô Tử Duyệt nói xong, lòng tràn đầy chờ mong có thể xem được biểu tình kinh ngạc của Bạch Khổng Tước. Ai ngờ hấn lại xuy cười 1 tiếng, rồi mới “Phốc à à” từ phía sau triển khai 1 đôi cánh trắng noãn. Tô Tử Duyệt cứ như vậy tro nháy mắt cho rằng chính mình thấy được thiên sứ ngã xuống nhập vào tro Ma đô, còn ko chờ nàng phản ứng kịp, Bạch Khổng Tước liền kích động cánh phi lên, vậy dài dài đuôi chim ở ko trung nhảy múa ra duyên dáng cuộn sóng. Hấn đầu tiên là ở phía trên Tô Tử Duyệt xoay vài vòng, giống như là ở giữa cột Tô Tử Duyệt ánh mắt thiếu cận, cuối cùng phi ra xa.

Tô Tử Duyệt ngưỡng trộm thấy bóng dáng hấn dần dần nhỏ đi cuối cùng biến mất ko còn, tro lòng thủy chung ko thể nào hiểu nổi, khổng tước làm sao có thể bay được? Khổng tước bay được vậy còn có thể gọi là khổng tước sao? Nàng nhặt lên 1 cái lông chim Bạch Khổng Tước rơi ở trên mặt đất, vậy lông chim lớn bằng 1 bàn tay, thuần trắng, ko phải đuôi chim, là trên cánh hấn rơi xuống. Thường thức lông chim tro tay, Tô Tử Duyệt đầu tiên nghĩ đến phượng hoàng, nhưng nàng lập tức phủ định ý nghĩ của mình. Đầu tiên phượng hoàng loại vật thần thánh này ko thể nào xuất hiện ở nơi âm u như Ma đô, tiếp theo phượng hoàng hấn là càng hoa lệ mới đúng. Có lẽ chỉ tro Ma đô khổng tước mới ko thoái hóa hoàn toàn như vậy.

Tô Tử Duyệt nhìn trên thảm cỏ ko có 1 bóng người, thầm nghĩ vậy tên ngạo mạn Bạch Khổng Tước kia sẽ liền như thế đem mình ném tại đây? Suy nghĩ hấn vậy phó bộ dáng ko coi ai ra gì cảm thấy loại sự tình này hấn tuyệt đối cũng có thể làm ra được. Tô Tử Duyệt nhanh chóng tìm địa phương ngồi xuống, rồi dựa vào 1 đại thụ, suy nghĩ kế tiếp nên làm sao đây. Nếu hấn ko trở lại, nàng thà là trở về chơi cùng nhện con chơi cũng ko cần tiếp tục ở lại đây cùng đàn khổng tước kia. Bọn hấn cấp Tô Tử Duyệt ấn tượng đầu tiên kỳ kém, cực kỳ cao ngạo còn ko tốt ở chung.

Tô Tử Duyệt tựa vào gốc cây ngủ, ko biết qua bao lâu, Tô Tử Duyệt mở đôi mắt mới phát hiện chính mình đang ngủ. Nàng vừa ngẩng đầu, liền thấy vậy tên Bạch Khổng Tước kia ko biết ở thời điểm nào đã ngồi ở bên cạnh chính mình, giờ phút này chính chăm chú nhìn vậy căn lông chim ở tro tay của mình đến xuất thần- Ta còn nghĩ ngươi sẽ ko trở lại. À, này là của ngươi, trả lại ngươi- Tô Tử Duyệt nói xong liền đem lông chim tro tay trả lại cho hấn.

Bạch Khổng Tước ko có tiếp, mà lại nói- Ngươi hiện tại đi tìm bọn hấn còn kịp.

Tô Tử Duyệt chớp đôi mắt đánh giá hấn, thế này mới hồi tưởng khởi lúc trước hấn cũng ko có hướng chính mình khai bình, chính mình đến bây giờ còn ko có xem qua tước vĩ (Đuôi) của hấn. Nói cách khác hấn ban đầu đối chính mình thật ko có hứng thú, nguyên lai toàn bộ là do chính mình ép buộc. Suy nghĩ 1 chút cảm thấy cũng có đạo lý, hấn như vậy xinh đẹp, như vậy đặc biệt, tự nhiên là chướng mắt mình.

Tô Tử Duyệt “Hừ” 1 tiếng nói- Dưa hái xanh ko ngọt, ta biết tư vị bị bắt buộc ko dễ chịu. Ngươi ko vui thì cứ đi, ta cũng hồi chỗ của mình.

40. Chương 40

Bạch Khổng Tước nhìn Tô Tử Duyệt, rồi mới nhíu mày hỏi- Ngươi thế nào trở về? Ngươi ở tro này có nhà sao?

Tô Tử Duyệt bị hấn hỏi đến hô hấp cứng lại, chính mình vẫn xem nhẹ ko nghĩ đến vấn đề này ko ngờ rằng cứ như vậy bị cái tên Bạch Khổng Tước này nói ra. Nàng cái mũi đau xót suýt nữa khóc ra, nhưng nàng lại ko muốn bại lộ tiêu cực ưu tư ở trước mặt tên Bạch Khổng Tước này, nàng ra vẻ thoải mái nói- Thì sao, chẳng lẽ ngươi muốn cho ta 1 cái?

Bạch Khổng Tước nâng lên cằm Tô Tử Duyệt, khiến cho nàng nhìn chính mình, rồi mới nói- Ngươi làm cho ta cái tổ ta liền lo lắng chuyện 2 người chúng ta. (Nghe giống như đại gia mua cho ta 1 căn nhà, ta liền theo ngài. Hazz, ta đã cảnh báo các nàng rồi nha- Milk)

Tô Tử Duyệt do dự 1 chút hỏi- Các người cũng có loại quy củ này sao?- Chỉ thấy Bạch Khổng Tước gật đầu như ko có chuyện gì lạ. Tô Tử Duyệt sau 1 lúc lâu do dự cuối cùng buông tha cho, nói- Ta ko muốn làm.

Bạch Khổng Tước nghe vậy, lập tức liền có vẻ mất hứng đứng lên, nói- Ko có tổ người cùng ta ở chỗ nào?

Tô Tử Duyệt kinh hô- Người ko có tổ sao? Vậy người bình thường đều ở chỗ nào?

Bạch Khổng Tước hào phóng nhún vai ko thêm để ý nói- Tùy tiện tìm căn nhánh cây là được rồi, người muốn ko?

Tô Tử Duyệt run run chỉ nhánh cây mà lúc đầu Bạch Khổng Tước ngồi, nói- Chính là cái kia?

Bạch Khổng Tước gật đầu nói- Phải. Bất quá đã bị tên khổng tước khác làm tổ, người hiện tại trở về còn kịp.

Đề tài lại quay về lúc đầu, này tro đó có cổ quái. Tô Tử Duyệt hồ nghi cao thấp đánh giá Bạch Khổng Tước, vì cái gì trăm phương nghìn kế muốn chính mình đi tìm tên khổng tước khác? Nàng đầu tiên nghĩ đến chính là hẳn ko phải có cái gì bệnh ko tiện nói ra đó chứ? Tô Tử Duyệt đảo mắt suy nghĩ 1 chút nói- Xem ra cũng chỉ đành như vậy, có thể hay ko phiền toái người dẫn ta đi tìm bọn hắn?- Nói xong, nàng liền chú ý phản ứng Bạch Khổng Tước.

Chỉ thấy Bạch Khổng Tước lại khôi phục loại ngạo mạn thời điểm mới gặp, hắn đứng dậy nhìn xuống Tô Tử Duyệt. Nói- Ta ko có như vậy rồi thời gian cùng người, chính người nghĩ biện pháp đi- Nói xong, hắn nhẹ nhàng lên 1 cái thấp bé nhánh cây, ngồi dựa vào trên thân cây, nhắm lại đôi mắt.

Bạch Khổng Tước trên mặt ko có giống những tên khổng tước khác điểm lệ trang điểm, có lẽ hắn sinh ra đã là 1 màu trắng. Ko có là đó hoa lệ sắc thái, càng hiện ra của hắn cao quý cùng tao nhã. Nhưng là hắn luôn nâng cao cảm nhìn người, ánh mắt ngạo mạn, thường thường lộ ra 1 cái tươi cười mỉa mai, càng làm cho người cảm thấy khó có thể tiếp cận. Nhưng mà đó đều ko ảnh hưởng của hắn mỹ.

Tô Tử Duyệt thấy hắn này bộ dáng ngạo mạn liền hiểu người ta lại bắt đầu giận dữ rồi, cũng ko có biện pháp khác, nàng liền tiếp tục ngồi xuống. Thẳng đến trời tối, trên cây Bạch Khổng Tước mới thân lười lười thất lưng ngồi dậy. Chỉ nghe hắn nói- Sao còn ở chỗ này? Bên ngoài buổi tối rất nguy hiểm biết chưa.

Mẫn Mặc cũng từng đồng dạng nói qua.

Bên ngoài nhiệt độ ko khí so với buổi sáng có chút thấp, Tô Tử Duyệt ôm chân ngồi dưới tàng cây ko thêm đáp. Bạch Khổng Tước thả người nhảy xuống nhánh cây, nói- Lòng chim của ta là màu trắng, người cũng thấy rõ phải ko?

Tô Tử Duyệt bị hắn hỏi đến mặt danh kỳ diệu, mở miệng ngửa đầu nhìn Bạch Khổng Tước.

Bạch Khổng Tước thấy Tô Tử Duyệt bộ dạng ngu ngơ liền biết nàng quả nhiên tựa như mình nghĩ, ko hề biết nhất tộc Khổng Tước bọn hắn, liền giải thích nói- Ta là ngoại tộc tro tộc đàn, khổng tước ko nên có màu trắng, đã rõ chưa? Nếu người lựa chọn ta, hài tử của ta rất có thể cũng...- Bạch Khổng Tước nói đến đây liền ko tiếp tục, hắn nhớ đến thơ ấu ko vui vẻ của mình, hắn ko muốn đứa nhỏ của mình cũng như vậy đồng dạng trải qua.

Bạch Khổng Tước chưa từng nghĩ tới chính mình sẽ bị giống cái lựa chọn, cho nên lúc Tô Tử Duyệt đi vào thời điểm hắn liền tiến lên cũng ko dám tiến, đơn giản hiểu rõ chính mình ko có khả năng được lựa chọn. Nhưng là hắn thế nào cũng ko ngờ rằng Tô Tử Duyệt sẽ ở tro phần đông khổng tước trúng tuyển chính mình, chính mình thậm chí còn ko dùng tước vĩ hấp dẫn ánh mắt của nàng. Hắn lúc đầu là muốn cự tuyệt, nhưng nhìn đến là đó khổng tước từng trào phúng qua chính mình vậy phần hận ánh mắt, hắn cảm thấy thật sự là đại khoái nhân tâm, liền nhin ko được dụ hoặc đáp ứng rồi nhảy xuống.

Cuối cùng, là đó khổng tước ly khai, hắn mới nghĩ đến sự tình trọng đại, rồi mới nảy ý đồ làm cho Tô Tử Duyệt rời khỏi. Vốn hắn bay đi tính sẽ ko trở về. Nhưng cuối cùng hắn vẫn là nhin ko được trở về xem nàng còn có hay ko, vật nhỏ mềm mại trước mặt này, cũng ko có như hắn tưởng tượng như vậy rời khỏi, mà là ngủ say dưới gốc cây. Loại cảm giác được chờ đợi này thật tốt, hắn nhin ko được dụ hoặc lại muốn nếm thử thêm 1 lần. Lúc này đây hắn liền phi đều ko có bay đi, an vị ở trên nhánh cây, vung trộm đánh giá nàng.

Như vậy tuyệt vời bé yêu làm cho hần ko đành lòng buông tay, hần muốn nàng, liền chỉ có thể nói với nàng sự tình chính hần ko nguyện ý nhắc tới nhất.

Tô Tử Duyệt vẫn cho rằng Bạch Khổng Tước là 1 tro những con khổng tước cao quý, hơn nữa còn thuộc về hi hữu giống loài hiếm thấy. Nguyên lai bọn hần cùng ma bướm bộ tộc giống nhau, đó là càng điểm lệ càng được hoan nghênh. Nàng cảm thấy Bạch Khổng Tước ngạo mạn là vì hần đi đủ trần quý, ai có thể nghĩ đến của hần ngạo mạn là hần nguy trang tự ti?

Tô Tử Duyệt nghĩ đến Tổ Điệp, hần xinh đẹp như vậy cũng bị xem là ngoại nhân tro tộc. Lại nghĩ đến nhân ngư, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên kinh thấy nếu lấy bộ tộc nhân ngư cân nhắc tiêu chuẩn mỹ đến giáng, nhân ngư rất có thể xem như là cái soái ca nha. Bởi vì hần cực kỳ bưng hãn, lúc trước mấy tên nhân ngư kia đánh ko lại hần. Tô Tử Duyệt bỗng nhiên cảm thấy sai biệt giữa các loại chủng tộc rất mỹ diệu, người cảm thấy hần bộ dạng xấu nhưng hần lại là tên xuất sắc nhất, người cảm thấy hần mỹ, hần lại trở thành kẻ bị mọi người bài xích. Có chút thời điểm có 1 số việc, thật sự ko thể chỉ dùng đôi mắt nhìn, mà phải dùng tâm đi cân nhắc, tâm mới là vĩnh viễn sẽ ko lừa gạt chính mình.

Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt cảm thấy chính mình nên nói cái gì an ủi 1 chút tên tiểu tử này. Nhân tiện nói-Màu trắng thì có sao, ta đây còn ko có lông.

Tô Tử Duyệt phía trước cũng đã từng nói qua thắm mỹ của nhân loại với Bạch Khổng Tước, cho nên hần tự nhiên biết nàng đây là đang an ủi chính mình, nhu tình nắm lấy bàn tay của nàng. Hần đem Tô Tử Duyệt từ trên mặt đất kéo dậy, giẫy tiếp theo, hần vậy vẫn thu nạp tước vĩ liền chậm rãi triển khai ở trước mặt Tô Tử Duyệt. Của hần tước vĩ chỉ vì nàng 2 người mà khai, vậy tuyết trắng tước vĩ mở ra thành hình cánh quạt thật lớn, ở dưới ánh trăng càng làm nổi lên ngân bạch sắc quang mang, Bạch Khổng Tước vậy 1 đầu ngân phát cũng theo gió tung bay, mỹ giống như tro côi mộng.

Tô Tử Duyệt chấn kinh, nàng quả thực đi ko ra đôi mắt của mình, cảnh tượng trước mắt này thật sự đẹp đến mức làm người ta kinh diễm. Nàng nhào vào tro ngực hần, giữa đầu nhìn hần nói- Người là đẹp nhất, bọn hần đều so ra kém người, thật sự. Hôm nay cho dù ko phải ta, người khác cũng sẽ tuyển của người.

Bạch Khổng Tước triển khai cánh, đem Tô Tử Duyệt vòng ở tro lòng, cánh thượng mang theo nhiệt độ ấm áp nháy mắt đem Tô Tử Duyệt vây quanh. Bạch Khổng Tước tựa đầu tiến đến Tô Tử Duyệt bên tai nói-Ta mang người về nhà.

Tô Tử Duyệt cả người chấn động, đây là lần đầu tiên có người ở trước mặt nàng nhắc tới tự “Gia” này. Nàng nhin ko được tựa đầu mai nhập Bạch Khổng Tước dày rộng ngực, nước mắt ko ngừng mà chảy, đồng thời đưa hần ôm càng gấp.

41. Chương 41

__ Ôm chắc vào, ta sắp bay- Bạch Khổng Tước nói xong, bế lên Tô Tử Duyệt liền bay lên cao. Tô Tử Duyệt ko phải là chưa từng được người ôm rồi bay lên, nhưng là độ cao cùng tốc độ phi hành của Tổ Điệp thật sự ko đuổi kịp Bạch Khổng Tước. Tô Tử Duyệt gắt gao ôm lấy cổ Bạch Khổng Tước, sợ hần 1 mất hứng sẽ đem mình ném xuống.

Bạch Khổng Tước cho rằng nàng sợ hãi, đem nàng ôm sát đồng thời hỏi- Trước kia chưa có bay qua?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu nói- Có bay qua, nhưng là ko có bay cao thế này, còn nhanh như vậy nữa.

Bạch Khổng Tước nghe vậy, nâng lên 1 bàn tay ở trên lưng của nàng tinh tế sờ soạn, cũng ko có phát hiện dấu vết gì chứng tỏ có cánh chim từng tồn tại, liền hỏi- Ai mang người bay qua?

Tô Tử Duyệt do dự 1 chút cuối cùng vẫn là đem chuyện Tổ Điệp nói ra, Bạch Khổng Tước nghe xong cũng ko nói ra cái gì.

Bạch Khổng Tước mang Tô Tử Duyệt bay rất xa, cuối cùng tìm được 1 cái hốc cây bị vứt bỏ. Hốc cây này ở trên 1 gốc cây cổ thụ rất cao lớn, đi vào bên trong có chút ẩm ướt, nhìn qua giống như là rất lâu chưa có người bước vào. Phía trước Bạch Khổng Tước nói qua chính hắn ko có làm tổ, Tô Tử Duyệt còn cho rằng là đang dối gạt chính mình, ai ngờ thế nhưng lại là thật sự.

__Đành tạm thời ở trong này đi- Bạch Khổng Tước bĩu môi, tựa hồ đối hoàn cảnh chung quanh rất ko hài lòng.

Tô Tử Duyệt nhìn 1 con Bạch Khổng Tước thập phần hoa lệ như vậy thật ko phù hợp đứng ở trong hốc cây rách nát này, ko khỏi có chút buồn cười. Nàng chỉ trong hốc cây vậy khối đệm chỉ còn lại 1 chút cỏ nói- Chỗ này chỉ còn 1 chút cỏ, ko có biện pháp ngủ, đi tìm chút cỏ hay lá cây có thể dùng đến đây đi?

Bạch Khổng Tước kinh ngạc nhìn Tô Tử Duyệt, trong mắt tràn ngập vẻ ko thể tin. Hắn dùng ngón tay thon dài chỉ chớp mũi của mình hỏi- Ta?

Tô Tử Duyệt sau khi lặng yên vài giây nhất thời liền tỉnh ngộ, cái con Bạch Khổng Tước này rất lười, trông mong vào hắn là ko có hy vọng. Nàng đành phải sửa miệng nói- Mang ta đi đi.

Lúc trước thường xuyên nhìn Tổ Điệp làm loại đệm cỏ này, cho nên Tô Tử Duyệt cũng học hỏi ko ít. Cấp nàng cùng Bạch Khổng Tước hái tuyến cỏ trở về làm thành đệm cỏ, đã muốn là đêm khuya. Cái gì từ đầu tới đuôi cũng chỉ đảm đương phương tiện giao thông Bạch Khổng Tước đập đập cái thắt lưng lười của mình, ôm Tô Tử Duyệt nằm ngả vào trên đệm cỏ, nói- Đã trễ như thế rồi, chúng ta nhanh bắt đầu đi.

Đối với việc Bạch Khổng Tước đi thẳng chủ đề Tô Tử Duyệt có chút ko thích ứng, đi vào Ma đô lâu như thế, nàng sớm đã thành thói quen ma quỷ trong Ma đô ở trước khi giao phối trước cấp bạn lữ tìm chút đồ ăn. Thế là nàng chọc chọc người Bạch Khổng Tước nói- Ta hơi đói.

Bạch Khổng Tước nghe vậy, xoay người đặt ở trên thân Tô Tử Duyệt, nói- Hiện tại liền uy no người- Ko cho Tô Tử Duyệt cơ hội mở miệng, hắn cúi đầu hôn lên môi nàng. Hắn linh hoạt đầu lưỡi khiêu khai hàm răng Tô Tử Duyệt, tham nhập vào trong khoang miệng của nàng, cùng cái lưỡi non mềm của nàng dây dưa cùng 1 chỗ.

__Ngô...- Tô Tử Duyệt phát ra 1 tiếng động tình ngâm nga, liền cảm thấy Bạch Khổng Tước tách biệt 2 chân của mình, 1 bàn tay thuận hướng bên trong đùi mình từ từ lướt xuống, cuối cùng đi vào chỗ u cổ dưới thân. Bạch Khổng Tước bèn nhón móng tay từ lúc hắn hướng Tô Tử Duyệt chạm vào thời điểm, Tô Tử Duyệt liền nhận thức ngay. Cho nên nàng vội vàng ngăn lại tay hắn, cuống quýt nói- Người móng tay quá dài, đừng đụng nơi đó.

Bạch Khổng Tước nghe vậy, cảm thấy có chút tiếc nuối. Giống cái này tuy rằng ko có lông, nhưng trên thân non mịn mềm mại, sờ xúc cảm vô cùng tốt, nói vậy nơi đó xúc cảm cũng là ko sai. Nếu ko cho dùng tay, vậy dùng miệng đi, Bạch Khổng Tước vô sự tự thông tựa đầu mai nhập giữa 2 chân Tô Tử Duyệt, vươn đầu lưỡi, tinh tế liếm chất lỏng trong mật huyết Tô Tử Duyệt. Hắn phát hiện vậy mật nước chẳng những bớt, hơn nữa càng ngày có xu thế càng nhiều.

Bạch Khổng Tước kéo tay Tô Tử Duyệt đi vào chỗ hạ thể chính mình, làm cho nàng cảm vậy thô to sinh thực khí, mang mấy phần khoe khoang cố đẩy về phía nàng, nói- Thế nào, đủ lớn ko, so với những nam nhân trước kia của người mạnh hơn nhiều đúng ko- Hắn dùng khẩu khí là câu trần thuật, đủ thấy trình độ tự kỷ của hắn là cao tới cỡ nào.

Bạch Khổng Tước dương cựa đích thực thô to ko sai, nhưng là từng chứng kiến qua 1 cặp của nhân ngư, Tô Tử Duyệt cũng ko thấy có gì tân kỳ. Nhưng là nàng vô luận thế nào cũng ko dám dả kích cao ngạo Bạch Khổng Tước lòng tự trọng cường đại này, liền thuận của hắn nói gật gật đầu. Đồng thời lấy tay cầm vậy thô to gậy thịt, qua lại blowjob đứng lên.

__Ngô...- Bạch Khổng Tước phát ra 1 tiếng khuây khoả thở dài, hắn nheo lại đôi mắt vì ngưỡng đầu, hưởng thụ quá trình Tô Tử Duyệt vì hắn phục vụ. Chỉ thấy cái đuôi chim dài dài phía sau hắn cứ nhiên lúc này chậm rãi triển khai, cuối cùng như hoa tươi nở rộ ở trước mặt Tô Tử Duyệt- Có thể vào được chưa?- Tro thanh âm của hắn mang hương vị nồng hậu tình dục, tựa hồ đã có chút khẩn cấp.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, rồi mới thấy Bạch Khổng Tước tách biệt chân của nàng, 1 bàn tay nắm trắng

kiện dương cụ của mình, xâm nhập tro tiểu huyết tràn ngập mặt nước của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt nhìn ko được phát ra sung sướng rên rĩ- A...

Bạch Khổng Tước nghe xong rên rĩ của nàng, có vẻ càng thêm phấn khởi, cũng ko cấp Tô Tử Duyệt nhiều thời giờ thích ứng chính mình, xách khối hạ ngân súng liền hung hăng đưa đẩy đứng lên. Hắn thô to gây thịt ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt thô bạo co rúm, vậy cực đại quy đầu mỗi 1 hạ đều dùng sức đánh vào vậy khối non mềm thịt tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, chọc Tô Tử Duyệt mỗi 1 tiếng rên rĩ lại nâng lên thêm 1 độ ới, Bạch Khổng Tước nghe được, tựa hồ rất vừa lòng.

Bạch Khổng Tước đôi tay chạm vào trên bộ ngực cao thẳng của Tô Tử Duyệt, lấy tay cầm chúng nó, tùy ý vuốt ve. Hắn ko biết 2 khối thịt này dùng để làm gì, nhưng sờ lên xúc cảm tốt lắm. Hắn bỗng nhiên cảm thấy ko có lông chim cũng ko phải cái gì tệ, này non mềm xúc cảm so với là đó đáng ghét lông chim thoải mái hơn rất nhiều.

Tô Tử Duyệt bị Bạch Khổng Tước thô bạo hành vi bị đâm cho hoa mắt, vong tình gọi- A... đừng đụng nữa... muốn ra a...- Nàng vịn vẹo mảnh khăn vòng eo, đóng đưa cái mông, ko ngừng mà đón ý nói đùa động tác Bạch Khổng Tước. Hắn rút đi, nàng liền khẩn cấp đón nhận, hắn sáp nhập, nàng liền gắt gao đem hắn ngâm chặt. 2 người phối hợp thiên y vô phòng.

Bạch Khổng Tước triển khai vĩ vũ đem 2 người bao lại, Tô Tử Duyệt nhất thời cảm thấy toàn thân ấm áp. Hắn tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt, 1 bên liếm vành tai của nàng, 1 bên thấp giọng nói- Người này tiểu yêu tinh... ân... là muốn ta làm người, hay là ko cần... rốt cuộc muốn thế nào, ân?

— Muốn... muốn... Làm cho ta đi a — Tô Tử Duyệt gắt gao ôm lưng Bạch Khổng Tước, tro lúc phấn khởi hoàn toàn ko có ý thức ở trên lưng của hắn để lại từng đạo dấu vết, Bạch Khổng Tước hoàn toàn bất giác. Hắn chuyên chú hưởng thụ loại cảm giác gấp trỉ tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, sắp đến cao trào tiểu huyết Tô Tử Duyệt bắt đầu co rút có nhịp lại đứng lên, Bạch Khổng Tước chỉ cảm thấy vậy càng ngày càng mãnh liệt khoái cảm theo chỗ 2 người kết hợp liên tiếp hướng ra phía ngoài khuếch tán, hắn chung quy nhìn ko được gằm nhẹ bắn đi ra.

Tô Tử Duyệt bị Bạch Khổng Tước nóng bỏng tinh dịch bắn cả người rùng mình, run run đạt đến cao trào, dưới thân tiểu huyết gắt gao hấp cây gậy thịt của Bạch Khổng Tước đang ở bắn tinh thật lâu ko chịu nhả ra. Bạch Khổng Tước bị Tô Tử Duyệt hấp vô cùng khuấy khoả, vậy vừa bắn qua gậy thịt cư nhiên lại 1 lần nữa cường lên.

Tô Tử Duyệt còn ko kịp hiểu sao vậy hồi sự, Bạch Khổng Tước liền xách đao rút ra 1 luân chiến sự khác, Tô Tử Duyệt ko biết làm sao chỉ còn phải đón ý nói đùa. 2 người vốn bắt đầu liền trề, cấp Bạch Khổng Tước sau chấm dứt chiến tranh thứ 2, hốc cây bên ngoài trời đã muốn sáng. Vài ánh sáng mặt trời xuyên thấu qua cửa chiếu tiến vào động, nhưng là ko chút ảnh hưởng tro hốc cây 2 người nghỉ ngơi. Ân uống no đủ Bạch Khổng Tước triển khai rộng lớn cánh đắp ở trên thân 2 người, trên mặt mang thỏa mãn tươi cười ngủ qua. Mà Tô Tử Duyệt cũng bởi đói bụng, mệt mà ngủ.

Đã lâu chưa ăn thịt ~ này 1 Chương ăn đủ ~

42. Chương 42

Sắp tới hoàng hôn, Bạch Khổng Tước mới từ tro mộng tỉnh lại, hắn là bị Tô Tử Duyệt đá tỉnh. Bạch Khổng Tước trương 1 đôi mắt buồn ngủ mông lung thật đẹp, ko hiểu nhìn bộ mặt vịn vẹo của Tô Tử Duyệt trước mặt nói- Người xem biểu tình của người đi? Vốn bộ dạng liền khó coi, hiện tại ngủ quan đều chen chúc cùng 1 chỗ, càng thêm khó coi.

Tô Tử Duyệt nghe xong, biểu tình càng thêm dữ tợn, cả giận nói- Ta đói bụng, mau đi tìm đồ ăn đi- Tô Tử Duyệt cũng ko biết ngủ bao lâu, đã bị đói tỉnh, tro bụng trống trơn thật khó chịu. Nàng vốn hô Bạch Khổng Tước vài tiếng, đối phương lại hoàn toàn ko phản ứng, bắt đắc dĩ mới dùng tới chân.

Bạch Khổng Tước nhìn sắc trời, cũng biết hiện tại phải đi ra kiếm ăn, nếu ko trễ thêm chút nữa liền ko an toàn. Hắn ưỡn cái thắt lưng lười của mình, bẻ lên Tô Tử Duyệt bay ra ngoài. Bạch Khổng Tước mang Tô Tử Duyệt lên trên 1 nhánh cây ăn quả, chỉ thấy cành cây rậm rạp treo đầy trái cây. Nhưng mà toàn bộ trái cây đều là xanh đậm sắc, nhìn qua vốn ko có bộ dáng chín. Tô Tử Duyệt trước kia chưa có ăn qua loại trái cây này, nằng ko khỏi nghi hoặc nhìn về phía Bạch Khổng Tước.

Bạch Khổng Tước đem Tô Tử Duyệt phóng tới trên nhánh cây xong, chính mình cũng ở ngồi bên cạnh. Thuận tay hái 2 trái cây, 1 trái đưa cho Tô Tử Duyệt, 1 trái tự bỏ vào tro miệng mình. Tô Tử Duyệt nghi hoặc hỏi- Khổng tước ko phải ăn sâu sao, người sao ăn quả được?

Bạch Khổng Tước cảm tức Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, Tô Tử Duyệt thức thời ngậm miệng. Tô Tử Duyệt nghiêng đầu, thấy Bạch Khổng Tước 1 hồi công phu đã ăn xong 2 trái cây, liền cho rằng loại này quả sau khi chín có khả năng chuyển thành màu xanh đậm, có lẽ ăn cũng ngon. Nghĩ đến đây, nằng đem trái cây tro tay dùng lực cắn 1 ngụm thật lớn, 1 cổ cay đắng chất lỏng tràn đầy khoang miệng, Tô Tử Duyệt đầu lưỡi suýt nữa hồng rơi. Tô Tử Duyệt lập tức phun khỏi miệng, nghi hoặc đối Bạch Khổng Tước nói- Trái cây này chưa chín, người ăn nổi sao?

Bạch Khổng Tước nhàn hạ nói- Chấp nhận 1 chút đi, phụ cận quanh đây chỉ có mấy cây này.

Tô Tử Duyệt vừa nghe đến 2 chữ “Phụ cận” này, nháy mắt xù lông, nằng tức giận đến đem trái cây tro tay ném vào người Bạch Khổng Tước, cả giận nói- Người thật là khổng tước? Sao lại lười như heo vậy!

Bạch Khổng Tước thất Tô Tử Duyệt thật sự tức giận, vứt bỏ trái cây tro tay, đem nằng ôm nhập tro lòng lừa nói- Hảo, đừng tức giận, mang người đi tìm đồ ăn ngon, có được ko?- Nói xong, còn tựa trần an tiểu hài tử giồng nhau vỗ vỗ lưng Tô Tử Duyệt. Nói xong, quả nhiên ôm Tô Tử Duyệt bay đi.

Tô Tử Duyệt tại tro lòng Bạch Khổng Tước, đột nhiên nhớ đến phụ mẫu của chính mình. Ba ba cũng giống con chim lười này, mỗi lần ma ma gọi hắn thu thập phòng ở, hắn đều là đem tạp vật từ địa phương dễ thấy chuyển qua địa phương khó thấy. Thẳng đến khi bị ma ma phát hiện, sau khi nổi trận lôi đình, ba ba mới thành thành thật thật đem tạp vật thu thập hảo. Nam nhân đều là như thế này, có thể lười thì cứ lười. Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên cảm thấy con chim công này rất thân thiết, nằng ôm cổ Bạch Khổng Tước, làm nũng gọi 1 tiếng- Ba ba.

— Khụ khụ- Đang phi hành Bạch Khổng Tước bị nước miếng ghen khụ 2 tiếng, suýt nữa từ trên trời rớt xuống, hắn nghiêm mặt nói- Đừng gọi bậy, bộ ta kém hàng đến thế sao.

Cuối cùng sau nhiều lần trắc trở Bạch Khổng Tước chung quy tìm được 1 cái cây ăn quả làm cho Tô Tử Duyệt vừa lòng, 2 người sau khi ăn no nê Bạch Khổng Tước bẻ lên Tô Tử Duyệt trở về địa điểm xuất phát. Tô Tử Duyệt ngăn lại hắn nói- Chúng ta mang chút trái cây trở về, buổi tối đói bụng còn có thể ăn- Bạch Khổng Tước lần đầu tiên đối Tô Tử Duyệt lộ ra tán thưởng ánh mắt, nói- Xem ko ra nha, người bộ dạng thế này, đầu óc hóa ra vẫn còn xài tốt chán!

Cứ như vậy, 2 người thắng lợi trở về. Trở về thời điểm, Bạch Khổng Tước ngực ôm Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt ngực ôm 1 đồng trái cây.

Ngày kế, làm đồng trái cây này sắp sửa ăn xong thời điểm, Bạch Khổng Tước cư nhiên chủ động đi ra kiếm ăn, thực khiến Tô Tử Duyệt lắp bắp kinh hãi. Nhưng Bạch Khổng Tước sau khi ra ngoài qua thật lâu cũng chưa có trở về, Tô Tử Duyệt ở tro hốc cây bắt đầu đứng ngồi ko yên. Tên Bạch Khổng Tước đó vốn luôn nhờn như lười biếng, nằng lo lắng hắn có thể hay ko xảy ra cái việc gì.

Thẳng đến vào ban đêm, Bạch Khổng Tước mới chậm chạp trở về, tro tay nâng 1 bồn lớn trái cây, đúng loại Tô Tử Duyệt thích ăn. Tô Tử Duyệt vội vàng đón nhận trái cây rồi hỏi hắn xảy ra việc gì.

Bạch Khổng Tước ko thêm để ý khoát tay áo nói- Ko có việc gì, chính là tìm chậu này mất chút thời gian.

Tô Tử Duyệt thấy hắn nhắc tới chậu, thế mới đi đánh giá cái bồn mà hắn dùng đựng trái cây. Vừa xem phía dưới, Tô Tử Duyệt sống lưng liền cảm thấy ớn lạnh. Đó là 1 cái xác sinh vật ko biết rõ là con gì, sờ lên rất cứng rắn, lớn chừng bồn rửa mặt, bên tro còn mờ mờ mang chút vết máu ko tẩy sạch. Tô Tử Duyệt run run hỏi- Người, người sao vậy tìm được?

Bạch Khổng Tước bình tĩnh đáp- Bắt lấy sau đó giết, đem thịt cắt rửa thì tốt rồi. Chỉ là vật này thật sự ko dễ bắt, chậm trễ chút thời gian. Bắt quá, sau này liền thuận tiện đựng trái cây hơn.

Tô Tử Duyệt hoàn toàn ko nói gì.

Tô Tử Duyệt cùng Bạch Khổng Tước cuộc sống 2 người cứ như vậy trôi qua từng ngày, đi theo thời gian chuyển dời, Tô Tử Duyệt bắt tay vì cục cưng sinh ra làm chuẩn bị, nàng đã giác ngộ là ko thể trông cậy vào con chim công đệ nhất lưỡi biếng kia. Tuy rằng bây giờ còn chưa có cái dấu hiệu gì mang thai, nhưng vẫn phải sớm làm chuẩn bị. Nàng bắt đầu thu thập non mọn hàng mây tre lá trúc mềm mại làm thành đệm, chuẩn bị đủ lượng nước. Làm đó thời điểm, Bạch Khổng Tước tận chức trách nhiệm vụ gánh vác vận chuyển. Trừ lần đó ra, hẳn chính là tựa vào 1 bên nhìn Tô Tử Duyệt bận rộn, trên mặt thủy chung bảo trì mỉm cười cao quý nhàn hạ.

Chung quy có 1 ngày, Tô Tử Duyệt ko thể nhịn được nữa bão nổi, nàng 1 tay chống nạnh 1 tay chỉ cái mũi Bạch Khổng Tước nói- Người ko phát hiện ta đây đang làm việc sao? Ko giúp ta làm gì sao?

Bạch Khổng Tước cẩn thận quan sát 1 chút biểu tình trên mặt Tô Tử Duyệt, thấy nàng là thật tức giận, liền đem nàng ôm nhập tro lòng, trấn an nói- Ngoan, đừng nóng giận, đối cục cưng ko tốt- Trải qua phía trước vậy đoạn ngày sát hợp, giữa 2 người đã muốn đạt thành 1 loại ăn ý, Tô Tử Duyệt tức giận, Bạch Khổng Tước lại muốn lừa nàng sao.

— Ta mang thai? Đã bao lâu?- Tô Tử Duyệt sai biệt phản hồi.

Bạch Khổng Tước cẩn thận hồi tưởng 1 chút nói- Đã được mấy ngày.

— Người sao lại ko nói cho ta?- Tô Tử Duyệt nghe xong càng thêm tức giận, giãy dụa liền muốn rời khỏi ôm ấp của hắn.

— Ta sợ người biết xong lại hội khẩn trương- Bạch Khổng Tước nói xong, đem nàng ôm càng gấp, nói- Đừng nhúc nhích, làm cho ta ôm thêm 1 chút. Cấp cục cưng đi ra sau này, muốn ôm cũng ko cơ hội.

Tô Tử Duyệt thân mình cứng đờ, vấn đề này nàng vẫn ko dám suy nghĩ tới, ko ngờ rằng lại bị hắn chủ động nói đi ra. Tô Tử Duyệt bị Bạch Khổng Tước ấn ở tro ngực, nhìn ko tới vẻ mặt của hắn, chỉ nghe hắn nhẹ nhàng nói- Ta chết sau này, đừng khóc.

Tô Tử Duyệt tránh thoát khỏi giam cầm của Bạch Khổng Tước, ngẩng đầu nhìn hắn, thấy hắn ko phải bộ dáng hay nói giỡn thường ngày. Tô Tử Duyệt cảm thấy loại ko khí này có chút áp lực, liền chọn chút thoải mái mà nói- Ai cho người tự mình định đoạt? Người đừng có mơ, người đối ta ko tốt chút nào, nói ko chừng đến lúc đó ta có muốn khóc cũng khóc ko ra.

43. Chương 43

Bạch Khổng Tước hiếm khi ôn nhu sờ sờ tóc Tô Tử Duyệt, cười nói- Người sẽ ko như vậy, người trời sinh tâm địa mềm, khẳng định sẽ khóc. Ta chết sau này cũng ko còn ai chọc người tức giận, người cũng ko cần hạ mình làm mấy việc vặt đó nữa, thật tốt.

Tô Tử Duyệt cảm thấy quá sức chịu đựng, nhìn sang chỗ khác nói với hắn nói- Biết ta ko thích làm mấy việc vặt đó, người còn ko tới giúp ta.

Bạch Khổng Tước cười đem nàng ôm nhập tr lòng, hôn tóc nàng nói- Ta chính là thích nhìn người làm việc, thích nhìn người tức giận, thích người mắng ta. Người hung lên bộ dáng xấu cực kỳ.

Tô Tử Duyệt ở trên lưng Bạch Khổng Tước hung hăng đập 1 phen, mắng- Khó ưa- Liên quan đến sự tình có khóc hay ko cứ như vậy bị lướt qua, Tô Tử Duyệt cuối cùng cũng ko có tỏ rõ thái độ gì.

Đi theo Tô Tử Duyệt bụng ngày càng nổi lên đến, nàng làm việc cũng ngày càng cẩn thận. Đêm nay 2 người đang chuẩn bị đi vào giấc ngủ thời điểm, Bạch Khổng Tước tay bỗng nhiên ko giả thực ở trên thân Tô Tử

Duyệt sờ soạng đứng lên. Tô Tử Duyệt đẩy ra bàn tay ko nghe lời của hấn nói- Đừng náo, ta mang thai nha.

Bạch Khổng Tước đưa tay đặt trên tiểu bụng cao cao hở ra của Tô Tử Duyệt nói- Ta nhẹ chút, sẽ ko có việc gì. Làm cho tiểu tử này cũng học chút- Nói xong hấn vùi đầu ở giữa 2 chân Tô Tử Duyệt, lấy tay tách biệt 2 chân của nàng, đem miệng thấu qua ngậm ở cái kia tiểu khâu dưới thân Tô Tử Duyệt, đồng thời dùng đầu lưỡi bay nhanh liếm làm 2 cánh hoa của Tô Tử Duyệt.

— Người này sao vậy... ngô... thật ko đứng đắn a... ân...- Vậy từ chỗ hạ thể ko ngừng truyền đến khoái cảm cuộn cuộn làm cho Tô Tử Duyệt nhịn ko được ngẩng đầu lên nhẹ giọng rên rỉ, đồng thời lấy tay đè lại đầu Bạch Khổng Tước, làm cho hấn càng gần sát khe hẹp giữa 2 chân của mình. Có lẽ là bởi vì mang thai quan hệ, Tô Tử Duyệt thân mình trở nên phá lệ miễn cảm. Chỉ cần vài cái, nàng liền run run tiết ra.

Bạch Khổng Tước đem dòng mật nước giữa tiểu huyết Tô Tử Duyệt đều thu lấy nhập khẩu, rồi mới thật cẩn thận làm cho Tô Tử Duyệt thay đổi tư thế, quỳ ghé vào trên đệm cỏ, như vậy sẽ ko áp đến cục cứng tro bụng. Hấn 1 bàn tay đỡ Tô Tử Duyệt hở ra bụng, ở trên mặt nhẹ nhàng dịu dàng vuốt ve, 1 tay nắm chính mình sớm sùng ko chịu nổi gây thịt, chậm rãi sáp nhập tro tiểu huyết ướt át của Tô Tử Duyệt. Sau khi đi vào hấn cũng ko có gấp co rúm, mà là trước hỏi- Thế nào, hoàn hảo chưa?

— Ân... nhẹ chút...- Tô Tử Duyệt thanh âm có chút run run, tro lòng vừa lo lắng cho cục cứng lại vừa chờ mong co rúm của hấn.

— Đau liền nói cho ta- Bạch Khổng Tước nói xong, liền khẩn cấp động. Hấn dùng tay ôm lấy Tô Tử Duyệt cao thẳng bụng, động tác rất nhẹ va chạm Tô Tử Duyệt tro tiểu huyết vậy khối mềm thịt. Bàn tay to của hấn mềm nhẹ dịu dàng vuốt ve bụng cùng bộ ngực Tô Tử Duyệt, khiêu khích Tô Tử Duyệt càng sâu tầng dục vọng, 1 bên nói- Kẹp như thế gấp, người cũng muốn phải ko? Ân...

— A... tuyệt quá... ko, ko được... muốn ra ...- Tô Tử Duyệt đi theo Bạch Khổng Tước động tác hơi hơi nâng hông, đón ý nói đùa hấn. Từ sau khi đến Ma đô, lần đầu được như thế ôn nhu đối đãi, đối phương hoàn toàn là lo lắng cảm thụ của mình, lần này tình ái có thể xem như nàng cho tới bây giờ là tốt đẹp nhất. Khi nói chuyện, Tô Tử Duyệt liền lại 1 lần tiết ra.

Nóng bỏng mật nước kiêu ở trên cực đại quy đầu Bạch Khổng Tước, nóng hấn cả người run lên. Muốn càng dùng sức giữ lấy Tô Tử Duyệt, lại lo lắng cục cứng tro bụng nàng, thế là hấn ko thể ko cố nén dục vọng tro lòng, lại đưa đẩy vài cái liền qua loa bắn ra. Việc sau, hấn ở trên hở ra bụng của Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng hôn, rồi mới đem buồn ngủ Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng, điều chỉnh cho nàng 1 cái tư thế thoải mái ngủ, dùng ấm áp cánh đắp lên. Si ngốc nhìn nàng ngọt ngủ nhan, Bạch Khổng Tước 1 đêm ko ngủ.

Sau đó liền tục mấy ngày, Tô Tử Duyệt đều ở tình huống lo lắng cục cứng, nàng rất hối hận lúc ấy ko có ngăn cản liền bị dễ dàng dụ hoặc hòa theo con chim công kia. Ngày mấy ngày Tô Tử Duyệt đều ở lặng lẽ quan sát trạng huống Bạch Khổng Tước, phát hiện hấn cùng trước kia ko có cái gì khác nhau, ko có đặc biệt rõ ràng suy yếu. Tô Tử Duyệt tinh tường nhớ rõ phía trước chính mình mang thai thời điểm, mặc kệ là Tổ Điệp hay là nhân ngư, đều hiện ra luôn khác thường mệt mỏi, bởi vì duyên cớ cần tiêu hao đại lượng ma lực duy trì sinh mệnh. Nhưng là xem Bạch Khổng Tước còn có tâm tình cùng chính mình làm vậy việc, chẳng lẽ thật nghiệm chứng tai họa di thiên niên câu này? Tô Tử Duyệt thật sự nghĩ ko ra.

Tô Tử Duyệt tới ngày sinh, đã muốn qua vài lần làm mẹ nàng có vẻ phá lệ trấn định. Nàng đầu vào đẩy sau khi an bài hảo mọi chuyện, nằm ngã vào trên đệm cỏ sạch sẽ, chuẩn bị sinh.

Ngày 1 ngày Bạch Khổng Tước có vẻ phá lệ khẩn trương, hấn nắm tay Tô Tử Duyệt cực kỳ lạnh lẽo, hơn nữa ko ngừng mà hỏi nàng- Cảm giác thế nào? Hoàn hảo ko?

Thế là Tô Tử Duyệt ko thể ko từ giữa 1 lần lại mạnh hơn 1 lần đau bụng sinh xuất thần đến trấn an con chim công này nói- Ta ko sao, rất nhanh sẽ tốt thôi.

Đau bụng sinh cường nhất liệt thời điểm, Tô Tử Duyệt móng tay thâm trầm kháp nhập tro lòng bàn tay Bạch Khổng Tước, Bạch Khổng Tước khẩn trương đều ko có nhận thấy được. Hấn ko ngừng xem xét tình huống dưới thân Tô Tử Duyệt, mỗi lần ko thấy sắc mặt lại càng tái nhợt thêm 1 phần, cuối cùng tới lúc lông sắc hấn ử rũ héo lại. Cục cứng hoàn toàn từ tro sản đạo đi ra thời điểm, hấn mấp máy tái nhợt đôi

môi, run run hỏi Tô Tử Duyệt- Duyệt Nhi a, người sẽ phu dẫn sao?- Nói xong, 2 mắt vừa khép, ngay tại trước giường sản hôn mê xuống.

Tô Tử Duyệt đối phu dẫn ko biết là gì cả! Suy yếu nàng cho dù có muốn đá tên chim công này 1 chút khí lực cũng ko có, nhìn thoáng qua Bạch Khổng Tước cao thấp phập phồng ngực, biết hẳn chỉ là xỉu thôi, thầm mắng 1 câu-” Tên vô dụng sao ko chết lun đi! Nàng dùng hết cả người 1 chút khí lực cuối cùng, ngồi xuống đem vừa sinh hạ vậy 1 đứa bé lớn bằng quả trứng đà điểu ôm ở tro lòng, cuối cùng mệt ngã đầu xuống ngủ luôn.

Tô Tử Duyệt tỉnh lại thời điểm, Bạch Khổng Tước đã tỉnh. Vết máu ở dưới hạ thân của mình đã được rửa qua sạch sẽ, hẳn liền nằm ở bên cạnh mình, 1 tay ôm chính mình. Tô Tử Duyệt phản ứng đầu tiên chính là xem xét quả trứng tro lòng, hỏi- Cục cưng ko có việc gì đi?

Bạch Khổng Tước sắc mặt như trước ko tốt lắm, hẳn lắc lắc đầu đáp- Cục cưng tốt lắm.

Nghe vậy, Tô Tử Duyệt liền đem quả trứng tro lòng nhét vào tro ngực Bạch Khổng Tước, nói- Người phụ trách phu dẫn.

Bạch Khổng Tước mặt lộ vẻ khó xử, trịnh trọng nói- Phu dẫn là chuyện của giống cái.

Tô Tử Duyệt nghe xong liền nổi khí, theo ngay từ đầu chính mình liền ôm đồm to nhỏ sở hữu sự tình, đơn giản là sắc đẹp trước mặt khiến nàng nói ko nên lời cự tuyệt. Nhưng là phu dẫn như thế trọng đại chuyện, nàng ko dám tự tiện chơi náo. Bởi vì chủng tộc bất đồng, nàng đối việc này ko hề có khái niệm, sợ chính mình xử lý ko tốt lỡ làm bị thương cục cưng, cho nên lúc này đây nàng tuyệt ko thoái nhượng. Tô Tử Duyệt 1 bên đứng dậy 1 bên nói- Người nếu ko muốn làm, liền đem nó quăng ra ngoài là được. Ta đi kiếm thức ăn cho người.

Rốt cuộc là nhi tử của mình, vô luận thế nào cũng luyến tiếc ko nỡ quăng ra ngoài, thế là Bạch Khổng Tước liền nhận mệnh ôm dẫn, nằm 1 chỗ. Thế là vừa lấy 1 ít trái cây chín ngọt trở về Tô Tử Duyệt liền thấy cục phú vui cầm 1 màn, cái gì luôn luôn cao ngạo tao nhã khổng tước tro lòng ôm 1 quả trứng ngà vào trên cổ đệm, tái nhợt trên mặt biểu tình vẫn như cũ cao quý...

44. Chương 44

Tô Tử Duyệt mang đồ tươi trái cây đưa đến bên miệng Bạch Khổng Tước, Bạch Khổng Tước chu môi khe mở miệng đang tỉnh cần, chỉ thấy Tô Tử Duyệt bay nhanh thu hồi tay. Rồi mới ở trước mặt hẳn quơ quơ trái cây, khiêu khích nói- Có bản lĩnh đến ăn a.

Bạch Khổng Tước nheo lại đôi mắt, mang mấy phần nguy hiểm hơi thở đánh giá Tô Tử Duyệt sau 1 lúc lâu mới nói- Vừa rồi ko chuẩn bị tốt, tiếp tục lại 1 lần- Nói xong liền bắt đầu hết sức nhìn chăm chú trái cây tro tay Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt cảm thấy chính mình giống như 1 con mồi à bị lược thực giả nhìn chăm chú, nàng bắt đầu khẩn trương chớp khởi lên trái cây tro tay, theo sát chỉ thấy Bạch Khổng Tước rất nhanh há mồm 1 cắn, vậy 1 ngụm liền cắn ở trên tay Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt ăn đau kêu 1 tiếng, thu hồi tay vừa xem, chỉ thấy 1 loạt dấu răng chính tề khắc ở trên tay chính mình. Theo sau này, loại nhảm chán trò chơi này nàng ko bao giờ thêm chơi nữa.

Trái cây chứa tro hốc cây 1 ngày đã bị ăn sạch, nếu ko đi ra kiếm ăn ngày mai sẽ đói bụng. Này hốc cây vị trí rất cao, chỉ bằng Tô Tử Duyệt 1 người căn bản ko có biện pháp đi ra, đến lúc đó tất phải đổi thành Bạch Khổng Tước ra ngoài kiếm ăn. Tô Tử Duyệt xem Bạch Khổng Tước trên mặt đã muốn lộ ra như có như ko đắc ý sắc. Rất rõ ràng, hẳn cũng ko thích nằm úp sấp ở 1 chỗ phu dẫn.

Ngay tại Tô Tử Duyệt hết đường xoay sở, 1 cái phồng khách ngoài ý muốn đã đến giải cứu trường hợp khẩn cấp Tô Tử Duyệt. Chỉ thấy Tổ Điệp giống nhau từ trên trời giáng xuống tiên tử lạng yên xuất hiện ở cửa hốc cây, cười nói- Nghe Ma vương đại nhân nói người nhớ tiểu bướm con, liền dẫn hẳn đến gặp người.

— Tổ Điệp!- Tô Tử Duyệt vui sướng hét lên 1 tiếng, rồi mới thẳng tắp nhào vào tro lòng Tổ Điệp, lực đạo to lớn suýt nữa đưa hán rớt khỏi cây.

Tổ Điệp đỡ nhánh cây ổn định thân hình, rồi mới vỗ vỗ tro lòng Tô Tử Duyệt nói- Đều đã làm mẹ người ta, sao còn như thế bướng bỉnh? Cặp cục cưng thấy nhiều sẽ bị nó cười đó. Tiểu bướm con luôn nhớ người, luôn hỏi chuyện của người.

Tổ Điệp nói xong, chỉ thấy tiểu bướm con theo phía sau hán ko tình nguyện lờ ra nửa thân mình, nhu tiếng nói- Ba ba nói vậy, ta mới ko thèm nhớ người.

Tô Tử Duyệt cũng ko cùng hán so đo, đưa hán từ phía sau Tổ Điệp túm đi ra, nói- Mau a ma nhìn xem vóc đáng người có lớn chút nào ko.

Tiểu bướm con đứng ở trước mặt Tô Tử Duyệt, eo nhỏ rất thẳng tắp, chỉ sợ còn nhỏ hơn chính mình khoảng mấy cm. Tô Tử Duyệt cười xoa xoa tóc tiểu bướm con khoa nói- Hảo hài tử.

Tiểu con bướm phiên diện đầu, liền thấy nằm ở trên đệm cỏ Bạch Khổng Tước. Lúc này Bạch Khổng Tước lại bày ra vậy phó cao ngạo ngụy trang sắc, ko thèm để ý Tổ Điệp. Mặc dù là đang ở trên rách nát đệm cỏ, tro lòng ôm 1 quả trứng cục đại, vậy khí thế vẫn như cũ cao ngạo hơn người. Tiểu con bướm thấy thế, nhất thời mất hứng mân mê cái miệng nhỏ nhắn, nguyên lai ma ma ở cùng tên nam nhân này cùng 1 chỗ.

Tô Tử Duyệt đi qua, chỉ quả trứng tro tay Bạch Khổng Tước nói- Ko lâu nữa người lại có thêm 1 cái đệ đệ, thích ko?

Tiểu bướm con 1 phen đẩy ra Tô Tử Duyệt, chạy đến phía sau Tổ Điệp. Vốn hán 1 người thời điểm nhìn thấy mẫu thân cơ hội ko có nhiều, cái này còn muốn nhiều thêm 1 cái đệ đệ đến chia sẻ ma ma, hán ko muốn.

Tổ Điệp xấu hổ nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, Tô Tử Duyệt khoát tay áo nói- Ko quan hệ, chỉ là đùa nhỏ thôi- Rồi mới đối Bạch Khổng Tước nói- Để cho bọn họ ở đây đến khi cục cưng nở ra nha? Tro khoảng thời gian này chúng ta sẽ đi tìm thức ăn, người tại đây chiếu cố cục cưng, có thể chứ?- Lại sợ hán ko đồng ý, Tô Tử Duyệt lại bổ sung nói- Ta thật sự sẽ ko phụ dẫn, ta sợ làm ko tốt sẽ làm cục cưng bị thương.

Bạch Khổng Tước tao nhã an ủi vuốt vuốt trán, rồi mới khí thế bức nhân hỏi- Như vậy, bọn họ sẽ dùng cái thân phận gì ở tại chỗ này? Người nhà? Khách nhân?

Tô Tử Duyệt bị hỏi đến ko biết nói gì mà chống đỡ. Nói là người nhà, Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước ko có nhậm quan hệ gì, hoàn toàn là 2 giống loài xa lạ ko thể ở chung. Nói là khách nhân, Tổ Điệp là trưởng phu của mình, tiểu bướm con lại là nhi tử ruột thịt của mình. Ngay tại thời điểm do dự nghĩ làm sao trả lời, Tổ Điệp mở miệng thay nàng giải vây- Ta cùng tiểu bướm con liền ở trên cây bên cạnh làm tổ là được rồi, buổi sáng lại đây giúp Tiểu Duyệt 1 ít việc.

Tô Tử Duyệt nghe xong, đôi mắt đỏ lên, suýt nữa khóc đi ra. Tổ Điệp vài lần đều là như thế này, yên lặng cấp chính mình giải vây, vĩnh viễn như vậy sẵn sốc, chính mình phải dùng cái gì báo đáp lại hán đây? Chính mình cho hán trừ bỏ 1 cái đứa nhỏ, cái gì cũng ko.

Bạch Khổng Tước chớp đôi mắt đánh giá Tổ Điệp sau 1 lúc lâu, mới dời đi ánh mắt. Tô Tử Duyệt biết, này cho là miễn cưỡng đáp ứng đi.

Từ sau khi Tổ Điệp đến đây, hán sau khi cùng Tô Tử Duyệt buổi sáng ngẫu nhiên đi ra ngoài hái chút trái cây, liền trở lại tro hốc cây lâm thời của mình. Tô Tử Duyệt trở về sau đó liền lấy trái cây tự tay dứt cho Bạch Khổng Tước, nhìn hán từng chút 1 ăn xong trái cây tro tay của mình, 1 cổ mãnh liệt giữ lấy dục tro đầu dâng lên. Hán hiện tại theo nào đó ý nghĩa thượng giảng là dựa vào chính mình mới sinh tồn được, nếu ko có chính mình uy hán, Bạch Khổng Tước cũng ko có cách gì sinh tồn.

Tô Tử Duyệt mỗi ngày tận lực hái nhiều trái cây trở về uy hán, nhưng là Bạch Khổng Tước vẫn như cũ từ từ tiêu tụy. Nhìn hán tái nhợt khuôn mặt, Tô Tử Duyệt tựa hồ cũng rõ ràng, cục cưng nở ra, hán sẽ chết đi. Bạch Khổng Tước chính mình tựa hồ cũng ý thức đến thời điểm này, lúc này hán lại đối Tô Tử Duyệt nói lên chuyện hán sau khi chết. Hán lại nói- Duyệt Nhi, nghe lời, ta chết sau này đừng khóc.

Tô Tử Duyệt cố nén nước mắt đem hết dũng khí hỏi- Vì cái gì? Người ko thích ta?

Bạch Khổng Tước lắc lắc đầu, hân hân lạnh lẽo ngón tay lướt qua khuôn mặt Tô Tử Duyệt, chăm chú nhìn nàng rất lâu rồi mới nói- Sao lại ko thích chứ? Nhưng nếu ko thể độc chiếm, ta thà rằng chết đi. Ta ko muốn cùng người khác chia sẻ tình yêu của người.

Tô Tử Duyệt cúi đầu, tro lòng tràn ngập xin lỗi, đối Bạch Khổng Tước, đối Tổ Điệp, đối nhân ngư đều là như thế. Nàng khiếm bọn hân 1 phần đầy đủ yêu. Sau 1 lúc lâu nàng mới lẩm bẩm nói- Thực sự ko đúng, nhưng là sự tình phát triển đến hôm nay loại tình trạng này ko phải ta có khả năng khống chế.

— Ta biết- Bạch Khổng Tước nói xong, đem Tô Tử Duyệt kéo gần chính mình, ngẩng đầu hôn tới trên mặt nàng tràn ra nước mắt.

Loại này ngưng trọng ko khí làm cho Tô Tử Duyệt nhin ko được muốn chạy trốn, nàng đẩy ra Bạch Khổng Tước nói- Ta đi ra ngoài tìm thức ăn đây- Nói xong, nàng liền gọi Tổ Điệp, 2 người mang tiểu bướm con 3 người cùng đi tìm thức ăn.

Tổ Điệp ôm Tô Tử Duyệt cũng cảm thụ đến nàng trầm trọng tâm tình, biết nàng ở lo lắng Bạch Khổng Tước. Tro lòng bao nhiêu có chút ko vui tư vị, nhưng cũng bất lực. Ma quỷ tro ma đô ko có cách gì thoát khỏi vận mệnh làm cho bọn hân lẫn nhau tro lúc đó cảm giác bao nhiêu có chút tỉnh táo thương tiếc lẫn nhau, Tổ Điệp giờ phút này là mâu thuẫn, hân ko hy vọng Bạch Khổng Tước có việc, lại ko muốn nhiều 1 người chia sẻ Tô Tử Duyệt, cho nên hân giờ phút này lựa chọn lặng yên.

Tổ Điệp tìm 1 nhánh cây ngồi xuống, đem Tô Tử Duyệt phóng tới trên đùi chính mình. Theo sau, thân thủ hái 1 quả trái cây đưa tới bên miệng Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng cắn 1 ngụm, nhất thời liền cảm thấy cay đắng chất lỏng tràn ngập khoang miệng. Nàng nháy mắt phục hồi tinh thần lại, phun rơi miệng vậy khối vật thể ko biết là cái gì, giận dữ trừng Tổ Điệp, chỉ thấy Tổ Điệp đang cười tủm tỉm nhìn chính mình. Nàng dùng sức chủ bả vai Tổ Điệp 1 quyền, hân đổi nói- Chán ghét- Tâm tình so với chi vừa rồi nhưng cũng tốt hơn rất nhiều.

45. Chương 45: Ngoài Ý Muốn

Tô Tử Duyệt nhìn Tổ Điệp hơi nhếch lên khóe môi, nổi lên ý xấu. Nàng quay lại ôm cổ Tổ Điệp, hôn ở trên môi mọng của hân, đầu lưỡi mang hương vị cay đắng khi nãy mãnh liệt chen vào tro miệng Tổ Điệp.

Bộ tộc ma bướm vốn hút mật hoa, đầu lưỡi đối hương vị cực kỳ mẫn cảm. 1 điểm cay đắng cũng có thể bị hân nhận thấy được, cho nên giờ phút này Tổ Điệp thống khổ đến mức mây ning ở tại cùng nhau. Tổ Điệp ở tro lòng cười khổ, nhưng cũng luyến tiếc ko đẩy ra mềm mại đôi môi của Tô Tử Duyệt.

Tiểu bướm con 1 mình ngồi ở trên 1 nhánh cây khác, thấy 2 người kia hôn đã hoàn toàn quên chính mình tồn tại ko khỏi tâm sinh oán khí. Hân chen chân vào dùng sức đập 1 cước vào nhánh cây mà Tô Tử Duyệt cùng Tổ Điệp ngồi, vậy nhánh cây kịch liệt chộp lên chộp xuống, khiến cho Tô Tử Duyệt cùng Tổ Điệp ko thể ko chia ly.

Tô Tử Duyệt nhìn tiểu bướm con liếc mắt 1 cái, xấu hổ cười, rồi mới kêu Tổ Điệp đem chính mình đặt ở bên cạnh tiểu bướm con. Nàng 1 tay vừa đem tiểu bướm con ôm nhập tro lòng, vừa nói“-” Tiểu bướm con làm sao lại giận ma ma vậy?

Tiểu bướm con quay đầu sang 1 hướng khác, ko được tự nhiên nói“-” Ta ko có“-” Nói chuyện thời điểm trên trán râu động lên động xuống, biểu hiện hân giờ phút này nội tâm ko bình tĩnh.

Tô Tử Duyệt chú ý tới tiểu bướm con trên trán vậy đôi tiểu râu so với lần đầu gặp mặt thời điểm tựa hồ dài hơn rất nhiều, nhin ko được vươn đầu ngón tay huých đụng vậy mềm mại râu, nói“-” Ai nha, tiểu bướm con của chúng ta trưởng thành rồi nha!

Tiểu bướm con bị Tô Tử Duyệt chạm cả người giật mình 1 cái, giựt mạnh tránh ra ôm ấp của nàng, nhanh chóng bay đi. Động tác to lớn suýt nữa đem Tô Tử Duyệt rớt xuống mặt đất đi, may mắn là Tổ Điệp động

tác nhanh hơn, đem nàng lao tiến tro lòng. Tô Tử Duyệt nhìn tiểu bướm con bóng dáng bay xa, mờ mịt nói:” Đứa nhỏ này là xảy ra chuyện gì?

Tổ Diệp đỏ mặt lên, đem miệng tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt nhỏ giọng nói:” Đứa nhỏ đã muốn bắt đầu phát dục.

Tô Tử Duyệt sững sốt 1 chút, tiểu bướm con nhìn qua bộ dạng cũng giống như là tiểu hài tử nhân loại 5-6 tuổi, ko ngờ rằng bọn hắn tiểu như thế mà đã bắt đầu phát dục nơi đó rồi. Tô Tử Duyệt lấy ngón tay đùa đôi râu trên trán Tổ Diệp, rồi mới cười xấu xa hỏi:” Là ko phải nơi này càng lớn, thì phía dưới lại càng lớn chứ?

Tổ Diệp làm sao cũng ko có khả năng tựa tiểu bướm con như vậy 1 phen đẩy ra Tô Tử Duyệt, cho nên hắn liền chỉ có thể cắn răng nhẫn nại. Rất nhanh, hô hấp của hắn liền ồ ồ đứng lên, vật khổng lồ cũng ngẩng đầu vươn ngực đứng lên. Hắn lại vẫn như cũ ẩn nhẫn, chỉ nói:” Tiểu Duyệt, đừng náo.

Tô Tử Duyệt ko thuận theo ko buông tha há mồm ngậm ở 1 cọng râu, dùng đầu lưỡi liếm làm vậy mềm mại đầu râu tròn:” A...” 1 tiếng động tình rên rỉ theo giữa môi miệng của Tổ Diệp hé mở tràn ra, hắn nhìn ko được ôm chặt Tô Tử Duyệt, đỡ thắt lưng của nàng, làm cho nàng ướt mà cái mông ở trên gây thịt cực nóng của mình ma sát.

Tô Tử Duyệt 1 bên dụ dỗ ma sát bờ ngực rắn chắc của Tổ Diệp, 1 bên mang chút ý tứ khiêu khích hàm xúc nói:” Cầu ta a, cầu ta liền giúp người bắn ra:” Nói xong, nàng đem 1 bàn tay Tổ Diệp phóng tới trên bộ ngực đầy đặn của mình.

Tổ Diệp tay thuận thế nắm vậy mềm mại bộ ngực, đồng thời tay kia thì lần mò xuống tiểu huyết sớm nhuần ẩm ướt của Tô Tử Duyệt, tại 2 cánh hoa cánh hoa kia lên xuống vuốt ve trên đầu. Hắn ách cổ họng đáp:” Cầu người...

Tô Tử Duyệt hơi nâng người dậy, đỡ lấy Tổ Diệp thô to gây thịt, thật cẩn thận từ phía trên ngồi xuống. Tổ Diệp đỡ vòng eo của nàng, giúp nàng cùng nhau blowjob gây thịt của mình.

— A... tuyệt quá... dùng sức làm ta a...” Tổ Diệp trên gây thịt là đồ dữ tợn gân xanh liên tục đâm vào vách tường tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, loại khoái cảm đã lâu này làm cho nàng lâm vào điên cuồng:” Nhanh chóng chút... a...

2 người cứ như vậy ở trên nhánh cây làm. Đi theo Tổ Diệp động tác nhanh hơn, vậy ko tính lớn nhánh cây chung quy chống đỡ ko được sức nặng 2 người, “Rắc” 1 tiếng lớn.

— A :Tô Tử Duyệt hét nhỏ 1 tiếng, loại cảm giác từ chỗ cao ngã xuống ko trọng lượng làm cho nàng nhảy mất liền cao trào. 1 cổ nóng bỏng mặt nước theo mảnh liệt mà ra, lướt ở trên tráng kiện gây thịt của Tổ Diệp, tiểu huyết rất nhanh co rút lại kẹp chặt tro cơ thể vậy cắn gây thịt. Bất thành linh biến cổ cũng làm cho Tổ Diệp đồng thời đạt tới cao trào, đậm trù tinh dịch trắng phun tiến ở chỗ sâu tro tử cung Tô Tử Duyệt.

Hắn phiến khởi cánh, làm cho 2 người văng vẳng rơi xuống đất.

Kích tình qua xong, Tô Tử Duyệt tựa vào tro lòng Tổ Diệp nghỉ ngơi 1 chút, rồi mới hỏi:” Người dạo này có gặp qua nhân ngư ko? Nhân ngư cực cưng hoàn hảo ko?

Tổ Diệp thở dài, vừa mới còn tại tro lòng chính mình yêu kiều nữ tử giờ phút này liền nhớ thương khởi nam nhân khác. Hắn áp hạ tro lòng ko vui, nói:” Đã quên nói cho người, nhân ngư dặn ta nói với người, nói người nếu muốn cực cưng liền chính mình đi nhìn, hắn sẽ ko đến.

Tô Tử Duyệt cơ hồ có thể nghĩ đến nhân ngư người ta nói lời này thời điểm hung ác biểu tình, nàng cười 1 hồi sau đó mới nói:” Chuyện trọng yếu như thế người làm sao có thể quên nói với ta chứ?

Tổ Diệp có chút mất tự nhiên nói:” Vừa gặp người ta liền cao hứng, tự nhiên quên mất.

Tô Tử Duyệt cười nói:” Người xác định ko phải cố ý quên?

Tổ Diệp cúi đầu hôn lên môi miệng Tô Tử Duyệt, ko có trả lời.

2 người sau khi lại vành tai và tóc mai vô cùng thân thiết chạm vào nhau 1 hồi, thấy sắc trời ko còn sớm, Tổ Điệp cùng Tô Tử Duyệt chạy nhanh hái chút trái cây, gọi hồi tiểu bướm con, 3 người lữ hành liền hướng phương hướng hốc cây bay về. Ở địa phương tiếp cận hốc cây, Tổ Điệp linh mẫn khứu giác xa xa liền ngửi thấy đến 1 cỗ nồng đậm mùi máu tươi, Tổ Điệp hét 1 tiếng:” Ko tốt! Đã xảy ra chuyện“.” Liền ôm Tô Tử Duyệt nhanh hơn tốc độ bay về phía chỗ hốc cây Bạch Khổng Tước.

Tô Tử Duyệt cái mũi cũng ở địa phương tiếp cận cửa động cũng ngửi thấy vậy rất nặng mùi máu tươi, nàng cảm thấy âm trầm, ko đợi Tổ Điệp đứng vững liền vội nhảy vào tro hốc cây. Chỉ tro thấy hốc cây 1 đồng hỗn độn, nơi nơi đều là vết máu. Bạch Khổng Tước nằm ngã trên 1 mảnh vũng máu, liếc mắt 1 cái có thể nhìn đến trên thân có mấy chỗ miệng vết thương nghiêm trọng đang ào ạt dính máu tươi, trên thân tuyết trắng lông chim sớm bị nhuộm thành chu hồng sắc. Bạch Khổng Tước sắc nhọn móng vuốt giờ phút này chính cắm ở 1 trên thân thể cự mãng.

Cái kia cự mãng hắc bạch hoa văn, lớn chừng mấy m, nhìn rất giống loài trăn amazon. Cự mãng trên thân rõ ràng có thể thấy được vô số vết thương, chỗ nhất trí mạng chính là bị Bạch Khổng Tước móng vuốt xé ra nguyên 1 mảng lớn. Vết miệng vết thương lớn khoảng nửa thước, hẳn là Bạch Khổng Tước móng vuốt sau khi cắm vào ko có rút ra trực tiếp khai thông sở tạo thành. Dù là như thế này, này cự mãng vẫn như cũ lộ ra chưa chết, bụng vẫn đang rất nhỏ phập phồng. Này cự mãng chỉ có 1 con mắt, sinh trưởng ở chính giữa trán, giờ phút này đã muốn nửa khép thượng. Nó tro miệng ngậm trứng Bạch Khổng Tước, xác trứng sớm đã thoát phá, theo bên miệng cự mãng mơ hồ có thể thấy được 1 cái đã thành hình trẻ sơ sinh.

Tô Tử Duyệt làm sao trải qua được loại biến đổi rất lớn này, thân mình lay động vài cái liền hôn mê.

Tổ Điệp nhận được loại độc nhân cự mãng này, tro Ma đô là ma quỷ thấp nhất. Chúng nó cứng rắn đầu có thể chui xuống đất, thích ở tại địa hạ, chỉ chút ở rễ cây phụ cận. Chúng nó lấy trứng chim làm thực, cơ bản chỉ tại ban đêm đi ra hoạt động, hơn nữa luôn 1 mình hành động. Con cự mãng này sợ là đối cực kỳ mới tìm đến tận đây, có lẽ hốc cây này lúc trước liền là vì phụ cận có con cự mãng này mới bị chủ nhân cũ vứt bỏ.

Tổ Điệp tiến lên sạch sẽ lưu loát xử cái kia hấp hối cự mãng, lại nhìn cục cứng tro miệng nó, cục cứng còn nhỏ thân hình bị 1 cái răng cự mãng xỏ xuyên qua, sớm chết đã lâu. Lo lắng sẽ có độc nhân cự mãng khác đến thay con mãng xà đã chết đi này trả thù, Tổ Điệp đối tiểu bướm con nói:” Người nhanh đi tìm ma Vương đại nhân đến đây.

Tiểu bướm con đã sớm bị tình cảnh trước mặt dọa choáng váng, Tổ Điệp hét vài tiếng mới phản ứng lại, cuống quýt gật đầu, rồi mới lắc lắc rung rung bay đi.

46. Chương 46: Lưu Thanh Sơn

Tiểu bướm con sau khi đi, Tổ Điệp kiểm tra 1 chút trạng huống Bạch Khổng Tước. Hắn nâng ngón tay đưa tới trước chỗ mũi Bạch Khổng Tước, mơ hồ có nhiệt khí tỏa ra. Tuy rằng tạm thời ko ngại, tình huống nhưng cũng ko quá lạc quan, trên thân mấy chỗ bị thương đều rất nghiêm trọng. Bất quá cục cứng chưa sinh ra liền qua đời, Bạch Khổng Tước thân thể trạng huống hẳn là hội dần dần hảo đứng lên. Tổ Điệp nâng lên tay Bạch Khổng Tước, nhìn vậy bén nhọn móng tay thử dài:” Nếu ko là vì thân mình quá suy yếu, con rắn này hẳn ko thể nào đối phó ko được.

Tổ Điệp đem Bạch Khổng Tước cẩn thận chuyển qua đệm cỏ, bởi vì ko dám lưu Tô Tử Duyệt 1 người vào lúc này, hắn cũng ko dám đi hái thuốc, chỉ có thể lo lắng cấp Mẫn Mặc đến giải quyết vấn đề.

Lại nói Mẫn Mặc dạo này luôn chạy ngược chạy xuôi chiều cổ, tiểu bướm con là mất rất lớn khí lực mới tìm được hắn. Sau khi nói tình huống đại khái, Mẫn Mặc mang 2 cái nội vụ cầm được, liền cùng nhau tới.

Tro khoảng thời gian này đối Tổ Điệp mà nói quả thực chính là dày vò, tro mắt nhìn Bạch Khổng Tước càng ngày càng suy yếu, lại bất lực. Hẳn ko dám gọi tỉnh Tô Tử Duyệt, cùng với tỉnh lại khó chịu, còn không

bằng làm cho nàng nữa trốn tránh một hồi. Thẳng đến thấy Mẫn Mặc đoàn người, hân thể này mới nhẹ nhàng thở ra.

2 cái nội vụ cấp Bạch Khổng Tước thượng được, Mẫn Mặc lấy đến được đều là tốt nhất, huyết rất nhanh liền ngừng. Mẫn Mặc vừa tiến đến liền bước thẳng đến Tô Tử Duyệt, thấy nàng chỉ là ngất xỉu, này mới buông ra tâm. Hắn đối Tô Điệp nói:” Hoàn hảo ở tại chỗ này ko phải nàng:” Mẫn Mặc nói xong, ngồi xổm xuống kiểm tra cái kia đã muốn chết đi cự mạng. Kỳ thật loại này sinh sôi gắt gao ở Ma đô nhìn mãi quen mắt, chỉ là vì là Tô Tử Duyệt, cho nên hắn mới phá lệ để bụng.

Tô Điệp cười khổ 1 chút, gạt đầu ý phải, rồi mới nói:” Đối cái địa phương nói chuyện đi, nơi này ta sợ ko an toàn.

Mẫn Mặc 1 thời gian cũng nghĩ ko ra phải đem bọn hắn đi đi nơi nào, cuối cùng Tô Điệp đề nghị đi tới hốc cây mà bọn họ ngự ở bờ biển, ko thể nghĩ được phương án tốt hơn cũng chỉ có thể như thế. Dọc theo đường đi Mẫn Mặc ôm Tô Tử Duyệt, 2 cái nội vụ nâng Bạch Khổng Tước, Tô Điệp dùng 1 mảnh thật lớn lá cây gói thi thể cục cứng đi theo sau.

Tô Tử Duyệt ở Mẫn Mặc bế lên chính mình thời điểm liền tỉnh lại, nàng 1 đôi mắt mở to, thẳng lẳng lẳng nhìn thiên, Mẫn Mặc cùng nàng nói rất nhiều nàng 1 câu cũng ko có nghe lọt vào. Loại trạng thái này vẫn duy trì đến khi Tô Tử Duyệt trở lại cái hốc cây cận bờ biển kia, cảm nhận hoàn cảnh quen thuộc làm cho nàng tỉnh táo lên 1 chút, nàng chung quy mở miệng hỏi:” Hắn ko có việc gì đi?

Mẫn Mặc lắc đầu nói:” Ko có việc gì, rất nhanh hội hảo lên:” Hắn do dự 1 chút, ko có đem trạng huống cục cứng nói với Tô Tử Duyệt.

Lại nghe Tô Tử Duyệt chủ động hỏi:” Cục cứng... mất rồi?

Mẫn Mặc cùng Tô Điệp liếc nhau, đồng thời bảo trì im lặng.

Tô Tử Duyệt tro lòng sớm hiểu rõ, nàng nhẹ nhàng nói:” Để cho ta nhìn hắn, còn chưa kịp gặp mặt nữa.

Tô Điệp do dự 1 chút, nhưng vẫn đem cục cứng còn dùng lá cây gói kỹ lưỡng đưa cho Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt mở ra lá cây, chỉ thấy 1 cái máu chảy đầm đìa miệng vết thương vừa lúc ở chỗ ngực cục cứng. Nàng nhẹ nhàng mà dịu dàng vuốt ve cục cứng khuôn mặt nhỏ nhắn còn ko có rõ hình, nước mắt như chắt đứt tuyến châu ngọc chảy xuống. Nàng nói:” Cục cứng a, thực sự ko đúng. Là ma ma hại người cùng ba người.

Mẫn Mặc chau mày, nói:” Chỉ cần khổng tước ko có việc gì, cục cứng còn có thể lại có. Người cũng đừng quá tự trách, hôm nay cho dù có thay đổi người ở tro hốc cây, cũng chỉ là thêm 1 cái mạng người mà thôi.

Tô Tử Duyệt lắc đầu nói:” Ta lúc trước hắn là nghe hắn, ta hắn là lưu lại phụ dẫn. Nếu phụ dẫn người là ta, Tô Điệp nhất định hội lưu lại theo giúp ta, sự tình liền sẽ ko thay đổi thành như bây giờ.

Tô Điệp nói:” Sự tình đã muốn xảy ra, cũng đừng lại nghĩ. Huống hồ lúc trước nếu thật là người lưu lại phụ dẫn, ta cũng ko có lý do gì lưu lại cùng người. Việc cấp bách vẫn là để cho Bạch Khổng Tước dưỡng hảo thân thể.

Tô Tử Duyệt ko có nghe thấy an ủi của 2 người tiếp tục nói:” Hắn ở thời điểm cùng con rắn kia chém giết, ta cứ nhiên đang...:” Tô Tử Duyệt nói cũng ko thể nữa tiếp tục, ô ô khóc lên:” Cục cứng mất, ta làm sao công đạo với hắn đây?

Nàng ở cùng chính mình làm tình, vì thế, Tô Điệp cùng cảm thấy áy náy, hân nhất thời cũng ko biết nên nói gì hảo, xoay người yên lặng ly khai.

Thấy Tô Tử Duyệt cái dạng này, Mẫn Mặc ko thể ko đau lòng, nhưng là chính mình an ủi nàng nàng 1 câu cũng ko nghe lọt. Hắn nhìn Bạch Khổng Tước liếc mắt 1 cái, có lẽ hiện tại chỉ có hắn mới có thể làm cho Tô Tử Duyệt tỉnh lại. Nghĩ đến đây, Mẫn Mặc đi đến bên người Bạch Khổng Tước, đôi tay đặt ở trên mấy miệng vết thương nghiêm trọng nhất thân hắn, chậm rãi đem ma lực hội tụ ở chỗ lòng bàn tay. Chỉ thấy 1 đoàn hồng quang theo dưới chướng Mẫn Mặc tràn ra, rồi mới tại chỗ miệng vết thương Bạch Khổng Tước từ từ khép lại. Hắn lại dùng đồng dạng phương pháp trị Bạch Khổng Tước trên thân mấy chỗ miệng vết thương khác.

1 lát sau, Bạch Khổng Tước liền xa xăm tỉnh lại, nhìn qua lại vẫn như cũ suy yếu. Hắn sững sốt 1 chút, nhìn thấy Mẫn Mặc sau liền đoán được là hắn trị thương giúp mình, hắn vội vàng đứng dậy hành lễ tạ ân Mẫn Mặc. Chợt nghe Mẫn Mặc nói:” Đứa nhỏ ko còn, nàng hiện tại ưu tư rất ko ổn định. Người...” Mẫn Mặc nói tới đây dừng lại, rõ ràng là nữ nhân khiến mình nóng ruột nóng gan lại phải giao cho nam nhân khác đi an ủi, loại tình huống này làm cho hắn cảm thấy chính mình rất uất ức.

Bạch Khổng Tước gật gật đầu nói:” Ta biết rồi.

Mẫn Mặc thấy thế liền ko muốn nhiều lời nữa, ở trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn, rồi mang 2 cái nội vụ ly khai.

Sau khi Mẫn Mặc đi, Bạch Khổng Tước đi tới bên người Tô Tử Duyệt, chỉ nhìn thoáng qua cục cứng tro ngực nàng liền nhanh chóng đem ánh mắt dời đi, ko dám lại nhìn. Hắn nhẹ nhàng ôm Tô Tử Duyệt nói:” Thực sự ko đúng, là ta ko chiếu cố hảo hắn. Người đang giận ta?

Tô Tử Duyệt sững sốt 1 chút, rồi mới nhào vào tro lòng hắn khóc lớn lên, chỉ lặp lại duy nhất 1 câu:” Cục cứng ko còn.

Bạch Khổng Tước đôi mắt đỏ lên, hắn nhẹ nhàng vỗ lưng Tô Tử Duyệt nói:” Đừng khổ sở, hắn chỉ là cùng chúng ta ko có duyên phận. Đừng khóc, cục cứng thấy người cái dạng này cũng sẽ khổ sở. Người xem, ta ko phải còn tại ở đây sao?” Hắn nâng lên cằm Tô Tử Duyệt làm cho nàng nhìn thẳng chính mình, rồi mới hỏi:” Ta còn sống người ko vui sao?

Tuy rằng như vậy hỏi, nhưng là Bạch Khổng Tước lại thà rằng chính mình chết đi, cục cứng sống sót. Hắn đối cục cứng trút xuống nhiều lắm sự nịnh, tuy rằng ko có tỏ vẻ qua, nhưng là lúc cục cứng sinh ra ngày đó hắn khẩn trương cực kỳ, sợ hắn sẽ có cái việc gì. Biết hắn thuận lợi sinh ra thời khắc đó, của hắn tâm mới buông ra đến, loại cảm giác người mới làm cha vui sướng khó có thể nói nên lời. Nhưng mà ai có thể nghĩ đến cuối cùng nhưng lại là kết quả như thế này?

Tô Tử Duyệt nhìn Bạch Khổng Tước sâu thẳm 2 tròng mắt, rồi mới đưa hắn ôm chặt, nói:” Hoàn hảo người ko có việc gì... bằng ko ta nên làm sao đây a?

Thấy nàng chung quy bắt đầu ổn định tâm tình lại 1 chút, Bạch Khổng Tước mới thở dài nhẹ nhõm 1 hơi, hắn nhẹ nhàng vỗ lưng Tô Tử Duyệt, ở bên tai nàng hứa hẹn nói:” Ta cam đoan với người, chúng ta sau này sẽ có thật nhiều thật nhiều cục cứng.

Tô Tử Duyệt dùng sức gật gật đầu, rồi mới đem mặt mai nhập tro ngực Bạch Khổng Tước, 2 người cứ như vậy vẫn ôm lẫn nhau ngồi rất lâu.

Tô Tử Duyệt cùng Bạch Khổng Tước cùng nhau mai táng cục cứng, bởi vì nếu trực tiếp hạ táng hội đưa tới 1 ít ma quỷ thực hủ thi (Ăn xác chết), cho nên bọn hắn trước đem cục cứng hỏa táng, rồi mới đem tro cốt hạ táng. Liền táng cách bờ biển ko xa địa phương, hồ là Bạch Khổng Tước tự tay đào. Cục cứng qua đời chuyện này, Tô Tử Duyệt tuy rằng sau đó ko có biểu lộ đi ra, nhưng là nàng thủy chung là tự trách. Bạch Khổng Tước lại thể hiện ra Tô Tử Duyệt ko nghĩ đến kiên cường mặt. Tuy rằng của hắn khổ sở ko thua Tô Tử Duyệt, nhưng rốt cuộc là nam nhân, tuy rằng bình thường hơi lười nhác, thời khắc mấu chốt hắn vẫn là sẽ vì Tô Tử Duyệt khởi động 1 mảnh thiên ko

47. Chương 47: Bù Diệp Lén Lút

Sau khi mai táng cục cứng, Tô Tử Duyệt cùng Bạch Khổng Tước cách nhà Tổ Diệp ko xa cũng làm 1 cái nhà. Nhà vừa mới làm xong, liền thấy 2 cái nội vụ xa xa đi tới, cuối cùng đứng ở trước mặt Tô Tử Duyệt làm 1 cái thỉnh động tác. Tô Tử Duyệt mờ mịt nhìn bọn hắn hỏi:” Mẫn Mặc tìm ta có việc gì?

2 cái nội vụ lắc đầu.

Thấy vậy, Bạch Khổng Tước tới gần nói:” Đi đi, bọn hần là đến mang người trở về:” Lúc này Bạch Khổng Tước tuy rằng còn có chút suy yếu, nhưng là khí sắc so với trước đã tốt hơn rất nhiều, có thể xem ra hần đang từng chút 1 khôi phục .

_ Trở về:” Tô Tử Duyệt sững sốt 1 chút, mới phản ứng lại đây bọn hần là tới mang chính mình hồi về cái hang đá kia. Vợ hỏi:” Sao hội như vậy, vậy chúng ta làm sao đây? Người ko phải nói còn muốn sinh thật nhiều thật nhiều cực cưng sao.

_ Ở Ma đô, mỗi người cơ hội đều là ngang hàng, ta sao có khả năng chiếm dụng 2 lần:” Bạch Khổng Tước sờ mềm mại tóc của Tô Tử Duyệt nói:” Ta ngay tại nơi này xây cho người 1 cái phòng ở, cùng Tổ Diệp giống nhau cấp người trở về, được ko?

Tổ Diệp cùng nhân ngư giống nhau còn có cực cưng chăm sóc, nhưng nếu chính mình đi rồi cũng chỉ thừa Bạch Khổng Tước 1 người. Tô Tử Duyệt do dự 1 chút nói:” Người 1 người được ko?

Bạch Khổng Tước hào ko thêm để ý cười nói:” Trước khi nhận thức người ta vẫn luôn 1 mình a.

Tô Tử Duyệt tro lòng đau xót, lại đối chính mình lúc trước lựa chọn sinh ra cực độ nghi ngờ. Chính mình hiện tại đã tốt lắm, tuy rằng xã hội nhân loại dự hoặc thật lớn, nhưng là nàng ở tro này vừa có nhà vừa có cực cưng, vì cái gì chính mình còn nhẫn nại kiên trì đi chịu khổ?

Bạch Khổng Tước thấy nàng do dự, tưởng nàng lo lắng chính mình, vợ nói:” Ta nếu thật sự nhàm chán sẽ đi tìm Tổ Diệp, người đừng lo lắng.

Tô Tử Duyệt nghe vậy “Phốc xuy” 1 tiếng nở nụ cười, nói:” Có quỷ mới tin người, mỗi lần người ta đến đây đều là 1 bộ dáng ko quan tâm.

Bạch Khổng Tước ở trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn, nói:” Người đừng bỏ chúng ta liền như thế đi ko trở về a:” Nói xong, đem Tô Tử Duyệt đẩy về phía 2 cái nội vụ.

_ Người chờ ta trở lại a:” Tô Tử Duyệt đi được 3 bước quay đầu nói.

Hồi đến hang đá, Tô Tử Duyệt đệ nhất sự kiện vẫn là kiểm kê số người, thuận tiện nhìn xem có người chính mình nhận thức hay ko. Tro hang đá trừ bỏ lần trước là đó người mới cũng ko có gương mặt nào mới hơn. Bùi Diệp như trước còn tại tro hang đá, chỉ là bụng cổ lên. Lúc này đây Tô Tử Duyệt phát hiện lần trước Mẫn Mặc tự mình đưa đến bờ biển vị nữ tử kia, nữ nhân đó hiển nhiên cũng nhận ra nàng, đối nàng hữu hảo cười. Tô Tử Duyệt tro bất tri bất giác nhẹ nhàng thở ra, đến từ Bùi Diệp áp lực quá lớn, nàng cũng ko muốn gây thù chung quanh.

Tô Tử Duyệt nhắc chân muốn muốn ngã ngồi bên cạnh nữ hài tử kia, bỗng nhiên phát hiện Bùi Diệp vậy đôi mắt giờ phút này chính chăm chăm nhìn chăm chú chính mình. Nàng do dự 1 chút, nhưng vẫn ko dám tới gần, chậm rãi đi hướng cái ao tắm. Nàng ko biết chính mình vì cái gì như vậy mâu thuẫn Bùi Diệp, nàng cảm thấy Bùi Diệp coi mình trở thành giả tưởng tình địch. Nhưng là cẩn thận suy nghĩ lại ko đúng, nàng lúc trước kêu chính mình đem cơ hội trả cho nhóm người muốn về nhà các nàng. Tô Tử Duyệt bỗng nhiên cảm thấy hần là làm cho Mẫn Mặc chạy nhanh đem thật lớn họa này đuổi về xã hội nhân loại đi, dù sao người thừa kế có chính mình kiếp sau, lưu Bùi Diệp lại, Tô Tử Duyệt tổng cảm thấy nội tâm chính mình có chút ko yên bất an.

1 lát sau liền ăn cơm, tro hang đá này đối Tô Tử Duyệt lực hấp dẫn duy nhất chỉ sợ cũng là đến từ đồ ăn xã hội nhân loại. Mẫn Mặc vẫn như cũ nhớ rõ dành cho nàng 1 phần lớn, điều này làm cho Tô Tử Duyệt có chút ko biết làm sao. Ăn cơm cũng ko có người cùng chính mình nói chuyện phiếm, nàng liền nhàm chán đành dựa vào 1 gốc cột đá ngủ.

Tro mơ hồ, Tô Tử Duyệt liền cảm thấy có người ở lay động chính mình. Mở đôi mắt liền thấy là lần trước gặp ở bờ biển nữ nhân đó, Tô Tử Duyệt vừa muốn há miệng nói, liền thấy nàng đem ngón trở phóng tới bờ môi làm 1 cái động tác chó có lên tiếng. Tô Tử Duyệt sững sốt, thuận phương hướng ánh mắt nàng nhìn lại, chỉ thấy Bùi Diệp cẩn thận ôm bụng, theo cửa động đi ra ngoài. Tô Tử Duyệt rất nhanh nhìn 4 phía, chỉ thấy nữ nhân khác đều bế đôi mắt nằm ở trên mặt đất, ko có người chú ý trước mặt sở phát sinh sự tình. Tro sơn động người cơ bản đều là yên lặng chờ chết, cũng ko có người đi quan tâm chuyện người khác.

Bùi Diệp vậy cốt sấu như sài thân hình (Ồm như bộ xương), còn lại mang thai, cả người có vẻ cực kỳ ko xứng hợp. Cái dạng này làm cho Tô Tử Duyệt nghĩ đến con nhện, tinh tế tứ chi, phối hợp 1 cái phình bụng tròn vo.

Nàng muốn đi đâu? Bài tiết địa phương là 1 cái nội thất ngay tại tro hang đá, tuyệt đối ko có khả năng phải đi ra ngoài. Gặp Bùi Diệp lập tức sẽ biến mất ở tro tầm mắt chính mình, Tô Tử Duyệt vội vàng dùng ánh mắt ý bảo cái gì đánh thức chính mình nữ tử cùng chính mình cùng nhau đi xem. Chỉ thấy vậy nữ tử bay nhanh lắt đầu, tro ánh mắt tràn ngập biểu tình hoảng sợ.

Tô Tử Duyệt cũng biết tro Ma đô tràn ngập nguy hiểm, nhưng là nàng rất tò mò Bùi Diệp đi về phía nào. Theo chính mình lần đầu tiên nhìn thấy nàng, nữa đến nàng ngày đó đối chính mình nói những lời kia, này nữ nhân quả thực thành Tô Tử Duyệt tro lòng 1 cái gai. Nàng rất muốn biết rõ ràng Bùi Diệp tro lòng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, mà hôm nay tựa hồ là 1 cái tuyệt hảo cơ hội. Tô Tử Duyệt cắn chặt răng, cuối cùng quyết định chính mình 1 người đi theo. Bùi Diệp như vậy suy yếu 1 cái nữ nhân cũng dám ra ngoài, nàng ko đạo lý cũng ko dám theo.

Ngoại truyện tiểu kịch trường chỉ 3 người chơi mặt chược

Lại nói Tô Tử Duyệt sau khi rời khỏi Bạch Khổng Tước nhàn đến chán, liền tìm đến Tổ Diệp, cũng đem hải lý nhân ngư lôi đi lên, thâu 1 bàn 3 người mặt chược.

Nhóm đại nhân đánh bài tiểu hải tử tự nhiên là ở 1 bên đùa, thế là tiểu bướm con cùng nhân ngư cực cứng có nhân sinh tro lần đầu tiên gặp.

Tiểu bướm con mới gặp nhân ngư cực cứng bị hách nhất đại khiêu, ko thể tin được này người quái dị cùng chính mình là từ cùng tro bụng mẹ đi ra, thầm nghĩ: Đứa nhỏ này nhìn quả thực ko khác gì quái vật.

Nhân ngư cực cứng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy tiểu bướm con, đem tế da non mềm thịt tiểu bướm con từ trên xuống dưới trước sau đánh giá sạch sẽ sau đó ở tro lòng tổng kết nói: Đứa nhỏ này nhìn có vẻ ngon a.

2 cái hải tử tro lúc đó lẫn nhau nghi kỵ, ko khí trên bàn lại sóng ngầm mãnh liệt.

Nhân ngư quăng ra 1 cái đông phong, liền nói:” Chắc, nữ nhân đó rốt cuộc có phẩm vị hay ko, nhưng lại chọn đúng ko có người muốn.

__ Tôi:” Vẫn bị tộc nhân xa lánh Bạch Khổng Tước cắn răng gầm gừ 1 tiếng, vậy nho nhỏ thanh âm dù là Tổ Diệp cũng có thể rõ ràng.

Lại nghe nhân ngư tiếp tục nói:” Ta nói giống đực nên có cái bộ dáng của giống đực, khuôn mặt dù có thể xem được cũng ko thể làm cơm ăn, xảy ra chuyện cũng khởi ko đến tác dụng.

__ Bốn điều:” Tổ Diệp bất động thanh sắc đánh ra 2 lá bài, trên trán ko ngừng co rúm râu lại biểu hiện hẳn giờ phút này nội tâm lo lắng. Ma bướm bộ tộc luôn luôn yêu thích hòa bình, ko thích chiến cơ hồ là mọi người đều biết.

__ Ai nha, điểm cùng:” Nhân ngư cao hứng đẩy ngã bài trước người của mình.

Bạch Khổng Tước trừng mắt lên nhìn 1 cái bài của Tổ Diệp, Tổ Diệp u oán nhìn thoáng qua Bạch Khổng Tước, tựa hồ muốn kéo 1 cái chiến hữu kẻ vai chiến đấu. Bạch Khổng Tước bị hẳn nhìn xem lạnh cả người, suýt chút nữa nổ thành từng mảnh vụn. Vội hỏi:” Tiếp tục tới tiếp tục tới.

Thế là nhân ngư lại nóng lòng muốn thử gia nhập chiến đấu.

Này 1 ngày, nhân ngư thành người thắng lớn nhất.

48. Chương 48: Dâm Trùng Huyệt Động (thượng)

Tô Tử Duyệt khinh thủ khinh cước đứng dậy, vậy nữ tử thấy nàng quả nhiên muốn đi ra gấp đến độ bắt lấy cánh tay Tô Tử Duyệt dùng sức lắc đầu, ý bảo nàng ko cần đi. Tô Tử Duyệt tro lòng cảm kích của nàng hảo ý, nhưng vẫn là trịnh trọng lắc đầu, rồi mới đem tay của nàng buông ra. Dưới ánh mắt lo âu của nữ tử kia, Tô Tử Duyệt thật cẩn thận đi ra ngoài.

Tô Tử Duyệt thân thủ hiển nhiên so với suy yếu còn có thai Bùi Diệp tốt thượng rất nhiều, nàng ở tro thông đạo xa xa theo đuôi, Bùi Diệp hoàn toàn ko biết. Nàng 1 mình đi thẳng về phía trước, ngay tại nhanh chóng tiếp cận bên ngoài thời điểm, Bùi Diệp bỗng nhiên quay đầu. Sợ tới mức Tô Tử Duyệt vội vàng nghiêng người dấn tại phía sau vách tường đá hơi nhô ra, Tô Tử Duyệt sợ tới mức tim đập như sấm, sợ chính mình hành tung bại lộ. Đợi 1 hồi ko thấy tình huống khác thường, Tô Tử Duyệt lặng lẽ nghiêng đầu tìm tòi đến tột cùng là gì, lại phát hiện cửa động đã ko còn bóng dáng Bùi Diệp.

Tô Tử Duyệt vội vàng bước nhanh chạy khỏi hang động, nhìn đến bóng dáng Bùi Diệp cũng chưa có đi quá xa, nàng thể này mới thoảng nhẹ nhàng thở ra, rồi mới tiếp tục theo đuôi. Sau khi ra khỏi động, Tô Tử Duyệt phát hiện hiện tại đã hơn nửa đêm. Ban đêm Ma đô cực kỳ nguy hiểm, như vậy Tô Tử Duyệt càng thêm hoài nghi mục đích của Bùi Diệp tro việc này.

Tô Tử Duyệt vẫn theo Bùi Diệp đi qua 1 quãng đường dài giống như tro động, rồi mới đi vào 1 mảnh thấp bé rừng cây, chỉ thấy Bùi Diệp chợt lóe thân vào tro mảnh rừng. Tô Tử Duyệt nhìn rừng cây đen tuyền do dự 1 chút, nhưng sau lại thấy Bùi Diệp đi như vậy hẳn là quen thuộc, hẳn là ko thành vấn đề. Nghĩ đến đây, nàng liền cũng theo đi vào.

Đi vào rừng cây sau đó Tô Tử Duyệt càng thêm cẩn thận hơn, nàng ko dám tiến gần quá, sợ chính mình đi đường thanh âm bị nghe được. Đi theo Bùi Diệp ở tro rừng càng đi càng sâu, Tô Tử Duyệt bắt đầu có chút sợ hãi, liền tro 1 vài giây ko lưu ý này, xa xa đi ở phía trước Tô Tử Duyệt Bùi Diệp bỗng nhiên ko thấy. Ngắn ngủn vài giây chung quy nàng ta ko có khả năng đi địa phương xa, Tô Tử Duyệt vội vàng hướng về phía trước chạy đến. Ngay tại nàng nhanh chóng chạy đến Bùi Diệp biến mất, sau đầu đột nhiên bị người hung hăng đánh 1 gậy.

Tô Tử Duyệt căn bản ko cần nghĩ liền biết là ai tập kích chính mình, Bùi Diệp suy yếu thân thể ko có khả năng sử xuất nhiều khí lực, cho nên Tô Tử Duyệt cũng ko có té xỉu, nhưng choáng váng làm cả người ngã đổ ở trên mặt đất. Tô Tử Duyệt sau khi ngã xuống đất đệ nhất sự kiện chính là giãy dụa muốn đứng lên.

Bùi Diệp cũng biết ko thể làm cho nàng đứng lên, thế là nàng huy động thô nhánh cây tro tay đối Tô Tử Duyệt đầu luân qua. Tô Tử Duyệt bay nhanh dùng cánh tay bảo vệ đầu, vậy 1 gậy gộc đánh vào cánh tay của nàng thượng, sinh đau. Đánh xong này 1 gậy gộc Bùi Diệp thấy cũng ra ko bao nhiêu khí lực, nàng ném xuống tro tay mộc côn, nhìn trên mặt đất Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt thấy nàng đình chỉ công kích, vội vàng tay chân cùng sử dụng muốn đứng lên. Ko đợi Tô Tử Duyệt đứng thẳng, Bùi Diệp dùng lực đẩy Tô Tử Duyệt 1 phen. Tô Tử Duyệt lão đảo vài bước, lại ngã xuống đất. Tô Tử Duyệt lại tính đứng dậy thêm 1 lần, rồi mới lại bị Bùi Diệp đẩy lui vài bước ra sau rồi mới trọng tâm ko ổn định lại lần trên mặt đất. Nàng chung quy nhện ko được mắng:” Shit! Người đứng là điên rồi!

Bùi Diệp mắt lạnh nhìn Tô Tử Duyệt, cũng ko thèm đáp lại. Lại ở Tô Tử Duyệt thêm 1 lần đứng lên nữa thời điểm, lại đẩy nàng 1 phen.

Tô Tử Duyệt đang lão đảo bỗng nhiên ý thức được nàng đây là muốn đẩy mình đổ lên chỗ nào đi, nghĩ vậy 1 chút, nàng thầm nghĩ: Tiếp theo ta ko đứng dậy, xem nàng làm sao đây. Nhưng là nàng giác ngộ quá muộn, lúc này Tô Tử Duyệt đã muốn cảm thấy dưới chân mặt phẳng ko còn, cả người trọng tâm ko ổn định ngã người về phía sau. Tro bối rồi nàng phát huy ra bản năng lớn nhất, nàng cầm ở cánh tay Bùi Diệp đẩy nàng thời điểm ko kịp thu hồi.

Lúc này Bùi Diệp trên mặt chung quy lộ ra biểu tình cực độ khủng hoảng, nàng ý đồ giãy dụa rơi tay Tô Tử Duyệt. Nhưng là suy yếu nàng nào có thân thể khỏe mạnh như Tô Tử Duyệt sức lực lớn, cuối cùng bị Tô Tử Duyệt mang cùng nhau tiến vào tro huyết động. Thật sự là tự tạo nghiệt ko thể sống, Bùi Diệp nghĩ, lộ ra 1 cái tự giễu cười.

Cái huyết động kia ko sâu, dù vậy Tô Tử Duyệt sau khi ngã xuống cũng cảm thấy cả người xương cốt đều như là muốn nát. Bên cạnh Bùi Diệp thắm hơn rất nhiều, chỉ thấy nàng sắc mặt trắng bệch ôm bụng, tro miệng ko ngừng kêu đau. Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn nàng liếc mắt 1 cái, mắng câu:” Đáng đời:” Như vậy 1 ngã, ko đem đứa nhỏ tro bụng ngã ra mới là lạ.

Tô Tử Duyệt chịu qua 1 gậy gộc đầu giờ phút này lập tức lại đau, đau tựa hồ so với vừa rồi lợi hại hơn, nàng lo lắng sợ là não sẽ bị chấn động. Tô Tử Duyệt mượn ánh trăng đánh giá này huyết động, đây là ai làm ra cạm bẫy này. Chỗ cửa động bị 1 ít nhánh cây cùng lá cây che đầy ở, nếu ko phải các nàng rơi vào đến phá hủy cái cửa động này, căn bản xem ko ra tới nơi này còn có 1 cái bẫy. Như vậy Bùi Diệp hiển nhiên là biết cái động này, Tô Tử Duyệt ko hiểu nổi vì cái gì 1 phụ nữ thai có thai có thể sau lưng Mẫn Mặc cùng 2 cái nội vụ đào ra 1 cái động như thế lớn, như vậy nàng làm sao biết được nơi này?

Tô Tử Duyệt giãy dụa đứng lên, muốn nhìn 1 chút có thể hay ko theo cái động khẩu đi lên. Tô Tử Duyệt sờ vách tường qua 1 vòng, 4 phía ko có địa phương nào rắn chắc. Nàng thử nhảy dựng lên phía cửa động, phát hiện còn kém như vậy 1 đoạn, thế là nàng đối Bùi Diệp nói:” Người đến bên này quỳ xuống, chúng ta chồng người đi ra, ta đi lên sau đó nghĩ biện pháp đem người kéo lên:” Tô Tử Duyệt lời này thời điểm đều ở tro lòng nghĩ tốt lắm, nàng ta nếu cự tuyệt, vậy chính mình sẽ nói nàng 1 cái phụ nữ có thai cũng ko thể 1 mình đi lên được.

Ai ngờ Bùi Diệp lại thắm đậm cười, nói:” Ko còn kịp rồi.

Tô Tử Duyệt bị nàng vậy đầu lâu bình thường tươi cười dọa rùng mình 1 cái, chợt nghe chung quanh có 1 chút tất tất tốt tốt thật nhỏ tiếng vang. Tô Tử Duyệt cảnh giác hỏi:” Là tiếng vang gì?

Bùi Diệp nở nụ cười 1 chút, ko có trả lời.

Gấp tiếp theo Tô Tử Duyệt liền nhìn đến có rậm rạp sâu theo các góc lớn nhỏ tro huyết động tuôn đi ra. Ở dưới ánh trăng Tô Tử Duyệt thấy ko quá rõ ràng, chỉ có thể đại khái nhận ra loại này sâu số lượng rất nhiều, mỗi 1 con đều lớn bằng bàn tay. Chúng nó bộ dạng có điểm tựa con rết cùng con cua kết hợp lại, toàn thân ngăm đen, nhiều chân, cái đuôi tựa hạt quả như vậy cao cao kiêu ở trên lưng. Bọn hắn nhanh chóng tuôn đi ra, đem Tô Tử Duyệt cùng Bùi Diệp vây quanh.

Tô Tử Duyệt e ngại còn trùng, hướng chỉ là như thế nhiều sâu. Nàng giờ phút này dọa cả người run run, ngay cả đứng khí lực đều ko có, thiếp dựa vào vách tường, mềm hoạt ngồi ở trên mặt đất. Nàng đã muốn xem ko hơn suy nghĩ Bùi Diệp vì cái gì muốn đẩy mình đến nơi đây, chỉ biết ôm thân thể ko ngừng nức nở.

Bùi Diệp trạng huống so với Tô Tử Duyệt xem cũng ko hơn bao nhiêu, nàng rơi xuống thời điểm bụng bị hung hăng đụng phải 1 chút, loại toàn thân đau đã muốn làm cho nàng xem nhẹ cảm giác sợ hãi vốn nên có. Giờ phút này, Bùi Diệp cảm thấy dưới thân có nóng nóng chất lỏng lưu đi ra. Nàng thân thủ lau 1 phen, là huyết. Xem ra chính mình nhất định ở tro này sinh.

49. Chương 49: Dâm Trùng Huyết Động (hạ)

Là đó sâu nhanh chóng đem 2 người vây quanh, Tô Tử Duyệt đứng lên muốn chạy, nhưng là 4 phương 8 hướng đều là loại này sâu, căn bản liền cái địa phương đặt chân đều ko có. Là đó sâu tuôn ra lại gần sau đó liền thuận cẳng chân Tô Tử Duyệt bắt đầu hướng lên trên di, Tô Tử Duyệt hất rơi 1 ít sau lại sẽ có con mới hiện lên đến, 2 chân rất nhanh đã bị loại này sâu đi toàn.

Ngay tại Tô Tử Duyệt gấp đến độ ko biết như thế nào cho phải, bỗng nhiên cảm thấy trên đùi bị cắn 1 chút, gấp tiếp theo lại vô số chỗ bị cắn. Bị cắn qua địa phương rất nhanh liền trở nên chết lặng ko còn cảm giác, cuối cùng Tô Tử Duyệt 2 chân căn bản ko có biện pháp chống đỡ nàng tiếp tục đứng thẳng, thân thể của nàng liền như vậy mềm nhũn, thẳng tắp từ từ đổ đi xuống. Tô Tử Duyệt ngã xuống thời điểm, thân mình áp ở trên mặt đất là đó sâu thân thể thượng, cho nên cũng ko thấy đau. Nhưng lại áp chết 1 mảnh sâu, nàng có thể cảm giác được sâu thân thể bạo liệt khai chảy ra chất lỏng bắn tung tóe đến sau lưng chính mình, loại này quý dị cảm giác làm cho nàng muốn phun.

Tô Tử Duyệt sau khi ngã xuống, là đó sâu nháy mắt đi đầy thân thể của nàng. Tô Tử Duyệt hoài nghi là đó sâu có thể phân bố ra ma túy thần kinh độc tố, đó độc tố khuếch tán rất nhanh, nàng hiện tại đã có biện pháp khống chế chính mình tứ chi. Phía trước bị Bùi Diệp đánh qua sau não vẫn ần ần đau, đã ở chính mình bị đó sâu cắn qua sau khi ko lâu, cũng ko còn cảm giác đau đớn nữa.

Tô Tử Duyệt nhìn đó sâu ở chỗ hạ thể chính mình từ từ di đến, tựa hồ muốn tìm đến nhập khẩu tiến vào. Chỉ thấy 1 cái sâu đi đến lối vào tiểu huyết Tô Tử Duyệt, dùng nó là đó chân chặt chẽ bắt lấy 2 cánh hoa Tô Tử Duyệt. Vậy con trùng nguyên bản kiêu ở trên lưng cái đuôi bắt đầu từng chút 1 trưởng lớn, cuối cùng nhưng lại so với dương cụ nam tử trưởng thành còn muốn thô to mấy phần, này cực đại vĩ bộ so với thân thể nó còn muốn lớn hơn rất nhiều. Chờ hoàn toàn trưởng lớn sau, vậy nguyên bản thượng kiêu cái đuôi bỗng nhiên phiến xuống dưới, rõ ràng lưu loát sáp nhập tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt còn ko có nhuần ẩm ướt.

Tô Tử Duyệt bị xô xuyên qua vậy tro nháy mắt chung quy lên tiếng khóc rống, nàng bắt đầu hối hận, hối hận vì cái gì muốn theo Bùi Diệp đi ra, gặp phải đó phiền toái. Phía trước còn cố kỵ Bùi Diệp ở tro động này, bởi vì ko muốn bị xem thường, khóc thời điểm cũng ko có lên tiếng. Nhưng mà hiện tại, nàng đã muốn xem ko hơn như vậy, nàng thâm nghĩ nhanh chút có người phát hiện chính mình biến mất, rồi mới đem nàng cứu đi ra.

Nghĩ như vậy, nàng giương mắt nhìn cửa động, lại hoảng sợ phát hiện có thật nhiều sâu đang ở chỗ cửa động 1 lần nữa chế tác cạm bẫy. Chúng nó có con ngậm làm lá cây, có con ngậm nhánh cây, đang ở bận rộn chữa trị cái động khẩu kia. Chiều như vậy đi xuống, có lẽ ko cần đợi đến hừng đông có thể 1 lần nữa đem cái cửa động bao trùm ở. Vậy Mẫn Mặc bọn hắn còn có thể tìm được chính mình ko? Tô Tử Duyệt bắt đầu lo lắng đứng lên.

Ngay tại đệ nhất con trùng ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt co rúm này tro khoảng thời gian ngắn, bên cạnh đã có rất nhiều sâu vĩ bộ trưởng thành đứng lên, chúng nó ko ngừng nhanh hơn di động tốc độ biểu hiện ra chúng nó giờ phút này lo âu. Chung quanh lớn mảnh sâu trên thân đều có 1 cái vĩ bộ rất trắng kiện, loại này cảnh tượng cực kỳ khủng bố.

Vậy 1 cái sâu ko biết ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt co rúm bao lâu, chung quy bắn ra. Nó ở bản tinh thời điểm vĩ bộ thân đi ra 1 vật thể giống như cây châm, này căn châm trực tiếp trát nhập tro cổ tử cung Tô Tử Duyệt, đem tinh dịch bắn ở tro tử cung. Chi tiết đó Tô Tử Duyệt cũng ko biết, chỉ là sau khi tinh dịch chiếu vào đi 1 đoạn thời gian Tô Tử Duyệt cảm thấy dưới thân như là có đoàn hỏa thiêu lên, hơn nữa bắt đầu có mật dịch ko ngừng từ tro tiểu huyết trào ra. Tô Tử Duyệt cũng ko biết là đó sâu sinh thực khí bắn ra tinh dịch đồng thời cũng sẽ bắn ra đại lượng kích thích tố sinh dục, công năng tác dụng của nó cùng xuân được ko khác là mấy.

Đệ nhất con trùng con bắn qua xong, rốt cuộc ko còn khí lực nằm tại trên thân Tô Tử Duyệt. Nó rút ra đã muốn mềm nhũn vĩ bộ, rồi mới rơi lạc ở trên mặt đất chết đi. Rất nhanh liền có con trùng thứ 2 tiếp nhận nó vị trí, bắt tại Tô Tử Duyệt hạ thể thượng, đem trắng kiện vĩ bộ sáp nhập tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt.

Lúc này Tô Tử Duyệt đã muốn dần dần mất đi ý thức, khát vọng phát tiết bản năng chiếm địa vị chủ đạo. Đứt quãng tiếng rên rỉ theo tro miệng của nàng tràn ra, nàng khát vọng bị giữ lấy, cho dù là sâu cũng ko sao cả. Nàng muốn nâng lên phần eo đón ý nói đùa tro thân thể vậy con trùng co rúm, nhưng là bởi vì loại ma túy cảm giác ko có thối lui, nàng chỉ có thể ko ngừng mà cầu xin nói:” Cắm vào... ân... mau nữa... a...”

Loại này kỳ quái sâu phần eo cực kỳ linh hoạt, co rúm tốc độ cũng ko phải người bình thường có thể đạt tới. Tô Tử Duyệt đi theo nó co rúm, dâm đang tiếng kêu 1 lảng cao hơn 1 lảng:” A... muốn tiết ... đừng dừng nữa... a... ko được a...” Bởi vì tro cơ thể vậy con trùng lúc trước bắn ra xuân được duyên cớ, Tô Tử Duyệt chỉ bị chọc phạm 1 hồi, liền run run đạt đến cao trào. 1 cổ dâm đang nhiệt lưu từ tro tiểu huyết phun ra, kiêu tại kia con trùng đang ở co rúm vĩ đầu.

Vậy sâu bằng bản năng giao phối, cũng ko quản Tô Tử Duyệt cao trào sau run rẩy thân mình, vẫn như cũ dùng vậy mãnh liệt tốc độ như trước đưa đẩy. Tô Tử Duyệt mở miệng, từng ngụm từng ngụm thở khí. Bên cạnh là đó phát tình nôn nóng sâu có 1 chút thủy chung tìm ko thấy nhập khẩu, chung quy khẩn cấp đem trắng kiện vĩ bộ sáp nhập tro miệng đang mở của Tô Tử Duyệt.

— A ngô...” Tô Tử Duyệt dâm tiếng kêu cứ như vậy bị đổ ở tại tro yết hầu, chỉ có thể phát ra “Ồ ồ”

buồn rên thanh. Chờ sau khi ghé vào Tô Tử Duyệt tiểu huyết thượng khoái hoạt vậy con trùng phun ra nóng bỏng tinh dịch, lại có đại lượng kích thích tổ sinh dục được tiêm tiến vào tro cơ thể Tô Tử Duyệt. Vậy con trùng hoàn thành sứ mệnh theo Tô Tử Duyệt thân thể thượng bóc ra, lập tức lại có sâu khác bổ thượng vào vị trí kia. Có sâu thậm chí bởi vì tranh đoạt mà bắt đầu cắn xé lẫn nhau.

Bùi Diệp bên kia tình huống so với Tô Tử Duyệt muốn ko hơn rất nhiều, nàng cũng giống vậy bị loại này sâu đốt đêm hạ. Nàng đã ko còn cảm giác bụng đau đớn, nàng ko biết thể nào tại loại chết lặng trạng thái hạ đem đứa nhỏ đẩy dời khỏi sản đạo. Tệ hơn là, 1 cái sâu đã muốn bắt đầu ở tro tiểu huyết nàng co rúm. Đi theo sâu tinh dịch bị rót vào tiến chính mình tro cơ thể, tiểu huyết bắt đầu mỗi ngứa khó nhịn. Nàng đã muốn xem ko hơn đứa nhỏ tro bụng, chỉ có thể dâm dăng quát to nghênh đón con trùng tiếp theo đưa đẩy.

Bùi Diệp cảm thấy có chất lỏng cuộn cuộn ko ngừng từ tro tiểu huyết trào ra, nàng biết vậy ko chỉ là chính mình dâm dịch, còn có máu, nhưng là mãnh liệt khoái cảm làm cho nàng ko rảnh đi bận tâm việc đó. Ngay tại bị ko biết đệ mấy con trùng đưa đẩy thời điểm, vậy kịch liệt khoái cảm khiến cho Bùi Diệp tử cung mãnh liệt co rút lại. Loại này co rút lại làm cho đứa nhỏ tro bụng chung quy bị đẩy đi ra, Bùi Diệp ko cảm giác đau đớn, loại này kỳ dị cảm giác làm cho nàng hết nhỏ 1 tiếng liền đến cao trào.

Theo tro dừng đạo hoạt ra túi thai trực tiếp đỉnh rớt chộp vào Bùi Diệp lối vào tiểu huyết vậy chỉ đồ thừa trùng, rơi đến trên mặt đất. Chung quanh sâu bị loại trạng huống đột phát này hấp dẫn qua, đem vậy mới sinh túi thai tròn tròn vây quanh. Đứa nhỏ sinh ra tro quá trình Bùi Diệp chảy ko ít huyết, loại này nồng đậm mùi máu tươi nháy mắt phiêu tán ở tro động, điều này làm cho là đó trách trùng càng thêm cuồng cuồng. Chúng nó ở cái gì đứa trẻ mới sinh chung quanh ko ngừng mà động, cuối cùng sau khi phát hiện vậy cũng ko phải có thể giao phối giống cái liền 1 ừng mà lên, bắt đầu cắn xé đứng lên.

50. Chương 50: Được Cứu Vớt

Là đó trùng 1 ừng mà lên phút thực Bùi Diệp vừa mới dẫn hạ đứa nhỏ, Tô Tử Duyệt cơ hồ có thể nghe được thanh âm chúng nó nhấm nuốt vậy đứa nhỏ còn mềm mại xương cốt thời điểm phát ra, vậy thanh âm làm cho người ta ko rét mà run.

Đi theo thời gian chuyển dời, ở chỗ cái cửa động là đó bận rộn trùng chung quy đem cái cạm bẫy bị phá đi kia chữa trị hoàn hảo. Đi theo cái cửa động bị ngăn chặn, 1 tia ánh trăng cuối cùng cũng bị che ở bên ngoài. Tro động tối thâm thú ko thể thấy được 5 ngón tay, chỉ có thể nghe thấy sâu di động thời điểm phát ra tất tốt thanh, hơn nữa có thể ngửi được vậy nồng đậm mùi máu tươi.

Bất quá đó đối với Tô Tử Duyệt cùng Bùi Diệp mà nói đều đã ko còn trọng yếu, các nàng tro cơ thể dâm độc làm cho các nàng ko rảnh bận tâm chung quanh phá hư cảnh, chỉ biết đơn thuần hưởng thụ thân thể sở mang đến khoái cảm.

Lại nói Mẫn Mặc ở buổi sáng ngày kế mới biết được Tô Tử Duyệt cùng Bùi Diệp mất tích.

Sáng sớm vậy 2 cái nội vụ như cũ đưa cơm đến tro hang đá, lại phát hiện thiếu 2 người, trọng yếu hơn là tro đó có nữ tử tro tâm của đại vương bọn hắn. Cái sự tình này rất lớn nha, 2 cái nội vụ mang áp lực đem việc này hội báo cho Mẫn Mặc, đáp lại bọn hắn là đổ ập xuống liền hoàn chỉnh bối- Liền cái nữ nhân đều trông ko được, ta dưỡng các người dùng làm gì hả?

Mẫn Mặc rất nhanh chóng liền truy ra được người duy nhất chứng kiến quá trình diễn ra sự việc, Mẫn Mặc vốn là cực kỳ ko thích này nữ nhân động hay bất động liền khóc sụt sùi, hơn nữa cực kỳ ko phối hợp cùng bọn hắn, lại ko ngờ rằng thời khắc mấu chốt nàng cũng phá thượng ko ít công dụng. Tuy rằng nàng vừa nhìn thấy vậy 2 cái nội vụ liền bắt đầu náo khóc ko ngớt, nhưng là ở Mẫn Mặc cưỡng bức cùng dụ dỗ cũng đại khái nói ra sự tình diễn ra: Tô Tử Duyệt theo đuôi 1 cái nữ tử lớn bụng chẳng khác đầu lâu là mảy đi ra ngoài cũng chưa thấy trở về.

Tro Ma đô có rất nhiều ma quỷ khứu giác đều phi thường linh mẫn, bằng vào mùi tìm người cũng ko phải việc gì khó. Chỉ là bởi vì là đó trùng đem cạm bẫy 1 lần nữa che lại, vì vậy che giấu rất nhiều mùi, thể là

quá trình cứu vớt lại gia tăng thêm 1 phần khó khăn. Mẫn Mặc tìm được Tô Tử Duyệt thời điểm đã muốn gần hoàng hôn, lúc ấy Tô Tử Duyệt tro miệng cùng tro tiểu huyết đều bị ép chứa đựng vĩ bộ của côn trùng, nhìn qua cực kỳ mỗi mọt, nhưng tro ánh mắt lại vẫn như cũ khát vọng tình dục âu yếm. Tro huyết động trải rộng thi thể trùng, theo tro số lượng kinh người này liền có thể thấy được các nang là như thế nào bị đối đãi.

Mẫn Mặc ở sau khi nhìn thấy tình cảnh này, trên thân liền lan tỏa ra lệ khí đáng sợ làm cho là đó trùng nháy mắt tán loạn bỏ đi khắp nơi. Hắn bế lên như trước thần chí mơ màng Tô Tử Duyệt, thương tiếc hôn lên trán của nang, rồi mới xoay người rời khỏi. 2 cái nội vụ do dự 1 chút, rồi mới nâng lên vẫn còn suy yếu Bùi Diệp theo Mẫn Mặc ly khai.

Mẫn Mặc ôm Tô Tử Duyệt đi vào phòng của hắn, đem nang phóng tới trên giường, lập tức liền có 1 cái lông xù tiểu gia hỏa tò mò bò lại gần. Là phía trước đại nạn ko chết được Mẫn Mặc lưu lại vậy độc nhất hỏa hồ. Đây tiểu gia hỏa vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nữ nhân từ khi sinh ra tới giờ, vây quanh Tô Tử Duyệt tò mò ngửi tới ngửi lui. Mẫn Mặc ko kiên nhẫn đem vương bện hắn ném qua 1 bên, tiểu gia hỏa cũng ko giận, run run lỗ tai, trương mắt to từ xa nhìn Mẫn Mặc nhất cử nhất động.

Tiểu gia hỏa này bộ dạng rất nhanh, mấy tháng công phu cũng đã từ nguyên lai lớn bằng bàn tay tiểu hồ ly đã dài hơn 1 thước. Mỗi ngày đi theo bên người Ma vương, tiểu gia hỏa này hấp thụ Ma vương lan tỏa ra khắp người ma khí, bộ dạng phiêu phiêu thân thể cường tráng. Nếu ko phải Mẫn Mặc giam cầm của hắn ma lực, nó hẳn là so với hình thể hiện tại còn muốn lớn hơn gấp đôi, hơn nữa đã có thể biến thành bộ dạng nhân loại. Nhưng là bởi vì Mẫn Mặc ép hắn hạ cấm chế, làm cho hắn chỉ có thể tựa cái sừng vật giống nhau mỗi ngày đi theo bên người Mẫn Mặc chạy tới lui.

Vậy 2 cái nội vụ cấp Mẫn Mặc 1 chén hồng sắc chất lỏng, Mẫn Mặc nâng dậy Tô Tử Duyệt giúp nang uy uống. Nội vụ Ất nhìn nhìn nội vụ Giáp, cuối cùng do dự hỏi Mẫn Mặc có cần cấp nữ nhân kia cũng 1 chén như vậy hay ko. Mẫn Mặc nghe vậy hừ 1 tiếng, neoh lại con người bên tro lộ ra 1 cổ xương tiêu điều khí. 2 cái nội vụ thấy thế ko dám nhiều lời, thức thời lui xuống, liên quan đến chuyện có nên cấp Bùi Diệp 1 chén được nước hay ko, cũng ko còn ai dám nhắc tới.

Tô Tử Duyệt sau khi uống xong được đại khái qua nửa giờ, nang bắt đầu ko ngừng mà nôn mửa đứng lên, nôn ra đều là 1 loại hơi hơi ngậy người hoàng đậm trù chất lỏng, đồng dạng chất lỏng cũng từ tro tiểu huyết ko ngừng chảy ra. Phun qua sau, Mẫn Mặc vẫn luôn buộc chặt thân thể mới hơi chút thả lỏng xuống. Hắn lại dặn vậy 2 cái nội vụ lấy đến đây đồng dạng được nước cấp Tô Tử Duyệt uống tiếp, rồi mới rửa sạch nang nôn đi ra chất lỏng. Nếu nhìn kỹ, có thể tại tro đậm hoàng sắc đậm trù chất lỏng kia phát hiện thật nhỏ ấu trùng trứng.

Ngày thứ 2, Tô Tử Duyệt khí sắc có vẻ tốt hơn nhiều, lại vẫn như cũ thần chí mơ màng, Mẫn Mặc lại cho nang uy hạ thêm tam bát được nước. Cứ như vậy đến chạng vạng thời gian, Tô Tử Duyệt mới có khuynh hướng tỉnh lại. Chỉ thấy sắc mặt của nang ửng hồng, chu môi khẽ mở, phun ra cũng là liên tiếp tiếng rên rỉ- Ân... cho ta...

Mẫn Mặc nhíu mày đưa ngón tay thăm tiến vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, chỉ thấy nơi này đã muốn bị dâm dịch tẩm ẩm ướt. Nguyên lai là đó trùng phân bố ra kích thích tổ sinh dục cũng ko cách nào lấy ra hết toàn bộ, Mẫn Mặc cũng là lần đầu tiên mới biết được điều này. Hắn đem 3 căn ngón tay khép lại, cắm vào tro tiểu huyết gấp trí của Tô Tử Duyệt, ko ngừng quấy. Ở Ma đô đã trải qua như vậy nhiều ma quỷ, nang tiểu huyết thể nhưng như trước gấp trí giống như hắn lần đầu tiên vào của nang lần đó.

— Ân... nhanh 1 chút...- Thân thể đã có thể nhúc nhích Tô Tử Duyệt ko kiên nhẫn đem đưa cái miệng, khát vọng được càng nhiều. Nang dâm dăng bộ dáng làm cho Mẫn Mặc vậy khổ hạ cự vật dần dần tỉnh lại, hẳn có bao nhiêu lâu ko cùng nang có thân thể thượng tiếp xúc? Mẫn Mặc nhìn nang đỏ tươi tiểu huyết, tro nào thoát ra 1 cái điên cuồng ý tưởng mà đến, hắn muốn giữ lấy nang.

Tô Tử Duyệt từ sau khi đi vào Ma đô đã muốn trải qua ki ít ma quỷ, tuy rằng Mẫn Mặc biết này cũng ko có nghĩa là nang có thể thừa nhận chính mình ma khí, nhưng là hắn muốn ném thử 1 chút. Nghĩ đến đây, hắn xoay người đặt ở trên đường cong gợi cảm thân thể Tô Tử Duyệt, vậy mềm mại xúc cảm làm cho hắn thở dài 1 hơi. Mẫn Mặc đỡ chính mình đứng thẳng gậy thịt, chậm rãi đưa vào tro tiểu huyết tràn đầy mặt nước của Tô Tử Duyệt.

— Ân...- Vậy bị lấp đầy cảm giác làm cho Tô Tử Duyệt khuây khoả rên rỉ lên tiếng, đồng thời tiểu huyết cũng khẩn cấp bắt đầu chủ động mút vào gậy thịt Mẫn Mặc.

— A...- Loại này cảm giác bị gắt gao bao vây, làm cho Mẫn Mặc phát ra 1 tiếng gầm nhẹ. Tro bắt tri bắt giác, hần vậy nguyên bản ngấm đen con mắt cũng biến thành mị nhãn, hơn nữa mơ hồ lộ ra 1 tia hồng quang. Hần bắt đầu chậm rãi co rúm chính mình sưng ko chịu nổi gậy thịt, ở tro hẹp hòi dừng đạo Tô Tử Duyệt mở 1 phen thiên địa.

— A... nhanh 1 chút... đừng ta... a...- Tô Tử Duyệt bắt mẫn hần thông thả tốc độ, trước sau dong đưa vòng eo muốn hần càng hoàn toàn âu yếm chính mình.

Mẫn Mặc chớp đôi mắt nhìn Tô Tử Duyệt dâm dăng bộ dạng, chung quy nhịn ko được thở dài 1 tiếng, rồi mới bắt đầu điên cuồng đưa đẩy đứng lên. Hần mỗi 1 lần đều hoàn toàn theo tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt bức ra, rồi mới thật mạnh sáp nhập, đánh vào nang tiểu huyết ở chỗ sâu tro vậy khối mềm thịt thượng.

— A... tuyệt quá... làm ta a...- Này điên cuồng tình ái làm cho Tô Tử Duyệt nhịn ko được thét chói tai, đồng thời, 1 tia hắc khí ở tro bắt tri bắt giác thuận thân thể Tô Tử Duyệt hướng về phía trước lan tràn, cao đến 2 gò má.

Còn nhớ rõ tiểu hồ ly này ko?

51. Chương 51: Tiểu Hồ Ly Trộm Thịt

Đang ở trên thân Tô Tử Duyệt điên cuồng co rúm Mẫn Mặc cũng chú ý tới điểm này, hần tro lòng cả kinh, cuồng quít rút ra gậy thịt vẫn chưa được phát tiết xong. Dù vậy, kia hắc khí cũng vẫn chưa tiêu tán. Mẫn Mặc cực kỳ sợ hãi, sợ Tô Tử Duyệt hội bởi vậy có cái gì ngoài ý muốn, đồng thời hối hận chính mình miễn cưỡng ép buộc.

Tô Tử Duyệt tựa hồ cũng ko biết trạng huống thân thể của mình kỳ dị, nang chỉ biết là gậy thịt Mẫn Mặc đột nhiên rời khỏi, làm cho nang theo đám mây nháy mắt ngã xuống đáy cốc. Tô Tử Duyệt tay thuận Mẫn Mặc rắn chắc ngực xuống phía dưới tìm kiếm, cuối cùng đi vào Mẫn Mặc vậy vẫn như cũ kiên đỉnh gậy thịt thượng. Tô Tử Duyệt bàn tay non mềm nhỏ bé cầm vậy cực nóng vật cứng nắm ở tro tay, cao thấp triệt động blowjob.

— Ân... đừng nao loạn...- Mẫn Mặc vốn muốn chuyên tâm quan sát tình huống của Tô Tử Duyệt, ko biết làm sao bị nang 1 đôi tay nhỏ bé quấy nhiễu tâm phiền ý loạn, thậm chí nhanh chóng 1 chút phát tiết ra. Gặp Tô Tử Duyệt nhìn qua trạng huống thân thể cũng ko có gì trở ngại, Mẫn Mặc liền đem tâm hơi buông lỏng xuống, ở trên thân Tô Tử Duyệt thay đổi hướng nằm. Cứ như vậy, 2 người tự thành tư thế kinh điển 69.

Tô Tử Duyệt chớp đôi mắt nhìn treo ở trước mặt chính mình cái này trắng kiện gậy thịt, hé miệng, đem này cự vật ngậm nhập tro khoang miệng ẩm áp ướt át của mình. Cùng lúc đó, Mẫn Mặc cũng cúi đầu ngậm ở Tô Tử Duyệt vậy 2 mảnh phần nộn đoá hoa, dùng đầu lưỡi bay nhanh bắt làm đứng lên.

— Ngô... ngô...- Tô Tử Duyệt tro miệng ngậm gậy thịt Mẫn Mặc, cho nên chưa phát ra tiếng rên rỉ liên toàn bộ bị đổ ở tại tro miệng, chỉ có thể phát ra ô ô nhẹ rên thanh. Hạ thân mật huyết ở Mẫn Mặc đùa hạ ko ngừng mà xông ra mật nước, đồng thời vậy tiểu huyết càng phát ra cảm thấy hư ko đứng lên, nang muốn càng thô to vật nhồi tro tiểu huyết của mình.

Mẫn Mặc cũng khởi 3 căn ngón tay, mạnh mẽ sáp nhập tro tiểu huyết đang khép lại của Tô Tử Duyệt, điên cuồng mà ở bên tro quấy đùa. Tô Tử Duyệt vòng eo theo Mẫn Mặc quấy tiết tấu ko ngừng lắc lư, tro miệng vẫn như cũ ko quên mút vào gậy thịt Mẫn Mặc. Mẫn Mặc ngón tay chuẩn xác tìm được vậy khối mềm thịt tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, ngón tay dịu dàng vuốt ve qua vậy ẩm áp tầng tầng nếp uốn, rồi mới ra sức va chạm vậy 1 chỗ.

— Ngô... ngô...- Tô Tử Duyệt bị ngón tay Mẫn Mặc chọc cơ hồ ko thể hô hấp, nang trước mặt trống rỗng, chỉ cảm thấy vậy tê dại cảm giác từ tro tiểu huyết vậy 1 chỗ ko ngừng mà hướng ra phía ngoài lan tràn,

cuối cùng chung quy đến cực hạn. 1 cổ nóng bỏng chất lỏng phun tuôn mà ra, tiểu huyết như rút gân bình thường cắn gấp ngón tay Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc đem Tô Tử Duyệt phun ra yêu dịch đều thu vào tro miệng, đóng đưa vòng eo bay nhanh ở tro miệng Tô Tử Duyệt co rúm đứng lên. Mỗi 1 hạ đều thâm trầm sáp nhập tro yết hầu Tô Tử Duyệt, sau khi thêm vài chục hạ, chung quy cũng nhịn ko được bắn ra nóng bỏng tinh dịch. Tô Tử Duyệt từng ngậm từng ngậm nuốt tinh dịch Mẫn Mặc, vẫn như cũ có rất nhiều ko kịp nuốt vào thuận khoe miệng của nàng chảy ra, nàng lại hồn nhiên bất giác.

Làm xong này hết thấy, Mẫn Mặc vội vàng xem xét hắc khí tro thân thể Tô Tử Duyệt. Là đó hắc khí so với vừa rồi đã vi đậm đi 1 ít, nhưng lại vẫn như cũ chưa tiêu tán, bất quá xem ra đối Tô Tử Duyệt ảnh hưởng cũng ko lớn. Mẫn Mặc ko dám tưởng tượng nếu vừa rồi chính mình ko có dừng lại đúng lúc sẽ có cái hậu quả gì phát sinh. Hắn nhẹ nhàng mà ở trên trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn, rồi mới ôm Tô Tử Duyệt nghỉ 1 chút. Làm này hết thấy thời điểm, Mẫn Mặc cũng ko có chú ý tới tại góc sáng sủa kia, vẫn có 1 đôi mắt sáng ngời nhìn ko chuyển mắt chăm chú nhìn 2 người bọn họ.

Lúc Tô Tử Duyệt tỉnh lại, phát hiện chỉ có 1 mình mình ở tro phòng Mẫn Mặc. Tro thân thể tựa có 1 đoàn hỏa đang thiêu giống nhau, nàng chính là bị đoàn hỏa này chước tỉnh. Dưới thân tiểu huyết mỗi ngứa khó nhịn, nàng cũng gấp đùi, qua lại ma sát, ý đồ giảm bớt loại cảm giác ko khỏe này, nhưng là cũng ko có khởi đến cái gì tác dụng.

Tô Tử Duyệt nhìn mọi nơi cũng ko có phát hiện bất kì ai, liền ko nhịn được dục vọng dùng tay phải ở chỗ sâu tro hạ thân vậy đảo vòng quanh. Tô Tử Duyệt ngón tay linh hoạt bất làm hoa hạc vẫn còn hơi sưng của mình, đồng thời tay kia thì cầm 1 bên bộ ngực, đầu ngón tay kẹp lấy vậy đá phần hồng, tùy ý vuốt ve đứng lên- A... ân...- Loại này bất đồng khác giới gây cho chính mình khoái cảm làm cho Tô Tử Duyệt nhịn ko được rên rỉ lên tiếng, đó là 1 loại khoái cảm chính mình có thể nắm tro tay, Tô Tử Duyệt lâm vào mê mang.

Đúng lúc này, nàng bỗng nhiên cảm thấy 1 đoàn lông xù vật thể đến gần rồi đùi của mình, nàng sợ tới mức đình chỉ động tác trên 2 tay, khiếp sợ nhìn vậy đoàn hồng sắc tiểu cầu. Tiểu hồ ly thấy nàng bất động, nheo lại 1 đôi hẹp dài mắt hồ ly, vòng vo đảo mắt châu, rồi mới nghiêng đầu mang mấy phần lấy lòng ý tứ hàm xúc cọt cọt Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt ko biết Mẫn Mặc là ở thời điểm nào dường như thế 1 con sủng vật, nhưng là tiểu hồ ly bộ dáng chất phác làm cho Tô Tử Duyệt tâm sinh triu mến yêu thích, nàng thân thủ xoa đầu tiểu hồ ly. Tiểu hồ ly mỗi ngày đứng ở bên người Mẫn Mặc, hút ko ít Ma vương khí, lông sắc sáng bóng xúc cảm mềm mại, làm cho người ta yêu thích ko muốn buông tay.

Tiểu hồ ly thấy nàng thả lỏng cảnh giác, vòng vo đảo mắt châu, rồi mới chen vào giữa 2 chân Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt cả kinh, vội vàng muốn đẩy ra hẳn, lại ko ngờ rằng này hồ ly vóc dáng tuy nhỏ, khí lực lại ko phải lớn bình thường. Tô Tử Duyệt đẩy vài cái ko có kết quả, cuối cùng đành phải buông tha.

Tiểu hồ ly nâng lên cái mũi ở giữa 2 chân Tô Tử Duyệt dùng sức khứu vậy tanh ngọt mùi, này mùi làm cho hắn không chế ko được hưng phấn đứng lên, phía sau cái đuôi phần khởi xoay tới xoay lui, giấu đầu lòi đuôi nhỏ giống như 1 túm lông non mềm ko ngừng cọ xát 2 chân Tô Tử Duyệt. Loại này kỳ dị cảm giác làm cho Tô Tử Duyệt tro tiểu huyết phân bố ra càng nhiều mật nước đến.

Tiểu hồ ly ở chỗ sâu tro phần nộn dùng đầu lưỡi, nếm thử liếm 1 chút Tô Tử Duyệt vậy 2 mảnh đỏ tươi ướt át đá hoa, vậy hương vị ngọt ngào làm cho hắn hưởng thụ nheo lại hẹp dài hồ ly mắt.

— Ân...- Loại xúc cảm kỳ dị đến từ đầu lưỡi tiểu thú làm cho Tô Tử Duyệt cả người run run rên rỉ thành tiếng, thân thể của nàng nhất thời mềm thành 1 bãi thủy. 2 chân vô lực mở ra, tựa hồ là mời mọc tiểu hồ ly tiến thêm 1 bước nhấm nháp. Tiểu hồ ly thấy thế liền ko hề khách khí, học Mẫn Mặc bộ dáng bắt đầu ra sức liếm làm hạ thể Tô Tử Duyệt.

— A... tuyệt quá... ân... nhanh 1 chút...- Tô Tử Duyệt dâm loạn vặn vẹo cái hông, đón ý nói đùa đầu lưỡi tiểu hồ ly. Loại này cảm kỳ tình ái, làm cho Tô Tử Duyệt lấy tốc độ nhanh nhất đạt đến cao trào. Mật nước từ tro tiểu huyết phun tuôn mà ra, tiểu hồ ly đem miệng tiến đến trên tiểu khâu, đem là đó mật nước 1 giọt cũng ko thừa hấp nhập khẩu.

Như thế đồng thời, nguyên bản là đó hắc sắc khí thể Mẫn Mặc để lại tro cơ thể Tô Tử Duyệt, cũng đều đi theo Tô Tử Duyệt cao trào dao động mà xuống phía chỗ hạ thể, cuối cùng thể nhưng đều bị tiểu hồ ly hấp nhập khẩu. Điều đó Tô Tử Duyệt cũng ko biết, nàng chỉ biết là vậy nguyên bản đáng yêu tiểu hồ ly bỗng nhiên tro nháy mắt trưởng thành vài phần, nguyên bản đáng yêu bộ dáng ko còn, biến thành 1 cái uy phong lẫm liệt trưởng thành hồ ly.

Tiểu hồ ly vậy nguyên bản thân mình chỉ có dài hơn 1 thước ở sau khi hấp thụ ma khí Mẫn Mặc nháy mắt trưởng thành đứng lên, cuối cùng tứ chi dưới tình huống thể nhưng hoàn toàn có thể đem Tô Tử Duyệt đặt ở dưới thân.

Này nháy mắt biến cố làm cho Tô Tử Duyệt trợn mắt há hốc mồm, tiểu hồ ly chân trước dẫm trên vai Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái liền xem đến gáy thịt khổ hạ của hắn vậy dần dần thô to đứng lên. Như vậy thô to gáy thịt, này hồ ly ko lẽ là muốn...

52. Chương 52

Chính như Tô Tử Duyệt sở lo lắng, vậy tiểu hồ ly nôn nóng liếm vài cái bộ ngực Tô Tử Duyệt, liền thử tiến vào thân thể của nàng. Bởi vì Tô Tử Duyệt là nằm thẳng ở trên giường, tiểu hồ ly tứ chi cao hơn Tô Tử Duyệt rất nhiều, mặc dù là ngồi xổm xuống cũng rất khó tiến vào nàng. Tiểu hồ ly gặp Tô Tử Duyệt cũng ko có ý tứ muốn phối hợp chính mình, chung quy gấp ko kiên nhẫn, hắn mang chút ý tứ hàm xúc uy hiếp đối Tô Tử Duyệt lộ ra bạch âm u tịch mịch răng nanh.

Thức thời giả vì tuần kiệt, hơn nữa Tô Tử Duyệt thân thể cũng thập phần muốn, nàng liền phối hợp xoay người quỳ gối trên giường, nhếch lên mông, cấp tiểu hồ ly tiến vào.

Tiểu hồ ly chung quy có thể làm rất thô to gáy thịt tiến trúng vào tiểu huyệt Tô Tử Duyệt, vậy gấp trí cảm giác làm cho hắn thoải mái nheo lại 1 đôi hồ ly mắt, thầm nghĩ: Chả trách Ma Vương đại nhân như vậy muốn tiến vào. Hắn vừa tiến vào tro vậy ẩm áp ướt át dưng đạo, liền bằng bản năng thô bạo va chạm đứng lên.

__ A... ko cần... nhẹ chút a...- Vậy thô to thú khí trực tiếp xuyên qua hoa tâm đỉnh nhập ở chỗ sâu tro tử cung Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt bị tiểu hồ ly thô bạo động tác đỉnh muốn chặt chẽ bắt lấy mép giường mới có thể ổn định thân hình- Ngó... chính là nơi đó... ần...

Sơ thì mây mưa tiểu hồ ly cũng có vẻ dị thường hưng phấn, hắn càng ko ngừng dùng đầu lưỡi liếm sau lưng Tô Tử Duyệt, lấy biểu đạt chính mình yêu mến.

Ngay tại lúc 2 người đều rơi vào cảnh đẹp, nguyên bản đi ra làm công sự Ma Vương đại nhân phá cửa mà vào. Trầm cổ họng nói 1 tiếng- Hỏa hồ- Chính mình đương tại bên người vật nhỏ cư nhiên lấy hạ phạm thượng ăn nữ nhân chính mình muốn ăn lại ăn ko đến, sao có thể ko làm cho Mẫn Mặc tức giận.

Nguyên bản còn tại trên thân Tô Tử Duyệt khoái hoạt tiểu hồ ly nháy mắt dừng lại động tác, hắn nhìn thoáng qua diên cuồng mà tiêu lệ khí Mẫn Mặc, lại nhìn nhìn dưới thân 2 mắt mê ly Tô Tử Duyệt, vòng vo đảo mắt châu, rồi mới bỗng nhiên “Phốc” lập tức biến trở về nguyên lai tiểu, nháy mắt từ lưng Tô Tử Duyệt nhảy xuống. Tô Tử Duyệt bị trước mặt đột phát trạng huống làm mơ hồ, có chút muốn tìm bắt mẫn thử dài.

Mẫn Mặc bước đi qua năm sau cổ tiểu hồ ly vậy khối thịt mềm, rồi mới phản thủ vung, tiểu hồ ly thật mạnh ngã ở trên tường, rồi mới rơi ở trên mặt đất. Vậy tiểu hồ ly sau khi cai sữa Mẫn Mặc uy đó là chính mình ma khí, như vậy nhỏ bé 1 ngã đối hắn mà nói căn bản ko tính là gì. Nhưng là tiểu hồ ly cũng ko có lập tức đứng lên, mà là thuận thể ghé vào trên mặt đất, dùng loại tiểu thú đặc hữu thanh âm kêu rên 1 tiếng, trưng 1 đôi nước mắt lưng tròng mắt to, đáng thương trông mong nhìn Tô Tử Duyệt, thỉnh thoảng dùng đầu lưỡi liếm 1 chút chính mình chân trước căn bản ko có bị thương.

Rõ ràng, hần nhìn là Tô Tử Duyệt. Này lông xù tiểu hồ ly biểu lộ đi ra loại chọc người trùu mến ánh mắt chỉ sợ ko có bất kì nữ nhân nào có thể cự tuyệt được. Quả nhiên, Tô Tử Duyệt nháy mắt liền đã quên vừa rồi còn đặt ở trên thân chính mình uy hiếp chính mình vậy cường tráng hồ ly. Chỉ thấy nàng bước nhanh xuống giường đi đến trước mặt tiểu hồ ly đưa hần ôm lên, Tô Tử Duyệt giận dữ trừng mắt liếc mắt nhìn 1 cái Mẫn Mặc, nói- Người như vậy dùng sức làm gì? Nhìn đi, tiểu vật này ngã thương, rất đau phải ko?- Tô Tử Duyệt đem lông xù tiểu hồ ly ôm ở trước ngực, kiểm tra 1 chút hần phát hiện cũng ko có ngã phá hư, thế này mới thở dài nhẹ nhõm 1 hơi. Rồi mới liền như thế ôm hần đi đến bên giường ngồi xuống, lấy tay gãi vuốt cảm tiểu hồ ly.

— Tiểu?- Mẫn Mặc cơ hồ là từ tro hàm răng chen chúc đi ra tự này, hần hung hăng trừng vậy tiểu hồ ly giờ phút này chính ghé vào trên bộ ngực của Tô Tử Duyệt chớp 1 đôi hồ ly mắt hướng về chính mình thị uy. Nguyên lai ko chỉ nuôi ong tay áo, dưỡng hồ giống nhau vì hoạn. Mẫn Mặc hừ 1 tiếng, thầm nghĩ: Sao có thể cho người như thế kiêu ngạo? Nghĩ đến đây, hần nâng tay giật giật ngón tay liền giải chính mình nguyên lai hạ ở trên thân tiểu hồ ly cấm chế.

Đã ko còn Mẫn Mặc cấm chế, tiểu hồ ly nháy mắt liền hóa thành 1 cái 15-16 tuổi mỹ thiếu niên. Hần bộ dạng cực mỹ, 1 đôi mắt phượng tro lộ ra皎皎 thần sắc, mũi thẳng thẳng, chóp mũi khéo léo, môi mọng non mềm như là có thể xuất thủy đến nơi. Vậy 1 đầu đỏ rực tóc dài khoác đến bên hông, đỉnh đầu có 1 đôi lông xù hồ tai, thường thường run run 2 hạ. Hần cả người trần trụi, da dẻ trắng nõn non mịn, phía sau kéo 1 cái dài dài hồ vĩ.

Tô Tử Duyệt bị tro lòng này trần trụi mỹ thiếu niên hoảng sợ, nháy mắt liền đỏ 2 gò má. Chỉ thấy vậy mỹ thiếu niên trương 1 đôi mắt đẹp to tròn như thủy, chăm chăm nhìn chính mình. Vậy câu người bộ dáng làm cho Tô Tử Duyệt nhìn ko muốn di dời đôi mắt, nhưng mà lý trí vẫn còn chiếm thượng phong, nàng vội vàng đẩy ra tro lòng này trơn mỹ thiếu niên, ngồi nghiêm chỉnh nhìn ko chớp mắt.

Tiểu hồ ly ko ngờ rằng chính mình dựa vào sơn cư nhiên từ bỏ chính mình, sững sốt 1 chút, rồi mới lại nhìn Mẫn Mặc, chỉ thấy Ma Vương đại nhân chính đi từng bước 1 tới gần hướng về chính mình. Như vậy đi xuống, chính mình sợ là thỉnh cầu ko đến hảo trái cây ăn. Tiểu hồ ly vòng vo đảo mắt châu, rồi mới nheo lại 1 đôi mắt phượng, chỉ do dự bán hạ liền khẳng định chắc nịch. Giây tiếp theo hần đã 1 đầu nhào vào tro lòng Mẫn Mặc, ko chỉ Tô Tử Duyệt, liền Mẫn Mặc đều bị tiểu hồ ly bất thành linh động tác làm choáng váng.

Tiểu hồ ly chỉ là thiếu niên bộ dạng, cho nên chỉ cao tới ngực Mẫn Mặc. Chỉ thấy hần nhào vào tro lòng Mẫn Mặc, khẽ nhếch đầu, 1 đôi nước mắt lưng tròng phượng mắt đáng thương hề hề nhìn Mẫn Mặc, chu môi khẽ mở nói 1 tiếng- Ba ba.

Nghe vậy, Mẫn Mặc suýt nữa bị chính mình 1 hơi cấp nghẹn chết. Phản ứng đầu tiên của hần đó là nhìn biểu tình Tô Tử Duyệt, rồi mới lập tức phản ứng lại đây ko đúng, chính mình cũng ko có làm cái gì đuổi lý việc, chính mình chợt dạ ko ổn cái gì chứ! Mẫn Mặc chỉ chỉ hồ ly tro lòng, đối Tô Tử Duyệt giải thích nói- Ko phải thân sinh- Rồi mới cúi đầu trừng tiểu hồ ly cả giận nói- Người quý gọi cái gì! Làm sao thành ba ba chứ!

Tô Tử Duyệt lúc này mới phản ứng lại đây, nói- Thì ra là thế, hén chi 2 người các người nhìn cũng ko tựa nhau lắm.

Mẫn Mặc vô tâm tình cùng Tô Tử Duyệt dây dưa tự hay ko tựa vấn đề, hần ý đồ đem vậy dính ở tro ngực của mình ko chịu cút ra hồ ly ném ra. Ko ngờ rằng này hồ ly là quyết tâm ôm vào liền dính như keo, kéo vài cái thế nhưng ko có kết quả. Chỉ thấy vậy tiểu hồ ly mẫn nhãn hết sức chân thành nói- Ta từ nhỏ chính là Ma Vương đại nhân nuôi lớn, hấp thụ đều là Ma Vương đại nhân ma khí, Ma Vương đại nhân tự nhiên là phụ thân hỏa hồ, này gọi ba ba chẳng lẽ sai sao?

Mẫn Mặc đương nhiên ko thể nuốt nổi bộ dạng này của hần, cả giận- Hiện tại gọi nhưng thật ra thân cận, sao ko gọi lúc người ăn vụng hử?

Mỹ thiếu niên cười tủm tỉm đáp- Ba ba giáo huấn phải- Nói xong, hần liền biết điều biến trở về trạng thái tiểu hồ ly, tỏ vẻ chính mình đối Mẫn Mặc cũng ko thể tạo thành cái gì uy hiếp. Hần ở chân Mẫn Mặc vòng vo vài vòng, ko ngừng dùng vĩ nhỏ cọ xát chân Mẫn Mặc, lấy tỏ vẻ 2 người tro lúc đó quan hệ thân mật khăng khít.

— Đi đi đi- Mẫn Mặc bị hấn triển phiên lòng, liền đưa hấn 1 cước đá văng ra. Tiểu hồ ly sau khi bị đá đi ra 1 khoảng cách, nằm úp sấp ở trên mặt đất liền diễn lại trò cũ, cuối cùng do dự 1 chút vẫn là run lên lông chính mình đứng lên. Gặp Mẫn Mặc neho lại đôi mắt, lộ ra 1 cái biểu tình coi như là có vẻ vừa lòng, tiểu hồ ly này mới buông ra tâm đến. Hấn lưu luyến ngắm liếc mắt 1 cái Tô Tử Duyệt mềm mại bộ ngực, rồi mới thức thời ly khai. Chính mình cùng Mẫn Mặc tro lúc đó quan hệ đã muốn từ chủ nhân cùng sủng vật biến thành ba ba cùng nhi tử, tuy rằng Mẫn Mặc ko thừa nhận, nhưng dù sao cũng ko phủ nhận. Này đã chuyển biến ko hề nhỏ, lập tức yêu cầu nhiều thứ cũng ko thành vấn đề, nghĩ đến đây, hấn lại quay đầu tùm tùm cười nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, rồi mới ra khỏi phòng.

53. Chương 53: Bù Diệp Hận

Hỏa hồ sau khi đi, tro phòng liền còn lại Mẫn Mặc cùng Tô Tử Duyệt 2 người, Mẫn Mặc đối Tô Tử Duyệt giải thích nói- Gia hỏa kia, người đừng tin hấn. Bộ tộc hỏa hồ luôn quỷ kế đa đoan, ko thể thả lỏng cảnh giác.

Tô Tử Duyệt 1 bên nhìn Mẫn Mặc, 1 bên “Ha ha” cười, cũng ko đáp lời.

Mẫn Mặc bị nàng loại này ánh mắt nhìn xem cả người ko được tự nhiên, hấn đi đến bên người nàng ngồi xuống, hỏi- Đang cười cái gì? Ta có như vậy buồn cười?

Tô Tử Duyệt trịnh trọng gật đầu nói- Suy nghĩ tương lai người làm ba ba sẽ là cái dạng gì.

Mẫn Mặc nhú mày, hiển nhiên chính hấn ko quá thích giả định này của Tô Tử Duyệt. Hấn chuyển hướng đề tài hỏi- Thân mình có khỏe ko?

Tô Tử Duyệt biểu tình cứng đờ, liền nhớ tới ko vui vẻ lúc trước. Nàng lắc lắc đầu, có vẻ ưu tư nói- Cảm giác là lạ.

Mẫn Mặc nâng tay an ủi vuốt tóc nàng, nói- Phía trước đã uống qua 3 lượt được, đừng lo lắng là đó... vật, đều đã phun đi ra, ko có chuyện gì xảy ra đâu. Chỉ là còn có 1 chút chất kích thích chưa lấy ra hết, bắt quá qua chuyện này cũng sẽ ko có hậu quả gì- Mẫn Mặc nói xong, cẩn thận đánh giá 1 chút sắc mặt Tô Tử Duyệt, trên mặt tìm ko thấy 1 tia hắc khí lúc này mới yên tâm. Hấn ở tro lòng suy tính 1 chút, cảm thấy có lẽ là bị hỏa hồ hút đi, bất quá hấn sẽ ko nói chuyện này với Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt nghe vậy, nháy mắt lại cảm thấy cả người ko được tự nhiên, ngày đó loại cảm thụ giống như lại hồi đến trên thân chính mình. Nàng vuốt xuống da gà nổi trên người, hỏi Mẫn Mặc nói- Bù Diệp còn sống?

— Bù Diệp?- Mẫn Mặc sửng sốt 1 chút mới phản ứng ra Tô Tử Duyệt nói là cái nữ nhân tới nơi này lâu nhất, hấn gật đầu nói- Ân. Các người có chuyện gì vậy? Nửa đêm sao lại chạy đến loại địa phương đó, ta ko phải cùng người nói rất nhiều lần rồi sao, buổi tối ko được ở bên ngoài chạy loạn, đầu óc của người đem đi đâu thế?

Tô Tử Duyệt vừa nghe đến lời này nhất thời nổi khí, cả giận nói- Người sao ko đi hỏi Bù Diệp? Ta thấy nàng nửa đêm lén lút chạy ra ngoài, nhất thời tò mò mới đi theo. Kết quả nửa đường bị nàng ta phát hiện, muốn giết ta diệt khẩu. Lấy thô gây gộc đánh lên đầu ta, người sờ đi, bây giờ còn thùng nè- Tô Tử Duyệt dùng 2 tay có chút khoa trương tạo độ lớn của cây gậy, rồi mới xoay cổ đi cấp Mẫn Mặc sờ phần đầu bị u của mình.

Mẫn Mặc sờ sờ sau đầu Tô Tử Duyệt, nội tâm có chút đau lòng, lại nhin ko được cảm thấy buồn cười, nói- Chặc chặc, bị dùng sức đánh như vậy cũng ko sao, người quả nhiên bư hấn.

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn hấn liếc mắt 1 cái, cả giận- Người sao có thể trông mong ta ko hảo? Người phương diện này đúng là xấu xa?- Tô Tử Duyệt nói, dùng ngón tay dùng sức chọc Mẫn Mặc rần chắc ngực.

Mẫn Mặc bắt lấy Tô Tử Duyệt ko già thực cái tay kia, nói- Còn có khí lực tức giận, ta xem ngươi là ko sai biệt lắm. Bất quá vị bằng hữu kia của ngươi còn thăm hơn, chỉ sợ phải mất vài ngày mới có thể khôi phục như cũ.

— Ai là bằng hữu nàng ta!- Tô Tử Duyệt ko chút nghĩ ngợi phản bác, nàng dừng 1 chút, có chút do dự mới nói thêm- Ta tính nói với ngươi từ trước, nữ nhân đó... nếu ko có việc gì, thì ngươi nên cách xa nàng ta 1 chút. Thật sự ko thể đem nàng trở về thế giới của ta sao, ngươi ko phải nói để cho ta sinh đứa nhỏ cho ngươi sao, vậy những nữ nhân còn lại của nơi này ngươi tính xử lý thế nào?

Lần này trực lợi hỏi rõ Mẫn Mặc, tro Ma đô giống như chưa từng trải qua như vậy trạng huống tựa hấn cùng Tô Tử Duyệt. Phía trước mấy đại Ma vương đều thuận theo Ma đô luân hồi tuyển đệ nhất cái nữ nhân có thể nhận bọn hấn, mà chưa trải qua trung gian nhảy ra 1 cái tình huống xuất hiện. Nếu Bùi Diệp tiếp tục lưu lại, hơn nữa thuận lợi sống tiếp, tất yếu so với Tô Tử Duyệt sớm hơn thành thực. Nếu chính mình nhảy qua được nàng, vậy ý tứ hàm xúc nàng cũng ko cần tiếp tục ở lại chỗ này, nàng có thể muốn đi thì đi. Nhưng phóng tầm mắt lịch sử Ma đô, trừ bỏ ma hậu ko có nữ nhân nào ngoài ý muốn sống trở lại xã hội nhân loại. Ở tại chỗ này cùng ma quỷ nơi này sinh sống, hoặc là tử vong, đây là 2 con đường các nàng chỉ có thể chọn.

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, tro tiềm thức ko muốn để cho nàng biết chuyện thực tàn khốc này, nhưng lại ko có biện pháp trả lời vấn đề của nàng. Tô Tử Duyệt cũng ko phải ngốc tử, Mẫn Mặc im lặng này lập tức, bị nàng xem ra manh mối, nàng truy hỏi- Ko thể thả về sao? Vậy ý tứ của ngươi chính là nàng sẽ giúp ngươi sinh đứa nhỏ? Ta đây còn tại nơi này phí cái công sức gì a? Ta chạy nhanh trở về qua của ta ngày, quên đi.

Tô Tử Duyệt nói xong đứng lên liền muốn đi, bị Mẫn Mặc 1 phen đè lại, nói- Ngươi cần quấy cái gì, hãy nghe ta nói đã- Thế là Mẫn Mặc liền nói với Tô Tử Duyệt chuyện này vốn có tiền lệ, hơn nữa mật mờ tỏ vẻ chỉ có 2 con đường có thể tuyển.

Tô Tử Duyệt nghe xong mặt nhẵn mày nói- Vậy ngươi ko thể lách được cái tiền lệ kia sao? Thật sự ko thể... người giết chết nàng ta đi. Nữ nhân đó, thật làm cho ta cảm thấy ko thoải mái.

Mẫn Mặc kinh ngạc nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, ko ngờ rằng tiểu nữ nhân trước mặt này cư nhiên như thế tâm ngoan thủ lạt. Hấn suy nghĩ 1 chút sau đó mới nói- Chúng ta trước nghĩ biện pháp biết rõ nàng nửa đêm 1 người là muốn đi đâu.

— Làm sao biết rõ ràng?

— Trước đi hỏi nàng ta 1 chút.

— Nàng ta nếu đồng ý nói cho ngươi liền thấy quỷ.

— Vậy ngươi nói làm sao đây? Tựa ngươi nửa đêm 1 người cùng đi ra, kết quả mạng nhỏ đều suýt chút nữa rơi ở nơi nào?

Tô Tử Duyệt bị Mẫn Mặc 1 câu ghen ko nói gì mà chống đỡ, đành phải ngoan ngoãn đi theo phía sau hấn đi tìm Bùi Diệp.

Tô Tử Duyệt theo Mẫn Mặc đi vào 1 con đường nhỏ chưa bao giờ đi qua, cuối cùng đi vào tro 1 cái thạch thất Tô Tử Duyệt hoàn toàn ko biết. Còn chưa đi vào thạch thất, có thể nghe được nữ nhân tiếng rên rỉ quanh quẩn ở tro thạch thất, loại im lặng mà thống khổ còn là sung sướng thanh âm làm cho Tô Tử Duyệt ko khỏi lại nghĩ đến 1 đêm kia.

Mẫn Mặc thấy nàng dừng cước bộ, liền dùng ánh mắt hỏi nàng muốn đi về ko. Tô Tử Duyệt nhìn nhìn Mẫn Mặc, lại nghĩ đến Bùi Diệp, vẫn còn lo lắng việc 2 người cùng 1 chỗ. Thế là nàng trầm đình tiết thiết cự tuyệt đề nghị của Mẫn Mặc. Mẫn Mặc thấy thế, ko biết làm sao lắc lắc đầu, hơn nữa ý bảo nàng chuẩn bị tâm lý thật tốt.

2 người đi vào tro thạch thất, chỉ thấy Bùi Diệp nằm ở chính giữa trên mặt đất. Nguyên bản đã muốn sinh sản qua 1 lần bụng, giờ phút này lại cổ lên, nếu nhìn kỹ còn có thể phát hiện vậy cái bụng phía dưới chính có vật chậm rãi di động. Nàng 2 chân rộng mở, mỗi xa cách 1 đoạn thời gian liền có 1 cái màu trắng thịt cầu lớn bằng nắm đấm theo của nàng hạ thân hoạt ra. Đi theo vậy thịt cầu hoạt ra, nàng liền phát ra 1

tiếng rên rỉ thống khổ cùng sung sướng. Cùng lúc đó, tay phải của nàng lướt qua chính mình cao cao hở ra bụng, vong tình lấy ngón tay ở hoa huyết của mình ngay trước tiểu hạch thượng vuốt ve. Vậy thịt cầu sau khi rơi đến trên mặt đất 1 lát sau liền duỗi thân khai thân thể, biến thành loại hình thái ấu trùng lúc trước, rồi mới thuận lấy thông đạo nhanh chóng bỏ đi.

Qua rất lâu, Bùi Diệp mới chú ý tới tro thạch thất nhiều thêm 2 người. Nàng trương 1 đôi mông lung đôi mắt nhìn phía Tô Tử Duyệt, đang nhìn đến Tô Tử Duyệt hoàn hảo ko tổn hao gì đứng ở trước mặt chính mình thời điểm, vậy tro ánh mắt bật ra phát ra nòng đậm hận ý. Đây là lần đầu tiên Bùi Diệp như thế trực tiếp biểu hiện ra hận ý nàng đối Tô Tử Duyệt, nàng hận rõ ràng 2 người cùng nhau trải qua đồng dạng dày ải, kết quả Tô Tử Duyệt bình yên vô sự, chính mình lại phải sinh hạ vậy lũ dâm trùng cực nhiều này. Nàng hận Mẫn Mặc cấp Tô Tử Duyệt đặc thù dãi ngộ

54. Chương 54: Bí Mật Bùi Diệp

Mẫn Mặc ko phải lần đầu tiên bị nữ nhân dùng loại ánh mắt này trừng xem, tự nhiên cũng ko thấy có cái gì. Nhưng mà Tô Tử Duyệt, lần đầu bị người khác dùng loại ánh mắt hận ko thể đem chính mình ăn tươi nuốt sống trừng, cảm giác đặc biệt ko được tự nhiên. Nàng nhìn Mẫn Mặc liếc mắt 1 cái, thâm nghĩ may mắn chính mình cùng Ma vương làm tốt quan hệ, hồ đồ cũng được 1 chén được uống, bằng ko chính mình hiện tại khẳng định cũng nằm ở tro này.

Tô Tử Duyệt bị người trừng, muốn hỏi tự nhiên cũng hỏi ko ra khẩu, liền dùng ánh mắt ý bảo Mẫn Mặc tới hỏi. Mẫn Mặc đối đãi nữ nhân dị thường có kiên nhẫn, hần đi qua, nâng lên nửa người trên Bùi Diệp, đỡ nàng ngồi dậy. Rồi mới hỏi- Vì cái gì nửa đêm chạy ra ngoài?

Bùi Diệp hừ lạnh 1 tiếng, hơi cúi đầu ko nhìn hần, cũng ko trả lời vấn đề của hần.

Mẫn Mặc cũng ko nổi giận, tiện đà hỏi- Người xem người hiện tại cái dạng này cũng ko thoải mái đi? Người nói ra ta kêu bọn hần đi lấy được cho người uống, được ko? Chúng ta phối hợp với nhau 1 chút.

Bùi Diệp nghe được có được uống, cũng có chút tâm động, thế là liền đối với Mẫn Mặc nói- Chỉ là đi ra tản bộ mà thôi.

1 bên Tô Tử Duyệt nghe xong, nháy mắt nổ thành từng mảnh vụn, cả giận nói- Tùy tiện tản bộ người đem ta đánh thành như vậy? Còn lừa bịp đem ta đẩy xuống hồ sao?

Bùi Diệp ko chút hoang mang nói- Ai dạy người lén lút đi theo sau lưng ta? Ta còn tưởng người đối ta có ý đồ gây rối. Hơn nữa, ta làm sao biết chỗ đó có cái động trùng chứ? Ta nếu là biết, ta đời nào tự mình nhảy xuống đó theo người?

— Ta lén lút? Ta có ý đồ gây rối?- Tô Tử Duyệt chỉ chớp mũi chính mình nói- Người có cái gì đáng giá ta gây rối a? Người là dạng nữ nhân ko biết phân rõ phải trái phải ko? Nếu ko phải ta thời khắc mấu chốt đem người kéo đi xuống, người làm sao có khả năng rơi vào tro cái động trùng đó? Người căn bản là cố ý đem ta đẩy xuống dưới. Người dám sờ lương tâm nói mình chưa từng tới nơi đó lần ko? Ngày đó tối như vậy người còn đi được như vậy thuận lợi, rõ ràng ko phải 1 :2 lần đầu nhĩ.

Bùi Diệp lại hừ 1 tiếng, nói- Ta chỉ là 1 nữ nhân, còn đang mang thai, còn có thể thế nào? Tô Tử Duyệt, cho dù ta nghĩ thế nào, ta cũng ko có đủ năng lực a. Ngược lại là người, người nếu muốn bóp chết ta quả thực là dễ như trở bàn tay. Ngày đó là do ta cảm thấy tro hang động ngộp đến mức phát hoảng, ko thoải mái, cho nên đi ra ngoài 1 chút. Có phải là người đi theo sau lưng ta, bởi vì phía trước ta cùng người đã nói việc người đem cơ hội trở thành ma hậu nhường cho ta, có thể là người ko đồng ý, nếu như thế tiếp tục, ta tất nhiên so với người có được trước cơ hội này, cho nên ta đoán rằng người muốn giết ta cho xong việc. Thế là ta do quá sợ hãi nên có chút tự vệ quá độ, những gì ta nói đều là sự thật, nếu ko tin các người có thể đi tra. Bất quá nếu ko tin, cần gì phải tới hỏi ta?

Mẫn Mặc suy nghĩ 1 chút nói- Ko ngờ rằng người như thế kiên trì.

Tô Tử Duyệt nghe xong lời nói Mẫn Mặc nói, cả giận- Người cư nhiên tin tưởng chuyện ma quỷ của nàng ta?

Mẫn Mặc ko có tiếp lời Tô Tử Duyệt, mà là tiếp tục nói- Ko bằng như vậy, ta cho người 1 cái đặc quyền. Người là người ở Ma đô lâu nhất, ta hiện tại vô điều kiện đưa người về nhà thì thế nào? Người ko cần tiếp tục chịu khổ, cũng ko cần trở thành ma hậu, là có thể về nhà.

Tô Tử Duyệt nghe xong, 2 mắt châu ngọc suýt chút nữa trừng đi ra. Chính mình mới là nạn nhân, sao tự nhiên lại biến thành hung thủ? Đây ko thể ko làm cho Tô Tử Duyệt bắt đầu hoài nghi Mẫn Mặc có phải đối nữ nhân giống đầu lâu này động cái gì ý tưởng.

Bùi Diệp nghe xong, trên mặt giật mình, rồi mới ko thể tin nhìn Mẫn Mặc. Mẫn Mặc tin tưởng có như vậy tro nháy mắt nàng đúng thật là bị lời của mình động tâm, nhưng lại nghe Bùi Diệp cự tuyệt nói- Ko cần, ta ko cần của người đáng thương.

Mẫn Mặc nói- Người có thể suy nghĩ rõ ràng, cơ hội chỉ có lúc này, nếu bỏ lỡ cũng ko có địa phương khóc đau.

Bùi Diệp chậm rãi lắc đầu nói- Ko cần.

Nếu ko phải Tô Tử Duyệt hiện tại đã là người có 2 :3 mái nhà, nàng thật muốn đứng ra hô to 1 tiếng- Nàng ko cần thì cho ta!

Mẫn Mặc đem Bùi Diệp thả lại đến trên mặt đất, đứng lên nói- Nếu là như vậy, ta cũng ko cưỡng cầu- Hẳn đối Tô Tử Duyệt vậy tay nói- Chúng ta đi thôi.

Tô Tử Duyệt theo Mẫn Mặc ly khai cái huyết động kia, thẳng đến đi rất xa, nàng vẫn cảm thấy tầm mắt Bùi Diệp giống như dao găm vẫn trát ở trên thân chính mình. Nàng đối Mẫn Mặc nói- Người xem đi, ta đã nói ko có khả năng hồi đi ra hữu dụng tin tức rồi mà.

Mẫn Mặc tiểu đáp- Ai nói ko có khả năng?

Tô Tử Duyệt gương mặt sáng ngời, vội hỏi- Vậy người hỏi được cái gì?

__ Hỏi ra được 1 ma quỷ trốn ở phía sau nàng- Mẫn Mặc nhú nhú mày, rồi mới tiếp theo nói- Chỉ là ko biết hẳn trốn thế nào, ta hoài nghi Bùi Diệp buổi tối đó ra ngoài là vì đi gặp hẳn.

Tô Tử Duyệt nhin ko được hỏi- Người làm sao xác định nàng cùng ma quỷ khác có liên hệ?

__ Ta hỏi người, trở thành ma hậu có hảo đãi ngộ lớn nhất là gì?

Tô Tử Duyệt ko chút nghĩ ngợi trả lời- Về nhà.

__ Ko sai, nhưng ta vừa rồi đồng ý đưa nàng ta về nhà, nàng ta rõ ràng có chút tâm động, nhưng ko có đáp ứng. Thuyết minh nàng ta đã muốn có thứ chờ đợi càng khiến nàng ta tâm động.

__ Là cái gì?

__ Trở thành ma hậu.

Tô Tử Duyệt từng chút 1 bị Mẫn Mặc làm tò mò, hỏi- Trở thành ma hậu ko phải là về nhà sao? Có khác nhau sao?

Mẫn Mặc khẳng định trả lời nói- Đúng, thuyết minh có người đã nói với nàng ta trở thành ma hậu chân chính có ý nghĩa thượng hảo thế nào.

Tô Tử Duyệt đầu tiên là sững sốt 1 chút, rồi mới châm chọc nói- Ma Vương đại nhân, người thật đúng là tự cao a.

Mẫn Mặc trừng mắt nhìn nàng liếc mắt 1 cái, ko thềm nói chuyện. Tô Tử Duyệt liền tiến sát lại gần, nịnh nọt cười nói- Có cái gì ưu việt, có thể hay ko lộ ra 1 chút cho ta?

__ Xem người vậy phó ko tiền đồ bộ dáng- Mẫn Mặc mang mấy ý tứ phần chỉ tiếc rên sắt ko thành thép hàm xúc nói.

Tô Tử Duyệt ko cho rằng mình sai liền khoanh tay, nói- Ta là người ko thích theo đuổi hão huyền, thích ứng tro mọi tình cảnh. Nói trở lại người vì cái gì ko nói cho bọn ta biết chỗ hão của việc trở thành ma hậu chân chính? Nếu đúng đây mê hoặc, hẳn là có rất nhiều người nguyện ý lưu lại. Lộ 1 chút đi mà, Mẫn Mặc đại nhân.

Tô Tử Duyệt thấy Mẫn Mặc vẫn như cũ ko có ý nói tiếp, tiếp tục khuyên nhủ- Người xem, 2 ta là cái gì quan hệ a. Ta ở dưới tình huống ko biết đã bị người lừa vì người sinh đứa nhỏ, người còn phòng ta làm gì chứ?

Mẫn Mặc vừa nghe lời này của nàng liền nổi khí, cả giận nói- Ta làm sao lừa người? Rõ ràng là chính người tự mình nói.

Nhắc tới chuyện này Tô Tử Duyệt liền cảm thấy chính mình oan uổng, nàng thủy chung ko biết chính mình ở thời điểm nào đáp ứng với Mẫn Mặc vì hấn sinh đứa nhỏ, hấn cũng ko hạo tâm nhắc nhở chính mình 1 chút. Hơn nữa Tô Tử Duyệt cảm thấy mặc dù là chính mình đã đáp ứng rồi, cũng khẳng định ko phải ở dưới tình huống thần trí tỉnh tường, nên ko có nghĩa. Nhưng Mẫn Mặc dù cho hạo tính khí cũng là Ma đô vương, Tô Tử Duyệt không cái gì đảm lượng tổng đi dắt hấn lão nhân gia vậy khối nghịch lân, cho nên đành phải lướt qua việc này, nói- Nói cho ta -Nói tới đây, 1 cái ý niệm phi thường hiện lên tro đầu Tô Tử Duyệt, chính là vị trước mặt đang nổi khí cường đại Ma vương này kỳ thật nội tâm cô độc hơn nữa khuyết thiếu cảm giác an toàn. Hấn che giấu chỗ hạo trở thành ma hậu là vì ko hy vọng vương hậu của hấn vì là đó ưu việt mới vì hấn sinh đứa nhỏ, Tô Tử Duyệt đoán có lẽ cùng quá trình hấn cô đơn trưởng thành có liên quan chặt chẽ.

55. Chương 55: Quyền Lợi Ma Hậu

Mẫn Mặc bị Tô Tử Duyệt triển ko biết làm sao, cuối cùng đành phải nhấc tay đầu hàng, thẳng thắn nói- Ma con sinh ra, Ma vương qua đời, ở tro khoảng thời gian đến lúc ma con trưởng thành thì vị trí này bỏ trống. Nói cách khác, chỉ cần nguyện ý, ma hậu là có thể lưu lại, thống trị Ma đô. Đại a con trưởng thành, trả lại quyền lợi. Ma con trưởng thành chu kỳ cùng nhân loại giống nhau rất chậm, cho nên đó là 1 cái thời kì bỏ trống rất dài.

Tô Tử Duyệt nghe xong, nhất thời đem vấn đề Mẫn Mặc tự ti hay ko tự ti phao đến 1 bên, nàng trừng Mẫn Mặc 2 mắt cơ hồ mao lục quang . Kích động nói- Nữ vương a! Vậy các người tổng cộng có bao nhiêu vị nữ vương?

Mẫn Mặc cười khổ 1 chút nói- 1 cái cũng ko có.

Tô Tử Duyệt sững sốt, rồi mới cảm thán nói- Quả nhiên vẫn là về nhà có lực hấp dẫn hơn a.

Mẫn Mặc gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nói- Ma hậu quyền lợi và giá trị ngay từ đầu đối 1 vài người còn có chút lực hấp dẫn, nhưng là trải qua quá trình như vậy tàn khốc, ko có cái nữ nhân nào nguyện ý kiên trì. Đối với nữ nhân mà nói, ko có cái gì so với 1 cái an nhàn gia có lực hấp dẫn hơn. Đại bộ phận nữ nhân đối quyền lợi dục vọng ko lớn.

_ Tựa Bùi Diệp là dạng nữ nhân đối dục vọng tràn ngập quyền lực quả thật hiếm thấy- Tô Tử Duyệt nói.

Mẫn Mặc lắc lắc đầu nói- Ko đúng, là nam nhân phía sau nàng ta. Nàng ta là vì nam nhân đó làm như vậy, nếu ko nàng ta cũng sẽ ko làm như thế lớn mao hiểm nữa đem chạy ra ngoài. Tình cảm nữ nhân rất dễ dàng bị lợi dụng- Mẫn Mặc tìm đến 2 cái nội vụ, phân phó nói- Kêu ma quý tro Ma đô khứu giác tốt nhất, đem nữ nhân kia sau khi đến Ma đô đi qua mỗi 1 chỗ đều tra ra cho ta, ta ko quan tâm các người dùng cái dạng phương pháp gì.

Tô Tử Duyệt nhìn 2 cái nội vụ ko biết từ cái địa phương nào mao đi ra, rồi lại biến mất. Nàng nghi hoặc hỏi Mẫn Mặc nói- Nam nhân phía sau Bùi Diệp muốn để Bùi Diệp vì người sinh đứa nhỏ, rồi đợi tới lúc người

chết sau đó Bùi Diệp liền trở thành ma hậu, sẽ đem hắc năng lên thành Ma đô vương? Ma hậu quyền lợi lớn như thế sao?

Mẫn Mặc nhăn mày nói- Ma hậu đích thực có quyền lợi này, nhưng mấu chốt là mặc dù nâng hắc năng lên làm vương, ma quỷ khác cũng không nhất định đồng ý. Ma đô là địa phương được làm vua thua làm giặc, hết thầy phải có thực lực mới tư cách nói chuyện. Nam nhân phía sau Bùi Diệp nhất định là có mấy phần nắm chắc mới dám như thế, đến lúc đó ma con lại ở trên tay bọn hắc, có lẽ bị bọn họ sai khiến cũng nói không chừng. Bất quá này cũng không thể kết luận quá sớm, Ma đô cho tới bây giờ không trải qua tình huống cùng loại phát sinh.

Tô Tử Duyệt nói- Mẫn Mặc a, người nói người nên làm cách nào cảm tạ ta đây a? Nếu không phải gặp gỡ ta, người đến chết cũng không biết đó nha! Người nói khi đó người đã chết còn phải để cho người khác ngủ trên vương sản của người, chiếm vương vị của người, không chuẩn còn có thể đánh oa của người. Chắc chắn, nếu là ta chết cũng không thể nhắm mắt a. Nếu là ta, khác không nói, ta ít nhất sẽ không đánh oa của người a, người vậy vương tọa ta cũng giúp người trông cho nó, sẽ không để cho người khác ngồi- Tô Tử Duyệt nói tới đây, không khỏi cảm khái 1 chút- Người nói ta sao có thể tốt như vậy cơ chứ?

Mẫn Mặc nghe xong hắc trên trán gân xanh đều bạo đi lên, cả giận nói- Có bản lĩnh người cũng đừng để cho người khác ngủ cùng nữ nhân của ta a!

Tô Tử Duyệt nghe vậy hắc hắc cười, rồi mới đột ngột chuyển đề tài, nói- Hắc hắc hắc... bất quá lại nói tiếp, Ma vương quyền lợi lớn lắm sao? Làm cho người nọ như thế trăm phương ngàn kế mưu quyền soán vị.

Mẫn Mặc khổ cười 1 tiếng nói- Là ăn khổ thì đúng hơn, làm sao đến cái quyền lợi gì, cả ngày liên quan tâm là đó nữ nhân các người.

Tô Tử Duyệt không hiểu nói- Này không đúng a, các người đã muốn hình thành hình thái xã hội thống trị, sao lại không có thực quyền chứ? Không có quyền lợi như người nói không phải là ý tứ hàm xúc hình thái thống trị t này ồn tại kỳ thật căn bản không có ý nghĩa sao?

— Có lẽ... trước kia có đi- Mẫn Mặc nheo lại một đôi mắt, tựa hồ ở nhớ lại sự tình rất lâu đời. Chỉ có chính hắc biết, đối với là đó chuyện quá khứ hắc hoàn toàn không biết gì cả. Lúc này, hắc bỗng nhiên nghĩ đến cái gì liền nói- Nói đến cũng kỳ, đạo này vẫn đều có ma quỷ rục rịch, muốn thay thế ta. Chính là đạo gần đây mới có, chẳng lẽ bọn hắc biết chút gì sao?

— Người này Ma vương là sao vậy làm, bọn họ cũng đều biết, người cư nhiên không biết?- Tô Tử Duyệt nhìn không được liếc mắt trừng Mẫn Mặc 1 cái rồi lại giáo huấn nói- Người này Ma vương làm cũng quá bưng tai bịt mắt, đã đánh mất vương vị cũng không thể oán người khác.

Mẫn Mặc thở dài 1 hơi nói- Có chút đại chủng tộc chiếm phần đông, liên quan đến 1 ít bí mật cổ lão tộc nhân tro Ma đô lúc đó đều đã dời dời tương truyền xuống dưới. Mặc dù là trưởng bối đã chết, cũng sẽ có tộc trưởng nói bí mật đó với tiểu bối thay thế, rồi mới dời dời tương truyền. Có thể là ta sinh hạ đến liền chỉ có chính mình 1 người, cũng không có người nào nói với ta tất cả. Ta cũng không biết vì cái gì ở Ma đô chỉ có ta là đặc thù, cũng không biết vì cái gì chính mình là Ma vương- Liên quan đến thân thể chính mình, thủy chung là 1 cái khuất tro lòng Mẫn Mặc. Hắc muốn đi thăm dò, nhưng tiền nhân lưu lại manh mối quá ít, gần có 1 ít cũng là theo tro miệng ma quỷ khác nghe tới. Mẫn Mặc muốn chính mình trước khi chết nhất định phải đem này cả đời trải qua cùng chính mình sở biết cùng liên quan đến chuyện Ma đô đều viết xuống hết, như vậy đến lúc nhi tử chính mình gặp khó khăn, cũng có thứ hảo tham chiếu.

Tô Tử Duyệt thở dài 1 hơi, xoay người ôm Mẫn Mặc, lấy tay nhẹ nhàng vỗ lưng của hắc. Mẫn Mặc thấy thể cũng đem Tô Tử Duyệt ôm sát, giống như phải đem năng nhu tiến vào tro thân thể của chính mình. Tô Tử Duyệt an ủi hắc nói- Đừng lo lắng, Ma đô lớn như thế, tổng hội lưu lại 1 ít dấu vết. Ta sẽ cùng người chậm rãi tìm, tổng có 1 ngày sẽ tìm được.

— Ta còn có thể đợi đến ngày đó sao?- Mẫn Mặc rầu rĩ thanh âm từ trên đỉnh đầu Tô Tử Duyệt truyền đến.

Tô Tử Duyệt ngẩng đầu, dùng ánh mắt khẳng định nhìn Mẫn Mặc, trầm tĩnh tiết thiết nói- Có thể- Nói xong, năng lại sợ thời gian trung gian này quá dài, Mẫn Mặc có cái gì bất trắc, lại bổ sung nói- Người nếu thật sự gấp không kịp liền bắt vài người tới đây khảo vấn 1 chút, biết đâu bọn hắc đạo này rốt cuộc nghe đến tiếng gió (lời đồn) gì đó.

— Người thật đúng là cái bạo quân, động hay ko động đều muốn đánh muốn giết. Ta chết sau này, kiểu này nói ta thế nào yên tâm đem con dân cùng nhi tử của ta giao hết cho người?— Mẫn Mặc thở dài 1 hơi, nói lời này thời điểm hẳn hoàn toàn đã quên chính mình 1 thời gian trước còn tự tay diệt bộ tộc hỏa hồ.

— Người ko phải nói Ma vương rất quyền lực sao, bọn hắn liền lời của người cũng ko nghe, lại sao hội nghe theo ta? Người cũng đừng quá quan tâm, xem trước mặt chuyện Bùi Diệp làm sao giải quyết mới là thực tế— Tô Tử Duyệt nói.

Mẫn Mặc ôm Tô Tử Duyệt, tựa đầu để sát vào bên tai nàng, trầm ầm mê người tiếng nói nói— Ta trước khi chết, nhất định hội đem sở hữu phiên toái tro Ma đô đều bãi bình. Ta sẽ đem 1 phần đầy đủ vương quyền giao toàn bộ trên tay người cùng nhi tử, tin tưởng ta.

Mẫn Mặc lời nói mỗi 1 chữ đều thâm trầm gõ vào tro lòng Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt đối lời nói Mẫn Mặc tin tưởng ko nghi ngờ. Tuy rằng ko nói ra được là nguyên cơ nào, nhưng là nàng tin tưởng vững chắc chỉ cần là Mẫn Mặc, liền nhất định có thể làm đến. Như vậy nam nhân, như vậy lời thề ko có nữ nhân nào có thể ko lâm vào động tâm. Tô Tử Duyệt vui đầu vào Mẫn Mặc rộng lớn ngực, buồn thanh nói— Như thế phiên toái còn ko bằng người đừng chết.

— Còn ko phải là người định đoạt?— Mẫn Mặc nhẹ nhàng cười, gió nhẹ nâng lên vài sợi tóc của hắn. Rõ ràng nhìn qua ko phải tốt tính khí, có thể là như vậy ôn nhu ở trên thân hắn lại là như vậy phối hợp, giống như trên người hắn là như vậy hòa quyện thành 1.

— Vậy người nên hảo hảo biểu hiện.

56. Chương 56: Công Dụng Của Hỏa Hồ! (thượng)

Ngay tại Tô Tử Duyệt cùng Mẫn Mặc dính dính méo méo ôm cùng 1 chỗ thời điểm, 2 cái nội vụ mang đến 1 đội ma quỷ phụ trách sưu tầm mùi. Đó là mấy chục báo đen tạo thành đội ngũ, báo đen nơi này so với báo đen tro thiên nhiên xã hội loài người có vẻ càng thêm cường tráng, chúng nó hình thể nhiều khi gấp đôi con báo bình thường. Chỉ thấy vậy 1 đám báo đen từng bước mạnh mẽ mà ko mất tao nhã bộ pháp đi đến trước mặt Mẫn Mặc ngồi xổm xuống, thân thể hướng về phía trước cúi xuống, rồi mới cùng lúc cúi đầu, quy củ hành lễ Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc đưa tay đặt lên đầu con báo cầm đầu, nói— Dừng sĩ trung thành của ta, hãy mang đến thứ ta sở muốn.

Vậy mấy chục chỉ báo đen liền ngửa đầu tê rống lên 1 tiếng, rồi mới quay đầu ly khai.

Tô Tử Duyệt nhìn là đó con báo rời đi bóng dáng, nhịn ko được cảm khái nói— Rất anh tuấn...

Mẫn Mặc nghe vậy, dầm chua hừ 1 tiếng, nói— Người chỉ coi trọng cái này của người ta? Nữ nhân như người tốt cuộc hiểu hay ko cái gì gọi là rụt rè a?

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn ăn bậy phi dầm chua Mẫn Mặc liếc mắt 1 cái, ko thêm quan tâm hắn, xoay người cất bước ly khai. Mẫn Mặc vội vàng bước nhanh đuổi kịp. Tô Tử Duyệt chính sắc hỏi— Bùi Diệp làm sao đây a?

Mẫn Mặc suy nghĩ 1 chút nói— Trước khi tìm được kẻ núp phía sau nàng ta thì ko cần dả thảo kinh xà.

Tô Tử Duyệt thở dài.

2 người 1 bên nói chuyện 1 bên đi trở về phòng Mẫn Mặc.

Tiến ốc, chỉ thấy tiểu hồ ly nằm ở trên giường Mẫn Mặc. Nhỏ bé đầu chôn ở cái đuôi hạ tựa hồ là đang ngủ, nghe thấy bọn họ 2 người vào thanh âm, có chút ko kiên nhẫn lắc lắc lỗ tai, rồi mới nhảy xuống giường, đi đến bên chân Mẫn Mặc.

Tô Tử Duyệt thấy hân lông xù bộ dáng thực sự rất đáng yêu, liền ngồi xổm xuống dịu dàng vuốt ve hân nhỏ bé đầu. Tiểu hồ ly nheo lại 1 đôi hồ ly mắt, thập phần chịu Tô Tử Duyệt âu yếm. Cuối cùng còn cảm thấy ko đủ, liền dùng thân mình thiếp Tô Tử Duyệt, vây nằng buộc vòng. Làm đường vòng phía sau Tô Tử Duyệt thời điểm, thân mình cọ qua Tô Tử Duyệt kiều đồn, hân nhin ko được lộ ra 1 cái giả dối tươi cười đến.

1 bên Mẫn Mặc đem hân vây gian kế thực hiện được tươi cười xem ở tro mắt, hân thấp trầm ho khan 1 tiếng, cảnh cáo tiểu hồ ly có chừng có mực.

Tiểu hồ ly nhìn Mẫn Mặc liếc mắt 1 cái, vòng vo đảo mắt châu, bò đến trước mặt Tô Tử Duyệt. Hân 2 chỉ trước khoát lên trên đầu gối Tô Tử Duyệt, dùng mũi cứng cứng v cằm Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt nhìn hân đáng yêu bộ dáng thích khùng khiếp, liền đưa hân ôm lên. Vô cùng thân thiết dùng 2 má cọ hân lông xù tiểu đầu.

Tiểu hồ ly ghé vào Tô Tử Duyệt đầy đặn bộ ngực thượng, chớp 1 đôi hồ ly mắt, đắc ý đào dạt nhìn Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc ngăm đen ánh mắt dần dần tản mát ra nguy hiểm hơi thở đến, hân 1 phen ôm chầm Tô Tử Duyệt, theo phía sau ôm nằng. Mẫn Mặc 1 bàn tay vòng đến trước người Tô Tử Duyệt, đẩy ra nằng dưới thân vây nồng đậm rừng rậm, đi vào vây ẩn nắp u cốc chỗ. Hân vươn ngón tay nhẹ nhàng bắt làm Tô Tử Duyệt tiểu huyết phía trên vây khối tiểu hạch, đồng thời vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm vành tai Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt tro thân thể kích thích tổ dục nguyên bản vốn ko có hoàn toàn tán đi, kinh Mẫn Mặc như vây 1 phen đùa, lập tức hư mềm tựa vào tro lòng Mẫn Mặc, mềm thành 1 bãi xuân nước, cả người không ra nổi 1 chút sức lực.

Mẫn Mặc từ dưới bế lên Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt tro lòng thượng ôm tiểu hồ ly. Mẫn Mặc cũng ko bắt kể nằng tro lòng vây quỹ kế đa đoan hồ ly, ôm Tô Tử Duyệt theo hướng giường mình đi đến. Mẫn Mặc đem Tô Tử Duyệt phóng tới trên giường, 1 phen đẩy ra vây vướng bận tiểu hồ ly, cúi đầu hôn ở môi Tô Tử Duyệt. Mẫn Mặc tro miệng ngậm Tô Tử Duyệt mềm mại cánh môi, ở bên trên dùng đầu lưỡi miêu tả vây mê người hình dạng.

_ Ân...- Tô Tử Duyệt yêu kiều 1 tiếng, nâng lên song chưởng ôm lấy cổ Mẫn Mặc. Đồng thời mở ra môi nghênh đón Mẫn Mặc tiến vào.

Mẫn Mặc đem đầu lưỡi tham nhập tro miệng Tô Tử Duyệt, đầu tiên là từ trên xuống dưới khe liếm tro vách tường khoang miệng của nằng, cuối cùng mới ôm lấy vây cấp sớm đã có chút lo lắng cái lưỡi thơm tho. 2 người đầu lưỡi nháy mắt dây dưa ở 1 chỗ, 1 tia nước bọt thuận Tô Tử Duyệt khoe miệng tràn ra, nhưng thuộc về ai thì ko rõ.

Mẫn Mặc tay lớn đặt ở trên ngực Tô Tử Duyệt, đem vây mềm mại thả ngọc tùy ý vuốt ve thành các loại hình dạng. Mẫn Mặc dưới thân vây cự vật sớm khấn cấp đứng thẳng lên, đỉnh ở dưới thân Tô Tử Duyệt, tựa hồ muốn nhân cơ hội mà vào.

_ Ngô...- Tô Tử Duyệt phát ra 1 tiếng động tình rên rỉ, lúc này nằng dưới thân sớm xuân nước tràn ra. Nằng có chút ko kiên nhẫn khởi vòng eo, mời Mẫn Mặc tiến vào.

_ Tiểu yêu tinh, liền như thế muốn ta?- Mẫn Mặc rời khỏi Tô Tử Duyệt yêu kiều diễm môi mọng, cúi đầu nhìn tiểu huyết yêu dịch 4 phía của nằng. Rồi mới vươn ngón tay ác ý bắt làm nằng vây 2 mảnh hơi có chút sưng đỏ đóa hoa. Hân dùng ngón tay hung hăng kháp vây phần nộn đóa hoa 1 chút, rồi mới nói- Hảo biểu hiện 1 chút liền cho người.

Tô Tử Duyệt có chút mất hứng mân mê cái miệng nhỏ nhắn, nhưng cũng ko phản đối. Nằng đem Mẫn Mặc đẩy ngã ở trên giường, rồi mới ghé vào trên thân hân, vươn non mềm cái lưỡi nhẹ nhàng liếm làm Mẫn Mặc trước ngực 2 viên đậu đỏ. Rồi mới dùng đầu lưỡi 1 đường trượt đi vào chỗ rốn Mẫn Mặc, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng miêu tả vài cái vây rốn ngoại khuếch, liền lại lần nữa rời khỏi. Thẳng đến cuối cùng, mới đến chỗ vây lửa nóng hạ thân.

Mẫn Mặc chớp đôi mắt hưởng thụ Tô Tử Duyệt âu yếm, đồng thời còn ko quên ý xấu mắt nhìn 1 bên thấy được ăn ko được hỏa hồ. Mẫn Mặc ngón tay nhẹ nhàng gãi vuốt cằm tiểu hồ ly, tiểu hồ ly thoải mái nheo

lại 1 đôi hồ ly mắt, đồng thời nhu thuận nhìn động tác Tô Tử Duyệt. Hắn giờ phút này bao nhiêu hy vọng nằm ở nơi đó hưởng thụ Tô Tử Duyệt phục vụ người là chính mình a, nghĩ đến đây, hắn u oán nhìn Mẫn Mặc liếc mắt 1 cái. Cảm nhận được hỏa hồ oán niệm, Mẫn Mặc chung quy lộ ra 1 cái thoải mái tươi cười.

Tô Tử Duyệt thân thủ che Mẫn Mặc lửa nóng, vậy thô to gây thịt làm cho nàng 1 bàn tay đều nắm ko hoàn toàn. Mẫn Mặc khổ hạ cái kia cực nóng gây thịt chính dữ tợn đứng thẳng ở trước mặt Tô Tử Duyệt, vậy cực đại quy đầu hơi hơi thượng kiêu, tựa như 1 cái bá đạo cự long. Tô Tử Duyệt dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng phác thảo Mẫn Mặc gây thịt hình dạng, cuối cùng há mồm đem vậy hỏa long ngâm nhập khẩu tro.

__ Ân...- Mẫn Mặc phát ra 2 tiếng khuây khoả cảm thán thanh, đồng thời hơi nâng lên vòng eo, đem chính mình gây thịt tham nhập ở chỗ sâu tro khoang miệng Tô Tử Duyệt.

__ Ngô...- Tô Tử Duyệt bị Mẫn Mặc cực đại quy đầu đứng vững cổ họng, có chút ko thoải mái nhú mày. Nàng tận lực bảo trì chính mình hô hấp thông thuận, đồng thời ra sức phun ra nuốt vào tro miệng gây thịt. Tô Tử Duyệt nằm ở giữa 2 chân Mẫn Mặc, cúi đầu blowjob của hắn gây thịt, vậy cao cao nhếch lên cái mông cũng đi theo của nàng động tác mà hơi đong đưa. Tô Tử Duyệt cũng ko biết tro phòng 2 giống được Mẫn Mặc cùng tiểu hồ ly đã cùng nhau tâm linh tương thông mà đem ánh mắt dừng ở nàng cao ân mê kiều đồn thượng.

Tiểu hồ ly khổ hạ gây thịt đã sớm bởi vì hương diễm cảnh tượng trước mặt này mà cường lên, ko biết làm sao bởi có Mẫn Mặc tọa trấn, ko có của hắn sự cho phép tiểu hồ ly ko dám dễ dàng hiện ra nhân hình. Nhưng là khổ hạ gây thịt sưng khó nhìn, hắn nôn nóng sau khi vòng vo 2 vòng, bắt đầu nâng lên chân sau dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng mà liếm lên. Chỉ tiếc tay hắn có móng vuốt, chỉ có thể ủy khuất 1 chút chính mình đầu lưỡi. Tiểu hồ ly 1 bên liếm, 1 bên đem Mẫn Mặc ở tro lòng mắng chửi huyết lâm đầu.

Mồ hôi, tiểu hồ ly thủ dâm ko biết đại gia có thể hay ko chịu nổi. . .

Ko thể chịu nổi thì cứ đi mắng Mẫn Mặc đi

~Lâu quá ko dịch sắc, dịch lại thì thấy đỏ mặt a ~

57. Chương 57: Công Dụng Của Hỏa Hồ! (trung)

Tô Tử Duyệt ẩm ướt hoạt khoang miệng bao vây Mẫn Mặc thô to gây thịt, vậy non mịn xúc cảm làm cho Mẫn Mặc cảm thấy vô cùng khuây khoả. Bất quá hắn vẫn là lưu luyện đem gây thịt theo tro miệng Tô Tử Duyệt rút đi ra, nói- Lại đây làm cho ta xem.

Tô Tử Duyệt trương 1 đôi nước mắt lưng tròng mắt to, mê mang nhìn Mẫn Mặc, ko biết hắn lời này là ý tứ gì.

Mẫn Mặc hướng về nàng vẫy vẫy tay, nói- Phía dưới.

Tô Tử Duyệt tiểu mặt đỏ lên, rồi mới có chút ngượng ngùng chậm quá quay lại thân mình. Đúng lúc này, chỉ nghe Mẫn Mặc nói- Vừa như thế chậm người liền chính mình giải quyết a.

Nghe vậy, Tô Tử Duyệt cùng tiểu hồ ly đồng thời ở tro lòng mắng: xấu xa!

Mẫn Mặc dùng đôi tay nâng Tô Tử Duyệt mông cánh hoa, rồi mới nhẹ nhàng bài khai. Ánh vào mi mắt chính là Tô Tử Duyệt vậy phần non mật huyết, hắn vươn ngón tay nhẹ nhàng bắt làm vậy 2 mảnh non mềm đóa hoa, liền có 1 lũ mật nước thuận vậy khe hở chảy ra. Rồi mới theo ánh mắt của hắn hướng về phía trước di động, nhìn đến vậy đóa nụ cúc hoa chờ phóng thời điểm, hắn ánh mắt âm trầm.

Tô Tử Duyệt lúc này lại đem Mẫn Mặc gây thịt ngâm nhập khẩu tro, nhẹ nhàng blowjob đứng lên. Bỗng nhiên liền cảm thấy Mẫn Mặc ngón tay thuận chính mình mật huyết trượt xuống dưới động, cuối cùng đến chính mình sau đình. Nàng cả người căng thẳng, 1 loại dự cảm bất hảo nổi lên tro lòng.

Mẫn Mặc thấp trầm tiếng nói nói- Như thế mẫn cảm? Mới đụng 1 chút liền khẩn trương thành như vậy, ko biết sau khi đi vào...

Tô Tử Duyệt vội nói- Nơi đó ko thể.

— Bọn hần còn chưa có chạm qua?- Mẫn Mặc nói, lấy ngón tay xẹt qua nếp uốn bên ngoài đóa cúc hoa, chọc Tô Tử Duyệt cả người tóc gáy đều dựng thẳng lên. Nàng vội nói- Chưa có.

Mẫn Mặc nghe vậy, ko dấu vết cười. Nhẹ xam xăm nói- Vậy hôm nay vừa vặn...

Tô Tử Duyệt kinh hãi, thầm nghĩ hiện tại ko chạy càng chờ khi nào! Nghĩ đến đây, nàng bối rối từ trên thân Mẫn Mặc đứng lên, liền hướng cửa chạy đi. Đúng lúc này, tro phòng nguyên bản ở trên tường vẫn ko nhúc nhích là đó thực vật dây nháy mắt theo hướng Tô Tử Duyệt bay tới, tro nháy mắt công phu đã đem nàng trôi lên. Tô Tử Duyệt 1 bên giãy dụa 1 bên hận chính mình sao vậy đã quên là đó thực vật, lúc ấy nàng tới nơi này ngày thứ nhất đã bị là đó dây vây ở chỗ này, bị hỗn đản nam nhân trước mặt này cướp đi lần đầu tiên, hiện tại cứ nhiên muốn dùng đồng dạng phương thức lại lấy thêm 1 lần, thật sự là làm cho người ta ko nói nổi lời nào.

Mẫn Mặc nghiêng dựa ở trên giường, tao nhã phân phó nói- Đem nàng mang lại đây.

Tiếng nói vừa dứt, là đó dây đã đem Tô Tử Duyệt đưa đến trước mặt Mẫn Mặc. Thân thể của nàng bị là đó dây thành hình chữ đại mở ra, 1 bộ nhậm người xâm lược bộ dáng. Mẫn Mặc đứng dậy, lấy ngón tay nâng lên Tô Tử Duyệt tái nhợt khuôn mặt nhỏ nhắn, trấn an nói- Ta nhất định so với lần đầu kia ôn nhu, lần này tuyệt ko làm người đau.

— Chỉ có quỷ mới tin người!0 Tô Tử Duyệt nghiêng răng nói.

Mẫn Mặc cười, nói- Nhìn người này nghiêng răng nghiêng lợi bộ dáng ta liền cảm thấy rất thích...- Nói xong, hần cúi đầu hôn ở môi Tô Tử Duyệt, đem lời nói của nàng đổ ở tại cuống họng liền. 2 người đầu lưỡi sau khi trải qua 1 phen triển miên Mẫn Mặc mới buông ra Tô Tử Duyệt, chỉ thấy Tô Tử Duyệt trương cái miệng nhỏ nhắn mồm to thở khí. Mẫn Mặc nói- Ko phải lại muốn mắng ta hỗn đản chứ?

Tô Tử Duyệt 1 bên thở 1 bên trả lời- Coi như người tự mình hiểu lấy- Nàng vừa rồi bị Mẫn Mặc hôn có chút thiếu dưỡng khí, cho nên giờ phút này nói chuyện thanh âm rất nhẹ, nghe đi lên 1 chút uy hiếp khẩu khí đều ko có, đổ như là tình nhân gian mật ngữ.

Mẫn Mặc đi đến phía sau Tô Tử Duyệt, bài khai vậy trắng noãn mông cánh hoa, rồi mới cúi đầu ở chỗ sâu tro dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng đụng vào Tô Tử Duyệt cúc huyết chung quanh là đó nếp uốn, đồng thời lấy ngón tay vuốt ve Tô Tử Duyệt phía trước hoa đế. Như thế lặp lại vài lần sau khi, hần liền dùng 1 chút lực, vậy đầu lưỡi liền thẳng tiến tro cúc huyết Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt gấp trí cúc huyết kẹp chặt Mẫn Mặc đầu lưỡi, Mẫn Mặc cơ hồ có thể tưởng tượng làm chính mình tiến vào sau khi vậy gấp trí cảm giác sẽ có bao nhiêu làm người ta cảm thấy thoải mái.

— A... ần...- Vậy bắt đồng hoa huyết bị trấn an kỳ diệu cảm thụ, hơn nữa vậy trách trùng để lại tro cơ thể kích thích tổ sinh dục làm cho Tô Tử Duyệt dần dần trầm đắm ở Mẫn Mặc trấn an tro. Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, vì ngắc đầu lên, từng tiếng yêu kiều thanh ko ngừng mà theo tro miệng tràn ra. Hạ thân của nàng cũng nhịn ko được đi theo Mẫn Mặc đầu lưỡi động tác mà nhẹ nhàng đóng đưa, tựa hồ muốn cho hần càng sâu nhập tiến vào chính mình.

Mẫn Mặc gặp thời cơ thành thực, liền đứng dậy, đứng vững kề sát sau lưng Tô Tử Duyệt. Lúc này, hần đối đang ở trên giường nhìn ko chuyển mắt nhìn nơi này tiểu hồ ly nói- Hỏa hồ.

Tiểu hồ ly nghe được Mẫn Mặc gọi chính mình, nâng lỗ tai kích động quơ quơ, liền nhảy xuống giường chạy đến bên chân Mẫn Mặc, 1 đôi mắt to bao hàm chờ mong nhìn Ma vương.

— Tổng ko tốt cho người kêu ko ta 1 tiếng ba ba. Người đến phía trước, nếu nhìn thấy có hắc khí liền bảo ta dừng lại, tuyệt đối ko để a khí nhập não. Sau đó cho người tiện nghi.

Hỏa hồ nghe xong gương mặt sáng ngời, liền ko ngừng gật đầu. Rồi mới phốc 1 chút, hóa thành mô dạng mỹ thiếu niên theo phía trước Tô Tử Duyệt thiếp đi lên.

Tô Tử Duyệt lại 1 lần nữa nhìn thấy này trắng nõn mỹ thiếu niên, nhìn ko được đỏ 2 gò má. Nàng ko dám nhìn tới hỏa hồ vậy yêu mị 2 tròng mắt, ngoan ngoãn rũ hạ đôi mắt, này 1 cúi đầu, hỏa hồ vậy thô to hạ thân liền nhảy vào tro mắt Tô Tử Duyệt. Nàng nhìn ko được tâm đầu nhất khiêu, đó là 1 cái thuộc về thiếu niên đặc hữu phần nộn gây thịt, nhan sắc tươi mới, nhưng mà lớn ko chút nào kém cõi bao nhiêu so với Mẫn Mặc. Giờ phút này đang có 1 giọt sương tro suốt theo phần nộn gây thịt mũi nhọn toát ra, có vẻ phá lệ mê người.

Mẫn Mặc dùng gây thịt thiếp cọ cọ đóa hoa Tô Tử Duyệt, dính thượng nàng mặt nước, rồi mới liền bắt đầu theo vậy non mịn cúc hoa tiến công. Tô Tử Duyệt cúc huyết rất gấp, Mẫn Mặc chỉ mới đi vào 1 cái quy đầu đã bị nàng gắt gao kẹp lấy.

__ Đau : vậy xé rách cảm giác làm cho Tô Tử Duyệt thét chói tai lên tiếng, nước mắt ko ngừng mà ở tro mắt đảo quanh, xem xét liền muốn khóc đi ra.

Hỏa hồ vội vàng cúi đầu hôn ở môi của nàng, đem nàng thống khổ tiếng hô đỏ trở về. Đồng thời hấn thân thủ nhéo thượng Tô Tử Duyệt kiều đầy bộ ngực, đây là chỗ hấn nhất thích trên thân Tô Tử Duyệt, hấn thích nàng ôm chính mình thời điểm nơi này mềm mại cảm giác. Theo sinh ra đến bây giờ chỉ có 1 người đem chính mình ôm ở tro lòng, thì phải là Tô Tử Duyệt. Hỏa hồ 1 bàn tay kháp Tô Tử Duyệt trước ngực phần hồng, 1 bàn tay đi vào dưới thân Tô Tử Duyệt, ko ngừng nhu làm Tô Tử Duyệt ướt sũng tiểu huyết.

Tô Tử Duyệt ở hỏa hồ âu yếm hạ dần dần thả lỏng xuống dưới, Mẫn Mặc thấy thế liền càng sâu thẳng tiến, 1 bên nói- Ngoan, thả lỏng chút, người kẹp ta có chút đau. Như vậy chúng ta 2 cái đều ko tốt chịu, thả lỏng chút làm cho ta đi vào, 1 hồi nữa người sẽ cầu ta làm người.

Tô Tử Duyệt cũng biết Mẫn Mặc lời nói ko giả, nàng cố gắng làm cho chính mình trầm tĩnh lại- A...- Đi theo Tô Tử Duyệt 1 tiếng thét chói tai, Mẫn Mặc chung quy đỉnh nhập vào cúc huyết của nàng. 1 tia ẩm ướt nóng chất lỏng theo tro cúc huyết Tô Tử Duyệt tràn ra, nàng cùng Mẫn Mặc đều rất rõ ràng đó là cái gì. Ngay tại gian phòng này, của nàng 2 cái lần đầu tiên đều cho nam nhân phía sau này. Nghĩ đến đây, 1 tia cay đắng nổi lên tro lòng, Tô Tử Duyệt 2 mắt nóng lên, 2 hàng thanh nước mắt liền tràn đầy 2 má.

Ta ko bik mình có nên drop chuyện này lại hay ko? Vì đây là hành vi nhúng chàm mầm nón đất nước, ta nghĩ lương tâm nhỏ bé của mình gánh ko nổi a!!!

58. Chương 58: Công Dụng Của Hỏa Hồ! (hạ)

Đầu tiên đối mặt Tô Tử Duyệt hỏa hồ mới phát hiện Tô Tử Duyệt khóc, hấn sững sốt 1 chút, đây là hấn từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên nhìn thấy loại vật thể tro truyền thuyết tên là nước mắt, chính là thần bí chất lỏng này có thể khiến a quý tro Ma đồ chỉ có được lúc mới sinh. Hấn lẳng lẳng nói- Người khóc?- Rồi mới vươn đầu lưỡi liếm liếm vậy chất lỏng, cay đắng đến cực điểm.

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn hấn liếm mắt 1 cái, khóc càng hung. Ko những thế phía sau Mẫn Mặc nói- Đau cực kỳ?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu, chỉ muốn khóc càng hung. Mẫn Mặc bị Tô Tử Duyệt kẹp ở tro cơ thể, cũng ko biết có nên động hay ko, có chút xấu hổ. Hiểu được sát ngôn quan sắc (nhìn sắc mặt đoán tâm tình) tiểu hồ ly thay lão ba ngoài giá thú của mình nói chuyện, hấn nói- Ko đau thì khiến cho ba ba động đi nha? 1 hồi liền thư thái.

Tô Tử Duyệt khóc thút thít vui đầu vào hỏa hồ khỏe mạnh gáy, rầu rĩ gật đầu. Mẫn Mặc thấy thế liền bắt đầu thông thả co rúm khổ hạ lửa nóng, vừa mới bắt đầu vài cái thập phần khó khăn, nhưng là vì có máu bôi trơn, Mẫn Mặc đưa đẩy thêm vài cái liền cảm thấy ra vào ko còn như vậy khó khăn. Hấn thân thủ nâng lên chân Tô Tử Duyệt, ý bảo tiểu hồ ly từ trước mặt tiến vào tiểu huyết của nàng, tiểu hồ ly thụ sủng nhược kinh hướng về Mẫn Mặc mặt giãn ra cười, có thể nói tuyệt thế vô song phương hoa, dù là Mẫn Mặc cũng bị hấn cười đến sững sốt.

Tiểu hồ ly thật cẩn thận đem gậy thịt nhét vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, bởi vì Mẫn Mặc gậy thịt ở sau mặt đỉnh chiếm đi rất lớn ko gian, cho nên Tô Tử Duyệt tiểu huyết có vẻ phá lệ gấp hẹp. Tiểu hồ ly vừa 1 nhập vào liền nhin ko được căn môi yêu kiều rên 1 tiếng- Ân...

Liền từ phía sau Tô Tử Duyệt vang lên Mẫn Mặc thấp trầm tiếng nói- Có thể ko?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu, lần đầu tiên bị người trước sau giáp công nàng cảm thấy toàn bộ hạ nửa người đều là chết lặng.

Lại nghe phía sau Mẫn Mặc nói- Ta ko có hỏi người. Hỏa hồ, được ko?

Tô Tử Duyệt nhất thời nổi trận lôi đình, cảm thấy Mẫn Mặc người này qua sông đoạn cầu. Vậy căn gậy thịt còn tại tro cơ thể chính mình, liền đối chính mình chẳng thêm quan tâm nữa. Nghĩ đến đây, nàng dùng hết khí lực dưới thân hung hăng 1 kẹp. Chợt nghe 1 trước 1 sau 2 tiếng hút ko khí thanh âm.

— Người này xấu xa tiểu yêu tinh, muốn xoắn đoạn ta sao?- Mẫn Mặc đại chương ở Tô Tử Duyệt kiều đồn thượng dùng sức vỗ, liền cảm thấy vậy tiểu huyết đem chính mình hấp càng gấp. Hắn cho hỏa hồ 1 cái ánh mắt, rồi mới khấn cấp co rúm đứng lên.

— A... dừng... ân...- Hậu huyết bị sáp nhập cảm giác hoàn toàn bất đồng phía trước tiểu huyết, Tô Tử Duyệt nhin ko được gắt gao khắp ở bả vai tiểu hồ ly, mồm to thở khí. Vừa mới bắt đầu cũng ko có cái gì khoái cảm, nhưng là đi theo Mẫn Mặc co rúm, 1 loại cảm giác lạ kỳ nhanh chóng tê dại dần dần thuận cột sống hướng về phía trước kéo lên. Loại quan hệ này nhận được 1 tia khoái cảm rất khác biệt khiến nàng nhin ko được khát cầu càng nhiều, chỉ nghe nàng rên rĩ nói- Mẫn Mặc... cho ta... ân... mau nữa chút...

Nghe vậy, Mẫn Mặc liền yên tâm càng thêm lớn động tác co rúm đứng lên. Mà phía trước tiểu hồ ly cũng bắt đầu chậm rãi nhu động gậy thịt, Tô Tử Duyệt vậy tinh tế tiểu huyết xúc cảm làm cho hắn nhin ko được thoải mái nheo lại đôi mắt. Tiểu hồ ly ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt thăm dò nàng mẫn cảm từng chút 1, rất nhanh khiến cho hắn tìm đến vậy tầng tầng ẩm áp nếp uốn, sau khi nhận thức được điểm G, liền phát lực va chạm.

— A... ta muốn ra... a... các người chậm 1 chút... a...- Tô Tử Duyệt đã hoàn toàn ở vào trạng thái nhậm 2 người kia tùy ý bài bố chỉ biết hưởng thụ, nàng điên cuồng mà đong đưa vòng eo, đón ý nói đùa 2 người. Tại đây 2 người mãnh liệt trước sau giáp công hạ, nàng rất nhanh liền đến cao trào. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy trước mặt trống rỗng, rồi mới thân mình liền ko tự chủ được run run đứng lên, 2 cái tiểu huyết trước sau từng chút 1 có nhịp nút 2 căn cây gậy vào tro cơ thể.

— Ân...

— Ngô...

Mẫn Mặc cùng tiểu hồ ly bị nàng kẹp đồng thời phát ra thoải mái tiếng rên rĩ, suýt nữa đã bắn đi ra. 2 người ko hẹn mà cùng tạm dừng 1 chút, há mồm thở dốc. Chờ Tô Tử Duyệt cao trào qua sau, hoãn 1 chút 2 người cùng liếc nhau, bắt đầu đợt thứ 2 càng mãnh liệt va chạm.

— A... muốn chết... tuyệt quá...- Thượng ở tro cao trào dư vị Tô Tử Duyệt bị này 2 người làm được nâng đầu lẳng gọi.

Đúng lúc này, tiểu hồ ly kinh ngạc phát hiện Mẫn Mặc đồng tử biến thành mị nhân, hắn cho tới bây giờ ko biết Mẫn Mặc đồng tử còn có thể có biến hóa. Chỉ thấy 1 cổ hắc khí thuận Tô Tử Duyệt thân thể từ phía sau từ từ bao trùm lên, hắn vội hô- Mau dừng lại, hắc khí lên đây.

Nghe vậy, Mẫn Mặc có chút tiếc nuối rút ra vậy căn gậy thịt tro cơ thể Tô Tử Duyệt. Tiểu hồ ly cũng theo sát rút ra chính mình gậy thịt, bọn hắn 2 người làm cho Tô Tử Duyệt quỳ ghé vào trên giường. Tiểu hồ ly ghé vào giữa 2 chân, Tô Tử Duyệt đem miệng tiến đến Tô Tử Duyệt vậy đóa có chút xé rách cúc hoa thượng, vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm mật nước bên tro.

— A... thật thoải mái... cắm vào đi a... ngô : Tô Tử Duyệt phối hợp tiểu hồ ly động tác lắc lư cái mông, dâm dăng lời nói ko ngừng theo tro miệng tràn ra. Lại bỗng nhiên bị Mẫn Mặc thô to gậy thịt ngăn chặn miệng, là dó chưa kịp xuất khẩu từ ngữ toàn bộ nuốt trở lại bụng, chỉ có thể phát ra ngô ngô buồn rên thanh.

Tiểu hồ ly đem miệng ghé vào vậy tiểu huyết thượng, chỉ thấy Mẫn Mặc để lại hắc khí tro cơ thể Tô Tử Duyệt dần dần bị hấn hấp vào tro bụng. Vậy mãnh liệt ma khí làm cho hấn nguyên bản đen thui đồng tử nháy mắt biến thành thú đồng bộ dạng, gấp tiếp theo liền hiện ra hồ thân, vậy thật lớn hỏa hồ. Hấn dùng chân trước ngăn chặn lưng Tô Tử Duyệt, phút sau liền đem chân nâng gây thịt đưa đến lối vào mật huyết Tô Tử Duyệt, rồi mới tiến quân thần tốc.

__ Ngô...- Vậy cực đại gây thịt thô bạo thẳng tiến, làm cho Tô Tử Duyệt kinh hô 1 tiếng, lại bởi vì bị Mẫn Mặc đổ miệng, ko thể gọi đi ra.

Tiểu hồ ly ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt điên cuồng mà va chạm, loại tốc độ là thú loại đặc hữu. Ở phần khởi trạng thái hạ hỏa hồ, ko ngừng vươn đầu lưỡi âu yếm liếm lưng Tô Tử Duyệt. Thường thường sáng ra sâm bạch răng nanh nhẹ nhàng cắn cổ Tô Tử Duyệt, đó là thú loại giao cấu thời điểm đặc hữu động tác, bởi vì sợ giống cái phản kháng, cho nên cắn các nang hãm dục.

Mẫn Mặc ở trước người Tô Tử Duyệt dùng đồng dạng tốc độ phối hợp tiểu hồ ly va chạm khoang miệng Tô Tử Duyệt.

__ Ngô... ân...- Tô Tử Duyệt nháy mắt liền bị này cực hạn khoái cảm bao phủ, trầm đắm tại tro điên cuồng tình ái ko có cách gì tự kiềm chế. Nàng ra sức chộp lên cái mông phối hợp tiểu hồ ly co rúm, cơ hồ muốn xoay loạn eo nhỏ.

Ko biết cứ như vậy qua bao lâu, Mẫn Mặc chung quy nhịn ko được gầm nhẹ 1 tiếng, đồng thời nóng bỏng tinh dịch lập tức phun nhập tro khoang miệng Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt ko cần nghĩ ngợi đem là đồ yêu dịch đều nuốt vào, rồi mới đem Mẫn Mặc chưa hoàn toàn mềm nhũn gây thịt trước trước sau sau liếm cái sạch sẽ, cuối cùng ý còn chưa hết ý liếm môi.

Tiểu hồ ly theo sau cũng bắn đi ra, nhưng là ko có Mẫn Mặc thực sự cho phép hấn ko dám tự tiện bắn ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt. Ngay tại thời khắc cuối cùng đó, hấn mạnh rút ra gây thịt, vậy nóng bỏng tinh dịch liền toàn bộ phun ở tại trên lưng Tô Tử Duyệt, nóng nằng cả người run lên, cũng theo tiết ra.

Cực hạn cao trào qua sau, này 3 người mệt ngã vào trên giường mơ màng trầm trầm ngủ qua.

59. Chương 59: Tiểu Hồ Ly Khó Chơi!

3 người ngủ thẳng tới khi 2 cái nội vụ bước vào đưa cơm cho Tô Tử Duyệt. Mẫn Mặc mở đôi mắt liền phát hiện vậy chương mắt hồ ly ngủ ở trước ngực mềm mại của Tô Tử Duyệt, mà Tô Tử Duyệt đang bị Mẫn Mặc ôm ở tro lòng. Loại tư thế này làm cho Mẫn Mặc có 1 loại đồng tính cùng giường cộng cảm thấy, nhất thời làm cho hấn khó chịu xách khởi ột tiểu hồ ly vậy khối mềm mại da, đem hấn ném khỏi giường.

Đã ko còn ấm áp ôm chầm, Tô Tử Duyệt cũng bị lạnh tỉnh, vừa muốn oán giận, lại xem đến trên bàn nóng hầm hập đồ ăn, nhất thời đem chuyện này cùng 2 người kia ném đến sau đầu. Mẫn Mặc cùng tiểu hồ ly mặt ko chút thay đổi nhìn Tô Tử Duyệt ăn như hổ đói đứng lên, thật sự ko hiểu nổi vậy vật bóng nhẫy có cái gì ngon chứ. Tiểu hồ ly thậm chí chạy lại tiến đến bên cạnh cặp lồng cơm Tô Tử Duyệt đem cái mũi tham qua dùng sức ngửi khứu, Tô Tử Duyệt thấy hấn như vậy thực đáng yêu, nhịn ko được gấp nguyên vẹn thịt đưa tới bên miệng hấn. Tiểu hồ ly vươn phần nộn đầu lưỡi liếm vậy thịt 1 chút, rồi liền quay đầu tỏ vẻ ko có hứng thú.

Từ rày về sau, 3 người giống như là đạt thành nào đó ăn ý bình thường, an nhàn sinh hoạt tại cùng dưới mái hiên, này tro lúc Tô Tử Duyệt tránh ko được bị vậy 2 người áp bức 1 phen. Sau khi lại qua mười mấy ngày, Tô Tử Duyệt chung quy phải rời khỏi Mẫn Mặc trở lại tro hang đá. Dù sao nàng còn muốn tiếp tục tiếp nhận ma quỷ khác, hơn nữa ko ngừng rảo bước tiến lên vị trí ma hậu.

Tro lúc đó, Mẫn Mặc phái đội ngũ báo đen truy tìm vẫn ko có tiến triển. Bọn hấn đã tra rất nhiều địa phương Búi Diệp ở lại, nhưng phát hiện ma quỷ cùng nàng phát sinh quạ quan thất tất cả đều đã chết, ko

có 1 cái sống sót, càng ko thể nửa đêm chạy tới hội ngộ riêng tư. Nay điều tra kết quả thuyết minh người núp phía sau Bùi Diệp giấu rất sâu, hẳn thậm chí có thể giấu diếm được Ma vương.

Này thực làm cho Mẫn Mặc cảm thấy bất an, hẩn lo lắng cái người âm thầm kia sẽ ở lúc Tô Tử Duyệt đã ngoại cùng ma quỷ khác ở cùng nhau thời điểm đối Tô Tử Duyệt xuống tay, như vậy Bùi Diệp sẽ thuận lý theo thứ tự trở thành ma hậu. Nhưng nghĩ lại nhất tưởng, hiện tại ngồi ở trên vị trí Ma vương người là chính mình, chẳng lẽ bọn hắn có thể bắt buộc chính mình thượng Bùi Diệp phải thành sao? Nghĩ đến đây hẳn nhắc tới tâm mới hơi chút thả xuống dưới, bất quá hẳn vẫn dặn Tô Tử Duyệt sau này đem hỏa hồ mang theo bên người.

Mẫn Mặc ko còn phong ấn tiểu hồ ly, tuy rằng hẳn có chút lo lắng tiểu hồ ly ăn vụng, nhưng tổng có gặp nguy hiểm thì ko thể biến thân, sẽ ko thể phát huy ra tiềm năng hỏa hồ lớn nhất. Trước khi đi, hỏa hồ ở trước mặt Mẫn Mặc gợi ý, tỏ vẻ ko có Ma vương thực sự cho phép tuyệt đối sẽ ko tự tiện đụng Tô Tử Duyệt. Bất quá đối với lời nói của giả dối hỏa hồ, Mẫn Mặc thủy chung nửa tin nửa ngờ.

Bất quá có thể đem tiểu hồ ly mang theo trên người Tô Tử Duyệt lại cảm thấy thật cao hứng, bởi vì nàng phát hiện buổi tối ôm ấp áp thịt non mềm tiểu hồ ly ngủ thật sự là sự tình rất thoải mái. Tô Tử Duyệt ôm mỹ tiểu hồ ly vui vẻ trở về cái kia động quật, đi vào nàng liền bắt đầu theo bản năng tìm kiếm Bùi Diệp. Quả nhiên ở địa phương Bùi Diệp hay nằm phát hiện nàng, này đồng thời, Bùi Diệp cũng thấy được Tô Tử Duyệt. Bùi Diệp chớp đôi mắt nhìn hỏa hồ tro lòng Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, rồi mới dám mạo dõ đi ánh mắt, giống như phía trước tất cả đều ko có phát sinh qua trở lại bình thường.

Khiến Tô Tử Duyệt giật mình là, cái gì ở bờ biển gặp được nữ tử kia chủ động đón nàng, nàng ta thân thiết hỏi- Người ly khai lâu như vậy, ko có việc gì đi? Tối hôm đó dọa phá hư ta, sau đó ta hảo mấy ngày cũng ko thể nào ngủ ngon. Các người từ khi mất tích tên Ma vương kia phát ra thật lớn tính khí, suýt chút nữa hù chết ta...- Nữ nhân đó kéo Tô Tử Duyệt, vẫn nói liên miên cẩn thận ko ngừng nghỉ.

Tô Tử Duyệt thở dài nói- Ta ko sao- Rồi nàng ta nhìn Bùi Diệp liếc mắt 1 cái, cố ý rất lớn thanh nói- Rồi nữ nhân đó xa 1 chút, nàng có thể ko phải cái gì vật quý, ta suýt chút nữa bị nàng ta hại chết.

Nữ nhân đó nghe xong lời nói của Tô Tử Duyệt bỗng nhiên sững sốt, nói- Nàng cùng nàng ta nói đồng dạng lời nói.

Tô Tử Duyệt cứng lại, ko ngờ rằng Bùi Diệp cư nhiên ác nhân trước cáo trạng, cả giận- Người xem chúng ta 2 cái ai có vẻ bình thường? Người tin ta hay là nàng ta?

Nữ nhân này cũng là loại người tinh mắt, do dự 1 chút mới nói- Người nói nàng ta suýt chút nữa hại chết người, nhưng mà nhìn người khởi sắc như vậy hảo, làm sao cũng ko giống như bộ dáng có người muốn hại người. Nhưng thật ra nàng ta, thời điểm 2 ngày trở về trước đó cơ hồ chỉ còn thừa hơn 1 hơi tàn.

Tô Tử Duyệt cả giận nói- Nàng ta là tự tạo nghiệt ko thể sống! Người nếu tin nàng thì đừng cùng ta nói chuyện!- Nói xong bỏ ra tay nàng ta, hướng tro ao đi tắm rửa.

Nữ nhân đó do dự 1 chút, tuy rằng tâm lý vẫn đối lời nói của Tô Tử Duyệt tỏ vẻ hoài nghi, nhưng nàng ko hy vọng ở tro này liền cái người nói chuyện cũng ko có, nàng vội vàng truy qua nói- Ta tin người là được mà. Ta gọi là Kiều Mặc Nhiên, người xưng hô thế nào?- Khi nói chuyện, nàng lộ hơi hờ ra bụng cũng đi theo Tô Tử Duyệt phao đến tro ôn tuyền.

_ Tô Tử Duyệt- Tô Tử Duyệt khi nói chuyện đã hạ nước, vậy tiểu hồ ly tựa hồ có chút úy nước, gắt gao ôm cổ Tô Tử Duyệt ko để trảo.

_ Tiểu hồ ly này thật đáng yêu, người ở đâu kiếm ra vậy?- Kiều Mặc Nhiên nói, thân thủ sờ sờ đầu tiểu hồ ly dính nước mà trở nên có chút ướt sũng.

_ Từ chỗ Ma vương- Tô Tử Duyệt bẻ đôi mắt đáp.

Người thật lợi hại, cư nhiên ko sợ vậy hung bạo gia hỏa- Kiều Mặc Nhiên vẻ mặt hâm mộ nói.

_ Cũng ko tệ lắm- Tô Tử Duyệt nhìn ko được muốn tạo lớp ngăn, ko biết vì cái gì nàng chính là ko hy vọng có nữ nhân phát hiện Mẫn Mặc hảo, rồi lại nhiều ra 1 người cùng chính mình tranh hẳn. Có lẽ chính mình tro tiềm thức đã muốn đem Mẫn Mặc phân loại thành chính vật tư hữu của nàng.

2 người sau khi tắm xong lại hàn huyên 1 hồi, liền tự đi ngủ. Tô Tử Duyệt ôm tiểu hồ ly đi vào giấc ngủ, ai ngờ vừa cảm giác sau khi tỉnh lại chính mình nằm ở tro lòng 1 cái trần trụi mỹ thiếu niên. Chính mình gác đầu trên cánh tay mỹ thiếu niên, bị mỹ thiếu niên ôm ở tro lòng. Tô Tử Duyệt sau khi phát hiện nhất thời đỏ mặt, nũng nịu 1 tiếng- Ai kêu người biến trở về? Người ko phải cùng hần cam đoan ko đụng vào ta hay sao?

Thiếu niên bị theo tro mộng đánh thức, có chút mất hứng bĩu môi nói- Ta ngày đó sau khi nhìn hần như thế ôm người đã sớm muốn làm như thế, người thoải mái ta cũng thoải mái là được rồi, người oán giận cái gì? Ta nói ko tự tiện đụng vào người nhưng mà từ đụng cũng có rất nhiều sâu tầng ý tứ, người hiểu rõ mà, còn ko có cần ta làm mẫu cho người xem?

Tô Tử Duyệt nhất thời khí đánh lên cùng 1 chỗ, trách mắng- Người cũng ko nhìn xem đây là cái địa phương gì, nhanh chóng biến trở về đi!

Mỹ thiếu niên mân mê môi mọng, nói- Người sau khi ngủ say ta đã xem qua các nàng, rất gầy. Trên dưới thân thể cũng ko bao nhiêu thịt, nơi này chỉ người nhìn được nhất. Người nơi này thịt nhiều nhất- Nói xong thiếu niên vươn 1 cái trắng nõn ngọc thủ, thon trường ngón tay dừng ở trước ngực Tô Tử Duyệt, tràn ngập tình sắc vuốt ve đứng lên.

Tô Tử Duyệt “Phách” 1 tiếng lên tay thiếu niên, vội la lên- Người hồ nháo cái gì! Đừng gây phiền toái cho ta, nhanh chóng biến trở về đi.

Ai ngờ tiểu hồ ly thế nhưng xoay người đem Tô Tử Duyệt đặt ở dưới thân, khổ hạ lửa nóng đã muốn súc thể chờ đợi đỉnh ở tại lối vào tiểu huyết Tô Tử Duyệt. Hần dùng vuốt cầm cọ 2 má Tô Tử Duyệt, mang mấy phần làm nũng ý tứ hàm xúc nói- Người giúp ta dùng miệng làm đi? Nhớ tới ngày đó người khiến hần biến thành như vậy. Hảo duyệt duyệt.

Tô Tử Duyệt há mồm vừa muốn răn dạy hần, chỉ thấy vậy đặt ở trên thân chính mình mỹ thiếu niên quét 1 chút liền biến trở về bộ dáng tiểu hồ ly, ngoan ngoãn ghé vào trước ngực Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt còn tại thời điểm do dự, chỉ thấy vậy 2 cái nội vụ nâng cơm đi đến. Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc 1 cái vậy giả dối hồ ly, đồng thời cảm thán Mẫn Mặc sao vậy tìm cái bảo tiêu như thế ko trách nhiệm đến, chính mình sau này ngày sợ là ko dễ chịu lắm.

60. Chương 60: Mỹ Nam Rắn

Tô Tử Duyệt sau khi ăn cơm xong, vậy 2 cái nội vụ liền bảo nàng theo bọn họ, Tô Tử Duyệt yên lặng thở dài, vừa mới bắt đầu. Tô Tử Duyệt cực kỳ phối hợp theo 2 cái nội vụ ra khỏi động quật, lúc gần đi đã bị Kiều Mặc Nhiên túm ở cánh tay. Kiều Mặc Nhiên nhìn 2 cái nội vụ ánh mắt như trước tràn ngập địch ý, lại đối Tô Tử Duyệt nói- Người... cẩn thận a.

Nghe vậy, Tô Tử Duyệt mũi đau xót. Ở loại địa phương này có thể có cái bằng hữu phát ra từ nội tâm quan tâm chính mình, khiến nàng có chút cảm động. Nàng vỗ vỗ tay Kiều Mặc Nhiên, trấn an nói- Yên tâm, ta sẽ ko có chuyện gì xảy ra. Chính người cũng phải cẩn thận.

Tô Tử Duyệt theo vậy 2 cái nội vụ đến 1 địa phương hoàn toàn mới lạ, 1 mảnh rừng rậm rạp. 2 cái nội vụ như trước là đem nàng đưa đến 1 vị trí nhất định cũng ko có đi tiếp liền ly khai, chỉ chờ Tô Tử Duyệt 1 người theo như cũ ở chỗ sâu tro rừng rậm bước tiếp. Đi vào 1 hoàn cảnh lạ lẫm, Tô Tử Duyệt cũng cực kỳ sợ hãi, nhưng nghĩ đến chính mình còn có hỏa hồ ngay tại bên người, dần dần cũng có thể buông ra tâm. Nghĩ đến hồ ly, nàng xoay người vừa xem, chỉ thấy vậy tiểu hồ ly đi theo chính mình phía sau lạnh run. Tô Tử Duyệt thấy hần vậy phó ko xong bộ dáng liền nhin ko được hỏi- Sợ hãi?

Tiểu hồ ly trương mắt to lưng tròng nước mắt gật gật đầu.

Tô Tử Duyệt ko biết làm sao xoay người đưa hần ôm lên, nói- Ta thấy người sau khi biến thân ko phải rất bư hần sao? Sao hội túng thành bộ dạng như vậy.

Tô Tử Duyệt cũng ko biết tiểu hồ ly sở dĩ có thể biến thành hình thể khổng lồ hồ ly là vì được ma khí do Mẫn Mặc lần trước để lại tro cơ thể Tô Tử Duyệt, này chỉ sợ đến Mẫn Mặc chính mình còn ko biết. Lại nói tiếp, này tiểu hồ ly cũng ko thực sự trưởng thành lắm, chỉ vì được Mẫn Mặc a khí nên bộ dạng có vẻ nhanh chóng to hơn. Tính sao rốt cuộc vẫn là cái đứa nhỏ, gặp loại tình huống này khó tránh khỏi sợ hãi. Mẫn Mặc nếu biết bảo tiêu này của hần thỉnh ko phụ trách nhiệm như thế, phỏng chừng sẽ buồn bực tức chết.

Tô Tử Duyệt đi được 1 nửa nén nhang chợt nghe thấy chung quanh bụi cỏ rất cao kia bên tro có “Khè khè” tiếng vang, nằng sợ hãi cực kỳ, linh cảm là có thứ gì đó sâu xa cổ quái. Lúc nhìn đến 1 đoạn trống kiện đuôi rắn. Tô Tử Duyệt thân thể liền đối với loại bò sát lạnh như băng này vốn ko có hảo cảm gì, hơn nữa đứa nhỏ của mình cùng Bạch Khổng Tước trước đây còn bị cái kia độc nhân cự mãng giết chết, cho nên nằng đối rắn liền càng thêm chán ghét. Tô Tử Duyệt dừng lại cước bộ ko đi thêm bước nào nữa, mặt nhàn mày yên lặng xem xét.

Tiểu hồ ly vô luận là thánh giác hay khứ giác đều so với Tô Tử Duyệt mẫn cảm hơn rất nhiều, hần đã sớm cảm giác đến từ chung quanh đám ma quỷ kia áp lực cực lớn, giờ phút này ở tro lòng Tô Tử Duyệt run rẩy giống nhau. Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng dịu dàng vuốt ve đầu lông xù của hần, muốn làm cho hần giảm bớt sợ hãi.

Vậy ma quỷ đuôi rắn tro bụi cỏ thấy Tô Tử Duyệt bất động, liền cũng dừng lại bất động. Đã ko còn vậy “Khè khè” tiếng vang chung quanh liền chỉ còn lại có thanh âm tiếng gió cùng lá cây vuốt phẳng, ko khí 1 thời gian trở nên cực kỳ quỷ dị. Song phương cứ như vậy giằng co rất lâu, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy chân đứng đến mỏi. Lúc này, ma quỷ tro bụi cỏ chung quy ẩn ko chịu nổi, hần với tốc độ cực nhanh ẩn thuận sau 1 thân cây chạy bỏ đi ra, che ở trước mặt Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt này mới thấy rõ người tới, đó là 1 ma quỷ thân người đuôi rắn, bộ dạng chẳng những kp đáng sợ, cũng coi như là đẹp trai. Ko phải cái dạng khủng bố ma quỷ, Tô Tử Duyệt thở dài nhẹ nhõm 1 hơi, có thể đối mãng xà chán ghét vẫn như cũ ko giảm. Ngay tại 2 người giằng co thời điểm, lại nghe tro bụi cỏ bên cạnh 1 trận dồn dập “Khè khè” tiếng vang lướt qua, cư nhiên sau đó thoát ra thêm 4 ma quỷ như thể thân người đuôi rắn.

Ngay tại thời điểm Tô Tử Duyệt còn ko kịp có phản ứng gì, mấy nhân xà này nháy mắt đã phốc cùng 1 chỗ xoay đả khởi đến. Vậy trống kiện đuôi rắn ko lưu tình chút nào sợ đánh vào trên thân người kia cùng nhau cạnh tranh, Tô Tử Duyệt liền đứng ở 1 bên ôm tiểu hồ ly sống chết mặc bay. Đúng lúc này, tiểu hồ ly 2 chân trước chống bả vai Tô Tử Duyệt, tựa đầu tiến đến bên tai nằng nhẹ giọng nói- Tên mạnh nhất còn chưa ra đâu.

Tô Tử Duyệt sững sốt, chợt nghe cách đó ko xa truyền đến 1 trận âm lãnh tiếng cười, Tô Tử Duyệt vội vàng thuận phương hướng tiếng cười nhìn lại. Chỉ thấy người nọ nháy mắt đã vọt đến bên người Tô Tử Duyệt.

Phía trước vậy ngũ cự mãng vĩ bộ đều là âm đạm nhan sắc, trước mặt cái này lại là chói mắt kim sắc. Trên thân của hần có tới bao là vết sẹo, biểu hiện bản tính hần hung mãnh hiếu chiến. Cầm của chế giống người phương Tây, diện mạo có vẻ thuộc dạng âm nhu. Giờ phút này hần cùng Tô Tử Duyệt khoảng cách rất gần, khiến Tô Tử Duyệt có thể tinh tường thấy rõ đôi mắt của hần là mắt rắn đặc trưng, kim sắc mị nhân, lộ ra mấy phần âm trầm hàn quang. Nếu ko phải của hần khí chất quá âm lãnh, cũng có thể xưng được là siêu cấp soái ca.

Chỉ thấy hần nâng lên cánh tay, vậy lạnh lẽo ngón tay xẹt qua khuôn mặt Tô Tử Duyệt, cuối cùng nắm cầm của nằng. Hần dùng tay nắm cầm của Tô Tử Duyệt thay đổi vài cái góc độ, có thể xem như đem nằng đủ phương diện đánh giá 1 phen, cuối cùng khinh miệt cười. Tô Tử Duyệt cho rằng hần là muốn ghét bỏ tướng mạo của mình, lại ko ngờ rằng tên rắn này mở miệng nói- Cuối cùng cũng đưa tới 1 người bộ dạng coi như được!

Tô Tử Duyệt ko ưng thuận nhú mày, rất ko hài lòng cách hần dùng từ “Coi như”, đồng thời quyết định sau này ko thêm xưng hô “mỹ nam” gọi hần nữa

Ngay tại Tô Tử Duyệt nghĩ người thời điểm, này kim sắc cự mãng đã buông ra Tô Tử Duyệt, phun dài dài xà tín lướt tới chỗ 5 tên mãng xà hơi kém cỏi còn lại đánh tới. Động tác của hần cực nhanh, lúc phốc qua 2 tay cũng đã đồng thời trước sau bắt được cổ 2 người, đồng thời trống kiện cái đuôi dùng sức vung, đã đánh bay 1 tên ý đồ theo phía sau bổ nhào lên người hần. Hần tốc độ tia chớp làm ấy tên khác căn bản ko có cơ

hội cuốn lấy hần, cuối cùng hần lấy 1 địch 4, chiếm được thắng lợi áp đảo. Tô Tử Duyệt chính mắt chứng kiến trận chiến này, nàng cảm thấy chính mình đã gặp gỡ được xà vương.

Xử lý sạch sẽ 5 người, cự mãng đi tới trước người Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt ko biết hần làm sao khống chế cái cái đuôi kia, tóm lại chỉ cảm thấy hần quý mị “Di động” đến trước người của mình. Chợt nghe hần âm trầm nói- Hiện tại đến phiên ngươi.

Tô Tử Duyệt ko dám hành động thiếu suy nghĩ, người này trên thân sát khí thật sự quá nặng, vậy âm trầm cảm giác làm cho Tô Tử Duyệt có 1 loại cảm giác nói ko ra sợ hãi. Tô Tử Duyệt theo bản năng ôm chặt tro lòng ấm áp tiểu hồ ly. Đây động tác nhỏ cũng làm cho cự mãng lực chú ý dời đến trên thân tiểu hồ ly, hần vươn tay, trực tiếp néo ở sau cổ tiểu hồ ly vậy khối mềm thịt, đem hần xách ở giữa ko trung đánh giá 1 phen. Chỉ nghe hần âm cười nói- Ko phải đã bị sát nguyên 1 tộc, cư nhiên còn lại 1 con?

Thấy tiểu hồ ly ở ko trung bất an giãy dụa đứng lên, Tô Tử Duyệt này mới phát hiện tiểu hồ ly tro lòng đã bị hần bắt lấy. Lại nói tiếp này vẫn là lần đầu tiên Tô Tử Duyệt ở Ma đô gặp được như thế khủng bố nhân, phía trước vô luận là ma quỷ cao đẳng cỡ nào đối đãi khác giới đều vẫn luôn giữ vẻ lễ ngộ, mà vừa thấy mặt liền bư hần sát khí nàng nhưng thật ra là lần đầu gặp phải

61. Chương 61: Suy Tính Của Tiểu Hồ Ly

Bị sát cả tộc? Tô Tử Duyệt nghe được cả kinh, lần nữa xem kĩ người trước mặt, vô luận ngoại hình hay khí chất điểm nào đích thực cũng rất giống người làm được ra loại sự tình này. Lần này còn gặp được tiểu hồ ly, chẳng khác nào dâng lên tận cửa cho hần? Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt cuống quýt thân thủ muốn chụp lại tiểu hồ ly, 1 bên khuyên nhủ- Hần vẫn là cái đứa nhỏ, ngươi đừng làm khó dễ hần.

Thấy Tô Tử Duyệt muốn ôm hồi tiểu hồ ly, cự mãng liền nâng lên ngón tay nắm tiểu hồ ly. Rồi mới nhàn nhàn nói- Làm khó hần? Ta?- Nói tới đây, hần giống như là nghe đến cái gì hảo ngoạn sự tình “Ha ha a” nở nụ cười, vậy cười tro âm thanh lộ ra 1 cỗ âm khí.

Tô Tử Duyệt thân thủ phốc cái ko trúng, chỉ thấy cự mãng như ngoạn mèo bình thường dùng tiểu hồ ly tro tay ngoạn Tô Tử Duyệt, làm thế nào cũng ko cho nàng bắt được. Cuối cùng liền tiểu hồ ly bị nắm ở tro tay mãng xà đều nhìn ko được phiên nổi lên xem thường, Tô Tử Duyệt thấy chính mình bị tiểu hồ ly xem thường, nhất thời khí dồn hết 1 chỗ, nàng 2 tay chống nạnh, cả giận- Ngươi giết hần đi, ta ko cần.

Chỉ thấy tiểu hồ ly giật mình mở to 2 mắt hồ ly, tro ánh mắt toát ra loại đau thương đặc hữu của tiểu thú thời điểm bị vứt bỏ. Tô Tử Duyệt nhìn xem tro lòng 1 trận ko đành lòng, nhưng là bởi vì vấn đề chiến thuật, cho nên nàng bảo trì lạnh yên.

Cự mãng gặp Tô Tử Duyệt ko cần, cũng hiểu được ko thú vị, liền đem tiểu hồ ly quăng trả lại cho Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt vội vàng ôm ở tro lòng, chợt nghe cự mãng âm trầm nói- Tiêu diệt bộ tộc hỏa hồ ko phải ta, ta cũng ko có cái gì bản sự. Là Mẫn Mặc mang bộ tộc báo đen làm, còn nguyên nhân thì...- Cự mãng dừng 1 chút, lại tiếp tục nói- Đây ngươi nên đến hỏi chính hần- Nói xong lời này, hần liền nhìn tiểu hồ ly liếc mắt 1 cái.

Tiểu hồ ly từ khởi điểm biết ghi nhớ, liền vẫn ko rõ ràng chính mình vì cái gì lại theo Ma vương đại nhân. Ma vương đại nhân tuy rằng đối hần ko sai, nhưng cũng luôn có điểm đề phòng. Liền ngay cả 1 thân ma khí toàn bộ đến từ Mẫn Mặc, Mẫn Mặc cho hần đó thời điểm ko chút nào keo kiệt, có thể chỉ cần Mẫn Mặc nguyện ý, đó thuộc về Mẫn Mặc ma khí hần toàn bộ đều có thể thu hồi đi. Hần phía trước cũng tổng đoán rằng chính mình vì cái gì ko cùng tộc nhân cùng 1 chỗ, nhưng là hần ko dám thẳng thắn hỏi ra khẩu. Cái này, chân tướng đại bạch, bất quá lại làm cho hần càng ko dám đi hỏi Mẫn Mặc .

Hỏa hồ thông minh dữ dội, ngay tại cự mãng nói ra chân tướng thời điểm hần liền rõ ràng mục đích cự mãng châm ngòi quan hệ hần cùng Mẫn Mặc. Nhưng là tiểu hồ ly ko biết cự mãng làm như vậy là vì lý do cùng mục đích gì, hần đối là đó cũng ko hứng thú. Chính mình 1 chủng tộc đều bị Mẫn Mặc tiêu diệt, nếu chính mình 1 người đi báo thù chẳng khác lấy trứng đánh thạch thôi. Cũng chỉ dùng này ngăn ngừa

mấy phần chung thời gian, tiểu hồ ly đã tính tốt đường sau này, hẳn phải nhanh chóng ôm chặt đùi Mặc Mặc, chỉ cần chính mình ko chết, sẽ có đứa nhỏ, chỉ cần chính mình có đứa nhỏ có thể đem bộ tộc hỏa hồ tiếp tục sinh sản đi xuống, như vậy cũng coi như là khôi lại tộc nhân của mình.

Nghĩ tốt hết thấy, hẳn biên tướng vui đầu nhập vào bộ ngực mềm mại của Tô Tử Duyệt, tỏ vẻ hân hoan nói cự mãng ko có hứng thú. Cự mãng thấy thế, chớp chớp đôi mắt, lại tiếp tục thả ra tình báo- Bất quá... tựa hồ bộ tộc hỏa hồ còn có mấy con nhanh chân đã chạy trốn đến nhân giới a.

Hỏa hồ nghe vậy tro lòng liền động, lỗ tai nhỏ bởi vì duyên cớ kích động ko chịu khống chế run lên vài cái. Nhỏ bé chi tiết cũng ko thể tránh được đôi mắt cự mãng, hẳn sau khi nhìn thấy, vừa lòng kéo kéo khóe miệng. Mà Tô Tử Duyệt lúc này lại dùng 1 loại ánh mắt nghi hoặc nhìn phía cự mãng, hẳn làm sao biết đến như thế rõ ràng? Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút, cuối cùng đem điều nghi hoặc này nuốt vào tro bụng. Chính mình ko phải 1 cao thủ đàm phán, nằng sợ chính mình hỏi đến ngược lại kinh động người trước mặt này. Có câu châm ngôn tên là dã thảo kinh xà, đủ để chứng minh rắn là loài sinh vật cực kỳ cẩn thận, hơi có gió thổi cỏ lay sẽ chạy ko còn thấy bóng dáng tăm hơi.

— Người đã nói xong? Nói xong chúng ta bắt đi- Tô Tử Duyệt thấy hẳn nửa ngày ko có ý tứ muốn dẫn chính mình đi, liền cảm thấy hẳn chỉ là đi ra uy hiếp tiểu hồ ly. Thế là liền muốn sớm rời khỏi, lại nghe vậy cự mãng phản hồi- Đi đâu?

Đi sinh đẻ, đi thụ thai, đi làm chuyện nam nhân cần làm này vài cái từ ở tro đầu Tô Tử Duyệt rất nhanh xẹt qua 1 lượt, cuối cùng đều cảm thấy ko quá văn minh, chỉ nói- Nên đi làm sao liền đi vào tro đó làm, người quản nhiều chuyện nhiều quá làm gì?

Vậy cự mãng di động cái đuôi vây 1 vòng quanh Tô Tử Duyệt sau đó liền nói- Liền ko hỏi xem ta vì cái gì đem người ngăn lại?

— Người muốn cùng ta?- Tô Tử Duyệt có chút nghi hoặc hỏi, bởi vì nàng tổng cảm thấy người trước mặt này ko giống như là muốn cùng chính mình làm mấy việc kia.

Nghe vậy, cự mãng lạnh lẽo thân thể theo phía sau Tô Tử Duyệt thiếp đi lên, ngón tay nhẹ nhàng phát qua 2 má Tô Tử Duyệt, rồi mới 1 đường hoạt đến chỗ cổ tinh tể của Tô Tử Duyệt. Bởi vì hẳn lạnh như băng thân thể cùng âm lãnh ko khí, Tô Tử Duyệt trên thân gà da ko chịu khống chế mạo đi ra. Chợt nghe cự mãng đem miệng tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt nói- Ta là đến giết người- Nói chuyện thời điểm, vậy màu đỏ xà tín đập vào vành tai Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt ko khỏi rung mình 1 cái.

Tô Tử Duyệt lúc này bỗng nhiên nghĩ đến 1 lời kịch vô hiệp kinh điển tro điện ảnh “Người và ta ko oán ko cừu”, suy nghĩ 1 chút lại cảm thấy nói như vậy ko quá thỏa đáng, dù sao chính mình cũng là đồ ăn ở tro mắt xích của hẳn. Thế là nàng cố gắng khống chế trái tim nhỏ bé của mình, nói- Người cũng ko nhìn xem đây là nơi nào? Mặc Mặc tìm ko thấy ta người cảm thấy hẳn hội từ bỏ ý đồ? Nhanh chóng để cho ta đi, ta liền coi như việc này ko phát sinh qua.

Nghe vậy, cự mãng lại “Ha ha a” nở nụ cười, theo tro miệng thở ra khí thể nhẹ nhàng thổi tới bên tai Tô Tử Duyệt, khiến nàng lại sợ run đứng lên. Cự mãng hẳn còn nở nụ cười vài tiếng sau đó mới nói- Đây nha đầu ngốc, ta nói giết người người liền tin? Ta mất như thế đại khí lực đem người theo bọn hẳn nơi đó cướp đoạt được, tự nhiên là muốn người sinh đứa nhỏ cho ta.

Nói xong hẳn đem Tô Tử Duyệt từ dưới đất ôm lên, rồi mới ở chỗ gian bay nhanh di động. Tô Tử Duyệt bị hẳn lạnh lẽo thân mình ôm, có chút ko được tự nhiên, hơn nữa theo tâm lý có chút mâu thuẫn tính cách thay đổi thất thường cự mãng. Cự mãng ôm Tô Tử Duyệt đi hảo xa, tốc độ của hẳn cực nhanh, Tô Tử Duyệt cơ hồ im lặng nhìn cảnh vật trước mặt nhanh chóng thay đổi đến chóng mặt. Nhưng lấy hẳn loại này tốc độ, 2 người vẫn như cũ đi rất lâu. Tô Tử Duyệt cũng đã có thể phỏng chừng ra bản thân cùng địa điểm khi nãy cách nhau rất xa, cảm giác âm trầm ko biết tới từ đâu bao trùm lấy nàng. Theo lý thuyết nội vụ đưa nàng đi tới địa điểm mảnh bụi cỏ kia mới là chỗ mãng xà sống bọn hẳn ở mới đúng, vì cái gì hẳn ở như thế xa?

Tổ cự mãng là 1 gốc cây cổ thụ, chui đi vào sâu bên tro rộng mở sạch sẽ. Trên mặt đất phô thật dày cỏ khô đem nằm, cho nên cũng ko quá ẩm ướt, mặt trên cỏ khô còn phô mềm mại tiên cỏ, giẫm đi lên rất mềm. Hẳn đất Tô Tử Duyệt tiến vào sau đó hỏi- Thích ko?

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, rồi mới đem tiểu hồ ly buông ra, giống như tùy ý hỏi- Sao ở xa như thế a?

Ta càng ngày càng thích tiểu hồ ly a a a a

62. Chương 62: Bôi Thuốc

Cự mãng giống như lơ đãng đem tiểu hồ ly tiêu diệt đến 1 bên, hần chiếm cứ ở bên người Tô Tử Duyệt, lạnh như băng thân mình thẩu đi lên nói- Nơi này càng dễ ẩn nấp, so với bên kia an toàn hơn rất nhiều- Nói xong hần kéo tay Tô Tử Duyệt, làm cho tay nàng từng cái dịu dàng vuốt ve qua vết sẹo của mình, rồi mới nói- Ta có rất nhiều cừu gia, nơi này đối với người mà nói càng an toàn hơn- Cự mãng dùng đuôi nhẹ nhàng ma sát đùi Tô Tử Duyệt, tựa hồ đang ám chỉ cái gì.

Có câu nói rất đúng, nếu người có 1- 2 cái cừu gia, vậy khả năng chỉ là người tự đi tìm phiền toái. Nhưng nếu người có 1 đồng cừu gia, vậy phải là người nhân phẩm có vấn đề. Tô Tử Duyệt bất động thanh sắc rút tay về, rồi mới nói 1 tiếng đa tạ, liền ko nói nữa. Tro hốc cây lại lâm vào tro 1 trận quỷ dị trầm tịch, tiểu hồ ly đem đầu mai nhập tro cái đuôi xù của mình, ko nhìn tới 2 người tán tỉnh.

Giăng co 1 hồi, cự mãng trước mở miệng nói- Đói bụng ko, ta đi kiếm điểm thức ăn cho người.

Tô Tử Duyệt sớm quen thuộc ma quỷ tro Ma đô là đó lộ số, thế là vui vẻ gật đầu. Hơn nữa miêu tả loại trái cây mình thích ăn, liền thấy cự mãng đầu đầy hắc tuyến đi ra ngoài. Cự mãng sau khi đi rồi, Tô Tử Duyệt vỗ vỗ chính mình đầu gối ý bảo tiểu hồ ly ngồi lên đến. Tiểu hồ ly thấy thế liền vui vẻ đi lên. Ai ngờ hần mới nằm úp sấp hảo, Tô Tử Duyệt liền 1 phen nắm hần phình khuôn mặt khiển trách- Người thật vô dụng, nhìn người vừa rồi về điểm này tiền đồ, gặp mấy con rắn liền run run thành như vậy, Mẫn Mặc còn muốn người bảo hộ ta nữa sao? Ta xem nếu xảy ra chuyện người chạy so với ta đều nhanh.

Tiểu hồ ly bị nàng nhéo nước mắt ở tro hốc mắt đảo quanh, Tô Tử Duyệt nào đâu biết rằng vậy mấy tên rắn cho dù bắt phải Tô Tử Duyệt cũng chỉ hội chờ thương tân, nhưng nếu như đồng dạng bắt là giống được tiểu hồ ly, khả năng nuốt no bụng cũng là chuyện thường tình. Bất quá tiểu hồ ly cũng ko phản bác nàng, cứ như vậy nhâm mệnh nghe Tô Tử Duyệt oán giận.

Thời gian qua thật sự chậm, biết Tô Tử Duyệt 1 người nói được miệng khô lưỡi khô thời điểm mới phát hiện tên rắn kia đi ra đã lâu. Tô Tử Duyệt có chút kỳ quái, theo lý thuyết hái trái cây ko nên như thế lâu, liền bắt đầu hồ đoán lung tung. Cẩn thận hồi tưởng theo 2 người gặp nhau đến hần rời khỏi, càng nghĩ lại càng cảm thấy cự mãng này trên thân có 1 loại cảm giác nói ko nên lời quỷ dị.

Lại qua thật lâu, Tô Tử Duyệt đã đói đến mức da dính vào ruột. Nàng đã muốn bắt đầu lo lắng nếu cự mãng thật sự đi ko trở về, chính mình phải đi tìm ra sao đây. Nhưng vào ngay lúc này cự mãng mới từ bên ngoài chui tiến vào, trên thân mang nồng đậm mùi máu tươi. Cự mãng đem trái cây tro lòng đưa cho Tô Tử Duyệt thời điểm, Tô Tử Duyệt phát hiện trên thân của hần lại thêm rất nhiều vết thương. Tô Tử Duyệt nhin ko được chăm chọc nói- Sao vậy, hái cái trái cây cũng có người với người cướp?

Cự mãng nâng tay đem tiểu hồ ly trên đùi Tô Tử Duyệt bắt đến 1 bên, rồi mới theo góc sáng sửa lỗi ra chút lá cây, nhu nát từng chút 1 đắp ở trên miệng vết thương. Tô Tử Duyệt giống như là 1 quyền đánh vào bông thượng, què 1 cục. 1 lát sau mới nghe cự mãng đáp- Ko có gì, chỉ là thuận tiện đi ra ngoài ăn 1 bữa.

Tuy rằng hần nói như vậy, nhưng Tô Tử Duyệt cũng ko quá tin tưởng, lấy năng lực của hần chịu như thế nghiêm trọng vết thương hần là lấy 1 địch nhiều sở tạo thành. Tô Tử Duyệt mắt sắc ở trên thân hần tìm được mấy vết dấu răng do rắn cắn, nàng nghĩ nghĩ rồi mới đi qua cầm lá cây tro tay cự mãng, chủ động giúp hần bôi thượng.

Tô Tử Duyệt động tác rất nhẹ, ở tay ngón nàng đụng vào miệng vết thương cự mãng thời điểm, cảm giác được thân thể hần rõ ràng cứng đờ, hiển nhiên rất ko thích ứng. Tô Tử Duyệt ôn nhu hỏi- Đau ko?

Cự mãng cúi đầu nhìn động tác Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, rồi mới thấp giọng nói- Suýt nữa đã đánh mất mạng thời điểm đều có, là đó vết thương tính là cái gì.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu nói- Lần sau cẩn thận chút.

Cự mãng tựa hồ rất ko thích ứng quan tâm đến từ người khác, hấn bắt đầu bất an vặn vẹo thân mình.

Tô Tử Duyệt liền quát lớn- Đừng nhúc nhích, để ta bôi thuốc.

Nghe vậy, vậy luôn âm trầm mặt cự mãng thế nhưng thật sự bất động, Tô Tử Duyệt cảm thấy có chút buồn cười. Ngón tay nàng niêm chút nhu vỡ lá cây, đem chúng nó từng cái 1 đắp lên 1 chỗ vết thương rất sâu, giống như tùy ý hỏi- Loại rắn này có độc ko? Như vậy xử lý là có thể sao?

Cự mãng quả nhiên ko có hoài nghi động cơ Tô Tử Duyệt, đáp- Có độc, nhưng ko có việc gì. Ta ko sợ.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, rồi mới nói- Phía trước tốt lắm, quay lại đi.

Cự mãng nghe lời xoay người đem sau lưng giao cho Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt cố ý rất lớn thanh hít 1 hơi, sau đó thở dài- Sao lại có nhiều dấu răng như thế? Người bị mấy tên rắn cắn? Người 1 người đánh thắng được bọn hấn ko?

— Đánh thắng được, chỉ có 5 tên...- Cự mãng theo bản năng trả lời, nói xong mới giật mình thấy chính mình lộ ra nhiều lắm tin tức, nhưng lúc này mới chú ý tới đã muốn có chút chậm.

Tô Tử Duyệt nghe vậy nháy mắt mặt nhần như sương mây, nói- 5 tên? Giống 5 người binh kiến buổi sáng?

Lúc này đây cự mãng ko có làm ra phản ứng gì, chỉ là thúc giục nói- Bôi được nhanh chút đi, ko còn sớm, nên đi ngủ.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, mới phát hiện hấn chính đưa lưng về chính mình nên nhìn ko tới, đành phải mở miệng đáp ứng 1 tiếng. Suy nghĩ 1 chút còn nói thêm- Kỳ thật bọn hấn đều bị người đả bại, ko tất yếu đuổi tận giết tuyệt, dù sao đều là cùng tộc.

Tô Tử Duyệt chuyên tâm bôi thuốc, cho nên ko thấy được ánh mắt khinh bỉ bên kia của tiểu hồ ly. Vậy tiểu hồ ly vừa nghe Tô Tử Duyệt nói lời này, liền ở tro lòng cảm thán: Nữ nhân này là người mù sao? 1 con kim sắc, mấy con khác đều là ẩm đậm bụi nâu, trưởng thành hình thể kém như vậy nhiều, làm sao có thể xem thành giống như là cùng 1 chủng tộc a.

Cự mãng nghe xong, âm thanh lạnh lùng nói- Chuyện của ta người ko cần xen vào.

Tô Tử Duyệt thấy thế đành phải buông tha cho ý tưởng tiếp tục thăm dò, qua loa bôi xong thuốc cho hấn, dặn thêm 1 câu- Lần sau cẩn thận chút- Sau đó im lặng cũng ko nói gì nữa.

Cự mãng nghe xong lời dặn dò cuối cùng của nàng lại có chút ko thích ứng, nhìn Tô Tử Duyệt vài lần, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng cũng chưa nói xuất khẩu. Tô Tử Duyệt nhìn hấn như vậy liền đoán nhất định rất thiếu người quan tâm hấn, nghĩ đến đây nàng đã biết về cơ bản sau này nên làm sao có thể cùng hấn sống chung. Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt cười khổ 1 chút, đã trải qua nhiều nam nhân như thế, chính mình đối đãi nam nhân tựa hồ càng ngày càng cao tay.

Tô Tử Duyệt sau khi cấp cự mãng thượng qua được an vị ngồi xuống ăn trái cây, thấy nằm úp sấp ở 1 bên tiểu hồ ly, lo lắng hấn cũng đói bụng, liền cắn 1 miếng nhỏ trái cây đưa cho hấn, muốn xem 1 chút hấn có ăn hay ko. Chỉ thấy tiểu hồ ly đi tới ngửi ngửi vậy khối trái cây, rồi mới vươn đầu lưỡi phần nộn liếm 1 chút, tựa hồ cảm thấy vị cũng ko sai, cuối cùng toàn bộ ngậm hết ăn sạch. Sau khi ăn qua lại nhìn Tô Tử Duyệt ý muốn nữa, Tô Tử Duyệt đưa cho hấn nguyên 1 quả lớn. Chỉ thấy hấn vươn chân trước giơ lên, vậy trái cây liền cút xa, rồi mới thấy tiểu hồ ly tiếp tục mắt trông mong nhìn Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt liền hiểu nên vô lực, đành phải há miệng cắn thêm 1 ngụm. Vừa muốn đưa ra đút cho tiểu hồ ly, chỉ thấy cự mãng bỗng nhiên tựa đầu thầu lại đây. Hấn vươn dài dài xà tín tìm tro miệng Tô Tử Duyệt, trực tiếp đem vậy khối trái cây cướp đi, nuốt vào.

Tô Tử Duyệt trợn mắt há hốc mồm nhìn cự mãng nhấm nuốt trực tiếp đem vậy khối trái cây nuốt vào, sau 1 lúc lâu mới ngơ ngác hỏi- Rắn không phải ăn động vật sao? Cũng ăn được trái cây luôn áh?

Cự mãng cũng ko giải thích, cự nhiên buông ra thân thể cùng tiểu hồ ly giống nhau, ngoan ngoãn đợi Tô Tử Duyệt tiếp tục uy thực. Kết quả bữa tiệc này Tô Tử Duyệt còn được chưa ăn no, trái cây đều vào tro bụng 2 nam nhân kia.

63. Chương 63: Người Phía Dưới Khai Tìm (thượng)

Ăn cơm xong, Tô Tử Duyệt sờ sờ chính mình vẫn như cũ xẹp lép bụng, ko tiếng động thở dài. Chỉ thấy cự mãng sau khi ở tro hốc cây lung lay 2 vòng bò tới bên cạnh Tô Tử Duyệt, dùng cái đuôi đem tiểu hồ ly bỏ mặc đến tro góc khuất, rồi mới bò lên 1 chân của Tô Tử Duyệt. Cái đuôi của hắn từng 1 vòng cuốn ở trên đùi Tô Tử Duyệt, thân thể của hắn tắc chen chúc tại giữa 2 chân của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt nhất thời khản trương 1 cử động cũng ko dám, nàng biết chỉ cần hắn nhẹ dùng thêm 1 chút lực, chân chính mình liền phể đi.

Cự mãng lạnh lẽo thân mình nằm ở trên thân Tô Tử Duyệt, hắn rất vừa lòng thái độ phối hợp của Tô Tử Duyệt, hoặc là nói nàng thái độ thức thời. Hắn 1 tay nâng lên ót Tô Tử Duyệt, 1 tay chống đỡ hông của nàng, đem nàng ôm ở tro lòng, rồi mới cúi đầu hôn ở chỗ tươi cánh môi của Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt ở hắn lạnh lẽo thân thể bò lên đến thời điểm liền cảm thấy rất ko thích ứng, khi hắn vậy thô trương xà tín tham nhập tro miệng chính mình thời điểm, Tô Tử Duyệt da đầu liền run lên. Nàng theo bản năng muốn giãy dụa, nhưng cảm giác được triển ở trên đùi chính mình đuôi rắn nháy mắt buộc chặt, nàng sợ tới mức ko dám động nữa g, cố gắng làm cho chính mình trầm tĩnh lại.

Cự mãng dài dài xà tín lấy 1 loại cực nhanh tốc độ nhẹ xúc vách tường tro khoang miệng Tô Tử Duyệt, đồng thời mút vào mật nước tro miệng nàng- Ngõ...- Đây là 1 loại động tác đầu lưỡi nhân loại ko có cách gì làm được, loại mềm ngứa cảm giác làm cho Tô Tử Duyệt nhin ko được rên rỉ lên tiếng. Tô Tử Duyệt bị cự mãng cao siêu kỹ thuật hôn hoàn toàn chinh phục, nàng nâng lên đôi tay ôm lấy cổ cự mãng, làm cho hắn có thể hôn càng sâu.

Cự mãng dài dài đầu lưỡi quần lấy đầu lưỡi Tô Tử Duyệt, 2 người cứ như vậy dây dưa 1 phen, rồi cự mãng đầu lưỡi thế nhưng từ từ ở chỗ sâu tro yết hầu Tô Tử Duyệt tìm kiếm. Tô Tử Duyệt có chút ko thích ứng hừ 1 tiếng, theo bản năng bắt được cự mãng 1 đầu phiêu dật tóc dài. Cự mãng ăn đau mặt nhăn nhướng mày, lại như trước ko có buông tha Tô Tử Duyệt, vẫn như cũ tiếp tục ở chỗ sâu tro yết hầu non mềm của nàng thăm dò.

Tiểu hồ ly ở 1 bên rục rịch nhìn, hắn nôn nóng vòng vo 2 vòng tại chỗ, cuối cùng quyết định đi ra bên ngoài hóng mát mẻ, mắt ko thấy đỡ khó chịu.

Cự mãng cùng Tô Tử Duyệt môi khẩu tương tiếp dây dưa thật lâu mới từ bỏ, rồi hắn thuận Tô Tử Duyệt thon trưởng gáy con 1 đường hôn xuống dưới, đi vào nàng trước ngực vậy 2 nụ phần hồng thượng. Hắn đỏ tươi xà tín quần lấy tro đó 1 đóa nụ hoa phần nộn, rồi mới dần dần buộc chặt. Vậy kỳ dị cảm giác khiến Tô Tử Duyệt nhin ko được rên rỉ lên tiếng, đồng thời hơi uốn ngực, đem đầy đặn bộ ngực đưa vào tro miệng hắn.

Cự mãng lấy tay cầm nàng bên kia đầy đặn, ko ngừng vuốt ve. 2 nơi mẫn cảm trước ngực đều được săn sóc chiều cổ, 1 cổ mỗi ma cảm giác ko ngừng hướng ra phía ngoài khuếch tán đứng lên. Tô Tử Duyệt cảm thấy 1 luồng nhiệt lưu tuôn ra từ tiểu huyệt dưới thân, nơi đó cũng khát vọng được yêu thương an ủi. Nàng nhin ko được muốn kẹp chặt 2 chân, ý đồ giảm bớt dưới thân khô nóng. Nhưng nàng lại quên mất cự mãng còn tể thân giữa 2 chân của mình, nàng này 1 động tác kẹp liền bị cự mãng phát hiện đến. Chỉ thấy hắn kéo khéo môi cười nói- Sao vậy, phía dưới ngứa?

Tô Tử Duyệt đem mặt xoay khai ko thềm nhin hắn, lại nghe hắn tiếp tục truy hỏi- Có muốn để ta giúp người liếm 1 chút ko?

Tô Tử Duyệt nghe vậy tro lòng liền động, ko biết hắn vậy kỳ lạ đầu lưỡi liếm đi lên sẽ là cảm giác gì? Nghĩ đến đây nàng nhẹ nhàng gật gật đầu.

— Vậy người muốn hỏi báo ta như thế nào? Vật nhỏ- Cự mãng lấy ngón tay đùa bỡn nàng trước ngực mềm mại, giống như ko chút để ý hỏi. Hắn thích như thế áp Tô Tử Duyệt, hắn đều ko biết nữ nhân nguyên lai có thể như vậy ẩm áp mà mềm mại, thật vù vù , đặt ở dưới thân cảm giác rất thoải mái.

Tô Tử Duyệt ko biết hần như thế hỏi là muốn làm gì, chỉ có thể hỏi thử : Muốn ta cũng giúp người liếm 1 chút ko?

Cự mãng nghe vậy lập tức giật mình nhìn Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt vừa xem hần như vậy biểu tình liền biết đứa nhỏ đáng thương này căn bản chưa được ai liếm qua. Bất quá suy nghĩ cũng đúng, nơi này tài nguyên giống cái luân thiếu, tự nhiên cũng ko có người nói với hần việc này. Bất quá nếu ko có người cùng hần luyện tập, hần vậy siêu cao kỹ thuật hôn là làm sao học được?

Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút, rồi mới ý bảo cự mãng buông ra chân của mình, cự mãng do dự 1 chút, tựa hồ là sợ nàng 1 hồi ko phối hợp, nhưng hần vẫn làm theo lời nói của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt nói hần nằm lên trên đệm cỏ, hần nghe xong chỉ là yên tĩnh nhìn Tô Tử Duyệt, ko có nghe theo.

Tô Tử Duyệt nghĩ đến rắn chỗ bụng có vẻ là bọn hần bạc nhược địa phương, hần khẳng định ko muốn đem nhược điểm chính mình bại lộ ở trước mặt của mình. Sau khi suy nghĩ 1 chút, Tô Tử Duyệt nói- Vậy người liền đứng như thế đi- Rồi chính nàng liền tắc quỹ trước mặt hần, Tô Tử Duyệt này tư thế vừa vặn có thể nhìn thẳng khổ gian của hần, kết quả phát hiện nơi đó trụi lủi. Nàng kinh ngạc nói- Người ko có tiểu đệ ư!- Rồi nàng ngẩng đầu lên, ko hiểu hỏi- Người ko có tiểu đệ ư, như vậy làm sao làm a?

Cự mãng nghe vậy nháy mắt 1 đầu hắc tuyến, hần ko ngờ rằng Tô Tử Duyệt lá gan như thế lớn, ko sợ chính mình ko nói, cứ nhiên còn như thế nhiệt tình cùng chính mình thảo luận cấu tạo bộ phận của mình. Hần nhin ko được hỏi- Người ko sợ ta?

Tô Tử Duyệt ko cho đúng bĩu môi, rồi mới chỉ hần trơn nhẵn đuôi rắn nói- Người có cái gì đáng sợ? Ít nhất bộ dạng coi như đẹp mắt. Người đều ko biết, ta từng rơi vào 1 cái động tro đó tràn đầy trách trùng, vậy mới ghê tởm, như vậy nhiều con trùng nó...- Nói tới đây, nàng nhin ko được rung mình 1 cái, rồi mới ngừng cái đề tài ko vui vẻ gì này, nói- Người thật ko có, nhiều lắm có chút kỳ quái thôi, ko đáng sợ.

Cự mãng sống bao nhiêu năm chính mình đều ko nhớ nổi, vẫn là lần đầu có người khen hần bộ dạng hảo, lại còn là cái giống cái, 1 loại kỳ quái cảm giác dần dần nảy lên tro lòng. Kết quả lại nghe Tô Tử Duyệt còn nói chính mình ko có sinh thực khí, nhất thời đen mặt, cả giận- Người đã nói kp sợ, cho người xem cũng ko sao.

Nghe hần như vậy nói xong, Tô Tử Duyệt liền thấy ở chỗ sâu tro khổ gian của hần dần dần 2 cái màu trắng vật đến. Vậy 2 cái màu trắng vật ko ngừng mà trưởng lớn, chung quanh gây thịt còn 1 vòng xoắn ốc thịt chọc lớn. Bất đồng Tổ Diệp nhỏ xinh thịt chọc, thịt chọc của hần rất lớn, tựa như đóa hoa khi nở, làm cho hần vậy 2 căn vật thô nhìn qua tựa như 2 đóa hoa màu trắng đẹp đẽ. Nhìn qua rất lịch sự tao nhã mỹ quan, nhưng khi nghĩ tới vậy vật là chọc đến tro tiểu huyết của mình, phía trước tán thưởng liền bay thành mây khói.

Tô Tử Duyệt nâng tay nhẹ nhàng huých đụng là đó thịt chọc, thử vậy thịt chọc cứng mềm trình độ. Chợt nghe đến cự mãng rất nhỏ hút ko khí thanh, chỉ nghe hần khàn khàn cổ họng hỏi- Ko sợ?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu, nói- Tựa như 2 đóa hoa, nhìn cũng được. Nhưng có thể hay ko với người thương lượng chuyện này?

Cự mãng nghe được nàng nói chính mình nơi đó ko tệ, giống đực hư vinh tâm nhất thời căng đến mấy tầng, hần tro thanh âm bao hàm khát vọng tình dục, hỏi- Việc gì?

Tô Tử Duyệt lấy tay chỉ hần chỗ gây thịt thượng duy nhất ko có bị thịt chọc bao vây bộ phận quy đầu nói- 1 hồi làm thời điểm người chỉ tiến đi vào 1 cái có thể ko? Phía dưới vậy bộ phận đều đi vào chỉ sợ hội rất đau, ta sợ đau.

64. Chương 64: Người Phía Dưới Khai Tìm (hạ)

Cự mãng nghe vậy nhất thời lạnh liền, hần mặt ko chút thay đổi nhìn Tô Tử Duyệt, ko tiếng động cự tuyệt . Tô Tử Duyệt cũng biết yêu cầu của mình có chút làm khó hần, hần ko chịu phối hợp chính mình cũng biết

vì sao. Nàng xoắn xoắn ngón tay, cuối cùng cắn răng 1 cái, nói- Quên đi, sớm chết sớm siêu sinh- Nói xong nhắm mắt, cúi đầu ngậm ở đầu đóa hoa trên cùng.

— Ân...- Cự mãng mãnh rút 1 hơi, nàng ầm áp mà ướm át khoang miệng gắt gao bao vây chính mình vậy dục vọng nguyên điểm, loại cảm giác kỳ lạ này hẳn chưa từng trải qua .

Tô Tử Duyệt linh hoạt đầu lưỡi lướt nhanh ở trên cực đại quy đầu của hắn thuận trượt, hơn nữa vươn tay cầm 1 đóa hoa khác, nhẹ nhàng mà lấy ngón tay vuốt ve. Lúc này, cự mãng đột nhiên gián đoạn động tác tro tay Tô Tử Duyệt, khàn khàn tiếng nói hỏi- Người vừa rồi muốn ta nằm xuống chính là vì thế này?

Tô Tử Duyệt gật gật đầu.

Cự mãng phức tạp nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, rồi mới nói- Được rồi- Nói xong liền ngoan ngoãn nằm xuống tại chỗ.

Tô Tử Duyệt tuy rằng ko rõ hắn vì cái gì lại đột nhiên nghĩ thông suốt, nhưng là vẫn dựa theo kế hoạch như cũ đưa lưng về mặt hắn, ngồi ở trên cái bụng lạnh lẽo của hắn. Nàng cảm thấy chính mình đụng tới bụng của hắn thời điểm thân thể hắn rõ ràng buộc chặt đứng lên, nàng ko biết làm sao thở dài, ko rõ vì cái gì hắn rõ ràng ko thích ứng lại còn muốn làm như thế. Nàng cúi người ngậm tiếp đóa hoa màu trắng ở dưới thân hắn, tiếp tục vừa rồi công tác bị đánh gãy. Biết hạ thân được yêu thương an ủi, cự mãng buộc chặt thân thể mới từng chút 1 trầm tĩnh lại.

Bởi vì Tô Tử Duyệt là ghé vào trên bụng của cự mãng, cho nên phần nộn tiểu huyết dưới thân Tô Tử Duyệt cũng tự nhiên hiện ra ở trước mặt cự mãng. Nhìn thấy như vậy xinh đẹp hình ảnh, hắn nhin ko được nheo lại đôi mắt, có hứng thú cười, nguyên lai đây là mục đích của nàng. Hắn nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, ngửi vậy mật huyết hương vị ngọt ngào ngon miệng, rồi mới phun ra xà lưỡi ko ngừng dùng tốc độ cực nhanh đụng vào vậy 2 mép cánh hoa của Tô Tử Duyệt.

— A...- Vậy thành linh xảy ra khoái cảm làm cho Tô Tử Duyệt nhin ko được phun ra gậy thịt tro miệng, ngẩng đầu nhẹ giọng rên rỉ. Cự mãng thấy nàng thích, cố gắng ra sức dùng xà lưỡi âu yếm tiểu huyết của nàng. Tô Tử Duyệt không chế ko được vận vẹo khỏi vòng eo, đi theo động tác của hắn đông đưa mông, hơn nữa phát ra sung sướng tiếng rên rỉ. Thấy Tô Tử Duyệt thanh âm dần dần cao kháng đứng lên, cự mãng biết nàng sắp cao trào , liền dùng dài dài xà tín quần lấy phần nộn tiểu hạch phía trên hoa huyết của nàng đầu, xà lưỡi 1 vòng vòng buộc ở mặt trên, rồi hắn mới mạnh đem buộc chặt.

— A : Bất thành linh kích thích làm cho Tô Tử Duyệt nhin ko được nhỏ rên 1 tiếng liền cao trào, mật huyết của nàng ko ngừng co rút lại, hơn nữa phun ra đại lượng dâm dịch. Cự mãng thấu qua đem vậy mật nước đều thu lấy vào tro miệng, rồi mới ở nàng trầm mình tro cao trào dư vị thượng, liền đem xà tín tham nhập lại tro tiểu huyết còn đang co rút của nàng.

Vậy ầm áp mà ướm át cảm giác làm cho cự mãng vừa lòng nheo lại 2 mắt, xà tín của hắn ở tro tiểu huyết của nàng mãnh liệt qua lại, vậy linh hoạt mũi nhọn có thể linh hoạt va chạm vào khắp mỗi ngõ ngách tro tiểu huyết của nàng. Thật lớn khoái cảm làm cho Tô Tử Duyệt hoàn toàn quên mất sự tình lấy lòng cự mãng, chỉ biết là giữa đầu thét chói tai hưởng thụ loại cực hạn khoái cảm này. Như vậy khoái cảm chỉ có hắn có thể mang đến cho nàng.

Cự mãng đầu lưỡi đi tiếp vào cửa tử cung của Tô Tử Duyệt, ở mặt trên ko có hảo ý qua lại liếm làm. Tô Tử Duyệt bị hắn liếm cả người run run, ko nhin được được cầu xin tha thứ nói- A... đừng... nơi đó ko thể... a...

Cự mãng lại đổi lời của nàng mắt diếc tai ngơ, tiếp tục làm theo ý mình liếm làm, vậy linh hoạt đầu lưỡi cuối cùng đi vào 1 cái khe tròn nhỏ bé, hơn nữa còn muốn thông qua nơi đó chen vào phần bên tro tử cung của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt miễn cưỡng phát hiện đến ý đồ của hắn, nàng sợ hãi kêu- Ân... cầu người... đừng...

Cự mãng đầu thêm để ý nhiều như vậy, chỉ thấy hắn hơi dùng 1 chút lực đã đột phá vậy phòng tuyến nhu nhược, đi sâu tro vào khoảng tử cung ầm áp. Đầu lưỡi của hắn ko ngừng mà đụng vào vách tường tử cung, chọc Tô Tử Duyệt thét chói tai liên tục. Nàng đã ko còn phân nổi đây là khoái cảm hay là thống khổ, chỉ biết là ko nhin được rên rỉ. Cự mãng bỗng nhiên cảm thấy vậy nhỏ bé cổ tử cung đột nhiên co bóp xà lưỡi của mình, biết nàng sắp cao trào, hắn nhanh hơn tốc dùng xà tín âu yếm Tô Tử Duyệt. Đồng thời 1 bàn tay tham đến trên cục huyết Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng nhu vậy phần nộn nếp uốn.

Tô Tử Duyệt làm sao chịu được này song trọng âu yếm, nháy mắt liên quảng mũ cỡi giáp, 1 cổ nóng bỏng đâm địch thẳng phun nhập tro miệng cự mãng, rồi cả người đều mềm xụi ở trên thân thể lạnh lẽo của hắn. Vừa mới cao trào qua Tô Tử Duyệt nhiệt độ cơ thể so với bình thường còn muốn cao hơn 1 ít, cho nên càng cảm thấy thân thể cự mãng rất lạnh. Tô Tử Duyệt nhìn ko được nhẹ giọng hỏi- Người ko lạnh sao?

Cự mãng cảm thấy vấn đề của nàng ngây thơ đỉnh điểm, hắn cũng ko trả lời, xoay người đem nàng đặt ở dưới thân, giọng khàn khàn- Còn có tâm tư nghĩ chuyện này sao? Kế tiếp người cần phải cố chịu đựng- Nói xong liền dùng gậy thịt sớm đứng thẳng dưới thân chống ở tiểu huyết Tô Tử Duyệt, vừa mới cao trào qua tiểu huyết rất hoạt, nhưng hắn chỉ đi vào 1 cái quy đầu đã bị kẹt lại, là đó thịt chọc thật sự ko dễ làm. Hắn cúi đầu, nhẹ nhàng hôn chóp mũi Tô Tử Duyệt, nói- Ân... nhẫn nại 1 chút..."-Nói xong liền động thân, trực tiếp lấy phương thức thô bạo đem nàng xô xuyên qua.

_ A : Vậy thịt chọc đâm vào tro vách tường non mềm của Tô Tử Duyệt, đau đến mức khiến nàng nhỏ hết nhỏ 1 tiếng suốt nửa khóc đi ra. Nàng 1 ngum cắn bả vai cự mãng, ko ngừng chửi ở tro bụng.

_ Còn 1 cái nữa, gắng nhẫn nại...- Cự mãng nói xong, đem đóa hoa còn lại nhắm ngay cúc huyết Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt trước mặt 1 tối suốt nửa xiu qua, nàng run run tiếng nói hỏi- Từng cái 1 đến ko được sao?

_ Ta làm rất lâu0 Cự mãng để sát vào lỗ tai của nàng, ko biết là muốn trấn an Tô Tử Duyệt hay là muốn khoe ra năng lực của mình. Nói xong, hắn phun ra hân linh hoạt xà tín, huých đụng vành tai Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt lỗ tai rất mẫn cảm, nàng bị hắn chạm cả người run lên. Liền này tro nháy mắt phân thần, đã để cho hắn đem vậy căn gậy thịt còn lại nháy mắt đột phá cúc huyết nhỏ hẹp của Tô Tử Duyệt, phá đảo hoàng long.

_ Ngó...- Lúc này Tô Tử Duyệt chung quy nhìn ko được nhẹ giọng nức nở khóc đi ra. Cự mãng phun ra xà lưỡi liếm nước mắt của nàng, trấn an nói- Đừng khóc... 1 hồi liền thư thái... tin tưởng ta... ân...- Nói như vậy xong, hắn bắt đầu chậm rãi co rúm dưới thân vậy 2 căn gậy thịt. Hắn mỗi 1 lần co rúm, Tô Tử Duyệt liền nhìn ko được run lên 1 chút.

Cự mãng ko ngừng lấy tay cùng xà tín âu yếm mấy chỗ mẫn cảm trên thân Tô Tử Duyệt, ý đồ làm cho nàng nhanh chóng trầm tĩnh lại, chính mình cũng có thể nhanh hơn tốc độ. Cứ như vậy qua rất lâu, Tô Tử Duyệt mới hơi chút thích ứng được, ít nhất thời điểm hắn co rúm thân mình của nàng ko còn rung rung nữa. Cự mãng thấy thế, nói- Đã tốt hơn chưa? Ta muốn nhanh hơn tốc độ- Tiếng nói vừa dứt, hắn liền khẩn cấp cấp tốc co rúm đứng lên.

Hắn linh hoạt vòng eo lấy 1 loại tốc độ cực nhanh vận động, vậy khủng bố tốc độ ít có sinh vật nào có thể đạt tới. Hắn mỗi 1 hạ đều thật mạnh đánh vào ở chỗ sâu tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, phần thịt xò ra phía trên gậy thịt đâm vào qua lại trên vách tường non mềm của Tô Tử Duyệt, gây cho Tô Tử Duyệt 1 loại khoái cảm mang chút đau đớn. Như vậy cực hạn khoái cảm khiến Tô Tử Duyệt điên cuồng mà thét chói tai, 2 đùi của nàng kẹp chặt vòng eo cự mãng, sợ hắn hội đem chính mình đánh bay ra ngoài.

Ai muốn tìm hiểu thêm thông tin chi tiết, thỉnh tìm ở bách khoa động vật bò sát ah!

65. Chương 65: Lại Bôi Thuốc!

_ A... đừng đụng nữa a... muốn chết...- Tô Tử Duyệt giờ phút này giống như 1 con cá thiếu nước, nàng trước mặt trống rỗng, mở miệng hô hấp mới mẻ ko khí.

_ Ta chính là muốn giết chết người này vật nhỏ... ân...- Cự mãng lạnh lẽo đôi tay bóp tiêu nhũ Tô Tử Duyệt, đỏ tươi xà tín ko ngừng đụng vào phần hồng.

_ A... ta ko được a...- Tô Tử Duyệt tay ôm chặt cổ cự mãng, móng tay thâm trầm đâm vào bờ vai của hắn- Muốn ra ... a : Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Tô Tử Duyệt cung khởi thân mình ko ngừng run run. Dưới thân tiểu huyết gậy gao siết 2 căn gậy thịt tro cơ thể vậy, buộc chặt tiểu huyết làm cho là đó thịt chọc ma

sát thời điểm sở sinh ra khoái cảm càng thêm kịch liệt. Cùng lúc đó, 1 cổ nóng bỏng nhiệt lưu theo tro hoa huyết của Tô Tử Duyệt phun ra, lướt qua chỗ “Hoa tâm” trên đóa thịt hoa của cự mãng, vậy nóng làm hần thổ ra 1 hơi dài.

Tô Tử Duyệt ko ngừng co rút lại tiểu huyết hấp cự mãng cực kỳ thoải mái, ko chút nào có dấu hiệu bất tỉnh. Hần cúi đầu, cắn núm vú Tô Tử Duyệt, đồng thời càng thêm dùng sức va chạm tiểu huyết Tô Tử Duyệt, căn bản ko để ý nàng vẫn còn ở tro dư vị cao trào.

— Đừng a... ko thể...- Tô Tử Duyệt bị cự mãng đâm cho liên 1 câu đầy đủ cũng nói ko hoàn chỉnh, chỉ là ko ngừng run run, dưới thân tiểu huyết cơ hồ có thể xoắn đoạn vậy 2 căn gây thịt tro cơ thể. Ko biết qua bao lâu, Tô Tử Duyệt chung quy nhẫn nại chịu ko nổi loại cực hạn khoái cảm này hôn mê qua.

Lúc Tô Tử Duyệt tỉnh lại thời điểm, vậy cự mãng cứ nhiên còn tại tro cơ thể co rúm của nàng. Tô Tử Duyệt dưới thân tiểu huyết giờ phút này hỏa lật lật đau, nàng cơ hồ có thể đoán được hần làm bao lâu. Nàng nhin ko được hỏi- Ân... còn muốn làm bao lâu a...

Cự mãng cúi đầu chạm Tô Tử Duyệt, trấn an nói- Nhanh... nhin thêm 1 chút nữa...

Tô Tử Duyệt cảm thấy chính mình giống như lúc vừa mới tiến nhập Ma đô, khi đó vậy đóa to lớn yêu hoa cùng vậy khối bần đều là giống thể này 1 ngày 1 đêm ko ngừng đưa đẩy. Nhưng là khi đó có vậy thần kỳ chất lỏng, uống vào liền ko biết mệt, hiện tại chỉ đành dùng thể lực của mình chịu đựng.

Chỉ là này 1 hồi tiểu công phu, loại mỗi ma khoái cảm lại thuận xương sống hướng về phía trước kéo lên. Tô Tử Duyệt nhin ko được lại rên rỉ đầu nhập đến tro hoan ái cùng cự mãng, rồi mới rất nhanh lại cao trào.

Cự mãng cho tới bây giờ ko biết cứ nhiên sẽ có nữ nhân như vậy dâm dăng, nhin ko được nói- Cứ nhiên lãng thành như vậy... ân... người biết ko lúc người ngất xỉu, dưới thân vậy 2 cái dâm huyết vẫn có thể gát gao hấp gây thịt của ta... ân... thật muốn liền như thế giết chết người... ân...

Tô Tử Duyệt lúc này đang ở tro cao trào, lại vẫn như cũ ko quên cãi lại nói- Hừ ân... cũng ko sợ a... vẫn gây thất lưỡng... a

Tô Tử Duyệt khiêu khích đối lấy cự mãng càng thêm mãnh liệt thể công, rất nhanh nàng chỉ còn lực chống đỡ, rốt cuộc ko còn sức khiêu khích. 2 người cứ như vậy lại cùng 1 chỗ dây dưa rất lâu, cự mãng mới tiệm lộ ý bất tỉnh. Tô Tử Duyệt thấy hần đưa đẩy tốc độ nhanh hơn, tro ngực phập phồng kịch liệt, tro miệng còn phát ra thấp trầm tiếng rên rỉ, chỉ biết hần sắp đến, liền càng thêm cố gắng gia tăng 2 căn gây thịt của hần, làm cho hần đạt được càng nhiều khoái cảm.

— A... A... bắn chết người này tiểu yêu tinh...- Cự mãng nói, đem 2 chân Tô Tử Duyệt ấn đến trước ngực của nàng, làm cho chính mình gây thịt trực tiếp đột phá hoa tâm chọc đến ở chỗ sâu tro tử cung, hần mãnh lực đưa đẩy vài cái, cuối cùng đem cực nóng tinh dịch vung nhập tro đó. Cự mãng nóng bỏng tinh dịch nóng Tô Tử Duyệt cả người run run đạt đến cao trào đã ko biết là lần thứ mấy, hần bắn rất nhiều, đại lượng tinh dịch quán nhập tro tử cung Tô Tử Duyệt, làm cho bụng của nàng nhìn qua tựa như mang thai hơi hơi hờ ra.

— Ân...- Sau khi bắn xong, cự mãng thở phào nhẹ nhõm, thể này mới đem mềm nhũn gây thịt rút ra khỏi cơ thể Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt thân mình giờ phút này giống như là rách nát, nàng 2 chân rộng mở bảo trì tư thế phía trước bị cự mãng chọc làm thời điểm. Ko phải nàng ko nghĩ đem chân khép lại, thật sự là nhan sắc có hạn mà lựu đạn chẳng còn thừa. Cự mãng chớp đôi mắt nhìn tinh dịch của mình theo giữa 2 cái sưng đỏ tiểu huyết của Tô Tử Duyệt chảy ra, vậy dâm mị bộ dáng làm cho khổ hạ của hần lại rục rịch đứng lên. Hần biết lấy trạng thái hiện tại của Tô Tử Duyệt tiếp tục tới 1 lần nữa, chính mình nhất định ko thể tận hứng, cho nên cũng ko làm khó nàng. Hần đem 2 chân Tô Tử Duyệt khép lại, rồi mới dùng thô to cái đuôi cuốn lấy.

Tô Tử Duyệt ý đồ đẩy ra hần lạnh như băng thân mình, lại bị cự mãng áp chế, cuối cùng chỉ phải từ bỏ, cứ như vậy mơ màng trầm trầm ngủ qua. Lúc tỉnh lại thời điểm, cự mãng ko tại bên người, chỉ có tiểu hồ ly tại tro ngực của mình. Nàng muốn ngồi dậy, nhưng là tứ chi tựa như bị mở bung ra vậy khép lại thượng rất đau, cho dù có cố gắng tùy tiện động 1 chút dưới thân liền hỏa lật đau, Tô Tử Duyệt chỉ phải nhận mệnh nằm trở về tại chỗ.

Theo tro miệng tiểu hồ ly Tô Tử Duyệt biết được bọn họ làm từ chạng vạng hôm qua làm tới giữa trưa ngày kế, đối mặt như vậy bưng hân dâm rần, Tô Tử Duyệt ở do dự có nên tới chỗ lúc đầu của to lớn yêu hoa hái chút mật hoa đến bổ dưỡng thân mình hay ko.

Trời sắp tối, cự mãng liền trở lại. Hắn tro ngực có loại trái cây Tô Tử Duyệt thích ăn, còn dùng lá cây cuộn thành hình dạng 1 cái chén, giả 1 ít được nước đem trở về. Hắn đem vậy cốc được đưa cho Tô Tử Duyệt nói- Lau ở phía dưới có thể tiêu sưng.

Tô Tử Duyệt sau khi nghe xong liền cầm lấy, có loại hương khí giống bạc hà, hương vị so với bạc hà hơn 1 chút cay đắng. Tô Tử Duyệt dùng ánh mắt ý bảo cự mãng lắng tránh 1 chút, để chính mình có thể bôi được. Nhưng cự mãng đôi tay hoàn trước ngực, ko chút có ý tứ rời khỏi. Lại nhìn tiểu hồ ly, này gia hỏa cũng là 1 bộ dáng xem kịch vui. Tô Tử Duyệt giận dữ, vừa tính phát cáu, chợt nghe cự mãng nói- Người ko bôi cũng được, dù sao lần sau làm thời điểm đau cũng ko phải ta.

Vì thân mình chính mình suy nghĩ, Tô Tử Duyệt cắn chặt răng, ở cự mãng nhìn chăm chú hạ mở ra 2 chân. Cự mãng chớp đôi mắt nhìn nàng vậy sưng đỏ tiểu huyết, chỉ thấy Tô Tử Duyệt lấy ngón tay dính chút lục sắc chất lỏng, nhẹ nhàng bôi trên 2 cánh hoa cánh hoa- Ân...- Vậy lạnh lẽo cảm giác làm cho Tô Tử Duyệt nhin ko được run rẩy 1 chút, nàng vội vàng cắn miệng môi mình, đem vậy tiếng rên rỉ nuốt trở lại bụng.

Chợt nghe cự mãng ở 1 bên chỉ huy nói- Người bề mặt nơi đó bị thịt chọc cắt rất lợi hại, ko bôi hậu quả hội rất nghiêm trọng.

__ Người : Tô Tử Duyệt chán nản, lại ko còn cách nào. Chỉ đành lại dùng ngón tay dính chút được nước, rồi mới đưa ngón tay chạm rần tham nhập tro tiểu huyết của mình. Bởi vì sưng đỏ nhiễm trùng, nơi đó độ ẩm trở nên rất nóng, mềm mại ướt át vách tường gắt gao bao vây ở chính ngón tay của Tô Tử Duyệt, đó là 1 loại cảm giác rất kỳ lạ. Tô Tử Duyệt từng chút 1 đem thuốc mỡ lau ở bên tro trên vách tường, sau khi hoàn thành xong hết, Tô Tử Duyệt phía dưới đã lại tràn ra rất nhiều mật nước. Làm ngón tay nàng rút đi ra thời điểm, còn lồi ra 1 cái dài dài chỉ bạc, làm cho Tô Tử Duyệt ở cự mãng nhìn chăm chú hạ nháy mắt đỏ 2 gò má.

Sau đó, Tô Tử Duyệt lại ở dưới sự chỉ huy của cự mãng cấp cứu huyết của mình thượng qua được. Lúc này đây sau khi trải qua kịch liệt hoan ái, dù luôn luôn bưng hân Tô Tử Duyệt, cũng phải ở trên giường nằm 1 ngày 1 đêm.

66. Chương 66: Mượn Dao Giết Người

Đợi cho Tô Tử Duyệt có thể hành động thoải mái thời điểm, liền ko chịu nổi nhàm chán, ở trước hốc cây vòng qua vòng lại. Nàng biết động vật đều có ý thức lãnh địa, ở tro phạm vi lãnh địa hoạt động của cự mãng, nhất định là an toàn. Liên tục mấy ngày, cự mãng thấy nàng có vẻ thật sự nhàm chán, liền đối với nàng nói- Nhìn người ở tr này qua lại cũng nhàm chán, mang người ra ngoài dạo thể nào?

Tô Tử Duyệt vừa nghe nhất thời tinh thần tỉnh táo, bất quá nàng lại đối này âm âm u tịch tịch rần thủy chung bảo trì hoà nghi thái độ. Chợt nghe Tô Tử Duyệt hỏi- Người cái gì thời điểm như thế hảo tâm?

Cự mãng hừ 1 tiếng, âm thanh lạnh lùng nói- Đi làm chút việc, thuận tiện mang theo người. Ko đi thì thôi, ko có người miễn cưỡng người.

Trải qua đã nhiều ngày ở chung, Tô Tử Duyệt đã rất rõ ràng cự mãng mỗi lần muốn làm chuyện gì đều sẽ chỉ có 1 mình, cho dù là giết người, chuẩn xác mà nói là giết ma quỷ khác. Tô Tử Duyệt cũng học bộ dáng cự mãng đề thấp thanh âm nói- Ta chỉ sợ người mượn đao giết người, vạn nhất ta có đi ko trở về thì làm sao?

Cự mãng nghe vậy, đem Tô Tử Duyệt từ trên xuống dưới đánh giá 1 lần, cuối cùng Tô Tử Duyệt đều bị hắn xem tới nổi da gà, mới nghe hắn bình thản nói- Sợ chết thì ở lại- Nói xong, xoay người liền ra khỏi hốc cây.

Tô Tử Duyệt kỳ thật cũng rất tò mò về Ma đô, mà hiểu biết nguyên vẹn địa phương phong thổ dân tình biện pháp tốt nhất chính là mỗi nơi đi ‘chút. Mắt thấy cự mãng sắp đi xa, Tô Tử Duyệt vội vàng nắm lên tiểu hồ ly chạy theo ra, 1 bên nói- Người đợi ta với!

Dọc theo đường đi Tô Tử Duyệt liền đi theo bên người cự mãng, cự mãng cũng ko phải là cái hướng dẫn viên đủ tư cách, dọc theo đường đi trầm mặt ko nói tiếng nào. Mặc kệ đi đến phương nào tro Ma đô đều cảm nhận được hấn cường đại ko khí, tất cả đều trốn ra rất xa, sợ chậm lọt vào tai bay vạ gió. Tô Tử Duyệt cứ như vậy theo cự mãng đi rất xa, thẳng đến nàng đi 2 chân như nhũn ra thời điểm, mới giật mình thấy bọn hấn hiện tại đã vào 1 cái cực kỳ hẻo lánh rừng rậm.

Nơi này quanh mình thảm thực vật đều ko giống thực vật bình thường phía trước chứng kiến qua, này phụ cận đại thụ toàn bộ đều ko còn lá cây, nếu có chỉ là 1 gốc cây đã gần héo rũ, còn lại toàn bộ đều như thế, chỉ có thể nói rành rành cây này diện mạo vốn chính là như vậy. Chung quanh im lặng giống như liên tiếng gió cũng ko có, chỉ có bọn hấn đi tới thời điểm phát ra ra tất tốt thanh. Nơi này cỏ cũng ko bình thường, toàn bộ lấy 1 loại hình dạng cực kỳ quái dị vặn vẹo sinh trưởng.

Tô Tử Duyệt dừng lại cước bộ đối cự mãng nói- Người rốt cuộc muốn đi cái địa phương nào a? Nơi này rất lạ, ta cảm thấy hơi khủng bố.

Cự mãng quay đầu nhìn nàng 1 cái, hỏi- Sợ hãi?

Tô Tử Duyệt lúc này đã muốn xem ko hơn vấn đề mặt mũi, nàng liền ko ngừng gật đầu ý phải.

Cự mãng mặt ko chút thay đổi trả lời- Vậy người ở đây đợi ta vậy, đừng chạy loạn, ta đi rất sẽ nhanh quay lại.

— Người muốn đem ta một người ở lại nơi này!?!- Tô Tử Duyệt nhin ko được đề cao tiếng nói, hô.

— Vậy muốn cùng nhau đi?— Cự mãng ko cho là đúng phản hồi.

Tô Tử Duyệt do dự 1 chút, chính mình lại tổng cảm thấy người nọ là muốn đem mình lừa đến cái địa phương quỷ quái ko ai biết này để giết người diệt khẩu. Cho nên trước sau châm chước 1 chút, nàng thứ nhất nhưng vẫn lựa chọn tại chỗ ở lại chờ hấn, nếu như gặp phải cái ma quỷ khác gì hỏa hồ tốt xấu có thể chống đỡ thượng 1 đoạn thời gian. Thế là nàng liền đối với cự mãng nói- Ta ở chỗ này chờ người, người... đi nhanh về nhanh, ta có chút sợ hãi.

Cự mãng đáp 1 tiếng, liền xoay người tiếp tục đi về hướng phía trước. Tô Tử Duyệt nhìn hấn cô đơn bóng dáng, bỗng nhiên cảm thấy chính mình có chút lấy tiểu nhân chi tâm độ quân tử chi phúc, có lẽ hấn lúc ấy thật sự chỉ là muốn dụ chính mình đi chơi, dù sao nếu 1 người muốn giết chết ai, sẽ ko lại công khai thông tri trước 1 tiếng. Nghĩ đến đây, nàng vội vàng kêu cự mãng.

Cự mãng có chút ko kiên nhẫn quay trở lại nói- Sao vậy, lại đổi chủ ý? Ko sợ ta hại người?

Tô Tử Duyệt bị hấn nói mặt ửng hồng lên, lại ngượng ngùng tới gần. Rồi dạn dò nói- Ko có gì, ta chỉ là muốn nói người 1 người cẩn thận chút, ta tại đây chờ người a.

Cự mãng nghe vậy, ko khỏi sững sốt 1 chút, hấn lấy 1 loại cực kỳ phức tạp ánh mắt nhìn Tô Tử Duyệt rất lâu, mới lắc lắc đầu thấp giọng nói- Đồ nha đầu ngốc.

Của hấn thanh âm cực thấp, Tô Tử Duyệt ko có nghe rõ ràng, vội hỏi- Người nói cái gì?

Cự mãng lắc lắc đầu nói câu- Ko có gì- Liền xoay người đi khỏi.

Tô Tử Duyệt tại chỗ đợi thật lâu, ước chừng cự mãng đã đi rất xa, mới hỏi hỏa hồ- Hấn vừa rồi nói cái gì?

Tiểu hồ ly dựa vào bộ ngực mềm mại của Tô Tử Duyệt, nghe được Tô Tử Duyệt nói chuyện mới ngẩng đầu đáp- Hấn nói người ngốc.

Tô Tử Duyệt nghe vậy nhất thời ko biết nói gì.

Nàng ôm tiểu hồ ly ngay tại tại chỗ đợi, 1 bên lo lắng đề phòng lo lắng có ma quỷ khát máu nào đó đi ra, liền thời gian phá lệ trở nên có vẻ dài lâu. Ko biết qua bao lâu, bỗng nhiên nghe được tiểu hồ ly tro lòng thấp giọng kêu 1 tiếng- Chết, sao tụi nó lại bỏ tới đây!- Tiếng nói vừa dứt, hấn liền nhảy khỏi trên người

Tô Tử Duyệt, hóa thân thành mỹ thiếu niên lúc ban đầu. Chỉ thấy hỏa hồ sáng ra dài dài móng tay, bày ra chuẩn bị chiến tranh tư thế. Đạo này hẳn ko có Mẫn Mặc ma khí, biến ko ra cái gì tốt nhất chiến đấu hình thái, cho nên chỉ có thể miễn cưỡng dùng nhân hình chống đỡ. Nếu như ma quỷ thấp hơn, nhìn thấy nhân hình cao đẳng ma quỷ, bình thường sẽ ko dễ dàng đi trên chọc.

Chỉ thấy chỉ chốc lát công phu liền có 3 tên cao lớn ma quỷ xông tới, bọn hắn bộ dạng cực kỳ xấu xí, vừa xem liền ko phải cao đẳng ma quỷ. Vậy ma quỷ cả người 1 màu xanh, đôi mắt lớn như chuông đồng, thô trưởng rậm rạp lộ ở bên ngoài cặp môi tím bầm. Bọn hắn thân thể rất cường tráng, cơ mui che kín thân hình. Tô Tử Duyệt thấy thể liền ở tro lòng ai thán 1 tiếng: Thiên muốn vong ta a! Tuy rằng là cấp thấp ma quỷ, nhưng là tuổi nhỏ hỏa hồ lấy 1 địch 3 phần thắng rất nhỏ a.

Tô Tử Duyệt phản ứng đầu tiên chính là kêu cự mãnh trở về, nhưng là nghĩ đến hẳn có thể cách chính mình rất xa, nếu hẳn nghe ko được lại đưa tới càng nhiều loại thấp kém ma quỷ này lại phiền toái. Nhưng là chính mình hiện tại ở lại nơi này ko thể nghỉ ngơi tự thành hỏa hồ gánh nặng, Tô Tử Duyệt mọi nơi nhìn nhìn, cuối cùng đem ánh mắt dừng ở gốc cây cách đó ko xa. Thân cây này cành cây rất dày rộng, nhìn lên có lẽ bằng khả năng của nàng chính mình tự bò lên hẳn là ko có vấn đề. Nghĩ đến đây, nàng bay nhanh đối tiểu hồ ly nói- Người dẫn dụ bọn hắn, ta leo lên trên cây kia.

Mỹ thiếu niên gật gật đầu, rồi dùng tốc độ cực nhanh chuyển qua trước mặt 3 tên ma quỷ kia, phân biệt hư dao động mấy chiêu, rất dễ dàng liền hấp dẫn lực chú ý của bọn hắn. Tô Tử Duyệt liền thừa dịp này công phu bay nhanh chạy đến dưới tàng cây, rồi mới liền bắt đầu gian nan hướng lên trên bò lên. Mà bên kia, tiểu hồ ly đã muốn cùng vậy 3 tên ma quỷ đấu hừng hực khí thế.

Rất ko may mắn, còn chưa cấp Tô Tử Duyệt leo lên cây, xong có 1 cái ma quỷ phát hiện nàng. Vậy tên ma quỷ chạy vội đến dưới chân nàng, cử móng vuốt tựa hồ muốn câu nàng xuống dưới. Tô Tử Duyệt sợ tới mức nhỏ hét 1 tiếng, gắt gao ôm lấy thân cây rất sợ buông tay. Tiểu hồ ly thấy thể vội vàng đến giúp nàng, tro lúc cuồng quát liền bị vậy 2 ma quỷ đánh bị thương vài chỗ. Huyết tinh hương vị, khiến 3 tên ma quỷ trở nên càng thêm cuồng bạo.

67. Chương 67: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân!

Tô Tử Duyệt nhìn cả người tràn đầy miệng vết thương mỹ thiếu niên, tro lòng 1 trận ảo não, nếu kp phải chính mình biết rõ nguy hiểm còn muốn đi theo tới, cũng sẽ ko phát sinh chuyện hiện tại. Chính mình ko nên đem hỏa hồ ôm đến, như vậy mặc dù là tốt xấu gì cũng sẽ ko kéo thượng hỏa hồ làm bia đỡ đạn, dù sao mà nói, hẳn vẫn là cái đứa nhỏ. Tô Tử Duyệt lại bắt đầu oán giận cự mãnh, ko ngờ rằng tên chết tiệt đó cứ nhiên thật sự muốn giết chết chính mình, thật sự là tâm địa rắn rết!

Dưới tàng cây cùng vậy 3 tên ma quỷ dây dưa cùng 1 chỗ mỹ thiếu niên gặp Tô Tử Duyệt cứ như vậy nguy hiểm ôm thân cây tùy thời đều có khả năng bị ma quỷ túm xuống dưới, ko khỏi cả giận- Người sùng sờ làm gì chứ? Mau leo lên trên đi a!

Tô Tử Duyệt cúi đầu nhìn mỹ thiếu niên liếc mắt 1 cái, run run tiếng nói nói- Ta ko động đây được, chân mềm.

Mỹ thiếu niên ko biết làm sao thở dài, lui người về phía sau nói- Vậy xin người có thể trăm ngàn lần, đừng để mình rơi xuống là được, còn lại ta sẽ nghĩ biện pháp.

Tô Tử Duyệt ở trên cây rất ko cốt khí đáp- Vậy người nhanh chóng a, ta ko biết còn có thể kiên trì bao lâu.

Thiếu niên đáp- Nếu rơi xuống ta mặc kệ ko thèm cứu người, chính người tự mình làm.

Tô Tử Duyệt nghe vậy, ko khỏi càng thêm cố gắng ôm chặt thân cây.

Dưới tàng cây chiến đấu lúc này đã muốn tiến vào gay cấn, hỏa hồ là cực thông minh, hẳn thấy Tô Tử Duyệt tạm thời ko có nguy hiểm, liền ko liền hấp dẫn lực chú ý của 3 tên ma quỷ cùng 1 lúc, mà là nhận thức chuẩn 1 tên tương đối yếu nhược đơn độc tập trung đánh vào.

Tuy rằng thiếu niên lại liên tục bị rất nhiều thương tích, nhưng là ko chút ảnh hưởng hấn phát huy ra thực lực của chính mình, thiếu niên xem chuẩn 1 cơ hội liền đem lợi trảo bỏ nhào về tên ma quỷ đó, cái ma quỷ kia lúc này đã muốn là nỗ mạnh hết đà, chỉ có lực chống đỡ, tên đó ko đề phòng liền bị hỏa hồ kéo chặt đứt cổ. Chỉ thấy vậy ma quỷ tuy vẫn giãy đành đạch mấy vòng, nhưng vẫn ko thể qua nổi vận rủi tử vong.

— Hảo dạng!- Nếu ko phải Tô Tử Duyệt tay chân đều ôm ở thân cây thượng, nàng giờ phút này thật muốn vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Nhưng mà hỏa hồ cũng ko có tâm tình chia sẻ Tô Tử Duyệt giờ phút này vui sướng, giết chết vậy ma quỷ đã muốn tiêu hao hấn nhiều lắm thể lực, hấn giờ phút này cũng ko có nắm chắc chính mình có thể chống đỡ thêm bao lâu.

Lại 1 lát sau, chỉ thấy hỏa hồ công kích càng ngày càng chậm, hơn nữa liên tiếp bị thương. Ko chỉ như thế, giờ phút này trên cây Tô Tử Duyệt tay chân đều bắt đầu thoát lực, chỉ nghe nàng kêu rên 1 tiếng- Ta nhìn ko được ah : Liền “Phanh” 1 tiếng rơi ở trên mặt đất. Tô Tử Duyệt bị rơi trước mặt 1 tối, chỉ là ngăn ngừa vài giây chung thời gian, cũng đã có 1 tên ma quỷ hướng đến trước mặt nàng.

Vậy ma quỷ nắm lấy Tô Tử Duyệt, ở trên thân nàng ko ngừng mà ngửi tới ngửi lui, cuối cùng bắt lấy 2 chân của nàng dùng sức từ tách biệt ra 2 bên. Vậy ma quỷ cái mũi cuối cùng dừng lại ở chỗ u cốt giữa 2 chân nàng, ko ngừng mà khửi. Chỉ thấy vậy ma quỷ vật thô to khó hạ đã muốn có tính lại chi thể. Ý đồ của ma quỷ này Tô Tử Duyệt bắt quá đã nắm được rõ ràng, nàng ko dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ là 1 bàn tay lén lút nắm chặt 1 cái nhánh cây vừa rồi chính mình rơi xuống thời điểm dừng giây.

Ngay tại 2 người dần dần lâm vào tuyệt cảnh là lúc, đã muốn rời đi lâu ngày cự mãng chung quy trở lại. Hấn trên thân hơn ko ít miệng vết thương, còn đang ào ạt lưu huyết, hiển nhiên vừa rồi cũng đã trải qua 1 khúc ác chiến.

Cự mãng đột nhiên xuất hiện khiến vậy 2 ma quỷ đồng thời phân thần, mà Tô Tử Duyệt liền thừa dịp trên thân chính mình vậy tên ma quỷ phân thần vậy tro nháy mắt, nắm lên vậy căn nhánh cây nhắm ngay mắt phải của tên ma quỷ đó. Tô Tử Duyệt lần này trát cực chuẩn, chỉ thấy vậy ma quỷ kêu rên 1 tiếng bưng kín đôi mắt.

Cự mãng thấy thế cũng lắp bắp kinh hãi, hấn ko ngờ rằng này mềm yếu nữ tử cư nhiên có như vậy dũng khí đối kháng ma quỷ, hấn ko tự giác gờ lên khoe miệng, đây mới là người hấn muốn tìm, chỉ có như vậy nữ nhân mới xứng đáng sinh hạ đứa nhỏ của mình.

Vậy tên ma quỷ bị thương liền cuồng nộ gờ 1 chưởng về phía bả vai Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt trốn tránh ko kịp, liền bị đánh trúng. Chỉ nghe nàng kêu rên 1 tiếng, rồi cả người đều lui thành 1 cái tiểu đoàn.

Tuy rằng sớm chuẩn bị tâm lý Tô Tử Duyệt bọn họ hội ngộ đến nguy hiểm, nhưng là ở lúc nhìn thấy Tô Tử Duyệt bị thương, 1 cỗ lửa giận vẫn là ko chịu khống chế xông lên tro lòng cự mãng. Hấn đã muốn xem ko hơn kế hoạch lúc đầu, thân thể đã ko chịu theo sự khống chế chạy về phía Tô Tử Duyệt.

Chỉ thấy cự mãng nhanh chóng dùng cái đuôi quấn lấy vậy tên ma quỷ bị thương kia, rồi mới dần dần buộc chặt, chỉ nghe “Rắc rắc” vài tiếng xương cốt gãy thanh âm, tên ma quỷ đó liền 1 mạng quy thiên. Rồi ở giây tiếp theo làm 1 cái xoay người hoa lệ, dùng cái đuôi quất bay tên ma quỷ còn lại. Vậy ma quỷ thấy chạy đến thêm 1 tên bư hấn, cân nhắc 1 chút lợi ích, cuối cùng vẫn là lựa chọn hốt hoảng bỏ chạy.

Cự mãng cường đại sức chiến đấu khiến tiểu hồ ly thật lâu mới hồi được thần, cũng bắt đầu muốn nhanh chóng trưởng thành 1 chút, rồi cũng có thể tựa hấn giống như vậy uy vũ. Giờ phút này thiếu niên hoàn toàn trầm tĩnh lại, chung quy chống đỡ ko được lại hiện về tiểu hồ ly bộ dáng. Hấn cuộn mình ở 1 góc, ko ngừng mà liếm miệng vết thương trên thân của mình.

Cự mãng đi tới bên người Tô Tử Duyệt, muốn kiểm tra trạng huống bả vai nàng, lại bị nàng tránh thoát. Tô Tử Duyệt lúc này đau đã ra rất nhiều mồ hôi, bả vai toàn bộ phù sưng, xem ra tình huống rất ko ổn, nhưng mà nàng lại ko chịu cho cự mãng xem thương thế của mình. Chợt nghe nàng cắn răng nói- Người ko phải muốn biết chết ta sao? Trở về làm gì?

Cự mãng cũng ko trả lời vấn đề của nàng, chỉ là nói- Để cho ta xem thương thế của ngươi, xem xương cốt có gãy ko. Kéo đi xuống hậu quả rất nghiêm trọng.

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn hấn liếc mắt 1 cái nói- Ko cần ngươi giả hảo tâm. Ta muốn gặp Mẫn Mặc.

Cự mãng ko chút nghĩ ngợi đáp- Ko có khả năng, này người muốn cũng đừng muốn. Ta khuyên người tốt nhất ngoan ngoãn nghe lời, bằng ko có hậu quả gì chính người tự phụ trách.

Tô Tử Duyệt cả giận nói- Người uy hiếp ta!? Người còn ko bằng trực tiếp giết chết ta cho rồi, quay lại làm gì chứ?

Cự mãng thấy nàng cái dạng này liền biết là 1 người ăn mềm ko ăn cứng, hần ko biết làm sao thử dài, thả lỏng ngữ điệu nói- Ta phía trước bị 1 đám ma quỷ cuốn lấy, bằng ko còn có thể nhanh chóng trở về 1 chút. Nhưng là đó đều ko trọng yếu, trọng yếu là ta trở lại, ko phải sao? Ta cuối cùng vẫn là đem người cứu đi ra, ta cam đoan với người, sau này sẽ ko phát sinh tình huống như vậy nữa.

Tô Tử Duyệt xuy cười 1 tiếng nói- Tin người chỉ có quỷ !

_ Ta đã hối hận rồi còn ko được sao?- Thấy nàng chết sống ko chịu phối hợp, luôn luôn làm theo ý mình cự mãng khó được cúi đầu chịu thua. Nhưng Tô Tử Duyệt cũng ko bỏ qua cho hần dễ dàng như vậy, hừ 1 tiếng, tiếp tục phản kháng. Cự mãng cuộc đời này thật đúng là lần đầu gặp phải sự tình khó chơi như thế, hần đành nhanh chóng giơ tay vào sau ót Tô Tử Duyệt, trực tiếp đem nàng phách hôn mê.

Cự mãng cúi người bế lên Tô Tử Duyệt đang hôn mê, rồi mới nhìn tiểu hồ ly liếc mắt 1 cái, tiểu hồ ly thức thời nhảy đến trên thân Tô Tử Duyệt. 2 người cứ như vậy 1 đường bị cự mãng ôm trở về chỗ cũ.

Trở lại tro hốc cây, cự mãng đem bả vai Tô Tử Duyệt bị thương chăm sóc hảo, bôi hảo dược, cuối cùng dùng nhánh cây cố định hảo. Rồi mới đem dược đưa cho tiểu hồ ly, tiểu hồ ly hiện ra nhân hình tự chính mình bôi thuốc, này liền nhỏ bé biến thân cũng mệt chết hần, có thể thấy được hần vừa rồi ở trên chiến trường tiêu hao bao nhiêu tinh lực.

68. Chương 68: Chuyện Liên Quan Đến Cự Mãng

Sau khi thượng qua được Tô Tử Duyệt vẫn im lặng đi ngủ, tiểu hồ ly liền tại bên người nàng. Cự mãng buổi sáng cũng bị thương, cho nên ngủ cũng rất sớm. Đại khái là nửa đêm, cự mãng mở đôi mắt, nhìn đang ở ngủ say Tô Tử Duyệt cùng tiểu hồ ly, rồi mới ko tiếng động đứng dậy, ra khỏi hốc cây.

Cự mãng đi sau, nguyên bản đang ở ngủ say Tô Tử Duyệt bỗng nhiên mở 2 mắt, vậy đôi mắt bên tro nhìn ko ra 1 tia buồn ngủ. Tô Tử Duyệt đợi 1 hồi, phỏng chừng cự mãng đã đi xa, mới hỏi tiểu hồ ly nói- Nếu người hiện tại lên đi theo hần tỷ lệ bị phát hiện là bao nhiêu?

Tiểu hồ ly lắc lắc lỗ tai, trả lời nói- Phỏng chừng đợi ko đến bị hần phát hiện là ta trước hết đã bị ko biết là tên ma quỷ nào giết mất.

Tô Tử Duyệt thử dài, tỏ vẻ có chút tiếc nuối, tiện đà nói- Bên ngoài tối rồi đi? Ngày đó Bùi Diệp tựa hồ chính là lúc này theo tro hang đá lần mò đi ra, có thể là vì ta đi theo sau nàng, cho nên ngày đó bọn hần ko có gặp mặt. Rồi sau đó hần liền ghi hận thượng ta, ta cảm thấy hần ngày đó đột nhiên xuất hiện, rồi mới giết chết nằm tên rắn kia, chính là muốn tìm cơ hội đem ta giết luôn. Người nói loại khả năng này tính có bao nhiêu lớn?

Tiểu hồ ly suy nghĩ 1 chút nói- Khả năng này tính ko lớn, hần nếu muốn giết người cơ hội còn nhiều mà, nhưng hần đến bây giờ đều ko có xuống tay a.

_ Hần cố kỵ Mẫn Mặc?

Tiểu hồ ly lắc lắc đầu nói- Nếu quả nhiên phải động sát khí, giấu diếm được Mẫn Mặc biện pháp tuy rất hiếm có. Ma đô như thế lớn, ma quỷ như thế nhiều, Mẫn Mặc đâu thềm lại đây? Chỉ là đồng nữ nhân tro hang đá kia liền đã đủ hần đau đầu.

_ Vậy người nói hần nửa đêm đi ra ngoài là vì cái gì? Ko phải muốn làm âm mưu chẳng lẽ đi tìm hoa quả cho ta ăn? Người nói có khả năng nào còn lớn hơn-Tô Tử Duyệt nâng lên vậy ngón tay của cánh tay ko bị thương, sờ sờ đầu xù tiểu hồ ly lông hỏi.

Tiểu hồ ly nghiêng đầu suy nghĩ 1 chút nói- Lấy tính cách của hần... vẫn là khả năng thứ nhất lớn hơn. Nhưng nói trở về, cho dù là muốn âm mưu cũng không nhất định là cùng Bùi Diệp có liên quan a, người sao lại nghĩ vậy?

_Trực giác nữ nhân- Tô Tử Duyệt đáp.

Tiểu hồ ly nhất thời không nói gì, sau 1 lúc lâu mới nói- Không có chứng cứ liên chỉ có thể nói rằng đều là tự người suy nghĩ miên man, hần không có khả năng nhận thức Bùi Diệp. Người đã quên sao, Ma vương đại nhân đã tra qua, nam nhân của Bùi Diệp đều đã chết.

_ Yêu đương vọng trọng?

_ Sẽ không, ở Ma đô loại sự tình này sẽ không phát sinh. Ở giao phối thời kỳ trừ bỏ phối ngẫu không có ma quỷ khác đụng người, tựa như hiện tại ta hoàn toàn có cơ hội, nhưng ta sẽ không làm như vậy- Tiểu hồ ly nói.

Tô Tử Duyệt lập tức nổi lên hứng thú, hỏi- Vì cái gì?

Tiểu hồ ly đáp- Hơn phân nửa là vì nghĩ đến đứa nhỏ huyết thống thuần khiết, này giống như là 1 loại tập tục đi.

_ Vậy nếu là ngoại tình thì sao?- Tô Tử Duyệt lại hỏi.

_ Cái gì gọi là ngoại tình?- Tiểu hồ ly tò mò hỏi.

_ Chính là ý tứ nói là tranh thủ quan hệ cùng 1 người khác- Tô Tử Duyệt nói.

Tiểu hồ ly nghe vậy, đỏ rớt 1 ngụm lãnh khí nói- Nếu thật là như thế con rắn kia nhất định là cái biến thái!

Tô Tử Duyệt nghe vậy, không biết làm sao thở dài, nàng lúc này khắc xem đến nhân loại cùng ma quỷ bản chất khác nhau. Quả nhiên ma quỷ cấp cao tới đâu đều là dùng bản năng sống qua. Tô Tử Duyệt tiếp tục nghi ngờ nói- Chúng ta sao không thể giả thiết cái kia rắn chính là nam nhân của Bùi Diệp?

_ Vậy hần đã sớm chết đến liền xương cốt cũng không còn- Tiểu hồ ly hừ 1 tiếng đáp.

_ Lúc trước điều tra kết quả là báo đen tra, có lẽ báo đen cũng phản bội Mẫn Mặc.

_ Người đem hần nghĩ đến rất vĩ đại : Tiểu hồ ly dùng móng vuốt sờ sờ lỗ tai nói- Kỳ thật người không tất yếu đem mọi chuyện thành rồi rồi, nếu người đoán đều đúng, vậy người nói hần vì cái gì cùng Bùi Diệp bảo trì liên hệ, mà bên này lại không giết người? Nếu giả thiết của người đều là đúng, vậy trung gian nhất định sẽ có điểm gì đó liên hệ hoặc là giống nhau.

Tô Tử Duyệt bỗng nhiên kinh hô 1 tiếng- Ma hậu! Không phải nàng ấy liền là ta.

Tiểu hồ ly nghe vậy, tinh thần cũng tỉnh táo, cặp đôi mắt hồ ly kia của hần ở tro bóng đêm âm u quang mang. Tiểu hồ ly nói- Hần muốn thông qua ma hậu vấn đỉnh vương vị.

_ Nếu là Bùi Diệp có lẽ còn được thành, nhưng nếu ta làm ma hậu, nhất định sẽ không để cho hần thực hiện được- Tô Tử Duyệt chính nghĩa nói.

_ Người thích Mẫn Mặc gia hỏa đó?- Tiểu hồ ly nghiêng đôi mắt nhìn Tô Tử Duyệt.

_ Chắc chắn!- Tô Tử Duyệt lắc đầu nói- Nhìn xem đi, giấu đầu lòi đuôi lộ đều lộ ra hết. Sao không gọi Ma Vương đại nhân, hay ba ba? Này liền biến thành vậy gia hỏa, của người kính ngữ đều bay sạch?

Tiểu hồ ly trừng mắt nhìn nàng liếc mắt 1 cái nói- Chúng ta đang nói chính sự.

_ Được rồi- Tô Tử Duyệt gật gù đầu, nói- Vậy người đến nói cho ta nghe 1 chút đi cái kia rắn vấn đỉnh vương vị đường phải làm sao đi.

Tiểu hồ ly chớp đôi mắt 1 bên phân tích nói- Hần cùng Bùi Diệp tro lúc đó nhất định đạt thành cái gì chung nhận thức, Bùi Diệp làm ma hậu, hần liền đăng vương. Nhưng sau hiện thêm 1 cái nhân tố không ngờ, cũng chính là người. Người quấy rối kế hoạch bọn hần, cho nên hần đành phải định ra kế hoạch mới đối phó người. Nếu ta là hần, ta nhất định hội đem điều nhân tố không ngờ này nhanh chóng giết chết, cho nên ta sẽ thừa dịp hiện tại này không chút do dự giết người.

Tô Tử Duyệt nghe vậy, ko khỏi đánh cái rùng mình. Hỏa hồ tro cảm nhận nàng thủy chung là cái tiểu hồ ly thích ở tro lòng nàng làm nũng, cho nên hỏa hồ nay lạnh buốt ngừ điệu này khiến Tô Tử Duyệt có chút ko thích ứng. Nàng nhin ko được hỏi- Vậy người nói 1 chút hấn vì cái gì còn chưa giết ta? Buổi sáng hôm nay hấn lại vì cái gì cứu ta?

Tiểu hồ ly thẳng thắn nói- Đây ta còn cần 1 ít thời gian mới có thể truy ra.

Tô Tử Duyệt không khỏi cảm thán nói- Hấn vì vấn đề vương vị con đường này xem ra cũng rất phức tạp đi.

— Dao thật sủng thật hấn hợp lại bất quá khó qua Mẫn Mặc, ở Ma đô ko có người nào ma lực có thể qua nổi Mẫn Mặc đâu- Tiểu hồ ly nói.

Tô Tử Duyệt nghe xong sững sốt, nàng thật ko thể ngờ được Mẫn Mặc uy lực nguyên lai như vậy lớn. Cái gì mỗi ngày tựa ác bá giống nhau bị nữ nhân mắng chửi, cư nhiên lại là kẻ hung mãnh nhất Ma đô. Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút, do dự nói- Vậy tập hợp ma quỷ khác thì sao, nhiều người sức lực lớn a.

Tiểu hồ ly lập tức phủ định nói- Đến lúc đó cho dù thật sự đánh bừa xử lý Mẫn Mặc, như vậy phân cho nhiều người 1 ly canh, chuyện tốt cũng ko nhất định có thể đến phiên hấn. Lớn hơn nữa khả năng tính là bên này cùng Mẫn Mặc cang đầu lưỡng bại câu thương, bên kia đã bị người khác chiếm tiện nghi, ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo.

Tô Tử Duyệt nhú mày, ko hiểu nói- Ma vương có như vậy tốt sao? Như thế nhiều người cướp, người xem Mẫn Mặc, trừ bỏ lợi hại điểm, khác cũng ko có gì đặc biệt a.

Tiểu hồ ly nheo lại đôi mắt, vậy 1 tiểu thú tro ánh mắt lại lờ ra 1 tia âm lãnh, chỉ nghe hấn nói- Nếu ko có lợi ích tuyệt đối sẽ ko dễ dàng khu động là đó ma quỷ bạo động, nói cách khác nơi này nhất định là có cái gì chúng ta ko biết lợi ích ở tro đó, có lẽ Mẫn Mặc chính mình cũng ko biết. Người nếu nói Mẫn Mặc chỉ có năng lực cường đại điểm này là chỗ đặc biệt, như vậy là đó ma quỷ nhất định là hướng cái cường đại ma lực này đi. Có người đã biết gì đó, chỉ là chúng ta chưa biết thôi

69. Chương 69: Thân Thế Cựu Mãng (thượng)

— Nhưng hấn biết- Tô Tử Duyệt tiếp lời nói.

— Đúng, cho nên chúng ta phải làm cho hấn nói với chúng ta- Hỏa hồ nói lời này thời điểm ắt ko chịu nổi tro lòng rung động, đôi lỗ tai ko ngừng run run.

Tô Tử Duyệt nghe vậy nhú nhú mày nói- Nếu chúng ta đoán đều là thật, người ko phải cũng muốn có được vật này chứ?- Tô Tử Duyệt đợi thật lâu cũng ko thấy tiểu hồ ly trả lời, chỉ biết hấn là chấp nhận. Nàng ko khỏi thở dài, dùng vậy ngón tay ko bị thương đem tiểu hồ ly ôm đến tro lòng, sờ đầu của hấn nói- Người còn nhỏ mà, nghe ta nói đi, thứ đó ko phải là cái vật quý gì, đừng nghĩ. Nếu Mẫn Mặc mà biết, chỉ sợ sẽ ko tha cho người, giống như tộc nhân của người.

Tiểu hồ ly cũng biết Tô Tử Duyệt lời nói ko giả, bảo toàn thực lực là trước mắt lựa chọn tốt nhất, chính hấn phía trước cũng là tính như thế này. Nhưng sau khi là biết bên tro còn có nút thắt, hấn lại có chút ắt ko chịu nổi, dù sao sống phụ thuộc cũng ko phải là dễ chịu gì.

Nếu như tiểu hồ ly tính tình tiêu cực chút, có lẽ sẽ hội oán giận vì sao Mẫn Mặc lúc trước tàn độc để lại chính mình 1 người. Nhưng hấn vốn ko phải là người như thế, nếu sống sót, liền nghĩ biện pháp sống tốt. Hấn nghĩ nghĩ, rồi mới ở Tô Tử Duyệt vậy mềm mại bộ ngực thượng cạ cạ nói- Ta đã biết, nhưng cho là vì Ma vương đại nhân chúng ta cũng nên hỏi thăm rõ ràng đi?

Tô Tử Duyệt xuy cười 1 tiếng nói- Đúng là chúng ta lưỡng ở tro này đoán mò, đều ko biết thật giả ra sao.

Tiểu hồ ly lại nghiêm mặt nói- Cho nên mới càng phải biết rõ ràng a! Người chẳng lẽ ko muốn biết hấn hiện tại đi ra làm gì sao? Ko muốn biết hấn cùng Bùi Diệp rốt cuộc có vấn đề gì hay ko à?

Nghe hần như vậy hỏi, Tô Tử Duyệt mới thở dài nói- Sao lại ko muốn? Bất quá người nói loại sự tình này phải như thế nào hỏi thăm a?

— Người là nữ nhân của hần, đối hần phải có hơn gì đó chứ- Nói tới đây, tiểu hồ ly liền ko nói nữa, thế là 2 người liền lâm vào tĩnh lặng.

Sáng sớm thiên mê muội tờ mờ sáng thời điểm, cự mãng mới mang 1 thân sương sớm hồi đến tro hốc cây, hần còn hái 1 ít trái cây Tô Tử Duyệt thích ăn mang về. Tô Tử Duyệt nghe được thanh âm liền ngồi dậy, mặt ko chút thay đổi nhìn cự mãng, 1 đêm chưa ngủ tro mắt mang 1 ít tơ máu. Cự mãng nhìn nàng 1 cái, hỏi- Tỉnh? Muốn ăn chút trái cây ko?

Tô Tử Duyệt nhận hần đưa cho chính mình trái cây, rồi mới chú ý tới hần trên thân là đó bị thương. Tô Tử Duyệt còn tại bởi vì chuyện hôm qua mà sáng mặt, nguyên bản ko nghĩ hỏi nhiều, nhưng nghĩ đến đêm qua lời nói tiểu hồ ly, do dự 1 chút nhưng vẫn tới gần cự mãng nói- Người trên thân bị thương bôi thuốc chưa?

Hôm qua đã xảy ra như vậy sự tình, cự mãng bản cho rằng Tô Tử Duyệt sẽ ko muốn cùng chính mình nói chuyện, hần làm sao cũng ko ngờ rằng hôm nay nàng còn có thể quan tâm vết thương của mình. Hần lặng lẽ chăm chú nhìn Tô Tử Duyệt nhìn thật lâu, Tô Tử Duyệt bị hần vậy ánh mắt tro kinh ngạc còn mang mấy phần vui sướng nhìn xem có chút chột dạ, liền lén lút cạnh cạnh thân mình. Cự mãng thấy nàng bị chính mình nhìn xem có chút ko được tự nhiên, vội vàng di dời ánh mắt nói- Được nước hôm qua đều cho người cùng vậy hồ ly dùng, còn chưa kịp hái cái mới.

— Cho nên người sẽ ko bôi thuốc?- Tô Tử Duyệt sai biệt hỏi, rồi mới nhìn hần trên thân là đó miệng vết thương đã muốn có điểm nhiễm trùng xu thế, nhin ko được tức giận nói- Trên thân bị thương đều chưa xử lí, người liền như vậy cấp nửa đêm chạy ra ngoài? Ai ô : Tô Tử Duyệt nói còn chưa xong, đã bị tiểu hồ ly 1 ngụm cắn ở trên cổ chân. Tiểu hồ ly dưới tình thế cấp bách này 1 ngụm cắn thật sự là ko chút lưu tình, chỉ thấy Tô Tử Duyệt vậy trắng nõn cổ chân thượng lưu 1 loạt rõ ràng dấu răng.

Cự mãng ko ngờ rằng chính mình hành tung cư nhiên bại lộ, hần nhìn thoáng qua Tô Tử Duyệt, rồi mới lại nheo lại đôi mắt nhìn trên chân nàng vậy sắp xếp dấu răng. Chỉ thấy hần đột nhiên dùng sức quăng 1 chút cái đuôi, vậy cái đuôi thật mạnh nện ở trên mặt đất cách tiểu hồ ly ko xa, tiểu hồ ly sợ tới mức cả người run run. Chột nghe cự mãng nói- Theo ta đi ra ngoài 1 chút?

— Lại đi?- Tô Tử Duyệt nhin ko được oán thầm nói: Lần trước giết ko chết ta chẳng lẽ còn muốn tiếp tục tới 1 lần?

Cự mãng biết nàng ở lo lắng cái gì, giải thích nói- Chỉ là theo ta đi hái chút được nước, nếu ko muốn đi thì thôi.

Tô Tử Duyệt nhưng thật ra hào phóng nói- Có cái gì ko dám đi, người nếu thật muốn giết chết ta thì xuống tay thế nào đều giống nhau thôi. Hơn nữa, nói ko chừng ta tro bụng cũng đã có cục cứng của người, giết chết ta chính là giết chết cục cứng chính người, tin tưởng người cũng ko thể đi xuống tay nổi.

Cự mãng nghe vậy cả người cứng đờ, sững sờ 1 hồi mới hoàn thần lại. Hần đem Tô Tử Duyệt từ dưới ôm lên đặt ở tro lòng, nói- Bây giờ còn ko có, bất quá sẽ có- Nói xong, xoay người liền đi.

Tiểu hồ ly thấy thế vội vàng đứng lên muốn cùng đi ra, lại bị cự mãng cái đuôi chụp ở trên mặt đất. Chỉ nghe cự mãng ko quay đầu lại nói- Người ko cần theo tới, có ta ở đây nàng ko có chuyện gì xảy ra.

Tiểu hồ ly do dự 1 chút, còn chưa kịp phân tích đi ra hần câu này có thể tin trình độ là bao nhiêu, chỉ thấy vậy 2 người đã muốn đi xa. Hần thở dài, nhưng vẫn lại nằm úp sấp trở về, có lẽ chính mình ko nên đi theo, cái kia hẳn càng có thể đối Tô Tử Duyệt rộng mở nội tâm, chỉ trông mong hần có thể để lộ ra điểm hữu dụng tin tức mới tốt.

Tô Tử Duyệt 1 đường bị cự mãng ôm có chút ko được tự nhiên, càng ko ngừng giãy dụa, vừa nói- Người mau buông ta xuống.

Thấy nàng giãy dụa, cự mãng đem nàng ôm càng gấp, nói- Đừng lộn xộn, cẩn thận bả vai. Có người ôm người ko cần đi đường còn ko tốt? Gan bàn chân của người quá non, chân trần đi đường tư vị ko hề dễ chịu.

Nghe nàng nói như vậy, Tô Tử Duyệt tro lòng nóng lên. Chính mình sau khi đi vào Ma đô vẫn là chân trần, nhưng ko có ai chú ý qua. Bởi vì nơi này ma quỷ trừ bỏ Mẫn Mặc, ko có người mặc quần áo xuyên giấy, đại gia đã sớm tập thành thói quen, cho nên ko có người nghĩ đến Tô Tử Duyệt này nhu nhược nhân loại ko giống bọn hắn như vậy da dày thịt cứng, liền lòng bàn chân da dẻ đều là cực non mềm. Tô Tử Duyệt tuy rằng tro lòng có chút cảm động, lại vẫn như cũ ko đủ để triệt tiêu cự mãng hôm qua sở phạm hạ sai lầm, chỉ nghe nàng hừ 1 tiếng nói- Trước kia cũng ko thấy ngươi ôm ta.

Cự mãng nhìn thoáng qua nữ nhân tro lòng, mới nói- Sau này đi đường đều ôm.

Tro khi nói chuyện 2 người đã đến đích, khối địa phương này có 1 cái dòng suối nhỏ, lục nhân mặt cỏ thượng nở đầy các màu hoa tươi. Cự mãng đi vào bờ sông, vậy bờ sông có rất nhiều cùng loại cây tiên nhân chủng thực vật, tròn tròn trịa trịa thân thể, mặt trên ko có gai, sờ lên rất bóng loáng.

Chỉ thấy cự mãng tùy tay hái 1 mảnh thể tích cực đại lá cây, cuốn thành hình dạng cái chén. Rồi mới dùng móng tay tại cây tiên nhân cắt 1 đường, chỉ thấy vậy lục sắc chất lỏng ào ạt chảy ra, hắn liền đem lá cây làm cái chén thẩu qua tiếp lấy. Rất nhanh liền đầy 1 chén nhỏ, hắn lấy tiếp một đực nước đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt hỏi- Ngươi hiện tại còn nguyên ý sẽ giúp ta bôi thuốc?- Hắn rất thích cảm giác Tô Tử Duyệt giúp chính mình bôi thuốc, nhưng đã xảy ra hôm qua như vậy chuyện, phỏng chừng nàng hiện tại sẽ ko thêm nhìn chính mình. Nếu ko phải hôm qua nhất thời mềm lòng cứu nàng, chính mình cũng sẽ ko đối mặt hôm nay như vậy quần cảnh.

Tô Tử Duyệt lúc này chính ngồi xổm bên bờ suối chơi nước, nghe hắn như vậy hỏi liền ngẩng đầu lên đến xem cự mãng. Chỉ thấy ánh sáng mặt trời chiếu vào hắn kim sắc váy thượng bắn ra chói mắt quang mang, hắn cả người liền như phủ kim sắc áo giáp chiến thần hung mãnh đứng ở trước mặt Tô Tử Duyệt, uy nghiêm lại cô độc. Tô Tử Duyệt thể nhưng vẫn đứng lên, nhận được tro tay cự mãng.

70. Chương 70: Thân Thể Cự Mãng (trung)

Tô Tử Duyệt lấy ngón tay dính chút đực nước, bôi đến trên miệng vết thương đã muốn có chút nhiễm trùng của cự mãng. Chỉ nghe cự mãng nói- Nghe 1 vị bằng hữu của phụ thân nói qua, mẫu thân ta cũng từng thường xuyên giống như vậy cấp phụ thân ta bôi thuốc.

__ Bọn hắn cảm tình cũng ko tệ?- Tô Tử Duyệt 1 bên bôi đực 1 bên hỏi.

__ Ân.

__ Vậy thật tốt.

Cự mãng cười khổ 1 chút nói- Nhưng dù vậy cũng chỉ là cái kết cục bi kịch, muốn nghe ko?- Tô Tử Duyệt ngẩng đầu nhìn cự mãng liếc mắt 1 cái ý bảo hắn nói tiếp, cự mãng xoay người đối diện Tô Tử Duyệt, rồi mới kéo tay nàng lên nói- Ta mang ngươi đi gặp hắn- Nói xong liền đem nàng ôm lên.

Tô Tử Duyệt còn chưa kịp phản ứng thời điểm cự mãng đã nhanh chóng ôm lên nàng rồi tiêu sái lướt đi, bọn hắn đi vào 1 chỗ lùm cây sau bờ sông, Tô Tử Duyệt liền rõ ràng, chỉ thấy địa phương cực kỳ dễ ẩn nấp này có 2 cái nấm mồ phình lên, 1 lớn 1 nhỏ. Cự mãng mang Tô Tử Duyệt đi tới bên nấm mồ lớn hơn, nói- Phụ thân ta chôn ở bên này, nghe nói là mẫu thân ta tự tay mai.

__ Bọn hắn ko phải cảm tình tốt lắm sao? Sao vậy còn...- Tô Tử Duyệt có chút ko hiểu hỏi, đồng thời nhìn qua nấm mồ nhỏ hơn bên cạnh.

__ Phụ thân ta là bị ma quỷ khác giết chết, hắn mặc dù đoạt đi mẫu thân lại còn ko chịu bỏ qua, quay lại giết phụ thân- Cự mãng vừa nói, vừa xoay đuôi tìm 1 địa phương ngồi xuống, rồi mới vỗ vỗ cái đuôi của mình, ý bảo Tô Tử Duyệt ngồi lên trên.

Tô Tử Duyệt thuận theo chiều làm, rồi mới tiếp tục giúp bôi thuốc hắn, đồng thời hỏi- Người đó vì cái gì làm như vậy? Nếu mẫu thân ngươi ko yêu hắn, hắn cho dù đoạt mẫu thân ngươi, cấp mẫu thân ngươi sinh

hạ đứa nhỏ của hần, hần ko phải cũng sẽ chết đi.

Cự mãng nói- Cho nên hần giết chết phụ thân, bởi vì hần biết hần chết sau này mẫu thân nhất định hội trở về tìm phụ thân. Hần ko chiếm được, người khác cũng ko thể được đến. Hần lúc trước còn muốn đến ta cũng nhờ cớ tận gốc, may mắn phụ thân đã sớm đoán được chuyện này, nhờ 1 vị bằng hữu chiếu cố ta. Lúc trước cũng là mất 1 phen trắc trở mới trốn thoát, đơn giản khi đó ta còn nhỏ, nay cũng ko còn nhớ rõ.

Tô Tử Duyệt sau khi nghe xong ko thể ko tức giận, cả giận nói- Loại sự tình tổn nhân bất lợi này cứ nhiên cũng làm ra được! Nếu hần thật sự yêu mẫu thân người, khẳng định sẽ ko nên làm như thế! Tên hỗn đản này cho dù hần có chết như thế cũng thật sự là tiện nghi cho hần- Tô Tử Duyệt nói lời này thời điểm, bởi quá kích động, cho nên lực đạo trên tay nhất thời ko khống chế tốt, lập tức thật mạnh chọc ở trên miệng vết thương của cự mãng.

Dù là luôn luôn bấu hần cự mãng cũng nhịn ko được hít 1 ngụm lạnh khí, thậm oán trừng mắt liếc 1 cái giờ phút này đang nhìn chính mình cười hì hì Tô Tử Duyệt. Cự mãng ôm Tô Tử Duyệt nói- Ta đem qua còn tới đây để nói với hần người là nữ nhân dũng cảm nhất ta từng gặp.

Tô Tử Duyệt ko ngờ rằng hần đem qua ra ngoài là để vụng trộm bái tế phụ thân của mình, ngược lại chính mình mới là tiểu nhân chi tâm. Nàng bị cự mãng làm cho có chút ngượng ngùng, khoanh tay nói- Người gặp qua được bao nhiêu nữ nhân chứ, kỳ thật ta rất sợ chết.

— Có dám xem nguyên hình mãng xà của ta ko?- Cự mãng bỗng nhiên hỏi.

Tô Tử Duyệt gật đầu nói- Đây có cái gì ko dám?- Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy vừa rồi còn ôm chính mình vậy nam nhân đã biến thành bộ dạng 1 con rắn khổng lồ. Như vậy cự mãng so với lúc trước càng có lực uy hiếp, đứng trước nguyên dạng của hần, Tô Tử Duyệt có vẻ càng thêm nhỏ bé. Nàng ngẩng đầu xem cự mãng, ko khỏi xem ngây người.

Vậy hoàng kim cự mãng dùng thân mình cuốn lấy Tô Tử Duyệt, phun dài dài xà lưỡi, tựa đầu tới gần Tô Tử Duyệt, thấp giọng hỏi- Như vậy có dám hay ko?- Hần lúc này thanh âm so với bình thường càng thêm thấp trầm, cùng khàn khàn. Khi nói chuyện, Tô Tử Duyệt có thể cảm giác được hần dưới thân vậy 2 cái thô to dương cụ liên đỉnh ở dưới thân của mình.

Tô Tử Duyệt lược có chút sợ hãi nuốt nuốt nước miếng, nhìn mọi nơi nói- Nơi này ko quá thuận tiện đi? Người xem phụ mẫu người ngay tại đây, ko tốt lắm a... huống hồ nơi này hoang vu vạn nhất kẻ thù của người tìm đến, người như vậy sẽ ko có biện pháp chạy đâu.

Cự mãng “Tê tê” phun xà lưỡi, nhìn chăm chú Tô Tử Duyệt 1 hồi, nói- Nếu sợ hãi thì thôi- Nói xong liền buông lỏng ra đuôi rắn đang cuốn lấy Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt thấy thế vội vàng dùng song chưởng ôm lấy hần tráng kiện thân thể, đồng thời 2 đùi cũng kẹp thân thể hần, bám tại trên thân hần, chỉ nghe Tô Tử Duyệt nói- Người đừng nói vậy, ta làm sao sợ? Ta là lo lắng người đến lúc đó gặp gỡ tử địch chạy thời điểm đem người phía dưới vậy 2 cái ngoạn ý làm gãy mất. Đến lúc đó người kiếm chỗ khóc cũng ko có.

— Người đúng là nha đầu xấu xa, ta đồ muốn xem ai dám đến nhiều chuyện tốt của ta- Cự mãng nói xong, liền dùng vậy thật lớn rắn hôn ở miệng Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt giãy dụa muốn tách rời khỏi miệng của hần, nhưng làm sao là đối thủ của hần, chỉ thấy hần dài dài đầu lưỡi khiêu khai hàm răng của Tô Tử Duyệt, trực tiếp tham nhập tro khoang miệng của nàng.

Tô Tử Duyệt có chút hàm hồ nhẹ nói- Ngô... người có răng nọc ko đó... ngô... cẩn thận chút, có thể trăm ngàn đừng cắn ta ngô...

Cự mãng cũng ko quá để ý lo lắng của Tô Tử Duyệt, ở trên thân nàng chung quanh đốt lửa. Rồi mới vậy thật lớn đầu rắn đi vào chỗ hạ thể Tô Tử Duyệt, phun màu đỏ xà lưỡi quấn lấy tiểu hạch của Tô Tử Duyệt, vậy qua lại ma sát.

— Ân...- Tô Tử Duyệt bị hần hôn có chút động tình, 1 tiếng yêu kiều theo bên miệng tràn ra.

Cự mãng lại đem dài dài đầu lưỡi thân nhập tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, thông qua hoa hành, thẳng hướng đi vào tử cung, ở bên tro mãnh liệt quấy.

_ A... hảo sâu... ân...- Tô Tử Duyệt bị hấn quấy dưới thân dâm thủy 4 phía, càng ko ngừng lắc lư vòng eo đón ý nói hòa đầu lưỡi của hấn.

Cự mãng gặp thời cơ thành thực, liền rút ra đầu lưỡi, rồi mới dưới tiến thân, đem ‘ đóa hoa đưa vào tro hoa huyết của Tô Tử Duyệt.

_ A...- Tô Tử Duyệt thét chói tai ôm chặt cự mãng trắng kiện thân thể.

Cự mãng liền cảm thấy Tô Tử Duyệt vậy mềm mại bầu ngực ở trước người mình cọ xát, vậy cảm giác cực kỳ thoải mái. Cự mãng dùng vậy cực kỳ khàn khàn âm thanh đối Tô Tử Duyệt nói- Ta hiện tại ko thuận tiện, chính ngươi lau chút dâm thủy lau đến phía sau đi, ta cũng muốn làm tro cái miệng nhỏ nhắn phía sau của ngươi- Tô Tử Duyệt cảm thấy động tác này có chút ngượng, ma sát qua lại ko chịu phối hợp. Chợt nghe cự mãng uy hiếp nói- Ta đây cứ như vậy trực tiếp vào a, ngươi nhưng đừng khóc.

Tô Tử Duyệt thấy hấn như vậy uy hiếp chính mình, đành phải vươn 1 bàn tay lau 1 ít mật nước bôi tiến vào tro cục huyết của mình. Lúc ngón tay xâm nhập vào tro cục huyết thời điểm, nàng cơ hồ có thể cảm nhận được hình dạng thịt hoa phía trước tiến vào của hấn. Tô Tử Duyệt nhin ko được tò mò cách 1 tầng thịt vách tường mỏng manh thông thoáng vậy thịt hoa.

_ A...- Chỉ thấy cự mãng gầm nhẹ 1 tiếng, cũng ko cấp Tô Tử Duyệt chuẩn bị tốt, liền trước tiên bắt đầu điên cuồng mà co rúm đứng lên- Hồ nháo... ân... ngươi này yêu tinh... ko tha cho ngươi...

_ A... nhẹ chút... đau...- Tô Tử Duyệt cuống quýt rút ra tay, ôm thân mình của hấn. Vậy cự mãng liền tro 1 khắc đem đóa thịt hoa còn lại thô bạo sáp nhập vào tro cục huyết của Tô Tử Duyệt, đau nàng suýt nữa rút nước mắt.

71. Chương 71: Thân Thể Cự Mãng (hạ)

Tô Tử Duyệt tay chân cùng sử dụng 1 lúc, gắt gao bám cự mãng vậy trắng kiện thân thể, hơn nữa càng ko ngừng dùng nắm đấm chủy đánh lưng của hấn, lấy trả thù hấn làm đau chính mình. Nhưng Tô Tử Duyệt điểm ấy khí lực đối với cự mãng mà nói, quả thực còn thua cào ngứa, liền nghe hấn nói- Bớt dùng ít khí lực đi, đánh nữa ngày tay có đau hay ko?

Tô Tử Duyệt thấy hấn như vậy khiêu khích, chớp đôi mắt suy nghĩ 1 chút. Rồi mới lấy tay ở trên lưng hấn sờ sờ, sau khi tìm đúng địa phương liền dùng móng tay khơi mào hấn nguyên vẹn cứng rắn vậy, dùng 1 chút lực, liền xé hết xuống dưới. Loại vậy trên thân ma quỷ to lớn bộ dạng kỳ thật rất rắn chắc, chỉ có dùng khéo mạnh mới có thể kéo xuống. Tê lân này nhất chiêu là Tô Tử Duyệt ở trên thân nhân ngư luyện qua, nắm giữ nhất định phải có kỹ xảo, tuyệt đối phải làm đủ nhanh : chuẩn : ác, khiến đối phương đau nhói khó chịu.

_ A...- Cự mãng gầm nhẹ 1 tiếng, đột nhiên nhanh hơn tốc độ va chạm ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt, đồng thời mở ra thật lớn miệng rắn, làm bộ muốn cắn cổ Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt mặc kệ hấn, lại bay nhanh kéo nguyên vẹn vậy của hấn. Chỉ nghe cự mãng lại thêm 1 tiếng gầm nhẹ, vậy rồng tro âm thanh tựa hồ còn dẫn theo chút hương vị sung sướng, dưới thân động tác vẫn như cũ rối loạn phương tác. Tô Tử Duyệt nheo lại đôi mắt suy nghĩ 1 chút, rồi mới lại kéo thêm nguyên vẹn vậy của hấn.

Chỉ thấy cự mãng nheo lại đôi mắt ngứa đầu tê rùng 1 tiếng, đồng thời càng thêm điên cuồng ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt co rúm, cơ hồ muốn đánh vỡ bụng Tô Tử Duyệt. Hấn mỗi 1 hạ đều thâm trầm đụng tiến tro tử cung Tô Tử Duyệt, bụng Tô Tử Duyệt bị hấn bị đâm giống như mang thai hơi hơi đột khởi.

_ A... nhẹ chút... muốn đâm chết ta ...- Tô Tử Duyệt lúc này trên thân đã xuất ra 1 tầng mồ hôi mỏng, nàng ôm lấy cự mãng lạnh lẽo thân thể, ko ngừng mà ở trên mặt cọ xát nhằm chậm lại chút độ nóng. Nếu lúc này từ xa xa nhìn về phía 2 người bọn họ, chỉ thấy 1 thiếu nữ dâm đẳng hầu hạ ở dưới thân 1 cự mãng khổng lồ, rất khó nhận là cự mãng cuốn lấy thiếu nữ, hay là thiếu nữ dây dưa ở trên thân cự mãng. Tô Tử

Duyệt lấy tay dịu dàng vuốt ve vẩy cự mãng, 1 bên nói- Ân... Ta hảo muốn... cùng người như vậy làm tình a... đến cuối đời a... a...

_ Ngô...- Cự mãng nghe vậy ko khỏi cả người chấn động, 1 cổ tình cảm chưa bao giờ trải qua vui sướng dưới đáy lòng lan tràn, hần tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt, thấp giọng nói- Ân... người đúng là yêu tinh... trời sinh chỉ là để cho chúng ta là đồ ma quỷ làm... nhân loại sao có thể thỏa mãn người ân... ta thật muốn đem người nuốt tiến tro bụng, phải làm sao đây?

Tô Tử Duyệt lúc này đã bị hần bị đâm cho bay thượng đám mây, nàng 1 bên ko ngừng mà đón ý nói đùa hần, 1 bên phóng dăng hét to- Nuốt đi... a... nuốt đi... ăn ta... a : Nói xong liền nghênh đón cự mãng điên cuồng va chạm. Tô Tử Duyệt bị hần đâm cho cơ hồ muốn hôn mê. Vậy mang 1 chút thống khổ khoái cảm rất nhanh liền làm cho Tô Tử Duyệt tiết ra, nàng cả người run run ôm lấy thân thể cự mãng, 1 cổ nóng bỏng mặt nước theo tro hoa huyết văng ra.

Cự mãng cũng ko quản Tô Tử Duyệt đã muốn cao trào, vẫn như cũ tiếp tục mãnh liệt va chạm tiểu huyết nàng. Tô Tử Duyệt thấy hần như vậy ko thương tiếc chính mình, tức giận ko nhịn được lại cào vẩy hần.

Cự mãng dưới thân gây thiệt bị Tô Tử Duyệt gắt gao hấp lấy, vậy cảm giác cơ hồ muốn xoắn đoạn hần, hơn nữa trên thân từng trận 1 đau đớn, làm cho hần 1 số gần như điên cuồng. Tô Tử Duyệt mỗi lần xé nát nguyên vẹn vẩy, hần liền cảm thấy dưới thân càng cứng. Như vậy ko thể kiên trì nhiều 1 hồi, hần liền cũng bắn ra.

1 phen kịch liệt hoan ái chấm dứt xong, Tô Tử Duyệt ghé vào trên thân rắn. Nàng quơ quơ tro tay 1 chuối vẩy kim sắc, tựa hồ là ở khoe khoang chính mình chiến lợi phẩm. Tô Tử Duyệt đếm số lượng, rồi mới cố ý chọc giận hần nói- Chắc chắc, như thế nhiều, đủ làm cho người 1 cái vòng cổ.

Cự mãng phun ra dài dài xà lưỡi, liếm vuốt cảm của nàng, cũng ko cùng Tô Tử Duyệt so đo gì. Hôm nay trận hoan ái như chém giết mang 1 tia đau đớn này, làm cho hần thỏa mãn xương cốt đều nhanh mềm rớt. Hần giờ phút này chỉ muốn như thế ôm nàng hoài niệm cao trào vừa rồi.

Tô Tử Duyệt thấy hần ko quan tâm chính mình, liền có chút nhàm chán nhìn chung quanh. Cuối cùng đem ánh mắt dừng ở trên 2 tòa nấm mồ, rồi nàng chỉ cái nhỏ còn lại hỏi- Mẫu thân người an táng ở bên cạnh phụ thân người?

_ Ko có, bà đã trở lại xã hội nhân loại- Cự mãng dùng cái đuôi nhỏ nhẹ nhàng mà ma sát chân Tô Tử Duyệt, giống như là đùa tiểu sủng vật chính mình dưỡng.

_ Nga- Tô Tử Duyệt nghe vậy gật gật đầu, sau khi qua 1 2 giây, nàng mới mạnh phản ứng lại, hét to- Cái gì? Người nói bà đã trở về!? Vậy nàng khởi ko phải là : Ma hậu 2 chữ này Tô Tử Duyệt cũng ko dám nói xuất khẩu. Nàng chống đỡ thân mình, trừng vậy thật lớn đầu rắn, nhất thời ko có ngôn ngữ.

_ Phải, nàng chính là 1 vị ma hậu của Ma đô- Cự mãng âm trầm tiếng nói.

_ Trách ko được... dám như thế danh chính ngôn thuận cướp người diệt khẩu cũng chỉ có Ma vương mới dám làm- Tô Tử Duyệt thì thảo nói- Vậy, vậy người cùng Mẫn Mặc khởi ko phải là huynh đệ cùng mẹ dì cha sao?

_ Hừ- Cự mãng xuy cười 1 tiếng, hiển nhiên rất khinh thường thân phận này. Chỉ nghe hần âm thanh lạnh lùng nói- Ta cùng hần đều ko phải là cùng tộc, há có thể thành huynh đệ? Hần chỉ là con mồi của ta.

_ Quả thật người muốn đoạt vương vị- Tô Tử Duyệt kinh hô.

Cự mãng thần nhiên nói- Ta chỉ muốn hoàn thành nguyện vọng báo thù của phụ thân mà thôi.

_ Đó là phụ thân hần làm, cùng hần ko quan hệ a. Người còn nói người ko phải muốn ngồi lên vương vị? Người chỉ là vì dã tâm của mình mà tìm cái cố thôi!- Tô Tử Duyệt cả giận nói.

Cự mãng lại nói- Chỉ cần hần chết, ta có thể ko cần cái vương vị kia, ko cần vậy phân sức mạnh thuộc về Ma vương.

Tô Tử Duyệt hừ lạnh 1 tiếng nói- Đều là chó má, người muốn hần chết, hần sớm muộn gì cũng sẽ chết. Chờ đứa nhỏ của hần sinh ra sau này, hần cũng sẽ chết, người cần gì khổ công phí sức? Người ý đồ căn bản

chính là vương vị, bớt lửa mình dối người đi.

Cự mãng đáp- Phải, nhưng nếu như người làm ma hậu, hắn ko nhất định sẽ chết.

_ Người làm sao biết : Tô Tử Duyệt nói tới đây bỗng nhiên dừng lại- Bùi Diệp! Quả nhiên là ả ta, ả nói cho người đúng hay ko. Người quả nhiên nhận thức ả!

Cự mãng cười lạnh nói- Đâu chỉ nhận thức, mãi cho đến đêm qua nàng ấy còn cho rằng ta là yêu nàng ấy. Nếu ko phải ta đêm qua cùng nàng ấy nói rõ ràng, chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ ko biết ta kỳ thật ko hề yêu nàng ấy. Nàng ấy quá mức nhất gan, thậm chí có chút sợ cái bộ dạng này của ta.

Tin tức này làm cho Tô Tử Duyệt cực kì khiếp sợ, nàng mặt nhẵn mày chau, thế nào cũng ko nghĩ ra, chỉ phải hổ- Này thật ko đúng, báo đen truy tìm toàn bộ ma quỷ cùng Bùi Diệp cùng 1 chỗ, căn bản ko tìm ra người.

Cự mãng cười nói- Người có biết ta vì cái gì muốn ở tại địa phương như thế ko? Nơi này có 1 loại cỏ nhỏ rất đặc biệt, chúng nó có thể lẫn lộn khứu giác báo đen, đối ma quỷ khác lại khởi ko đến tác dụng. Lúc trước vị bằng hữu của phụ thân liền là như thế này mang ta tránh thoát khỏi là đó báo đen đuổi giết.

_ Người...- Tô Tử Duyệt nhìn cự mãng dưới thân, nhất thời ko ra ngôn ngữ.

Cự mãng bỗng nhiên hóa thành nhân hình, rồi mới lấy tay nâng lên vuốt cằm Tô Tử Duyệt, làm cho nàng cùng chính mình đối diện, rồi mới nói- Người cũng biết ta vì cái gì hội cùng nàng ấy ngã bài? Bởi vì nàng ấy đã thành 1 quả bóng xẹp hơi, chỉ có người mới xứng làm vợ của ta. Tử Duyệt, làm vương hậu của hắn, ko cần đối hắn động tâm, được ko?

_ Người đúng là điên rồi!- Tô Tử Duyệt 1 phen đẩy ra cự mãng, cả giận nói- Ta nếu ko đồng ý thì sao? Giết ta? Dù sao báo đen cũng tìm ko thấy nơi này, người tính hảo cần thận a!

Cự mãng thân thủ đem nàng ôm lại gần, cũng ko xem Tô Tử Duyệt điên cuồng mà đá đánh chính mình, đem nàng giam cầm ở tro lòng của mình. Hắn cúi đầu ở đỉnh đầu nàng hạ xuống hôn, thấp giọng nói- Ở yên đó, bọn hắn đều đem nơi này vây thượng.

72. Chương 72: Giết Chóc

Nghe xong lời của cự mãng, Tô Tử Duyệt còn chưa kịp phản ứng lại, liền hỏi- Ai vây thượng?

Cự mãng hừ lạnh 1 tiếng nói- Đương nhiên là Ma vương đại nhân kia của người, cùng đàn báo đen của hắn.

Nghe vậy, Tô Tử Duyệt quên giãy dụa, bỗng nhiên nở nụ cười, nói- Người còn nói báo đen tìm ko thấy người sao, người ta đều bao vây hết rồi. Ta khuyên người vẫn là bỏ gian tà theo chính nghĩa có vẻ hay hơn.

Đang nói, vậy thấp bé lùm cây liền “Tất tất tốt tốt” vang lên, tiếp theo liền thấy Mẫn Mặc cất bước tiến lại gần, theo sau Mẫn Mặc là trên người đầy vết thương mỹ thiếu niên hỏa hồ. Theo sau mỹ thiếu niên lại là 1 nữ nhân khô gầy, chính là Bùi Diệp. Bùi Diệp ở sau khi nhìn thấy cự mãng tro lòng ôm Tô Tử Duyệt, liền phần nộ trừng cự mãng, vậy ánh mắt liền giống như hận ko thể đem hắn rút gân lột da vậy.

_ Là người mang bọn hắn tìm tới nơi này?- Cự mãng sau khi nhìn thấy Bùi Diệp tựa hồ cũng ko ngoài ý muốn.

Bùi Diệp gật đầu, rồi mới nhìn Tô Tử Duyệt nói- Ta biết ngay hắn hội mang người đến, hắn có phải cũng kể cho người hắn vậy thống khổ thơ ấu? Hắn lúc trước chính là dùng tiểu thủ đoạn đó của hắn như vậy gạt ta, uống công ta vẫn như vậy tín nhiệm hắn, như vậy yêu hắn- Cuối cùng 1 câu, Bùi Diệp là từ tro thân thể khô héo của mình tê kêu hét ra .

Cự mãng lãnh cười 1 tiếng nói- Cái này là yêu mà người nói? Mang bọn hắn tìm tới nơi này, bán đứng ta.

Bùi Diệp đáp- Ta này cũng chỉ là vì đứa nhỏ chết đi của chúng ta báo thù thôi. Hồ độc còn ko thực con, người cư nhiên liền thân sinh cốt nhục của mình đều hạ thủ được, người thật nhẫn tâm a.

— Ta nhẫn tâm? Ta nếu thực sự nhẫn tâm đêm qua nên giết người, sao lại lưu người tìm giúp đỡ đến?- Cự mãng nói tới đây thở dài, tiếp theo nói- Giết nó cũng là vì bị ép buộc ko biết nên làm sao, nếu cấp nó áp trứng đi ra ta sẽ chết. Bởi vì ta ko yêu người, ta thử qua, nhưng thật ko có biện pháp- Cự mãng nói xong, đem ánh mắt dừng 1 chút ở trên tiểu nấm mồ, vậy tro ánh mắt lạnh như băng hiện lên 1 tia động dung.

Mẫn Mặc lúc này mới mở miệng nói- Hiện tại nói cái gì đều chậm, người phóng Tô Tử Duyệt lại đây, rồi chúng ta giải quyết chúng ta sự tình tro lúc đó.

Cự mãng nghe vậy chẳng những ko có buông ra Tô Tử Duyệt, ngược lại đem nàng giam cầm ở tro lòng, nâng tay khắp ở cổ của nàng nói- Mẫn Mặc, đây là vương hậu mà người chọn? Ko thể ko nói người ánh mắt ko sai. Đây là lá bài cuối cùng của ta, ta làm sao lại thả nàng?

Mẫn Mặc liếc mắt nhìn 1 cái giữa 2 chân Tô Tử Duyệt chậm rãi chảy ra tinh dịch, rồi mới nhìn cự mãng liếc mắt 1 cái. Hắn ko cách gì tưởng tượng này 2 người thượng 1 khắc còn tại triền miên, lúc này hắn lại mượn của tính mạng nàng đến uy hiếp chính mình. Mẫn Mặc lắc đầu nói- Nàng bảo vệ người nhất thời, bảo vệ ko được người cả đời. Chỉ cần người còn tại Ma đô, ta liền có rất nhiều cơ hội giết người. Người ko bằng bớt phí chút khí lực thả nàng ra.

Cự mãng tay khắp cổ Tô Tử Duyệt dần dần buộc chặt, hắn vậy sắc nhọn móng tay đã muốn cắt vào Tô Tử Duyệt mềm mại da thịt. Tô Tử Duyệt giờ phút này đã thật sự thở ko được, nàng nâng lên tay ý đồ bài khai tay cự mãng, nhưng khí lực của nàng thể nào cùng khí lực cự mãng so sánh với? Cuối cùng chỉ phải đem ánh mắt cầu cứu lạc đến trên thân Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt thống khổ vội la lên- Người bóp chết nàng chỉ khiến cho người chết nhanh hơn.

Cự mãng bình tĩnh đáp- Người hiện tại thoái vị, tự sát. Ta lưu nàng 1 mạng.

Mẫn Mặc nghe vậy ko giận phản cười, nói- Người quá si mộng rồi!- Nói xong, vẫy tay 1 cái, chỉ huy báo đen nói- Thượng!- Rồi chính mình cũng di động thân hình đánh tới phụ cận cự mãng.

Cự mãng ko ngờ rằng Mẫn Mặc như vậy quyết tuyệt, 1 cái dao động thần công phu cũng đã bị hắn công đến trước mặt. Cự mãng cuống quýt huy động cái đuôi ngăn trở cường đại ma khí Mẫn Mặc đẩy đến. Hắn 1 bên di động thân hình ứng phó thể công của Mẫn Mặc, 1 bên tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt nói- Hắn làm sao mặc kệ sống chết của người người nhìn rõ ràng rồi chứ.

Yết hầu bị khắp rất lâu sau khi được buông ra, khiến Tô Tử Duyệt kịch liệt ho khan 1 trận. Cấp nàng sau khi thở được khí đến liền làm đệ 1 sự kiện đó là khuyên can, nàng đối Mẫn Mặc hô- Có thể hay ko trước đừng đánh, chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, huynh đệ sinh ra để làm gì?

Câu nói đầu tiên này của Tô Tử Duyệt như là lửa cháy đổ thêm dầu khiến này 2 người càng đấu càng thêm kịch liệt, Tô Tử Duyệt rất nhanh liền ý thức được ở Mẫn Mặc điên cuồng mà tiến công dưới, cự mãng rất khó bảo hộ chính mình chu toàn, nàng rất có thể bị Mẫn Mặc ngộ thương. Thế là nàng liền sửa lời nói- Vậy các người trước đem ta phóng qua 1 bên, rồi đánh tiếp?

1câu liền nhắc nhở Mẫn Mặc, hắn thể này mới ý thức được chính mình có thể ngộ thương Tô Tử Duyệt, thế lúc ra tay thời điểm liền có chút băn khoăn, lực công kích ko lớn bằng trước. Cự mãng bắt lấy cơ hội này, phản thủ vì công. Vài ba lần dây dưa xuống dưới, chung quy hoàn toàn chọc giận Mẫn Mặc, hắn bắt đầu ko hề cố kỵ Tô Tử Duyệt, buông tay ra công kích cự mãng.

Thế là thế cục lại lần nữa xoay chuyển, cự mãng chẳng những phải ứng phó chung quanh là đó báo đen vây quanh chính mình, còn phải miễn cưỡng đối kháng Mẫn Mặc, càng phải cẩn thận tro lòng Tô Tử Duyệt ko cần bị thương. Hắn rất nhanh liền lực bất tòng tâm, bại thế tiệm lộ, trên thân cũng bị là đó báo cào cơ hồ ko còn nguyên vẹn hảo thịt.

Tô Tử Duyệt ở tro lòng hắn, trên thân dính tung tóe đến ko ít máu tươi, có báo đen, càng nhiều là cự mãng, chính nàng lại hoàn hảo ko tổn hao gì. Tô Tử Duyệt biết cự mãng là cái mặt lãnh tâm nóng, nàng lo lắng cứ tiếp tục như vậy hắn chỉ có đường chết, liền cầu xin nói- Người đừng như thế nữa, cầu người- Khi nói chuyện, Tô Tử Duyệt liền đã sắp nước mắt rơi đầy mặt.

— Ta sớm đã ko còn đường lui- Cự mãng ở bên tai nàng thấp giọng nói.

— Vậy người đem ta phóng qua 1 bên rồi chuyển tâm nghênh chiến đi : Tô Tử Duyệt khẩn cầu nói.

— Nghĩ cũng đừng nghĩ, hôm nay ta chính là phải chết, cũng muốn kéo người đi theo cùng ta- Cự mãng nói, huy động tráng kiện đuôi rắn đem 2 con báo thầu tới đánh ra xa.

Trải qua vừa rồi vậy 1 phen dây dưa, Mẫn Mặc đã sớm nhìn ra cự mãng sẽ ko thương tổn Tô Tử Duyệt. Cấp nhanh chấm dứt trận chiến đầu này Mẫn Mặc liền đem tâm 1 dồn, đem ma khí tụ ở lòng bàn tay, rồi mới 1 chưởng phách về phía Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt cùng Mẫn Mặc ánh mắt tương đối, nàng bất khả tư nghị trừng hấn, làm sao cũng ko thể tưởng tượng được hấn làm ra như vậy nhất chiêu. Tô Tử Duyệt ở tro lòng cười khổ, ko biết Mẫn Mặc có hay ko nghĩ tới nếu hấn tính sai, hội sẽ thế nào? Mẫn Mặc ko có chuyện gì xảy ra, cự mãng cũng ko có chuyện gì xảy ra, mà nàng...

Cự mãng lúc này đã muốn bị Mẫn Mặc bức tiến góc chết, trước sau đều bị báo đen vây quanh, hấn căn bản ko có địa phương trốn. Thời khắc mấu chốt, cự mãng cười khổ 1 tiếng, đem Tô Tử Duyệt ôm chặt vào tro lòng đem lưng chính mình giao cho Mẫn Mặc. Ngay 1 chưởng liền đánh vào chính giữa lưng cự mãng, hấn cổ họng 1 ngọt, 1 búng máu liền tuôn đi ra. Mẫn Mặc thấy hấn bị ma khí của mình gây thương tích, biết hấn đại thể đã mất, liền dừng thế công.

Bùi Diệp thấy thế, đôi mắt đỏ lên, thủy chung vẫn là khóc ra. Nàng vẻ mặt phức tạp nhìn cự mãng liếc mắt 1 cái, cũng ko biết tro lòng muốn thế nào. Nàng đi đến trước mặt nhỏ bé nắm mồ quỳ xuống, nhẹ nhàng dịu dàng vuốt ve cổ xanh mặt trên, thấp giọng nói- Đứa nhỏ, mama giúp người báo thù, phía trước người chịu ủy khuất mama cứ nhiên ko biết, thực sự ko đúng... mama cam đoan với người, sau này sẽ ko còn chuyện gì xảy ra.

Cự mãng tựa vào người Tô Tử Duyệt, nâng tay lau đi nước mắt trên mặt nàng, nói- Hấn làm sao vậy làm người đều xem rõ ràng chứ?

Tô Tử Duyệt khóc gật đầu, tay cự mãng ko có đem t nước mắt rên mặt nàng lau đi, ngược lại đem huyết trên tay cọ đến trên mặt Tô Tử Duyệt.

Cự mãng cười an ủi Tô Tử Duyệt nói- Đừng khóc, sự tình sớm hay muộn đều sẽ biến thành như vậy. Chỉ nên trách ta tự mình mềm lòng, ko nên sớm động tâm, thời điểm vừa gặp mặt ta nên giết người.

73. Chương 73: Kẻ Thua Cùng Người Thắng

Tô Tử Duyệt nâng tay cọ cọ vết máu dính trên mặt, khóc nói- Người người này sao như thế chán ghét, đều như vậy còn muốn làm ta nhớ thương đến chết. Người trước thượng điểm được đi, huyết đều nhanh chảy khô- Tô Tử Duyệt nói xong, liền bắt đầu tìm cốc được phía trước ko biết bị ném lăn đến chỗ nào.

Cự mãng đè lại Tô Tử Duyệt, ko để ý đến lời của nàng, mà là nói- Người nói nếu ta ở lúc trước nhận thức người là người mà ko phải Bùi Diệp, kết quả có thể hay ko cùng hiện tại ko giống như vậy?

Cự mãng giờ phút này đã muốn thở ko ra được khí, mắt mở cũng ko nổi nữa. Tô Tử Duyệt liên tục lắc đầu nói- Thế giới này thượng nào có nhiều nếu như thế? Nghe lời, nhanh chút trị vết thương trên thân người đi- Nói xong, Tô Tử Duyệt đem cầu xin ánh mắt lạc đến trên thân người khởi xương Mẫn Mặc, nói- Cho hấn điểm được đi? Hấn sắp chịu ko nổi.

Mà Mẫn Mặc chỉ là vẻ mặt hồ hững nhìn Tô Tử Duyệt cùng cự mãng, rồi mới nói- Hấn ko thể sống tiếp được.

Tô Tử Duyệt cả giận nói- Người nói bậy cái gì! Mau cứu hấn!

Cự mãng giờ phút này ngược lại thoải mái cười nói- Tử Duyệt, hấn là cái dạng gì người, người nay nhận rõ chứ- Hấn nâng tay sờ sờ Tô Tử Duyệt bằng phảng bưng, nói- Chỉ tiếc chúng ta liền cái đứa nhỏ đều ko

có... đây là báo ứng... ai kêu ta giết đứa nhỏ còn chưa xuất thể của mình... đến chết cũng ko thể...- Cự mãng thanh âm dần dần nhỏ đi xuống, làm Tô Tử Duyệt ý thức được ko thích hợp thời điểm, hắn đã tắt thở.

Tô Tử Duyệt mở mắt ôm thân thể cự mãng, nàng quả thực ko thể tin được trước mặt này hết thấy đều là thật sự. Nàng vừa mới biết mục đích cự mãng, thậm chí còn ko kịp mắng hắn, hận hắn, trước mặt người cũng đã chết. Như vậy bư hân 1 người, cứ như vậy dễ dàng bị Mẫn Mặc 1 chương đánh chết, nhưng lại là vì cứu chính mình. Kêu nàng làm thế nào có thể nhận chuyện này là thực? Tô Tử Duyệt ngẩng đầu, bắt lực hỏi- Hắn thật sự đã chết?

Vậy mỹ thiếu niên thấy thế liền nhích lại gần, cẩn thận kiểm tra hơi thở cùng với nhịp tim của cự mãng sau đó trịnh trọng gật đầu, nói- Phải...- Do dự 1 chút, lại bỗng nhiên nói- Hắn phía trước còn nói có hân ở đây người sẽ ko xảy ra chuyện gì, ko ngờ rằng đúng là thật sự, cư nhiên 1 chút cũng ko tổn thương đến người...

Sau khi nghe được hỏa hồ trả lời khẳng định, hắn còn lại tro lời nói Tô Tử Duyệt đã muốn nghe ko vào. Nàng giờ phút này tro đầu 1 mảnh hỗn loạn, cơ hồ đánh mất năng lực tự hỏi. Qua rất lâu sau đó, Tô Tử Duyệt mới nhẹ nhàng nói- Liền đem hân chôn ở nơi này đi, cùng phụ thân và nhi tử của hân cùng 1 chỗ.

Mẫn Mặc nghe xong, ko tiếng động phát phát tay, ý bảo đại gia giúp Tô Tử Duyệt đào hố. Qua lại mọi thứ xong xuôi, Tô Tử Duyệt cùng Bùi Diệp hợp lực đem thi thể cự mãng thả xuống. Bùi Diệp trước sau như 1 kiên cường, nàng trừ bỏ vừa rồi vì đứa nhỏ của nàng khóc, ở sau khi nhìn thấy thi thể cự mãng thế nhưng 1 giọt nước mắt đều ko lưu. Nhưng thật ra Tô Tử Duyệt, nước mắt vẫn rơi như cũ. Đây 2 cái nữ nhân là lần đầu tiên bình tâm tĩnh khí hiệp lực làm việc, còn là mai táng nam nhân đem 2 người các nàng vận mệnh thất cùng 1 chỗ.

Sau khi làm xong này hết thấy, Mẫn Mặc nói- Đều trở về đi, trời sắp tối rồi, ko an toàn.

Tô Tử Duyệt sau khi hồ hững nhìn hân 1 cái, cất bước vừa muốn rời khỏi, lại vang lên lời mà cự mãng từng đối nàng nói qua. Hân nói sau này sẽ ko để cho chính mình chân trần đi đường nữa, hân nói sau này sẽ đều ôm chính mình đi đường. Nhưng giữa bọn họ đã ko còn sau này, Tô Tử Duyệt cười khổ 1 tiếng đi theo phía sau báo đen ly khai. Tô Tử Duyệt giờ phút này ko muốn đi bình luận cự mãng là đúng hay sai, nàng ko muốn nghĩ hân từng có ý đồ sát hại chính mình, cũng ko nguyện nghĩ hân vừa rồi cứu chính mình. Mặc kệ như thế nào, người đã mất, nghĩ cái gì đều ko còn quan trọng.

Chờ sau khi đám người cùng báo đen toàn bộ rời khỏi, Mẫn Mặc 1 mình đứng ở trước mộ phần cự mãng. Hân lạnh lùng nhìn chăm chú vậy vừa mới kiến thành nắm mồ, ko biết nội tâm suy nghĩ cái gì. Tiểu hồ ly thấy thế, do dự 1 chút, cuối cùng ko có rời khỏi, mà là đi đến bên người Mẫn Mặc. Hân nhìn góc cạnh mặt Mẫn Mặc hỏi- Baba suy nghĩ chuyện gì?

Mẫn Mặc ko có trả lời vấn đề của hân, mà là phản hỏi- Người cảm thấy hân là người như thế nào?

Tiểu hồ ly cẩn thận quan sát biểu tình Mẫn Mặc, ý đồ đoán hân giờ phút này muốn nghe lời gì. Nhưng mà hân phát hiện theo Mẫn Mặc biểu tình thượng hân cũng ko thể moi ra cái tin tức gì hữu dụng đến, liền đành phải thật thà hồi đáp- Ta bội phục phương pháp hân lừa gạt Bùi Diệp, đủ hung ác. Đầu tiên là dùng mọi cách đối nàng hảo, làm cho nàng yêu phải chính mình. Ở sau khi Bùi Diệp sinh hạ đứa nhỏ làm bộ chết rồi sống lại, làm cho Bùi Diệp nghĩ bọn họ thật lòng yêu nhau, hơn nữa cam tâm tình nguyện vì hân làm việc. Lại ở tro khoảng thời gian nàng trở lại động quật, đứa nhỏ còn đang ấp trứng vẫn chưa xuất thể của bọn họ hân liền tự tay giết chết đứa nhỏ của mình, nhằm bảo toàn chính mình. Bao gồm mấy lần gặp gỡ Bùi Diệp sau đó cũng đối nàng giấu diếm thiên y vô phùng, nếu ko phải Bùi Diệp chính miệng nói đi ra, ta sẽ ko nghĩ đến- Tiểu hồ ly sau khi nói xong, lại quan sát 1 chút biểu tình Mẫn Mặc, phát hiện hân vẫn như cũ ko động đậy, liền nói tiếp : Bất quá mặc kệ thế nào, hân đều đã chết, hân vẫn là bại bởi chính hân.

Mẫn Mặc nghe đến đó, bỗng nhiên nở nụ cười, nói- Người thật nghĩ như thế? Người sai lầm rồi, hân mới là người thắng chân chính.

Tiểu hồ ly ngạc nhiên nhìn Mẫn Mặc liếc mắt 1 cái nói- Sao lại thắng, người đã chết, baba làm mọi chuyện rồi rầm rồi.

Mẫn Mặc thở dài- Thông minh như hân, vì cái gì hội đột nhiên chạy đi tìm Bùi Diệp ngã bài? Ko phải là vì hân có bao nhiêu yêu Tô Tử Duyệt, mà là hân đã sớm tính đến Bùi Diệp hội nguyên nhân tham sống mà

đứng ra bán đứng hắn, Bùi Diệp muốn bán đứng hắn tất nhiên liền sẽ tìm đến ta. Hắn nếu như thật sự để ý Tô Tử Duyệt, sao lại hội cường ôm nàng cùng ta dây dưa? Hắn bức ta ở trước mặt Tô Tử Duyệt ra tay...- Mẫn Mặc nói tới đây dừng rất lâu mới theo nói tiếp : Hắn cuối cùng chiến thắng ko phải Tô Tử Duyệt, mà là chính hắn. Hắn muốn Tô Tử Duyệt hận ta, hắn muốn ta chết. Tuy rằng hắn chết ở trước, nhưng hắn đã đạt được mục đích.

Tiểu hồ ly nghe xong, ko khỏi lại đem ánh mắt rơi xuống phần mộ của cự mãng. Ko thể ko nói, hắn giờ phút này thật có chút bội phục này cự mãng, vô luận là từ vũ lực thượng, hay là theo trí tuệ thượng. Bất quá hắn đúng lúc đánh gãy suy nghĩ của mình, đối Mẫn Mặc nói- Tô Tử Duyệt là cái người mềm lòng, nàng thời gian nghịch đảo nhất định cũng sẽ luyến tiếc lúc người chết. Cho dù nội tâm có ngăn cách, nhưng người còn 1 đoạn thời gian làm cho nàng 1 lần nữa yêu người.

Mẫn Mặc nghe vậy cười khổ 1 tiếng, nói- Người cho rằng có bao nhiêu nữ nhân có thể quên được chuyện người tro lòng nằm trước ngực mình tắt thở? Mặc kệ bọn hắn phía trước có cái gì ân oán, hắn là nam nhân duy nhất chết đi trước mặt Tô Tử Duyệt. Người cảm thấy Tô Tử Duyệt hội quên chuyện này? Mặc kệ thế nào, cái kết này đều đã muốn chặt chẽ thắt ở nội tâm nàng. Ko giải được, vì người thất chuông đã chết.

Tiểu hồ ly trương há mồm, lại ko biết nên thế nào an ủi Mẫn Mặc, đành phải tiếp tục bảo trì lặng yên. 2 người cứ như vậy ở tro này đứng yên thật lâu, tiểu hồ ly ko biết Mẫn Mặc nội tâm suy nghĩ cái gì. Thẳng đến mặt trời lặn núi, Mẫn Mặc mới ngẩng đầu nhìn sắc trời, rồi mới hít sâu 1 hơi. Hắn đối tiểu hồ ly nói- Trở về đi, còn phải đi tra phụ thân của tên mãng xà cùng vị bằng hữu kia của hắn, Bùi Diệp từng nhắc qua.

Tiểu hồ ly thấy Mẫn Mặc đã tỉnh táo trở lại, thế này mới thoáng thở dài nhẹ nhõm 1 hơi, rồi mới theo hắn đi trở về.

74. Chương 74: Kết Cục Của Bùi Diệp

Tô Tử Duyệt yên lặng tiêu sái đi theo phía sau báo đen, tốc độ của Tô Tử Duyệt cùng Bùi Diệp rất cuộc vẫn là rất chậm, hơn nữa địa phương các nàng đang đứng cách hang đá rất xa, mắt thấy sắc trời đã muốn ngậm hạ, bọn họ lại 1 nửa lộ trình cũng chưa đi qua. Vậy con báo đen cầm đầu suy nghĩ 1 chút, liền nâng mặt ý bảo 1 con báo đen khác lập tức đến trước mặt Bùi Diệp. Mà chính hắn tắc nằm ở trước mặt Tô Tử Duyệt, ý bảo Tô Tử Duyệt leo lên.

Tô Tử Duyệt nhìn Bùi Diệp, chỉ thấy nàng ta đã nằm ở trên lưng báo đen. Tô Tử Duyệt cũng liền học động tác của nàng ta leo lên, vậy báo đen thật lớn, hắn tứ chi sau khi đứng lên ngồi ở phía trên Tô Tử Duyệt chân đều ko chạm tới đất. Nàng 1 bàn tay vẫn còn nắm chặt kim sắc vẩy theo trên thân cự mãng xé xuống được, tay còn lại cầm lấy sau cổ báo đen vậy khối mềm thịt. Bởi vì chỉ dùng 1 bàn tay bảo trì cân bằng cho dù nàng nằm úp sấp cũng ko xong, nhưng Tô Tử Duyệt càng luyến tiếc ko nỡ ném đi vẩy của cự mãng, dù sao số vẩy đó cũng là thứ duy nhất có thể chứng minh hắn từng tồn tại qua.

Vì bảo trì cân bằng, Tô Tử Duyệt liền kẹp chặt 2 chân, lại ko biết giờ phút này dưới thân vậy báo đen cả người cơ bắp đều đã muốn căng thẳng. Vậy báo đen chỉ cảm thấy thân thể Tô Tử Duyệt phá lệ mềm mại, nằm ở trên thân chính mình thoải mái cực kỳ, nàng mềm mại bộ ngực ko ngừng cọ xát lưng của hắn. Mà lúc này, nàng lại dùng 2 chân kẹp lấy thắt lưng báo đen. Báo đen 1 bên chạy, liền cảm thấy khó hạ vậy cự vật dần dần thức tỉnh lại, điều này làm cho hắn cảm thấy rất xấu hổ.

Bọn hắn sau khi đi được 1 đoạn đường, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên nằm úp sấp đến bên tai báo đen nói- Các người trước khi tới tìm ta có phải cũng đã đi qua hốc cây ta cùng cự mãng ở phía trước hay ko?

Tô Tử Duyệt thở ra nhiệt khí phun ở bên tai báo đen, hắn có chút mất tự nhiên giật giật lỗ tai, rồi mới gật gật đầu.

Lại chợt nghe Tô Tử Duyệt hỏi- Vậy người còn nhớ rõ đường đi ko?

Báo đen nghe xong liền gật đầu.

Tô Tử Duyệt liền nói- Vậy người tối nay mang ta đến đó đi, ta ko muốn hồi cái hang động kia.

Tô Tử Duyệt mềm mại ngữ điệu làm cho báo đen trái tim nhỏ bé giống đực kinh hoàng ko thôi, hẳn rất muốn lập tức gập đầu đáp ứng, nhưng cấp trên của mình vẫn có Ma vương tọa trấn, làm sao đến phiên chính mình quyết định đây.

Tô Tử Duyệt thấy hẳn do dự, cũng biết ko có mệnh lệnh Mẫn Mặc hẳn ko dám tự đưa ra chủ trương. Thế là Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút rồi nói- Người yên tâm, có ta ở đây Mẫn Mặc khẳng định sẽ ko tìm người gây phiền toái. Hẳn vừa rồi làm đui lý việc, khẳng định sẽ ko đến kiểm chuyện với ta. Ngày mai trở về rồi cùng hẳn giải thích, sẽ ko có việc gì đâu- Nói tới đây, Tô Tử Duyệt lại bồi thêm 1 câu- Cầu người, ta ko muốn trở về tro hang động quật kia đâu.

Báo đen nghe nàng đáng thương hề hề giọng điệu, lúc quay đầu nhìn lại thấy vẩy tro tay nàng. Chung quy ra quyết tâm, quay đầu chạy về hướng ngược lại.

Trở về tro cái hốc cây từng cùng cự mãng ở qua, liền phát hiện nơi này đã muốn thành 1 đồng hồ hỗn độn, hiển nhiên là Mẫn Mặc bọn hẳn phía trước tới nơi này tìm kiếm qua. Tô Tử Duyệt đại khái thu thập 1 chút, ngay tại đêm cổ thượng nằm xuống. Nàng nhắm lại đôi mắt, ngày xưa cùng cự mãng ở chung thời điểm đủ mọi thứ ko ngừng hiện lên ở trước mắt. Ko biết khi nào, nước mắt đã điền đầy khuôn mặt xinh đẹp của nàng. Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng nói- Ta cùng hẳn ở chung vốn ko lâu, trước kia hẳn sống thời điểm ta đã từng có lúc chán ghét hẳn. Hiện tại hẳn đã chết, ta ngược lại cảm thấy chính mình có chút thích hẳn. Người nói có kỳ quái hay ko?

Báo đen thở dài, thấu lại đây vươn đầu lưỡi liếm trên nước mắt mặt nàng, rồi mới nằm tại bên người Tô Tử Duyệt.

2 người cứ như vậy dựa vào nhau ngủ 1 đêm. Ngày thứ 2 tỉnh lại thời điểm đôi mắt Tô Tử Duyệt thùng nhìn chẳng gì 2 quả đào, nàng miễn cưỡng mở đôi mắt. Có như vậy tro nháy mắt Tô Tử Duyệt còn cho rằng hôm qua hết thấy đều là 1 giấc mộng, nàng mất 1 hồi lâu mới phản ứng lại. Chỉ thấy báo đen đã đứng dậy, hơn nữa thúc giục nàng nhanh chóng rời khỏi.

Tô Tử Duyệt kp biết làm sao thở dài, có chút lưu luyến hốc cây sờ sờ chung quanh, thế mới chịu leo lên lưng báo đen. Lúc gần đi, nàng đối báo đen nói- Đây thật sự là tốt địa phương, đúng ko?

Báo đen ko đáp, chỉ 1 cái phóng người liền hướng phương hướng hang động chạy đi. Trở lại hang động, chỉ thấy Mẫn Mặc cùng 2 cái nội vụ của hẳn đã đứng ở trước hang động, đều là biểu tình ngưng trọng. Tô Tử Duyệt nghĩ bọn hẳn là hướng chính mình mà đến, lại phát hiện nàng trở về sau đó cũng ko thấy ai nói gì.

Là đó nữ nhân có như trước biểu tình chết lặng hoặc nằm hoặc ngồi ở chung quanh động, mà có chút lại ở “Thút thút” khóc. Tô Tử Duyệt nhíu mày, vừa định hỏi là sao hồi sự. Liền thấy 2 cái nội vụ theo tro hồ các nàng hay tắm rửa lôi ra 1 người, như vậy khô gầy thân hình đứng là Bùi Diệp.

Bùi Diệp tự sát, ngay tại đêm qua.

Tô Tử Duyệt nhìn vậy 2 cái nội vụ đem thi thể của nàng nâng đi, nàng ko biết nội tâm Bùi Diệp là hận cự mãng, hay vẫn như cũ thương hẳn. Nhưng Bùi Diệp cùng cự mãng đều đã chết, bọn họ tro lúc đó chuyện xưa ko còn ai có thể biết được.

Lúc này, Mẫn Mặc đã đi tới, đứng đến bên người Tô Tử Duyệt, hẳn trương há miệng tựa hồ muốn nói gì, nhưng cuối cùng cũng ko lên tiếng. Nhưng thật ra Tô Tử Duyệt nhìn thấy hẳn cái dạng này nên nhẹ nhàng cười, nói- Đêm qua là ta kêu báo đen mang ta đến hốc cây nơi cự mãng ở, là ta muốn hẳn làm như thế, hẳn ko lay chuyển được ta. Yên tâm, ko có việc gì xảy ra cả.

Mẫn Mặc thở dài, do dự nói- Người...- Những vẫn ko nói hoàn câu dưới.

Tô Tử Duyệt đoán hẳn đại khái là muốn hỏi tình huống của mình, liền hồi đáp- Ta ko sao, người ko cần lo lắng.

Mẫn Mặc muốn cùng Tô Tử Duyệt giải thích ý đồ chân chính của cái kim rắn kia, nhưng lại cảm thấy nếu hiện tại nói đi ra tổng cảm thấy chính mình quá mức biện hộ. Dù sao người cũng đã bị chính mình giết, nói

ra những lời này thật sự là ko ổn. Mẫn Mặc cuối cùng thở dài 1 hơi, đem 1 bụng lời nói nuốt trở vào. Của hần là đó ủy khuất nên đi tìm ai tố khổ đây? Hần nhìn Tô Tử Duyệt hỏi- Người hận ta ko?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu nói- Ko hận.

— Vậy người trách ta giết hần ko?

Tô Tử Duyệt lại đáp- Ko trách.

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt 1 chút, hần biết nàng vẫn là oán chính mình. Hôm qua chính mình vậy 1 chường là ngã thẳng vào Tô Tử Duyệt, nàng sao lại ko khả năng ko hận chính mình. Nhưng vấn đề này hần hỏi ko ra khẩu, sợ sẽ nghe được 1 cái đáp án khẳng định. Nàng đem qua là 1 đêm ko về, ko phải là đối chính mình ko tiếng động kháng nghị sao.

Mẫn Mặc lúc này bỗng nhiên oán hận thầm nghĩ: Cứ như vậy phóng Tô Tử Duyệt rời khỏi, Bùi Diệp đã chết, chính mình ko cần lại phải hao tổn tâm tư cho việc chọn người làm ma hậu. Như vậy chính mình sẽ có thêm khả năng sống lâu hơn, nếu để cho kim rắn vậy biết, nhất định hội tức chết đi. Nghĩ đến như vậy trường hợp, hần mới cảm thấy có chút thoải mái. Ko cam lòng cứ như vậy bị vậy cự mãnh tính kế, lại ko cam lòng cứ như vậy phóng Tô Tử Duyệt rời khỏi. Vô luận là lựa chọn thế nào cũng ko thể làm chính mình thoải mái, vậy kim rắn quả nhiên là thấu hận chính mình, dù chết cũng ko để cho chính mình kiên định tiếp tục.

75. Chương 75: Đùng Trở Lại Nữa

Mẫn Mặc cúi đầu thở dài, lại tro lúc vô tình nhìn thoáng qua tro tay Tô Tử Duyệt là đó vẩy trên thân kim xà. Mẫn Mặc chỉ cảm thấy chính mình hô hấp cứng lại, chỉ như thể tro nháy mắt, hần liền đưa quyết định, quyết định buông tay. Mặc dù chính mình thật sự ko bỏ xuống được Tô Tử Duyệt, cũng ko nên vì cố chấp này của mình đem nàng buộc tại bên người chịu khổ. Nghĩ đến đây, hần cười khổ 1 chút, mở miệng nói- Người nếu ko muốn tiếp tục ở lại bên người ta thì trở về tìm bọn hần đi, đừng trở lại nữa.

Tô Tử Duyệt lấy ngón tay nhẹ nhàng vuốt phẳng vẩy tro tay, hỏi- Sao vậy, sợ có 1 ngày người chết đi ta khóc ko ra sao?

Mẫn Mặc lại ko trả lời, mà nhìn tiểu hồ ly nói- Người đưa nàng đi tìm ma bướm bọn họ, nhanh đi tốc hồi- Nói xong liền ly khai.

Tiểu hồ ly nghe Mẫn Mặc nói nửa câu đầu, tro lòng vốn đang nhảy nhót 1 chút, thế nào ngờ đến Mẫn Mặc nói hạ nửa câu sau đưa hần sung sướng chèn ép đi xuống. Tiểu hồ ly đáng thương trông mong liếm mắt cá chân Tô Tử Duyệt, ý bảo nàng đem mình bế lên.

Tô Tử Duyệt xoay người đem tiểu hồ ly ôm ở tro lòng, đôi mắt lại thủy chung nhìn phương hướng Mẫn Mặc ly khai, tro đầu ko biết suy nghĩ cái gì. Nàng ôm tiểu hồ ly ra khỏi hang động, liền thấy Mẫn Mặc đang đứng trước mặt báo đen kia, nói- Hiện tại mới nhớ tới Ma vương ta sao? Hôm qua người cải lại mệnh lệnh thời điểm nghĩ tới cái gì?

Vậy báo đen cung kính rủ đầu ngồi xổm trước mặt Mẫn Mặc nghe hần phát biểu, rõ ràng là Tô Tử Duyệt kêu hần làm như vậy, hần nhưng lại ko cùng Mẫn Mặc biện giải. Tô Tử Duyệt lo lắng hần vì ko nói ra chuyện này mà cật khuy, liền bước nhanh tới bên Mẫn Mặc nói- Là tự ta muốn hần mang ta đi, cũng ko phải là cái địa phương ko được phép tới, người đừng trách hần.

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, tiếp tục nói- Phạt như thế nào chính người nội tâm biết rõ, mau đi chịu phạt- Nói xong hần quay đầu liền đi.

Tô Tử Duyệt vội vàng bắt lấy cánh tay của hần hỏi- Phạt như thế nào?

Mẫn Mặc thản nhiên cười, nói- Hứng mấy roi mà thôi, lần sau nếu ko muốn cấp người khác phiền toái, đừng lại tiếp tục tùy hứng.

Tô Tử Duyệt nhìn hấn vậy tươi cười có thể đoán được này mấy roi nhất định ko dễ chịu, nàng thở dài, đối báo đen nói- Thực sự ko đúng, khiến người chịu phiền toái.

Báo đen lắc lắc đầu, xoay người ly khai. Tô Tử Duyệt vẫn nhìn theo hấn rời khỏi, mới nói- Tro Ma đô ma quỷ chân chính đồng ý nguyện trung thành với người vốn ko nhiều, có được 1 cái hảo bộ hạ ko dễ dàng, người chính suy nghĩ lại 1 chút, đối cái biện pháp khác.

Mẫn Mặc nghe vậy cả người chấn động, hấn theo bản năng nhìn Tô Tử Duyệt. Lại thấy Tô Tử Duyệt sắc mặt như thường, Mẫn Mặc chung quy nhịn ko được đem câu nói kia hỏi đi ra- Người... hận ta ko?

Tô Tử Duyệt nói- Ta phía trước ko phải đã trả lời qua vấn đề này rồi sao.

Mẫn Mặc lắc đầu nói- Người hận ta đối với người ra tay ko?

Tô Tử Duyệt chăm chú nhìn hấn nhìn rất lâu mới lắc lắc đầu, nhẹ nhàng nói câu- Ko hận.

Nàng càng là như thế này Mẫn Mặc tro lòng lại càng là bất an, theo tính tình Tô Tử Duyệt, sớm đem chính mình mắng cầu huyết lâm đầu. Nay nàng lại như thế bình thản, hiển nhiên tro lòng có cái kết ko giải được. Mẫn Mặc nói- Ta nếu nói hấn là có âm mưu người có tin ta ko? Hấn nếu như thật sự để ý người, se ko nên ôm người cùng ta giao thủ, ko nên cùng ta ra tay phân cao thấp.

Tô Tử Duyệt thở dài, nói- Ta cái gì cũng chưa nói nha, là người suy nghĩ nhiều rồi. Hấn là dạng người gì, ta rõ ràng. Hấn đều đã chết, thì cứ để cho hấn thanh tịnh đi. Ta đi trước, người ở thời điểm nào muốn ta, liền kiếm ta- Tô Tử Duyệt nói xong, ôm tiểu hồ ly ly khai.

Ma đô hệ thống cực đường xá cực kỳ phức tạp, chung quanh luôn luôn kỳ quái thực vật che khuất tầm nhìn. Loại này thực vật sinh trưởng cực nhanh, hiện tại xem nó là cái dạng này, nói ko chừng mấy ngày sau này liền phát triển đến hoàn toàn nhận thức ko ra. Tô Tử Duyệt chỉ đi 1 đoạn ngắn đường liền nhận ko ra đường về nhà Tổ Diệp, thế là liền đem tiểu hồ ly phóng đến trên mặt đất, để cho hấn dẫn đường. Tô Tử Duyệt đoán rằng đây mới là mục đích Mẫn Mặc kêu hấn đến, sợ chính mình lạc đường.

Tô Tử Duyệt bản cho rằng vậy tiểu hồ ly hội ngoan ngoãn dẫn đường, thế nào ngờ hấn vừa rơi xuống đất liền hóa thành cái kia trần trụi mỹ thiếu niên. Hỏa hồ đem Tô Tử Duyệt áp đến bên cạnh 1 gốc cây cổ thụ thượng, hấn bay nhanh đem đôi tay Tô Tử Duyệt đặt ở chỗ đỉnh đầu nàng, rồi mới dùng thân mình đem nàng ép vào cổ thụ tro lúc đó.

__ Người đây là muốn làm gì! Người đáp ứng Mẫn Mặc ko đụng ta, nhanh chóng buông ra!- Tô Tử Duyệt dùng sức giãy dụa, bất quá lại ko bằng khí lực thiếu niên. Ngược lại phát hiện vì chính mình ko ngừng lộn xộn, thiếu niên khổ hạ vậy thật lớn đã muốn chậm rãi đứng lên.

Hỏa hồ vươn đầu lưỡi liếm vành tai Tô Tử Duyệt, khổ hạ vậy vật lại ko ngừng ở giữa 2 chân Tô Tử Duyệt cọ xát. Chỉ nghe hấn khàn khàn cổ họng nói- Phía trước ko đụng người là vì người là nữ nhân của hấn, nay hấn ko cần người, vậy tự nhiên cam đoan sẽ ko tính toán gì hết.

__ Lờ lẽ sai trái! Người mau thả ta- Phía trước vừa phát sinh qua chuyện cự mãnh, Tô Tử Duyệt hiện làm sao có tâm tình làm loại việc này. Chỉ cảm thấy hỏa hồ như vậy dây dưa làm cho nàng phá lệ tức giận, nàng làm sao cũng ko thể ngờ rằng ở Ma đô cư nhiên cũng có người dám đối với nàng ra tay. Tô Tử Duyệt nghiêm mặt nhìn tiểu hồ ly nói- Người dừng tay, đừng làm cho ta hận người.

Hỏa hồ xuy cười 1 tiếng, hoàn toàn ko đem uy hiếp của Tô Tử Duyệt để ở tro mắt. Hấn nhẹ nhàng cắn cổ Tô Tử Duyệt, nói- Buồn cười, người lấy cái gì đến uy hiếp ta, ân? Hận? Ai để ý vậy ngoạn ý... ân...

__ Ta nói ta hiện tại ko muốn, người nếu dùng sức mạnh tin hay ko ta sẽ nói cho Mẫn Mặc, để cho hấn giết người!- Tô Tử Duyệt nâng lên đầu gối, dùng sức đá thẳng vào hạ thân tiểu hồ ly.

Nhưng Tô Tử Duyệt lần này đá qua, vậy thiếu niên liền hừ cũng chưa hừ q chút, tiếp tục đùa giỡn nàng. Chỉ nghe vậy thiếu niên nói- Chắc, người này con mèo hoang, chung quy cũng giờ ra móng vuốt? Liền chỉ là thế này thôi sao? Ha ha...- Thiếu niên 1 tay cố định đôi tay Tô Tử Duyệt, tay kia thì tắc nắm lấy bộ ngực nàng.

Tô Tử Duyệt cả giận nói- Cho dù ta ko có biện pháp đánh người, người liền Mẫn Mặc cũng ko kiêng kỵ sao?

Tiểu hồ ly tay lúc này đã muốn đi đến Tô Tử Duyệt dưới thân vậy chỗ u cốc, hần nhẹ nhàng mà bát tiểu hạch dưới thân Tô Tử Duyệt, rồi mới nói- Người xem, người chỉ biết nói Mẫn Mặc, Mẫn Mặc. Người cũng ko suy nghĩ nếu hần thật sự ko cần người, người nghĩ làm sao ở Ma đô như vậy sinh sống sót? Tùy tiện liền bị 1 cái ma quỷ bắt lấy, chính là chỉ còn đường chết. Người liền như vậy khẳng định mấy nam nhân kia của người có thể bảo hộ người được 1 đời sao?- Tiểu hồ ly nói xong, liền buông ra Tô Tử Duyệt.

_ Người...- Tô Tử Duyệt bị sở tác sở vi của hần biến thành có chút mơ hồ, bản cho rằng hần là muốn làm, lại ko ngờ rằng hần sẽ nói ra những lời này, hơn nữa cũng ko có đối chính mình ra tay. Tô Tử Duyệt nghi hoặc hỏi- Người là đến thay hần du thuyết ?

Tiểu hồ ly ko nói chỉ cười, rồi mới nâng mặt Tô Tử Duyệt, đem vậy 2 căn ngón tay dính đầy mật nước từ tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt lưu đi ra để vào tro miệng tẩm tặc có thanh hút. Cuối cùng thở dài nói- Thật sự là mẫn cảm, bị người dùng cường đều có thể ẩm ướt thành như vậy. Ngoài miệng nói ko cần, phía dưới lại như thế phóng dăng, thật là có thú...

76. Chương 76: Trên Đường Trở Về Nhà

_ Người!- Tô Tử Duyệt chán nản, chỉ vào hần nửa ngày nói ko ra lời.

Tiểu hồ ly lại nói- Đi thôi, đưa người đi tìm mấy nam nhân kia của người- Hần khó gian vậy gây thịt còn ngẩng đầu ưỡn ngực đứng lên, hần lại làm như ko có chuyện gì, đưa Tô Tử Duyệt đi tiếp.

Tô Tử Duyệt bị tiểu hồ ly như vậy biến thành có chút mơ hồ, ko biết hần đột nhiên muốn làm như thế khi này rốt cuộc là có ý gì. Chỉ phải thử hỏi- Người... là muốn khuyên ta trở về tìm Mẫn Mặc?

Mỹ thiếu thanh niên nhẹ gọi lên khoe môi, cười nhìn Tô Tử Duyệt, vậy 1 đôi hồ ly tro mắt tràn đầy tình dục hương vị. Hần nghiêng đầu hỏi Tô Tử Duyệt- Người cảm thấy thế nào?

Tô Tử Duyệt chau mày, hỏi- Là Mẫn Mặc kêu người tới nói?

Hỏa hồ lắc lắc đầu, nói- Hần cái gì cũng chưa nói, chỉ là ta tự mình muốn khuyên người 1 câu. Hần nói sao cũng là Ma đô vương, có hần bảo hộ người, đối với người mà nói đều là lợi lớn hơn hại . Huống hồ trở thành ma hậu ko phải tốt lắm sao, đến lúc đó ở xã hội nhân loại cùng Ma đô tro lúc đó qua lại tự do, đi hay lưu còn ko phải đều là chính người quyết định. Tội gì bởi vì 1 con rắn cùng hần giận dữ, nếu là ta, cho dù là khó chịu cũng sẽ nhẫn nại xuống dưới.

Tô Tử Duyệt nhìn tiểu hồ ly liếc mắt 1 cái, biết hần cũng là 1 phen hảo ý, chỉ là vừa rồi vậy phương pháp dùng thật sự là có chút làm cho nhân sinh khí. Tô Tử Duyệt thở dài nói- Sao lại tự thành ta cùng hần bức bối, rõ ràng là hần đem ta gấp lòi trở về. Ta nhưng là cái gì cũng chưa nói, người đều thấy, ta từ đầu tới cuối có nói hần cái gì đâu?

Tiểu hồ ly cùng Tô Tử Duyệt sóng vai vừa đi, vừa nói- Người tuy ko nói, nhưng người đều biểu hiện đi ra a! Nay ko phải so với nói càng rõ tức giận hơn sao.

Tô Tử Duyệt nghe xong, liền nổi lên cơn tức, cả giận nói- Hần đều muốn giết ta, người chẳng lẽ còn muốn ta dùng khuôn mặt tươi cười đón chào? Người có từng nghĩ qua nếu cự mắng ko thay ta chấn vậy 1 chương, hiện tại bọn hần kéo đi mai táng người đó liền biến thành ta. Nay ta ko chỉ vào mũi hần mắng hần 1 trận, người còn muốn ta làm bộ đáng gì chứ?

Tiểu hồ ly nhìn Tô Tử Duyệt liếc mắt 1 cái, nhẹ giọng nói- Vậy người xem ta đi, ta tộc nhân đều bị hần giết. Chỉ cần hần nguyện ý, tùy thời đều có thể muốn mạng của ta, đối hần ta bất quá chỉ là món đồ chơi, ta lại chỉ có thể đối hần khuôn mặt tươi cười đón chào. Hần tốt xấu đối với người còn là thật lòng, ta nhưng ko có lựa chọn, như thế nói tiếp ta ko phải càng đáng buồn hơn sao? Có loại việc gì mà ko thể nhẫn nại chứ, đúng ko.

— Người...- Tô Tử Duyệt nhìn thiếu niên vậy giảo hảo khuôn mặt, tro lòng thở dài. Hắn vẫn là cái đứa nhỏ sao, cũng đã bắt đầu ở tro lòng so đo việc này, sống thật mệt. Nữa suy nghĩ tiểu con bướm cùng nhân ngư cực cứng, hoàn toàn ko cần lo lắng là đó. Nghĩ như vậy, Tô Tử Duyệt liền cảm thấy có chút đau lòng. Nàng nâng tay xoa xoa lỗ tai lông xù của hỏa hồ, thở dài- Hỏa hồ nói, ta biết người ko dễ dàng.

Tiểu hồ ly đầu tiên là sưng sốt 1 chút, rồi mới vòng vo đảo mắt châu, cười nói- Vậy thưởng cho ta 1 chút đi? Người xem ta vẫn còn cương nè, đã nghĩ người lần trước cấp Ma vương biến thành như vậy, giúp ta làm 1 chút đi? Hỏa hồ nói, bắt tay Tô Tử Duyệt đặt ở tại phần nộn gây thịt chỉ thiếu niên mới có của mình.

— Người...- Tô Tử Duyệt vốn là ko có tâm tình gì, nhưng nhìn như vậy tiểu hồ ly vẫn là nhịn ko được tình thương của mẫu tử tràn ra, ko đành lòng cự tuyệt hẳn. Đành phải nói- Chỉ 1 lần này thôi đó- Nói xong ngay tại trước người mỹ thiếu niên quỳ xuống, đỡ hắn thô to gây thịt, từng chút 1 dùng miệng ngậm đi vào. Tô Tử Duyệt chỉ lo blowjob miệng vậy căn gây thịt, liền bỏ lỡ tươi cười trên mặt tiểu hồ ly 1 cái gian kế thực hiện được.

— Ân...- Tiểu hồ ly lấy tay đỡ đầu Tô Tử Duyệt, đầu ngón tay xẹt qua nàng mềm mại sợi tóc, nói- Thật thoải mái a... ân... người chính là ân... như thế biến hẳn... aha... thành như vậy?

— Ngô...- Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng gật đầu, tiểu hồ ly vậy câu người tiếng rên làm cho nàng cũng ko ngăn được dưới thân đau xót, 1 cổ mật nước liền tuôn đi ra. Tô Tử Duyệt 1 tay nâng tiểu hồ ly vậy 2 viên ngọc đá có chút lạnh lẽo, rồi mới nhẹ nhàng vuốt ve trêu đùa. Chỉ nghe vậy hỏa hồ rên càng thêm phóng dăng. Tô Tử Duyệt liền thật ko hiểu làm như vậy thực sự thoải mái sao? Nàng đoán chủ yếu vẫn là do tâm lý tiểu hồ ly tác dụng, tổng cảm thấy thứ Mẫn Mặc có được chính là tốt nhất.

Tô Tử Duyệt lại cấp tiểu hồ ly blowjob 1 hồi, chợt nghe hắn ko nhịn được thúc giục- Ân... mau chút nữa... a... làm cho ta bắn ra...- Nói như vậy xong, hắn cũng đã cấp ko được. Hỏa hồ 1 tay cố bình tĩnh đầu Tô Tử Duyệt, rồi mới rất nhanh động vòng eo, ở tro miệng Tô Tử Duyệt làm rất nhanh tiểu biên độ đưa đẩy- Ngô... ân... ta muốn bắn... a...

Tiểu hồ ly cuối cùng này vài cái chọc thật sự sâu, thô to quy đầu đánh vào chỗ sâu tro yết hầu của Tô Tử Duyệt, biến thành nàng rất phun. Tô Tử Duyệt cố nén nôn mửa cảm giác, chờ đợi tiểu hồ ly bắn tinh. Vậy mỹ thiếu niên lại bay nhanh co rúm hơn mười mấy hạ, thể này mới lưu luyến đem tinh dịch phun nhập ở chỗ sâu tro yết hầu Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt từng ngậm từng ngậm đem vậy nóng bỏng tinh dịch nuốt vào. Tô Tử Duyệt đem hỏa hồ còn chưa hoàn toàn mềm nhũn gây thịt qua lại liếm sạch sẽ, thể này mới từ bỏ.

Mỹ thiếu niên ôn nhu nhìn Tô Tử Duyệt 1 hồi, rồi mới đem nàng đỡ lên, lại xuất kỳ bất ý ở dưới thân Tô Tử Duyệt cọ 1 phen. Hỏa hồ đem ngón tay dính dâm dịch dưới thân Tô Tử Duyệt qua lại trước mặt Tô Tử Duyệt, trêu chọc nói- Chắc chắc, chỉ là liếm làm cho ta liền ẩm ướt thành như vậy, người vừa rồi ko phải là đặc biệt tưởng nhớ muốn ta dùng vậy gây thịt để vào tro tiểu huyết của người chứ?

Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc hắn 1 cái, trầm nghĩ: Nếu ko phải người rên như vậy phóng dăng, ta cũng sẽ ko như thế động tình. Tô Tử Duyệt vỗ vỗ đất dính trên đầu gối nói- Vô nghĩa như vậy nhiều, hiện tại có thể đi rồi chứ?

Đã thấy vậy tiểu hồ ly cười doanh doanh chỉ phía sau Tô Tử Duyệt nói- Đi tiếp cũng được, nhưng tiểu tử đó trốn ở bên kia nhìn rất lâu. Ta chính là muốn hỏi 1 chút, người ko phải là nhận thức hẳn chứ?

Tô Tử Duyệt vừa quay đầu lại, chỉ thấy tiểu bướm con núp ở sau 1 thân cây cách đó ko xa. Chỉ thấy tiểu bướm con cắn môi, vẻ mặt tức giận trừng Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt 1 trận xấu hổ, thật giống như yêu đương vụng trộm bị đứa nhỏ bắt gặp ko được tự nhiên. Nàng hướng về tiểu con bướm vẫy vẫy tay, ý bảo nó lại đây, liền thấy tiểu bướm con tránh ở sau cây ko động đậy. Tô Tử Duyệt sợ đứa nhỏ này tro lòng luẩn quẩn, liền chủ động hướng về phương hướng nó đi tới.

Tiểu bướm con thấy nàng đến gần, vội vàng xoay người muốn bay đi. Tô Tử Duyệt biết nó nếu bay, chính mình liền bắt ko được, vội vàng kêu lên- Hỏa hồ cực cứng, để mama đến được ko? Nghe lời, mama rất nhớ người.

Tiểu bướm con thân hình dẹt 1 chút, tựa hồ là ở do dự. Nó cúi đầu, cuối cùng rốt cuộc vẫn là luyến tiếc ko hướng về phía trước bay, nhưng thủy chung đưa lưng về phía Tô Tử Duyệt ko chịu xoay người lại. Tô Tử Duyệt bước nhanh tới gần, ngồi xổm xuống từ phía sau ôm lấy tiểu bướm con, nhẹ giọng hỏi- Sinh khí mama?

Tiểu bướm con ko trả lời, Tô Tử Duyệt ý đồ đưa thân mình nó xoay trở lại, làm cho nó đối mặt chính mình. Nhưng lại phát hiện tiểu bướm con cùng chính mình âm thầm mạnh hơn khá nhiều, ko chịu xoay người lại. Đứa nhỏ này thủy chung cùng chính mình ko thân cận, điểm này làm cho Tô Tử Duyệt tro lòng có chút khổ sở, liền hỏi- Tiểu bướm con ko thích mama sao?- Nói như vậy xong, Tô Tử Duyệt đôi mắt liền đỏ lên

77. Chương 77: Đoàn Tụ

Tiểu bướm con thấy Tô Tử Duyệt nói như vậy, nhần nhí 2 hạ, cuối cùng vẫn là ko tình nguyện quay qua thân mình. Nó cúi đầu, trên trán 1 đôi tiểu râu ko ngừng mà run run. Tiểu bướm con vừa chuyển người lại, Tô Tử Duyệt liền biết nó phía trước vì sao luôn đưa lưng về chính mình. Nguyên lai là đứa nhỏ này sau khi nhìn chính mình cùng hỏa hồ làm chuyện kia, nó... có phản ứng. Tô Tử Duyệt thấy thế cũng hiểu được có chút xấu hổ, cho dù đối lại là chính mình khẳng định cũng ko muốn xoay người.

Bất quá Tô Tử Duyệt vẫn là có chút vui mừng, tốt xấu ko phải chán ghét chính mình. Tô Tử Duyệt ở tro đầu suy tư nên thế nào khuyên nhủ tiểu bướm con, suy nghĩ rất lâu nàng mới chậm rãi mở miệng nói- Kỳ thật này cũng ko phải chuyện ngược ngùng gì, chỉ là tiểu bướm con của ta trưởng thành mà thôi, từng cái nam hài tử đều phải trải qua.

Tiểu con bướm nghe xong, vẫn như cũ cúi đầu ko nói lời nào.

Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút mới nói thêm- Tiểu bướm con ko thích mama phải ko?

Tiểu bướm con lặng yên rất lâu, mới rầu rĩ lắc lắc đầu.

Tô Tử Duyệt thấy hần như vậy ko khỏi nhẹ nhàng thở ra, tiếp tục nói- Vậy tiểu bướm con là ko thích mama cùng thức thức khác như vậy?

Tiểu bướm con nghe xong, thế này mới gật đầu, rồi mới lén lút quan sát 1 chút sắc mặt Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt ko tiếng động thở dài, thầm hận chính mình sao lại ngăn ko được bị sắc đẹp dụ hoặc, lại trách như thế nào ko cẩn thận để bị đứa nhỏ nhìn thấy. Nàng thật sự ko biết nên làm sao cùng tiểu bướm con giải thích, ôm hần nửa ngày trời mới nói- Kỳ thật, mặc kệ mama cùng ai ở chung, nội tâm nhất thích vẫn là tiểu bướm con. Con là cục cưng của ta, là người thân nhất của ta, mama nội tâm thương người hơn bất kì người nào. Mặc kệ phát sinh chuyện gì, mama thủy chung yêu người.

Râu trên đầu tiểu bướm con giật giật, rồi mới nghiêng đầu nhìn Tô Tử Duyệt hỏi- Thật sao?

Tô Tử Duyệt mặt giãn ra cười, đáp- đương nhiên là thật.

Tiểu bướm con bẻ cái miệng nhỏ nhắn, tuy rằng ko tỏ vẻ gì, nhưng Tô Tử Duyệt biết nó nội tâm vẫn là cao hứng. Tiểu bướm con giãy dụa ko muốn để cho Tô Tử Duyệt ôm, Tô Tử Duyệt liền nói- Mama ôm người trở về ko tốt sao?

_ Ta đi nói với baba- Nói xong, liền tránh thoát khỏi Tô Tử Duyệt, uých lẳng bay đi.

Sau khi nó bay đi, Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn tiểu hồ ly 1 cái. Chỉ thấy tiểu hồ ly chính nhìn chính mình đến xuất thần, gặp chính mình nhìn về phía hần, hần mới vội vàng di dời ánh mắt. Tiểu hồ ly có chút xấu hổ thanh thanh cổ họng nói- Tiểu tử kia sẽ đi cáo trạng sao?

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn hần 1 cái, liền nói- Cái này người vừa lòng rồi chứ? Còn ko nhanh đi.

Lộ trình còn lại ko xa, bọn hần rất nhanh liền đi đến. Xa xa chỉ thấy vậy 3 người vậy ở chung quanh 1 cái bàn đá, ko biết ở làm cái gì, tiểu bướm con vẫn vậy quanh bọn hần bay tới bay lui, có vẻ rất kích động.

Nhân ngư cục cũng còn nhỏ, ko thể rời khỏi nước quá lâu, cho nên cũng ko thấy bóng dáng của nó. Tô Tử Duyệt đoán nó hẳn là ở dưới biển, rồi mới lại có chút thăm oán nhân ngư cư nhiên đem đứa nhỏ 1 mình ném qua 1 bên, thật ko sót đứa nhỏ là hẳn chính mình sinh ra sao.

Tiểu hồ ly xa xa liền ngừng cước bộ, đối Tô Tử Duyệt nói- Người qua đi, ta phải trở về.

_ Bất quá đến ngồi 1 chút?- Tô Tử Duyệt hỏi.

Tiểu hồ ly nhin ko được giơ lên khoe miệng nói- Ta này gian phụ hiện tại qua, ko phải muốn ăn đòn sao?

Tô Tử Duyệt nghe xong nhin ko được “Phốc xuy” cười, nói- Ta nghĩ người căn bản ko để ý lí do này- Nói xong hướng hẳn vẫy vẫy tay, hướng phía 3 người bọn họ đi tới gần.

Sau khi đi tới, Tô Tử Duyệt mới nhìn thấy bọn hắn là đang chơi 1 loại bài bằng lá cây, mà nàng phía trước chưa bao giờ gặp qua. Bọn hắn góp nhặt rất nhiều lá cây, có giống nhau, nhưng nhìn kĩ có thể nhìn ra điểm bất đồng. Tô Tử Duyệt đến gần thời điểm bọn hắn còn chưa đánh xong, thắng thua chưa định, hiếu thắng tâm cường 3 người ai cũng ko muốn cứ như vậy buông tha cho. Thế là liền tiếp đón Tô Tử Duyệt chính mình tùy tiện tìm 1 chỗ ngồi xuống, rồi bọn hắn mới tiếp tục trò chơi tro tay. Tô Tử Duyệt đành phải ôm tiểu bướm con ngồi ở 1 bên nhìn, ko ngừng hỏi tiểu bướm con bài chơi ra sao, linh tinh các quy tắc trò chơi và cách tính thắng thua thế nào.

Tô Tử Duyệt tro lúc vô tình vừa quay đầu lại, lại phát hiện đã qua như thế lâu, tiểu hồ ly vẫn như cũ xa xa đứng ở nơi đó nhìn phía bọn họ. Bọn hắn náo nhiệt cùng tiểu hồ ly cô đơn chiếu bóng 1 người hình thành mãnh liệt đối lập, Tô Tử Duyệt tro lòng đau xót, đang do dự có nên gọi tiểu hồ ly lại đây cùng nhau chơi, liền phát hiện tiểu hồ ly đã nhanh chóng quay đầu bỏ đi, hẳn hẳn là phát hiện ánh mắt của mình. Tô Tử Duyệt nhìn bóng dáng hắn rời đi đến xuất thần, tro lòng do dự có nên đem tiểu hồ ly mang theo bên người của mình. Theo nàng tổng so với theo Mẫn Mặc hảo hơn rất nhiều.

Tiểu bướm con thấy Tô Tử Duyệt nhìn phương hướng hỏa hồ rời đi đến xuất thần, có chút mất hứng ở trên đùi Tô Tử Duyệt néo xoay. Tô Tử Duyệt thể mới chú ý tới phản ứng cutiểu bướm con, thế này mới thu tâm tư, đem lực chú ý thả lại đến bài cục thượng.

Kết thúc trò chơi, Bạch Khổng Tước cuối cùng chiến thắng. Hắn bát 1 chút tóc trên trán, rồi mới đem tay chống trên bàn đá, sờ cằm của mình nhìn về phía Tô Tử Duyệt, ko mẫn ko nhạt hỏi- Chung quy biết về nhà?

Tô Tử Duyệt bị hắn nói được trên mặt 1 phơi nắng, ấp úng nửa ngày, nghĩ nên trả lời lướt qua thế nào.

Tổ Đệp mắt sắc, liếc mắt 1 cái liền nhìn thấy kim sắc vẩy tro tay Tô Tử Duyệt. Do dự 1 chút mới hỏi- Đó là cái gì?

Tô Tử Duyệt cúi đầu sờ sờ vậy vậy, nói- Di vật 1 người bạn cũ.

1 câu liền chặt đứt ý niệm hỏi tiếp nữa của mấy người kia tro đầu, người đã muốn chết, tra hỏi rõ ràng cũng ko phải hảo ý tứ gì, chỉ có thể khiến cho Tô Tử Duyệt càng thêm phiền lòng thôi. Nhân ngư sờ sờ vuốt cằm, suy nghĩ 1 chút liền nói- Ko bằng cùng nhau đánh bài đi? Nhiều người chơi mới có ý tứ- Nói xong, hắn cười đến có chút ko có hảo ý.

Bạch Khổng Tước cũng phụ họa nói- Ân, 4 người thì có lối chơi 4 người. 3 người đùa thời điểm, cuối cùng kết quả là 1 thắng 2 thua, mà 4 người chơi thì cuối cùng sẽ là 3 thắng 1 thua. Ko biết Duyệt Duyệt có dám chơi hay ko a?

Tô Tử Duyệt tổng cảm thấy 2 người này cười đến âm hiểm, nàng ko khỏi nhìn phía Tổ Đệp, hy vọng có thể theo hắn nơi đó moi được cái tin tức gì. Lại phát hiện Tổ Đệp cũng ko có ý tứ phản đối, cũng là về mặt chờ đợi nhìn phía Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt liền cảm thấy là chính mình đa tâm, liền đáp- Chơi thì chơi, các người mau giảng cho ta 1 chút quy tắc, ta vừa rồi xem vẫn chưa rõ ràng.

3 người nghe vậy xong, liền nhiệt tình cấp Tô Tử Duyệt giảng giải. Bọn hắn nói rất đáng tin, ko giống như là bộ dáng có điều giấu diếm, Tô Tử Duyệt thế này mới dần dần buông ra tâm đến. Sau khi nói xong, Bạch Khổng Tước liền hỏi câu- Đã hiểu chưa?

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, hỏi- Có thể chơi thử trước 1 lần ko?

Vậy 3 người hào phóng gật gật đầu, thế là 4 người liền bắt đầu 1 khúc truy đuổi người chết ta sống. Cuối cùng Tô Tử Duyệt ko ngoài sở liệu thua, tuy rằng thua, nhưng cũng sờ đến 1 ít môn đạo. Tô Tử Duyệt nóng lòng muốn thử nữa- Ta chuẩn bị tốt, có thể bắt đầu.

Nhưng vào lúc này, lại nghe Bạch Khổng Tước nói- Cứ như vậy bắt đầu ko thú vị lắm? Ko bằng sau khi chính thức bắt đầu thêm chút lợi thế thế nào? Thua phải có chút trừng phạt.

78. Chương 78: Lá Bài Cây

Tô Tử Duyệt thật cẩn thận hỏi- Làm sao phạt?

_ Ân...- Bạch Khổng Tước tựa hồ cũng chưa nghĩ ra, sờ vuốt cầm liền bắt đầu tự hỏi.

Lúc này, nhân ngư tựa đầu tiến đến bên tai Bạch Khổng Tước thì thầm vài câu. Chỉ thấy Bạch Khổng Tước ko ngừng gật đầu, trên mặt biểu tình nháy mắt trở nên dâm dăng đứng lên. Tô Tử Duyệt nhìn hắn như vậy dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được 2 người này đang nói cái gì. Chỉ thấy nhân ngư cùng Bạch Khổng Tước nói xong, Bạch Khổng Tước lại tựa đầu tiến đến bên tai Tổ Điệp ngồi bên cạnh chính mình. Cũng ko biết Bạch Khổng Tước cùng Tổ Điệp nói cái gì, chỉ thấy Tổ Điệp nháy mắt mặt trở nên đỏ bừng đứng lên, lại cũng ko có nói lời nào phản đối.

Ko biết 3 người này đạt thành cái hiệp nghị gì, chỉ thấy nhân ngư dẫn đầu đứng lên nói- Ta trở về lấy chút vật.

Rồi Tổ Điệp cũng chậm rãi đứng lên, tiếp tiểu bướm con tro ngực Tô Tử Duyệt nói- Tiểu bướm con, cùng ta trở về lấy chút vật.

Tiểu bướm con nghe xong có chút mất hứng, cọ xát theo tro ngực Tô Tử Duyệt đứng lên, bay theo phía sau Tổ Điệp.

Tô Tử Duyệt có chút mất hứng than thở nói- Là vật thần bí gì mà phải gọi cục cưng cùng nhau lấy...- Sau khi nói xong liền nhìn ngồi ở đối diện mình Bạch Khổng Tước, hỏi- Người sao ko quay về lấy vật?

Bạch Khổng Tước cười nói- Ko lưu cá nhân nhìn người sao được? Vạn nhất trốn làm sao đây?

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn hắn liếc mắt 1 cái, thầm nghĩ: Ta cho dù có muốn chạy thì có thể chạy đi đâu được chứ? Nàng nghĩ 1 chút rồi hỏi- Các người thương lượng hảo đối với người thua thì trừng phạt thế nào rồi?

Bạch Khổng Tước gật gật đầu, nói- Lần này ý kiến rất khó nhất trí.

_ Lộ ra chút đi?- Tô Tử Duyệt nịnh nọt cười nói.

Bạch Khổng Tước nói- 1 hồi người thấy, liền rõ ràng.

Tô Tử Duyệt thấy hắn ko nói cũng ko dây dưa nữa, liền cùng hắn nói chuyện phiếm đứng lên. Tô Tử Duyệt hỏi- Lần trước ta đi chỗ ở mà người vừa dọn về, có tốt ko?

Bạch Khổng Tước tràn đầy tự tin cười nói- Rất tốt, người thấy khẳng định sẽ ko còn muốn chạy- Tô Tử Duyệt nghe xong, làm ra 1 cái biểu tình ko tin. Bạch Khổng Tước thấy thế cũng ko thềm để ý cười, nói tiếp- Ta ko làm thì thôi, nếu làm thì chỉ có tốt nhất.

Bọn hắn 2 cái lại tùy tiện hàn huyên 1 hồi, liền thấy Tổ Điệp bay trở về. Tổ Điệp tro tay cầm 1 cái lá cây cuộn thành cái chén, ma quỷ tro Ma đô đều dùng vật như vậy để đựng chất lỏng, hiện tại liền Tô Tử Duyệt cũng biết phải dùng loại lá gì làm cái chén này. Tô Tử Duyệt nhìn cốc chất lỏng tro tay hắn, nhin ko được nói:- Chỉ có như thế 1 chén nước cũng muốn tiểu bướm con cùng người cùng đi lấy? A, lại nói tiếp tiểu bướm con đi đâu rồi? Ko cùng người nguyên vẹn trở về?- Tô Tử Duyệt hướng về phía sau Tổ Điệp nhìn, lại ko thấy bóng dáng tiểu bướm con.

Tổ Điệp lắc lắc đầu nói- Hẳn 1 cái tiểu hài tử làm sao nhân được, đi chơi rồi-Tổ Điệp nói xong, đem cái chén ở trên bàn phóng hảo, liền nhập chỗ ngồi. Tô Tử Duyệt thấu qua nhìn vậy chất lỏng tro cốc, vô sắc tro suốt, có 1 cổ hương thơm thản nhiên, hẳn là mật hoa.

Lại qua ko bao lâu, nhân ngư đã trở lại. Hẳn tro ngực bé 1 cái vỏ sò rất lớn. Tô Tử Duyệt vừa xem liền biết gia hỏa này nhất định là ăn thịt người ta, lại lấy xác người ta làm hòm giữ đồ. Tô Tử Duyệt nghĩ đến đây, ko biết làm sao thở dài, rồi mới hỏi- Hiện tại có thể nói?

Nhân ngư gật gật đầu, rồi mới đem vỏ sò tro tay đánh khai. Chỉ thấy bên tro có rất nhiều trân châu to nhỏ, còn có 1 tiểu hòn đá xinh đẹp, mặt ngoài tiểu hòn đá có chút gập ghềnh. Tô Tử Duyệt nghi hoặc nhìn 3 người, ko biết bọn hắn là muốn làm cái gì, là đồ ở tro mắt Tô Tử Duyệt xem thế nào cũng giống là thưởng hơn là trừng phạt. Chỉ thấy nhân ngư niêm khởi 1 viên trân châu đối Tô Tử Duyệt nói- Người nếu bị thua, sẽ tặc 1 viên đến tro cái miệng nhỏ nhắn phía dưới của ngươi.

Tô Tử Duyệt sững sốt 1 chút mới phản ứng lại, nguyên lai 3 người này là hướng đến việc này. Nàng chớp đôi mắt nghĩ nghĩ, vậy lá bài cây lối chơi chính mình cơ bản đã muốn nắm giữ. Cho dù thất bại, cũng sẽ ko phải tệ đến lần nào cũng thua, ko đạo lý coi nàng này chỉ số thông minh nhân loại chơi lại thua ma quỷ. Nàng vòng vo đảo mắt châu, sau khi tự hỏi 1 phen nói- Cho dù nhét vào cũng ko phải là ko được, bất quá phải nói trước, nếu các người ai thua, đồng dạng cũng phải tặc 1 viên đến tro cái miệng nhỏ nhắn phía sau của các người- Nói xong, Tô Tử Duyệt học nhân ngư bộ dáng cũng niêm nổi lên 1 viên trân châu.

Tổ Điệp nghe vậy, nhin ko được ho nhẹ 1 chút, rồi khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ lên. Sau khi 3 người trao đổi ánh mắt 1 chút, đều gật đầu đồng ý. Tô Tử Duyệt lại chỉ cốc chất lỏng trên bàn, hỏi Tổ Điệp nói- Kia là để làm gì?

Tổ Điệp xấu hổ nhìn Bạch Khổng Tước, thông qua động tác này Tô Tử Duyệt liền hiểu rõ mặc kệ đây là cái gì, đều là chủ ý của Bạch Khổng Tước. Chỉ nghe Tổ Điệp nhỏ giọng đáp- Bôi trơn ...- Nói lời này thời điểm, hẳn trên trán vậy 1 đôi râu ko ngừng run run biểu hiện hẳn giờ phút này nội tâm ko bình tĩnh.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, nói- Vậy được rồi, chúng ta hiện tại bắt đầu đi.

4 người sau khi an vị, liền bắt đầu chia bài. Rồi liền 1 vòng kịch liệt tranh đoạt chiến. Trước hết lấy được thắng lợi là nhân ngư, Tổ Điệp theo sau. Bạch Khổng Tước giống như là cố ý, sau khi đem Tô Tử Duyệt từng chút 1 đẩy vào tuyệt cảnh còn cảm thấy bất đầu nghiện, lại từng cái 1 ăn luôn sở hữu bài tro tay nàng, cuối cùng mới lược bài nói- Ai nha, ta cũng chạy mất. Duyệt Duyệt người thua.

Tô Tử Duyệt thả bài, sững sốt 1 hồi, rồi mới nói- Được rồi, ta thua, tiếp tục tới.

_ Phải phạt trước mới đánh tiếp được, Tiểu Duyệt thích trân châu hay là tiểu tảng đá?- Nhân như tay tại kia tro vỏ sò quấy đến quấy đi, tảng đá cùng trân châu đụng cùng 1 chỗ phát ra “Keng keng” thanh thúy tiếng vang, rất là dễ nghe.

Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút nói- Liền trân châu đi.

Nàng nói xong, chỉ thấy nhân ngư cầm lấy 1 viên trân châu, tại tro cốc chất lỏng kia nhúng 1 chút, rồi mới chỉ mặt trên thạch bàn đối Tô Tử Duyệt nói- Ngồi lên đến, chân mở ra.

Tô Tử Duyệt có chút do dự hỏi- Thật phải ngồi trên đó sao?- Gặp vậy 3 người đều là 1 bộ dáng đương nhiên, đành phải cực kỳ ko tình nguyện ngồi đi lên, rồi mới đối mặt này 3 người đem chân mở ra. Chỉ thấy vậy 3 người đôi mắt cũng ko chớp 1 chút nhìn chăm chú nàng nơi đó, chung quanh ko khí nháy mắt trở nên lửa nóng đứng lên. Tô Tử Duyệt sợ này 3 người cứ như vậy quyet nợ ko chơi, vội nói- Các người còn tính chơi nữa hay ko a!

_ Đương nhiên phải tiếp tục chơi- Nhân ngư nói xong, đem vậy viên trân châu nhét vào tro mật huyết Tô Tử Duyệt. 3 người nhìn vậy phần nộn tiểu huyết từng chút 1 đem vậy viên trân châu ngâm nhập khẩu tro, còn có 1 chút tro suốt mật hoa dính ở 2 cánh hoa thượng, nhìn qua rất là ngon miệng, vậy 3 người khổ hạ vậy gậy thịt ko hện mà cùng nhau đứng lên. Nhân ngư lấy ngón tay nhét vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, đem vậy viên trân châu từ từ đẩy vào tro.

_ Ân...- Vậy rất nhỏ động tác cũng chọc mắt cảm Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng rên rỉ 1 tiếng, rồi mới tiếp tục nói- 1 hồi các người nếu bị thua, cần phải quỳ gối lên đây đem toàn bộ phía sau lộ ra, ko cho phép đổi ý.

— Thua tự nhiên đi lên đó- Bạch Khổng Tước cười đáp.

79. Chương 79: 1 Thua Tất Cả

Cách chơi bài giống lối chơi Tiến lên

Tô Tử Duyệt thấy hần trả lời như vậy thoải mái ko khỏi cảm thấy có chút hoài nghi, hỏi- Người đáp ứng như thế thoải mái, các người sẽ ko thông đồng với nhau gạt 1 mình ta chứ?

Bạch Khổng Tước xuy cười 1 tiếng, nói- Người cảm thấy chúng ta có thể nhảm chán như thế sao?

Tô Tử Duyệt nghe vậy, dùng sức gặt đầu.

Bạch Khổng Tước bĩu môi, khinh thường nói- Cùng người chơi cần gì phải chơi xấu chứ?

— Ko chơi xấu là được, chúng ta thử xem- Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn 3 người bọn hần liếc mắt 1 cái, rồi mới khép lại 2 chân, trở lại chỗ ngồi của mình.

1 vòng bài cục cứ như vậy lại bắt đầu, vì phòng ngừa bọn hần chơi xấu, lúc này đây Tô Tử Duyệt tự mình chia bài, hơn nữa nghiêm khắc giám thị nhất cử nhất động của bọn hần. Nhưng đến bài cục chấm dứt thời điểm cũng ko có bị nằng bắt đền địa phương khả nghi gì, này 3 người thậm chí liền cái ánh mắt trao đổi cũng ko có. Phía dưới bàn Tô Tử Duyệt cũng xem qua, cũng ko có cái thiết bị gì ám độ trần thương. Có lẽ bởi vì 1 phen vừa đánh vừa phân thần này, Tô Tử Duyệt vẫn là thua. Lần này người thắng lớn là Tổ Điệp, nhân ngư cuối cùng thắng trước Tô Tử Duyệt 1 bước.

Tô Tử Duyệt lại ko tình nguyện ngồi lên bàn đá, lúc này ko còn làm cho 3 người vậy nhiều lời, nằng chủ động đem 2 chân mở ra. Chỉ nghe Tổ Điệp hỏi- Muốn trần châu ko?- Tô Tử Duyệt gặt gặt đầu, rồi mới ý bảo hần động tác nhanh chóng chút. Chỉ thấy Tổ Điệp niêm khởi 1 viên trần châu, tại tro mặt hoa kia nhúng 1 chút, rồi mới nhẹ nhàng đưa vào tro mặt huyết Tô Tử Duyệt.

— Ngô...- Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng cắn môi dưới, trần châu xẹt qua vách tường tro tiểu huyết thời điểm, phía dưới của nằng nhịn ko được gắt gao siết chặt, đem Tổ Điệp có chút lạnh lẽo ngón tay ngậm lại, giống như luyến tiếc ko cho hần rời khỏi. Tô Tử Duyệt cũng bởi vậy nhẹ nhàng rên rỉ lên tiếng- A... còn muốn dính cái gì a... ân...

— Xem ra là ko cần nhĩ, như thế nhiều nước- Tổ Điệp ngón tay rút ra tiểu huyết Tô Tử Duyệt thời điểm, mang ra dài dài 1 cái chỉ bạc.

Tô Tử Duyệt vững vàng hô hấp 1 chút, thế mới nói tiếp- Tiếp tục tới.

Cứ như vậy, đệ tam đem bài cục bắt đầu. Lúc này đây người thắng là Bạch Khổng Tước, hần nhẹ nhàng điểm điểm thạch bàn, ý bảo Tô Tử Duyệt nhanh chóng chút đi lên. Tô Tử Duyệt bẻ 1 chút môi mọng, cọ xát leo lên mặt trên. Bạch Khổng Tước niêm khởi nguyên vẹn gập ghềnh tiểu tảng đá, nhúng nhúng mặt hoa, rồi mới nhét vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, sát bên tai nói- Quấn nó là trần châu hay tảng đá, đi vào còn ko phải giống nhau.

Vậy thô ráp tảng đá mặt ngoài xẹt qua tiểu huyết gấp trí của Tô Tử Duyệt thời điểm, gây cho nằng càng nhiều khoái cảm. Nằng nhịn ko được nhẹ nhàng nâng nổi lên vòng eo, tựa hồ là muốn đưa tiểu huyết cho hần đùa bỡn. Liền thua 3 lượt toàn thân Tô Tử Duyệt đã muốn ra 1 tầng mồ hôi, trắng nõn da thịt thượng phẩm 1 tia hồng nhuận ko bình thường.

Vậy 3 người thấy thế, lặng lẽ trao đổi 1 chút ánh mắt, rồi mới tiếp đón Tô Tử Duyệt tiếp tục.

— A...- Tô Tử Duyệt lúc này cảm thấy chính mình có chút muốn ngất xỉu, nhảy xuống thạch bàn thời điểm 2 chân mềm nhũn suýt nữa ngã sấp xuống. Nằng nâng tay sờ sờ mặt mình, rồi mới nói- Ko chơi nữa, cảm giác là lạ. Nào có đạo lý các người ba người thay phiên nhau thắng?

Chợt nghe nhân ngư nói- Bài là người chia, người lại còn giám thị, còn có cái gì ko thể? Phía trước lại là người nói ko thể liền như thế chấm dứt, hiện tại liền đổi ý? Nói ko chừng tiếp theo đem sẽ đến lượt người.

Tô Tử Duyệt chống tay ở trên bàn đá, lấy tay chống khuôn mặt nhỏ nhắn suy nghĩ 1 hồi nói- Vậy nhóm các người nếu ai bị thua, phải bị tắc 2 viên.

_ Hảo- Nhân ngư rõ ràng đáp, rồi mới thúc giục nói- Nhanh chút chia bài đi, đại tiểu thư của ta.

Tô Tử Duyệt lại lập tức chỉ hấn nói- Trả lời như vậy rõ ràng, nhất định có tật giat mình!

Nhân ngư ko biết làm sao, chỉ Tổ Điệp nói- Người tin hấn nhất đúng ko? Ko tin người hỏi hấn.

Tô Tử Duyệt vẻ mặt trịnh trọng đứng lên, nhào vào tro lòng Tổ Điệp, câu cổ của hấn hỏi- Thật sự ko chơi xấu?

Tổ Điệp chỉ cảm thấy vậy gây thit dưới thân bị Tô Tử Duyệt cọ càng thêm cường, hấn cẩn thận đáp- Thật sự ko chơi xấu.

Tô Tử Duyệt thế này mới nửa tin nửa ngờ buông ra Tổ Điệp, bài cục tiếp tục tiến hành thượng. 1 vòng lại 1 vòng bài cục sau khi chấm dứt, Tô Tử Duyệt quả nhiên là 1 mình thua. Chỉ thấy Bạch Khổng Tước niệm khỏi 1 viên trên châu nói- Phía trước đã đầy, người cần phải kẹp chặt chút, ko được để rơi ra ngoài. Viên này ta nhét ở phía sau.

_ A... rất ngứa... bên tro rất ngứa a...- Bụng Tô Tử Duyệt bị là dó hòn đá cùng trên châu đỉnh hơi hỏ ra, hơi giống mang thai. Nàng hơi hơi vận vẹo thân mình, khiến cho hòn đá ma sát vách tường tiểu huyết tro cơ thể, tạo từng cường khoái cảm. Nàng cảm thấy bọn hấn trét vậy mật hoa nhất định ko chỉ là đơn giản dùng để bôi trơn như vậy, nàng cảm thấy còn có thành phần xuân dược ở bên tro. Tóm lại nàng hiện tại đầu óc càng ngày càng hỗn loạn, bài cục bọn hấn thắng được càng thông thuận. Nàng hiện tại đã muốn nhìn ko rõ bài cục thế nào, thậm muốn vậy gây thit 3 người nhanh chóng cầm vào.

Làm Tô Tử Duyệt cục huyết cũng bị trên châu nhồi thời điểm, cả người của nàng đã nóng đến mức như hỏa. Nàng ngồi ở trên thân Tổ Điệp ko ngừng cọ xát, nhẹ nhàng liếm râu trên trán hấn, rồi mới cầu xin nói- Để cho ta thắng 1 lần đi, hảo Tổ Điệp ... ân...

_ A... Tiểu Duyệt đừng náo ân...- Tổ Điệp râu bị Tô Tử Duyệt ngoạn, suýt nữa liền như thế bắn ra. Hấn thở dài, ko phải hấn ko muốn để cho nàng thắng, mà là hấn thật sự ko muốn trước mặt 2 tên kia, bị nhét trên châu vào phía dưới. Hấn nhìn Bạch Khổng Tước cùng nhân ngư liếc mắt 1 cái, phỏng chừng 2 tên kia cũng nghĩ như thế.

Nhân ngư cùng Bạch Khổng Tước thấy thế cũng ko còn tâm tình chơi tiếp, bọn hấn đứng dậy đem Tô Tử Duyệt ôm đến trên bàn đá. Vậy mặt bàn lạnh như băng tiếp xúc đến thân mình nóng bỏng của Tô Tử Duyệt, chọc nàng cả người run lên, cứ nhiên cứ như vậy tiết 1 lần. Nàng yêu kiều vận vẹo thân mình, 2 mắt mê ly nhìn vậy 3 người, rồi mới chậm rãi mở ra 2 chân, lộ ra tiểu huyết dưới thân bị dục vọng tra tấn đâm thủy liên liên, ko tiếng động mời bọn hấn tiến vào.

_ Phía dưới đều bị lấp đầy, làm sao cũng nên lấy ra trước đã- Tổ Điệp nói xong, liền đem ngón tay tham nhập tro mật huyết nóng bỏng của Tô Tử Duyệt. Ko biết là do vậy trên châu sáng bóng trơn hoạt, hơn nữa mật hoa cùng đâm thủy, ngón tay hấn căn bản kẹp ko được.

Lúc này, nhân ngư vội bắt lấy cổ tay Tổ Điệp, ngăn lại động tác của hấn, rồi mới nói- Phải như thế này mới có thú- Chỉ nghe hấn đối Tô Tử Duyệt nói- Chính mình phun ra ngoài, bằng ko chúng ta làm sao đi vào làm trương 2 cái miệng nhỏ nhắn phía dưới của người đây?

Lúc này tiểu huyết Tô Tử Duyệt sớm bị đâm được sưng nước, nàng làm sao còn nhìn tới sĩ diện. Chỉ thấy đôi tay nàng bầu cạnh thạch bàn, cố gắng dùng sức đem châu cùng viên đá tro cơ thể trên đẩy ra ngoài. Trên châu bóng loáng mượt mà, còn dễ dàng. Chỉ là vậy viên đá mặt ngoài thô ráp, thực làm cho Tô Tử Duyệt mất sức. Chỉ thấy nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, vậy hòn đá vẫn như cũ kẹt ở nơi đó chút ko có dấu hiệu di động. Nàng ko thể ko cầu xin nói- A... giúp ta... a... ko được a...

80. Chương 80: 4 Người Cùng Vui Vẻ

Quá trình tiểu huyết Tô Tử Duyệt rót ra vậy mượt mà trên châu là 1 sự tình cực kỳ đẹp mắt, vậy 3 người nhìn ko chuyển mắt nhìn mật huyết phần nộn của nàng nhẹ nhàng mở ra cái miệng nhỏ, rồi 1 viên trên châu trắng sữa sắc chậm rãi bị phun ra. Đến phiên tiểu viên đá ko nhẫn nại thời điểm, chỉ thấy vậy cái miệng phần nộn nhỏ nhắn trương trương hợp hợp, lại ko thấy có vật gì rơi ra.

3 người bên cạnh nhìn xem ko ngừng nuốt nước bọt, nhân ngư lại chịu ko nổi nhẫn nại, chính mình lấy tay cầm vậy 2 căn gây thịt dữ tợn, qua lại blowjob, 1 bên nói- Ta nhanh chóng nhìn ko được.

Vậy 2 người nghe hẳn như vậy 1 câu, 1 tên đưa tay tham vào tro hoa huyết của Tô Tử Duyệt, đem bên tro là đó tiểu viên đá từng cái lấy ra. 1 tên khác tắc tham vào cục huyết, lấy ra vật bỏ thêm vào bên tro. Tro cơ thể đã ko còn là đó hòn đá cùng trên châu chen chúc, Tô Tử Duyệt lập tức liền cảm thấy hư ko rất nhiều. Nàng nhìn ko được bắt đầu lắc lư, mời mấy người kia tiến vào. Nàng dùng vậy mảnh khảnh ngón tay đẩy ra vậy 2 mảnh đóa hoa bị đâm lộ dính ẩm ướt dưới thân, lộ ra vậy phần nộn mật huyết- Ân... tiến vào... cái gì cũng được... mau vào...

3 người trao đổi 1 chút ánh mắt, cuối cùng Tổ Điệp 1 tay đem Tô Tử Duyệt từ trên bàn ôm lên, hẳn 2 cái cánh tay nắm 2 bên chân Tô Tử Duyệt, làm cho 2 chân của nàng mở ra đối mặt Bạch Khổng Tước. Bạch Khổng Tước đi lên đỡ kiêu đồn của nàng đem vậy căn gây thịt sớm đứng thẳng của mình sáp nhập tro mật huyết Tô Tử Duyệt, hẳn vừa vào liền thâm trầm đụng nhập thẳng cổ tử cung Tô Tử Duyệt.

— A...- Tô Tử Duyệt than nhẹ 1 tiếng, rồi mới mở song chướng ôm chặt Bạch Khổng Tước, thân mình khẩn cấp ở trước ngực hẳn cọ sát.

Tổ Điệp trước đem sức nặng Tô Tử Duyệt chuyển qua trên thân Bạch Khổng Tước, rồi hẳn liền đem vậy tràn đầy thịt chọc gây thịt sáp nhập tro cục huyết của Tô Tử Duyệt. Cục huyết của nàng bởi vì phía trước bị là đó mật hoa tác dụng, sớm phân bố ra rất nhiều dịch ruột non, trình độ trơn ko chút nào kém hoa huyết. Tổ Điệp sau khi sáp nhập, liền giúp Bạch Khổng Tước chia sẻ 1 nửa thể trọng Tô Tử Duyệt. Gây thịt 2 người đồng thời chen chúc tại tro cơ thể Tô Tử Duyệt, vậy gấp trí cảm giác quả thực ko thể giải thích.

Nhân ngư tắc quỳ gối bên cạnh bàn đá, gây thịt vừa vặn có thể đưa đến bên miệng Tô Tử Duyệt bị Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước ôm lấy. Hẳn thấy tro cốt lá cây trên bàn còn 1 chút mật hoa, suy nghĩ 1 chút liền lấy lên tất cả đều quán vào tro miệng Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt sau khi uống xong vậy ngọt lạnh mật hoa, chỉ chốc lát liền cảm thấy tro thân thể như là có đoàn hỏa ở thiêu. Nàng bất an vặn vẹo thân thể, cảm giác đối cảnh vật chung quanh dần dần mơ hồ. Nhân ngư đem đầu Tô Tử Duyệt nâng lên, nàng vậy cái miệng nhỏ nhắn chỉ có thể nuốt hạ 1 cái gây thịt của hẳn. Cái còn lại Tô Tử Duyệt liền dùng 1 bàn tay qua lại blowjob.

Này 3 người sau khi chuẩn bị tốt, liền cùng nhau bắt đầu co rúm. Bọn hẳn đầu tiên là thông thả động, làm cho Tô Tử Duyệt thích ứng bọn hẳn gây thịt. Tô Tử Duyệt đã sớm bị đâm được tro cơ thể tra tấn sắp điên cuồng, vậy thông thả co rúm làm sao thỏa mãn nàng. Nàng 1 bên ko ngừng vặn vẹo vòng eo ý đồ tạo thêm càng lớn khoái cảm, đồng thời miệng cũng ko quên phun ra nuốt vào vậy căn gây thịt. Bởi vì miệng bị ngăn chặn, cho nên vậy 1 tiếng yêu kiều thanh đều bị đổ ở tại tro yết hầu, chỉ có thể nghe được “Ngô ngô” thanh âm.

Vậy 3 người sau khi thích ứng 1 chút, liền bắt đầu dần dần nhanh hơn tốc độ. Đủ 3 trương cái miệng nhỏ nhắn trên dưới thân đồng thời bị lấp đầy khoái cảm khiến Tô Tử Duyệt cơ hồ là nháy mắt liền đạt đến cao trào, vậy hoa huyết cùng cục huyết đồng thời buộc chặt, tựa hồ là muốn xoắn đoạn vậy 2 căn gây thịt tro thân thể.

Nhân ngư lúc này rút ra gây thịt tro miệng Tô Tử Duyệt, nói- Nghe ko được nàng có làm cũng ko thú, ko bằng chúng ta đều dùng 2 trương cái miệng nhỏ nhắn phía dưới của nàng vậy.

Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước liếc nhau, rồi Tổ Điệp mới chậm rãi rút ra gây thịt của hẳn. Hẳn hơi có chút lo lắng hỏi- Như vậy Tiểu Duyệt có thể chịu được ko?

Nhân ngư đưa ngón tay tham nhập tro miệng Tô Tử Duyệt, ko ngừng mà khiêu khích cái lưỡi thơm tho của nàng, thấy được nàng liền tiếp yêu kiều thanh. Chỉ nghe nhân ngư nói- Nhiều đâm hoa như vậy rót vào,

làm sao có việc? Xem cái miệng nhỏ nhắn này, rên thật dễ nghe?- Nói xong, hắn liền hạ thạch bàn, thay vị trí Tổ Diệp.

Bạch Khổng Tước hơi chút giật thân mình, tránh ra cấp Tổ Diệp một vị trí. Tổ Diệp đưa tay tham vào tro hoa huyết Tô Tử Duyệt, nơi đó đang gắt gao hấp căn gây thịt của Bạch Khổng Tước, bắt lưu 1 chút khe hở. Hắn đành phải trước tham tiến 1 ngón tay đi, muốn xốc lên 1 cái khe hở, làm cho cây gây của mình chui vào được. Lúc này, chợt nghe Bạch Khổng Tước rút khí, cả giận nói- Người sở ta làm cái gì a?

Tổ Diệp 1 trận xấu hổ, vội giải thích nói- Đây tiểu huyết hấp thật chặt, ko tốt tiến- Nói xong, hắn lại còn đùa nghịch 1 phen, mất chút khí lực, thế này mới tắc cái đầu đi vào. Hắn khe khẽ thở dài, rồi mới 1 tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đem toàn bộ gây thịt đều tắc đi vào.

_ A...- Tô Tử Duyệt bị động tác bất thành linh của Tổ Diệp đâm cho yêu kiều 1 tiếng, mềm đổ tiến vào tro lòng nhân ngư. Nhân ngư đem sức nặng Tô Tử Duyệt giao cho trên tay 2 người kia, rồi mới thật cẩn thận nhét vào 1 cái gây thịt, giãy tiếp theo dùng 2 căn ngón tay tham nhập vào tro cục huyết của nàng, đem nó tạo ra trình độ lớn nhất, rồi mới bay nhanh đem cây gây thịt còn thừa lại cũng tắc đi vào.

Cục huyết Tô Tử Duyệt lần đầu tiên bị 2 căn vật như thế thô to đồng thời sáp nhập, hướng chi tro hoa huyết phía trước còn chứa 2 căn cây gây. Nàng đau hét nhỏ 1 tiếng, suýt nữa liền khóc đi ra- Đau quá! Ta ko cần, đi ra, nhanh chóng đi ra! Ngô

Bạch Khổng Tước cúi đầu hôn ở cái miệng nhỏ nhắn ko ngừng khép mở của Tô Tử Duyệt, đem phản kháng của nàng đổ trở về. Đầu lưỡi của hắn linh hoạt đùa đầu lưỡi phấn nộn của Tô Tử Duyệt, làm cho đầu lưỡi của nàng cùng chính mình gắt gao dây dưa cùng 1 chỗ. Tổ Diệp tắc đẳng ra 1 bàn tay đi vào chỗ hoa hạch trên hoa huyết của nàng vậy, ở mặt trên lấy ngón tay nhẹ nhàng mà nhu làm. Nhân ngư 2 căn gây thịt sau khi đều tiến vào, hắn tắc ra 1 tay lướt đến trước ngực Tô Tử Duyệt, cầm 1 bên ngực của nàng, ko ngừng mà nhu làm. Hắn kẹp lấy núm phần hồng trước ngực của nàng, lấy ngón tay nhẹ nhàng mà ở trên mặt vuốt phẳng.

_ Ngô... rất ngứa... đừng...- Tô Tử Duyệt 1 bên cùng Bạch Khổng Tước hôn môi, 1 bên hàm hồ im lặng rên rỉ. Từng chỗ mẫn cảm trên thân nàng đều bị đùa đồng thời, khiến nàng dần dần trấn an xuống dưới. Mãnh liệt khoái cảm dần dần thay thế đau đớn, nàng bắt đầu bất an vặn vẹo thân mình. Rồi mới nói- Ngô... động mau động...

3 người nghe vậy bắt đầu đồng thời động thân mình, tro cơ thể Tô Tử Duyệt vốn hẹp hòi ko gian, đồng thời bị 4 căn cây gây chiếm lấy, lúc này càng có vẻ phá lệ chật chội. Gây thịt bọn hắn ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt lẫn nhau cọ xát, càng co rúm thời điểm càng tăng cường khoái cảm. Chỉ chớp lát công phu, này 3 người trên thân liền ra 1 tầng mồ hôi.

_ A... ta muốn chết... tha ta đi...- Tô Tử Duyệt bị bọn hắn đâm cho ngáng đầu lảo đảo, cũng ko quản nơi này là dã ngoại. Hỗn độn đầu óc làm cho nàng đánh mất năng lực tự hỏi, chỉ biết bằng bằng bản năng hưởng thụ giao cấu sở mang đến khoái cảm- Các người giết chết ta ... a... mau chút nữa... a... muốn ra...

81. Chương 81: Đánh Lâu Dài

3 người nghe vậy, càng thêm ra sức ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt co rúm đứng lên, bọn hắn điên cuồng mà va chạm vậy khối mềm thịt tro tiểu huyết của nàng, hơn nữa đồng thời âu yếm từng chỗ mẫn cảm trên thân nàng. Tô Tử Duyệt rất nhanh liền bị loại điên cuồng mà khoái cảm này đưa đến đám mây, 1 cỗ nóng bỏng nhiệt lưu theo tro hoa huyết của nàng phun ra, phun ở đỉnh 2 căn cây gây tro hoa huyết. Đồng thời 2 cái tiểu huyết trước sau cùng gắt gao hấp 4 căn cây gây ở tro cơ thể.

3 người đưa đẩy động tác đều dần chậm lại, bọn hắn dừng lại, mồm to thở khí. Cố gắng ổn định tinh quan, ko nghĩ cứ vậy bắn cấp Tô Tử Duyệt. Kỳ thật lúc này đây 3 người kiên trì thời gian đều phá lệ lâu, đều là vì ko muốn làm kẻ đầu tiên bắn ra, ở trước mặt tình địch đánh mất sĩ diện.

_ A... nhanh chóng chút... sao đều ngừng vậy?- Tro cơ thể chịu tác dụng dâm dục, vừa mới tiết qua Tô Tử Duyệt vẫn chưa cảm thỏa mãn, nàng không biết mỗi một lần động vòng eo mảnh khảnh, blowjob 4 căn gây thít tro thân thể.

_ Ngơ... người này yêu tinh... muốn mấy căn cây gây mới có thể thỏa mãn người? Ân...- Bạch Khổng Tước vừa nói, vừa kháp ở 2 đầu nụ hoa của Tô Tử Duyệt.

_ Ân... đau...- Tô Tử Duyệt tuy rằng nói như vậy, thân mình lại không tự chủ được ưỡn ngực lên, đem bộ ngực sữa của mình đưa đến bàn tay Bạch Khổng Tước. Tô Tử Duyệt 1 tay ôm lấy Tổ Diệp kéo lại, há mồm ngậm ở râu trên trán hắn. Dùng đầu lưỡi không ngừng mà khiêu khích vậy mềm mại xúc đầu, Tô Tử Duyệt phá lệ thích vậy râu tinh tế vị, tổng dường như liếm sao cũng không đủ.

_ A... Tiểu Duyệt đừng náo!- Chỗ mẫn cảm nhất trên thân thể bị Tô Tử Duyệt đùa, gây thít dưới thân Tổ Diệp nháy mắt liền trưởng lớn 1 vòng- Đừng...- Tổ Diệp bị nàng như vậy đau, rất nhanh liền muốn bắn tinh dục vọng. Hắn cắn môi, cố gắng kiên trì, không nghĩ cứ như vậy làm trai tơ ở trước mặt 2 cái tình địch bắn đầu tiên.

_ Muốn bắn liền bắn, ghen nhiều khó chịu?- Nhân ngữ nhìn thấy Tổ Diệp này bức bối bộ dáng, nhìn không được nói. Hắn tro lòng vô cùng chờ mong có ai nhanh trước bắn cung đi ra, chính hắn đều không biết còn có thể kiên trì thêm bao lâu.

_ Tiểu Duyệt...- Tổ Diệp ý đồ đem râu theo tro miệng Tô Tử Duyệt giải cứu đi ra. Hắn trước kia tổng bị nàng như vậy ngậm, mà Tô Tử Duyệt chưa từng có 1 lần dễ dàng buông tha cho hắn. Nhưng là lúc này đây, ngoài Tổ Diệp dự kiến, Tô Tử Duyệt đùa bốn 1 hồi râu của hắn liền ngoan ngoãn buông ra. Ngay tại Tổ Diệp dao động thần công phụ, chợt nghe Bạch Khổng Tước kinh hô 1 tiếng- A người hồ nháo cái gì!

Chỉ thấy Tô Tử Duyệt 1 cái tay nhỏ bé chui đến phía sau Bạch Khổng Tước, tham tiến hắn hoa lệ vĩ vũ hạ, chính ý đồ đưa ngón tay nhét vào tro hoa viên phía sau Bạch Khổng Tước. Bạch Khổng Tước phần nộ chế trụ cái tay hồ nháo kia của Tô Tử Duyệt, cúi đầu hôn ở môi Tô Tử Duyệt, này hôn bá đạo mà cuồng dã, mang 1 tia trừng phạt ý tứ hàm xúc, hắn cơ hồ là ở trên đồ tươi cánh môi của nàng cắn.

_ Ngơ...- Cấp Bạch Khổng Tước sau khi buông ra chính mình, Tô Tử Duyệt mồm to thở khí, thầm nghĩ: Ai kêu các người bắt tay nhau ăn hiếp ta, chơi bài đều không chịu nhường ta, sớm muộn gì ai đó sẽ bạo cức hoa các người.

Tô Tử Duyệt xem thấu biểu tình 3 người lẫn nhau phân cao thấp liền đoán được bọn hắn ở âm thầm phân cao thấp, liền có chút ý xấu dùng sức kẹp chặt 2 cái tiểu huyết dưới thân. Vậy 3 người đồng thời đổ rút 1 hơi, rồi đồng thời cũng chưa kịp nhìn xuống, bắn đi ra.

3 người than nhẹ thanh cùng Tô Tử Duyệt cao vút yêu kiều thanh đàn vào cùng 1 chỗ, soạn ra 1 khúc dâm loạn Chương nhạc. Bọn hắn bắn qua sau đó cũng không disconnect ra gây thít, mà là càng thêm ra sức khiêu khích Tô Tử Duyệt, chờ đợi gây thít tro tiểu huyết nàng tái khởi sống lại. Lại 1 vòng điên cuồng mà tình lẫn nửa khai triển đứng lên.

Sau khi đưa đẩy 1 trận, nhân ngữ bỗng nhiên nói- Chúng ta đổi vị trí, ta muốn làm tương cái miệng nhỏ nhắn phía trước của nàng- Hắn nói xong, liền rút ra 2 căn gây thít. Đi theo gây thít rút ra, hắn phía trước chiếu vào là đó tinh dịch cũng chậm rãi chảy chảy ra.

_ Chờ đi...- Tô Tử Duyệt vội vàng gia tăng cú huyết, luyện tiết không nỡ để gây thít của hắn rời khỏi.

_ Lãng thành như vậy, người nói đi muốn bao nhiêu người mới có thể thỏa mãn dâm đảng tiểu huyết này của người? Đừng nóng vội, 1 hồi liền cho người- Nhân ngữ nói xong, ở tro cức hoa phân mông trắng nõn của nàng hung hăng kháp 1 phen.

_ A...- Tô Tử Duyệt bị hắn kháp giữa mật huyết chảy ra càng nhiều dâm dịch.

Cấp Tổ Diệp cùng Bạch Khổng Tước sau khi rút ra gây thít, nhân ngữ nhanh chóng đổ đi lên, đem vậy còn chưa kịp chảy ra tinh dịch đổ ở tại tro tiểu huyết của nàng. Nhân ngữ bỗng nhiên tỏ mò muốn hỏi- Người nói nếu chúng ta đều bắn tại tro tiểu huyết này, nơi này có thể chứa hạ bao nhiêu tinh dịch của chúng ta?

_ Không bằng thử xem- Bạch Khổng Tước nói,捏 lại đôi mắt.

Cứ như vậy, 2 căn cây gậy của nhân ngư chọc hoa huyết Tô Tử Duyệt, mà Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước xài chung cục huyết của nàng. Sắp bắn tinh thời điểm, bọn hắn liền theo tro cục huyết rút ra cây gậy, nhanh chóng sáp nhập hoa huyết của nàng, đem đậm trù tinh dịch chiếu vào tích lũy đứng lên.

Nhanh đến chạng vạng thời điểm, bọn hắn mỗi người chỉ mới bắn 2 lần, 3 người đều có chút cảm giác còn chưa hết nghiền. Mọi người thương lượng 1 chút, liền quyết định buổi tối tiếp tục. Tổ Điệp cùng nhân ngư đều có tiểu hài tử, chơi đứng lên hiển nhiên ko quá thuận tiện, bọn hắn liền rút về cái sào huyết mới xây của Bạch Khổng Tước. Đi phía trước, nhân ngư theo tro là đó trên châu lấy ra 1 viên lớn nhất nhét vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, đem tinh dịch bọn hắn phía trước chiếu vào giữ lại.

Đến nhà mới của Bạch Khổng Tước, bọn hắn đem Tô Tử Duyệt phóng đến trên đệm cỏ mềm mại. Bạch Khổng Tước cầm lấy trái cây trên bàn, cắn 1 ngụm, rồi mới uy vào tro miệng Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt sau khi uống qua vậy mật hoa cũng ko thấy đói bụng, nhưng nàng vẫn là thuận theo đem trái cây bên miệng ăn hết.

Nhân ngư nhìn liền nghĩ ra được hảo ngoạn, liền niêm khởi 1 tiểu trái cây hình dạng hẹp dài. Vậy tiểu trái cây kia chỉ lớn bằng 1 ngón tay, hắn đem trái cây này nhét vào tro cục huyết dưới thân Tô Tử Duyệt. Rồi chính mình mới thẩu đi lên, đem nó móc ra ngoài, bởi vì hắn là chỉ thích ăn thịt.

Mọi người nghỉ ngơi 1 hồi, liền bắt đầu vòng thứ 3 chiến đấu. Tổ Điệp móc ra viên trên châu tặc tro hoa huyết Tô Tử Duyệt, đem vậy cây gậy hoàn toàn cứng rắn của mình điền đi vào, mà mặt khác 2 người kia bảo tồn thực lực, đều nằm yên ở 1 bên xem cuộc chiến. Bọn hắn 3 người cứ như vậy luân phiên ra trận, đến cuối cùng Tô Tử Duyệt đã chỉ có thể chết lặng ở đó ý nói hòa, nếu ko phải phía trước uống qua hơn nửa cốc đậm mật hoa, nàng hiện tại phỏng chừng đã sớm ngất từ lâu.

Bọn hắn vẫn chơi đến thiên mê muội tờ mờ sáng thời điểm, chiến đấu cuối cùng cũng chấm dứt Bạch Khổng Tước sau khi rút ra gậy thịt còn ko quên đem vậy viên trên châu nhét vào tro hoa huyết Tô Tử Duyệt. Bọn hắn 3 người cày cấy cả đêm bắn ra tinh dịch tất cả đều lưu tại tro tử cung của Tô Tử Duyệt, khiến bụng của nàng đều đã muốn hơi nổi lên.

Bạch Khổng Tước nâng tay sờ sờ bụng hơi hờ ra giống như mang thai của Tô Tử Duyệt, ko khỏi có chút hoài niệm đứa nhỏ còn chưa xuất thế liền bất hạnh chết non của mình, hắn ko khỏi khe khẽ thở dài. Tổ Điệp tự nhiên biết hắn ở thở dài cái gì, vỗ vỗ bờ vai của hắn ý bảo hắn tỉnh lại. Sau đó, 4 người cứ như vậy gấn bó ở trên đệm cỏ ngủ qua.

82. Chương 82: Gặp Nạn

Tô Tử Duyệt mệt mỏi nên ngủ thẳng đến lúc hoàng hôn ngày thứ 2, nàng tro mông mông lung lung liền cảm thấy bụng đặc biệt ko thoải mái, thế là ko thể ko tỉnh dậy. Mơ mơ màng màng ngồi dậy, liền cảm thấy dưới thân là lạ, nàng lấy tay sờ sờ bụng, ở sưng sốt 1 hồi mới phản ứng lại kịp. Nàng thân thủ đem cái kia trên châu bị nhét vào tro tiểu huyết của mình lấy đi ra, là đó sữa trắng sắc chất lỏng tồn tại tro bụng liền mãnh liệt chảy ra.

Tô Tử Duyệt nhất thời cảm thấy xấu hổ, nàng cảm tức liếc mắt 1 cái bên cạnh đang ở giả bộ ngủ 3 người, quát- Ai làm?

3 người bị điểm tên, thế này mới chậm rãi ngồi dậy, bọn hắn người xem ta, ta xem người ko ai nói lên lời nào. Liền theo này số lượng chảy ra chất lỏng đến xem, cũng ko khó đoán tất cả đều có phần. Thế là Tô Tử Duyệt thay đổi câu hỏi, nàng âm u tịch mịch hỏi- Ai chủ ý?

Lúc này đây Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước ánh mắt ko hện mà cùng nhau hướng về phía nhân ngư, nhân ngư sờ sờ cái mũi thực chất ko có tác dụng gì của hắn, nói- Đại trưởng phu dám làm dám chịu, liền là chủ ý của ta.

Tô Tử Duyệt trừng mắt nhìn hắn rất lâu, cuối cùng cũng tìm ra được cái từ ngữ gì mắng hắn đến, đành phải tạm để đó như thế. Nhân ngư vốn chuẩn bị tốt nghênh đón bão tố, ai biết cư nhiên cứ vậy nhìn chăm chú chính mình 1 hồi. Hắn ngược lại bất an nhìn Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước, Bạch Khổng Tước cho hắn 1 cái an tâm ánh mắt, Tổ Điệp ngược lại có chút lo lắng nhìn hắn. Nay 2 người hoàn toàn bất đồng phản ứng làm cho hắn càng thêm mờ mịt.

Lúc này Tô Tử Duyệt đứng dậy nói- Ta đi tắm- Đi theo nàng đứng dậy động tác, càng nhiều dòng tinh dịch theo giữa tiểu huyết chảy ra, thuận bạch đùi của nàng chậm rãi trượt. Vậy 3 người nhìn này dâm mị cảnh tượng, ko hên mà cùng nhau nhớ đến tối hôm qua điên cuồng. Lúc này nhân ngư vẫn như cũ có chút ko yên lòng, liền theo đi ra nói- Trời sắp tối rồi, ta cùng người đi.

Mảnh lĩnh vực này tro cuộc sống của bọn hắn Tô Tử Duyệt cơ bản đã muốn quen thuộc, nàng vô cùng thuần thực đi vào 1 cái hồ nước rất nhỏ, rồi mới khẩn cấp nhảy xuống. Nay 1 đường đi tới, vậy màu trắng chất lỏng đã có chút đọng lại ở trên đùi, điều này làm cho nàng càng thêm xấu hổ. Lúc này đã là hoàng hôn, nước ôn có chút lạnh. Nàng sau khi hạ đến tro nước ko tự giác đánh rùng mình nói- Hảo lãnh a, nếu có ôn tuyền thì tốt rồi. Bên tro cái hang động của bọn nữ nhân ta cũng có 1 cái như vậy- Nói tới đây, Tô Tử Duyệt ko khỏi thở dài.

— Sao vậy mới trở về đã muốn bỏ đi?- Nhân ngư vừa nói vừa xuống nước.

— Cảm khái 1 chút thôi, sau này nếu có thể mức nước đi đun nóng để tắm rửa thì tốt rồi- Tô Tử Duyệt 1 bên vừa tẩy dơ bẩn giữa 2 chân, vừa nói.

Nhân ngư thấy thế liền thấu lại giúp đỡ, bị Tô Tử Duyệt vô tình cự tuyệt. Hắn có chút mất hứng nói- Xem ở ta vì người sinh đứa nhỏ phân thượng, người để cho ta sờ 1 chút thì chết sao?

Tô Tử Duyệt bị hắn lời này đầu cười, thân thủ ở trên bờ vai của hắn dùng sức chửi đánh 1 chút. Cấp nàng đánh qua xong, nhân ngư nắm lên bàn tay nàng vừa mới công kích chính mình kia, đặt ở bên miệng thổi thổi, ra vẻ quan tâm hỏi- Có đau hay ko? Ta giúp người xoa.

— Đừng hồ nháo, suy nghĩ chuyện đứng đắn được ko? Nghĩ biện pháp làm ra vật nào có thể đun nước ấm đi- Tô Tử Duyệt cười rút tay trở về.

Nhân ngư nghĩ 1 chút rồi nói- Việc này người yên tâm thượng, ta sẽ sớm nghĩ ra biện pháp- Nói xong, liền lặn xuống đáy hồ, Tô Tử Duyệt liền xem ko thấy. Hắn vốn là ma quỷ dưới nước, sau khi vào nước liền huyền ra đuôi cá mạnh mẽ di động lên. Chỉ thấy hắn khi thì nhảy ra thủy diện, khi thì lặn vào đáy hồ. Tô Tử Duyệt nhìn hắn theo tro nước nhảy ra, ở ko trung tạo nhả xoay người, vậy anh tuấn khí thế động tác làm cho Tô Tử Duyệt ko khỏi xem ngây người.

Cấp nhân ngư chơi đã, bơi tới bên người Tô Tử Duyệt thời điểm, nàng mới nhìn hắn, khẳng định nói- Lưng Ảnh Sát tay.

Nhân ngư ko hiểu Tô Tử Duyệt nói có ý nghĩa gò, hỏi nàng nàng lại ko chịu nói. Hắn vốn cũng ko phải tốt tính tình, gặp hỏi ko được cũng sẽ ko thềm hỏi lại. 2 người liền nhắc tới tiểu nhân ngư, Tô Tử Duyệt hỏi 1 ít tình hình liên quan gần đây của tiểu nhân ngư, nhân ngư người này làm cha lại hỏi gì cũng đáp ko biết. Tô Tử Duyệt tức giận đến nửa ngày nói ko ra lời, chỉ mũi hắn quả trách- Uống nó là do chính người tự mình sinh ra, người làm sao 1 chút đều ko quan tâm a!

Nhân ngư lúc này ngược lại có chút tự hào nói- Vậy chứng tỏ tiểu tử rắn chắc, sao giống tiểu khuê nữ của Tổ như vậy yếu ớt. Vậy tiểu tử lợi hại, phỏng chừng nó lớn lên có thể bất khả chiến bại đánh thắng mấy tên nhân ngư khác.

Tô Tử Duyệt hé miệng nở nụ cười, vậy nhân ngư cục cưng của mình trưởng thành sau này khẳng định cũng tựa ba hắn như vậy, là cái vô tâm vô phế, chỉ là ko biết hắn sẽ tìm cái dạng gì con cháu cho chính mình đây? Nghĩ đến đây, nàng ko khỏi lại bắt đầu lo lắng đứng lên, bộ tộc nhân ngư bộ dạng vốn liền hung ác ko thể so, làm sao sẽ có cô nương coi trọng hắn? Nếu sinh cục cưng xong liền qua đời, chính mình sẽ có bao nhiêu khó chịu a. Nghĩ như vậy, nàng liền đem ý nghĩ của chính mình nói với nhân ngư.

Nhân ngư nghe xong, liền khoanh tay nói- Người chớ quá lo lắng, ko yên lòng như thế. Người nếu cứ luyến tiếc, chỉ bằng chúng ta nhanh chóng sinh thêm vài đứa nữa đi, dù sao cũng là ta sinh, người cũng ko cần

quá quan tâm.

Tô Tử Duyệt giận dữ trừng mắt liếc hắt 1 cái nói- Người đứng là ko đứng đắn. Ngày mai chúng ta sớm 1 chút khỏi hồi đi xem cục cưng đi? Ta rất nhớ nó.

Nhân ngư gật đầu đáp ứng, 2 người như vậy nói chuyện phiếm 1 hồi sắc trời liền dần dần chuyển đen. Tô Tử Duyệt qua loa rửa thân mình, cùng nhân ngư chuẩn bị trở về nơi bọn họ ở. Nhân ngư sau khi lên bờ, lại biến ra 2 chân của nhân loại, ko khỏi cảm thán nói- Hazz, người nói xem các người mỗi ngày dùng 2 thứ này đi đường, thật nhiều khó chịu a! Ta nếu có thể mọc cánh thì tốt rồi, giống Tổ Điệp như vậy, ko có việc gì liền bay, so với dùng 2 thứ này đi đường càng nhanh chóng.

Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc hắt 1 cái nói- Dã tâm ko nhỏ, bộ chân hoàn toàn vô sao, liền muốn mọc cánh. Thứ gì chứ, đó gọi là chân, là chân đó!

Ngay tại Tô Tử Duyệt nói liền miên cần nhằn quả trách nhân ngư ko phải thời điểm, nhân ngư bỗng nhiên 1 tay túm Tô Tử Duyệt vào tro lòng. Tô Tử Duyệt vừa muốn giãy dụa chợt nghe nhân ngư dùng cực thấp thanh âm đối nàng nói- Chúng ta phía sau có người theo dõi.

Tô Tử Duyệt hoảng sợ, bản cho rằng hắt là đối chính mình đùa giỡn, nhưng nhìn sắc mặt hắt ngưng trọng Tô Tử Duyệt cũng dần dần thu đi tươi cười. Nàng cũng dè thấp thanh âm hỏi- Chúng ta phải làm sao đây? Ta sợ hãi, sớm biết trước bản chết cũng ko đi tắm rửa.

Nhân ngư dùng rất nhỏ thanh âm ở T bên tai ô Tử Duyệt dặn dò- Thấy phía cái lối rẽ trước ko? Đi bên trái bên là đường trở về. 1 hồi ta nói chạy, người liền dùng sức hướng phương hướng đó chạy, có thể chạy bao nhiêu nhanh chóng thì chạy bấy nhiêu. Đến lúc đó tro đầu người trừ bỏ chạy ngoài ra cái gì cũng ko được nghĩ, cũng ko được quay đầu, như vậy sẽ ko sợ hãi.

_ Vậy còn người?- Tô Tử Duyệt vội hỏi.

Nhân ngư đáp Phía sau chúng ta chỉ có 1 tên, ta đến ngăn cản hắt. Hắt nếu muốn đuổi theo người phải qua lối rẽ kia, ta ngay tại lối rẽ ngăn lại hắt. Chờ ta giải quyết rơi hắt, trở về đi tìm các người.

Tô Tử Duyệt lo lắng hỏi- Người được không?

_ Người suốt ngày chỉ biết trông mong ta ko được, xem ta trở về làm sao thu thập người.

Tô Tử Duyệt nghe hắt nói như vậy, mới đem tâm buông xuống. Nàng giờ phút này quá khẩn trương nên chỉ nhìn chăm chú cái lối rẽ cách đó ko xa kia, cho nên bỏ lỡ biểu tình trầm trọng trên mặt nhân ngư

83. Chương 83: Sinh Tử Ko Rõ

Nhân ngư cùng Tô Tử Duyệt lặng lẽ đi đến chỗ lối rẽ kia, tro suốt quá trình nhân ngư vẫn luôn nắm chặt tay Tô Tử Duyệt, tựa hồ sợ buông lỏng tay sẽ ko còn giữ lại được. Nhưng Tô Tử Duyệt lúc này quá khẩn trương, căn bản ko ý thức được nhân ngư khác thường. Bọn hắt sau khi đi được 1 chút, nhân ngư bỗng nhiên dè thấp cổ họng hô câu- Chạy!

Tô Tử Duyệt lúc này cũng chưa biết xảy ra chuyện gì, bỗng nhiên nắm chặt nhân ngư nói- Chúng ta cùng nhau chạy đi?

_ Hiện tại ko phải chơi náo thời điểm, chạy mau! Đừng quay đầu- Nói xong, nhân ngư 1 phen từ phía sau đẩy Tô Tử Duyệt, rồi chính mình mới xoay người chạy về vật theo phía sau.

Tô Tử Duyệt bị nhân ngư đẩy lão đảo vài bước, vừa định quay đầu nhìn hắt thế nào, lại muốn gọi người đến giúp. Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút, chính mình lưu lại cũng chỉ có thể tăng thêm phiền toái cho hắt, nghĩ đến đây, nàng liền cũng ko quay đầu lại nữa. Hướng phương hướng nhà chạy tới. Chạy về còn có thể gọi Bạch Khổng Tước cùng nhau đến giúp, vậy gia hỏa tuy rằng nhìn rất đom đóm, nhưng lực công kích cũng ko thể khinh thường.

Tô Tử Duyệt chạy rất lâu, chạy 1 mạch đến chỗ ở của bọn hần. Đây 1 đường nằng đều ko có dừng lại, tuy rằng nằng chạy ko bao lâu đã nghĩ đến dừng lại nghỉ lấy hơi, nhưng quan tâm an nguy của nhân ngư, nằng vẫn là kiên trì đến cuối cùng. Sau khi về nhà đã muốn thở nói ko ra nổi, chỉ cảm thấy cổ họng đắng khô ngộp thở cả người khó chịu. Bạch Khổng Tước cùng Tổ Diệp vừa xem nằng kích động bộ dáng, lại nhìn nhân ngư ko cùng trở về, chỉ biết trung gian khả năng đã xảy ra chuyện.

Bởi vì Tô Tử Duyệt nói ko ra lời, chỉ có thể khoa tay múa chân ý bảo bọn hần đi theo chính mình. Đạo này Ma đô có 1 số thứ đang âm thầm diễn ra, cho nên Tổ Diệp trước khi đi do dự 1 chút, vẫn là quyết định để cho tiểu bướm con đi tìm Mẫn Mặc báo tin. Tổ Diệp lại thấy bộ dạng Tô Tử Duyệt thật sự ko giống như là có thể chạy tiếp nữa, thế là liền đem nằng ôm ở tro lòng. Bạch Khổng Tước ở dưới đất chạy, như vậy 3 người lữ hành thuận đường cũ chạy tới địa phương Tô Tử Duyệt cùng nhân ngư gặp chuyện ko may.

Bọn hần chạy đến cái lối rẽ kia, 4 phía im lặng đến đáng sợ, căn bản ko thấy bóng dáng nhân ngư, chung quanh cũng ko thấy qua dấu vết đánh nhau. Tô Tử Duyệt lúc này đã muốn phục hồi hơn phân nửa, nằng suy nghĩ 1 chút nói- Lúc ấy ta hướng phía trước chạy thẳng, hần là hướng phương hướng tương phản với ta chạy tới. Chúng ta hướng bên kia tìm thử xem, có lẽ truy ra cũng nói ko chừng- Nằng như vậy nói xong, 3 người liền lại theo phương hướng đó đi tìm xa hơn.

— Nơi này có huyết!- Tổ Diệp bỗng nhiên kinh hô 1 tiếng. Vậy 3 người vội vàng vây qua xem, quả nhiên thấy bên tro bụi cỏ có 1 chút vết máu. Bởi vì này khắc trời đã tối, Tô Tử Duyệt mượn ánh trăng, cố sức phân tích rõ là dó vết máu. Nằng theo tro mảnh bụi cỏ niệp nổi lên mấy khối vảy, nâng ở tro tay cẩn thận quan sát 1 trận sau đó nói- Đây là vảy nhân ngư, hần bị thương.

Nghe được Tô Tử Duyệt nói như vậy, Tổ Diệp cùng Bạch Khổng Tước trao đổi 1 cái ánh mắt, bọn hần tâm tình nhất thời có chút trầm trọng. Phía trước 2 người còn nghĩ là nhân ngư quá mức ham chiến, truy địch thủ chạy đi xa. Hiện tại nhìn lại, sự tình ko tựa bọn hần nghĩ như vậy thuận lợi. Mặc dù nhân ngư ở trên mặt đất sức chiến đấu ko bằng tro nước, nhưng là tro Ma đô có thể làm tổn thương bộ tộc nhân ngư mà quý đó nhất định cũng ko phải dạng dễ đối phó gì. Tổ Diệp suy nghĩ 1 chút nói- Tro lúc đánh nhau bị thương cũng là khó tránh khỏi, chúng ta thuận theo vết máu này đi phía trước tìm xem- Nói xong, bọn hần liền bắt đầu tìm kiếm.

Đi theo bọn hần ngày càng đi xa, liền phát hiện vảy vết máu ngày càng nhiều, lòng Tô Tử Duyệt trầm trọng giống như là trầm xuống đáy biển. Vậy vết máu giăng co 1 khoảng cách liền ko thấy, 3 người ko hẹn mà cùng ngừng lại, bọn hần đều đứng ở tại chỗ, ko ai mở miệng nói chuyện. Qua rất lâu sau Bạch Khổng Tước mới mở miệng nói- Nơi này ko an toàn, chúng ta hiện tại tốt nhất nên đi về trước, cấp hừng đông trở lại tìm.

— Ta đã gọi tiểu bướm con đi thông tri Ma vương đại nhân, hần hần sẽ hội dẫn người tìm kiếm- Tổ Diệp nói xong, liền cùng Bạch Khổng Tước cùng nhau nhìn về phía Tô Tử Duyệt, cấp đội nằng đưa quyết định.

Tô Tử Duyệt nhìn mấy miếng vảy đầm đìa thấm máu của nhân ngư lưu lại tro lòng bàn tay của mình, lẩm bẩm nói- Sao vẫn lại là vậy...- Tô Tử Duyệt cảm thấy đây là rất ko tốt dấu hiệu, cự mãnh chết sau khi, lưu cho nằng chính là vậy. Tô Tử Duyệt bỗng nhiên ngừng đầu hỏi bọn 2 người bọn hần- Các người nói hần có thể còn sống ko?

Bạch Khổng Tước suy nghĩ 1 chút nói- Chúng ta 1 đường tìm kiếm có như vậy nhiều máu tích, ko có khả năng hoàn toàn đều là của nhân ngư. Mặc dù tên kia có thể làm hần bị thương, nói vậy tên đó thân mình bị thương cũng ko nhẹ, dù sao nhân ngư ko phải cũng ngồi ko. Hiện tại đã nói hần xảy ra chuyện còn quá sớm, chúng ta cũng ko tìm được cái manh mối gì ko tốt, ko phải sao? Đây đã nói lên ít nhất hần bây giờ vẫn chưa có việc gì.

Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút nói- Chúng ta cứ tìm đi? Nói ko chừng hần ngay tại địa phương cách chúng ta ko xa thì sao. Có lẽ vật tập kích bọn ta cũng bị thương rất nghiêm trọng, ko còn chạy nổi, thế là hần che giấu vết máu, liền tránh ở nơi nào đó cách nơi này ko xa. Chúng ta cứ tìm đi?- Tô Tử Duyệt nhìn Bạch Khổng Tước cùng Tổ Diệp ánh mắt có chút vội vàng, mượn ánh trăng, bọn hần có thể thấy lệ quang tro mắt nằng.

Tổ Diệp thở dài nói- Vậy tìm xem, dù sao Ma vương 1 hồi nữa sẽ đến, ko có gì xảy ra đâu.

Bạch Khổng Tước gật gật đầu, nhìn về phía Tô Tử Duyệt ánh mắt có chút lo lắng. Hắn cùng Tổ Điệp trao đổi 1 chút ánh mắt, Tổ Điệp cũng chỉ có thể ko biết làm sao lắc lắc đầu. Bọn hắn 3 người liền từ địa phương có vết máu biến mất bắt đầu khai triển tìm kiếm khắp chung quanh thật lâu, đem mỗi 1 chỗ địa phương có thể giấu người đều tra qua, cũng ko phát hiện được gì. Nhân như thể hoàn toàn biến mất.

Mẫn Mặc mang mấy con báo đen ko lâu sau liền đuổi đến, là đó báo đen bị mùi máu tươi tro ko khí kích thích có vẻ thập phần phấn khởi. Mẫn Mặc sau khi đến nơi thô sơ giản lược hỏi 1 chút tình huống nơi này, liền mệnh lệnh là đó báo đen phân công cùng nhau tìm kiếm. Báo đen khúu giác cực kỳ linh mẫn, là 1 chi đội thủ hạ cực kỳ đắc lực của Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc sau khi công đạo xong, lại nhìn thất hồn lạc phách Tô Tử Duyệt 1 cái liền dời đi ánh mắt. Hắn đối Bạch Khổng Tước cùng Tổ Điệp nói- Các ngươi trở về đi, người ta sẽ tìm đến. Ko có tin chính là tin tức tốt nhất- Tuy rằng hắn lời này là đối 2 người kia nói, nhưng bọn hắn rất rõ ràng Mẫn Mặc tro lời là muốn nói cho Tô Tử Duyệt nghe. Chỉ tiếc nàng hiện tại có chút hoảng hốt, cũng ko có để ý Mẫn Mặc nói qua cái gì. Mẫn Mặc ko biết làm sao khoát tay áo ý bảo bọn hắn rời khỏi.

Lúc này vẫn ở lại ngây ra ko nói lời nào Tô Tử Duyệt bỗng nhiên mở miệng nói- Cục cưng, ta phải đi xem cục cưng. Ba nó mất, ta phải đi xem nó- Nói xong, nước mắt liền tí tách từng giọt thuận khuôn mặt chảy xuống. Nàng khóc thút thít nói- Đã trễ như vậy, vì cái gì lại muốn đi tắm rửa chứ?

Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước ko hện mà cùng thở dài, Mẫn Mặc nói- Nếu muốn xuống biển, để ta đưa ngươi trở về- Nói xong hắn liền dùng ánh mắt ý bảo Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước rời khỏi, rồi hắn dẫn đầu đi trước vài bước, cấp Tô Tử Duyệt theo kịp. Dọc theo đường đi, Tô Tử Duyệt luôn luôn tại khóc, Mẫn Mặc lại ko biết nên mở miệng thế nào. Ngắn ngủn thời gian, 2 người ko nói câu nào, Tô Tử Duyệt lần này chịu rất lớn đả kích. Hắn thở dài nói- Tin tưởng ta, nhân ngư hội ko có việc gì.

84. Chương 84: Thân Thể Được Tìm Thấy

Tô Tử Duyệt nhìn Mẫn Mặc 1 chút, trương há mồm tựa hồ muốn nói gì, nhưng vẫn cúi đầu tiếp tục đi đường ko nói 1 lời. Mẫn Mặc thấy thế cũng ko biết nên mở miệng thế nào, 2 người cứ như vậy lặng yên đến bờ biển. Mẫn Mặc ôm thắt lưng của nàng thả người nhảy xuống biển, 1 đường đưa nàng đến cửa động nơi nhân ngư ở, nhìn nàng đi vào, thế này mới rời khỏi.

Tô Tử Duyệt trở lại tro thạch động quen thuộc, nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Nàng nhìn mọi nơi, phát hiện ko thấy bóng dáng cục cưng, Tô Tử Duyệt liền ngồi ở trên giường đá, yên tĩnh cấp cục cưng trở về. Giường đá thiếu 1 góc, là nhân ngư sinh cục cưng thời điểm dùng cái đuôi đập vỡ, hắn sau đó cũng ko có tu bổ lại. Tro phòng còn có rất nhiều vỏ sò to nhỏ, tro mỗi 1 cái vỏ sò đều có 1 viên trân châu, nhỏ nhất cũng bằng nắm đấm trẻ con, đều là nhân ngư tìm tặng Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt nằm ở trên giường, lên tiếng khóc nức. Nàng phát hiện bọn hắn chân chính ở chung thời gian quá ít, cấp chuyện này trải qua xong, nàng nhất định 1 tắc cũng ko rời nhân ngư. Tô Tử Duyệt khóc xong liền thiếp ngủ, cấp nàng tỉnh lại, phát hiện cục cưng đang ngủ ở bên cạnh chính mình. Tô Tử Duyệt vừa động, cục cưng liền theo bồng tỉnh. Hắn ngủ cực nhẹ, liền ngủ thời điểm đều ở trạng thái cảnh giác hạ, điểm này cùng nhân ngư cực giống.

Cục cưng xoa xoa đôi mắt, rồi mới từ 1 gốc cây bên cạnh lấy ra bèo mà Tô Tử Duyệt thích ăn nhất. Đây là hắn trở về sau đó mới phát hiện ma ma trở lại, liền bơi đi hái. Hắn mọi nơi nhìn nhìn, rồi mới hỏi- Lão ba ko trở lại sao?- Cục cưng thanh thúy thanh âm cùng phụ thân vậy thấp trầm ảm áp tiếng nói còn có 1 đoạn chênh lệch rất lớn.

Nghe cục cưng như vậy vừa hỏi, Tô Tử Duyệt hốc mắt lại đỏ. Nàng lặng yên rất lâu mới nói- Ba ngươi có khả năng bị người xấu bắt đi mất rồi.

Cục cưng xoắn 2 bày tay nhỏ bé, ngây thơ nói- Đừng lo lắng, lão ba như vậy lợi hại, làm sao có việc?

Tô Tử Duyệt nghĩ đến là đó vết máu cùng vậy, cảm thấy tình huống thật ko quá lạ quan, cho dù ko có việc gì nhưng chữa trị trễ thì hậu quả cũng thật ko nhỏ. Nhưng nàng ko muốn phá hư hình tượng của nhân ngư ở tro lòng cục cứng, cho nên cũng ko nói lại cái gì, mà là hỏi- Ba người dạy người ca người đã học thuộc chưa?

Nhân ngư cục cứng làm như có thật gật gật đầu, rồi Tô Tử Duyệt liền kêu hần hát 1 bài ra nghe thử. Thế là hần liền hữu mô hữu dạng dùng vậy tinh thuần trẻ thơ âm hát lên, cùng nhân ngư vậy thấp trầm tiếng ca bất đồng, nghe đi lên là 1 loại cảm giác khác. Tô Tử Duyệt ko khỏi nhớ đến nàng mới gặp nhân ngư cái kia buổi tối, chính mình cũng bị bóng dáng thâm trầm của hần hấp dẫn, lại ko ngờ rằng chính diện lại như vậy dọa người. Nghĩ đến đây, nàng nhẹ nhàng nở nụ cười.

Tô Tử Duyệt vẫn chăm sóc cục cứng trôi hảo mấy ngày, cục cứng đúng là náo động hiều chiến, cơ hồ mỗi ngày đều phải bơi ra ngoài gây chuyện thị phi. Tô Tử Duyệt lại ko phải nhân ngư thuộc dạng vô lo vô nghĩ tính tình, mỗi ngày lo lắng đề phòng, cũng ko còn thời gian miên man suy nghĩ.

Ngày cứ như vậy liên tục mười mấy thiên trôi qua, như trước vẫn ko có tin tức nhân ngư. Tô Tử Duyệt rốt cuộc ngồi ko yên, nàng muốn lên bờ, nhưng lại lo lắng cục cứng 1 người. Cục cứng còn nhỏ, ko thể dùng loại dược thủy kia để lên trên mặt đất, như vậy Tô Tử Duyệt 2 bên khó xử. Cuối cùng nàng vẫn là cấp ko được, dặn cục cứng vài câu, liền ly khai. Cục cứng tính tình nhưng thật ra giống nhân ngư 7 : 8 phần, trước khi đi còn dặn Tô Tử Duyệt coi chừng lão ba của hần.

Nhà Tổ Điệp cách bờ biển ko xa địa phương, Tô Tử Duyệt vừa lên bờ liền có thể nhìn thấy. Nàng trở lại tro nhà, chỉ thấy Tổ Điệp đang ở tro phòng đan hàn lá tre cùng cỏ. Nhìn thấy Tô Tử Duyệt, Tổ Điệp liền buông xuống mọi thứ tro tay. Hần đem Tô Tử Duyệt kéo đến tro lòng, ôm nàng, rồi mới nhẹ nhàng hỏi- Vẫn chưa nghe được tin tức sao?

Tô Tử Duyệt lắc lắc đầu, nói- Ta tưởng các người đã biết, Mẫn Mặc chưa ghé qua sao?

Tổ Điệp lắc lắc đầu, rồi mới nói- Người nếu lo lắng, ta liền mang người đi tìm Ma vương đại nhân.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, nói- Kéo như thế lâu, ta chỉ sợ hần chịu đựng ko được...- Nàng nói tới đây, thanh âm ko khỏi có chút ghen ngào.

Tổ Điệp thở dài, lại cũng ko nói được lời an ủi nào, này cũng đang là hần sở lo lắng. Hần suy nghĩ 1 chút hỏi- Cục cứng thế nào? Nhân ngư lâu như vậy ko trở về, hần ko có việc gì đi?

Tô Tử Duyệt hít vào 1 hơi, nói- Hần đem cục cứng dạy tốt lắm, căn bản ko cần hần tại bên người- Nói tới đây, nàng rốt cuộc khóc đi ra. Vừa khóc vừa nói- Ta nhớ hần, cho tới bây giờ chưa từng lại nhớ như thế, phải làm sao đây?

Tổ Điệp nghe vậy tro lòng có chút khổ sở, dù sao cũng là nữ nhân chính mình thích, nhưng giờ này khắc này lại tại tro lòng của mình gọi tên người nam nhân khác. Để cho hần khổ sở là chính mình còn phải áp chế này tro lòng thương tâm đến muốn chết đi an ủi tiểu nữ nhân trước mặt này, Tổ Điệp yên lặng thở dài, rồi mới thân thủ xóa đi nước mắt trên khuôn mặt Tô Tử Duyệt, nói- Trước đi tìm Ma vương đại nhân đi- Nói xong, liền ôm nàng bay tới nơi ở của Mẫn Mặc.

Tổ Điệp gặp Mẫn Mặc cũng phải thông qua vậy 2 cái nội vụ, vậy 2 cái nội vụ sau khi bẩm báo qua Mẫn Mặc liền mang bọn hần tiến đến tro phòng Mẫn Mặc. Đây là Tổ Điệp lần đầu tiên nhìn thấy phòng Mẫn Mặc, cùng hần suy nghĩ kim bích huy hoàng xa hoa cung điện kém khá xa. Ma vương bọn hần là cái người rất có trách nhiệm, mỗi ngày đều xử lý công việc lớn nhỏ tro Ma đô, lại tựa hồ chưa bao giờ vì chính mình thu xếp qua cái gì.

Mẫn Mặc sau khi nhìn thấy Tô Tử Duyệt, nhin ko được lảng tránh ánh mắt của nàng, sau 1 lúc lâu sau mới nói- Thực sự ko đúng.

Tô Tử Duyệt ko hiểu câu này của hần là có ý gì, liền hỏi- Vẫn chưa tìm được?

— Ko phải, hôm qua mới tìm thấy, hần...- Mẫn Mặc nhìn Tổ Điệp liếc mắt 1 cái, tựa hồ là hy vọng Tổ Điệp có thể vào lúc này nói chút gì- Báo đen tìm được hần thời điểm cũng đã...

Tô Tử Duyệt nghe vậy chỉ cảm thấy trước mặt 1 tối, nàng suýt nữa ngã đổ ở trên mặt đất, Tổ Diệp nhanh chóng đỡ lấy. Mẫn Mặc lại tiếp tục nói- Đi xem hắn đi, trở về còn có việc cùng người thương lượng.

Tô Tử Duyệt ở nội vụ Giáp dẫn dắt hạ đến tro 1 cái giả bằng động, lạnh như vậy bằng độ làm cho nàng cả người co rúm lại. Mẫn Mặc đem nhân ngư an trí ở tro này hắn là chính là muốn bảo tồn đầy đủ thi thể của hắn, cấp Tô Tử Duyệt đến xử lý. Chỉ thấy ở trung ương thạch động có 1 cái bằng đài, thi thể nhân ngư liền yên tĩnh nằm ở trên đó. Tô Tử Duyệt đi qua, chỉ thấy hắn trên thân có rất nhiều chỗ bị thương, cơ hồ đều là trí mạng.

Tô Tử Duyệt đem tay nhét vào tro bàn tay lạnh như băng lại cứng ngắc của nhân ngư, 1 câu cũng ko nói ra lời. Nàng thậm chí cả khóc cũng quên mất, cứ như vậy ngơ ngác nhìn thi thể của hắn. Nàng cảm thấy tựa hồ chính mình sớm đã đoán trước thời khắc này sẽ đến, lại cảm thấy này hết thảy kỳ thật căn bản ko phải thật sự. Nàng cứ như vậy ngồi yên rất lâu, mới lẩm bẩm nói- Người tại sao có thể đối với ta như thế?- Nói xong, trước mặt 1 tối, liền hôn mê đi.

85. Chương 85: Thử

Tô Tử Duyệt sau khi tỉnh lại nhìn chung quanh, phát hiện chính mình đang nằm ở trên giường của Mẫn Mặc. Mẫn Mặc ngồi ở 1 chỗ có bóng mát tro góc phòng, Tô Tử Duyệt im lặng nhìn về mặt của hắn. Nàng qua rất lâu mới mở miệng nói- Ta ko phải đang nằm mơ chứ? Đó đều là thật sao?- Mẫn Mặc ko có trả lời vấn đề của nàng, nhưng nàng biết hắn đang nghe chính mình nói. Nàng tiếp tục nói- Người xem, hắn phía trước còn hảo hảo mà cùng ta nói chuyện phiếm, sau đó liền... điều này làm sao ta có thể nhận được chứ?

Mẫn Mặc theo ghé trên đứng lên, nói- Ma quỷ giết hắn vẫn còn chưa tìm ra, báo đen tìm được thi thể nhân ngư thời điểm chung quanh 1 cái manh mối đều ko còn. Người biết các người lần này là vì bị vật gì công kích ko? Chỉ là đơn thuần gặp phải ma quỷ đi ra kiếm ăn, hay là người cùng nhân ngư tro lúc đó đã bị 1 ai đó theo dõi?

Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút nói- Ko biết, lúc đó ta vốn ko để ý. Chúng ta vì cái gì lại bị theo dõi?

Mẫn Mặc trầm tư suy nghĩ 1 hồi nói- Nếu giống như lời nhân ngư nói khả năng ko chỉ đơn giản là trả thù, nếu mục tiêu chính của hắn là người, rất có thể là hướng đến ta- Nếu quả thật là chính mình tro lời nói, hắn ko thể nghĩ ngờ sẽ hại Tô Tử Duyệt thêm 1 lần nữa. Hắn suy nghĩ 1 chút rồi nói- Ko bằng chúng ta thử xem có thể tìm ra nguyên nhân hay ko? Người có dám thử hay ko?

Tô Tử Duyệt sững sốt 1 chút, rồi mới khẳng định gật đầu.

Ngày thứ 2, Tô Tử Duyệt liền hồi đến chỗ hang động ban đầu, sau khi đã xảy ra nhiều sự tình như thế 1 lần nữa lại hồi đến nơi này, giống như 1 chuỗi qui luật. Tro hang động Kiều Mặc Nhiên nhìn thấy Tô Tử Duyệt trở về, có chút giật mình, nàng tiến gần lại nói- Đã lâu rồi ko gặp người, ta còn cho rằng...

Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng cười, nói- Ko có việc gì, chúng ta chỉ là vừa vãn thời gian ko trùng khớp.

— Đạo này có khỏe ko?- Kiều Mặc Nhiên hỏi xong, lại còn đáp- Ta rất nhớ nhà.

Tô Tử Duyệt nghe nàng nói xong tro liền lòng đau xót, từ nhà này đã muốn cách nàng rất xa rồi. Nàng hít sâu 1 hơi rồi nói- Ta ở tro này cũng có nhà, chỉ là người nhà của ta trước đó ko lâu đã xảy ra chuyện.

Kiều Mặc Nhiên nghe xong liền sững sốt, rồi ko nói thêm gì nữa. Tô Tử Duyệt thấy thế chỉ thoải mái cười, người có thể đem bọn họ thành người nhà xem ra thật sự chỉ có nàng, ở tro mất các nữ tử bình thường khác hắn là sự tồn tại của bọn họ chẳng khác gì là quái vật. Cứ như vậy đợi thêm 1 hồi, liền thấy 2 cái nội vụ đến đưa cơm. Vậy 2 cái nội vụ sau khi nhìn thấy Tô Tử Duyệt đều có vẻ rất giật mình, phía trước nàng cùng Mẫn Mặc náo thành như vậy, bọn hắn đều cho rằng Tô Tử Duyệt sẽ ko còn trở lại nữa.

Tô Tử Duyệt lại hào phóng cười, nói- Ko ngờ ta có thể trở về sao?

Vậy 2 cái nội vụ nhìn nhau liếc mắt 1 cái, xem như cam chịu.

Tô Tử Duyệt tiếp tục giải thích nói- Ta trở về là vì muốn đi tiếp con đường nguyên bản cần phải đi kia, ta sẽ làm Vương hậu của Mẫn Mặc, ta sẽ cấp nhân ngư báo thù. Mặc kệ là ai, giết chết người của ta, ta tuyệt đối sẽ ko bỏ qua.

Tô Tử Duyệt bữa cơm này như trước ăn rất nhiều, nàng rất hoài niệm đồ ăn đến từ xã hội nhân loại này. Sau khi ăn cơm xong, vậy 2 cái nội vụ liền mang Tô Tử Duyệt đi đến 1 địa điểm khác. Bởi vì phía trước đã xảy ra sự kiện nhân ngư, Mẫn Mặc đối với an toàn của Tô Tử Duyệt có chút lo lắng, cho nên lúc này đây hẳn cũng đi theo.

Sau khi đưa Tô Tử Duyệt đến địa điểm mới, cùng dĩ vãng giống nhau, vậy 2 cái nội vụ sẽ ko đi tiếp phía trước nữa, lộ trình còn lại là thuộc về 1 mình Tô Tử Duyệt. Nàng quay đầu nhìn phía sau này 1 chuỗi dài nhân thú, rồi mới kiên định hướng về phía trước đi đến. Mẫn Mặc vẫn nhìn theo bóng dáng Tô Tử Duyệt đến lúc biến mất, thế này mới đối 2 cái nội vụ nói- Chúng ta đi thôi.

Vậy 2 cái nội vụ lại dùng ánh mắt trao đổi tình báo, ko ai lại ko biết chủ tử của mình luyện ái con đường xem ra rất dữ dội nhấp nhô.

Mẫn Mặc trở lại tro phòng của mình, lại ngồi trở tro chỗ tràn ngập bóng mát kia, tựa hồ chỉ có ở nơi đó hẳn mới có thể cảm thấy bình tĩnh tro giấy lát. Hẳn khẽ nhắm mắt rất muốn chính mình có thể cùng Tô Tử Duyệt cao chạy xa bay, nàng nhận thức ma quỷ càng nhiều, tâm liền rời chính mình càng xa. Kỳ thật hẳn rất hoài niệm Tô Tử Duyệt lúc mới vừa nhận thức hẳn vậy đoạn thời gian kia, vậy đoạn thời gian đó Tô Tử Duyệt tuy rằng chán ghét hẳn, nội tâm nhưng ko có nam nhân khác.

Mẫn Mặc có chút hi vọng lúc này có thể chứng minh ma quỷ phía trước tập kích Tô Tử Duyệt bọn họ là hướng nhân ngư mà tới, như vậy chính mình cũng sẽ ko khiếm nàng nhiều lắm, như vậy hẳn mới có thể còn 1 ít cơ hội. Nhưng nay hẳn trừ bỏ chờ đợi, cái gì cũng ko làm được.

Mấy ngày sau trôi qua rất yên bình, Mẫn Mặc ngẫu nhiên đi tới chỗ Tô Tử Duyệt nhìn xem nàng tình huống bên kia thế nào. Ngay tại hẳn còn cho rằng hy vọng của mình biến thành sự thật thời điểm, nội vụ lại mang đến tin tức ko tốt: Bọn người phía trước đưa Tô Tử Duyệt đi tới địa phương kia đã bị tập kích. Mẫn Mặc nghe xong 1 lòng nhất thời trầm đến đáy cốc, cái tên ma quỷ kia quả nhiên là hướng Tô Tử Duyệt mà đến.

Mẫn Mặc hoả tốc đuổi tới hiện trường, nơi đó 1 mảnh đông hỗn độn. Sào huyết chủ nhân cùng bạn lữ của hẳn đều đã chết, chính mình an bài tại phụ cận quanh đây mai phục báo đen cũng toàn bộ bỏ mình. Đầu đã chết, nhân ngữ đã chết, là đó người cũng chết, sở hữu người gặp qua cái tên ma quỷ đang núp ở tro bóng tối kia toàn bộ đều đã chết. Hẳn lưu 2 cái nội vụ ở bên kia hậu táng là đó người hy sinh, chính mình 1 mình ly khai.

Mẫn Mặc thuận đường cũ hướng phương hướng nơi hang động đám nữ nhân đang ở đi đến, nhưng ở cuối cùng lại ko có đi vào tro hang động, mà là 1 mình đi đến tro 1 cái huyết động khác ẩn nấp tốt hơn. Tô Tử Duyệt từng bị hẳn ta an trí ở nơi đó, còn có phía trước vì Tô Tử Duyệt chống lại 1 lần mệnh lệnh vậy con báo đen kia.

Hôm đó sau khi bọn hẳn đưa Tô Tử Duyệt đi đến cái địa phương kia, còn có mấy con báo đen lên đem nàng tiếp ra, thuận ẩn nấp đường nhỏ hồi đến nơi này. Vẫn bị tên ma quỷ kia tìm được, may là Mẫn Mặc chỉ phải đi thể thân mà thôi. Mà hẳn vì phòng ngừa cố ý ngoại phát sinh, phân phó thêm mấy con báo đen mai phục tại vùng phụ cận, nếu có việc liền tới báo tin. Khiến Mẫn Mặc sao cũng ko ngờ được là đối thủ của hẳn thế nhưng lại cường đại như vậy, hẳn phải đi báo đen liền báo tin cơ hội cũng ko có liền toàn bộ đều bị giết chết.

Cái tên đang ẩn mình phía sau kia cũng ko có trực tiếp đối Mẫn Mặc xuống tay, Mẫn Mặc đoán có lẽ là vì thực lực hẳn ko bằng chính mình, cho nên phải áp dụng vu hồi chiến thuật, cũng có thể là bởi vì có nguyên nhân đặc thù gì đó mà hẳn ko thể đối mặt chính mình, hoặc là hẳn còn có âm mưu nào khác nữa, chuyện đó Mẫn Mặc vẫn chưa thể xác định. Nhưng Mẫn Mặc có thể xác định là tên núp phía sau đó đang lo lắng, hẳn đã biết Tô Tử Duyệt cách con đường Ma hậu ko xa, cho nên hẳn mới hoảng tay chân. Còn có 1 chút nữa là tên đang ẩn núp phía sau này tin tức quá mức linh thông, từ đầu tới cuối đều chuẩn, thật giống như nhất cử nhất động của mình đều có thể bị hẳn nắm tro tay. Chung quanh hẳn nhất định có ai che giấu, người đó khẳng định là gian tế. Lúc này đây thử tuy rằng ko có đem tên núp phía sau kia bắt đi ra, nhưng cũng xác định mục đích của hẳn, lớn nhất thu lấy chính là đã biết hẳn có an bài gian tế ở bên người chính mình.

Tô Tử Duyệt nhìn thấy Mẫn Mặc tiến vào, liền biết có kết quả. Lại nhìn hắc vậy trầm trọng sắc mặt, chỉ biết kết quả ko lạc quan lắm. Cho nên nàng thử hỏi- Người đó đã xuất hiện?

Mẫn Mặc gật đầu, sau đó 2 người đều lâm vào tro lặng yên.

86. Chương 86

Tô Tử Duyệt dần dần đánh vỡ yên lặng hỏi- Người bắt được ko?- Thấy Mẫn Mặc lắc đầu, lại tiếp tục hỏi- Người nọ rất lợi hại sao?

Mẫn Mặc yên lặng 1 hồi mới nói- Xem ra là như vậy.

__ Ngày đó hắc thật sự muốn giết ta sao? Vì cái gì? Khi đó ta đã ko còn muốn làm ma hậu nữa cơ mà- Tô Tử Duyệt cắn môi, nàng lúc này bỗng nhiên nhớ đến đoạn đường tiểu hồ ly đưa nàng đi tìm 3 người kia đối chính mình nói những lời nọ, hắc nói- Người liền như vậy khẳng định mấy tên nam nhân kia của người có thể bảo hộ được người cả đời sao?- Sau đó nhân ngư liền xảy ra chuyện. Nghĩ lại nhất tưởng, tiểu hồ ly vẫn luôn đi theo bên người Mẫn Mặc, cho dù có gan lớn như trời cũng ko dám tự mình làm chủ như vậy.

Mẫn Mặc nói- Hắc là hướng ta đến.

Tô Tử Duyệt nghe xong, đối đáp án của hắc cảm thấy rất ko hài lòng, nàng nói chuyện giọng điệu hơi nóng- Vậy ý tứ của người là gì? Người người cũng ko bắt được, vậy nhân ngư cứ như vậy hi sinh vô ích sao? Người vì cái gì vẫn ko hành động, vì cái gì ko tự mình đi bắt hắc? Thủ hạ của người bắt ko được hắc, người cũng ko được sao? Người liền như vậy tùy ý hắc tiếp tục kiêu ngạo, còn chính mình thì trốn ở chỗ này?

Mẫn Mặc đáp- Dịch ở tro tôi, ta ở ngoài sáng. Cho dù ta muốn đi tìm hắc, cũng ko biết thế nào tìm khởi.

Tô Tử Duyệt cúi đầu, nhìn chăm chú dưới đất thật lâu, sau lại ngẩng đầu lên. Nàng hít sâu 1 hơi, tựa hồ là đưa ra quyết định gì trọng đại, nàng đối Mẫn Mặc nói- Mẫn Mặc, chúng ta hợp tác đi. Ta làm Ma hậu của người, chúng ta cùng nhau nghĩ biện pháp đem người đang núp phía sau kia bắt đi ra, ta muốn tự tay giết hắc. Tương lai người chết sau này, ta cam đoan hội chiếu cố hảo hảo tử của người, giúp hắc thủ vương vị của người.

Nghe xong lời của nàng, Mẫn Mặc thân mình nhẹ nhàng mà lung lay 1 chút. Nàng nói chuyện chính mình chết sau này, nàng hiện tại đã xác định sẽ ko bao giờ yêu chính mình nữa sao? Mẫn Mặc vẫn cho rằng nàng cùng hắc khoảng cách tro lúc đó đã đến rất gần, thậm chí có đoạn ngày coi như là thân mật, nhưng lại ko ngờ rằng bọn họ khoảng cách tro lúc đó thế nhưng càng gần tâm lại càng xa.

Tô Tử Duyệt thấy Mẫn Mặc vẫn ko trả lời, yên lặng thở dài nói- Nếu người ko muốn cũng được, nhưng cho dù là vì bảo toàn chính người, cũng phải giết cái tên ma quỷ vẫn đang ẩn mình ở 1 địa phương nào đó kia. Ta đi về đây- Dứt lời nàng liền sờ sờ đầu báo đen, ý bảo hắc đưa nàng trở về.

Ngay tại Tô Tử Duyệt lướt qua bên người Mẫn Mặc thời điểm, Mẫn Mặc thân thủ bắt được cổ tay mảnh khảnh của nàng. Hắc nói- Ta đáp ứng người- Tô Tử Duyệt nghe xong, tro lòng ko biết vì cái gì thoáng nhẹ nhàng thở ra. Chợt nghe Mẫn Mặc nói- Vậy người muốn đi về cùng bọn hắc hội ngộ sao?

Tô Tử Duyệt nghe 1 câu này của hắc, đôi mắt liền đỏ lên, nói- Ta nên nói với cục cưng thế nào đây, nó vẫn còn cho rằng ba nó hội sẽ trở về. Nó còn nhỏ như vậy, ta thật lo lắng để nó 1 mình sống dưới đáy biển. Nó lại còn là 1 đứa trẻ ko ngoan, luôn gây chuyện khắp nơi. Ta muốn đem nó mang theo bên người, nhưng nhân ngư đã nói qua, cục cưng còn nhỏ, ko thể thiếu nước. Ta thật sự ko biết nên làm sao mới tốt đây- Nói xong, nàng liền ngồi sụp xuống, khóc ô ô.

Mẫn Mặc tới bên cạnh nàng ngồi xổm xuống, ôm bả vai của nàng nói- Đừng sợ, có ta, ta giúp người nghĩ biện pháp. Nếu người lo lắng nó, ta liền đem nó mang theo bên người. Hắc theo ta, người an tâm được chưa?

Tô Tử Duyệt do dự 1 chút, rồi mới hấp hấp cái mũi nói- Ko phải là ko thể sao?

Mẫn Mặc vuốt tóc của nàng nói- Hội có biện pháp, trở về đi, người đừng lo.

Tô Tử Duyệt thở dài, có chút cảm khái nói- Mặc kệ thế nào, cũng ko có người có thể thay thế được vị trí ba ruột của nó. Ko biết người có từng trải qua sinh lý tử biệt như vậy hay ko? 1 người thân nhất đột nhiên liền như thế biến mất, giống như tro thân thể có vật gì bị rút đi, căn bản ko biết sau này nên làm thế nào. Ta ko biết nếu ta đột nhiên đem nó đưa tới bên cạnh người, nó có thể cảm thấy ta đang tìm ba kế cho nó hay ko?

Mẫn Mặc nghe Tô Tử Duyệt nói từ “Ba kế” này thời điểm biểu hiện sưng sốt 1 chút, sau đó mới phản ứng lại. Đây là từ ngữ tro xã hội nhân loại dùng để chỉ mẫu thân sau khi tái giá đứa nhỏ sẽ xưng hô với phụ thân mới, Mẫn Mặc bỗng nhiên rất thích từ này, điều này làm cho hắn cảm thấy chứng tỏ Tô Tử Duyệt đã muốn chấp nhận làm nữ nhân của hắn, làm cho hắn cảm thấy hắn có trách nhiệm đem đám nhỏ của Tô Tử Duyệt đưa về dưới cánh chim của mình mà hảo che chở bảo bọc. Nghĩ đến đây, Mẫn Mặc dẫn đầu đứng dậy nói- Ta sẽ chiều cổ hảo nó. Đi thôi, ta cùng người đi xem cục cưng.

Tô Tử Duyệt theo sau đứng dậy, tro ánh mắt lại lộ ra 1 cỗ tàn nhẫn, nàng nói- Mẫn Mặc, ta nhất định phải tự tay giết người đó, mặc kệ hắn là ai.

Mẫn Mặc cùng Tô Tử Duyệt đi xuống đáy biển, bơi về nơi ở của nhân ngư, phát hiện nhân ngư cục cưng ko có ở nhà. Tô Tử Duyệt tức giận đến chóng mặt nói- Đã tiểu tử kia ko biết lại đi gây chuyện nơi nào! Thật sự là ko để người ta yên tâm 1 chút.

Mẫn Mặc nói- Đứa nhỏ chắc là ra ngoài tìm ăn, nhân ngư thiện chiến, này là bản tính bọn hắn. Như vậy chứng tỏ đứa nhỏ tro tương lai có thể giống như phụ thân của nó trở thành dũng sĩ, nếu liền điểm này cũng muốn bóp chết, ko phải hà khắc quá sao.

Tô Tử Duyệt nhất thời bị Mẫn Mặc nói á khẩu ko trả lời được, nàng thở phì phì ngồi ở trên giường đá. Nhìn tro phòng vật dụng quen thuộc, Tô Tử Duyệt lại nhìn ko được bắt đầu nhìn vật nhớ người. Xem nàng về mặt bị ai, Mẫn Mặc chỉ biết nàng lại nghĩ về nhân ngư. Đây cũng cho hắn biết địa vị của nhân ngư ở tro cảm nhận của nàng, hoàn toàn bất đồng với bị chính mình giết chết cự mãnh. Nàng hắn là đem hắn ta cùng vậy 2 tên ma quỷ còn lại cho là người nhà, dù sao giữa bọn họ tro lúc đó chung đụng qua lại đường dục 1 tân sinh mệnh.

Qua rất lâu sau đó, nhân ngư cục cưng mới trở về, nhìn nó phình bụng nhỏ liền biết nó ở bên ngoài thu hoạch nhất định ko nhỏ. Tô Tử Duyệt trở lại nó có vẻ thật cao hứng, nhưng là ở sau khi nhìn thấy Mẫn Mặc lại có chút ko ưng thuận. Hắn vốn cho rằng phụ thân hội theo mẫu thân cùng nhau trở về, thế nào nghĩ đến trở về cư nhiên là Ma vương đại nhân. Hắn có chút cảnh giác nhìn Mẫn Mặc, nhưng lại ko mở miệng nói tiếng nào.

Tô Tử Duyệt hướng về cục cưng vẫy vẫy tay, ý bảo hắn mau đến đây. Chỉ thấy nhân ngư cục cưng 1 cái vẫy đuôi, ở tro nước lượn 1 vòng tròn, rồi mới chui đầu vào tro lòng Tô Tử Duyệt. Như vậy giống như là triển lãm quyền sở hữu Tô Tử Duyệt là thuộc về nó. Tô Tử Duyệt đem nó ngồi ở trên đùi của mình, ôm nó nói- Cục cưng, ba người hắn... đã chết. Hắn là vì ma ma mà chết ...- Nói xong, nàng lại bắt đầu rơi nước mắt.

Nhân ngư cục cưng sau khi nghe xong Tô Tử Duyệt nói những lời kia sưng sốt rất lâu, tựa hồ ko thể tin được phụ thân đánh đầu thắng đó ko gì cản nổi của hắn cũng sẽ có ngày rời khỏi hắn như vậy. Trầm tịch rất lâu sau đó, hắn nâng lên cánh tay. Dùng tay bé nhỏ lau đi nước mắt trên gương mặt Tô Tử Duyệt nói- Ma ma đừng sợ, sau này ta sẽ bảo hộ người.

Tô Tử Duyệt nghe xong khóc lại càng hung, lúc này Mẫn Mặc ở 1 bên chủ động có ý tốt đến gần nhân ngư cục cưng, hắn nói- Cục cưng có muốn đến xem di thể của.... phụ thân người- Sau khi nói xong, hắn muốn triển lãm 1 chút khả năng ba hiền của mình, liền đi qua đem nhân ngư cục cưng theo tro lòng Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng của mình.

Nhân ngư cục cưng cho tới bây giờ ko bị xa lạ giống đực ôm qua, nhất thời ko được tự nhiên đứng lên. Lúc này hắn cũng ko thèm xem Mẫn Mặc là Ma đô vương, há mồm liền cắn ở phần cơ bắp trên cánh tay phải của Mẫn Mặc.

Vấn tự nhiên, nhân vật nhiều, tất phải có hy sinh, là chuyện dĩ nhiên,

Tiểu Mặc thật có số làm vú em a, tiểu hồ ly + nhân ngư cực cưng

87. Chương 87

Tuy rằng nhân ngư cực cưng rằng nanh còn chưa bằng phụ thân như vậy sắc nhọn, nhưng lực sát thương cũng ko thể khinh thường. Mẫn Mặc đau đến hít 1 ngụm lãnh khí, cũng ko muốn ở trước mặt Tô Tử Duyệt đánh mất sĩ diện, thế là đành nhìn xuống. Kết quả ko khí lại xấu hổ lên 1 chút, Tô Tử Duyệt cẩn thận đối cực cưng nói- Người cũng biết, phụ thân người hẳn... đã mất. Mama muốn vì phụ thân người báo thù, cho nên ko thể ở bên cạnh người chăm sóc. Mama lo người 1 mình ở lại chỗ này, cho nên...- Nàng nhìn Mẫn Mặc liếc mắt 1 cái, rồi mới tiếp tục nói- Người có nguyện ý theo Ma vương đại nhân sống chung 1 đoạn ngày hay ko? Chờ người trưởng thành, tựa ba người như vậy lợi hại, mama sẽ ko quản người.

Cái đuôi của nhân ngư cực cưng mất hứng đánh lên, dùng hành động tỏ vẻ chính mình bất mãn. Tô Tử Duyệt thấy thế, chỉ có thể tiếp tục tận tình tiếp tục khuyên bảo. Lúc này, Mẫn Mặc mở miệng nói- Cũng ko gấp hôm nay phải dẫn nó đi, dù sao cũng phải chuẩn bị vài thứ mới được. Nó còn nhỏ như vậy, phụ thân vừa mới mất khẳng định ko chịu được. Người như bây giờ khuyên, sẽ chỉ làm nó phản cảm. Ko bằng trước dẫn nó đi xem phụ thân.

Tô Tử Duyệt nghe xong cũng gật gù đầu, lại nhìn đến nhân ngư cực cưng, chỉ thấy hắn cực kỳ tình nguyện gật gù đầu. Mẫn Mặc lúc này mới thở ra 1 ngụm, cảm thấy chính mình cuối cùng cũng có thể giúp Tô Tử Duyệt hoàn thành 1 sự kiện. Hắn nói- Ta dùng ma khí của ta bảo hộ hắn, nhưng hắn vẫn như cũ ko thể ở trên mặt đất quá lâu, chúng ta phải nhanh chóng. Chờ ta sau khi tìm được phương pháp sẽ dẫn hắn đi lên.

Lúc đoàn người bọn hắn trở lại trên mặt, nhân ngư cực cưng liền tò mò đánh giá tình huống 4 phía. Đây là lần đầu tiên nó rời khỏi nước, hắn phát hiện nơi này so với tro nước còn muốn xinh đẹp hơn, nơi này phần lớn đều mang màu xanh của bèo, còn có cao lớn thân cây cơ hồ muốn đỉnh lên trời cao. Kỳ thật, có lẽ cứ như vậy cùng mama ở trên mặt đất cũng ko sai, nhưng hắn vẫn là càng hy vọng giống như trước kia cùng phụ thân sinh hoạt tại cùng nhau.

Nhân ngư cực cưng ở tro băng phòng thấy được di thể nhân ngư, nó cũng ko có khóc, mà là dùng cái trán của mình chạm vào trán nhân ngư. Nó dùng đôi tay nắm lấy tay phải của nhân ngư, rồi mới trịnh trọng nói- Phụ thân, sau này ta sẽ gánh vác toàn bộ trách nhiệm của người. Ta sẽ chiếu cố hảo chuyện tro nhà, bảo vệ tốt mẫu thân. Ta sẽ trở thành người cường tráng nhất tộc, ta sẽ làm 1 nhi tử khiến người tự hào. Nó sau khi nói xong, lại dùng cái trán chạm đầu nhân ngư. Giống như là hoàn thành nào đó nghi thức, nó mới đối Tô Tử Duyệt nói- Mama, ta đã cùng phụ thân cáo biệt, thỉnh đem di thể phụ thân mang về biển an táng đi.

Tô Tử Duyệt ngờ ngác gật gù đầu, nhân ngư cực cưng kiên cường làm cho nàng cảm thấy giật mình, đồng thời lại có chút tâm đau. Nó vẫn là cái đứa nhỏ sao, lại còn tro độ tuổi ngây thơ vô ưu vô lự, lại phải thừa nhận thống khổ mất đi phụ thân. Tô Tử Duyệt đưa nhân ngư cực cưng trở lại biển, đêm nay nàng muốn chăm sóc cực cưng cả đêm. Ngày thứ 2 nàng lại tới gặp Tố Điệp cùng Bạch Khổng Tước nói lời tạm biệt, nói với bọn hắn kế hoạch của chính mình.

Vậy 2 người đều chỉ là thở dài, cũng ko có nói cái gì. Chỉ là cảm thán nàng xoay 1 vòng lại hỏi đến nguyên điểm lúc đầu thượng, này thật giống như ông trời minh trung an bài tốt hết thấy. Tựa hồ có 1 bàn vô hình, ở tu chính nàng đi nhằm lộ tuyến, hết sức tận lực đem nàng đẩy thượng lộ tuyến vốn có.

Sau khi trở lại động quật, Mẫn Mặc ko có để cho Tô Tử Duyệt trở về cùng đám nữ nhân kia, mà là để cho nàng ở thạch động phía trước từng ẩn thân qua. Đưa cơm cho nàng cũng biến thành báo đen, hắn mỗi lần đều ngâm phần ăn 1 người mang đến, rồi mới đi. Tô Tử Duyệt cảm thấy chính mình tựa hồ bị cách ly bảo vệ nhân chứng đem đến đây, cho tới khi gặp được Mẫn Mặc, nàng liền hỏi hắn vì cái gì muốn làm như thế. Mẫn Mặc liền đem sự tình mình hoài nghi có nội gian nói với Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt sau khi nghe xong, lại lo lắng hỏi- Vậy người ko nghĩ ngờ báo đen đưa cơm cho ta sao?

Mẫn Mặc lắc đầu nói- Người hoàn toàn có thể ko cần lo lắng bọn hấn, bộ tộc báo đen là nhóm người từng thể chết nguyện trung thành Ma vương. Từ lúc khởi điểm ta đăng vương, thẳng đến ta thoái vị ngày đó. Người cũng thấy bọn hấn chưa bao giờ hiện ra nhân hình thời điểm, liền là vì cái lời thể kia, trừ phi hài tử của ta thể chỗ, nếu ko bọn hấn sẽ lấy hình thức như vậy bảo hộ ta.

Tô Tử Duyệt ko khỏi kinh ngạc hỏi- Vì cái gì? Bọn hấn tự nguyện làm như vậy?

Mẫn Mặc nói- Đây là tập tục có từ lâu trước kia truyền thừa xuống dưới, ta cũng ko biết là vì sao. Sau khi ta thoái vị, đám báo đen này cũng liền hoàn thành sứ mệnh, sẽ có báo đen tiếp theo 1 lần nữa thể nguyện trung thành với hài tử của ta.

Tô Tử Duyệt có chút kinh ngạc, ko thể ngờ được vẫn bảo hộ chính mình cái kia báo đen chẳng khác gì là thành viên đội hộ vệ hoàng gia. Nàng sau khi cảm thán lại hỏi- Vậy người liền như thể mình mục trường đảm muốn làm đặc thù hóa, ko sợ địch nhân ý thức được chính mình đã bại lộ?

— Đây cũng là ko có biện pháp khác- Mẫn Mặc thở dài tiếp tục nói- Ta lo lắng hấn đã bắt thành, lại bắt thành, này càng khiến hấn càng thêm tức giận, nên cần phòng 1 chút.

— Người nghĩ tới nội gian khả năng là ai chẳng?- Tô Tử Duyệt bỗng nhiên hỏi.

— Tựa hồ ai cũng có hiềm nghi, bất quá mặc kệ hấn là ai, sớm hay muộn sẽ lộ ra dấu vết- Mẫn Mặc bỗng nhiên nghiêm mặt nói- Tro khoảng thời gian này hành tung của người sẽ bị giữ bí mật, nếu tro lúc này bất luận kẻ nào lấy cớ gì đi tìm người, đều ko nên ngu ngốc rời khỏi. 1 khi người đi đến địa bàn của ma quỷ khác, ta ko có biện pháp lúc nào cũng nhìn thấy người, rất dễ dàng bị người có ý đồ thực hiện được, người phải cẩn thận khắp nơi.

Tô Tử Duyệt trịnh trọng gật đầu.

Ngày kế, Tô Tử Duyệt ngay tại mấy báo đen hộ tống hạ lệnh lẽ ly khai. Tô Tử Duyệt ghé vào trên lưng báo đen cùng nàng thân cận nhất, bọn hấn chạy tốc độ rất nhanh, dù là như thế này, cũng vẫn như cũ là đi tới nửa ngày mới đến đích. Tô Tử Duyệt thấy nơi này cách nơi ở Mẫn Mặc rất xa, tro lòng liền có chút ko yên. Nếu xảy ra việc gì, cho dù là muốn đi thông tri Mẫn Mặc, qua lại chậm trễ thời gian cũng đủ chính mình chết 3 – 4 lần. Nàng cũng rõ ràng Mẫn Mặc vì cái gì muốn làm như thế, dù sao ở bên hấn càng gần càng dễ dàng bị gian tế kia chú ý.

Sau khi đến đích, là đó báo đen cũng tựa 2 cái nội vụ giống nhau, sẽ ko bước lên lãnh địa bất đồng chủng tộc. Bọn hấn yên tĩnh nhìn Tô Tử Duyệt hướng sâu tro cánh rừng đi tới, rồi mới tại 2 phía khai tìm chỗ ẩn thân. Xem ra chính mình phải ở chỗ này 1 khoảng thời gian ngắn, bọn hấn là muốn tại chung quanh đây bảo hộ chính mình.

Tô Tử Duyệt ko yên bất an hướng phía trước đi thẳng, nàng phát hiện chính mình thể nhưng so với lần đầu tiên đi tới chỗ biển hoa thời điểm còn muốn khẩn trương hơn, nàng sợ hãi chính mình bị cái gì thần bí tìm được. Làm nàng sau khi đi được 1 đoạn đường, chợt nghe đến chung quanh bụi cỏ “Ào ào” vang lên. Chỉ thấy 1 đám nam tử cao lớn cường tráng bỗng nhiên theo 4 phía xông tới.

Là đó người toàn bộ đỉnh đầu đều nhô hơn 1 đôi thú tai, bọn hấn toàn thân trần trụi, cơ bắp rắn chắc, rất nhiều người trên thân đều mang hoặc nhiều hoặc ít vết sẹo. Bọn hấn bên hông vẩy bất đồng da thú, trên chân mang giày cũng là dùng bất đồng lông dã thú làm thành. Đó người đều là động vật ăn thịt! Đây là cái đệ nhất ý niệm hiện lên ở tro đầu Tô Tử Duyệt.

88. Chương 88

Giữa đám người kia có vài người tiến đến bên người Tô Tử Duyệt, bọn hấn dùng cái mũi tới gần thân thể của nàng, ko ngừng mà ngửi. Tô Tử Duyệt bị hành động này của bọn hấn sợ tới mức lông tơ đều dựng lên, nàng có chút ko được tự nhiên bảo vệ trước ngực của mình. Kỳ thật từ lúc đi vào Ma đô bị bắt buộc ko

quần áo đến sau này, nàng đã sớm thích ứng để lộ ra trọn vẹn bản tính nguyên dã, lúc này đây cư nhiên cũng cảm thấy ko được tự nhiên.

Là đó người thấy nàng bức bó bộ dạng, ko hện mà cùng phá hư cười rộ lên. Bọn hấn cười, liền lộ ra 2 răng nanh sắc nhọn. Như vậy Tô Tử Duyệt càng cảm thấy ko được tự nhiên thêm, nàng ko tự giác lui về sau 2 bước, lại đụng phải 1 khối ấm áp thân thể. Chỉ nghe 1 cái hùng hậu thanh âm từ sau người vang lên- Nhìn tiểu chuột đáng thương này xem, muốn được gia yêu thương nhưng nhớ đến thể sao.

Hắn tiếng nói vừa dứt, đám người bên cạnh kia liền ha ha cười. Vậy tiếng cười vô cùng hỗn xược, ko hề cổ kị, hiển nhiên ở trên lãnh thổ của bọn hấn ko có ma quỷ khác có thể cùng bọn hấn chống lại. Tô Tử Duyệt có chút xấu hổ nói- Các người nếu ko còn việc gì thì ta đi về trước.

Người nọ nghe xong Tô Tử Duyệt nói, chẳng những ko có buông ra nàng ngược lại đem nàng ôm càng chặt. Hấn nói- Đi về? Chẳng lẽ ko có người nói cho người nếu đã đến thì phải làm gì sao?- Hấn sau khi nói xong lời đó, quay đầu đối người khác nói- Tiểu chuột này gia muốn, các người chờ lần tiếp theo đi.

— Chậc chậc, hiếm khi có được 1 đứa có da có thịt, người còn đoạt đi, thật sự là ko thú vị- 1 người bên cạnh nói.

Tô Tử Duyệt nghe xong sững sốt, muốn quay đầu xem kẻ đang ôm mình là cái bộ dáng gì. Nhưng ngay tại nàng vừa muốn quay đầu thời điểm người phía sau liền phát hiện đến ý đồ của nàng, tay hấn bóp cằm của Tô Tử Duyệt, cố giữ đầu nàng, ko cho nàng quay đầu nhìn hấn. Tô Tử Duyệt nói- Các người ko phải nhầm lẫn gì chứ? Ko phải theo lí là ta chọn các người sao?

Phía sau người nọ nghe xong lại ha ha cười lớn, thân mình của hấn vốn dán tại sau lưng Tô Tử Duyệt, nàng thậm chí có thể cảm giác được hấn sau khi cười rộ lên cơ bụng phập phồng. Chỉ nghe hấn nói- Xem ra, n tiểu chuột người khẩu vị thật ko nhỏ a, người có muốn xem gia ko? Vậy người nói 1 chút người đây là xem thượng ai?

Lúc này Tô Tử Duyệt lại muốn quay đầu xem bộ dáng người đó, vuốt cằm thứ 2 lại bị người nọ chế trụ. Nàng cả giận- Người làm sao tổng ko cho ta nhìn dáng vẻ của người? Hay là do bộ dạng của người đặc biệt xấu? Ko dám gặp người?- Lúc này đây ko riêng người phía sau Tô Tử Duyệt cười, liền chung quanh là đó người cũng cười.

Người phía sau Tô Tử Duyệt sau khi cười 1 hồi rồi nói- Lông tối, người lại đây để tiểu chuột này nhìn xem- Nói xong, hấn lại đối Tô Tử Duyệt nói- Lông tối, nhưng là soái ca đó nha, người xem có thích ko?

Người được gọi là Lông tối kia đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt, cười tùm tùm nhìn nàng. Vậy biểu tình giống như là đang hỏi- Thế nào, nhóc con, nhìn ta có đẹp ko?

Người phía sau nàng nói ko sai, người này quả nhiên rất tuần tú. Nhưng Tô Tử Duyệt lại nhìn những người khác, đại gia bộ dạng đều rất xuất chúng, nhưng ko đạt đến mức độ đặc biệt đáng khoa trương. Ngược lại người nọ phía sau, càng ko cho nàng nhìn dáng vẻ của hấn, nàng lại càng tò mò. Xem chủng tộc bọn hấn chính thể trình độ đều rất cao, đều là cơ bắp mãnh mẽ nam. Nàng thậm chí là nghĩ nếu người phía sau nọ tóc cũng có thể dài như đám người kia, vậy coi như là đặc thù.

Tô Tử Duyệt vòng vo đảo mắt châu, nàng đem tay phải lướt nhanh vào phía sau sờ soạng. Đang sờ đến tóc người nọ sau khi, liền dùng lực đem nó nắm chặt, rồi mới dùng sức hướng về phía trước lôi kéo. Người nọ ko ngờ rằng Tô Tử Duyệt sẽ xài đến chiêu này, hấn khó lòng phòng bị, bị nàng kéo da đầu run lên. Nhưng là dù là như thế này, hấn cũng ko buông ra cổ bình tĩnh tay Tô Tử Duyệt. Hấn phát ra 1 tiếng “Tê” hút ko khí thanh, rồi mới nói- Nguyên lai ko phải tiểu chuột, mà là 1 con mèo hoang dài móng vuốt.

Tô Tử Duyệt cũng ko thêm quan tâm, sau khi cùng nàng giằng co 1 hồi cánh tay cũng mỏi, nàng đành phải thả tay, rồi mới nói- Như vậy cũng ko cho xem, xem ra là rất xấu rồi. Ta đây liền tuyển người tên Lông tối vừa rồi- Tô Tử Duyệt lấy ngón tay tùy tiện chỉ, cứ như vậy quyết định.

Người phía sau nàng sau khi cười “Ha ha” 2 tiếng rồi nói- Chỉ là cho người xem, đời nào tới lượt người tuyển?- Nói xong hấn lại trầm giọng đối đám người chung quanh kia nói- Đều ngây ra làm gì? Là muốn xem gia làm con mèo hoang này sao?

Chợt nghe Long tối nói- Nhìn xem cũng ko sai a, chúng ta chính mình tự làm, ko ý kiến người làm việc là được rồi? Người then thùng cái gì?- Hấn nói xong, đám người vây chung quanh lại vô lo vô nghĩ cười. Long tối nói xong, tay liền sờ lên ngực Tô Tử Duyệt. Người phía sau Tô Tử Duyệt nhanh chóng bắt lấy cổ tay Long tối, đồng thời tro yết hầu phát ra “Rầm gừ” cảnh cáo thanh.

Tô Tử Duyệt thừa dịp hấn bắt người đó ko chần, nhanh chóng hồi xoay người nhìn bộ dáng người nọ. Lại ko ngờ rằng giữa 2 người khoảng cách quá thân cận, môi của nàng chạm 1 chút tại cằm người đó. Đó lại còn là 1 cái cằm rất đẹp nữa a, Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy.

Đột nhiên bị Tô Tử Duyệt chạm đến, tro yết hầu người nọ thấp gầm thanh lập tức đình chỉ. Hấn cúi đầu, biểu tình vừa hơi khiếp sợ lại ko được tự nhiên theo trên mặt hấn nhanh chóng hiện lên. Lúc này có người bên cạnh trêu ghẹo nói- Tiểu mèo hoang này hiện tại đã liền khẩn cấp hiến hôn sao, ha ha a...- Người nọ tiếng nói vừa dứt, bên cạnh là đó người lại bắt đầu cười rộ lên.

Tô Tử Duyệt thừa dịp ko bị ôm này dùng sức đánh giá người trước mặt, hấn chẳng những ko giống như chính mình tưởng như vậy xấu, nàng thậm chí cảm thấy hấn còn muốn so với là đó người kia đẹp hơn mấy phần. Ko biết có phải là do kỳ vọng quá thấp, cho nên 1 chút ngạc nhiên. Chỉ thấy vậy nam nhân 1 đầu đen thùi tóc dài, hỗn độn tán loạn sau lưng, sờ dĩ hỗn độn, là vì bị Tô Tử Duyệt đảo 1 vòng. 2 đạo mày kiếm nghiêng sáp nhập. Vậy 1 đôi đôi mắt dĩ nhiên là ủy lam sắc, mỹ tựa như 2 uông âm u đàm, rơi vào liền ko thoát. Hấn mũi thẳng cao, môi lược có chút mỏng. Giờ phút này đang bị đám kia người biến thành có chút quẫn bách, càng hiện ra mấy phần ko tương xứng đáng yêu. Hấn hé miệng, lộ ra 2 cái răng nanh, chớp đôi mắt hướng về là đó người gằm nhẹ.

__ Thật là có nàng dâu liền quên huynh đệ. Đi thôi đi thôi, chúng ta nếu ko đi, gia hỏa này sẽ cắn người mất- 1 người tro đám người đó nói, liền cả đám đều tan. Chỉ còn lại Tô Tử Duyệt cùng người đó, Tô Tử Duyệt nhìn là đó người đi xa bóng dáng, cảm thấy bọn hấn vừa đi liền im lặng rất nhiều. Tựa hồ từ lúc nàng đi vào Ma đô sau này cho tới bây giờ chưa từng có trải qua như thế náo nhiệt, là đó người lẫn nhau trêu chọc làm cho nàng nghĩ đến bọn họ đều là bạn tốt của nhau.

__ Đều đã đi xa còn nhìn? Đây là nhớ thương ai sao?- Người nọ thanh âm đem Tô Tử Duyệt túm trở về hiện thực.

Tô Tử Duyệt cũng ko quan tâm hấn nói tro lời mang trêu chọc, mà là hỏi- Người vừa rồi gọi là Long tối, vậy người gọi là gì?

Người nọ nhẹ nhàn mi, đáp- Bọn hấn đều gọi gia là Đầu sói.

89. Chương 89

Tô Tử Duyệt hít 1 hơi, hỏi- Sói?- Nói xong, nàng thăm dò hướng phía sau Đầu sói nhìn.

Đầu sói vội vàng lóe đi thân mình, cảnh giác hỏi- Người nhìn cái gì?

Tô Tử Duyệt nói- Thấy được lỗ tai, thử xem có đuôi hay ko thôi.

Đầu sói chớp đôi mắt suy nghĩ 1 chút, rồi bỗng nhiên nở nụ cười. Hấn cười tới xấu xa, lộ ra 2 cái răng nanh. Hấn bắt lấy tay Tô Tử Duyệt, hướng phía sau của mình sờ soạng, vừa nói- Hiện tại ko có, bắt quá người hảo hảo sờ phía sau gia, cái đuôi nói ko chừng liền đi ra.

Tô Tử Duyệt dùng sức rút tay về, rồi mới trừng mắt nhìn hấn liếc 1 cái, rồi ko thêm nói nữa.

Đầu sói cũng hiểu ép tới cùng cũng ko thú vị, hấn sờ sờ cái mũi nói- Chắc chắc, người con mèo hoang này, như vậy liền tức giận? Gia cũng chưa làm gì a- Sau khi suy nghĩ 1 chút, hấn 1 tay nâng Tô Tử Duyệt lên trên đầu vai nói- Đi thôi, gia đói bụng, mang người tìm đồ ăn.

Đầu sói khiêng Tô Tử Duyệt hồi đến chỗ ở của mình, đó là 1 cái sơn động ẩn nấp rất tốt, bên ngoài cửa động mọc 1 loại thực vật cao lớn 1 cách kỳ quái, nếu từ xa nhìn lại căn bản sẽ ko phát hiện nơi này có cái sơn động. Tro sơn động có 1 đồng lửa trại, đã cháy hết từ lâu.

Đầu sói sau khi mang Tô Tử Duyệt đi vào bên tro, đem nàng đặt ở trên nguyên vẹn đệm cỏ. Vây phía dưới đệm cỏ có rất nhiều cỏ khô, rất là mềm mại. Sau đó đầu sói lại từ trên mặt đất nhặt lên mấy nhánh cây, quăng đến tro đám củi đã cháy khô kia. Hắn theo bên cạnh cầm lấy 1 cái chén gỗ đưa cho Tô Tử Duyệt nói- Uống nước đi, người tại đây chờ gia, gia đi săn đồ ăn ngon cho người.

Tô Tử Duyệt nhận chén gỗ, còn dùng 1 loại ánh mắt kỳ lạ nhìn Đầu sói, nói- Người còn có thể gọt chén gỗ sao? Xem ko ra nha.

Đầu sói chỉ ý cười, nói- Lão mẹ ta dạy, nhóm lửa cũng là bà chỉ- Đầu sói nói những lời này thời điểm, Tô Tử Duyệt đang uống nước tro chén. Sau khi nghe xong lời của hắn, nhất thời kịch liệt ho khan đứng lên. Đầu sói ko biết làm sao vỗ lưng Tô Tử Duyệt nói- Đã lớn như thế, liền uống nước cũng bị sặc sao?

Chờ Tô Tử Duyệt sau khi thật vất vả thuận khí, nói- Người nói mẹ người bà... ở lại Ma đô?

— Đúng- Đầu sói có chút tự hào nói.

— Vậy người có biết nàng là ở thời điểm nào đến ko?- Tô Tử Duyệt vội hỏi.

Đầu sói nhăn mi suy nghĩ rất lâu sau nói- Thật lâu trước kia, lúc đó có 1 vị Ma vương khác. Tại gia nhìn vậy thôi chứ thật sự đã lớn tuổi rất nhiều rồi.

Tô Tử Duyệt sau khi nghe xong gương mặt lập tức sáng ngời, cự mãng trước khi chết cùng nàng nói qua liên quan đến hắn trước kia sự tình, kẻ thần bí ma quỷ vẫn muốn trừ bỏ chính mình vô cùng có khả năng là bằng hữu phụ thân hắn. Nếu nàng có thể tìm được cha mẹ Đầu sói hỏi thăm 1 chút năm đó 1 số việc, đối với việc Mẫn Mặc bắt ra được kẻ thần bí núp sau bức màn nhất định sẽ có ích. Tuy rằng bọn họ ko nhất định sẽ biết nhiều, nhưng mặc kệ mạnh mối đối bọn nàng mà nói đều có ích. Nghĩ đến đây, nàng đối Đầu sói nói- Ko biết có thời gian nào rảnh có thể đi thăm mẫu thân của người 1 chút hay ko?

Đầu sói nghe Tô Tử Duyệt nói xong, có chút kinh ngạc nhìn nàng. Hắn suy nghĩ 1 chút nói- Cũng phải ko thể, chỉ là lão ba ta có chút đáng ghét. Cấp ngày nào đó gia cao hứng liền mang người đi gặp, cũng ko có gì ghê gớm.

Tô Tử Duyệt nghe xong, hướng Đầu sói cười. Đầu sói lại có chút xấu hổ, hắn ko được tự nhiên sờ sờ cái mũi, xoay người đi ra ngoài kiếm ăn. Tô Tử Duyệt 1 mình ở tro sơn động dùng nhánh cây chụm lại làm lửa trại, hướng bên tro động kiếm thêm chút nhánh cây. Tro sơn động nơi nơi đều có xương cốt Đầu sói ăn dư để lại, có chút âm trầm. Dù sao Tô Tử Duyệt rảnh thì cũng chỉ biết ngồi mơ màng, liền đứng dậy đem là đó xương cốt quăng ra ngoài cửa động.

Cấp Đầu sói trở lại tro sơn động, nhìn thấy là 1 cái sơn động cực kỳ sạch sẽ, nếu ko phải Tô Tử Duyệt ngồi ở đệm cỏ, hắn còn cho rằng chính mình đi lộn động. Đầu sói nhin ko được nhếch miệng cười, rồi mới hỏi Tô Tử Duyệt- Người sao lại ko bỏ chạy a?

— Vì cái gì phải chạy?- Tô Tử Duyệt kinh ngạc hỏi.

Đầu sói nâng tay sờ sờ lỗ tai lông xù của mình nói- Năm đó mẹ ta cũng chạy trốn vài lần, bắt quá đều bị lão nhân kia bắt trở lại.

Tô Tử Duyệt cười nói- Xem ra cha mẹ người tình cảm rất tốt.

Đầu sói hắc hắc cười, rồi mới đem con mồi khiêng trên vai đỡ bỏ xuống. Con mồi này hắn đã lột da tẩy sạch ở bên ngoài, đây là lão ba dạy hắn, nói nữ nhân nhân loại rất thích được chiều chuộng, ko thể để bọn họ sát sinh lột da. Đầu sói thân thủ ở trên phần bụng mềm mại của loài ma quỷ ko biết là gì kéo ra 1 miếng thịt, xiên qua nhánh cây, rồi mới đặt ở hỏa thượng nướng. Chính hắn cũng từ trên đùi nó trực tiếp kéo xuống 1 miếng thịt phóng vào tro miệng ăn.

Tô Tử Duyệt nhìn hắn 1 cái, cũng ko nói gì. Nàng cầm lấy cái nhánh cây phủ thịt kia, ko ngừng mà lăm lăm nhắm ở hỏa thượng nướng, ngoan ngoan ngồi ở chỗ kia đợi phân thịt nướng chín của mình. Đầu sói thấy nàng như thế ngoan, ngược lại cảm thấy nội tâm có chút ko yên. Điều này sao cùng lão ba dạy khác nhau

hoàn toàn như thế? Nàng ko những ko mắng nhiếc chính mình ăn thịt tươi, hơn nữa còn có ý đồ chạy trốn nhiều lần nữa?

Lúc này, Tô Tử Duyệt mở miệng nói- Đầu sói, ngươi có thể... giúp ta làm y phục được ko? Tựa như bộ trên người ngươi vậy, cùng giấy nữa.

Đầu sói lần đầu tiên nghe được Tô Tử Duyệt gọi tên của mình, cả người ko khỏi giật mình, hần lần đầu cảm thấy tên của mình nghe đi ra cũng rất êm tai. Hần vỗ ngực nói- Ngươi yên tâm, gia lần khác sẽ bắt mấy con ma quỷ có bộ lông đẹp mịn làm y phục cho ngươi, cam đoan ngươi sẽ thích.

Nghe Đầu sói nói da lông đẹp tốt, Tô Tử Duyệt liền nghĩ đến Bạch Khổng Tước cũng là 1 loài ma quỷ có lông cánh xinh đẹp, cảm thấy là đó xinh đẹp ma quỷ cũng nên chứa lại 1 vài người cho những nữ nhân đáng thương sống tro Ma đô này. Suy nghĩ 1 chút nàng nói- Ko cần quá đẹp, dễ nhìn là được rồi.

Chỉ chốc lát, Tô Tử Duyệt nướng thịt liền chín, mùi thịt 4 phía. Nàng ko khỏi nuốt nước miếng, rồi mới cầm nhánh cây 1 bên thổi vẩy khối thịt, 1 bên mở cái miệng nhỏ cắn ăn. Nàng ăn thời điểm, Đầu sói đôi mắt ko chớp ngấm nhìn chăm chú. Tô Tử Duyệt bị hần nhìn có chút ko được tự nhiên, nhàn mi nói- Ngươi ko ăn nhìn ta làm gì?

Đầu sói nhếch miệng cười, lộ ra 2 cái răng nanh, nói- Ngươi ăn bộ dáng thật là đẹp mắt, hắc hắc. Gia thích.

Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc hần 1 cái, rồi mới tiếp tục ăn phần thịt của mình.

Sau khi ăn xong, Tô Tử Duyệt đem là dó xương cốt đều quăng hết ra bên ngoài sơn động. Mà Đầu sói thì vẫn luôn đi theo sau lưng nàng xoay tới xoay lui, 2 mắt bao hàm chờ mong nhìn Tô Tử Duyệt. Nếu hần là 1 con chó, giờ phút này hần nhất định ở lắc lắc ve vẩy đuôi. Tô Tử Duyệt đương nhiên biết tro đầu hần suy nghĩ cái gì, cho nên nàng cố ý thả chậm động tác, ko vội ko hoảng ở tro sơn động đi tới đi lui.

Cuối cùng Đầu sói thật sự nhịn ko được, đem nàng ôm lấy, nói- Ngươi xoay tới xoay lui làm cái gì, nhanh chút cùng gia làm đứng đắn việc.

90. Chương 90

Tô Tử Duyệt sau khi bị hần ôm lấy thân mình liền cứng đờ, bất quá nàng rất nhanh liền trầm tĩnh lại. Đầu sói đem nàng nhẹ nhàng mà đặt lên đệm cỏ, rồi mới đè ép đi lên. Hần ở trên thân Tô Tử Duyệt tĩnh tế ngữ, từ cổ 1 đường kéo đến chỗ u cổ dưới thân nàng. Đầu sói tiến đến đóa hoa của nàng, đỉnh chóp mũi của hần ở trên đóa hoa hạch của nàng nhẹ nhàng mà cọ xát.

_ Ân...- Tô Tử Duyệt bị Đầu sói như vậy ngữ, cảm thấy thập phần quẫn bách. Nàng bất an vặn vẹo thân mình, 1 bên nói- Ngươi đừng ngữ nữa, ta ko được tự nhiên.

_ Ngươi sao nhiều chuyện như vậy? Gia thích ngữ thì ngữ bộ ko được sao?- Đầu sói có chút mất hứng lắc đầu làm đôi lỗ tai cũng lắc lư theo. Nói xong, hần vươn đầu lưỡi, liếm qua Tô Tử Duyệt vẩy 2 mảnh đóa hoa phấn nộn, nhất thời cấp chúng nó quét thượng 1 chút sáng tro suốt nhan sắc.

_ Ngô ân...- Thân thể Tô Tử Duyệt đi theo động tác đầu lưỡi của Đầu sói run nhẹ nhẹ, 2 chân kim lòng ko nổi gia tăng sức ép đầu của hần.

Đầu sói thấy Tô Tử Duyệt thích động tác của mình, liền càng thêm cố gắng làm cho nàng thêm thoải mái. Đầu lưỡi của hần lướt nhanh ở trên 2 cánh hoa cánh hoa của nàng liếm làm, lấy 1 loại tốc độ cực nhanh hút đóa hoa của nàng. Hần nhẹ nhàng đem 2 chân Tô Tử Duyệt khai rộng, làm cho tiểu huyết càng thêm hoàn toàn hiện ra ở trước mặt của mình. Đầu sói vươn 1 ngón tay chậm rãi cắm vào tro tiểu huyết gấp trí của Tô Tử Duyệt, chỉ cảm thấy tro vách tường mềm mại gát gao hút ngón tay của mình. Loại cảm giác thoải mái này làm cho hần hận ko thể lập tức đem khối hạ gậy thịt của mình đưa vào tro tiểu huyết của nàng, nhưng hần vẫn là nhẫn nại xuống dưới, hần muốn nhìn kỹ thân thể của nàng hơn nữa.

Ngón tay Đầu sói dút vào tro vách tường của Tô Tử Duyệt từng tắc 1 thăm dò, khi hấn đụng đến 1 chỗ mềm mại tro cơ thể nàng thời điểm, Tô Tử Duyệt nhin ko được phát ra 1 tiếng cao vút rên rỉ. Ngón tay hấn liền dừng lại ở nơi đó, ko ngừng ở trên mặt nghiền nát. Chợt nghe Tô Tử Duyệt nói- Ân... đừng đùa nơi đó a...- Nàng nói như vậy, đầu sói ngược lại càng thêm cố gắng chà đạp vậy khối mềm thịt tro tiểu huyết của nàng. Tô Tử Duyệt đi theo động tác ngón tay Đầu sói nhẹ nhàng vịn vịn vòng eo, 1 bên nói- A... đừng... thật mỗi... ân... cầm vào đi...

Đầu sói tiếp tục động tác tro tay, nhếch miệng hắc hắc cười nói- Người cầu gia a, cầu gia gia liền cho người.

— Ân... người hỗn đản... a... ân...- Tô Tử Duyệt nâng lên chân 1 cước đá ở ngực Đầu sói. Đầu sói nhanh tay bắt lấy cổ chân Tô Tử Duyệt, há mồm liền đem nàng vậy mềm nhuần ngón chân ngậm vào tro miệng. Tô Tử Duyệt nhô hết 1 tiếng, chỉ cảm thấy 1 cổ cảm giác ma ngứa giống như điện lưu theo mũi chân thẳng hướng đến tro lòng, nàng ko khỏi cả người rung rung 1 chút- Người điên àh... bản muốn chết...

— Nào có người như người đi ngại chính mình bản, gia cũng ko ghét bỏ người, người sợ cái gì?- Đầu sói cười xấu xa nheo âm hạch có chút đột khởi của Tô Tử Duyệt 1 phen.

— Người thật phiền, làm hay ko? Ko làm liền đi ngủ- Tô Tử Duyệt ý đồ đem bàn chân bị hấn bắt lấy theo tro tay hấn chứng cứ đi ra, nhưng thử vài lần đều là phí công.

Chỉ nghe Đầu sói nói- Gia hôm nay sẽ cho người cầu gia dừng lại- Đầu sói nói xong, liền bắt đầu càng thêm ra sức khiêu khích Tô Tử Duyệt. Hấn ghé vào trên thân Tô Tử Duyệt, theo nàng trước ngực vậy chỗ phần hồng bắt đầu tỉnh tể hôn, rồi mới 1 đường hôn kéo xuống chỗ u cốc dưới thân nàng. Hấn ngậm ở tiểu hạch bởi vì hưng phấn mà có chút nhô lên của nàng, dùng răng nanh nhẹ nhàng mà cắn.

Tô Tử Duyệt bị hấn đùa nhin ko được phát ra nức nở thanh như tiểu thú, điều này làm cho Đầu sói càng thêm hưng phấn, chỉ cảm thấy gậy thịt dưới thân đã muốn cường giống như là muốn nổ tung. Hấn lấy tay ma sát chỗ lỗ nhỏ phần quy đầu của tiểu huynh đệ nhằm giảm bớt áp lực. Lúc này, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên làm ra 1 cái động tác khiến Đầu sói cảm thấy phi thường giật mình, nàng thế nhưng đem hấn phủ ở dưới, rồi mới từng chút 1 ngồi ở trên thân hấn.

Tô Tử Duyệt cầm thô to gậy thịt của Đầu sói, lấy tay ko ngừng vuốt ve ma sát- Nếu muốn liền cầu ta a- Tô Tử Duyệt nói xong, há mồm ngậm ở thô to quy đầu của Đầu sói, nàng dùng đầu lưỡi lướt nhanh liếm vậy đại gia hỏa.

— Ngô... người, người... a...- Đầu sói thoải mái nheo lại 2 mắt, thân thủ dịu dàng vuốt ve Tô Tử Duyệt mềm mại tóc. 1 bên thở dài- Ân... thật thoải mái... nhanh chóng chút... cấp gia ngậm đi vào...

— Cầu ta a- Tô Tử Duyệt ngậm gậy thịt Đầu sói có chút hàm hồ khó nói.

— Con mèo hoang này, muốn gia cầu người, đi chết đi- Nói xong Đầu sói liền đảo khách thành chủ, hấn dùng tay cổ tỉnh đầu Tô Tử Duyệt, rồi mới động nhanh vòng eo, ở tro miệng Tô Tử Duyệt co rúm đứng lên.

— Ngô... ngô...- Đầu sói động tác ko thương tiếc làm cho Tô Tử Duyệt cơ hồ muốn hít thở ko thông, tro mắt của nàng rất nhanh liền chứa đầy nước mắt. Ko phải nàng muốn khóc, mà là vì tro yết hầu vậy ko thoải mái cảm giác làm cho nước mắt ko tự giác tuôn ra ngoài.

Đầu sói thấy nàng khóc, vội vàng rút ra gậy thịt bản thân, cả người đều có chút co quắp. Hấn bắt an hỏi- Người kp sao chứ? Sao nói khóc liền khóc vậy? Đều là gia ko tốt, người muốn gia chọc người như thế nào? Gia cam đoan cho người thư thái có được ko?

Tô Tử Duyệt được tự do, nhanh chóng thở khí từng ngụm từng ngụm, 1 bên mắng- Tên điên này, nào có người chọc như người? Muốn ghen chết ta sao?

Đầu sói mất điều khiển vuốt vuốt lỗ tai, nói- Gia chỉ là ko kinh nghiệm thôi.

Tô Tử Duyệt xoay tròn mắt suy nghĩ 1 chút rồi mới hướng hấn ngoắc ngón tay, ý bảo hấn đem lỗ tai tới gần. Nàng ở bên tai hấn ko biết tí tách nói vài câu gì, chỉ thấy Đầu sói dùng sức lắc đầu nói- Ko thể.

— Ta cảm thấy có thể, người có cái gì ko thể? Thẹn thùng? Làm cho ta xem đi- Tô Tử Duyệt ôm cánh tay hấn, vậy đẩy đặn bộ ngực ở trên cánh tay của hấn như có như ko cọ xát. Nàng tiếp tục dụ hoặc nói- Khăng định rất thoải mái.

Đầu sói do dự 1 chút, nhưng vẫn bị Tô Tử Duyệt nắn nỉ thuyết phục, hần nói- Vậy người quay qua chỗ khác, khi xong ta kêu người.

Tô Tử Duyệt gật đầu, rất nhanh xoay người. 1 lát sau, liền cảm thấy 1 vật có chút ẩm ướt lạnh lạnh huých đụng thất lưng của mình. Tô Tử Duyệt vội xoay trở lại, chỉ thấy 1 đầu uy phong lẫm lẫm sói to đứng ở trước mặt của mình. Hần tứ chi thời điểm đã ngang bằng ngực Tô Tử Duyệt, hần rất lớn, vừa mới đụng chính mình chính là mũi của hần. Ẩm ướt lạnh lạnh, tỏ vẻ hần rất khỏe mạnh. Lông sắc của hần là xám trắng giao nhau, nhìn rất đẹp, có chút năng động tựa như 1 cái đại cầu đáng yêu.

Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy nhin ko được phốc xuy 1 tiếng cười đi ra, Đầu sói ko biết nài vì cái gì cười, hướng nài lộ ra hàm răng nanh, có chút ý tứ hàm xúc uy hiếp ở tro đó. Tô Tử Duyệt phốc qua ôm cổ hần, nói- Thật đáng yêu a- Nghe được bị hình dung thành đáng yêu, Đầu sói có chút buồn bực nheo lại đôi mắt. Hần trên lưng lông có chút cứng, ko nghĩ ôm lại như vậy mềm mại. Tô Tử Duyệt liền đưa tay lướt xuống dưới bụng hần, nơi đó lông sờ lên xúc cảm nhất định rất tốt.

Tô Tử Duyệt vốn ko có ác ý gì, lại đã quên mất động vật chưa bao giờ hội dễ dàng triển lãm bụng chính mình trước mặt người khác, nơi đó là địa phương bọn hần yếu ớt nhất. Ngay tại tay Tô Tử Duyệt vừa mới đụng tới bụng mềm mại của Đầu sói thời điểm, đã bị hần bỏ nhào vào ở trên mặt đất. Hần dùng chi trước áp vai Tô Tử Duyệt, có chút ko ưng thuận hướng nài lộ ra răng nanh

91. Chương 91

Tô Tử Duyệt đầu tiên là sửng sốt, khả năng bởi vì phía trước nài tiếp xúc qua nam nhân đối với việc triển lãm bụng này mà nói cũng ko có tâm lý gắt gao đặc biệt gì, nài mới đưa đến nài vừa rồi xem nhẹ chuyện này. Đầu sói móng vuốt giẫm bả vai nài rất đau, nài có chút mất hứng nhíu mày nói- Người áp đau ta, buông tay ra.

Đầu sói cũng ko có nghe lời đem tay di dời, bất quá Tô Tử Duyệt cảm giác được sức nặng đặt ở trên vai chính mình giảm bớt. Đầu sói vươn đầu lưỡi, ko có hảo ý liếm 1 chút nụ phấn hồng trước ngực nài. Trên đầu lưỡi của hần có nổi cộm thịt chọc, theo trên thân lướt qua cái loại cảm giác này rất kỳ dị, Tô Tử Duyệt nhin ko được rung rung 1 chút, 1 tiếng rên rỉ ko khống chế được theo bên miệng tràn ra.

Đầu sói dùng cái mũi tách khai 2 đùi của nài, lạnh lạnh mũi tiến đến nơi đó của nài nhẹ nhàng mà khứu. Hần xuất kỳ bất ý vươn đầu lưỡi, liếm qua nài non mềm đóa hoa. Tô Tử Duyệt nhin ko được kẹp chặt 2 chân, hần lông xù đầu cọ sát nơi góc tro đùi mẫn cảm của nài, khiến cho chỗ đó lại tràn ra rất nhiều mật nước. Tô Tử Duyệt đi theo động tác Đầu sói phát ra tiếng rên rỉ êm tai- Ân... nơi đó, mau liếm... ân...

Đầu sói nghe lời toàn tâm toàn ý dùng đầu lưỡi liếm hoa hạc của Tô Tử Duyệt, trên đầu lưỡi hần là đó thật nhỏ thịt chọc quả thực khiến Tô Tử Duyệt điên cuồng, nài rất nhanh đã bị của đầu lưỡi của hần làm cho đê nhất cái cao trào. 2 chân của nài kẹp chặt đầu Đầu sói, thân mình hơi hơi cứng khởi, 1 cổ nóng dịch từ tro tiểu huyết mãnh liệt tuôn ra.

Đầu sói nhin vậy phần nộn tiểu huyết ở trước mặt chính mình mấp máy từng chút 1, rốt cuộc nhin ko được 1 động thân đem cực đại gây thịt của mình sáp nhập tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt. Hần cúi đầu, nhin tiểu huyết Tô Tử Duyệt đem thô to gây thịt của mình từng chút chút 1 nuốt vào, nài dâm mị hình ảnh làm gây thịt hần lại lớn thêm mấy phần.

— Ân... thật lớn...- Lúc gây thịt Đầu sói hoàn toàn nhập vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt thời điểm, nài phát ra khuấy khoả tiếng thờ dài. Hần tráng kiện gây thịt đem tiểu huyết nài lấp tràn đầy, Tô Tử Duyệt thân thủ ôm lấy cổ của hần, hai chân quăn ở thất lưng của hần, chuẩn bị nghênh đón hần tiến công.

Tro yết hầu Đầu sói phát ra “Cô lỗ lỗ” tiếng vang, xem ra là bị nài kẹp thật sự thoải mái. Lúc Tô Tử Duyệt nhắc chân ôm lấy thất lưng của hần thời điểm, tiểu huyết của nài đi theo động tác nhắc chân mà buộc chặt. Đầu sói bởi vì tiểu động tác này mà gầm nhẹ 1 tiếng, liền khẩn cấp co rúm. Hần ở tro tiểu huyết

gấp trí của Tô Tử Duyệt như vậy dứt khoát hẳn hoi mở 1 trận thiên địa của mình, vậy trắng kiện quy đầu ko chút khách khí đánh vỡ hoa hành của nàng trực tiếp đụng tới cổ tử cung.

Tô Tử Duyệt bị hấn đâm cho liên tục cầu xin tha thứ nói- A... nhẹ chút... ân... muốn chết a...- Nàng cúi đầu, liền phát hiện đi theo hấn mỗi 1 lần xâm nhập, bụng của mình đều bị hơi hơi đỉnh khởi, ko khó tưởng tượng vậy căn gây thịt tro cơ thể của mình có bao nhiêu hung mãnh. Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt cảm thấy tro bụng của mình giống như là bị hòa tan, 2 chân cũng mềm đến 1 tia khí lực cũng ko có.

Đầu sói mặc kệ Tô Tử Duyệt cầu xin, hấn bay nhanh chớp lên vòng eo, lấy 1 loại tốc độ cực kỳ điên cuồng chọc làm tiểu huyết non mềm của Tô Tử Duyệt. Hấn thường thường dùng đầu lưỡi liếm bộ ngực cùng cổ của Tô Tử Duyệt, hấn tựa hồ đặc biệt thích cắn cổ mảnh khảnh của Tô Tử Duyệt, luôn ở nơi đó lưu luyến. Tô Tử Duyệt có chút lo lắng hấn động tình thời điểm hội ko cẩn thận há miệng cắn đứt cổ của mình, loại lo lắng tính mạng này làm cho Tô Tử Duyệt trở nên càng thêm miễn cưỡng. Nàng cảm thấy lỗ chân lông toàn thân của mình tựa hồ đều là mở ra. Nàng gắt gao câu cổ của hấn, dùng mặt cọ đầu lông xù của hấn.

— Ân... ta ko được... chậm 1 chút a... người muốn giết chết ta sao... ân... giết chết ta đi... làm cho ta ra... a...- Tô Tử Duyệt dùng sức đóng đưa vòng eo, cố gắng đón ý nói hòa động tác Đầu sói. Nàng chỉ cảm thấy Đầu sói mỗi 1 hạ đều đánh vào địa phương yếu ớt nhất của nàng, đâm cho nàng 1 trận xui huyễn. Chính mình thật giống như tùy thời đều hít thở ko thông, Tô Tử Duyệt há miệng, cố gắng hô hấp ko khí. 1 tia nước bọt ko kịp nuốt xuống thuận khoe miệng của nàng chậm rãi thẳng hạ, nàng lại trầm đắm ở tro biển dục vọng hồn nhiên bất giác.

— A... muốn ra... a a a — Đi theo khoái cảm tích lũy, Tô Tử Duyệt lại 1 lần đến cao trào. Tay của nàng siết nhéo đám lông sau cổ Đầu sói, tiểu huyết bay nhanh co rút lại, giống như là muốn nuốt vào gây thịt Đầu sói. 1 cổ nóng bỏng yêu dịch theo tro mật huyết phun ra, lướt ở trên gây thịt kiên đỉnh của Đầu sói.

Đầu sói gầm nhẹ 1 tiếng, ko để ý còn tại cao trào tro run run Tô Tử Duyệt, rồi đột nhiên nhanh hơn tốc độ co rút cùng lực va đập. Tô Tử Duyệt tựa như điên thất thanh hét chói tai- Muốn chết... dừng lại! Ngừng...

Đầu sói mới mặc kệ là đó, hấn ngậm ở cổ của nàng, làm cuối cùng tiến lên. Ngay tại Tô Tử Duyệt run run như co rút thời điểm, đầu sói thẳng lưng 1 tiến, vậy kịch liệt khoái cảm nhanh chóng hướng về phía trước kéo lên, 1 cổ đậm trù tinh dịch đều phun ở tro tử cung Tô Tử Duyệt. Hấn sau khi bắn xong đem gây thịt rút ra, tuy rằng vừa mới bắn qua 1 sóng, nhưng gây thịt của hấn cũng ko có bởi vậy mà mềm nhũn.

Tô Tử Duyệt thấy cái vật ma sát kia cuối cùng cũng theo tro cơ thể của mình ly khai, nàng vừa thở phào ra thời điểm, đã bị Đầu sói dùng chân trước lật người lại. Tô Tử Duyệt cả người mềm như 1 đoàn bông, chỉ có thể tùy ý Đầu sói bài bố. Đầu sói làm cho nàng quỳ nằm úp sấp ở trên mặt đất, ngay tại Tô Tử Duyệt còn chưa kịp có phản ứng xảy ra chuyện gì thời điểm, Đầu sói huy động khó hạ vậy căn trường thương, tiến quân thần tốc đem nàng xô xuyên qua.

— A...- Tô Tử Duyệt vô lực hét chói tai, tiếng nói có chút khàn khàn- Ko cần... ân... ko cần ngô ... cũng ko thể được...- Đầu sói dài dài đầu lưỡi quét qua lưng Tô Tử Duyệt, chọc nàng cả người chấn động sợ run- Ân... tha ta, ân... có được ko? Hôm nay ko cần... ngô... cầu người...

Đám mềm lông trên cái bụng ấm áp của Đầu sói ko ngừng cọ sát sau lưng Tô Tử Duyệt, vậy tuyệt vời cảm giác rất nhanh khiến cho nàng lại động tình. Nàng giờ phút này đã muốn một ko thể nói, lại vẫn như cũ vô lực lay động vòng eo đón ý nói hòa động tác Đầu sói. Nàng vừa mới bắn qua 1 lần tiểu huyết có vẻ dị thường miễn cưỡng, động tác nuốt gây thịt Đầu sói có vẻ càng thêm thường xuyên. Tinh dịch mà Đầu sói phía trước bắn qua 1 lần lúc này nương theo động tác chảy ra ngoài, cùng đám thủy của Tô Tử Duyệt trộn thành 1 chỗ.

— Ân... ko được... ngô...- Đầu sói từ phía sau có thể càng sâu cắm vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, nàng bị hấn bị đâm cho liên khí lực rên rỉ cơ hồ cũng ko nổi, tựa như mèo con nức nở, chỉ cảm thấy chính mình tùy thời đều có thể ngắt xỉu.

Mà thanh niên sức lực cường tráng Đầu sói, mới nếm thử chuyện mây mưa, đâu dễ dàng chịu bỏ qua? Thẳng đến sau khi Tô Tử Duyệt ở đệ N cái cao trào, bị hấn làm được cho hôn mê, hấn vẫn như cũ ko biết mệt mỏi ở trên thân Tô Tử Duyệt rong ruổi.

92. Chương 92

Ngày kế, Tô Tử Duyệt bị mùi thơm của thịt nướng đánh thức. Nàng sau khi mở đôi mắt thì nằm nhớ lại mọi thứ, phát hiện chính mình căn bản ko nhớ nổi Đầu sói hôm qua là ở thời điểm nào chấm dứt. Nàng trừng mắt liếc về phía đã lang đang nhếch mép nhìn chính mình, nói- Ta đói bụng rồi.

Đầu sói 1 bên đảo que thịt nướng 1 bên nói- Đã nướng chín, có thể ăn.

Tô Tử Duyệt nghe vậy liền nhượng người dậy, liền cảm thấy có ào ạt chất lỏng theo dưới thân của mình chảy ra. Nàng nói- Ko muốn động, người lấy lại đây đi.

Đầu sói vui vẻ mang que thịt nướng đến trước mặt Tô Tử Duyệt, hỏi- Muốn để gia uy người ăn ko?

Tô Tử Duyệt nhìn thấy bộ dáng ăn no thỏa mãn của hắn liền nổi khí, khí hắn đem qua ko biết thương tiếc chính mình, khí hắn ko cho chính mình sờ bụng của hắn. Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt ngấm cơ bụng rắn chắc của hắn, rồi mới nhấc chân đạp qua. Đầu sói cầm ở cổ chân của nàng, căn bản ko cho nàng cơ hội tiếp xúc bụng của mình. Chỉ nghe Đầu sói nói- Cái con mèo hoang này, hôm qua còn chưa đủ sao? Trước ngoan ngoãn ăn cơm nước xong gia cam đoan uy no người.

Tô Tử Duyệt đem cổ chân của mình từ tro tay Đầu sói rút ra, mắng- Đầu heo- Liền xoay người đưa lưng về phía hắn. Đầu sói bị nàng mắng ko hiểu ra sao, cảm thấy bị mắng thành heo làm “Sói cách” (Tư cách sói) của hắn chịu vũ nhục rất nghiêm trọng. Hắn 1 tay đem Tô Tử Duyệt kéo lại gần, 1 bên đứng đắn hỏi- Gia làm sao lớn lên giống heo? Người cấp gia nói rõ ràng.

Tô Tử Duyệt nhìn vẻ mặt nghiêm túc của hắn đầu tiên là sửng sốt, rồi mới bỗng nhiên cười ha hả- Người thực sự cho là vậy sao? Ko phải nói người lớn lên giống, đó là ý tứ chán ghét.

Đầu sói như trước ko làm rõ thì ko buông tha hỏi- Vậy gia làm sao chán ghét?

Tô Tử Duyệt mân mê cái miệng nhỏ ko chút nghĩ ngợi nói- Làm sao đều chán ghét, ko cho ta sờ bụng người là chán ghét nhất.

Đầu sói nhăn mày cẩn thận hỏi tương 1 chút, sao cũng ko ngờ đến chuyện chính mình ko cho nàng sờ bụng. Hắn ko khỏi có chút buồn bực nói- Gia ở thời điểm nào ko cho người sờ soạng?

Tô Tử Duyệt liền đem chuyện hôm qua chính mình muốn sờ bụng hắn liền uy hiếp chính mình, cùng chuyện vừa mới chụp lấy cổ chân của mình liệt kê đi ra. Đầu sói sau khi nghe xong hơi có chút ko biết làm sao nói- Gia chỉ có chút ko quen thôi, vậy lần sau nếu người muốn sờ thì mở miệng nói với gia 1 tiếng, gia cho người sờ.

__ Ta đây hiện tại muốn sờ- Tô Tử Duyệt lúc này tinh thần đã tỉnh táo, 1 xoay người theo trên đệm cỏ ngồi dậy.

Đầu sói kéo qua 1 bàn tay của nàng, phóng tới trên cơ bụng rắn chắc của mình. Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy cơ bắp trên bụng hắn rất cứng, sờ lên xúc cảm tốt lắm. Nhưng này ko phải là thứ Tô Tử Duyệt muốn sờ, nàng liền nói thêm- Ta ko phải muốn sờ thứ này, ta muốn sờ có lông- Đầu sói nghe vậy, liền kéo tay nhỏ bé của Tô Tử Duyệt thuận bụng hắn cơ bắp trật tự rõ ràng 1 đường trượt xuống khố hạ của hắn. Tay Tô Tử Duyệt tự nhiên sờ đến nồng đậm bộ lông chung quanh của hắn, cũng ko thể tránh khỏi việc đụng đến nóng bỏng gia hỏa. Tô Tử Duyệt sợ tới mức rút tay về mắng câu- Biến thái! Ai nói ta muốn sờ cái này? Ta muốn sờ bụng sói của người!

Đầu sói nghe xong có chút tiếc nuối, vốn còn cho rằng vừa rồi là con mèo hoang ko sợ chết hướng chính mình cầu hoang. Hắn đem thịt nướng tro tay đưa cho Tô Tử Duyệt, rồi mới ngoan ngoãn biến trở về sói hình. Hắn nằm ở trên mặt đất, bản thân lộ ra cái bụng màu trắng. Tô Tử Duyệt thấy hắn thật sự đồng ý cấp chính mình sờ, tro lòng bao nhiêu có chút vui mừng. Nàng nâng tay nhẹ nhàng huých đụng mềm mại bụng của hắn, chỉ thấy Đầu sói giật giật móng vuốt, tựa hồ là muốn dè lại chính mình, nhưng vẫn gắng khắc chế xuống.

Tô Tử Duyệt 1 bên chà đạp bụng nhỏ mềm mại của hắn, 1 bên cười nói- Cơ bắp của người đi đâu hết rồi? Sao sờ ko được ta?- Nàng sờ sờ liền cảm thấy Đầu sói phản ứng có chút ko thích hợp, vậy thô to khổ hạ vật đã muốn chậm rãi đứng thẳng lên. Chỉ thấy hô hấp của hắn bắt đầu trở nên ồ ồ đứng lên, ánh mắt nhìn Tô Tử Duyệt cũng trở nên càng thêm sâu trầm.

Tô Tử Duyệt cố ý ko nhìn đến biến hóa sinh lý của hắn, rồi mới tựa đầu lên bụng của hắn, thoải mái mà ăn thịt nướng. Kết quả 1 ngày Đầu sói miễn cưỡng kiên trì đợi Tô Tử Duyệt ăn xong thịt tro tay, liền đem nàng phốc ngã xuống đất, nhẹ nhàng vui vẻ dầm dìa 1 khúc lớn. Hắn giống như là để dành tinh lực quá lâu vậy, có cơ hội liền áp Tô Tử Duyệt làm đứng đắn việc.

Lại trôi qua thêm mấy ngày nữa, Đầu sói chung quy đồng ý mang Tô Tử Duyệt đi gặp phụ mẫu của chính mình. Tô Tử Duyệt sau khi nghe được tin tức này rất vui vẻ, nàng đem vấn đề muốn hỏi ở tro đầu sửa sang lại cho hảo, sợ sẽ lãng quên 1 điều nào đó. Hưng phần qua sau, nàng đột nhiên bắt đầu khẩn trương đứng lên, nói thế nào đối phương cũng là cha mẹ Đầu sói, trên danh nghĩa cũng là bố mẹ chồng của mình, nàng liền như thế đi có phải rất đột ngột hay ko.

Trước khi đi gặp bọn họ, Tô Tử Duyệt cố gắng làm cho chính mình trở nên chỉnh chu hơn. Nàng thúc giục Đầu sói cấp chính mình làm 1 chiếc áo che ngực cùng váy, và 1 đôi giày. Đầu sói ko biết giết chết giống ma quỷ gì, cứ nhiên làm cho nàng 1 bộ váy lông màu tuyết trắng. Bộ váy lông này màu trắng sờ lên xúc cảm rất mềm mại, có điểm tựa lông thỏ cùng mèo con. Liền bởi vì suy nghĩ cá nhân của bản thân, ko biết ma quỷ nhà ai bị lột da.

Tô Tử Duyệt lại bảo Đầu sói đi săn bắn 1 ít con mồi, mà chính nàng tắc đi hái 1 ít trái cây. Hết thấy sau khi chuẩn bị thỏa đáng, 2 người mang là đó đi tới nhà Đầu sói. Nơi ở của cha mẹ Đầu sói cách bọn họ cũng ko xa, sói là động vật thích sống quần cư, điểm này ai cũng rõ. Làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy kinh ngạc là, cha mẹ Đầu sói thế nhưng ở tro nhà sàn.

Đầu sói gõ vang cửa chính, mở cửa là 1 nữ nhân nhìn qua cùng Tô Tử Duyệt ko cách nhau lắm khoảng hơn 20 tuổi. Tô Tử Duyệt nhất thời buồn bực, này muốn nàng làm sao khai khẩu? Đầu sói nhìn qua ít nhất cũng phải hai mươi mấy, cho dù ma quỷ phát dục từ sớm, nàng cũng ko thể thiếu nữ như thế chứ? Nàng đến tột cùng là mấy tuổi sinh ra Đầu sói? Mẫn Mặc tên gia hỏa kia vậy liền ấu nữ cũng hạ thủ được?

Vậy nữ tử thấy Đầu sói bộ dáng có vẻ thật cao hứng, nàng liền bay qua, ý đồ đem cao lớn Đầu sói ôm vào tro lòng. Vừa nói- Tiểu Bảo Nhi, sao lâu rồi ko thăm mama, thật sự làm ta nhớ muốn chết. Đạo này có khỏe ko? Ko ai ăn hiếp người chứ?

Lúc này, theo tro nhà đi ra 1 người nam tử cao lớn anh tuấn, 1 đôi mắt lam sắc cùng đầu sói giống y như đúc, người này khẳng định chính là phụ thân Đầu sói. Hắn nhìn qua so với Đầu sói thành thực rất nhiều, hơn mấy phần khí phách vương giả, rất là cảnh đẹp ý vui. Chỉ nghe hắn cúi đầu khụ 1 tiếng, Đầu sói liền vội vàng đem mẫu thân theo trên thân chính mình đẩy ra, rồi mới vụng trộm ngắm phụ thân liếc mắt 1 cái.

Sau đó nghĩ kĩ lại, đầu sói lại có chút buồn bực. Chính mình rõ ràng ko có làm cái chuyện gì đui lý, hắn chột dạ cái gì? Chính mình lại còn ko duyên cớ ở trước mặt Tô Tử Duyệt đánh mất sĩ diện. Nghĩ đến đây, hắn trừng mắt nhìn phụ thân của mình 1 cái. Đều do hắn từ nhỏ đã ko cho chính mình cùng mẫu thân thân cận, hại chính mình dưỡng thành thói quen, đối mẫu thân hơi chút âu yếm đều cảm thấy có chút chột dạ.

93. Chương 93

Đầu sói đem Tô Tử Duyệt đứng ở phía sau lưng đẩy lên trước mặt cha mẹ của mình, Tô Tử Duyệt có chút xấu hổ nhìn bọn họ, hết sức ko được tự nhiên nặn ra 1 câu- Con chào ba mẹ- Bọn hắn thật sự rất là trẻ. Mẫu thân Đầu sói sau khi nhìn thấy Tô Tử Duyệt đầu tiên là chấn động, rồi mới cười đến miệng ko thể khép lại. Bà cảm giác được Tô Tử Duyệt xấu hổ, kéo tay nàng nói- Con đừng thấy bộ dạng chúng ta nhìn trẻ như vậy, kỳ thật có thể ta đã bằng tuổi mẫu thân con. Lại nói tiếp, tiểu tử nhà ta thế nào? Đối với con có ôn nhu ko? Ta từ nhỏ đã dạy hắn làm thế nào cùng nữ hài tử ở chung.

Tô Tử Duyệt nghe vậy hung hăng trừng mắt liếc Đầu sói 1 cái, hắn mỗi lần ko đem mình làm tới xử tuyệt đối sẽ ko dừng lại, bộ dáng làm sao có nửa điểm ôn nhu. Đầu sói xấu hổ sờ sờ cái mũi dẫn đầu vào phòng. Mẫu thân Đầu sói vội vàng đem Tô Tử Duyệt dẫn vào nhà, rồi mới tiến tiến xuất xuất thu xếp cơm canh.

Ăn cơm thời điểm, Tô Tử Duyệt có chút do dự mở miệng hỏi- Các vị ở Ma đô lâu như thế, nhất định từng gặp qua vị Ma vương tiền nhiệm?

Tô Tử Duyệt hỏi xong, chỉ thấy cha mẹ Đầu sói nhìn nhau 1 cái. Phụ thân Đầu sói ko nói gì, cuối cùng vẫn là mẫu thân hắn khẽ gật đầu. Nàng 1 bên gấp đồ ăn cho Tô Tử Duyệt 1 bên hỏi- Sao đột nhiên hỏi chuyện này?

Tô Tử Duyệt nhìn thoáng qua Đầu sói, chỉ thấy hắn cũng là bộ dạng ko hiểu ra sao. Nàng ở tro lòng tự hỏi có nên đem tình hình thực tế nói với bọn họ, phụ thân Đầu sói nhìn qua bộ dáng rất là khôn khéo, nếu chính mình nói dối khẳng định ông cũng có thể nhận ra được. Nếu nàng muốn bọn họ nói với mình sự thật, chính mình tất nhiên cũng nên thẳng thắn thành khẩn đối đãi. Thế là Tô Tử Duyệt liền đem chi tiết chuyện chính mình vài lần suýt nữa bị ngộ hại bẩm báo, bọn họ sau khi nghe qua đều là vẻ mặt ngưng trọng. Nhất là Đầu sói sắc mặt càng thêm khó coi, chắc là ở rồi rắm Tô Tử Duyệt cùng nam nhân khác.

Sau khi lặng yên rất lâu trôi qua mẫu thân Đầu sói mới nói- Ta từng gặp qua Ma vương thế hệ trước, hắn... là loại người rất cuồng vọng. Cùng Ma vương đại nhân hiện tại hoàn toàn ko giống nhau, hắn ko coi ai ra gì, tàn bạo, rất ko được ma quỷ bên tro Ma đô hoan nghênh. Hắn hoàn toàn ko để ý nữ tử bình thường ko tiếp thụ được ma khí của hắn, đùa bỡn đến chết bao nhiêu là nữ nhân, tất cả đều rất sợ hắn.

Tô Tử Duyệt nghe đến đó ko khỏi sửng sốt, nàng vẫn cho rằng đa số Ma vương ở Ma đô đều tựa như Mẫn Mặc, chịu một nhọc phục vụ đại chúng, lại ko ngờ rằng hắn cư nhiên có 1 phụ thân. Lúc này mẫu thân Đầu sói tiếp tục nói- Ta nhớ rõ lúc ấy Ma đô đã xảy ra 1 khúc phản loạn, có rất nhiều ma quỷ tham gia. Tương ứng có phe phái phản loạn, cũng có 1 vị trung thần bảo hộ Ma vương. Bởi vì lúc ấy ta đang hoài Tiểu Bảo Nhi, cho nên lão công ta ko có tham gia trận ác chiến kia. Cũng may mắn là hắn ko tham gia, bằng ko ta thật ko biết nên làm sao mới tốt đây.

_ Vậy sau cùng thì sao?- Đầu sói xem ra cũng chưa từng nghe qua trường bối nhắc tới chuyện năm đó, có chút khẩn cấp hỏi.

_ Cuối cùng phe phản loạn thua, toàn bộ ma quỷ phản bội tro thế hệ đó đều bị Ma vương giết sạch, 1 tên cũng ko sót lại- Mẫu thân Đầu sói nói.

Tô Tử Duyệt nghe xong thật lâu sau mới hồi thần được, thật ko thể tưởng tượng Ma đô nhìn như bình tĩnh thế nhưng từng phát sinh qua như vậy sự tình. Nàng hỏi mẫu thân Đầu sói- Vậy Mẫn Mặc biết việc này ko?

Mẫu thân Đầu sói lắc đầu nói- Ko biết, nơi này ko có người ghi chép văn tự như vậy, sở hữu chuyện xưa đều là đại đại tương truyền đi xuống. Nếu ko có trưởng lão tựa Ma vương đại nhân nhắc lại, như vậy hắn 8-9/10 sẽ ko biết sự tình đó.

_ Vậy hắn cũng ko biết hắn có 1 lão ba hung tàn?- Tô Tử Duyệt kinh ngạc hỏi.

Mẫu thân Đầu sói lắc lắc đầu, tỏ vẻ nàng cũng ko biết nói gì.

Lúc này, vẫn lặng yên phụ thân Đầu sói mở miệng. Thanh âm của hắn thấp trầm mà hữu lực, hắn nói- Phụ thân Mẫn Mặc so với Mẫn Mặc cường đại hơn rất nhiều, nhưng nghe trưởng lão tro tộc nói rằng hắn là Ma vương cường đại nhất từ trước tới nay, đồng thời cũng là tàn bạo nhất. Chúng ta lúc đầu ko biết Ma vương sức lực ra sao mà kế thừa, cho nên khi biết Ma vương thế hệ đó có cường đại ma lực dị thường khiến cho rất nhiều ma tộc hoài nghi.

_ Vậy người có biết lúc tham gia trận chiến năm ấy có ma tộc nào ko?- Tô Tử Duyệt hỏi.

Phụ thân Đầu sói sau khi chớp đôi mắt suy nghĩ 1 hồi mới nói- Đa số đều là những bộ tộc cầm đầu, bao gồm dơi tinh, kim mãng cùng yêu thụ là tam đại ma tộc, bọn hắn đều bị Ma vương diệt sạch tộc. Còn lại là 1 vài tiểu chủng tộc tham gia, là đó tiểu chủng tộc đại đa số đều còn tộc nhân sống sót, đối với Ma vương mà mấy tiểu chủng tộc đó ko đáng ảnh hưởng.

Tô Tử Duyệt nghe ông nhắc tới kim mãng, ko khỏi tim đập nhanh 1 chút, vội vàng hỏi- Người nói kim mãng bị diệt tộc, nhưng con trước đó ko lâu đã gặp qua. Tuy rằng chỉ có 1 mình hần...- Nàng nói tới đây thanh âm bỗng nhiên nhỏ xuống, mặc kệ cự mãng năm đó tuy thành công thoát đi việc bị Ma vương đuổi giết cả tộc, nay hần đã chết. Chính mình còn ở nơi này ý đồ làm sáng tỏ cái gì? Nghĩ đến đây, nàng ko khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

Phụ thân Đầu sói nhìn Tô Tử Duyệt 1 cái, cái gì cũng chưa nói. 1 lát sau, Tô Tử Duyệt lại hỏi mẫu thân Đầu sói nói- Người có biết sự tình vị ma hậu năm đó ko? Nàng có phải thích 1 người tro bộ tộc kim mãng, rồi bị Ma vương ra tay chia rẽ hay ko?

Mẫu thân Đầu sói chống cằm suy nghĩ 1 hồi, nói- Chuyện này ta ko biết, bắt quá nghe nói Ma Vương đại nhân hiện tại cũng giống như Ma vương trước đó mồ côi từ tro bụng mẹ. Cũng chỉ là nghe nói, ko biết có phải là sự thật ko.

Tô Tử Duyệt nghe xong khiếp sợ há to miệng, sau 1 lúc lâu mới nói- Vậy phụ thân của hần làm sao chết? Chẳng lẽ Mẫn Mặc kỳ thật là người của bộ tộc kim mãng?

Mẫu thân Đầu sói bộ dáng cũng có vẻ rất hứng thú, bất quá là 1 bản tính mà hiếm có nữ nhân nào ko có. Phụ thân Đầu sói hợp thời thanh thanh cổ họng, đánh gãy phán đoán này của 2 người. Ông nói- Các người đừng đoán mò, tuy rằng ma Vương đại nhân là mồ côi từ tro bụng mẹ, nhưng của hần huyết thống ko có vấn đề gì.

Đề tài đến nơi đây liền chấm dứt, Tô Tử Duyệt ko biết làm sao thở dài, là do chuyện trần chi ma nát kê phỏng chừng Mẫn Mặc chính mình còn ko biết. Nàng ko biết có nên nói với hần hay ko, tuy rằng mỗi người đều có quyền lợi biết thân thể của mình, nhưng chuyện cũ lại có chút ko mấy tốt đẹp, ko biết Mẫn Mặc có thể chịu công nhận 1 lão ba ko được hoan nghênh lắm này ko.

Lúc này vẫn lặng yên Đầu sói bỗng nhiên mở miệng hỏi- Phần quan trọng nhất 2 người chưa nói nha, năm đó vì cái gì lại có nhiều ma tộc phản kháng vị Ma vương kia như vậy? Liền bởi vì hần tàn bạo? Ma quỷ tro Ma đô từ trước đến nay đều là khuất phục cường đại ma quỷ, tuyệt đối sẽ ko bởi vì 1 cái lý do tàn bạo mà ngu xuẩn đi khởi xướng 1 đại hình chiến đấu như vậy.

Phụ thân Đầu sói có chút thương thức nhìn nhi tử của mình 1 cái, nói- Đích thực, nhưng nguyên nhân trận chiến năm đó đến nay vẫn chưa xác thực. Đại đa số đều đoán là bộ tộc dơi tinh muốn làm phản, nhưng giống như người nói, có thể làm ma quỷ nghe lời từ trước đến nay chỉ có sức lực, quyền thế là 1 thứ chúng ta cho tới bây giờ vẫn luôn thống nhất tuân theo. Thế là liền sinh ra suy đoán thứ 2.

94. Chương 94

Phụ thân Đầu sói nói tới đây dừng 1 chút, cầm lấy cốc nước trên bàn do mẫu thân đầu sói gọt khắc làm ra uống 1 ngụm. Hần là 1 người rất biết kể chuyện xưa, biết làm thế nào nắm khẩu vị thính giả. Giờ phút này đại gia đều khấn trương chăm chú nhìn hần, muốn hần nói nhanh phần quan trọng nhất.

Chỉ nghe phụ thân Đầu sói ko nhanh ko chậm nói- Suy đoán thứ 2 chính là Ma đô vương sở dĩ có thể cường đại như vậy, nguyên nhân là vì bọn hần nắm giữ nào đó sức lực, Ma vương đời trước phát hiện bí mật này, cho nên hần phá lệ cường đại. Mà bộ tộc dơi tinh cùng kim mãng cơ duyên xảo hợp nên biết bí mật Ma vương, liền hợp lực dục thủ nhi đại chi, muốn chiếm lấy sức lực thần bí ấy. Nhưng bọn hần đều thất bại, đầu lĩnh biết bí mật này hần đã bị diệt khẩu. Mà con vừa mới nhắc tới kim mãng...- Nói tới đây, phụ thân Đầu sói ý tứ nhìn Tô Tử Duyệt 1 cái.

Tô Tử Duyệt thở dài đáp- Hần đã chết, đến nỗi hần biết bí mật này hay ko con cũng ko biết, tóm lại hần cái gì cũng chưa nói với con- Tô Tử Duyệt nói tới đây, bỗng nhiên nghĩ đến có ai tựa hồ cùng chính mình nhắc qua loại sức lực thần bí này. Là tiểu hồ ly! Lúc ấy ở nơi ở cự mãng, hần dựa vào gì mà đoán được điểm này.

Lại là tiểu hồ ly, hẳn có phải là nội gian Mẫn Mặc nói hay ko? Tô Tử Duyệt tinh tế suy nghĩ 1 chút, tiểu hồ ly là Mẫn Mặc vẫn luôn mang theo trên người, hẳn ko có cơ hội cùng kẻ thần bí đang ẩn nấp kia liên hệ. Từ góc độ nhìn cá nhân của nàng, nàng ko muốn nghĩ đến phương diện này, nàng tình nguyện tin tưởng đó là hỏa hồ trí tuệ. Như vậy cười khê đáng yêu mỹ thiếu niên, ko nên sống ở tro là đó âm mưu.

Lần gia yến này bởi vì đề tài mà Tô Tử Duyệt đưa ra khiến có chút trầm trọng, như vậy nàng cảm thấy rất áy náy. Ăn cơm xong, Đầu sói liền đứng dậy cáo từ. Trước khi đi mẫu thân Đầu sói cho bọn họ rất nhiều hương liệu, này đều là chính bà ngày qua ngày phát hiện. Cuối cùng, bà tựa như toàn bộ bà mẹ tro thiên hạ, kéo lại tay con dâu của mình, cùng Tô Tử Duyệt nói lời cần nói.

Bà đối Tô Tử Duyệt nói- Tiểu tử nhà ta tuy rằng tùy tiện, nhưng là loại người rất tốt, cho nó chút thời gian con sẽ thấy. Con có thể lựa chọn nó ta rất cao hứng, người làm cha mẹ luôn luôn chút tư tâm, ta nói với con theo tư cách là mẫu thân nó, ta rất hy vọng con có thể yêu nó. Ta biết ta nói như thế có chút ích kỷ, nhưng là...

Tô Tử Duyệt vụng trộm ở nội tâm phiên cái xem thường, tâm nói rõ ràng là do nhi tử bà đem ta cướp lấy, sao lại chuyển ngược thành ta tuyển. Nàng đối mẫu thân Đầu sói nói- Con có thể hiểu rõ cảm thụ của người, nhưng tình cảm là loại sự tình ko ai nói trước được, ta chỉ có thể nói ta sẽ hết sức.

Bái biệt cha mẹ Đầu sói, Tô Tử Duyệt cùng Đầu sói đôi tân hôn tiểu vợ chồng liền lên đường trở về nhà. Tô Tử Duyệt đi vài bước liền ko đi nổi, nàng kéo cánh tay Đầu sói mang chút ý tứ làm nũng nói- Ta mệt, người biến thành sói chở ta đi nha?

— Làm sao đi được? Nơi này tùy thời đều có lang tộc đi qua, nếu để cho bọn hắn thấy, gia sĩ diện còn đâu nữa?- Tuy rằng Tô Tử Duyệt làm nũng khiến cho Đầu sói cảm thấy rất vui, nhưng hắn vẫn cảm thấy sĩ diện là trọng yếu. Suy nghĩ 1 chút, hắn chiết trung nói- Muốn gia ôm người đi ko?

— Ai muốn người ôm? Ta sẽ cưới người đi- Tô Tử Duyệt ko được thuận liền ko bỏ qua nói.

— Đi, gia trở về cho người cưới đủ mà- Nói xong, Đầu sói liền đem Tô Tử Duyệt bế lên, bước nhanh chạy về nơi ở. Thế là Tô Tử Duyệt bị ép “Cưới” đầu sói cả đêm, cơ hồ vận gãy cả eo thon nhỏ.

Sau khi qua mấy ngày, Tô Tử Duyệt thông qua báo đen canh giữ nơi phụ cận lang tộc tìm đến Mẫn Mặc. Đầu sói nhìn thấy Mẫn Mặc liền mất hứng hướng hắn thử nhe răng nanh, rất là bất hữu bộ dáng. Mẫn Mặc cũng ko cùng hắn so đo, tính tình này hiển nhiên ko phải theo lão ba hắn người đó di truyền qua.

Tô Tử Duyệt cùng Mẫn Mặc ở tro rừng tìm chỗ địa phương yên lặng ngồi xuống, Tô Tử Duyệt trước hết hỏi tình hình gần đây của nhân ngư cục cứng. Mẫn Mặc nghe tới chuyện nàng hỏi cục cứng, trên trán khắc chế ko được nhảy ra 2 căn gân xanh, hắn hít sâu 1 hơi nói- Tốt lắm, ít nhất so với ta tốt hơn nhiều.

Tô Tử Duyệt nghe xong “Ha ha” cười trêu ghẹo hắn nói- Làm cha ko dễ phải ko?- 2 người sau khi qua lại chuyện phiếm 1 hồi, Tô Tử Duyệt mới đưa câu chuyện kéo đến chính đề thượng. Nàng đem từ cha mẹ Đầu sói nơi đó nghe được từng thứ báo cáo lại cho Mẫn Mặc nghe, tro đó cũng bao gồm chuyện phụ thân, nhưng lại che giấu chuyện suy đoán của mình đối tiểu hồ ly. Mẫn Mặc ko ngờ rằng Tô Tử Duyệt lúc này còn để ý chuyện của mình, tro lòng rất là cảm động. Sau khi nghe xong, hắn liền lặng yên.

Tô Tử Duyệt biết lập tức nói với hắn như thế nhiều, hắn khẳng định rất khó nhận. Nàng hỏi- Mấy chuyện đó người 1 chút cũng chưa từng nghe nói qua?

Mẫn Mặc gật gật đầu.

— Vậy 2 cái nội vụ ko phải nhìn người trưởng thành, bọn hắn ko nói?- Tô Tử Duyệt có chút ko hiểu hỏi.

Mẫn Mặc nói- Ko nói. Tuy rằng là nhìn ta trưởng thành, nhưng là quan hệ quân cùng thần, bọn hắn sẽ ko dám nói.

Tô Tử Duyệt thở dài nói- Ta vừa rồi cùng người nói là đó cũng đều là người khác kể lại thôi, ko phải toàn bộ đều đúng sự thật, chuyện phụ thân người người cũng đừng để tro lòng.

Mẫn Mặc nghe nàng nói như thế ko khỏi mặt giãn ra cười, hắn nâng tay xoa tóc Tô Tử Duyệt, nàng tóc dạo này lại dài ko ít. Hắn nói- Nguyên lai người là đang lo lắng chuyện này, ta ko phải vì chuyện của ông mà ko vui. Ông là ông ta là ta, chúng ta là 2 thân thể bất đồng, ta sẽ ko lẫn lộn. Ta vừa rồi chỉ là suy nghĩ

chuyện bọn hắc nói sức lực thần bí, bọn hắc nói ta là mồ côi từ tro bụng mẹ, cái này càng có thể nói rành rành vì cái gì ta đổi chuyện Ma đô biết rất ít. Có lẽ cha ta ra đi vội vàng, có 1 chút việc chưa kịp công đạo với ta.

Tô Tử Duyệt gật gù đầu, rồi mới đột phát kỳ nói- Người nói xem, mẫu thân người hiện tại có thể đang ở tro xã hội nhân loại sống tốt ko? Nếu có thể tìm được nàng thì có thể hỏi ra được gì đó hay ko?

Mẫn Mặc cười khở 1 chút nói- Làm sao tìm?

Tô Tử Duyệt thở dài 1 chút, rồi mới nói thêm- Đều tại người giết cự mãng, cho dù người hận hắc đem hắc giam lại có sao đâu, bằng ko cũng có thể hỏi ra được gì đó- Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt, biết nàng nội tâm vẫn luôn thầm oán chính mình, vì vậy ko nói gì. Tô Tử Duyệt đột nhiên nói- Nếu nói năm đó liên thủ là kim mãng cùng dơi tinh, vậy bằng hữu phụ thân cự mãng có khả năng là người bộ tộc dơi tinh ko? Hắc đối cự mãng nói qua hắc từng mang cự mãng tránh né thượng mặc cho Ma vương đuổi bắt, nhưng hắc nói nguyên nhân là Ma vương muốn cướp mẫu thân cự mãng. Người nói có khả năng là tên biên bức kia lừa cự mãng, hoặc là phụ thân Đầu sói đoán sai, ko phải vì sức lực thần bí mà là vì nữ nhân.

Mẫn Mặc sau khi nghe xong gương mặt sáng ngời, nói- Khả năng này rất lớn, nếu có thể tìm ra dấu vết gì để lại chứng minh suy đoán của người liền tốt rồi.

Tô Tử Duyệt hỏi- Vậy bị người thần bí giết chết thì thể thượng có lưu lại dấu răng giống vampire hay gì đó ko? Nếu căn cứ theo như thế có được coi là chính xác ko?

Mẫn Mặc lắc đầu nói- Kp có, bọn hắc là bị ma khí gây thương tích. Nhưng cũng rất có thể là hắc vì che giấu thân phận mới làm như thế, dù sao nếu lưu lại dấu răng thân phận của hắc liền bại lộ.

95. Chương 95

Tô Tử Duyệt đứng lên, đôi tay nắm chặt cấp chính mình bơm hơi rồi mới nói- Cũng chỉ có thể từ từ tìm sơ hở, nhưng dù gì cũng có cố gắng tìm hiểu, cách thành công sẽ ko xa. Cố lên!

Mẫn Mặc đem hình ảnh lúc này của Tô Tử Duyệt lưu ở tro đáy mắt, khỏe miệng nhin ko được hơi hơi giơ lên, nàng mấy ngày nay tựa hồ vẫn luôn tiêu trầm. Mẫn Mặc nhin ko được thân thủ lôi kéo, Tô Tử Duyệt liền ngã ngồi ở tro lòng hắc. Rất lâu ko bị hắc như vậy ôm qua, nàng có chút ko quen giặt người, rồi mới liền nhớ tới. Mẫn Mặc gất gao vòng nàng, đề thấp thanh âm nói- Để cho ta ôm 1 cái, đã lâu rồi chưa được ôm người.

Mẫn Mặc lúc này có chút động tác làm nũng khiến cho Tô Tử Duyệt do dự 1 chút, sau đó liền kệ hắc vậy. Mẫn Mặc tựa đầu để ở chỗ gáy Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng cọ 2 hạ nói- Có biện pháp nào có thể khiến người ko còn hận ta ko?

Tô Tử Duyệt nói- Ta ko hận người.

_ Vậy thích ta ko?- Mẫn Mặc có chút được 1 tác lại muốn tiến 1 thước hỏi.

_ Ko biết...- Tô Tử Duyệt do dự 1 chút mới đáp.

_ Trước kia ko phải như thế này- Mẫn Mặc nói.

Tô Tử Duyệt ko biết nên thế nào trả lời hắc, cho nên đành phải lựa chọn bảo trì lặng yên.

Mẫn Mặc đặt tay chậm rãi ở kiều đòn Tô Tử Duyệt, hắc vuốt phẳng lớp da lông phủ bên ngoài nói- Tuyệt thô, hắc thể nhưng nhần tâm xuống tay. Nếu người thấy bộ dáng bọn nó, nhất định ko đành lòng đem lớp da lông này xuyên ở trên thân. Dù sao hiện tại cũng ko có việc gì quan trọng, ko bằng mang người qua bên kia đi dạo 1 chút thế nào?

Tô Tử Duyệt quay lại chủ Mẫn Mặc 1 quyền, sắc giọng- Người thật là đáng ghét, êm đẹp nói mấy thứ đó làm gì, chớ dọa người.

Mẫn Mặc tay lại hạnh kiểm xấu lướt qua trước ngực nàng, bị Tô Tử Duyệt cản trở về. Mẫn Mặc nói- Dọa người liền thoát đi, ta ko thích người xuyên quần áo người khác làm cho người.

— Vậy người làm cho ta 1 bộ đi- Tử Duyệt nói.

— Cho dù là loại lông thú quý hiếm nào, chỉ cần người nói ra, ta liền tìm cho người- Mẫn Mặc nói. (Mẫn đại gia ah!!! – Milk)

— Quên đi, nào có đạo lý nào quân vương xách đao đi giết con dân của mình- Tô Tử Duyệt nói.

Mẫn Mặc ko tiếp lời của nàng, mà là nói- Ta mang bọn hần đến đây, bọn hần sẽ biết vị trí của người.

Tô Tử Duyệt đầu tiên là sững sốt 1 chút, rồi mới phản ứng lại- Người là nói 2 cái nội vụ kia? Người hoài nghi bọn hần?

— Là do ta muốn bài trừ khả năng chính là bọn hần- Mẫn Mặc nói tiếp.

Tô Tử Duyệt có thể hiểu rõ hần nội tâm hần nghĩ gì, dù sao cũng là người nhìn chính mình trưởng thành, hần nhất định ko hy vọng bọn hần chính là nội gian, cho nên trước hết thử bọn hần, muốn bài trừ khả năng là bọn hần. Nhưng nàng lập tức nghĩ đến vấn đề an nguy của mình, lớn giọng nói- Vậy nếu là thật, ta phải làm sao đây?

Mẫn Mặc đem Tô Tử Duyệt ôm sát, nói- Chúng ta ko thể luôn ở vị trí bị động, cần phải nhanh bắt được bọn hần, ta chỉ có thể thử.

Tô Tử Duyệt thở dài nói- Hazz, quên đi, ai kêu ta muốn làm Vương hậu chứ. Chỗ ta có câu: Ta ko vào địa ngục, ai vào địa ngục? Bất quá nói ngược lại, người có thể bảo vệ tốt ta ko đó, ta còn muốn lưu mạng báo thù rửa hận nữa. Ta lỡ như có cái gì ko hay xảy ra, thành quỷ cũng ko bỏ qua người.

Mẫn Mặc ban qua đầu Tô Tử Duyệt, ko nói 2 lời liền đối cánh môi đỏ thắm củaa nàng hôn đi xuống. Hần ko lưu tình chút nào công thành đoạt đất, răng cắn cánh môi mềm mại của nàng. Rồi mới dùng đầu lưỡi khiêu khai 2 hàm răng thẳng đều của Tô Tử Duyệt, tìm được cái lưỡi thơm tho của nàng ko ngừng mà khiêu khích.

— Ngô... người...- Tô Tử Duyệt chỉ có thể phát ra chút kháng nghị thanh.

Mẫn Mặc sợ nàng trốn, liền lấy tay nắm sau ót của nàng, chặt đứt đường lui của nàng. Tô Tử Duyệt bị Mẫn Mặc hôn, hần đầu lưỡi linh hoạt câu cái lưỡi của nàng, làm cho nàng ko tự giác liền bắt đầu đáp lại nụ hôn của hần. 2 người đầu lưỡi dây dưa cùng 1 chỗ, trao đổi lẫn nhau nước bọt. 2 người hôn tới vong tình thời điểm, chợt nghe 1 tiếng ho khan ko ứng thuận.

Vậy thanh âm nghe như là Đầu sói, Tô Tử Duyệt nhất thời sinh ra 1 loại cảm giác sau lưng chông vụng trộm rồi bị người bắt gian ngay tại giường. Nàng vội vàng né đầu muốn đi xem rốt cuộc là cái tình huống gì, nhưng đầu lại bị Mẫn Mặc gắt gao khống chế. Dưới tình thế cấp bách nàng liền cắn Mẫn Mặc 1 ngụm, thẳng đến huyết tinh hương vị ở tro miệng tản ra, Mẫn Mặc mới ko tình nguyện buông ra nàng.

Mẫn Mặc xoa xoa vết máu trên môi, đối Đầu sói nói- Nhìn như thế lâu đều ko lên tiếng, ta còn cho rằng người sẽ vẫn xem tiếp được.

Tô Tử Duyệt miệng dính ko ít máu Mẫn Mặc, nếm thử thì thấy có 1 chút hương vị ngọt ngào. Tô Tử Duyệt nhìn ko được đem ánh mắt dừng ở phần môi Mẫn Mặc bị cắn phá, đang xác định rốt cuộc là hương vị máu của hần cùng người khác ko giống nhau, hay là chính mình sinh ra ảo giác.

Đầu sói nhìn Tô Tử Duyệt ngay trước mặt mình còn mình mục trường đắm nhìn chăm chú miệng nam nhân khác, chỉ cảm thấy tro bụng có 1 đoàn hỏa ko ngừng hướng lên trên chạy qua. Hần ko thềm để ý Ma vương còn đứng đó, đi tới 1 tay kéo Tô Tử Duyệt vào tro lòng mình, khiển trách- Còn xem nữa? Ăn ngon như vậy sao? Làm như miệng Gia người chưa từng ăn qua.

Tô Tử Duyệt lúc này mới hồi phục tinh thần lại, có tật giật mình nàng cũng ko dám thay chính mình biện giải, xấu hổ hướng Đầu sói hắc hắc cười ko ngừng. Đầu sói trừng mắt liếc hần 1 cái, rồi mới đem nàng từ dưới bệ lên, 1 bên vừa đi vừa nói- Gia nếu ko tới tìm người, người thật ko quay về?

— Ta ko có, chính là nói 1 hồi liền quên mất thời gian- Tô Tử Duyệt có chút chột dạ nhìn Đầu sói 1 cái.

Đầu sói nói- Người có mấy nam nhân gia mặc kệ, nhưng hiện tại người chỉ có 1 mình gia thui, gia ko cho phép người muốn nam nhân khác.

__ Bá đạo- Tô Tử Duyệt mân mê cái miệng nhỏ nhắn than thở 1 câu.

__ Đừng nghĩ người nhỏ giọng nói chuyện gia liền nghe ko thấy- Đầu sói thanh âm ở trên đỉnh đầu Tô Tử Duyệt vang lên. Tô Tử Duyệt ở nội tâm phiên cái xem thường, rồi mới hướng Mẫn Mặc phát phát tay. Chợt nghe Đầu sói nói- Còn xem nữa? Luyến tiếc đến thế sao?

Mẫn Mặc nhìn bọn họ bóng dáng đi xa, Tô Tử Duyệt độ ẩm giống như còn tro lòng của mình. Tô Tử Duyệt lúc trước khi xuất hiện hần vẫn chỉ luôn ở 1 mình, có thể khi đó lại ko biết thế nào là cô đơn. Nhưng sau khi gặp phải nàng, nếu nàng ko tại bên người, hần sẽ cảm thấy nội tâm có chút vắng vẻ. Mẫn Mặc ngồi 1 mình rất lâu mới đứng dậy rời khỏi.

Đầu sói sau khi mang Tô Tử Duyệt về nhà, đem nàng phóng tới trên đệm cỏ mềm mại cả người liền đặt ở trên thân Tô Tử Duyệt. Hần 1 câu vô nghĩa đều ko có liên hôn ở môi Tô Tử Duyệt, giống như là muốn đem hương vị Mẫn Mặc còn lại ở trên thân nàng tẩy đi. Hần điên cuồng cắn môi Tô Tử Duyệt, hôn nàng khiến ko thể hô hấp. Tới lúc môi Đầu sói rời khỏi, môi Tô Tử Duyệt đã muốn hơi sưng đỏ lên.

Tô Tử Duyệt sờ môi của mình có hơi hơi đau đớn nói- Người thật là, nhẹ chút sẽ chết a -- Ko đợi nàng nói xong, Đầu sói đã xốc lên váy của nàng, đem vậy kiên đỉnh gây thịt sáp nhập hoa huyết của Tô Tử Duyệt. Tuy rằng phía trước vừa mới hôn môi qua, nhưng hoa huyết phía dưới của nàng cũng ko đủ ướt át, cho nên Đầu sói tiến vào thời điểm nàng liền thét lên

96. Chương 96

Tô Tử Duyệt ngũ quan thống khổ dồn thành 1 chỗ, nàng cố gắng thả lỏng thân thể của chính mình để cát chứa gây thịt thật lớn của Đầu sói. Đầu sói ko có chút ý tứ thương tiếc Tô Tử Duyệt, sau khi tiến vào nàng liền bắt đầu mãnh liệt đưa đẩy đứng lên. Đôi tay Tô Tử Duyệt siết chặt đệm cỏ dưới thân, cắn răng thừa nhận va chạm của hần. Sau khi Đầu sói đưa đẩy mười mấy hạ, nàng mới dần dần cảm giác thoải mái đứng lên, lúc này dưới thân cũng có nhiều mật nước chảy ra hơn.

Đêm nay Đầu sói giống như là chứng minh quyền sở hữu của mình, bá đạo muốn Tô Tử Duyệt cả đêm. Ngày thứ 2 Tô Tử Duyệt ngủ thẳng đến trưa, cả người đau nhức 1 chút cũng ko muốn động. Tô Tử Duyệt sau khi tỉnh lại hô 2 tiếng, phát hiện Đầu sói ko có ở nhà. Nàng nhất thời khấn trương đứng lên, bởi vì hôm qua Mẫn Mặc dẫn theo người có thể là nội gian đến, nàng sợ ko có Đầu sói ở bên cạnh sẽ có người đối chính mình bất lợi.

Đầu sói kỳ thật chỉ là tựa thường ngày tới lui ra ngoài săn bắn, nhưng là tro khoảng thời gian này đối với Tô Tử Duyệt mà nói, có vẻ là như vậy dài lâu. Nàng lo lắng chờ ở cửa động, thời điểm thấy bóng dáng Đầu sói khiêng con mèo xuất hiện ở tro tâm nhìn của mình, nàng liền chạy vọt ra, nhào vào tro lòng Đầu sói.

Đầu sói bị động tác thành linh của nàng làm ạc danh kỳ diệu, nguyên bản cho rằng chính mình hôm qua như vậy thô lỗ đối với nàng, nàng hôm nay nhất định hội tức giận, cho nên hần cố ý ra ngoài bắt bằng được con mèo nàng thích ăn nhất. Lại ko ngờ rằng Tô Tử Duyệt chẳng những ko có phát cáu, xem ra tựa hồ còn ý lại chính mình. Đầu sói nghĩ như vậy, ko khỏi nhếch miệng cười. Nguyên lai con mèo hoang này thích thô bạo, xem ra chính mình sau này phải càng thêm cố gắng mới được.

Đầu sói buông ra con mèo, ở miệng Tô Tử Duyệt vỗ 1 chút nói- Mới ko thấy gia 1 chút, đã nhớ rồi sao?

Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc hần 1 cái rồi nói- Người sao giờ mới trở về? Đạo này người ko được chạy loạn, nếu ko thì ra ngoài cũng phải mang theo ta.

Đầu sói sau khi nghe Tô Tử Duyệt nói xong hơi hơi sững sốt, xem biểu tình của nàng việc này tựa hồ rất nghiêm trọng, hần liền hỏi- Phát sinh việc gì sao?

Tô Tử Duyệt liền đem chuyện Mẫn Mặc nói hôm qua nói với Đầu sói, hơn nữa nói với hắn khả năng hội có người tới giết mình. Sau khi suy nghĩ 1 chút, nàng lại bổ sung nói- Việc này tốt nhất cũng nên nói cho cha mẹ ngươi, để cho bọn họ cũng đề cao cảnh giác. Ko ko, còn phải nói với toàn bộ trên dưới lang tộc, để mọi người đều phải cảnh giới.

Đầu sói sau khi nghe xong biểu tình có chút ngưng trọng, hắn vỗ vỗ Tô Tử Duyệt nói- Việc này ngươi ko cần lo lắng, giao cho gia là đến nơi. Lang tộc lợi hại lắm, sẽ ko để ngươi dễ dàng bị người khác ăn hiếp đâu.

Mấy ngày sau đó, Tô Tử Duyệt liền 1 tắc cũng ko rời khỏi người Đầu sói. Nhưng liên tục mười mấy ngày trôi qua, cái việc gì cũng ko có phát sinh. Tô Tử Duyệt đoán khả năng gian tế bên người Mẫn Mặc thật ko phải 2 cái nội vụ, chậm trễ mấy ngày nay có lẽ hắn đang suy nghĩ biện pháp khác thử người khác.

Lại qua mấy ngày, nội vụ Giáp bỗng nhiên xuất hiện ở trên đất lang tộc. Hắn tìm được Tô Tử Duyệt thời điểm Tô Tử Duyệt đã cảnh giác nhìn hắn, chẳng lẽ thật sự Mẫn Mặc đoán đúng? Chỉ thấy nội vụ Giáp trên thân có vài vết thương, là đó máu xem ra là vừa mới động lại. Hắn lo lắng dùng tứ chi ngôn ngữ khoa tay múa chân gì đó.

Tô Tử Duyệt đoán ko ra ý tứ đầy đủ, chỉ có 1 dấu hiệu nàng xem rất rõ ràng, đó là 1 cái động tác “Giết”. Nàng thử hỏi- Ngươi là nói có người bị giết?- Nội vụ Giáp lắc lắc đầu lại gật gật đầu. Tô Tử Duyệt nhìn miệng vết thương trên thân hắn, lại nghi ngờ nói- Đó là bị thương?

Nội vụ Giáp vội vàng gật đầu. Tô Tử Duyệt nhìn nội vụ Giáp dáng vẻ lo lắng đột nhiên nghĩ đến bọn hắn là ma quỷ Mẫn Mặc ngự dụng, có thể làm cho bọn hắn lo lắng như vậy nhất định là Mẫn Mặc. Nàng hỏi tiếp- Là Mẫn Mặc đúng hay ko? Mẫn Mặc bị thương?

Vậy nội vụ vội vàng gật đầu.

Tô Tử Duyệt vội la lên- Hắn lợi hại như vậy sao vậy hội bị thương? Là ám toán? Hắn hiện tại thế nào, có nghiêm trọng ko?

Vậy nội vụ Giáp ko ngừng gật đầu, hơn nữa ý bảo Tô Tử Duyệt cùng hắn đi xem Mẫn Mặc. Tô Tử Duyệt ko kịp nghĩ nhiều, thông báo Đầu sói 1 tiếng, liền đi theo hắn. Tuy rằng Tô Tử Duyệt trên đường có chút ko yên tâm, nhưng nghĩ dù gì cũng ở trên đất lang tộc hắn sẽ ko làm gì xằng bậy. Ra khỏi lãnh địa lang tộc liền có báo đen Mẫn Mặc an bài, chính mình hắn sẽ ko có việc gì.

Tô Tử Duyệt đi theo phía sau nội vụ Giáp, hắn tìm đến Tô Tử Duyệt thời điểm đang là lúc hoàng hôn, bây giờ trời đã muốn hoàn toàn đen xuống. Tô Tử Duyệt càng chạy lại càng có chút lo lắng, tổng cảm thấy trước mặt đường càng ngày càng xa lạ. Cho đến thời điểm nàng xem đến chung quanh đã muốn xuất hiện 1 ít thực vật chính mình chưa bao giờ gặp qua liền dừng bước, nàng đối nội vụ Giáp nói- Đã đi đến đây, còn giả cái gì? Là ai kêu ngươi đến?

Vậy nội vụ nghe Tô Tử Duyệt nói như vậy, liền ko đi tiếp, xoay lại lạnh lùng nhìn Tô Tử Duyệt chăm chú, tro mắt phiếm ra 1 tia sát khí. Hắn gương mặt dữ tợn ở dưới ánh trăng có vẻ càng thêm đáng sợ, hắn lộ ra 1 chút tàn nhẫn tươi cười, sáng nhọn móng vuốt liền đánh tới phía Tô Tử Duyệt. Vậy nội vụ cường tráng hữu lực, nhưng ko có nhiều linh hoạt. Tô Tử Duyệt ở hắn phốc tới thời điểm liền hiểm địa né tránh công kích của hắn, nàng ko xác định nơi này còn là lãnh địa lang tộc hay ko, nhưng nàng cảm thấy Đầu sói hắn là vẫn đi theo phía sau mình.

Nội vụ Giáp gấp nhất kích ko trúng, phần nộ yết kiến rống lớn 1 tiếng, rồi mới lại huy móng vuốt hướng Tô Tử Duyệt đánh tới. Tô Tử Duyệt vội vàng xoay phương hướng ngược lại rồi chạy nhanh, mới chạy vài bước, chỉ thấy dưới ánh trăng thoát ra 1 bóng dáng màu xám bạc. Vậy bóng dáng chạy tốc độ rất nhanh, Tô Tử Duyệt chỉ biết lặng yên nhìn bộ dáng của hắn. Thẳng đến hắn chạy phóng tới đánh về phía nội vụ Giáp, Tô Tử Duyệt lúc này mới thấy rõ đó là Đầu sói. Hắn xám trắng lông sắc bị ánh trăng tô thượng thêm 1 chút ngân sắc ánh sáng, Đầu sói đem nội vụ Giáp bổ nhào xuống, chặt đứt hắn con đường truy đuổi Tô Tử Duyệt.

Đầu sói quay đầu, gầm nhẹ ý bảo Tô Tử Duyệt chạy mau. Tô Tử Duyệt thấy thế vội vàng hướng phương hướng nhà chạy về, trở lại trên đất lang tộc liền có thể tìm đến cứu binh. Nhưng vừa chạy 2 bước nàng liền ngừng lại, nàng nhớ đến nhân ngư. Lần trước cũng là như thế này, chính mình lưu lại hắn 1 mình chạy kiếm viện binh, khi trở lại liền thi thể của hắn đều cũng tìm ko được. Tô Tử Duyệt giờ phút này rất do dự,

nàng lưu lại cũng ko thể giúp ích gì cho đầu sói, nhưng nàng cũng ko muốn liền như thế chạy đi, trải qua 1 lần sự tình để lại cho nàng bóng râm nội tâm quá lớn.

Lúc này Đầu sói đã cùng nội vụ Giáp kịch liệt đấu đến 1 chỗ, chỉ thấy Đầu sói nhào tới muốn cắn nội vụ Giáp, kết quả bị hấn 1 chưởng đánh ra. Lực đạo của hấn rất lớn, Đầu sói bị ném mạnh ngã ra xa. Hấn nhanh chóng đứng lên, lắc lắc choáng váng đầu, lại đánh tiếp.

Sói là động vật quần cư, bọn hấn công kích con mỗi thời điểm luôn là hợp tác am hiểu vây bắt, chứ ko phải đơn đả độc đấu. Tô Tử Duyệt có chút lo lắng nhìn Đầu sói, bởi vì chính mình lại thêm 1 người vô tội bị liên lụy tiến vào. Nàng cũng muốn tiến lên giúp Đầu sói, nhưng nhìn khắp mọi nơi tìm 1 cái vũ khí vừa tay cũng ko thấy. Trở về sau này, nhất định phải luôn mang theo bả đao mới được.

97. Chương 97

Tô Tử Duyệt cúi đầu, tìm khắp nơi thứ gì có thể làm thành vũ khí. Nhánh cây cũng tốt, tảng đá cũng tốt, dây mây cũng tốt, tóm lại xuất hiện thứ gì đi a. Tô Tử Duyệt tìm kiếm hung khí thời điểm, Đầu sói cùng nội vụ Giáp chiến đấu đã muốn tiến vào gay cấn. Trên thân Đầu sói bị móng vuốt nội vụ Giáp cào bị thương nhiều chỗ, nội vụ Giáp trên đùi cũng bị Đầu sói cắn mấy phá mây chỗ, máu tươi từ miệng vết thương tuôn chảy ra, cứ tiếp tục như vậy, này huyết tinh hương vị chỉ hội rước lấy thêm càng nhiều ma quỷ.

Cái gọi là trời ko tuyệt đường người, trải qua 1 phen thảm thương tìm tòi, Tô Tử Duyệt chung quy tìm được 1 đoạn nhánh cây cứng cáp. Tuy rằng nhánh cây này lực sát thương ko đáng bao nhiêu, nhưng có còn hơn ko. Tô Tử Duyệt cười lớn nhặt lên nhánh cây, chạy tới phương hướng Đầu sói. Tô Tử Duyệt chạy về chiến trường, nàng đôi tay nắm chặt vậy nhánh cây, chờ đợi thời cơ đi giúp Đầu sói.

Ngay tại Đầu sói cắn cánh tay nội vụ Giáp, bám trụ hấn ko tha thời điểm, Tô Tử Duyệt lướt nhanh chạy tới, dùng hết cả người sở hữu sức lực, kén khởi nhánh cây hướng về sau ót nội vụ Giáp đánh tới. “Đông” nhất thanh liền vang lên, vậy nhánh cây bị Tô Tử Duyệt đánh thành 2 nửa. Cường đại lực đạo chấn khiến Tô Tử Duyệt cả bàn tay đều đau. Nàng lùi về sau 2 bước mới đứng vững thân hình.

Nội vụ Giáp bị Tô Tử Duyệt đánh cho hoa mắt, liền thừa dịp hấn choáng váng này tro nháy mắt, Đầu sói phóng tới đè hấn phốc đổ ở trên mặt đất, 1 ngụm cắn yết hầu của hấn. Làm nội vụ Giáp phản ứng kịp thời điểm, hấn huy khởi móng vuốt thâm trầm bám vào tro bụng Đầu sói. Lúc nội vụ Giáp ra tay thời điểm Đầu sói cũng đã thấy rõ mục đích của hấn, hấn có đủ thời gian né ra, nhưng hấn ko muốn làm như vậy. Vậy kịch liệt đau đớn làm cho hấn càng dùng sức cắn cổ nội vụ Giáp, nội vụ Giáp cố gắng giãy giụa vài lần, chung quy tắt thở.

Tô Tử Duyệt thấy nội vụ Giáp nằm lâu ko động dậy gì, liền đi qua xem xét nhịp thở của hấn. Chỉ thấy Đầu sói lúc này vẫn gắt gao cắn cổ của hấn ko nhả, tro yết hầu phát ra “Ồ ồ” uy hiếp thanh- Đầu sói, ko có việc gì, ko có việc gì- Tô Tử Duyệt tay muốn vuốt ve dịu dàng đầu Đầu sói, chỉ thấy hấn u lam sắc con người bắn ra 1 cỗ tàn sát nhìn về phía nàng.

Tô Tử Duyệt hoảng sợ, vội vàng co tay lại. Nàng hoãn 1 chút sau đó nói- Ko có việc gì, Đầu sói. Là ta, Tô Tử Duyệt. Người trước buông hấn ra, hấn đã chết. Để cho ta xem miệng vết thương của người được ko?- Tô Tử Duyệt vừa nói, 1 bên ý đồ đem nội vụ Giáp theo tro miệng hấn kéo ra.

Đầu sói qua 1 lát sau mới chính thức hoãn lại, hấn buông lỏng ra cổ nội vụ Giáp, vô lực đổ xuống nằm qua 1 bên. Lúc này cái bụng lỏng trắng của hấn đã muốn bị máu tươi nhuộm đỏ, nhìn qua phá lệ đến ghê người. Hấn sau khi thở dốc 1 trận, cố sức hóa ra nhân hình. Tô Tử Duyệt vội vàng qua nâng lên đầu của hấn, để cho hấn tựa vào tro lòng của mình.

Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng sờ 2 má đầu sói, nói rất nhiều lời an ủi. 2 người cứ như vậy sau khi bế 1 hồi, Tô Tử Duyệt nói- Chúng ta đi nhanh lên, nơi này rất nguy hiểm. Ta đỡ người đi tới chỗ cha mẹ người có được ko? Người bị trọng thương như thế, như vậy sẽ an toàn hơn.

— Gia ko đi! Gia bị thương thành như vậy nào có sĩ diện trở về, miễn phải đưa lên cửa để cho lão nhân kia cười nhạo gia sao?- Đầu sói nói chuyện thời điểm tác động miệng vết thương, đau hần thẳng nhe răng.

— Người hiện tại còn có thể động sao?- Tô Tử Duyệt trước đứng dậy rồi mới cố hết sức nâng dậy Đầu sói.

— Chê cười, gia ko thể động hồi nào? Gia hiện tại còn có thể đem người ẩn ở trên mặt đất làm 1 khúc ai ô, người nhẹ chút, như thể dùng sức, mưu sát chồng sao!

— Người ko phải rất khỏe sao? Kêu đau cái gì- Tô Tử Duyệt đem 1 cái cánh tay Đầu sói khoát lên trên vai, chống đỡ sức nặng của hần, 1 bàn tay đỡ thắt lưng của hần. Nàng lấy cánh tay còn lại kia của hần dùng sức ngăn chặn miệng vết thương của mình, rồi 2 người cứ như vậy hướng phương hướng nhà cha mẹ Đầu sói đi đến.

— Gia đương nhiên là khỏe rồi! Ai, người muốn đi làm quái gì? Gia nói, gia chính là chết tại đây cũng ko thêm đi gặp lão nhân kia! Mau đỡ gia về nhà đi!- Đầu sói bị Tô Tử Duyệt nâng, miệng lại như trước ko nhàn.

— Người nếu có khí lực trở về, liền đi a, ta cũng ko ngăn người về nhà a- Đầu sói sức nặng đều đặt ở trên thân Tô Tử Duyệt, nàng rất nhanh liền ra 1 thân mồ hôi, nói chuyện cũng có chút thở hổn hển.

Đầu sói thấy Tô Tử Duyệt bộ dáng mỗi một liền ko hề cùng nàng khắc khổ, 2 người cúi đầu đi tiếp. Đến trước cửa nhà cha mẹ Đầu sói, Tô Tử Duyệt dùng khí lực cuối cùng khẩu vang cửa nhà. Mở cửa là mẫu thân Đầu sói, nàng sau khi nhìn thấy Đầu sói cả người đều là huyết cùng Tô Tử Duyệt hách nhất đại khiêu, vội vàng đem 2 người đưa tiến vào phòng.

Lúc này phụ thân Đầu sói đã xuất ra thảo dược cầm máu, chắc là hần xa xa đã gửi thấy huyết hương vị của nhi tử mình. Tô Tử Duyệt sau khi nâng Đầu sói phóng tới trên giường, liền thoát lực mềm xuống, mẫu thân Đầu sói cẩn thận mang nước ấm cho nàng uống. Nàng sau khi 1 hơi uống sạch 1 chén nước, bắt đầu dứt quãng đem bọn họ gặp chuyện cấp cha mẹ Đầu sói kể.

Phụ thân Đầu sói lúc này đang cấp Đầu sói bôi thuốc, sau khi nghe xong hừ 1 tiếng nói- Hừ, bất quá chỉ là 1 tên ma quỷ trung đẳng, người liền bị thương thành cái dạng này, thật sự là vô dụng- Nói xong, liền thêm lực đè xuống.

Đầu sói đau “Oa oa oa oa oa oa” thẳng gọi, nhịn ko được chửi thề- “Beep”! Lão nhẹ chút ko được sao? Gia có phải là nhi tử do chính lão sinh ra ko hả? Ra tay hung ác như thế. Lão cho rằng gia muốn tới gặp lão sao? Nếu ko phải nữ nhân đó dong dài, gia chính là chết ở trên đường cũng ko thêm đến. Ai ô, nhẹ chút, nhẹ chút!

Cấp đợi Đầu sói bôi xong thuốc, Đầu sói liền ngủ qua, Tô Tử Duyệt ngồi ở bên giường lo lắng nhìn hần. Hần chảy nhiều máu như vậy, nếu ở xã hội nhân loại nhất định là phải truyền máu, nhưng là ở tro này, Tô Tử Duyệt ko xác định được hần có thể chịu được hay ko. Lúc này, phụ thân Đầu sói đi tới nói- Đừng lo lắng, hần chỉ là có chút mệt mỏi, ngủ 1 giấc ẽ tốt thôi, được của ta rất được. Người cũng đi ngủ đi, ko còn sớm.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu, rồi mới khinh thủ khinh cước bò lên giường, ở bên người Đầu sói nằm xuống. Tô Tử Duyệt cảm giác mơ màng ko biết ngủ bao lâu, mở 2 mắt liền thấy Đầu sói lộ ra 2 viên răng nanh cười tủm tỉm nhìn chính mình. Thấy nàng tỉnh, Đầu sói nhịn ko được bắt đầu oán giận- Người chiếu cố bệnh nhân như thế sao? Cư nhiên ngủ so với gia còn thẳng, thật tệ.

Tô Tử Duyệt xoa xoa nước miếng khoe miệng, rồi mới ngồi dậy. Đầu sói nhìn qua khí sắc so với hôm qua tốt hơn rất nhiều, nàng thế này mới thoáng buông ra tâm. Tô Tử Duyệt sờ sờ tóc hần, nói- Thật sự là làm ta sợ muốn chết, may là người ko có việc gì, bằng ko ta biết phải nói gì với cha mẹ người đây?

— Nguyên lai người là sợ ko biết phải ăn nói với cha mẹ ta mới lo lắng? Nếu ko có 2 người bọn họ, gia chết sống liền cùng người ko quan hệ? Người nữ nhân này là muốn tức chết gia phải ko?- Đầu sói hướng Tô Tử Duyệt rống lớn, giống như chưa từng trải qua bị trọng thương. Tô Tử Duyệt cảm thấy người này tổ chất thân thể quả thực cùng người ngoài hành tinh ko khác chi mấy.

— Ai nói ta ko lo lắng ? Ta xem chút bị người hù chết người biết ko?- Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc hần 1 cái, nói- Ta nếu ko lo lắng người, sớm đem người 1 người ném tại đó tự sinh tự diệt

98. Chương 98

Đầu sói nghe xong “Hắc hắc” cười, 2 viên răng nanh lộ ra có vẻ đắc ý dào dạt, hần nói- Dù thế nào, nội tâm vẫn là thương gia ko phải sao? Lại đây để gia hôn 1 cái.

Tô Tử Duyệt nghe Đầu sói nói xong khuôn mặt nhỏ nhắn phi hồng, ở trước miệng vết thương đã được băng bó kĩ càng của Đầu sói nằng dùng sức chọt 1 phen nói- Đều bị thương thành như thế này còn ko đứng đắn.

Đầu sói lúc này đây bị thương rất nặng, được lão ba lão mẹ nuôi tro nhà mười mấy ngày chuyển biến tốt. Đầu sói miệng vết thương vừa mới kết vảy gia hỏa này liền bắt đầu ko đứng đắn, buổi tối nay đem đang ngủ say Tô Tử Duyệt lay tỉnh , rồi dùng sớm đứng thẳng gây thịt cọ xát kiểu đồn của Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt sau khi ý thức được hần đang làm cái gì vội vàng ngăn cản nói- Người điên rồi a? Ba mẹ người ngay tại cách vách, sẽ nghe thấy. Người nhịn thêm 2 ngày nữa chúng ta về nhà rồi làm ko được àh?

Hần nhỏ giọng nói- Gia đã nhịn như thế lâu, nhịn xuống nữa liền phế đi, người nhỏ giọng 1 chút, bọn hần sẽ ko nghe thấy- Nói xong, hần chui đầu vào giữa 2 chân Tô Tử Duyệt, tham lam liếm hử hương vị ngọt ngào của mật huyết.

_ Ngô...- Tô Tử Duyệt cũng rất lâu ko làm, cho nên lúc này đây nằng phá lệ động tình, ko quá 1 hồi công phu, dưới thân liền lấy lợi ko chịu nổi. Nằng dùng sức cắn môi, cố gắng ko để chính mình lên tiếng, nhưng vẫn như cũ khê rên rĩ theo bên miệng tràn ra- Ân... đừng làm nữa có được ko? Ta, ta giúp người... a... dùng miệng ân... làm... có được ko?

Đầu sói làm sao quản được nhiều như vậy, đợi cho tiểu huyết của Tô Tử Duyệt nhuận ẩm ướt xong, hần liền xách trường thương phá đảo hoàng long. Hần đề thấp giọng nói- Ân... trước làm cho gia bắn 1 lần, rồi người dùng miệng cấp gia ngậm. Xem tiểu đâm huyết của người này, mấy ngày bỏ mặc liền gấp thành như vậy... ngô... như là muốn đem đại gia hỏa của gia nuốt vào vậy... ngô... còn nói ko cần... mông xoay như thế vui vẻ...

_ A... Ta sợ, sợ bọn họ nghe thấy a... ân... nhẹ chút... ngô...- Đầu sói từng chút dùng sức đâm vào khối mềm thịt tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, nằng ko thể ko lấy tay che miệng mình mới có thể ngăn chặn là đó đâm đang rên rĩ.

Lúc này Đầu sói đem tay theo bên miệng Tô Tử Duyệt đẩy ra, nói- Nghe thấy được thì sao? Mặc kệ đi, gia cũng thích nghe người rên... để cho lão nhân bên cũng nghe được gia làm thế nào dùng tiểu huyết đâm đang này của người... ngô... người rên rĩ ra gia mới dễ chịu...- Nói xong, Đầu sói càng thêm mãnh liệt va chạm tiểu huyết của Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt đôi tay phủ trên cổ Đầu sói cố bình tĩnh, nằng đành phải gắt gao cắn răng, cố gắng không chế thanh âm của mình. Tô Tử Duyệt lúc này bức bối ẩn nhẫn bộ dạng làm cho Đầu sói nhìn xem dục hỏa càng thêm, hần nhịn ko được càng thêm ra sức tra tấn nằng. Đây 1 đêm hần điên cuồng muốn Tô Tử Duyệt 1 lần lại 1 lần, mà hậu quả ko biết tiết chế chính là Đầu sói thật vất vả khép lại miệng vết thương giờ lại rách ra.

Ngày thứ 2, Tô Tử Duyệt cấp Đầu sói 1 lần nữa bôi thuốc thời điểm, Đầu sói phụ thân vác 1 đôi mắt vàng thâm đi tới. Hần đối Đầu sói cả giận nói- Đều có khí lực làm nữ nhân còn ở lại chỗ của lão tử làm gì? Còn ko xéo về cho ta!

_ Người cho rằng gia muốn ở sao? Gia hiện tại liền đi!- Nói xong liền kéo Tô Tử Duyệt đi, 1 bên đi 1 bên nói- Xem lão nhân kia bộ mặt muốn tìm bất mãn bộ dáng, vừa xem liền biết đêm qua lão mẹ ko cho hần thương.

Đáp lại Đầu sói là thanh âm Phụ thân bóp nát chén. Tô Tử Duyệt cùng miệng vết thương chưa lành Đầu sói cứ như vậy chạy về tiểu tổ của mình, sau đó đoạn ngày dưỡng thương này Đầu sói cũng ko nhân, cứ thế miệng vết thương hợp hợp khai khai luôn lặp lại. Thẳng đến Tô Tử Duyệt mang thai, Đầu sói thế này mới chịu dừng lại.

Tô Tử Duyệt phía trước vài lần mang thai sinh con qua cũng chưa từng biểu hiện gì quá lớn, nhưng lúc này đây nàng mang thai biểu hiện đặc biệt rõ ràng. Cơ hồ là ăn cái gì cũng phun ra, tâm tình thời điểm hảo thời điểm hư, hơi có cái gì ko hài lòng liền khóc rồi tỉnh rồi ngủ, vú cũng bắt đầu trướng đau lên. Tro khoảng thời gian này Tô Tử Duyệt đối với Đầu sói mà nói quả thực chính là 1 quả bom hẹn giờ, chính mình thường xuyên mặc danh kỳ diệu bị mắng cầu huyết lâm đầu, hoặc là mặc danh kỳ diệu nàng liền khóc ủy khuất tựa như ai thiếu nàng 1 cái mạng người. Đoạn ngày này, Đầu sói thật cẩn thận chiếu cố Tô Tử Duyệt, hơn nữa tận lực rõ cảm giác chính mình tồn tại với dần đi.

Mang thai sơ kỳ qua đi, Tô Tử Duyệt trạng huống liền ổn định xuống dưới, tâm tình cũng tốt, bụng cũng nổi lên, ngực lại trướng lớn thêm 1 vòng. Như vậy Tô Tử Duyệt xem ở tro mắt Đầu sói vậy quả thực là ý nhị mười phần, ghen rất lâu hần nhìn Tô Tử Duyệt ánh mắt thường xuyên phóng lục quang.

— Đầu sói, ta mỗi lưng, giúp ta xoa bóp thắt lưng đi?— Tô Tử Duyệt đôi tay chống đỡ thắt lưng, rất tròn bụng nhỏ đi đến trước mặt Đầu sói, mang mấy phần hàm xúc ý tứ làm nũng nói.

Đầu sói nghe vậy nhất thời nhảy thượng đuôi lông mày, đối với thịt béo đưa lên cửa, có đạo lý nào ko ăn? Hần đem Tô Tử Duyệt nằm ở trên đệm cỏ mềm mại, chính mình âm áp tay lớn đặt ở trên lưng Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng mà nhu. Sau khi mát xa 1 hồi hần liền hỏi— Như vậy được chưa?

— Ân...— Tô Tử Duyệt giống như là mèo con ăn no, nhẹ chớp đôi mắt, lười nhiều lời.

Đầu sói tay sau khi xoa nhẹ 1 hồi liền bắt đầu hạnh kiểm xấu đi lên, hần vừa nói— Gia thuận tiện giúp người xoa chân ha? Nhìn người cả ngày vác cái bụng đi đường mệt mỏi— 1 đôi tay bắt đầu thuận kiêu đồn Tô Tử Duyệt đi xuống.

Đầu sói tay ở trên đùi non mềm của Tô Tử Duyệt tới tới lui lui vuốt phẳng, cuối cùng ở góc tro đùi của nàng lưu luyến ko chịu rời khỏi. Hần thấy Tô Tử Duyệt chớp đôi mắt rất hưởng thụ bộ dáng, cũng ko lên tiếng phản đối, ngón tay liền càng thêm dùng cảm hưởng nàng vậy chỗ u cốc tìm kiếm. Tô Tử Duyệt vốn đang ngủ, lại bị dưới thân truyền đến từng trận mỗi ma biến thành tỉnh lại.

Tô Tử Duyệt nhắc chân này đá Đầu sói, sáng giọng— Đừng hồ nháo, ta mang thai nha.

Đầu sói bắt lấy chân của nàng rồi đem 2 chân của nàng tách biệt, càng thêm tầm trọng chen vào giữa 2 chân của nàng. Hần há mồm ngậm ở 2 cánh hoa của Tô Tử Duyệt bởi vì mang thai mà trở nên càng thêm non mềm, dùng đầu lưỡi liếm nhanh.

— Ân... người đại sắc lang này... ân... liền phụ nữ có thai đều ko buông tha... ân...— Tô Tử Duyệt mang thai trở nên càng thêm miễn cưỡng, nàng lấy tay nắm tóc Đầu sói, đem đầu của hần từ giữa 2 chân của mình ấn mạnh, 1 bên nói— A... người cầu, cầu ta, nói ko chừng ân... ta còn có thể ân... vớ khai 1 mặt, cho đại gia hỏa của người a... tiến vào... a...

Đầu sói theo giữa 2 chân Tô Tử Duyệt ngẩng đầu, lấy tay xoa xoa bên miệng dính thượng dâm dịch của nàng, nhếch miệng cười, lộ ra 2 viên răng nanh, nói— Muốn gia cầu người? Kiếp sau đi!— Nói xong, hần liền đỡ lấy chân Tô Tử Duyệt, đem khó hạ vậy thô to gây thịt của mình chậm rãi cắm vào tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt.

Bởi vì sợ thượng đến đưa nhỏ tro bụng Tô Tử Duyệt, cho nên lúc này đây Đầu sói hiềm khi ôn nhu 1 phen. Hần sau khi tiến vào tiểu huyết Tô Tử Duyệt, chờ nàng thích ứng 1 hồi, rồi mới bắt đầu chậm rãi co rút đứng lên. Hần đem bộ ngực sữa của Tô Tử Duyệt bởi vì mang thai mà trở nên càng thêm mướt mà nhéo ở tro tay, ko ngừng thưởng thức. Chỉ chốc lát, hần liền phát hiện theo tro nụ hoa phần nộn của Tô Tử Duyệt tràn ra 1 ít sữa tươi

99. Chương 99

Đầu sói đem miệng thấu qua, tham lam mút vào sữa tươi tràn ra trước ngực Tô Tử Duyệt. Đồng thời hần mạnh tay vuốt ve bộ ngực mịn màng của nàng, bài trừ càng nhiều sữa tươi đến. Tô Tử Duyệt cúi đầu nhìn

Đầu sói tựa như đũa nhỏ ở trước ngực của mình hồ nháo, nhin ko được nói- Ân... đừng làm nữa... a... đã lớn, còn ko chịu... ân... cai sữa?

Đầu sói vẫn lấy 1 loại tốc độ chậm rãi co rúm, Tô Tử Duyệt bị hấn ma sát 1 hồi liền nhin ko được tước vũ khí đầu hàng. Nàng 1 bên vừa dịu dàng vuốt ve Đầu sói rắn chắc cơ ngực vừa nói- Thật mỗi... ngô... đừng ma sát ...- Tay nàng dịu dàng vuốt ve đến bụng đầy vết sẹo vượt quá sức chịu đựng của người bình thường, nàng nhẹ nhàng vuốt ve trên mặt vết sẹo xấu xí kia.

Đầu sói cầm lên ngón tay nhỏ bé trắng nõn của Tô Tử Duyệt đặt trước ngực mình, có chút tự hào nói- Nhìn kĩ đi, gia vì cứu người mà chịu vết thương này, cảm động ko?

Tô Tử Duyệt ko đáp, chỉ là mỉm cười ngọt ngào. Tay nàng lại từ trước ngực Đầu sói dao động đến phía sau của hấn, ngón tay từng cái xẹt qua trước ngực cùng phía sau của hấn thượng qua từng đạo vết sẹo, chậm rãi nói- Vậy mấy vết sẹo khác trên thân người là vì ai lưu lại? Ân? Ông xã...- Tô Tử Duyệt nũng nịu 1 tiếng “Ông xã” khiến Đầu sói thân mình mềm nhũn, suýt nữa liền bắn đi ra. Còn chưa cấp Đầu sói trả lời, chợt nghe Tô Tử Duyệt nói- Kỳ thật vết thương trên bụng người tuy rằng sâu, nhưng nếu người chịu đựng thương đau hoàng ko làm chuyện xấu, cũng ko đến nỗi lưu lại vết sẹo khó coi như thế. Vậy người nói đi, mấy vết sẹo khác trên thân người cũng là làm chuyện xấu lưu lại phải ko? Ngô

Còn chưa cấp Tô Tử Duyệt nói xong, Đầu sói liền cúi đầu hôn ở cái miệng nhỏ đang lải nhải của nàng. Đầu sói ngậm cái lưỡi thơm tho của Tô Tử Duyệt ko ngừng mà mút vào, đồng thời tăng thêm lực đạo dưới thân. Tiếng nói của hấn nguyên nhân bởi vì tình dục mà trở nên có chút khàn khàn, hấn thấp giọng hỏi- Như vậy có thể chứ? Vậy tiểu tử có chịu được ko?

_ Ngô...- Tô Tử Duyệt gật gật đầu, lại có chút nhin ko được nói- Mau lên... ân... thật mỗi... ta muốn người...

Đầu sói thấy Tô Tử Duyệt động tình bộ dạng, nội tâm giống như có thêm tiếng trống thúc đẩy. Hấn nhẹ nhàng lật ngược Tô Tử Duyệt lại, làm cho nàng quỳ trên đệm cỏ mềm mại, như vậy chính mình 1 hồi rong ruổi cũng ko làm bị thương đến nàng cùng cục cưng. Đầu sói lấy tay đỡ cái bụng tròn trịa của Tô Tử Duyệt, rồi mới động thân tiến vào tro dâm huyết sớm ẩm ướt rồi tinh rồi mù của nàng.

_ Ngô... ẩm ướt như thế... muốn gia làm người lắm sao? Hửm?- Đầu sói 1 bên va chạm , 1 bên lấy tay nắm núm vú đang sưng của Tô Tử Duyệt. Sữa tươi ko ngừng bị hấn nhéo bóp đi ra, làm đệm cỏ dưới lưng Tô Tử Duyệt ẩm ướt 1 mảng- Người xem bộ dạng dâm đãng của người này... ân... phía dưới lưu thủy, mặt trên cũng lưu... Gia làm người dễ chịu ko? Ân?

_ Dễ chịu... ân... a... đừng đụng nơi đó a... muốn điên rồi ... ta muốn ra... a...- Tô Tử Duyệt lúc này đã muốn khóc nức nở, mang thai khiến nàng trở nên phá lệ miễn cưỡng, thêm vài cái, liền run run bắn ra. Tro cao trào tiểu huyết gât gao lại hấp gậy thịt Đầu sói, giống như hận ko thể đem vậy cây gậy làm cho người ta vừa yêu vừa hận nuốt vào.

Đầu sói khó được hảo tâm để cho Tô Tử Duyệt nghỉ ngơi 1 hồi, gậy thịt rời khỏi hoa huyết của nàng thời điểm, 1 cổ dâm thủy tùy theo văng ra. Đầu sói cười nói- Gia chính là thích người tùy tiện đụng vài cái là đều có thể ra nhiều nước như thế- Sau khi chờ Tô Tử Duyệt nghỉ ngơi tro giây lát hấn lại tiến vào tiểu huyết của nàng, hấn cũng ko dám làm cho Tô Tử Duyệt quá mệt mỏi, cho nên cũng ko có kiên trì bao lâu. Sau khi đưa đẩy hơn mười mấy hạ, đi theo khoái cảm tích lũy, động tác của hấn cũng dần dần nhanh chóng lên. Bộ ngực đầy đặn cùng bụng tròn của Tô Tử Duyệt đều bị hấn dâm cho ko ngừng trước sau dong đưa.

_ A... ta ko được... người nhanh bắn đi... a... cục cưng, giống như, giống như động ... ngô... người đừng đụng nữa a... a... Đầu sói... ân...- Tô Tử Duyệt an ủi bụng, cục cưng vừa rồi đột nhiên địa chấn làm cho nàng cảm thấy sợ hãi.

_ A... đừng kẹp như vậy gấp...- Tô Tử Duyệt bởi vì khẩn trương mà đột nhiên buộc chặt tiểu huyết kẹp Đầu sói nhin ko được rên rỉ lên tiếng- Ân... để cho tiểu tử động đi... ân... chỉ cần hấn ko đi ra, gia vẫn có thể làm tiếp a... Gia muốn bắn, kẹp chặt chút... ân a – Đầu sói nói xong, lại rất nhanh tiểu biên độ đưa đẩy hơn mười hạ, chung quy gầm nhẹ 1 tiếng, đem vậy nóng bỏng tinh dịch đều chiếu vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt.

Mà Tô Tử Duyệt cũng bị hấn vậy cực nóng tinh dịch làm cả người run lên, liền tiết ra. Cao trào qua sau, Tô Tử Duyệt mềm ngã xuống đệm cỏ. Đầu sói nằm xuống bên nàng, săn sóc thay nàng mát xa lưng, giảm bớt

nguyên nhân mang thai mà sinh ra đau nhức. Ngay tại đầu sói muốn gục xuống nước, người cứu ai trước? Đầu sói bị Tô Tử Duyệt hỏi đến sững sốt, hắn còn thật sự hỏi thật lâu sau đó mới nói- Gia ko biết bơi a, người sau này tránh xa mấy chỗ có hồ nước, chỗ để gia lo lắng.

_ Người sao lại phiền như vậy a? Đừng nhéo, ngủ đi!- Tô Tử Duyệt bỗng nhiên nổi quạu khó chịu.

Đây là lần thứ N Đầu sói đổi mặt loại vấn đề kỳ quái này, đồng dạng cũng là lần thứ N bởi vì ko trả lời vấn đề mà bị mắng. Đầu sói tro lòng kêu khổ liên tục, tâm nói trước đó ko lâu rõ ràng ko có việc gì, hôm nay sao lại đột nhiên hỏi loại vấn đề vĩnh viễn cũng ko có đáp án chính xác này. Hắn thật cẩn thận tu chỉnh đáp án của mình, rồi nói- Gia nói sai rồi, gia chính là chết đuối cũng trước đem người kéo lên, người thấy đúng ko?

_ Người đã chết đuối thì sao kéo được ta lên chứ? Ngủ! Ta mệt- Tô Tử Duyệt vừa nói vừa đẩy Đầu sói ra, rồi mới nhắm lại đôi mắt.

Đầu sói nhăn mày, sau khi tự hỏi 1 lúc lâu sau mới nói- Vậy gia ngày mai sẽ đi học bơi, được chưa?- Trả lời hắn là tiếng hít thở vững vàng của Tô Tử Duyệt, nàng đã ngủ. Đầu sói nhìn ngủ nhan ngon lành của ái thể, ko biết làm sao lại cười, rồi cũng ôm nàng ngủ.

Đi theo tháng ngày chuyển dời, Tô Tử Duyệt thân mình càng ngày càng nặng, nàng cách ngày sinh cũng càng ngày càng gần. Tô Tử Duyệt đầu vào đây chuẩn bị quy trình sinh con, mà mama Đầu sói cũng thường xuyên đến xem nàng. Tô Tử Duyệt lo lắng an toàn của mẫu thân Đầu sói, vài ba lần khuyên bảo, nhưng bà vẫn như cũ qua lại đều đặn 2 bên. Tô Tử Duyệt biết, bà trừ bỏ lo lắng cho tôn tử của mình, càng lo lắng hơn là Đầu sói.

Vài ngày này, Đầu sói tựa như người ko có việc gì, giống như chưa ý thức được chút nào việc đứa nhỏ sinh ra sau đó hắn liền gặp đại nạn vậy. Tô Tử Duyệt nhìn hắn vậy phó bất cần bộ dáng liền nhin ko được nhắc nhở hắn nói- Người tại sao 1 chút giác ngộ đều ko có, người chết là người, còn như thế ko đứng đắn. Người nói xem, lỡ sau khi người chết ta mà khóc ko ra thì phải làm sao đây?

_ Người dám!0 Đầu sói nghe vậy, nhất thời cảm tức nhìn Tô Tử Duyệt nói- Gia mà chết sau này thì người phải khóc, có nghe thấy ko! Bằng ko gia chính là làm quỷ cũng sẽ ko bỏ qua cho người cùng mấy nam nhân kia của người.

Tô Tử Duyệt mất hứng mân mê cái miệng nhỏ nhắn, nói- Chưa từng thấy người bá đạo như người, đúng là hết cách!

100. Chương 100

_ Gia đối với người như thế hảo người còn dám nói gia bá đạo? Người đúng là đồ ko có lương tâm- Đầu sói ôm Tô Tử Duyệt ngồi ở trên đùi mình, Tô Tử Duyệt mang thai so với trước trọng lượng tăng rất nhiều, loại cảm giác ôm lão bà nhi tử này khiến Đầu sói cảm thấy rất thỏa mãn. Hắn 1 tay sờ bụng Tô Tử Duyệt nói- Nhi tử của Gia tương lai khẳng định sẽ giống như gia, anh tuần tiêu sái, anh hùng thiện chiến.

Đúng lúc này, Đầu sói liền cảm thấy tiểu tử tro bụng Tô Tử Duyệt cách qua lớp thịt bụng nàng giật giật cọ quậy, hắn ko khỏi ngốc nở nụ cười. Thử thấy Tô Tử Duyệt đột nhiên vẻ mặt ngưng trọng nói- Ta giống như sắp sinh.

Đầu sói sững sốt, ôm Tô Tử Duyệt đem nàng thật cẩn thận phóng tới trên đệm cỏ, rồi mới hỏi- Vậy phải làm sao đây a? Người hiện tại muốn làm cái gì? Uống nước? Ăn cơm?- Rồi mới lại chăm chú nhìn bụng Tô Tử Duyệt nói- Vậy gia hiện tại phải làm cái gì đây? Tiểu tử này sao nói đi ra liền đi ra, đúng là đứa trẻ biết nghe lời ha.

Tô Tử Duyệt nhìn bộ dáng Đầu sói liền biết hắn đang rất khẩn trương, nàng trấn an cười nói- Người đừng hệt lo lắng, còn phải đau 1 hồi lâu nữa. Người nếu ko có việc gì làm thì đi đun nước ấm đi.

— Gia ko đi, gia muốn coi người- Đầu sói ko chút nghĩ ngợi đáp.

Tô Tử Duyệt chán nản, rõ ràng là chính hắn nói muốn tìm việc làm, hiện tại chính mình thay hắn an bài việc, hắn lại ko chịu làm. Tô Tử Duyệt ko biết làm sao nói- Vậy người dìu ta đứng lên, ta đi đun nước.

Đầu sói thế nào yên tâm Tô Tử Duyệt tự mình đi làm việc này, thế là liền chủ động đi đun nước. Tô Tử Duyệt im lặng nằm ở trên giường chờ đợi đau bụng sinh tiền thời điểm, đồng thời còn phải ứng phó Đầu sói, hắn cứ cách vài phút sẽ lại hỏi 1 câu- Có đau hay ko?

Tô Tử Duyệt sinh lần này rất đau, phía trước nàng tuy rằng sinh qua mấy lần, tuy rằng cũng đau, nhưng về cơ bản thời gian sinh rất ngắn. Lúc này đây nàng đã rên hét rất lâu, hạ thân ko ngừng đổ máu. Tô Tử Duyệt lúc này đây nội tâm cũng rất hoảng, lúc trước ko có chảy nhiều máu như thế, nàng sợ hãi chính mình ko thể thuận sản, địa phương quý quái này liền thầy thuốc cũng ko có. Nàng cũng ko dám gọi Đầu sói đi tìm Mẫn Mặc, sợ hắn để chính mình 1 mình nằm đây lỡ xảy ra chuyện cũng ko ai biết tới.

Đầu sói lúc này đã muốn nổi nóng, mắng- Con mẹ nó! Thằng nhãi con này sao còn chưa chịu cấp gia cút ra ngoài! Tốt nhất là nó đừng có đi ra, nếu ra gia sẽ cho nó 1 trận! Người ko sao chứ? Cần đi tìm mẹ ta ko?

Mẫu thân Đầu sói hôm qua đã tới, thấy ko có cái sự tình gì liền đi trở về, nào biết hôm nay Tô Tử Duyệt liền sinh. Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng mà lắc lắc đầu nói- Người đừng đi, ta ko sao- Đầu sói cũng chưa bao giờ thấy nữ nhân sinh con, hắn cũng ko biết điều này rốt cuộc có được tính là bình thường ko. Kỳ thật Tô Tử Duyệt nội tâm cũng ko biết, nàng lúc mang cái thai này cũng ko giống so với những lần trước đó, nàng cũng ko biết cái dạng này có được tính là bình thường ko. Nàng càng nghĩ càng sợ hãi, bỗng nhiên khóc lên, nói- Đầu sói, người nói lần này ta có thể chết trước người luôn hay ko?

— Người nói vậy cái gì!- Đầu sói an ủi nói- Tiểu sói con mới ra sinh thời điểm liền cái bàn tay cũng nhỏ xíu, ko có việc gì đâu, 1 hồi liền đi ra, người kiên trì thêm 1 chút, ta sẽ đi kêu mẹ ta tới đây.

Tô Tử Duyệt đương nhiên ko tin lời của hắn, bàn tay nhỏ xíu làm sao có khả năng mất sức như thế. Nàng cầm cánh tay Đầu sói, 1 bên đau rên hét, 1 bên hữu khí vô lực nói- Người ko được phép đi! Ta sợ ở 1 mình, người nếu đi ta sẽ ko sinh nữa.

Đầu sói ko còn biện pháp, chỉ có thể tiếp tục ở tại chỗ này chịu đựng dày vò. Tô Tử Duyệt lúc này đây là từ buổi trưa thập phần ép buộc đến tận buổi sáng ngày thứ 2 hôm sau mới đem cục cứng tiểu sói sinh hạ ra, tiểu sói nhìn tay chân mồm mím tựa hồ rất khỏe mạnh. Còn Tô Tử Duyệt thì cả người giống như là chìm xuống đáy nước, cơ hồ chỉ còn 1 hơi. Lúc nàng cảm giác được cục cứng đi ra nói thời điểm, cả người đều thở dài nhẹ nhõm 1 hơi, trước mặt liền tối, rồi hôn mê luôn.

Đầu sói đem cục cứng bé bỏng mới sinh ra ôm đến trước ngực Tô Tử Duyệt, thằng nhãi con này rất khỏe mạnh, tuy rằng còn chưa có mở mắt, nhưng đã biết sờ soạng tìm được núm vú hấp sữa. Đầu sói thấy mẹ con các nàng bình an, thế này mới thở ra 1 ngụm. Tro khoảng thời gian từ đó tới nay hắn đều miễn cưỡng ngưỡng cổ chống đỡ ma khí sinh mệnh của mình dần tan đi, nhưng 1 thả lỏng này. Giây tiếp theo, miệng Đầu sói đau xót, thân thể bỗng nhiên trở nên giống như có ngàn cân trọng lượng, cả người khổng lồ ko được đỡ gục xuống.

Hắn ngã rất mạnh ở trên mặt đất, lại ko cảm giác đau. Ko thể khổng lồ thân thể của chính mình, nhưng ý thức lại rất rõ ràng. Hắn giờ phút này chỉ mong Tô Tử Duyệt đừng ngủ lâu quá, hắn ko biết tinh thần của mình còn có thể ở lại tro thân thể được bao lâu, nếu như tinh thần tan, cho dù Tô Tử Duyệt khóc mù đôi mắt phỏng chừng cũng ko thể gọi dậy được sinh mạng của mình.

Tô Tử Duyệt lần này là ngủ thẳng tới nửa đêm mới tỉnh lại, cả người giống như là nát bấy. Tro bụng trống trơn, nhưng lại vô cùng đau đớn. Tô Tử Duyệt lúc này liền cảm thấy trên ngực nóng hầm hập, cúi đầu vừa xem, chỉ thấy vậy tiểu sói mới ra sinh ko lâu bú no liền ở trước ngực Tô Tử Duyệt nằm ngủ. Tô Tử Duyệt hơi cười, đoán là Đầu sói đem nó phóng lên. Nghĩ đến Đầu sói, nàng mạnh cả kinh.

Tô Tử Duyệt thật cẩn thận đem tiểu sói phóng qua 1 bên, rồi mới miễn cưỡng chống đỡ thân thể ngồi dậy, chỉ thấy Đầu sói đang nằm ở trên mặt đất, ngực 1 chút phập phồng cũng ko có. Tô Tử Duyệt sợ tới mức chết khiếp, ko thềm để ý chính mình cả người huyết vậy bắn, cường chống đỡ thân thể yếu ớt khẽ run lết tới gần Đầu sói. Lót đến bên người hắn, Tô Tử Duyệt tay nhẹ sờ, phát hiện thân thể hắn đã lạnh lẽo, hiển nhiên hắn đã chết lâu.

Tô Tử Duyệt sững sốt rất lâu, thế này mới ý thức được sự tình nghiêm trọng thế nào, nàng mũi đau xót, nhin ko được thất thanh khóc rống. Nàng lúc này là ko có bao nhiêu khí lực, nàng nằm ở trên thân thể lạnh lẽo của Đầu sói, ko ngừng mà thầm oán mình- Ô ô... ta cho tới bây giờ chưa bao giờ nghĩ rằng người sẽ chết a! Người đối ta như vậy hảo, ta thế nào bỏ được? Ô ô... đều do ta, ta sao lại ngủ lâu như vậy? Người trước khi chết sao ko chịu gọi ta hả? Ta làm sao đây a? Người chết oan như thế a... ta làm sao có thể công đạo đến gặp ba ma người a? Đây, đây... ô ô...- Tô Tử Duyệt ghé vào trên thân Đầu sói khóc ko thành tiếng, vừa sinh xong đứa nhỏ nàng vốn là suy yếu ko bao lâu liền trước mặt 1 tối, lại hôn mê tiếp.

Đầu sói lúc này ý thức đã muốn phi thường mơ hồ, hần căn bản ko có nghe được thanh âm của Tô Tử Duyệt. Nhưng là mình trung lại có 1 cổ sức lực đưa tinh thần cùng thể trọng hần tự hợp, ko biết qua bao lâu, hần thế này mới chậm rãi có ý thức. Đợi tới lúc hần hoàn toàn khôi phục ý thức của mình, tuy rằng còn chưa thể lập tức khống chế thân thể của chính mình. Hần chỉ cảm thấy ngực giống như là bị ngăn chặn, hô hấp rất cổ sức. Hần sau khi cổ sức thở ra 1 hơi, này mới buông ra tâm đến. Vậy con mèo hoang kia động tác xem ra cũng ko quá chậm trễ.

Đầu sói cảm giác được ma khí của mình 1 lần nữa tự hợp, tuy rằng chỉ có 1 nửa, nhưng hần dựa vào ý chí cố gắng làm cho chính mình ở tro thời gian nhanh nhất thanh tỉnh lại. Sau khi mở 2 mắt, liền cảm thấy vui sướng chưa từng có. Ko chỉ là trọng sinh vui sướng, càng còn nhiều hơn là chính mình tìm được người thương yêu mình, tìm được gia của mình.

Đầu sói giờ phút này chỉ cảm thấy cảm khái ngàn vạn, nguyên lai đây chính là thần tích tro Ma đô truyền lưu. Hần lúc này mới cảm giác được thế nào là sống trọn vẹn, như vậy cả đời, hần chết cũng ko tiếc.

101. Chương 101

Đầu sói 1 cúi đầu, liền nhìn thấy đang nằm sắp trên ngực của mình Tô Tử Duyệt. Khó trách hần hội cảm thấy ngực ko thoải mái, nguyên lai là nàng áp. Hần nhẹ nhàng nâng Tô Tử Duyệt dậy, đem nàng ôm đến trên đệm cỏ mềm đầy huyết. Nước ảm nấu khi này đã sớm lạnh, Đầu sói liền xoay người đi ra đun nước 1 lần nữa. Hần đem vết máu trên thân Tô Tử Duyệt từng chút 1 lau khô, rồi cấp tiểu sói mới sinh tắm sạch thân mình.

Lúc này trời đã gần sáng, Đầu sói vốn định chạy ra ngoài hái chút mới mẻ tuyến cỏ, thay cho đám cỏ ô uế kia. Nhưng lo lắng đến ma lực của mình hiện tại còn chưa hoàn toàn khôi phục, với lại bình thường hần cũng hay gây thù nhiều, cho nên do dự 1 chút đành đem việc này nhin xuống.

Đầu sói nắm phần mềm thịt phía sau cổ tiểu sói, đưa nó phóng đến trước ngực Tô Tử Duyệt. Mới sinh ra tiểu sói đúng là rất tham ăn, làm như vậy nhĩ tử của mình chỉ cần đói bụng, nếm vú liền ngay tại bên miệng. Sau khi làm xong tất cả, Đầu sói liền nằm ngủ ở bên người Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt nửa đêm bừng tỉnh 1 lần, phát hiện Đầu sói nóng hầm hập thân thể đang ngủ ở bên người mình. Nàng ko biết phải phản ứng thế nào, cho rằng chính mình là đang nằm mơ. Sau khi hưng hăng nhéo đùi của mình 1 phen, đau “Oa” 1 tiếng khóc đi ra. Đau thật tốt, nguyên lai ko phải mộng, thật tốt quá.

Đầu sói bị nàng làm giật mình tỉnh, nhu trấn hỏi- Xảy ra chuyện gì?

Tô Tử Duyệt bên khóc bên nói- Người ko chết thật tốt...

Nguyên bản ngủ say tiểu sói bị Tô Tử Duyệt trước ngực phập phồng đánh thức, bắt an giật giật. Tô Tử Duyệt thấy thế liền ko dám khóc nữa, dùng sức nghẹn. Đầu sói đem Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng trấn an rất lâu, nàng thế này mới ngủ tiếp.

Ngày thứ 2, Mẫn Mặc mới đến chỗ ở của Đầu sói. Theo lý thuyết, sau khi Tô Tử Duyệt sinh xong nội vụ sẽ là người tới, chỉ là vì 1 tro số đó đã bị Đầu sói giết, khiến người còn lại cũng khiến Mẫn Mặc có chút kiêng kị ko dám dùng. Có thể thấy được ko có nội vụ, công tác hiệu suất tro Ma đô phải tăng cường tới cỡ nào.

Cơ hồ sở hữu sự tình đều đổ dồn lên trên đầu Mẫn Mặc, tuy rằng hắn đang cố gắng rèn giũa thủ hạ mới, nhưng là vẫn như cũ cần 1 đoạn thời gian.

Tô Tử Duyệt sau khi nhìn thấy Mẫn Mặc chấn động, chỉ thấy hắn trước ngực triển thật dày băng vải. Tô Tử Duyệt kinh ngạc hỏi- Người bị thương? Ở thời điểm nào?

Mẫn Mặc khoanh tay nói- Mấy ngày trước, còn là trước khi có sự tình vị thủ hạ đã chết kia của ta. Mọi chuyện ngày càng phức tạp- Mẫn Mặc ngay tại ghế gỗ trước mặt bọn họ ngồi xuống, chính mình động thủ cấp chính mình rót 1 chén nước. Đầu sói thấy thế mắt híp kéo kéo môi, nhưng đối phương là Ma vương, hắn cũng khó mà nói cái gì.

— Vậy, vậy ngày đó nội vụ Giáp tới tìm ta nói người bị thương, đều là sự thật?- Tô Tử Duyệt lo lắng nói- Sao lâu như thế vậy còn chưa lành?- Hắn cùng Đầu sói thời kỳ bị thương ko sai biệt lắm, miệng vết thương của Đầu sói bị rách mở mấy lần mà đến nay đã ko còn chuyện gì. Hắn đã bị đả thương đến trình độ nào mới phải dưỡng cho tới tận bây giờ còn chưa lành nữa, Tô Tử Duyệt thật ko dám tưởng tượng cảnh tượng lúc đó. Tô Tử Duyệt nghĩ đến đây lại có chút tức giận, nòng nhin ko được thăm oán nói- Người bị trọng thương như thế sao cũng ko nói với ta? Người nói ra ta còn có thể đi thăm người.

Mẫn Mặc thở dài- Sao lại nói ta ko thông tri người chứ? Ai biết ta phái người tới thông tri người cư nhiên là gian tế, cuối cùng nhưng lại náo ra 1 khúc chuyện lớn như thế.

Tô Tử Duyệt nghĩ đến nòng lúc ấy nhìn thấy nội vụ Giáp thời điểm hắn trên thân cũng bị thương, nguyên nhân lúc ấy Tô Tử Duyệt tin tưởng hắn cũng 1 phần rất lớn bởi những vết thương đó. Về sau, nòng cho rằng mấy miệng vết thương kia đều là nội vụ Giáp làm ra để lừa chính mình. Nhưng nay nghe Mẫn Mặc nói như thế, nòng ngược lại cảm thấy có lẽ ngày đó bọn hắn thật sự gặp đến chuyện phiền toái gì thật. Sau đó Mẫn Mặc kêu nội vụ Giáp tìm đến mình, hắn liền biết thời biết thế đã đến lúc trừ bỏ nòng. Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt vội vàng truy vấn Mẫn Mặc rốt cuộc đã xảy ra cái chuyện gì.

Chỉ thấy Mẫn Mặc vẻ mặt hưng phấn mà nói- Tuy rằng hắn làm ta bị thương, nhưng ta nhìn thấy hắn! Thật sự là giống như người hoài nghi vậy, hắn là dư nghiệt của biên bức bộ tộc.

Mẫn Mặc uống 1 ngụm nước, rồi mới đem sự tình ngày đó chậm rãi kể lại. Vào ngày đó, hắn mang 2 cái nội vụ ở tro Ma đô tuần tra. Ngày đó bọn hắn đi khá xa, địa phương rất thiên. Nơi đó nơi nơi đều là cổ thụ cao tới tận trời, theo lý thuyết hắn đây là nơi ma quỷ rất thích an cư, nhưng là ở tro này, Mẫn Mặc cơ hồ ko cảm giác được cái ma khí gì. Điều này rất ko bình thường, Mẫn Mặc đánh giá địa hình nơi đó, quyết định xâm nhập vào sâu bên tro tìm hiểu.

Mẫn Mặc ở tro rừng qua lại, như trước ko có phát hiện dấu vết của ma quỷ nào tồn tại, lúc này hắn liền cảm thấy có chút ko đúng. Lúc Mẫn Mặc đi qua cánh rừng thời điểm, cư nhiên xuất hiện 1 cái vách núi đen. Liền ở tro này, Mẫn Mặc cảm giác được 1 cổ cường đại ma khí. Mẫn Mặc bấu vách đá, phát hiện trên vách đá bị người khai ra 1 cái sơn động. Vách sơn động nằm ở ngay chính giữa vách đá, trên dưới đều ko có lối vào. Nếu là leo lên thì vô luận thế nào cũng đến ko được, cho nên vật ấy tất nhiên hội biết bay.

Lúc này, Mẫn Mặc giương giọng nói- Ta là Ma vương, còn ko mau đi ra bái kiến- Mẫn Mặc nói xong, nửa ngày ko người trả lời. Mà vậy cường đại ma khí tựa hồ có điểm dao động. Mẫn Mặc nâng lên tay phải, đem ma khí ở bàn tay tụ lại, vậy hắc sắc ma khí nháy mắt hóa thành 1 con cự mãng bò lên sơn động đánh úp vào.

Mẫn Mặc thao túng cự mãng cùng tên tro sơn động vây quanh 1 chỗ, người nọ tựa hồ rất mạnh, cự mãng vài lần dục cắn đều bị hắn cản trở về. Mẫn Mặc lúc này nói- Là ai? Nếu ko hiện thân chớ trách ta ko lưu tình!

Người nọ như trước ko có phản ứng, hắn sợ hãi bị Mẫn Mặc xuyên qua chân diện mục, thuyết minh hắn tro lòng có quỷ. Mẫn Mặc nhớ đến Tô Tử Duyệt lúc trước đối chính mình nói những lời kia, hắn hội biết bay, lúc này lại là buổi sáng, nên ko dám cùng chính mình đối mặt có thể là vì hắn sợ ánh sáng hay ko? Mẫn Mặc ko dấu vết nở nụ cười, hắn thế nhưng ẩn thân ở nơi này.

Chỉ tiếc vách sơn động ở phía trên vách đá, Mẫn Mặc ko leo lên được, bằng ko nhất định thừa dịp thời điểm hắn suy yếu trừ bỏ hắn. Hắn nhưng lại cấp chính mình tìm chỗ ẩn thân tốt như vậy. Mà giờ phút này Mẫn Mặc chỉ có thể thao túng ma khí của mình cùng hắn dây dưa, người nọ rất mạnh, từ sau khi gặp Mẫn Mặc

cũng ko có ý tứ bỏ chạy phỏng chừng cũng biết chính mình bị đoán được, liền ko hề ẩn nhẫn, bắt đầu chủ động công kích.

2 người bắt đầu đấu liên túi bụi, đi theo thời gian chuyển dời, mặt trời dần dần lặn núi. Mẫn Mặc tro lòng âm thầm gọi trời, lấy thực lực của hắn, ban đêm chỉ sợ hội càng thêm khó chơi. Mẫn Mặc là Ma đô vương, người có thể cùng hắn đánh ngang tay, là đáng sợ cỡ nào. Tuy rằng Mẫn Mặc biết chính mình giờ phút này lựa chọn tốt nhất là lui lại, nhưng nếu chính mình lui, tên ma quỷ giảo hoạt này nhất định hội lại trốn đi. Cho nên Mẫn Mặc hiện tại phải buộc hắn lộ ra, nhìn thấy chân diện mục của hắn.

Lúc tia sáng mặt trời cuối cùng cũng biến mất ở ko trung thời điểm, 1 bóng đen thật lớn từ tro sơn động trên vách đá thoát ra ngoài. Hắn thẳng tắp liền nhằm phía Mẫn Mặc, 1 bên dùng khăn khăn mà thương lão thanh âm nói- Coi như người gặp may mắn, có thể tìm tới nơi này. Ta ko đi tìm người, người nhưng lại tự dâng tới cửa! Nay nhất định phải cho người biết tư vị thế nào!

102. Chương 102

Mẫn Mặc tránh đi công kích của hắn, cùng 2 cái nội vụ tiến công với hắn. Lúc này tới gần, Mẫn Mặc mới thấy rõ diện mạo người nọ, tướng mạo của hắn ko giống như thanh âm của hắn như vậy thương lão. Hắn sắc mặt tái nhợt, 2 mắt nhưng rất hữu thần, giờ phút này chính lộ ra 1 cỗ sát khí. Hắn phía sau mang 1 đôi hắc sắc cánh, khi hắn giơ cánh hội chiếm diện tích rất nhiều, Mẫn Mặc cho dù thế nào cường đại, cũng chiếm ko đến tiện nghi.

1 khúc kích đầu qua lại Mẫn Mặc cùng 2 cái nội vụ trên thân đều bị rất nhiều vết thương, tại đây đi xuống Mẫn Mặc e sợ cho tình thế hội đối chính mình bất lợi. Thế là hắn cố ý đem sơ hở của mình lộ ra, vậy biên bức (dối tình) quả nhiên huy chương hướng hắn công tới. Mẫn Mặc động thân đón nhận, rồi mới tụ tập ma khí quanh thân công ngược lại biên bức. Vết thương nghiêm trọng trên thân Mẫn Mặc hiện giờ cũng chính là vào lúc này lưu lại, nhưng biên bức cũng ko chiếm được bao nhiêu tiện nghi, bị Mẫn Mặc 1 chưởng đánh tới cơ hồ xém mất nửa cái mạng.

Vậy biên bức ko dám ham chiến nữa, thấy Mẫn Mặc trọng thương ko có năng lực đuổi theo mình, liền vỗ cánh bay đi. Mẫn Mặc hung hăng nhìn phương hướng biên bức rời xa, cơ hồ cảm rằng thật chặt. Vậy 2 cái nội vụ thấy chủ tử của mình như vậy tức giận, liền do dự nghĩ có nên tiếp tục đuổi giết người nọ hay ko. Bất quá cũng may Mẫn Mặc còn chút lý trí, hắn khảy tay, ý bảo 2 cái nội vụ cùng chính mình trở về.

Cũng là vì trận đại chiến này, khiến cho Mẫn hạ xuống tâm đề phòng 2 cái nội vụ kia. Hắn sau khi trở về liền xử lý tốt miệng vết thương, sau đó gọi nội vụ đi tìm Tô Tử Duyệt, khẩn cấp muốn đem chuyện hôm nay kể cho nàng nghe, đồng thời cũng ôm 1 ít tâm thuận tiện làm nũng tranh công. Nào biết cái vị nội vụ Giáp kia vừa vận đấm lao thì phải theo lao đúng là hắn có đi tìm Tô Tử Duyệt, nhưng là muốn giết nàng.

Nay việc này đã trôi qua, Mẫn Mặc cùng Tô Tử Duyệt 1 lần nữa phân tích, cảm thấy có thể là do biên bức bại lộ thân phận, nội vụ Giáp có điểm rối loạn đầu trận tuyến, làm ra như vậy sự kiện. Nhưng mặc kệ nói thế nào, cũng may là nhân họa đắc phúc tìm được chỗ ẩn nấp của tên đó, còn trừ bỏ được gian tế.

2 người nói đến đây, vẫn ngủ say tiểu sói tỉnh lại. Tô Tử Duyệt rất tự nhiên tiêu sái đi qua ôm hắn để cho hắn uống sữa, bởi vì nàng phía trước vẫn luôn trần truồng đối mặt Mẫn Mặc, cho nên nay trước mặt hắn uy sữa cũng ko cảm thấy có gì ko ổn. Chỉ thấy Mẫn Mặc cùng Đầu sói đôi mắt chớp cũng ko chớp nhìn chăm chú bộ ngực đầy đặn của Tô Tử Duyệt, chỉ thấy tiểu sói vậy phần nộn đầu lưỡi ở trên núm vú Tô Tử Duyệt liếm vài cái, liền có chất lỏng trắng sữa chảy đi ra. Tiểu sói liếm mấy khẩu, cuối cùng đem miệng thẩu đi lên hấp lấy.

Vậy 2 cái nam nhân sau khi thấy cảnh tượng này đều ko hện mà cùng nuốt nước miếng, Tô Tử Duyệt lại chỉ lo tiểu sói tro ngực, ko chút chú ý ko khí biến hóa. Tiểu sói rất ham ăn, ăn xong bên trái lại ăn bên phải, sau khi ăn no liền phình bụng nhỏ. Tô Tử Duyệt cười đi cào bụng nhỏ của nó, rồi mới quay lại nhìn Đầu sói cùng Mẫn Mặc, lúc này mới phát hiện 2 người lực chú ý còn tại trên bộ ngực của nàng.

Tô Tử Duyệt mắng 1 câu- Ko đứng đắn!- Rồi mới nhớ đến nhân ngư cục cưng, lại hỏi về tình hình gần đây của nhân ngư cục cưng. Mẫn Mặc liền trở lại tự nhiên, đến nỗi thật hảo giả hảo, vẫn như cũ còn chờ chứng thực. Mẫn Mặc lúc này mới nhớ đến mục đích, hẩn xuất ra 1 ít thảo dược, đối Đầu sói nói- 2 cái trợ thủ của ta đều mất, ta cũng ko có thời gian nấu được, các người chính mình tự làm uống đi. Này được là khôi phục thân thể sau khi sinh- Nói xong hẩn dùng tay ở trên bụng của mình khoa tay làm thành 1 vòng tròn.

Tô Tử Duyệt sinh xong đứa nhỏ thời điểm hay dùng nguyên vẹn da thú đem mềm bụng đầy vết nứt rạn của mình che lại, nay nhìn thấy Mẫn Mặc đến đưa thuốc ko khỏi vui thượng đuôi lông mày. Đây chính là loại được nước lực sắc cực kỳ khó uống mà trước kia chính mình đã từng uống qua, uống xong vậy phần khó coi sỗ sỗ bụng liền ko thấy. Tô Tử Duyệt khẩn cấp thúc giục Đầu sói đi nấu được.

Đầu sói đi xong Mẫn Mặc cùng Tô Tử Duyệt lặng yên 1 trận, hẩn cuối cùng ko biết làm sao thở dài nói- Cấp đứa nhỏ dứt sữa, ta tới đón người. Người phải chú ý an toàn đạo này, tốt nhất ko nên chạy loạn nơi nơi. Hảo ở tro địa bàn lang tộc, người tộc khác ko dám tới gần xằng bậy.

Tô Tử Duyệt nói- Ân, vậy chính người cũng phải chú ý thân thể nhiều hơn nữa, cẩn thận tên biên bức kia đánh lên người.

2 người nói đến đây, cũng ko biết nói thêm gì, thế là Mẫn Mặc đứng dậy cáo từ. Ngày thứ 2, mẫu thân Đầu sói xuất hiện. Lúc bà phát hiện tôn tử của mình đã sinh ra, mà nhi tử còn kỳ tích sống dậy thời điểm, ko khỏi thất thanh khóc rống. Đều đã làm mẹ người ta, Tô Tử Duyệt rất hiểu tâm tình của mẫu thân Đầu sói. Nàng 1 bên an ủi bà, chính mình cũng đỏ lên đôi mắt.

Đầu sói ko thể ko thấy 2 cái nữ nhân khóc sụt sùi ôm nhau bộ dáng, liền đem lão mẹ hẩn đẩy trở về, nói là cấp cục cưng lớn thêm chút nữa, sẽ ôm đi cấp lão nhân nhìn xem. Mẫu thân Đầu sói ngàn dặn vạn dặn Tô Tử Duyệt phải chú ý thân thể, rồi luyến tiếc như ko thể chuyển tới cùng bọn họ ở, thế này mới chịu rời khỏi.

Thời gian trôi nhanh qua, tiểu sói ở tro đoạn ngày này đang cố gắng ăn dặm cố gắng trưởng thành. Tiểu sói đôi mắt cũng mở, trên thân lông cũng ngày càng đậm màu hơn 1 chút, cùng phụ thân của nó giống nhau là màu trắng xám. Tro đoạn ngày này, tiểu sói thành trọng tâm tro cuộc sống của Tô Tử Duyệt, ko có việc gì thời điểm liền ôm hẩn đậu hẩn chơi, mà Đầu sói sớm bị nàng phao đến sau đầu.

Hôm nay, Tô Tử Duyệt đang nằm ở trên đệm cỏ đậu tiểu sói chơi. Chỉ thấy Đầu sói bước tới có chút mất hứng lấy tay đem tiểu sói ném đến 1 bên, chính mình nằm qua. Tô Tử Duyệt trừng Đầu sói liếc 1 cái, tiểu sói liền được ôm lại vị trí cũ. Đầu sói đảo mắt châu 1 vòng, rồi mới bóc lên khối da lông sau cổ tiểu sói cổ, đưa nó phóng đến trên ngực của mình.

Tô Tử Duyệt cũng thấy tiểu sói nằm trên ngực Đầu sói bộ dáng rất có ý tứ, liền cũng bỏ lại đậu tiểu sói. Cảm nhận được Tô Tử Duyệt mềm mại thân thể nằm bên người mình, Đầu sói thế này mới thuận khí, thân thủ ôm chầm Tô Tử Duyệt, làm cho nàng tựa vào trên vai của mình. Tiểu sói ở trước ngực phụ thân của mình nằm úp sấp ko lâu liền mất kiên nhẫn, hẩn đứng dậy định trở lại bên người mẫu thân của mình. Lúc này chỉ thấy Đầu sói vươn ngón tay gãi gãi vuốt cằm tiểu sói, đồng thời ko dấu vết hướng tiểu sói nhe răng nanh, hơi có chút ý tứ hàm xúc uy hiếp. Tiểu sói thấy thế vội thức thời nằm úp sấp trở lại, neho lại đôi mắt ngưỡng đầu hướng thụ phụ thân âu yếm, chỉ thiếu điều ngoắc ngoắc cái đuôi. Tiểu sói neho lại đôi mắt vụng trộm nhìn Tô Tử Duyệt, phát hiện nàng căn bản ko phát hiện chính mình bị phụ thân uy hiếp, nó giờ phút này chỉ cảm thấy khóc ko ra nước mắt.

Lúc này cha mẹ Đầu sói đến phỏng đưa nó từ tro ma chương của phụ thân đại nhân giải cứu ra ngoài. Nguyên lai mẫu thân Đầu sói sau khi trở về trái đợi phải trông chừng thời gian lâu như thế Đầu sói cũng ko mang đứa nhỏ cho bà nhìn, bà đợi ko nổi nữa, liền bắt phụ thân Đầu sói cùng nhau đến xem tôn tử. Bà ôm tiểu sói cấp phụ thân Đầu sói xem, cười nói- Nhìn kĩ xem, cùng tiểu tử lúc nhỏ quả thực giống nhau như đúc.

Phụ thân Đầu sói nhìn Đầu sói, rồi lại nhìn tiểu sói, nói- Ta thấy so với tiểu tử kia thẳng nhóc này đáng yêu hơn nhiều.

103. Chương 103

Đầu sói ko những ko cùng lão ba hấn so đo, ngược lại còn vỗ ngực tự hào nói- Đương nhiên, nhi tử gia, có thể ko đáng yêu sao?

Phụ thân Đầu sói thấy ăn hiếp ko được Đầu sói, liền cũng thấy ko còn thú vị, ko thêm dong dài với hấn nữa, chuyên tâm đậu tôn tử. So với phụ thân hay uy hiếp chính mình, tiểu sói hiển nhiên càng thích vị gia gia hiền lành này, ở tro ngực ông chui tới chui lui. Lúc này, phụ thân Đầu sói nói- Đứa nhóc này cũng ko còn nhỏ nữa, nên dẫn nó ra ngoài để học hỏi kiến thức ở thế giới bên ngoài- Nói xong, ông liền hóa thân thành sói hình, ngậm tiểu sói đi ra ngoài.

Phụ thân Đầu sói là 1 con sói so với Đầu sói thể tích đương nhiên lớn hơn rất nhiều, cũng là màu lông trắng xám. Tô Tử Duyệt nhìn đến choáng váng, như thể cường tráng sói, hiển nhiên là trắng niên, thật sự tên sói ngốc kia là con trai của vị phổ lão công oai vệ này chứ ko phải được lượm từ chỗ nào đó sao? Tô Tử Duyệt nhất thời có chút nghi ngờ việc này. Lúc này, chợt nghe Đầu sói chưa nói- Còn nhìn nữa? Bất quá chỉ là cái lão già, nào đẹp trai bằng gia.

Tô Tử Duyệt lúc này mới hồi phục tinh thần lại, hỏi- Hấn đem cục cưng mang đi đâu?

Đầu sói khoanh tay, chẳng hề để ý nói- Đứa nhỏ đã lớn, để cho hấn ra ngoài đã ngoại chơi đùa, tập cho hấn chút kỹ xảo đi sẵn.

Tô Tử Duyệt nhất thời vẻ mặt hèn mọn nói- Việc này người làm cha như người sao ko chịu thu xếp?

Đầu sói nhún vai nói- Gia chuẩn bị qua vài ngày nữa mới dạy, nào biết bị hấn đoạt trước. Bất quá người yên tâm, lão già kia nhưng là con sói lợi hại nhất tro bầy, hấn đồng ý dạy, là phúc khí của tiểu tử. Hazz, nếu hấn có thể mỗi ngày đến dạy thì tốt rồi, gia đỡ phải lao碌.

Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc Đầu sói 1 cái, sau đó đi giúp mẫu thân hấn chuẩn bị cơm nước. Đầu sói vốn cũng chỉ là thuận miệng nói, ko ngờ rằng phụ thân của mình sau đó thật sự mỗi ngày đều đến dạy tiểu sói kỹ xảo đi sẵn. Phụ thân Đầu sói chắc là cực thích tiểu sói, bằng ko cũng sẽ ko để bụng như thế.

Đầu sói còn từng chưa nói- Lúc trước dạy gia cũng chưa từng thấy lão chú trọng như thế.

Phụ thân Đầu sói nghiêng đầu liếc Đầu sói 1 cái nói- Năm đó lỡ dạy ra người 1 cái tác phẩm như thế thất bại, lúc này đây ta cần phải trọng viết lại nhân sinh của ta.

Đầu sói cảm giận nói- Muốn dạy nhi tử thì kêu lão mẹ sinh thêm cho lão 1 đứa đi, mắc gì đến cướp nhi tử của gia.

Phụ thân Đầu sói nghe xong, ko ứng thuận nheo lại đôi mắt, hướng Đầu sói lộ ra 1 loạt sâm bạch răng nanh. Đầu sói nhất thời hiểu chuyện, lắc lư đi triển Tô Tử Duyệt.

Lại qua 1 vài ngày nữa, tiểu sói răng nanh trở nên sắc bén đi lên, cái này ý tứ hàm xúc đã đến lúc cai sữa. Tô Tử Duyệt vậy bộ ngực sữa liền tiện nghi Đầu sói, Đầu sói luôn ghé vào trước ngực Tô Tử Duyệt tham lam mút vào thời điểm, tiểu sói chỉ có thể ở 1 bên đáng thương trông mong nhìn. Nó vẫn chưa hội biến hóa, răng nanh của mình lại hội cắn bị thương mềm mại mẫu thân, điều này làm cho hấn rất buồn bực. Mà Đầu sói tắc nhìn về mặt rồi rầm tiểu sói, đặc ý lắc lắc lỗ tai.

Ko lâu sau, Mẫn Mặc đúng hẹn tới, theo phía sau là Tô Tử Duyệt nhận thức được con báo đen trước kia. Tô Tử Duyệt nhìn thấy bằng hữu có vẻ rất cao hứng, vui vẻ chạy qua ôm lấy báo đen. Ở Mẫn Mặc cùng Đầu sói báo táp sát khí hạ, báo đen bất an run lên run cái đuôi, nhưng cũng ko tránh Tô Tử Duyệt ôm ấp.

Tô Tử Duyệt cùng Đầu sói tới chỗ cha mẹ Đầu sói nói lời tạm biệt, sau đó lại lưu luyến ko rời cùng tiểu sói cáo biệt, thế này mới lưu luyến ly khai lãnh địa Đầu sói. Tô Tử Duyệt đi thời điểm mang theo vài món quần áo Đầu sói làm cho nàng, dùng túi lông gói lại mang đi.

Sau khi đến địa điểm tiếp theo, Mẫn Mặc cùng báo đen liền dừng lại ko bước, giai đoạn còn lại vẫn như trước là Tô Tử Duyệt chính mình tiếp tục đi. Mẫn Mặc phát phát tay, ý bảo báo đen trước rời khỏi, rồi mới hấn nâng lên vuốt cằm Tô Tử Duyệt, nói- Đây là lần cuối cùng.

Tô Tử Duyệt đầu tiên là sững sốt, rồi mới phản ứng lại- Ý người là, qua lần này là có thể cùng người...- Nói tới đây Tô Tử Duyệt bỗng nhiên đỏ mặt. Rồi mới thăm mắng chính mình ko tiền đồ, đều đã thân kinh bách chiến, còn có cái gì hảo then thùng? Với lại giữa 2 người làm như chưa từng trải qua.

— Phải, đến lúc đó ta sẽ tới đón người, ta chờ người trở thành vương hậu của ta vương- Mẫn Mặc nói xong, ở trên môi Tô Tử Duyệt hạ xuống nụ hôn. Rồi mới ly khai.

Tô Tử Duyệt nhìn Mẫn Mặc rồi đi bóng dáng, tro đầu đột nhiên hiện ra 1 vấn đề: Phải làm ma hậu như thế nào đây? Nàng 1 bên suy tư, 1 bên ko yên lòng tiêu sái. Đi qua 1 gốc cây ăn quả thời điểm, Tô Tử Duyệt dừng cước bộ, đó là loại trái cây nàng thích ăn nhất, vị ngọt thanh nhẹ.

Tô Tử Duyệt kiễng chân, hái xuống 1 quả gần nhất nàng, sau khi hái xuống nàng liền để tro túi quần áo, chuẩn bị 1 hồi nữa tới hồ nước nào đó đem trái cây tắm lạnh rồi ăn. Sau khi hái xong nàng ngẩng đầu, thấy còn có 1 trái nữa ở tro phạm vi năng lực của nàng, nâng tay liền đi hái quả. Nào biết vậy quả kia nhìn tuy thấp, thực tế thì nàng lại với ko tới. Tô Tử Duyệt nhảy dựng lên định bắt tới quả kia, thử vài lần đều ko có kết quả.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên có 1 cánh tay lớn xuất hiện từ phía sau Tô Tử Duyệt, đem vậy quả hái xuống. Tô Tử Duyệt hách nhất đại khiêu, vội vàng lấy lại tinh thần nhìn. Phản ứng đầu tiên của nàng chính là người này hảo cao! Chính mình nhìn thẳng chỉ có thể nhìn đến cơ bắp rắn chắc trên bụng hân. Nhìn xuống chút nữa, Tô Tử Duyệt cơ hồ xem xui hân thể nhưng có nửa tứ chi là ngựa. Chính mình cư nhiên gặp được nhân mã tro truyền thuyết.

Nam tử trước mặt này rất cường tráng, da dẻ màu đồng cổ, cơ bắp thì vô cùng săn chắc bóng loáng. Tô Tử Duyệt chưa từng thấy qua người nam nhân nào có nhiều cơ bắp như hân, hạ thân của hân là hắc sắc mã thân. Đồng dạng cũng là cơ bắp cứng chắc, dựa theo cơ bắp trên đùi hân thì có thể nhìn ra hân nhất định có cường đại sức bật.

Giữa 2 chân của hân cũng ko có vật đó của nam nhân, Tô Tử Duyệt nhìn ko được xoay người nhìn, chỉ thấy chỗ giữa 2 chân sau vương 1 cái vật thể thật lớn hắc sắc. Dù là mềm nhũn trạng thái cũng đã như vậy lớn, lớn đến dọa người. Như thế bư hân người, chính mình, chính mình có thể bị hân đùa chết hay ko a? Tô Tử Duyệt loại tư tưởng lo lắng này ko mang theo 1 tia tình sắc, thuần túy là lo lắng cho tương lai mình.

Vậy nhân mã tựa hồ đoán được Tô Tử Duyệt đang nhìn cái gì, hân bắt an hoạt động chân lui 2 bước. Trên 2 gò má tuấn mỹ hiện ra 1 chút then thùng hồng sắc. Tô Tử Duyệt đột nhiên ý thức được chính mình ở làm cái gì, nàng xấu hổ khụ 1 tiếng, hỏi- Nơi này là lãnh địa nhân mã?

Vậy nhân mã gật gật đầu, rồi mới đem trái cây vừa rồi hái xuống đưa cho Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt biết, ở Ma đô nếu có khác giới cấp chính mình đồ ăn tuyệt đối là ko chỉ dễ dàng như vậy, này đại biểu cho khúc nhạc đạo XXX của bọn hân. Tô Tử Duyệt ko có tiếp trái cây của hân, mà là cẩn thận đánh giá bộ dáng của hân. Ngũ quan thân thể của hân cường tráng, mày kiếm mắt sáng, hắc sắc tóc dài rối tung trên vai. Theo ngũ quan của hân nhìn hân hân là đã qua thanh niên từ lâu, Tô Tử Duyệt thậm chí cảm thấy hân hân là cùng phụ thân Đầu sói 1 niên tuổi. Bất quá việc này có thể hiểu là người tro toàn bộ bộ lạc bọn hân bộ dạng đều như vậy già.

Vậy nhân mã thấy Tô Tử Duyệt ko chịu tiếp trái cây của mình, có chút xấu hổ cười. Rồi mới xoay người đem vậy trái cây phóng đến bên cạnh chỗ trái cây Tô Tử Duyệt phía trước vừa hái xuống, chính mình lại chậm rãi bỏ đi.

104. Chương 104

Ko đợi nhân mã đi xa, liền từ xa vang lên 1 trận “Đát đát đát” tiếng vó ngựa. Vậy thanh âm rất lớn, có thể tưởng tượng được là số lượng rất nhiều. Bọn hân ngăn cản trước mặt Tô Tử Duyệt cùng con đường nhân mã tính bỏ đi, vậy nhân mã bất an động chân, cơ bắp trên thân đều căng cứng, tựa hồ tùy thời chuẩn bị cùng bọn họ chiến đấu.

Chờ đám nhân mã kia ổn định, Tô Tử Duyệt mới phát hiện là đó người tướng mạo đa số còn rất trẻ, nguyên đến chính mình gặp phải thật là nhân vật đại thúc.

Sau đó tên cầm đầu tro đám nhân mã kia rất bất hữu thiện nhìn thất lạc lão nhân mã, rồi mới cười nhạt nói- Sao vậy, lại bị cự tuyệt? Lão đừng làm tiểu cô nương người ta sợ hãi, đồ câm điếc- Dứt lời, hắn liền nở nụ cười, đám nhân mã theo sau hắn cũng theo hắn cười lớn.

Tô Tử Duyệt ko khỏi mặt nhăn nhướng mày, kỳ thật loại hiện tượng này ở Ma đô nhìn mãi quen mắt. Ma quỷ đều là hèn hạ khuất phục dưới tay kẻ cường đại hơn mình, khinh bỉ nhỏ yếu già. Nhưng thất lạc lão nhân mã nhìn ko giống như là kẻ yếu a, vậy cơ bắp so với đám người kia cũng ko kém a. Tô Tử Duyệt lập tức liền ý thức được chỗ vấn đề, bọn hắn gọi hắn “Đồ câm điếc”. Hắn khả năng là ko thể nói được, thế là bị tộc đàn bài xích. Tựa mọi tộc đàn theo đuổi sự hoàn mỹ khác, bài xích đồng loại thân thể có chỗ thiếu hụt cũng chẳng có gì lạ.

Vậy nhân mã quay đầu nhìn Tô Tử Duyệt, có vẻ có chút quẫn bách. Mà tro đám nhân mã kia, có 1 tên dẫn đầu đi ra, dùng bả vai huýt mạnh vào người nhân mã câm điếc. Vậy lão nhân mã ánh mắt sáng quắc nhìn Tô Tử Duyệt, tựa hồ là rất chờ mong được nàng lựa chọn. Dựa vào pháp phòng yếu thể quần thể để bày ra năng lực của mình, đương nhiên chịu qua giáo dục hiện đại Tô Tử Duyệt thâm trầm coi thường. Nàng thậm chí là có chút chán ghét trừng mắt liếc cái tên nhân mã xuất đầu kia 1 cái.

Vậy nhân mã nôn nóng động móng trước, lại ko thể đem lửa giận rơi tại trên thân Tô Tử Duyệt, liền nhắm ngay câm điếc nhân mã. Hắn vọt qua huy quyền liền muốn đánh câm điếc nhân mã, nào biết vậy câm điếc nhân mã cũng ko phải dễ chọc. Hắn nâng tay 1 chắn, rồi mới dùng 1 chút lực, nhưng lại đem vậy nhân mã kia hất tung ra ngoài. Sở tác sở vi của hắn nháy mắt chọc giận 1 đám nhân mã, bọn hắn phần nộ đạp chân liền nhắm phía vậy câm điếc nhân mã.

Tô Tử Duyệt thấy thế vội vàng ngăn lại chiến tranh của bọn hắn, nàng giương lên tay, kêu lớn- Ngừng lại a!- Là đó nhân mã nghe vậy đều ngoan ngoãn dừng cước bộ của mình, nhìn Tô Tử Duyệt. Chợt nghe Tô Tử Duyệt tiếp tục nói- Các ngươi đừng cãi cò, ta đã tuyển xong rồi, là hắn- Nói xong tay nàng chỉ về phía vậy nhân mã trung niên đại thúc đang bị vây ở bên tro.

Bên ngoài là đó nhân mã kinh ngạc hoạt động chân né ra 1 đường cho Tô Tử Duyệt, mà trung gian vậy câm điếc nhân mã hiển nhiên càng khiếp sợ. Ở Ma đô, hiển nhiên là chỉ có vĩ đại ma quỷ mới có thể đạt được quyền giao phối, có khi vì lấy được quyền giao phối thậm chí còn ko tiếc ra tay thật nặng. Hắn ko rõ trước mặt vậy tiểu nữ tử nhân loại yêu kiều khả người kia vì cái gì hội chọn có điểm thiếu hụt chính mình. Hắn lúc này cũng ko biết là đó nam nhân của Tô Tử Duyệt đều bị tro tộc đàn khinh bỉ chiếm đại đa số, ko biết nếu 1 ngày hắn biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Là đó nhân mã đều là trai tráng huyết khí phương cương, tuy rằng đối kết quả này có chút ko hài lòng, nhưng cũng sẽ ko giống lũ đàn bà chanh chua âm ỉ, đều lục tục ly khai. Từ sau khi Tô Tử Duyệt lựa chọn vậy câm điếc nhân mã, hắn vẫn luôn chăm chú nhìn Tô Tử Duyệt, thật giống như muốn xuyên qua da thịt của nàng nhìn đến xương cốt. Tô Tử Duyệt bị hắn nhìn vậy có chút ko được tự nhiên, liền nói- Đi thôi, đứng đây gây ra làm gì?

Vậy nhân mã lúc này mới phản ứng lại, hắn đem Tô Tử Duyệt từ dưới bế lên, rồi mới xoay người định rời khỏi. Lúc này Tô Tử Duyệt có chút vô liêm sỉ nói- Ta ko muốn ôm, ta muốn cưỡi ngựa- Nói xong, nàng chỉ lưng ngựa nhân mã.

Nhân mã nhìn kiểu nhỏ Tô Tử Duyệt, sau lại nhìn phía sau mình, rồi có chút ko biết làm sao quỳ gối xuống, để cho nàng leo lên. Tô Tử Duyệt chưa từng cưỡi ngựa, tuy rằng trước kia nàng vẫn luôn muốn giục ngựa chạy như điên, nhưng vẫn chưa tìm thấy cơ hội. Nay thật vất vả cho nàng đựng phải, đương nhiên sẽ ko bỏ qua.

Tô Tử Duyệt đem túi của mình đưa cho nhân mã cầm, rồi chính mình mới tắc lấy 1 loại tư thế cực kỳ khó coi bò lên lưng của hắn. Tô Tử Duyệt sau khi ngồi ổn đôi tay ôm lấy thất lưng nhân mã, nói- Người đi chậm 1 chút, ta là lần đầu tiên...

Tô Tử Duyệt vốn ko có mặc quần lót, nàng mềm mại hạ thể cứ như vậy cọt xát sau lưng nhân mã. Nhân mã dù gì cũng là cái giống đực, cũng có bản năng giống đực, hắn tự nhiên biết nơi đó chỉ dùng để làm gì.

Nghĩ đến đó, hần ko khỏi cổ họng căng thẳng, khó hạ vậy cự vật cũng dần dần cường lên. Nàng khi nãy còn nhìn chăm chú nơi đó của mình, xem ra, nàng lựa chọn chính mình là vì đối sinh thực khí của mình vừa lòng sao? Vậy chính mình 1 hồi nhất định phải hảo hảo biểu hiện mới được.

Tô Tử Duyệt song chưởng sau khi hoàn ở nhân mã, hần ko khỏi cả người cứng đờ, cơ cả người đều căng cứng, hần chỉ cảm thấy khó hạ của mình vậy vật trướng càng phát ra khó chịu. Hần đứng dậy, liền cảm thấy Tô Tử Duyệt càng ôm lấy chính mình gắt gao hơn, chỉ nghe giọng nàng the thé nói- A! Người, người sao lại cao như thế? Người cần phải chậm 1 chút a, trăm ngàn lần đừng đem ta đánh rơi.

Nhân mã gật gật đầu, tuy rằng đáp ứng Tô Tử Duyệt, nhưng nửa người sau bị sử dụng khiến hần có chút lo lắng. Hần ko có chạy nhanh, chỉ là hoạt động chân đi đều từng bước. Cái này chỉ khổ ở trên lưng ngựa Tô Tử Duyệt, nàng gắt gao ôm thắt lưng nhân mã, chỉ cảm thấy đầu óc của mình đều nhanh bị xoay tròn. Nàng nhin ko được buông tha cho việc cưỡi ngựa, nói- Ta ko muốn cưỡi nữa, người ôm ta đi, cứ tiếp tục như vậy ta sẽ chết mất.

Nhân mã quay đầu nhìn khổ mặt Tô Tử Duyệt, rồi mới đưa tay đến sau lưng trấn an sờ eo nhỏ của Tô Tử Duyệt, nhưng cũng ko thể đem Tô Tử Duyệt kéo xuống dưới. Tô Tử Duyệt lúc này cả người đều ghé vào trên lưng của mình, gắt gao ôm chính mình. Nàng mềm bộ ngực gắt gao thiếp chính mình, mà nàng thở ra hương khí cũng đều phun ở trên lưng chính mình. Hần thậm chí có thể cảm giác được Tô Tử Duyệt dưới thân vậy tiểu huyết đã muốn bị lưng ngựa của mình ma sát ra mật nước, nhuận ẩm ướt nguyên mảnh địa phương. Nếu chính mình chỉ là ôm nàng, làm sao có loại hưởng thụ này?

Tuy rằng nhân mã ko có phóng Tô Tử Duyệt xuống dưới, nhưng cũng thả chậm cước bộ. Lúc này cách nơi hần ở đã ko còn xa, hần ko đi đều nữa, mà là chậm rãi đi. Tô Tử Duyệt thế này mới dần dần hoàn thần lại, nàng dùng sức chui phần lưng rắn chắc của nhân mã 1 chút, oán giận nói- Thật là, rõ ràng có thể chậm rãi đi, vừa rồi vì cái gì đi nhanh như vậy?- Đương nhiên ko hội có người trả lời vấn đề của nàng, thế là nàng lại tiếp tục nói- Kỳ thật ta rất ngạc nhiên, ngài năm nay mấy tuổi a, đại thúc?

Nhân mã bị Tô Tử Duyệt xưng hô biến thành mặt ửng hồng lên, có chút xấu hổ quay đầu nhìn nàng 1 cái, ko biết có phải nàng là đang hỏi hạn việc lựa chọn chính mình ko. Chỉ thấy Tô Tử Duyệt hướng hần nhếch miệng cười, nói- Đại thúc, hôm nay liền để cho ta tới chấm dứt kiếp sống xử nam của người đi.

105. Chương 105

Nhân mã mất hứng nhịu mày, rất nghiêm túc nhìn Tô Tử Duyệt. Hần thật ko rõ tiểu cô nương này sao lại gan lớn như thế, liền cả loại sự tình bí ẩn này đều dám nói thẳng ra miệng.

Tô Tử Duyệt “Hắc hắc” cười, rồi mới có chút vô lại nhéo 2 má nhân mã, nói- Cười đi, bản mặt thật dọa chết người.

Nhân mã ko biết làm sao thở dài, rồi mới mang Tô Tử Duyệt trở về chỗ ở của mình. Nhân mã ở tro 1 cái sơn động rất lớn, sau khi đi vào thì rất trống rỗng chỉ có 1 cái thạch bàn phù hợp thân người cao lớn của nhân mã, trên bàn tùy tiện để chút vật dụng hỗn độn. Tro phòng này đừng nói ko có giường, liền đệm cỏ đều ko có. Tô Tử Duyệt cảm thán nói- Ta ngủ thế nào a? Chẳng lẽ phải ngủ trên bàn sao?

Nhân mã ngủ thời điểm cũng là đứng, cho nên tro nhà hần căn bản là ko cần giường. Hần vốn cũng đang rầu rĩ vấn đề ngủ của Tô Tử Duyệt, nghe nàng nói 1 câu như thế, phát hiện cái bàn kia chiều dài cũng ko sai biệt lắm. Hần ko khỏi có chút may mắn chính mình lúc trước làm 1 cái thạch bàn lớn như vậy. Hần đem toàn bộ vật trên thạch bàn đều ném xuống mặt đất đi, rồi mới đem Tô Tử Duyệt bế đi lên.

Tô Tử Duyệt ở trên bàn bắt an nhéo xoay, nói- Thật sự ngủ trên bàn sao?

Nhân mã gật gật đầu, rồi mới ý bảo Tô Tử Duyệt ở tại chỗ này, chính mình ra ngoài tìm chút phô vật đến.

Tô Tử Duyệt vội hỏi- Ta đi cùng được ko?

Nhân mã lắc lắc đầu, tỏ vẻ Tô Tử Duyệt đi quá chậm. Tô Tử Duyệt ko còn lời nào để nói, dù sao 2 cái chân so với 4 móng ngựa, với lại chính mình cũng ko cưỡi được ngựa. Thế là Tô Tử Duyệt đành phải miêu tả lại bộ dáng tuyến cỏ, rồi mới kêu hần đi tìm. Loại cỏ đơn giản này ở Ma đô nơi nơi đều có, việc tìm kiếm cũng là ko quá khó khăn.

Nhân mã vừa đi, Tô Tử Duyệt liền nhảy xuống bàn, đem là đó vật hần khi nãy ném xuống mặt đất nhặt lên hết, phân loại phóng đến chỗ góc thạch bích. Rồi lại có chút ý niệm nhớ nhung là đó vật dụng ở tro gia Đầu sói, nghĩ đến chính mình mấy ngày này phải bắt đầu ăn chay ko khỏi có chút buồn bực. Nghĩ đến thịt, nàng liền cảm thấy bụng có chút đói, từ tro túi lấy ra 1 quả trái cây ăn, còn 1 quả để lại cho nhân mã.

Cấp nhân mã trở về, Tô Tử Duyệt đã muốn nhàm chán nhanh chóng ngủ quên. Chỉ thấy nhân mã trừ bỏ hái rất nhiều tuyến cỏ mà Tô Tử Duyệt muốn, còn mang về loại trái cây nàng thích ăn nhất. Hần trực tiếp chiết 1 mảnh nhánh cây lớn trở về, vẩy trên nhánh cây vương 3 – 4 trái. Tô Tử Duyệt cười nhận nhánh cây, từ phía trên tháo xuống 1 quả đưa cho nhân mã.

Nhân mã hơi sững sốt, liền tiếp lấy. Tô Tử Duyệt lại cầm lên đôi tuyến cỏ, thuần thực tết khởi thảo điểm, 1 bên vừa tết vừa nói- Người thật là, tro phòng vật dụng quá ít, tương lai sinh cục cứng thì phải làm sao đây? Nên làm chút vật dụng, căn phòng lớn như vậy nhìn lãnh thanh thật ko có ý nghĩa.

Nhân mã nghe xong đầu tiên là sững sốt, rồi mới nở nụ cười rất vui vẻ. Hần gật đầu đáp ứng, rồi mới nghĩ qua giúp Tô Tử Duyệt tết cỏ điểm. Tô Tử Duyệt vốn là ko muốn để cho hần hỗ trợ, nhưng thấy hần như thế cố chấp lại ko nở cự tuyệt, liền 1 bên chỉ thị 1 bên nói với hần phương pháp tết.

Nhân mã đôi tay 10 ngón hữu lực, chuyên dùng để đánh nhau. Đối phó loại cỏ điểm loại sự tình này hần hiển nhiên ko sao làm được, bản thủ bản cước luôn đem tuyến cỏ làm rầy. Cuối cùng Tô Tử Duyệt ko kiên nhẫn, nói cái gì cũng ko để cho hần hỗ trợ. Hần đành phải đập bước, vây chung quanh thạch bàn Tô Tử Duyệt ngồi xoay tới xoay lui.

Kỳ thật nhân mã là ở tính toán phải làm sao cùng Tô Tử Duyệt bắt đầu bước giai đoạn quan trọng nhất, tiểu thê tử của hần nhìn thế nào cũng nhỏ bé, hần tổng sợ chính mình nếu tùy tiện quá, hội dọa đến nàng. Hần vốn muốn 2 người cùng nhau làm chút gì, ko khí tự nhiên hội hảo thượng đi, nào biết ko những ko giúp ích, ngược lại còn chọc nàng tức giận. Nhân mã nghĩ đến đây, vụng trộm nhìn Tô Tử Duyệt 1 cái. Phát hiện nàng chuyên chú công tác trên tay, cũng ko có chú ý tới chính mình.

Nhân mã ko biết làm sao thở dài, cầm lấy 1 quả trái cây chính mình vừa hái trở về, chuyển đến bên miệng Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt cúi đầu nhìn thoáng qua vẩy trái cây, rồi mới há miệng cắn vào miệng, tiếp tục tết cỏ điểm. Nàng là muốn trước khi đi ngủ đem cỏ điểm tết toàn bộ, bằng ko chính mình đêm nay rất có thể bị đau lưng.

Nhân mã thấy Tô Tử Duyệt chung quy đồng ý ăn đồ ăn chính mình cho nàng, có vẻ rất vui vẻ. Hần đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng mà hoàn ở nàng, làm cho nàng nhìn chính mình. Tô Tử Duyệt thế này mới ý thức được hần có chút nhàm chán, liền câu có câu ko cùng hần nói chuyện phiếm, trên tay tốc độ vẫn như cũ ko giảm. Mặc dù là nói chuyện phiếm, nhưng cũng chỉ có mình nàng nói.

Làm Tô Tử Duyệt nói đến nhân mã là đó tộc nhân thời điểm, bỗng nhiên ngẩng đầu, nghiêm mặt nói- Toàn bộ tộc nhân của ngươi vẫn luôn kêu ngươi đồ cầm điếc?- Nhân mã gật gật đầu, chỉ thấy Tô Tử Duyệt rất tức giận nói- Thật quá đáng! Sau này bọn họ lại kêu ngươi như thế ngươi cũng đừng quan tâm bọn họ, ta sẽ giúp ngươi đặt tên...- Tô Tử Duyệt cúi đầu trầm suy nghĩ rất lâu sau đó mới nói- Ta sau này sẽ kêu ngươi Thường Hoan, có nghĩa là luôn vui vẻ hoan khai. Ta hy vọng ngươi sẽ luôn vui vẻ hạnh phúc, ko cần để ý tới là đó tộc nhân của ngươi. Tên này ngươi thích ko? Kỳ thật ta cũng ko am hiểu loại sự tình đặt tên này cho lắm.

Nhân mã cười gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình rất thích tên này. Thế là cái tên Thường Hoan này liền như thế định xuống. Đây là lần đầu tiên Tô Tử Duyệt cấp người khác đặt tên, ko biết mấy nam nhân kia của nàng nếu biết chuyện này liệu có buồn bực hay ko.

Đợi tới lúc Tô Tử Duyệt hoàn thành xong đem cỏ, Thường Hoan đã muốn uy nàng ăn hết 3 quả trái cây. Cấp nàng phản ứng lại thời điểm, mới phát hiện bụng phình, Tô Tử Duyệt trái lại uy Thường Hoan 2 quả. Lúc này bên ngoài sắc trời đã muốn khuya, ăn cơm xong 2 người đều ko biết nên làm gì.

Tô Tử Duyệt vẫn là ngồi ở trên bàn thạch, nàng nhìn độ cao Thường Hoan, lại nhìn chính mình, ko khỏi có chút phát sầu: Độ cao kém nhiều như thế, của hần cái JJ kia nhất định nằm ở địa phương rất cao đi, này làm sao làm đến được a? Thường Hoan ko biết Tô Tử Duyệt đang rầu rĩ cái gì, chỉ cho rằng nàng đang khấn trương. Hần nâng tay dịu dàng vuốt ve mái tóc dài đen óng của Tô Tử Duyệt, ý bảo nàng an tâm, rồi mới cúi đầu hôn ở cánh môi mềm mại của Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt sau khi cảm nhận được hần dương cương hơi thở ko khỏi tâm đầu nhất khiêu, nàng nâng tay hoàn ở cổ Thường Hoan, rồi mới mở ra 2 hàm răng đều đặn nghênh đón đầu lưỡi Thường Hoan. 2 người đầu lưỡi cùng 1 chỗ sau khi dây dưa 1 hồi, Thường Hoan tay bắt đầu ko đứng đắn. Hần nhẹ nhàng kéo da thú vẩy ở trên thân Tô Tử Duyệt, 1 bàn tay dịu dàng vuốt ve trơn bóng lưng của Tô Tử Duyệt, tay kia thì đặt ở trước ngực mềm mại của nàng.

Thường Hoan đặt tay ở bộ ngực của Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng mà thưởng thức. Bỗng nhiên hần liền cảm thấy bàn tay ẩm ướt, Thường Hoan có chút ko hiểu cúi đầu nhìn, liền thấy Tô Tử Duyệt trước ngực tràn ra rất nhiều sữa tươi, liền 1 bên núm vú chính mình còn chưa đụng tới cũng học ra sữa tươi.

Tô Tử Duyệt có chút xấu hổ nói- Ta trước kia đoạn thời gian sinh đứa nhỏ, cực cứng đã qua thời kì cai sữa, nhưng ko biết vì cái gì sữa đến bây giờ vẫn còn.

106. Chương 106

Thường Hoan cúi đầu nhìn 1 hồi, rồi mới tựa đầu lại gần. Hần dùng tay nâng lên bộ ngực đầy đặn của Tô Tử Duyệt, há miệng ngậm ở núm vú vẩy 4 phía sữa tươi. Hần nhẹ nhàng mà mút vào vậy ngọt lành sữa tươi, giống như kí ức nổi lên cảm giác rất nhiều năm trước kia vẫn còn chưa cai sữa thời điểm, mơ hồ, xa xôi trí nhớ.

Tô Tử Duyệt sữa tươi tốt lắm, ít cần Thường Hoan hấp cũng sẽ chủ động tràn đầy ra. Tô Tử Duyệt khẽ nhếch đầu, nheo lại đôi mắt hưởng thụ loại khoái cảm hấp ngực mang lại cho nàng này. Nàng nâng tay vuốt Thường Hoan mềm mại tóc, thật giống như ôm tiểu sói tro ngực chính mình. Ở Thường Hoan liếm làm hạ, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy 1 cổ điện lưu thuận từ phía dưới kéo lên trên, nàng nhịn ko được phát ra 1 tiếng tiếng rên rỉ- Ân...

Thường Hoan nghe thấy thanh âm của Tô Tử Duyệt, chỉ cảm thấy khó hạ gây thịt trứng lớn hơn nữa. Hần có chút gấp ko kịp nâng lên 2 chân trước, rồi mới đem chân khoát lên trên thạch bàn đem Tô Tử Duyệt đè dưới thân, hần khó hạ vậy đen thùi thô to cự vật cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt Tô Tử Duyệt. Vậy thô to gây thịt so với Tô Tử Duyệt nhìn thấy ở thời điểm buổi sáng tro trạng thái chưa cương còn muốn thô lớn hơn rất nhiều, cơ hồ đến mức dọa người. Tô Tử Duyệt hoảng sợ, nàng ko khỏi có chút sợ hãi xê dịch lùi thân mình, nói- Ko thể, cái đó quá lớn, tuyệt đối vào ko được, sẽ chết người.

Thường Hoan dùng chân trước đem Tô Tử Duyệt cố định, chặt đứt đường lui của nàng. Hần vậy tráng kiện gây thịt cường ngạnh chen chúc khai 2 chân Tô Tử Duyệt, ở dưới thân nàng vậy chỗ non mềm thịt thượng ma sát. Tiểu huyết Tô Tử Duyệt đã muốn có chút ẩm ướt, nhưng bởi vì gây thịt Thường Hoan thật sự quá mức thô to, hần thử vài lần cũng ko thể thuận lợi xâm nhập vào tro hẹp hòi tiểu huyết. Thường Hoan giờ phút này có chút nôn nóng, hần vậy cực đại quy đầu ko ngừng mà cọ xát phần nộn tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, lại thủy chung ko thể thâm nhập, điều này làm cho hần có chút mất đi tính nhẫn nại.

Tô Tử Duyệt thấy Thường Hoan động tác càng ngày càng thô bạo, có chút lo lắng hần như vậy tiếp tục hội làm bi thương chính mình. Liền nói- Người đừng vội, ta giúp người- Nói xong Tô Tử Duyệt xoay người quỳ ghé vào trên thạch bàn, rồi mới đem chính mình điều chỉnh đến độ cao thích hợp nhất với nhân mã. Nàng 1 tay cầm gây thịt nhân mã, chỉ cảm thấy vậy nóng bỏng gia hỏa ở sau khi bị chính mình cầm tựa hồ lại trứng lớn mấy phần. Tô Tử Duyệt ở tro lòng cảm thán: Xử nam đại thúc lực công kích ko thể khinh thường a.

— Người trăm ngàn đừng nhúc nhích, ta đến giúp người đi vào- Tô Tử Duyệt ko cho hấn động, là sợ hấn xé rách chính mình. Nàng đỡ vậy gây thịt đem nó đưa đến miệng tiểu huyết của chính mình, rồi mới tận lực thả lỏng thân thể, mở ra 2 chân, từng chút 1 đem vậy thô to quy đầu nuốt vào. Gây thịt của hấn mới đi vào thời điểm Tô Tử Duyệt cũng đã cảm giác được dưới thân có chút đau, nàng nhăn mày, cố gắng làm cho chính mình thích ứng thô to của hấn.

Thường Hoan nghe Tô Tử Duyệt bởi vì đau đớn mà sinh ra hút thanh, nhịn ko được tro lòng đau xót, thầm hận cái của mình vì cái gì sao lại dài lớn như vậy. Cứ tiếp tục như vậy chính mình nhất định hội làm bị thương nàng, nghĩ như vậy, Thường Hoan bỗng nhiên bứt ra, đem vậy quy đầu thật vất vả đi vào rút đi ra.

Tô Tử Duyệt có chút ko rõ cho nên nhìn hấn. Chỉ thấy Thường Hoan thập phần thương xót lấy tay lau khô cái trán đầy mồ hôi của Tô Tử Duyệt, rồi mới cúi đầu hôn chóp mũi của nàng 1 cái. Cuối cùng hấn lắc lắc đầu, tỏ vẻ ko làm, rồi mới lúi nàng đi ngủ. Tô Tử Duyệt nhìn hấn khổ hạ vậy vật vẫn như cũ dữ tợn đứng thẳng, đoán hấn là đau lòng chính mình mới ko muốn làm. Nàng tro lòng ko khỏi hơn mấy phần cảm động, nhưng nàng biết rõ cho dù Thường Hoan hôm nay ko làm thì sau này cũng phải hội làm, bằng ko 2 người bọn họ cứ như vậy trì trệ ko tiến, sẽ cản trở quy luật sinh sản tự nhiên của ma quỷ.

Tô Tử Duyệt nghĩ đến đây, liền cố ý đối hấn nói- Sao lại ko làm? Ta còn muốn- Tô Tử Duyệt mở ra 2 chân, đem vậy phần nộn mật huyết hiện ra ở trước mặt Thường Hoan. Nàng lấy ngón tay nhẹ nhàng vuốt phẳng tiểu hạch phía trên tiểu huyết, rồi mới đi theo động tác của mình chậm rãi đóng đưa vòng eo. 1 bên nói- Ân... người ko muốn ta sao? Nơi này ân... rất muốn gây thịt to lớn của Thường Hoan... a...- Nàng chỉ xoa nhẹ vài cái, vậy tro tiểu huyết liền học ra càng nhiều mật nước. Tô Tử Duyệt chú ý tới ánh mắt Thường Hoan trở nên càng thêm sâu trầm. Nàng liền càng thêm ra sức đùa bỡn tiểu huyết của mình, tiếng rên rỉ sóng trước cao hơn sóng sau.

Thường Hoan là ma quỷ ko phải thánh nhân, đối mặt Tô Tử Duyệt như vậy khiêu khích hấn làm sao nhẫn nại được. Hấn dùng tay đem Tô Tử Duyệt khôi phục thành quỳ nằm úp sấp tư thế, rồi mới lại bước lên thạch bàn. Hấn thô to gây thịt đứng vững tiểu huyết Tô Tử Duyệt liền dục đột phá, sợ tới mức Tô Tử Duyệt vội vàng cầm gây thịt dọa người của hấn, liền thanh nói- Ta làm, ta làm, người nhịn 1 chút.

Tô Tử Duyệt mất thật lớn khí lực mới đưa được gây thịt vào tro tiểu huyết của mình, lúc này nàng đã muốn ra 1 tầng mồ hôi. Vậy tiểu huyết bị gây thịt Thường Hoan điền tràn đầy, vẫn như cũ còn có 1 mảng lớn lộ ở bên ngoài. Thường Hoan chỉ cảm thấy vậy tiểu huyết đem gây thịt hấn gắt gao kẹp lấy, thậm chí hơi chút động cũng có chút khó khăn. Hấn bắt đầu thử co rúm gây thịt, chợt nghe đến Tô Tử Duyệt phát ra thống khổ tiếng rên rỉ. Hấn sợ tới mức vội vàng ngừng động tác, liền mạng khắc chế dục vọng tro cơ thể chính mình, đầu lớn mồ hôi thuận hấn rần chắc cơ ngực ko ngừng chảy xuống.

— Ngò... người cứ động đi... 1 hồi thì tốt rồi...- Tô Tử Duyệt run run thanh âm nói.

Thường Hoan nghe vậy liền bắt đầu chậm rãi co rúm gây thịt, Tô Tử Duyệt gấp trí tiểu huyết kẹp hấn cũng có chút đau, nhưng là bị vậy mềm mại vách tường gắt gao bao vây sở mang đến cho hấn càng nhiều hơn khoái cảm. Đi theo gây thịt hấn nhẹ nhàng mà ở tro tiểu huyết co rúm, vậy ma sát sở sinh ra điện lưu khiến Thường Hoan thâm trầm hít 1 hơi, suýt nữa cứ như vậy bắn đi ra.

— A... nhẹ chút, đau quá- Thường Hoan vừa mới động, Tô Tử Duyệt liền nhịn ko được bắt đầu kêu đau. Vậy thô to gây thịt đem tiểu huyết của mình vô tình rộng ra, nếu ko phải chính mình cẩn thận đem nó đưa vào, giờ phút này nhất định hội xé rách.

Thường Hoan nghe xong ko khỏi có chút đau lòng Tô Tử Duyệt, hấn càng thêm cẩn thận co rúm khởi gây thịt của mình. Tuy rằng hấn nhẫn nại thật sự cũng rất vất vả, nhưng hấn tin tưởng Tô Tử Duyệt nhất định so với hấn càng nhiều khó chịu. Nhân mã cứ như vậy chậm rãi ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt tồn rất nhiều thời gian, Tô Tử Duyệt hô hấp thể này mới dần dần vững vàng. Thường Hoan thấy thể liền thử bắt đầu gắng sức co rúm đứng lên. Làm gây thịt Thường Hoan đụng vào 1 chỗ tro tiểu huyết nàng thời điểm, chỉ nghe Tô Tử Duyệt yêu kiều 1 tiếng- A... nơi đó...

Như vậy thanh âm bất đồng nàng phía trước thống khổ, Thường Hoan chớp đôi mắt suy nghĩ 1 chút, liền lại tựa nơi đó đánh tới. Quả nhiên Tô Tử Duyệt phát ra sung sướng thanh âm đáp lại hấn, hấn liền xách súng đánh tới chỗ mềm thịt kia. Tốc độ của hấn 1 lần so với 1 lần nhanh hơn, lực đạo 1 lần so với 1 lần mạnh hơn, vậy mãnh liệt khoái cảm làm cho hấn cơ hồ ko có cách gì khống chế thân thể của chính mình.

Tô Tử Duyệt bị Thường Hoan vây thô to gây thịt đỉnh bụng chút nổi cộm lên, nàng thân thủ sờ bụng của mình bị hấn đỉnh khởi, xa cách lớp bụng đều có thể cảm giác được hấn ở tro cơ thể chính mình và chạm- A... người muốn làm xuyên ta ... a... muốn đỉnh phá hư nơi đó sao... a...

107. Chương 107

Thường Hoan chỉ cảm thấy chính mình va chạm đến 1 chỗ mềm mại tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, vây tiểu huyết liền dùng sức co rút lại 1 lần, đem gây thịt của mình bao vây gắt gao. Hèn hạ khuất phục loại cực hạn khoái cảm này, Thường Hoan xem ko hơn Tô Tử Duyệt cầu xin tha thứ thanh, 1 lần lại 1 lần thẳng tiến vây chỗ mềm thịt đó. Mô hôi thuận cơ bắp rắn chắc của hấn chảy xuống, hấn thở khí thô, tốc độ co rút cùng độ mạnh yếu ko chút nào thuyên giảm.

__ A... ta ko được... muốn ra ... a...- Tô Tử Duyệt bị vây thô to gây thịt bị đâm cho trước mặt trống rỗng, mỗi 1 lần va chạm của hấn đều cơ hồ khiến Tô Tử Duyệt linh hồn thoát ra thể xác của nàng. Sau khi trải qua vài chục lần va chạm, Tô Tử Duyệt chung quy bị đưa lên đám mây. Thân mình của nàng hơi cứng khởi, ko ngừng co lại. 1 cổ mật nước từ tro tiểu huyết mãnh liệt chảy ra, phun ở trên gây thịt Thường Hoan.

Thường Hoan bị tiểu huyết của Tô Tử Duyệt kẹp cơ hồ xém bắn ra, nhưng hấn lại ko muốn như thế nhanh chóng liền cho nàng, thế là hấn liền đem gây thịt theo tro tiểu huyết của nàng rút đi ra. Đi theo gây thịt rút ra, liền có 1 tiểu cổ đâm dịch theo nơi đó chảy ra ngoài. Chỉ thấy Tô Tử Duyệt vây phần nộn tiểu huyết chính đang run rẩy, đồng thời xông ra càng nhiều mật nước.

Thường Hoan lấy ngón tay nhẹ nhàng bắt làm vậy 2 mảnh đóa hoa có chút sung huyết, hấn mới đụng tới vậy 2 cánh hoa Tô Tử Duyệt liền càng thêm kịch liệt co rút khởi thân mình. Thường Hoan suy tư 1 chút, hấn nắm mai tiểu hạch phía trên tiểu huyết Tô Tử Duyệt, dùng sức sờ. Chỉ nghe Tô Tử Duyệt khê rên 1 tiếng, đồng thời thân mình mạnh co giật, nàng mang chút khóc nức nở nói- A... đừng... đừng đùa như vậy...

Thường Hoan đưa ngón tay vói vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, chỉ cảm thấy vậy tro tiểu huyết thượng run rẩy căng thẳng co bóp hàm ngón tay của hấn. Như thế tiểu mật huyết, bị đại gia hỏa của mình chọc qua xong, sao lại còn gấp như thế? Thường Hoan cấp đợi vậy tiểu huyết dần dần khôi phục bình tĩnh xong, thế này mới xách súng lại chen vào.

Hấn lúc này ko còn do dự, đi vào liền phá đảo hoàng long. Vậy dài dài gây thịt trực tiếp đột phá hoa hành, thẳng hướng tử cung, hấn muốn chính mình cùng gây thịt đều đưa vào tro cơ thể Tô Tử Duyệt. Vậy thô to quy đầu cường ngạnh đột phá cổ tử cung thời điểm, Tô Tử Duyệt đau kêu hét ra- Đau... a... Đừng tiến nhanh như vậy... a... sẽ bị người làm hỏng... a...

Thường Hoan cũng ko tiếp tục, đem chính mình cùng gây thịt nhập vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt. Chính cùng gây thịt toàn bộ bị tiểu huyết âm áp bao vây cảm giác càng chặt hơn phía trước, gây thịt của hấn ở tro cổ tử cung Tô Tử Duyệt hẹp hòi ra vào, kẹp hấn ko quá vài cái sau liền có ý bắn. Hấn ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt làm khởi rất nhanh tiểu biên độ đưa đẩy, được vài cái liền bắn đi ra.

Thường Hoan nóng bỏng tinh dịch trực tiếp phun vào tro tử cung Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt bị nóng cả người run lên, lại cao trào lần nữa. Hấn bắn tinh dịch rất nhiều, cuộn cuộn ko ngừng phun tiến vào tro tử cung Tô Tử Duyệt, đem bụng của nàng đều nổi cộm lên. Thường Hoan đem vậy đã có chút mềm nhũn gây thịt theo tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt rút ra, chỉ thấy đi theo vậy tiểu huyết co rút lại, 1 cổ lại 1 cổ trắng sữa tinh dịch bị nàng phun ra. Thường Hoan nhin ko được vươn ngón tay muốn đem là đó tinh dịch đuổi về tro cơ thể của nàng, hấn muốn cho vật của mình ở lại tro thân thể của nàng.

Tô Tử Duyệt lúc này mềm ngã xuống trên thạch bàn, mị nhãn như tơ nhìn Thường Hoan, tựa hồ còn trầm đắm ở tro cao trào vừa rồi. Lúc này, nàng làm ra 1 cái động tác thật to ngoài Thường Hoan dự kiến. Nàng đôi tay cầm cổ tay của hấn, rồi mới đưa ngón tay dính đầy tinh dịch của hấn đưa vào tro miệng. Thường Hoan chỉ cảm thấy Tô Tử Duyệt non mềm cái lưỡi ở trên đầu ngón tay của mình du đưa, hấn nhin ko được nuốt nước miếng, khổ hạ vậy chưa mềm nhũn gây thịt cứ nhiên lại run rẩy đứng lên.

Thường Hoan ko biết làm sao lắc lắc đầu, tiểu nha đầu này quả thực là ở nghịch lữa. Hắn ko để ý Tô Tử Duyệt mỗi một, 1 tay lôi nàng dậy, làm cho nàng 2 chân đứng ở trên mặt đất, toàn thân nằm ở trên thạch bàn, rồi hắn mới lại 1 lần theo thân thể của nàng từ phía sau tiến nhập hoa huyết của nàng.

— A... người sao lại, lại cứng nữa ... a... Đại thúc... ko cần nha... Thường Hoan... a... ân...- Tô Tử Duyệt cầu xin thanh cuối cùng dần dần bị tiếng rên rỉ sở thay thế. Nàng bị hắn đâm cho 2 chân như nhũn ra cơ hồ ko có biện pháp đứng vững, đôi tay phải gắt gao bám chặt thạch bàn, mới ko chìm dần xuống dưới chân bàn- Ngô ân... mệt mỏi quá a... nhanh chút... nhanh chút bắn đi a...

Thường Hoan nghe xong nàng là đó đâm dăng lời nói, co rúm tốc độ đột nhiên đề cao. Tô Tử Duyệt thấy hắn như thế, liền hỏi- Ân... người ko phải là a... thích ta nói như thế? Ân?- Đáp lại Tô Tử Duyệt là Thường Hoan càng kịch liệt động tác. Nàng lại hỏi- Ân... muốn nghe sao?- Nàng nói xong, ko đợi Thường Hoan trả lời, liền tự mình nói- Là thích đi... ngô... nhìn người đều muốn làm xuyên ta ... ân... nhanh lên... ta thích người a... dùng thật lớn gây thiệt làm tiểu huyết của ta... a a a...

Tô Tử Duyệt ở Thường Hoan điên cuồng va chạm hạ mớ màng thâm trầm rên rỉ, lung tung nói lời đâm dăng, cuối cùng ở cao trào hạ nói rất nhiều lời chính nàng đều ko biết mình đang nói cái gì. Tô Tử Duyệt ở hắn kịch liệt yêu thương hạ, lại cao trào thêm vài lần, đến cuối cùng nàng đều nhớ ko nổi con số cụ thể.

Làm Thường Hoan chung quy đồng ý bán cho nàng thời điểm, nàng đã muốn mớ màng ngờ ngác ko biết chuyện gì. Cuối cùng vẫn là Thường Hoan đem nàng ẳm lên thạch bàn, nàng ngã đầu liền ngủ thẳng. Thường Hoan ở bên cạnh nàng, liền như vậy đứng bế khỏi đôi mắt ngủ.

Sáng sớm ngày thứ 2, Tô Tử Duyệt mở đôi mắt, liền thấy Thường Hoan thẳng tắp đứng ở bên cạnh chính mình, 2 mắt nhắm nghiền. Tô Tử Duyệt sợ tới mức hét nhỏ 1 tiếng- Quý a

Thường Hoan mạnh bừng tỉnh, tỉnh táo nhìn mọi nơi, phát hiện cũng ko có gì đặc biệt. Suy nghĩ cũng đúng, nếu có cái gì nguy hiểm chính mình nhất định hội phát hiện đầu tiên, làm sao còn đến phiên tiểu nha đầu này hét lên. Thế là Thường Hoan nghi hoặc nhìn phía Tô Tử Duyệt. Chỉ nghe Tô Tử Duyệt nói- Người, người sáng sớm sao ko đi ngủ, đứng ở bên giường ta làm gì? Dọa chết người a.

Thường Hoan ko biết làm sao lắc lắc đầu, rồi mới làm ra 1 cái tư thế ngủ. Tô Tử Duyệt giật mình há to miệng, 1 lát sau mới nói- Chân của người ko phải ko thể cong, vì cái gì ko nằm ngủ? Đứng nhiều chỉ mỗi a, người có thể ngủ được sao?

Thường Hoan gật gật đầu, rồi mới lại khoa tay múa chân nói với Tô Tử Duyệt chính mình vẫn đều là như vậy, đã thành thói quen. Tô Tử Duyệt ko khỏi giơ ngón cái, nói- Như vậy cũng có thể ngủ được, thật sự là thánh nhân.

Tô Tử Duyệt sau khi ở trên thạch bàn nướng 1 hồi, liền đứng dậy. Nàng 2 chân mới vừa chạm đất, liền mềm nhũn, mệt mỏi ngã về phía trước. Thường Hoan mau tay nhanh mắt, 1 tay liền đem nàng ôm tiến tro lòng. Tô Tử Duyệt ngẩng đầu, liền thấy Thường Hoan 2 mắt mỉm cười nhìn chính mình. Nàng nhìn ko được chủ đánh ngực của hắn, sẵn giọng- Còn cười, đều tại người! Tối hôm nay người đừng hòng làm.

108. Chương 108

Thường Hoan nghe vậy biểu tình trên mặt ko khỏi cứng đờ, hắn nhìn Tô Tử Duyệt biểu tình ko khỏi mang theo chút ý tứ hàm xúc làm nũng. Tô Tử Duyệt thấy thế liền ôm hắn rồi đặt tay lên cổ của hắn, ở trên môi của hắn hạ xuống hôn.

“Cuộc sống sau kết hôn” của Tô Tử Duyệt cùng Thường Hoan nhìn qua giống như lão phu phụ, tuy rằng bình thản nhưng vô cùng hạnh phúc. Tuy rằng cũng ngẫu nhiên hội gặp phải đám bất hữu nhân mã kia, động thủ là chuyện thường xuyên, nhưng bọn hắn cũng ko có ra tay quá hung ác nhằm thương tổn đồng bọn. Bọn hắn cũng đã biết Tô Tử Duyệt cấp Thường Hoan đặt tên, thế là bọn hắn đều đồng loạt xưng hô

tên Thường Hoan 1 cách trầm trọng thay vì “Cầm điếc” kia. Này ở tro mắt Tô Tử Duyệt, thấy được là có chút ý tứ hàm xúc hâm mộ ghen tị thù ghét ở tro đó.

Đoạn ngày này, Tô Tử Duyệt đã muốn cảm thấy trương thạch bàn kia còn thiếu thiếu gì đó. Nàng kêu Thường Hoan làm đủ loại vật dụng gia đình cần thiết tro thạch động, nguyên bản vậy trông trải thạch động giờ phút này càng nhiều cảm giác gia đình.

Cũng tro đoạn ngày này, Mẫn Mặc có tới thăm hỏi vài lần. Mẫn Mặc mang đến tin tức đều là tiêu cực, biên bức lần trước lộ mặt nay tựa như biến mất ko tồn tại. Mặc kệ Mẫn Mặc phải đi ra bao nhiêu báo đen, đều tìm ko thấy tung tích của hắn. Tô Tử Duyệt thậm chí là hoài nghi hắn là trốn đến xã hội nhân loại đi. Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt liền trêu đùa Mẫn Mặc- Nếu đem ma quỷ anh tuần phóng tới xã hội nhân loại, ko phải sẽ giống như thiên đường sao? Mỹ nữ ở đó Hoàn phi Yến sầu đều có đủ, ta đoán là tên biên bức kia, 1 đi sẽ ko bao giờ trở lại.

Mẫn Mặc lại nói- Ma đô cùng nhân giới cửa vào chỉ có ta biết, hơn nữa cũng chỉ mình ta mới có thể mở ra. Vậy người nói hắn dùng khả năng nào để đi đến nhân giới? Chính là vì sợ toàn bộ ma quỷ vọt tới xã hội nhân giới tác loạn, nên mới thiết trí rất nhiều kết giới.

Tô Tử Duyệt lập tức phản bác nói- Người nói như thế là ko đúng rồi, vậy lúc trước đem ta chộp tới Ma đô cái tên đại thúc nhân loại đáng khinh kia thì làm sao giải thích?

Mẫn Mặc nghe vậy, xấu hổ sờ sờ cái mũi, giải thích nói- Tro Ma đô có 1 loại dược thủy đặc thù, trước người nhìn thấy cái tên nam nhân trung niên kia, chính là nội vụ uống qua loại dược thủy. Tới xã hội nhân loại mang nữ tử trẻ tuổi đến Ma đô cũng là nhiệm vụ hàng đầu của bọn hắn- Nói tới đây, Mẫn Mặc cũng nổi lên lòng nghi ngờ. Nếu nói tên gian tế trước đó đã biết cửa nhập khẩu, vậy biên bức biết đến tỷ lệ cũng rất cao. Phía trước hắn tiêu diệt bộ tộc hỏa hồ thời điểm, cũng có hồ tộc bỏ chạy tới nhân giới, nói cách khác trừ bỏ chính mình còn có biện pháp khác mở ra lối vào. Nghĩ đến đây, Mẫn Mặc ko khỏi càng thêm phát sầu, như vậy rất ko an toàn, hắn sợ hãi sẽ cho nhân giới tạo thành phiền toái. (Hơi lan man 1 chút, ta thấy trình của mấy a MD ở đây có thể nói là ngây thơ dễ dụ, mà nữ nhân chúng ta thuộc loại sói đói thêm thịt ngon bấy lâu, nam nhân anh tuần mà xuống chắc chỉ có khóc thét cuộn gói chạy trở về- Milk)

Tô Tử Duyệt vỗ vỗ bả vai Mẫn Mặc, trấn an nói- Đừng lo lắng, hắn vẫn còn nhớ thương ngại vàng của người, sẽ hội trở về.

Mẫn Mặc ko biết làm sao lắc đầu, đem Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng. Nói- Hắn nếu ko quay lại, ta liền bớt lo. Đợi ngày nào đó sai người đem lối vào phong kín, cũng đỡ phải phiền toái- Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng Mẫn Mặc cũng biết rõ, chính mình ko thể như thế chặt đứt cách sinh sản duy nhất của ma quỷ tro Ma đô.

Tô Tử Duyệt bỗng nhiên ôm cánh tay Mẫn Mặc, dẫn theo chút ý tứ hàm xúc làm nũng nói- Nếu bọn hắn cũng có thể quay lại, vậy ta đây có thể về nhà nhìn thử được hay ko?- Mẫn Mặc nghe vậy, ôm Tô Tử Duyệt thân mình nhất thời cứng đờ. Tô Tử Duyệt mẫn cảm phát hiện đến Mẫn Mặc biến hóa, vội vàng bổ sung nói- Ta trở về, nhất định hội quay lại. Hai tử cùng gia đình của ta đều ở Ma đô mà, ta làm sao có khả năng đi mất đúng hay ko?

Tuy rằng Tô Tử Duyệt nói như vậy, nhưng Mẫn Mặc cũng chỉ nói qua loa 1 câu- Chuyện này nói sau, việc cấp bách là đem chuyện trước mắt này giải quyết.

Tô Tử Duyệt nghe Mẫn Mặc nói như vậy, liền biết hắn nội tâm vẫn là ko muốn chính mình rời khỏi. Tô Tử Duyệt cũng ko lo lắng, nàng biết chính mình còn nhiều thời gian đi thuyết phục Mẫn Mặc, nhất thời cũng ko nóng lòng. Nghĩ đến đây, nàng liền ko hề dấy đưa việc này, mà là hỏi- Đúng rồi, người nói, tro Ma đô vì cái gì ko có giống cái? Đây ko phù hợp lẽ thường. Nếu ko có giống cái ko phải nhất định toàn bộ ma quỷ sẽ diệt vong sao? Cho dù người hiện tại theo xã hội nhân loại bắt nữ nhân tới, ta tin tưởng ma quỷ cũng là thể hệ trước so với thể hệ sau càng ít lại.

Mẫn Mặc nheo lại đôi mắt, tựa hồ là ở nhớ lại cái gì. Qua 1 lúc lâu sau mới nói- Ta cũng vậy ngẫu nhiên từng nghe 1 ít bộ lão nói qua, tất cả ma quỷ tro Ma đô đều là bị nguyên rửa, sở hữu ma quỷ đều nhất định phải diệt vong. Vấn đề căn bản ko có cơ hội sinh sản sau này, là 1 vị tổ tiên của ta nghĩ ra cách từ xã hội nhân loại bắt nữ nhân tới giúp sinh sản. Nhưng là vì duyên cớ nguyên rửa, 1 khi tiểu hậu bối sinh ra, đại bối

sẽ liền chết đi. Nhưng dù có nguyên rửa cũng sẽ có biện pháp cùng với tương sinh tương khắc phá giải, đó chính là nước mắt tình nhân. Ta cũng nghe nói như thế, ko biết có phải là sự thật ko.

Tô Tử Duyệt sờ da gà trên cánh tay vương mắc nói- Ta nghe độ tin có thể rất cao, nói nghe tổ dọa người, nguyên rửa cái gì ... chẳng lẽ vốn ko có cái phương án nào giải quyết căn bản sao?

Mẫn Mặc cúi đầu vùi đầu vào tro 2 vú cao ngất của Tô Tử Duyệt, buồn thanh nói- Ko có- Hắn nâng tay xóc lên áo da trước ngực Tô Tử Duyệt, lấy tay vuốt ve bộ ngực đầy đặn của nàng. Sau 1 lúc lâu mới nhả mày có chút ko cao hứng nói- Sao vậy ko còn sữa?

Tô Tử Duyệt lấy tay chũy ngực của hắn, cả giận- Nam nhân các ngươi cũng thật là, đều đã lớn như vậy, còn muốn giống tiểu cục cưng đòi uống sữa. Cai sữa đã lâu, sớm vốn ko còn. Ngươi nếu muốn uống, chờ ta sinh cục cưng xong sẽ có- Tô Tử Duyệt nói xong, đã nghĩ đem đầu lưỡi của mình cắn rơi, chỉ thấy Mẫn Mặc 2 mắt lục quang phát sáng còn thật sự gật gật đầu.

Sau đó Mẫn Mặc còn bổ sung nói- Lúc này ngươi chung quy ko phải là của ta, ta đều cấp ko kịp, làm sao đây?- Nói xong, hắn liền cúi đầu ngậm ở núm vú Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt vội vàng đẩy ra đầu Mẫn Mặc, nói- Ngươi đừng ở chỗ này làm mà, đều đợi được lâu như vậy thì đợi thêm mấy ngày nữa ko được sao?

Mẫn Mặc ko biết làm sao thở dài, mắng nhỏ- Bất công- Sau đó hắn lại ngồi 1 hồi, cùng Tô Tử Duyệt hàn huyên sự tình ngục cục cưng, liền đứng dậy cáo từ.

Sau vài đoạn ngày, vấn đề an toàn vẫn như cũ khiến Tô Tử Duyệt lo lắng nhất. Nàng thường xuyên dặn dò Thường Hoan ko cần ở bên ngoài quá lâu, trước khi trời tối nhất định phải trở về. Ngày cứ như vậy từng ngày trôi qua, Tô Tử Duyệt rất nhanh liền lại có cục cưng. Lúc này đây Tô Tử Duyệt tuy rằng mang thai phản ứng ko lớn, nhưng càng khiến nàng lo lắng. Bụng của nàng thần kỳ lớn, mới bắt quá mười mấy thiên công phu liền vượt qua thượng hoài tiểu sói thời điểm trung kỳ.

Tô Tử Duyệt ko biết đứa nhỏ tro bụng cuối cùng hội trưởng đến đâu, nàng thường xuyên hội lo lắng dịu dàng vuốt ve bụng của mình. Thường Hoan giống nàng cũng lo lắng, bộ tộc nhân mã bọn hắn đứa nhỏ vẫn luôn ko dễ dàng sinh ra. Mỗi lần nhìn thấy Tô Tử Duyệt lo lắng, hắn liền đem nàng ôm sát tro lòng, nhẹ nhàng mà hôn cái trán của nàng. Loại thời điểm này hắn thật sự rất hận chính mình sao lại ko nói được, câu an ủi tro lòng thế nào cũng ko có cách biểu đạt đi ra.

Kỳ thật Tô Tử Duyệt cũng hiểu tâm trạng của hắn, mỗi lần Thường Hoan an ủi nàng thời điểm, nàng đều hồi ôm hắn 1 chút, rồi mới miễn cưỡng kéo ra 1 chút tươi cười khiến cho hắn an tâm.

109. Chương 109

Đi theo ngày ngày chuyển dời, Tô Tử Duyệt bụng càng lúc càng lớn, nàng thường xuyên đi chưa được mấy bước liền dừng lại nghỉ ngơi 1 chút. Tô Tử Duyệt từng ở tro hang động kia dưỡng thai gặp qua là đó nữ nhân bụng thần kỳ lớn, lúc ấy nàng còn từng suy nghĩ bụng lớn như thế thì làm sinh sao ra nổi, nay chính nàng liền gặp phải phiên vấn đề này.

Nếu nói Thường Hoan lúc trước còn thường xuyên an ủi Tô Tử Duyệt, nay hắn so với Tô Tử Duyệt còn nhiều lo lắng hơn. Cuộc sống 2 người cứ như vậy bị 1 mảnh mây đen sở bao phủ. Chung quy có 1 ngày, Tô Tử Duyệt nhin ko được hỏi Thường Hoan vấn đề này- Ta sẽ chết sao?

Thường Hoan nghe vậy đem Tô Tử Duyệt gắt gao ôm, ở tro lòng âm thầm nói: Ta làm sao hội để nàng có chuyện? Thường Hoan thân thủ sờ sờ bụng Tô Tử Duyệt, đứa nhỏ tro bụng cảm nhận được độ ấm bàn tay Thường Hoan, nhin ko được giật giật. Hắn dạo này hoạt động càng ngày càng thường xuyên, chứng minh Tô Tử Duyệt càng ngày càng gần ngày sinh. Quả nhiên, vào lúc ban đêm Tô Tử Duyệt liền bắt đầu đau bụng sinh.

Tô Tử Duyệt 1 bên nằm ở trên giường chờ đợi sinh, 1 bên chỉ huy Thường Hoan làm 1 ít công tác chuẩn bị. Vào lúc ban đêm Tô Tử Duyệt đau cũng ko phải quá lắm, nàng còn mơ màng ngủ 1 hồi. Buổi sáng ngày thứ 2 Mẫn Mặc liền chạy đến, lúc này hân đến rất đúng lúc, chắc là biết lần sinh này của Tô Tử Duyệt sẽ hội rất thống khổ.

Mẫn Mặc 1 câu lại 1 câu cùng Tô Tử Duyệt nói chuyện phiếm, ý đồ phân tán lực chú ý của nàng, thời điểm ban ngày lại uy cho nàng 1 ít đồ ăn vật. Đến thời điểm ban đêm, Tô Tử Duyệt đã muốn ko còn tâm tình cùng Mẫn Mặc nói chuyện phiếm, vậy kịch liệt đau đớn làm cho nàng ko còn tinh lực đi chú ý Mẫn Mặc nói cái gì.

Loại đau đớn tê tâm phế liệt này vẫn kéo đến ngày thứ 2, đứa nhỏ ko chút nào có dấu hiệu muốn đi ra. Mẫn Mặc lại kêu Thường Hoan giúp hân mang tới thảo dược, cấp Tô Tử Duyệt uống hết, nàng mới khôi phục 1 ít tinh thần. Nhưng đến thời điểm sau, thần trí Tô Tử Duyệt chỉ còn chút thoi thóp, nàng hữu khí vô lực ko ngừng rên- Cho ta 1 đao đi... cho ta 1 đao đi...

Ý Tô Tử Duyệt là dùng đao giúp nàng mổ lấy đứa bé ra, nhưng Thường Hoan cùng Mẫn Mặc ko hiểu điều đó, chỉ cho rằng nàng vô cùng đau đớn, đánh mất niềm tin muốn sống. Mẫn Mặc vội vàng an ủi nói- Người đừng nói gì nữa, nhin thêm chút nữa đứa nhỏ liền ra. Nếu người hiện tại từ bỏ, cố gắng phía trước đều uống phí. Người yên tâm, ta sẽ ko để cho người có chuyện.

Tô Tử Duyệt lúc này ở trạng thái mất ý thức, nàng 1 hồi kêu đau, 1 hồi rên “Mama”. Thường Hoan thấy tro lòng khó chịu muốn chết, Mẫn Mặc cùng Thường Hoan đối diện rất lâu. Sau đó 2 người tro lúc này tựa hồ đạt thành ý kiến thống nhất, Thường Hoan yên lặng đứng dậy, cầm lấy 1 túi dược Mẫn Mặc phóng ở trên bàn, đi ra nấu thuốc.

Làm Thường Hoan đầu mạo nhiệt khí được nước trở về, chỉ thấy hân 2 mắt đỏ bừng, ko biết là thời điểm nhóm lửa bị khói hun hay là nguyên nhân khác gì khác. Mẫn Mặc nâng đầu Tô Tử Duyệt, bóp má nàng bắt nàng há miệng nuốt vậy cay đắng được nước. Tô Tử Duyệt sau khi uống xong ko lâu sau, liền cảm thấy tro bụng 1 trận đau nhức. Loại quặn đau này cùng đau đớn tử cung co rút lại này giờ rất ko giống nhau. Nàng thống khổ ôm lấy bụng, lui thành 1 đoàn ko ngừng run rẩy.

Thường Hoan sau đó lại đun thêm 2 bát dược nước màu nâu sẫm này, toàn bộ đều cấp Tô Tử Duyệt uống hết. Ở uống xong chén dược thứ 3 thời điểm, Tô Tử Duyệt sớm đã đau đến hôn mê. Thường Hoan nhìn Tô Tử Duyệt đang hôn mê ko ngừng nói lời vô nghĩa, tro ánh mắt lộ vẻ thống khổ. Mẫn Mặc vỗ vỗ bả vai Thường Hoan nói- Ta biết người tro lòng khổ sở, nhưng như vậy tiêu hao dần kết quả so với hiện tại còn tệ hơn nhiều. Lưu đặc thanh sơn tại, bắt sâu 1 sài thiêu? (Còn lưu lại non xanh, sợ gì thiếu củi đốt) Các người sau này sẽ còn cơ hội.

Thường Hoan gật gật đầu, tỏ vẻ đã rõ, nhưng mà loại thống khổ chính mình tự tay giết chết thân sinh cốt nhục này lại ko phải ai cũng có thể rõ. Vậy 3 bát dược sau khi đều uống xong thì ko lâu sau, Tô Tử Duyệt bụng liền bắt đầu đổ máu. Từng khối thịt đầy máu tươi ko ngừng từ hạ thể chảy ra, Thường Hoan thấy thể thống khổ nhắm lại 2 mắt.

Bởi vì lo lắng là đó đại lượng máu đưa tới ma quỷ khác, Mẫn Mặc ko thể ko ở bên ngoài chỗ ở Thường Hoan đào 1 cái hố rất sâu, đem là đó huyết khối cùng máu tươi toàn bộ đổ xuống. Tô Tử Duyệt huyết lưu hết 1 ngày thì dần dần trở nên bình thường, tuy rằng cơ thể mẹ cũng có xuất huyết, nhưng chảy ko nhiều, đa số là huyết nhục cục cứng. Mẫn Mặc thấy huyết khối ngừng chảy, liền đem toàn bộ gói lại. Cuối cùng đổ đất lấp lên, biến thành hình dạng nấm mồ.

Tô Tử Duyệt luôn mê man suốt 2 ngày cuối cùng cũng dần dần tỉnh lại, tro 2 ngày này Mẫn Mặc cùng Thường Hoan cho nàng uống đủ rất nhiều loại dược nước. Tô Tử Duyệt tỉnh sau liền cảm thấy tro bụng trống trơn, nàng mọi nơi nhìn, ách cổ họng hỏi- Cục cứng đâu?- Tô Tử Duyệt thanh âm nói chuyện làm bình tĩnh đang khê nhắm mắt Mẫn Mặc cùng Thường Hoan. 2 người nhìn nhau, ko ai nói gì. Tô Tử Duyệt cúi đầu nhìn bộ ngực đang sưng của mình, lại hỏi- Nó sao còn chưa uống sữa?

Tô Tử Duyệt sau khi lại hỏi thêm mấy câu, mới cảm thấy ko khí có chút ko đúng. Bởi vì nàng mấy ngày trước vẫn luôn ở tro trạng thái hôn mê, cho nên nàng cũng ko biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Chỉ là mơ hồ nhớ rõ bụng của mình rất đau. Nàng lập tức cảnh giác hỏi- Cục cứng chẳng lẽ ko còn?

Mẫn Mặc ko ngờ rằng Tô Tử Duyệt sẽ hỏi trực tiếp đến như thế, nhất thời ko biết nên thế nào trả lời nàng. Nhưng thật ra vẫn lặng yên Thường Hoan đi tới cầm tay Tô Tử Duyệt, rồi mới trầm đau gật gật đầu.

— Nguyên nhân là ta đúng hay ko? Ta nhớ rõ, ta sinh ko ra...- Tô Tử Duyệt thì thảo nói.

Thường Hoan sờ sờ tóc Tô Tử Duyệt, bởi vì phía trước bị mồ hôi tẩm ỉm ướt, lại vẫn chưa tẩy qua, tóc nàng đã ko còn như trước mềm mại. Thường Hoan lấy tay đem nàng tóc lột thuận, an ủi vuốt lưng của nàng.

Mẫn Mặc nói- Ko phải, người đừng tự trách. Loại sự tình này ở Ma đô rất thông thường, nếu hình thể cục cứng so với mẫu thân lớn hơn rất nhiều, tại dưới loại tình huống sinh ko nổi này chúng ta bình thường hội lựa chọn giữ lại sinh mệnh mẫu thân.

— Thường xuyên phát sinh?- Tô Tử Duyệt nhìn Thường Hoan.

Thường Hoan gật gật đầu. Mẫn Mặc lại nói thêm- Có mẫu thân từng thuận lợi sinh hạ cục cứng trước đó về cơ bản đều ném thử 2 – 3 lần sinh thất bại. Người đừng tự trách, các người sẽ còn cơ hội. Việc cấp bách là đem thân mình dưỡng hảo.

Kỳ thật Tô Tử Duyệt đã sớm làm tốt loại chuẩn bị tâm lý khả năng sinh ko ra này, nhưng nay sự tình thật sự đã xảy ra, nàng tro lòng vẫn như cũ có chút tiếp thụ ko được. Phía trước tổng ôm 1 tia hy vọng, có lẽ Ma đô sẽ có 1 giải pháp có thể đem đứa nhỏ sinh đi ra. Làm sao cũng ko ngờ rằng cách của Ma đô chính là đem đứa nhỏ xoá sạch.

Tô Tử Duyệt vô lực tựa vào tro lòng Thường Hoan ngẩn ngơ rất lâu, nước mắt xoạch xoạch rơi xuống, dính ỉm ướt cơ ngực Thường Hoan. Cáp nàng thật vất vả ngủ qua, Mẫn Mặc thế này mới rời khỏi. Trước khi đi hắt đối Thường Hoan nói- Ta chờ nàng dưỡng tốt thân thể, tiếp tục tới đón nàng- Trước khi đi vỗ vỗ bả vai Thường Hoan.

110. Chương 110: Thật Ko Thể Thành Lập Hậu Cung Phồn Thịnh? (thượng)

Sau khi Mẫn Mặc rời đi, Thường Hoan sờ 2 má âm u tái nhợt của Tô Tử Duyệt rồi thở dài. Nàng là nữ tử duy nhất vì chính mình sinh con, chính mình lại cái gì cũng ko thể cấp nàng, liền đứa nhỏ cũng phải tự tay xoá sạch. Nghĩ đến đây, hần ko khỏi thở dài 1 tiếng. Thường Hoan ra khỏi hang, lại ở trước mộ phần cốt nhục của mình đứng rất lâu, thấy trời đã muốn sát tối, thế này mới trở về sơn động.

Tô Tử Duyệt vừa ngủ liền ngủ thẳng đến ngày thứ 2, ăn trái cây Thường Hoan mới hái về, lại bị hần ép uống đủ loại dược nước. Vậy dược nước chén trước so với chén sau càng khó uống, Tô Tử Duyệt nhịn ko được thống khổ nhăn mặt nhượng mày, nàng đến cuối cùng căn bản đã muốn cảm ghét loại hương vị cay đắng này, thật giống như đầu lưỡi chết lặng.

Đã nhiều ngày Thường Hoan giống như là cùng Tô Tử Duyệt bình lặng chung sống, 2 người đều đối sự tình đứa nhỏ ngậm miệng ko nói ra, sợ nói ra sẽ làm đối phương thương tâm. Đi theo ngày ngày chuyển dời, thân thể Tô Tử Duyệt cũng dần dần khôi phục trạng thái khỏe mạnh như trước. Tô Tử Duyệt tựa hồ có điểm phát hiện nói- Ta sau khi tốt lên thì Mẫn Mặc sẽ tới đón ta?

Thường Hoan gật gật đầu.

Tô Tử Duyệt lại nói- Ta còn có thể chạy thoát sao? Ta nếu đi rồi liền chỉ còn lại 1 mình người, người làm sao đây?

Thường Hoan cười khổ sờ tóc dài mềm mại của Tô Tử Duyệt, rồi hần mới chỉ sơn động, lại kéo tay Tô Tử Duyệt đặt lên ngực của mình. Trải qua tương hợp lâu như thế, Tô Tử Duyệt đã rất dễ dàng có thể hiểu được ngôn ngữ tay của Thường Hoan, hần nói hần sẽ ở lại chỗ này đợi chính mình.

Tô Tử Duyệt mân mê cái miệng nhỏ nhắn, có chút mất hứng nói- Ta mang người cùng nhau đi ha? Nếu ko, ta mang người đi tìm người khác?- Tô Tử Duyệt nói tới này, bỗng nhiên gương mặt sáng ngời. Nàng vung

trộm nhìn Thường Hoan 1 cái, rồi mới xoắn ngón tay nói- Bọn hần chính là... các nam nhân trước đây của ta....- Nói xong nàng vội vàng quan sát sắc mặt Thường Hoan. Chỉ thấy sắc mặt hần có chút biến thành màu đen, nhưng cũng ko có dấu hiệu phát cáu. Thế là nàng tiếp tục nói- Người sẽ cùng bọn hần ở cùng 1 chỗ ha? Như vậy ta mới có thể yên tâm, nếu ta ko có ở đây lỡ là đó nhân mã kia lại tới tìm người gây phiền toái thì phải làm sao đây?

Thường Hoan do dự 1 chút, nhưng vẫn lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình ở tro này cũng tốt lắm. Dù sao đều đã 1 mình nhiều năm như thế, hần vẫn như cũ trôi qua rất khá.

__ Hảo Thường Hoan, cầu người...- Tô Tử Duyệt trượng 1 đôi mắt đầy côi chờ mong, nhìn Thường Hoan. Đôi mắt như vậy đáng thương trông mong Tô Tử Duyệt Thường Hoan mặc dù có chút động tâm, cuối cùng lại vẫn như cũ lắc đầu cự tuyệt. Cuối cùng Tô Tử Duyệt ko thể ko sử chiêu cuối! Mặc dù có điểm ti bỉ, nhưng nhất định sẽ hiệu quả. Tô Tử Duyệt biến khởi miệng, 2 tròng mắt nhất thời chứa đầy nước mắt, nàng chớp mắt, liền lưu lại 2 hàng thanh nước mắt. Chỉ nghe nàng khóc thút thít nói- Người đang oán ta đúng hay ko? Ta ko thể vì người sinh hạ đứa nhỏ... ô ô... ta biết ta thực sự ko phải với người... ô ô...

Thường Hoan ko biết làm sao lắc lắc đầu, thầm nghĩ tiểu nha đầu này thật đúng là biết lựa lời nói dả thương người khác mà. Nàng nội tâm biết rõ chính mình chưa bao giờ trách nàng, chỉ cần nàng muốn, cả tính mạng hần đều là của nàng. Dù cho lúc đó chính mình được lựa chọn giữa nàng và đứa nhỏ, chính mình nhất định hội nghĩa vô phần mà lựa chọn nàng.

Thường Hoan đem Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng, cúi đầu nhẹ nhàng hôn tóc nàng. Rồi mới kéo tay nàng, làm ra 1 cái động tác. Tô Tử Duyệt thấy hần nhượng bộ, thế này mới cảm thấy biện pháp chọc vào nỗi đau người khác của mình thật sự có điểm ích kỷ. Nàng vuốt tóc, hướng Thường Hoan nịnh nọt cười, nói- Đại thúc, ta yêu người nhất- Nói xong kéo Thường Hoan cường tráng thân mình ở bờ môi của hần hạ xuống hôn.

Thường Hoan nghe xong lời thổ lộ bất ngờ của Tô Tử Duyệt, trên mặt hiện ra 1 tia ửng hồng mất tự nhiên. Hần ôm hông Tô Tử Duyệt, sợ nàng ko cẩn thận sẽ ngã xuống. 2 người cứ như vậy ôm cùng 1 chỗ dính nhau rất lâu, Tô Tử Duyệt vì biểu đạt cảm kích của mình, cố ý đi đến khó hạ Thường Hoan, cố gắng ra tay cùng miệng của mình. Điều này làm cho cảm dục đã lâu Thường Hoan dễ chịu thật to 1 phen, hần đều ko biết nguyên lai vợ chồng tro lúc đó còn có thể chơi như thế. Mà Tô Tử Duyệt thì vuốt cảm mỗi cơ hồ khép ko được, nàng ngày đó liền cơm cũng ko thể ăn, chỉ uống nước cầm hơi.

Ngày thứ 2 Tô Tử Duyệt cùng Thường Hoan bắt đầu thu thập vật xuất phát, lúc này Tô Tử Duyệt lại phát hiện mới Thường Hoan có 1 ưu điểm rất lớn, năng lực thọ hàng siêu cường. Vai hần có thể đeo, tay có thể xách, trên lưng ngựa cũng có thể để. Tô Tử Duyệt thẳng khoa trương Thường Hoan là hảo nam nhân rất có giá trị, Thường Hoan tự nhiên biết nàng ám chỉ cái gì, vẻ mặt buồn bực.

Tô Tử Duyệt cùng Thường Hoan được báo đen do Mẫn Mặc lưu lại dẫn dắt hạ hồi đến chỗ ở Tổ Điệp cùng Bạch Khổng Tước, vậy 2 người cảm nhận được hơi thở của Tô Tử Duyệt từ xa liền đón tiếp. Tô Tử Duyệt cao hứng hướng về bọn hần vẫy tay, còn ko kịp phản ứng chuyện gì thời điểm, chỉ thấy tiểu bướm con như 1 quả bom nhỏ rớt xuống người Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt theo bản năng tiếp được, tiểu bướm con lại trưởng thành không ít, Tô Tử Duyệt cơ hồ ôm ko nổi nó. Nàng lão đảo vài bước suýt nữa ngã sắp xuống, may là Thường Hoan theo phía sau giúp đỡ nàng 1 phen, nàng thế này mới may mắn thoát khỏi gặp nạn.

Tô Tử Duyệt hôn trán tiểu bướm con, cười nói- Đã lớn nhanh như thế, ma ma đều ôm ko nổi.

Lúc này Tổ Điệp vội vàng chạy tới theo tro lòng Tô Tử Duyệt tiếp được tiểu bướm con, khiển trách- Đều đã lớn như thế? Sao còn làm nũng hã? Tương lai phải làm sao đây?

Tô Tử Duyệt nghĩ đến tiểu sói nhà mình, ko chấp nhận khoanh tay nói- Thì sao chứ, ở tro lòng cha mẹ người lớn thế nào cũng mãi là đứa nhỏ, cần được nuông chiều- Nói xong, nàng lại ở trước mặt 2 người giới thiệu luôn Thường Hoan- Đây là Thường Hoan, sau này sẽ là người tro nhà, phải chiều cổ lẩn nhau. Thường Hoan đây là Bạch Khổng Tước, đây là Tổ Điệp. Còn đây là cục cưng tiểu bướm con của ta, rất được đi? Ta còn có 1 cục cưng gửi nhờ Mẫn Mặc nuôi, là tiểu nhân ngư, ca hát rất êm tai.

Bạch Khổng Tước liền đánh giá Thường Hoan, phát hiện hần bên người cũng ko có đứa nhỏ đi theo. Hần lại nhìn Thường Hoan cùng Tô Tử Duyệt liền thấy vóc người chênh lệch, rất nhanh liền đoán được hồi sự

phía sau của hắn là ra sao. Mà cùng lúc đó, Thường Hoan cũng đã đánh giá. Hắn này giờ chỉ thấy đứa nhỏ ma bướm, cũng ko thấy đứa nhỏ của hắn ta, hơn nữa Tô Tử Duyệt cũng ko có đề cập tới, chẳng lẽ là hắn ta cũng phát sinh qua loại chuyện ngoài ý muốn giống mình?

Bạch Khổng Tước cùng Thường Hoan ánh mắt lơ đãng tiếp xúc, lại ở tro phút chốc trao đổi rất nhiều tin tức. Sau đó 2 người bất giác lại tự ở tro lòng thở dài, cảm thán vận mệnh vô tình. Tro lúc thoáng nhìn này 2 người đã sinh ra 1 ít cảm giác thương tiếc lẫn nhau, dù vậy, Bạch Khổng Tước vẫn là tro lời nói mang chút châm chọc- Mặc kệ ra sao nếu có năng lực thì ra bàn bài lá cây đi, phía trước thật sự là nhàm chán muốn chết- Nói xong u oán liếc Tô Tử Duyệt 1 cái.

Tổ Điệp này giờ đều chưa nói gì, bất quá hắn hẳn cảm đã sớm chú ý đến Tô Tử Duyệt xưng hô tên nhân mã kia là “Thường Hoan”. Ma quỷ tro Ma đô ko có tên của mình, tên của hắn tất nhiên là Tô Tử Duyệt đặt. Hắn địa vị ở tro cảm nhận của nàng liền như vậy đặc thù? Tổ Điệp tinh tế đánh giá Thường Hoan, rồi lại nhìn về phía Tô Tử Duyệt, mở miệng nói- Tiểu bướm con cũng ko còn nhỏ, Tử Duyệt ko phải cũng nên đặt 1 cái tên cho nó?- Vậy oán niệm tro khẩu khí so với Bạch Khổng Tước cũng ko hề ít.

Tô Tử Duyệt vuốt mồ hôi lạnh trên trán, thầm nghĩ: Đây rõ là hậu viện muốn châm lửa nha...

111. Chương 111: Thật Ko Thể Thành Lập Hậu Cung Phồn Thịnh? (trung)

Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút rồi nói- Tên tiểu bướm con tự nhiên là phải đặt, con người của ta ko phải tùy tiện đặt tên, đợi ta hảo suy nghĩ đã. Trước là nên cấp Thường Hoan tìm cái chỗ ở, sắc trời nhanh chóng đen.

Bạch Khổng Tước trải qua Tổ Điệp nhắc nhở, cũng chú ý đến vấn đề tên Thường Hoan, ko mạn ko nhạt tiếp lời nói- Thế nhưng ta lại thấy người rất thích việc đặt tên.

Tô Tử Duyệt nghe bọn hắn nói như thế, vội vàng quay đầu nhìn biểu tình Thường Hoan, nàng lo lắng Thường Hoan nội tâm ko thoải mái. Thường Hoan lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng ko quá để ở tro lòng. Hắn biết bọn hắn ko phải thật tâm muốn châm chích chính mình, mà là ở thăm oán Tô Tử Duyệt. Nếu đơn giản chỉ là ân oán giữa ma quỷ, bọn hắn bình thường thích dùng bạo lực giải quyết. Mà hiện tại chỉ là ngôn ngữ, rõ ràng là châm chích Tô Tử Duyệt. Nhưng đương sự rõ ràng lại ko hiểu rõ dụng ý 2 người, Thường Hoan ngược lại thay 2 người họ buồn bực 1 phen.

Tô Tử Duyệt thấy Thường Hoan ko có việc gì, liền nói- Chúng ta trước đem chỗ ở an bài tốt đã, cấp việc này xong đại gia đình chúng ta cùng nhau ăn 1 bữa cơm, tựa như người 1 nhà- Tô Tử Duyệt hưng trí bưng bưng nói, nàng đột nhiên có 1 cái ý tưởng kỳ quái. Nàng muốn có 1 cái phòng ở thật lớn, rồi mọi người đều ở cùng 1 chỗ, như vậy mới có cảm giác nhà. Nhưng nghĩ kĩ lại, công trình lớn như thế, điều kiện tro Ma đô rất khó hoàn thành.

Suy nghĩ sâu hơn, Tô Tử Duyệt liền nghĩ đến nơi ở của Mẫn Mặc. Tuy rằng Mẫn Mặc cũng là ở tro thạch động, nhưng là nơi ở của hắn ở lại là 1 cái huyết động vô cùng lớn, cấu tạo tro đó rắc rối phức tạp, phòng ốc lại rất nhiều. Đến lúc đó chính là 1 người 1 phòng cũng ko sợ thiếu chỗ ở, Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy, liền có chút khẩn cấp muốn trở thành ma hậu, rồi mới quang minh chính đại chiếm địa bàn Mẫn Mặc.

Thường Hoan thấy Tô Tử Duyệt ko biết suy nghĩ cái gì, trên mặt lộ ra nụ cười cực kỳ tham lam. Hắn kéo cánh tay của nàng, ý bảo nàng hoàn hồn. Tô Tử Duyệt thế này mới “Hắc hắc” cười, kéo hắn đi luôn.

Bạch Khổng Tước cùng Tổ Điệp nói là ở cùng 1 chỗ, kỳ thật cũng chỉ là rất gần thôi. Phía trước bởi vì có nhân ngư duyên cớ, bọn hắn tuyển địa phương ở cạnh biển, sau khi nhân ngư chết, bọn hắn liền đem sào huyết hồi lại tro rừng. Tuyển cái địa phương tương đối có vẻ dễ ẩn nấp sắp xếp cẩn thận.

Tô Tử Duyệt cùng Thường Hoan tại phụ cận kia tìm rất lâu, mới tuyển ra 1 cái sơn động. Vay sơn động xem ra đã bị bỏ hoang từ lâu, bọn họ đi vào hảo quét tước 1 phen thế này mới miễn cưỡng có thể đặt chân. Thừa dịp Thường Hoan đi thu thập tuyển cỏ thời điểm, Tô Tử Duyệt nhớ tới Đầu sói. Nàng cảm thấy nếu

hắn cũng có thể ở cùng 1 chỗ thì tốt biết mấy. Nhưng sói là động vật quần cư, ko biết hắn có chịu cùng chính mình bỏ đi hay ko, huống chi cha mẹ hắn còn ở bên kia. Nhưng hắn cách nàg xa như thế, đại gia đình muốn cùng nhau ăn 1 bữa cơm cũng rất khó.

Buổi tối, Thường Hoan ôm Tô Tử Duyệt, nghe nàg nói chuyện. Tô Tử Duyệt tiến đến bên tai hắn nói- Thường Hoan, ta sau này sẽ sinh thật nhiều thật nhiều cục cưng cho ngươi, ngươi đừng khổ sở, sau này đều phải luôn vui vẻ. Tuy rằng Bạch Khổng Tước cùng Tổ Điệp nhìn bộ dáng có vẻ rất ko hợp ở chung, nhưng bọn hắn đều là người tốt, ko giống tộc nhân của ngươi đâu.

Thường Hoan gật gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu. Sáng sớm ngày thứ 2, Tô Tử Duyệt liền ngồi ko yên, nàg muốn đi tìm Đầu sói. Rồi đại gia đình mới cùng nhau ăn chung 1 bữa cơm, dù sao Mẫn Mặc cũng đã nói qua, chính mình ko cần nữa trải qua tay ma quỷ khác, cái này ý tứ hàm xúc là, sau này thành viên tro nhà liền chỉ có mấy người này.

Thường Hoan vốn muốn cùng Tô Tử Duyệt đi, nhưng Tô Tử Duyệt sợ Đầu sói nhìn thấy Thường Hoan hội cảm thấy chính mình giống như dẫn người đến ép hắn đi, cho nên cự tuyệt hảo ý Thường Hoan. Tô Tử Duyệt ở báo đen dẫn dắt hạ đến sơn động của Đầu sói, nàg còn chưa kịp đi vào bên tro, chỉ thấy 1 bóng dáng màu xám bạc hướng về chính mình phóng tới.

Vậy bóng dáng nhỏ bé, đúng là tiểu sói. Tô Tử Duyệt ngồi xổm xuống đem hắn ôm lên, dùng 2 má cọ đầu lông xù của hắn nói- Hảo cục cưng, nhớ ma ma ko.

Tô Tử Duyệt ôm tiểu sói vào sơn động, chỉ thấy Đầu sói kiêu chân, đỉnh đặc nằm ở trên đệm cỏ, thấy Tô Tử Duyệt lạnh lẽo nói- Ô, còn biết trở về sao?

Tô Tử Duyệt đi qua, ngồi ở bên cạnh Đầu sói, nói- Muốn cùng ngươi thương lượng chuyện này được ko? Ngươi nhất định phải đáp ứng a.

_ Người trước tiên là muốn nói về chuyện gì, đừng làm gia lo lắng- Đầu sói nói.

_ Kỳ thật, việc này... có chút khó khăn- Tô Tử Duyệt do dự nói.

Lúc này, bị Tô Tử Duyệt ôm tiểu sói bởi vì thói quen lúc trước luôn được nàg ôm uy sữa. Nó thói quen cũ tính cần lớp da thú trước ngực Tô Tử Duyệt, lạnh lạnh mũi khúu hương vị sữa liền cũng đến chỗ nhũ Tô Tử Duyệt. Đầu sói thấy thế, hung hăng vỗ đầu tiểu sói 1 chút, giáo huấn nói- Đã lớn còn đòi uống sữa? Chỗ đó người có thể đụng sao? Đó là của gia.

Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc hắn 1 cái, 1 bên nhu đầu tiểu sói, vừa nói- Ngươi sao lại xuống tay nặng như thế? Nó dù gì cũng là nhi tử của ngươi nha.

Bị tiểu sói này 1 náo, chủ đề tính nói lúc nãy cũng liền chặt đứt. Ngược lại Đầu sói phát hiện Tô Tử Duyệt trở về có chút sớm, nói:- Ko đúng nha, ngươi sao hiện tại liền trở lại? Đứa nhỏ nhanh cai sữa như thế sao?

Tô Tử Duyệt thở dài, đem chuyện buồn giãi bày cho Đầu sói nghe. Đầu sói nghe xong đem Tô Tử Duyệt kéo đến tro lòng, vuốt lưng của nàg nói- Đừng khổ sở, loại sự tình này ở Ma đồ thường có. Cùng lắm thì sau này ngươi cấp gia sinh thêm vài đứa nhỏ, gia đưa cho hắn làm nhi tử. Đồ phải là người, thân mình ko có việc gì đi?

Tô Tử Duyệt ở tro ngực của hắn chửi 1 quyền, sảng giọng- Ko được nói vậy, sao có thể tùy tiện cấp chứ? Việc đó ko quan trọng. Đúng rồi, nói đứng đắn, ta là tới đây kêu ngươi mang đứa nhỏ qua ăn 1 bữa cơm.

_ Qua?- Đầu sói nhăn mi, hỏi- Đi qua đâu?

_ Chính là... ở chỗ bên kia của bọn hắn- Tô Tử Duyệt nói.

Sao lại ko gọi bọn hắn đến chỗ gia ăn cơm?- Đầu sói cả giận.

_ Dù sao cũng chỉ là gặp mặt bọn hắn thôi, ta còn muốn ngươi chuyển đến bên đó ở luôn, ngươi thấy được ko? Đến lúc đó ta muốn gặp ngươi cùng đứa nhỏ cũng thuận tiện- Tô Tử Duyệt trương 1 đôi nước mắt lưng tròng nhìn Đầu sói.

_ Nghe khẩu khí này của ngươi, là muốn ở bên kia luôn sao?- Đầu sói hỏi.

Tô Tử Duyệt gật gật đầu nói- Hẳn đương nhiên, dù sao đa số đều ở bên kia mà.

Đầu sói cả giận- Tình cảm ở đây với gia thì sao! Người đều ở đó trôi qua, gia thì phải làm sao đây? Gia nếu ko qua nhìn người, vậy ko phải càng làm cho bọn hần trộm vui vẻ sao? Nghĩ đến đồ mỹ. Gia qua, hiện tại liền qua- Nói xong hần liền như 1 con cá chép nhảy dựng lên, bắt đầu thu thập vật.

— A, người lo lắng như thế làm gì? Chậm rãi chuyển đi, nhiều vật như thế cũng phải 1-2 ngày mới có thể chuyển qua hết- Tô Tử Duyệt vội vàng đứng dậy nói- Trước qua ăn 1 bữa cơm nha?

Đầu sói do dự 1 chút, cuối cùng thở dài nói- Cũng chỉ có thể như vậy, lão nhân qua bên kia cũng phải được tiếp đón nồng hậu.

Tô Tử Duyệt lúc này nói ra sự tình nội tâm lo lắng- Vậy... người đi, bây giờ chịu ko? Hơn nữa người sau này sẵn thú thuận tiện ko?

Đầu sói thở dài, bộ dáng cũng có chút luyến tiếc ko đành, bắt quá nhưng vẫn lắc đầu nói- Ko có việc gì, gia tuy lợi hại, nhưng cũng ko đến nỗi gia rời khỏi bọn hần liền sống ko được.

Tô Tử Duyệt nói- Ta còn ko phải là lo lắng người sao? Nếu biết vậy, ta ko thêm quan tâm.

112. Chương 112: Thật Ko Thể Thành Lập Hậu Cung Phồn Thịnh? (hạ)

Đầu sói nghe Tô Tử Duyệt nói như vậy, nội tâm thế này mới thư thái 1 chút, liền cùng Tô Tử Duyệt đứng dậy đi tới nơi ở của bọn Tổ Diệp. Bởi vì chỉ có Đầu sói là ăn thịt, cho nên hần liền cẩn thận mang theo 1 miếng thịt đem qua. Làm bọn họ đến thời điểm, Bạch Khổng Tước cùng Thường Hoan đã muốn hái rất nhiều trái cây, Tổ Diệp cũng hái 1 ít mật hoa đến, chỉ chờ Tô Tử Duyệt đến cùng nhau ăn cơm.

Tô Tử Duyệt cấp đại gia giới thiệu sơ qua, chỉ tiểu sói đôi tiểu bướm con nói- Tiểu bướm con, đây là đệ đệ, sau này phải hảo chiếu cố đệ đệ, biết chưa?

Tiểu bướm con tuy rằng ko hề thích vị đệ đệ từ đâu chui ra này, nhưng nếu Tô Tử Duyệt đã nói như vậy, nó đành phải ngoan ngoãn gật gật đầu, rồi mới miễn cưỡng vỗ vỗ đầu tiểu sói. Tiểu sói tựa hồ rất thích vị ca ca xinh đẹp này, ngậm miếng thịt của mình, phóng đến trước mặt tiểu bướm con. Tiểu bướm con nhú nhú mồm, rõ ràng chán ghét lui về sau.

Tô Tử Duyệt vội vàng giảo 1 ít mật hoa đặt ở tro 1 cái bát nhỏ đưa cho tiểu sói, nói- Tiểu ca ca ko ăn thịt, nó ăn cái này, đến, đem cái này cấp tiểu ca ca.

Tiểu sói nghe lời liền ngậm cái bát mật hoa kia phóng đến trước mặt tiểu bướm con, rồi mới trưng mắt to nhìn nó. Tiểu bướm con thấy thế, cũng chỉ có thể cầm lấy cái bát mật hoa dính nước miếng tiểu sói giữa đầu uống hạ. Uống xong liền cảm thấy vô cùng buồn bực, hương vị tựa hồ đều có chút kì kì.

Mà Tô Tử Duyệt thì lại rất vừa lòng nói câu- Ngoan- Rồi mới đi tiếp đón đại nhân. Chỉ còn lại 2 tiểu nhân nguyên vẹn mắt to trừng mắt nhỏ.

Thời điểm ăn cơm Tô Tử Duyệt thật cẩn thận điều động ko khí, sợ mấy người này sẽ xấu hổ, bữa cơm này ăn đồ coi như là ẩm áp. Cơm nước xong, đám người đó ko có việc gì làm, Bạch Khổng Tước liền đề nghị đánh bài lá cây. Tô Tử Duyệt kinh ngạc nhìn Bạch Khổng Tước 1 cái, thế này mới hiểu rõ 1 sự kiện. Nguyên lai Bạch Khổng Tước thích đánh bài, chẳng trách luôn đem bài lá cây nhắc bên miệng. Bởi vì lúc trước từng trải qua 1 lần thảm thối, Tô Tử Duyệt lập tức lắc đầu nói- Ta sẽ đánh đầu.

Đầu sói cũng là cái thích náo nhiệt, thấy Tô Tử Duyệt ko chơi, liền nói- Người ko chơi chúng ta chơi, nam nhân đánh bài, nữ nhân ở 1 bên nhìn là được rồi.

Tô Tử Duyệt nghe vậy, kinh ngạc trừng liếc Đầu sói mắt một cái, ko biết hần lời nói mạc danh kỳ diệu này là theo ai học. Chỉ thấy vậy 4 người đã muốn đem thạch bàn thu thập hoàn chỉnh, mỗi người thủ 1 hướng.

Bởi vì Tô Tử Duyệt cùng Bạch Khổng Tước và Tổ Điệp thật lâu ko gặp, nàng liền chuyển ghế ngồi chính giữa 2 người. 2 cái hài tử mỗi đứa 1 bên ngồi canh giữ ở bên người nàng.

Tô Tử Duyệt nhìn 2 lần sau đó mới phát hiện cách bọn hần chơi lần này cùng lần trước lại ko giống nhau, lúc này đây rõ ràng so với lần trước phức tạp hơn rất nhiều. Bài ở trên bàn, 4 nam nhân ko chút nào thủ hạ lưu tình cho nhau mà chém giết, ma quỷ hảo chiến ở giờ khắc này cố gắng thể hiện ko thể nghi ngờ. Tô Tử Duyệt cảm thấy nếu ko phải chính mình tọa trấn, 4 người này sợ là muốn đánh nhau.

Tô Tử Duyệt nhìn bài trên bàn của vài người, tự nhiên mà nhớ đến lần đánh bài mà mình trải qua lần trước. Khi đó nhân ngư còn tại, đại gia đình cùng 1 chỗ cũng là như thế vui vẻ. Nhưng hôm nay, đã muốn cảnh còn người mất. Nghĩ đến đây, nàng có chút thương cảm thở dài, nếu nhân ngư còn tại thì thật tốt?

Ngồi ở bên cạnh Tô Tử Duyệt Tổ Điệp miễn cưỡng chú ý đến biến hóa của Tô Tử Duyệt, hần lén lút vươn tay, ở dưới bàn cầm tay Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt xoay người gắng chịu đựng nhìn Tổ Điệp, chỉ thấy Tổ Điệp hướng nàng lộ ra 1 cái tươi cười an ủi. Vẫn là hần hiểu nàng nhất, Tô Tử Duyệt thấy thể nhịn ko được đôi mắt đỏ lên, rồi nàng vội vàng quay đầu đi điều chỉnh ưu tư.

Tô Tử Duyệt sau khi nhìn mấy lượt, cũng lấy ra 1 ít môn đạo. Nàng liền bắt đầu nóng lòng muốn thử nên chỉ cho 2 người ngồi bên mình, nàng 1 hồi chỉ 1 mảnh lá cây tro tay Bạch Khổng Tước nói- Đánh cái này! Đánh cái này!- 1 hồi tiến đến bên Tổ Điệp nói- Ai nha, người có lá này, còn ko nhanh đem mảnh lá cây Tử tin trên bàn vậy thu hồi về?

Vậy 2 người thấy Tô Tử Duyệt như thế vui vẻ bộ dáng, làm sao nữ cự tuyệt nàng được? Kết quả ở Tô Tử Duyệt nát chi chiêu hạ, Bạch Khổng Tước cùng Tổ Điệp thành 2 nhà thua bài nặng nhất trên bàn. Ma bướm vốn ko phải là chủng tộc hiếu chiến, cho nên đối Tổ Điệp cũng ko có gì lớn. Nhưng thật ra Bạch Khổng Tước, sau khi kiên trì mấy lượt nhịn ko được quăng lá cây đối Tô Tử Duyệt nói- Người xem, đều là người! Lại thua nữa rồi? Ta thật hoài nghi người có phải là gian tế do 2 người kia phải tới! Tổng hạt chi chiêu, nếu ko sao người ko tự đánh?

Tô Tử Duyệt cả giận- Ko thắng thì ko thắng, người sinh khí cái gì? Ta tự mình đánh- Nói xong liền thay vị trí Bạch Khổng Tước. Kết quả sau mấy lượt Tô Tử Duyệt thua vô cùng thê thảm.

Bạch Khổng Tước chỉ tiếc rên sất ko thành thép nói- Thật sự là đồ ngốc chết bầm, bài tốt như vậy cũng thua được! Đi đi đi, ta đến thay người đánh- Nói xong liền đem Tô Tử Duyệt chen chúc trở lại vị trí cũ.

Tô Tử Duyệt lưu luyến ly khai bàn, bẻ miệng nói- Thật là, rõ ràng là người kêu ta đánh- Sau đó, nàng liền ko hề trêu chọc tên Bạch Khổng Tước nghiện bài bạc này nữa, đành tai họa Tổ Điệp 1 người vậy. Mấy lượt bài kế tiếp, Tô Tử Duyệt hoàn toàn rõ ràng 1 sự kiện, chính mình thật sự ko có thiên phú đánh bài lá cây.

Mấy người này đánh tới sắc trời tiem khuya còn vô cùng hưng, liền đem chiến trường dời đến tro nhà mới Thường Hoan. Nguyên nhân là trông đây có vẻ trống vắng, có thể chứa hạ nhiều người như thế. Sau khi trở lại tro sơn động, vậy 4 người tiếp tục chiến đấu, mà Tô Tử Duyệt tắc giáo nước cấp 2 cái hài tử sạch tấy, mang đứa nhỏ ngủ trước. Đến nỗi vậy 4 người là ở thời điểm nào chấm dứt, nàng cũng ko biết.

Ngày thứ 2 tỉnh lại thời điểm, chỉ thấy Thường Hoan đứng ở bên cạnh bàn nhắm đôi mắt nghỉ ngơi, 3 người còn lại trực tiếp nằm úp sấp ở trên bàn ngủ. Tô Tử Duyệt ko tiếng động nở nụ cười, thế này mới có cảm giác nhà.

Thẳng đến hôm nay, mới có báo đen đem sự tình hôm qua Tô Tử Duyệt cùng đại gia cùng nhau ăn cơm hơn nữa mọi người còn cùng ngủ chung 1 động đưa tin tới tai Mẫn Mặc, Mẫn Mặc tức giận 1 chưởng chụp nát 1 cái thạch bàn. Đang ở trên giường nhắm đôi mắt dưỡng thần tiểu hồ ly bị vậy tiếng vang đánh thức, nhịn ko được mắt húng lắc lắc lỗ tai. Mẫn Mặc tro phòng ko biết khi nào nói rộng ra rất nhiều, thêm 1 cái ao rất lớn. Tro mặt trì lại là tươi mát nước biển, mà nhân ngư cục cưng chính ở bên tro nhân nhả di động.

Mẫn Mặc đi đến bên ao, đem nhân ngư cục cưng theo tro nước bế lên ôm ở tro ngực. Đối nó nói: Có thấy mẹ của người vô lương tâm tới cỡ nào chưa, liền như thế đem cô nhi quả phụ chúng ta ném ở tro này! Thật sự là tức chết ta, người sao lại ko tức giận? Mẹ người cùng ca ca đệ đệ người cùng nhau ăn cơm, ko thêm gọi cho người cô đơn chơi.

Nhân ngư cục cưng lắc lắc cái đuôi, há mồm cắn ở trên vai Mẫn Mặc. Mẫn Mặc nhú mày, lại ko cho là sai.

Chỉ thấy trên vai rắn chắc của hắn nơi nơi đều là dấu răng thật nhỏ, vừa xem liền biết là nhân ngư cực cứng cỏi. Kỳ thật này cũng ko thể trách cực cứng, chính là nhân ngư sống thời điểm, cũng ko thường xuyên ôm qua nó như thế. Mà Mẫn Mặc ko có việc gì thời điểm liền thích đem nó ôm ở tro ngực, nó rất ko thích ứng.

Mẫn Mặc đối báo đen nói- Ta thấy nàng thân mình đã dưỡng tốt lắm, nếu như vậy, các người hiện tại liền đem nàng tiếp đi. Nói đùa nhỏ này nhớ nàng.

Báo đen nghe xong Mẫn Mặc phân phó, cung kính cúi hạ thân mình, rồi mới liền ly khai. Trên giường tiểu hồ ly ở sau khi nghe được tin tức này, lỗ tai bởi vì hưng phấn duyên cớ, cũng vung vung động.

PHỤ Chương NHỎ MỪNG LỄ NOEN

Hồ Thập Tam- Tiểu khuê nữ a, lễ Noel sắp đến, có nguyện vọng gì ko?

Tô Tử Duyệt: Ta muốn về nhà... (Thống khổ)

Hồ Thập Tam: Chuyện này, cho dù ta đồng ý, Mẫn Mặc cũng ko đồng ý a.

Tô Tử Duyệt: Hắn có đồng ý hay ko còn ko phải là chuyện người viết sao.

Hồ Thập Tam: Cái này, cho dù ta đồng ý, độc giả cũng ko đồng ý a.

Tô Tử Duyệt: Cái gì cũng ko đồng ý vậy người còn hỏi nguyện vọng của ta làm gì?

Hồ Thập Tam: Người có thể muốn cái khác thực dụng hơn.

Tô Tử Duyệt: Người là thân mẫu vậy sao? Ta ko bao giờ muốn gặp người nữa!

Hồ Thập Tam: Cái này, được rồi.

Thím 13: Ma Vương đại nhân, lễ Noel sắp đến, có cái nguyện vọng gì ko?

Mẫn Mặc: Ma ở thời điểm nào có thêm 1 cái nữ nhân ta cư nhiên ko biết? Người làm sao có thể vào? Người cùng tên biên bức kia là cái quan hệ gì?

Thím 13: (Mồ hôi) Hiểu lầm. Ta là mẹ vợ người, cũng chính là tác giả, cho nên ta có thể tùy ý ra vào.

Mẫn Mặc: Mẹ vợ là cái gì?

Thím 13: Ta là mẹ Tô Tử Duyệt!

Mẫn Mặc: Nguyên lai là nhạc mẫu. (Đứng ngồi ko yên ~ ing)

Thím 13: Ngoan, lễ Noel có cái nguyện vọng gì ko?

Mẫn Mặc: Lễ Noel là gì? Là ngày hội của xã hội nhân loại?

Thím 13: Nó đó, người có cái nguyện vọng đặc biệt gì muốn thực hiện bằng được ko?

Mẫn Mặc: Ta muốn Tô Tử Duyệt trở thành nữ nhân chỉ có duy nhất 1 mình ta.

Thím 13: Cái này, cho dù ta đồng ý, Tô Tử Duyệt cũng ko đồng ý a.

Mẫn Mặc: Nàng có đồng ý hay ko còn ko phải là chuyện người viết sao.

Thím 13: Cái này, cho dù ta đồng ý, độc giả cũng ko đồng ý a.

Mẫn Mặc: Cái gì cũng ko đồng ý vậy người còn hỏi nguyện vọng của ta làm gì? Cút ngay cho ta, ở lại chỉ tổ chướng mắt.

Thím 13: Quả nhiên là vợ chồng a... (Che mặt chạy như con điên)

Thím 13: Tổ Diệt a, lễ Noel sắp đến, có cái nguyện vọng gì ko?

Tổ Điệp: Người là ai? Sao lại ở chỗ này?

Thím 13: Ta là tiên nữ đến thỏa mãn nguyện vọng của người.

Tổ Điệp: Tiên nữ có thể xuất hiện ở Ma đô sao? (Mặt ngu)

Thím 13: được rồi, ma nữ. Thỏa mãn 1 cái nguyện vọng của người.

Tổ Điệp: Ta, ta... ta chỉ muốn Tử Duyệt hạnh phúc, ta liền thỏa mãn. (Xấu hổ ~ ing)

Thím 13: Haiz, người đúng là hài tử ngốc nha... (Cảm động ~ ing)

Thím 13: Nhân ngư a, lễ Noel có cái nguyện vọng gì ko?

Nhân ngư: Ta muốn sống lại!

Thím 13: Chuyện này...

Nhân ngư: Người còn dám nói độc giả ko đồng ý ta liền ăn người. (Lộ răng nanh)

Thím 13: Ngô, chuyện này, cho dù độc giả đồng ý, ta cũng ko đồng ý a. Đây ko phù hợp logic nha. Kỳ thật, hiện tại cũng rất tốt nha. (Lau mồ hôi)

Nhân ngư: Hảo? Cảm thấy hảo người tự mình thử xem. Ko đồng ý người còn hỏi ta? Thành tâm tưởng khí ta sao? (Đuôi quất mạnh 1 cái)

Hồ Thập Tam: Bạch Khổng Tước a, lễ Noel có cái nguyện vọng gì ko?

Bạch Khổng Tước: (Nghiêng mặt liếc 1 cái, đùa bốn móng tay, mị thái 10 phần)

Hồ Thập Tam: Người nói đi, chỉ cần người nói ta đều đáp ứng người. (Bị dụ hoặc)

Bạch Khổng Tước: Ta muốn thật nhiều thật nhiều đứa nhỏ.

Hồ Thập Tam: Tiểu khuê nữ nhà ta lại phải sinh nữa sao? Rất thống khổ nha.

Bạch Khổng Tước: Người nợ ta 1 đứa nhỏ. (Mặt âm trầm)

Hồ Thập Tam: Ta chưa nói ko thể, chỉ cần khuê nữ nhà ta đồng ý, ta sẽ đồng ý. (Lau mồ hôi, chạy như điên)

Thím 13: Ngô, còn ai nữa ta? Đúng rồi, cự mãng. Lễ Noel sắp đến người có cái nguyện vọng gì ko? Sống lại gì đó thì miễn nói ra.

Kim xà: Vậy còn chưa dứt? (Liếc)

Thím 13: Hảo, hảo, tiểu nhân liền dứt. (Lăn lăn lăn)

Thím 13: Đầu sói nè, lễ Noel sắp đến, có cái nguyện vọng gì a

Đầu sói: Hồ ly phương nào? (1 chân giẫm lên)

Thím 13: Đại hiệp tha mạng, khụ khụ... (Hộc máu) ta là thân mẫu Tô Tử Duyệt...

Đầu sói: Nguyên lai là nhạc mẫu đại nhân a, thất kính thất kính. (Thu chân)

Thím 13: Có nguyện vọng gì ko?

Đầu sói: Nguyện vọng gì cũng có thể?

Thím 13: Cũng ko phải, hợp lý mới có thể. Cơ hội hữu hạn, thỉnh suy nghĩ kĩ, ko nên lãng phí nga.

Đầu sói: Gia muốn vàng thật ko sợ lửa.

Thím 13: Người... được rồi, trắng dương được ta sẽ nhanh chóng đưa qua, thân nhớ phải dưỡng kĩ nga. (Lau mồ hôi)

Thím 13: Thường Hoan a, lễ Noel sắp đến, có cái nguyện vọng gì ko?

Thường Hoan: ... (Gật đầu)

Thím 13: Được rồi, đó là cái gì nè?

Thường Hoan... (Khoa tay múa chân)

Thím 13: ... (Mặt ngu)

Thường Hoan: ... (Lại khoa tay múa chân)

Thím 13: ... (Mặt ngu hơn)

Thím 13: Tiểu hồ ly a, lễ Noel sắp đến, có cái nguyện vọng gì ko?

Hỏa hồ: Ta muốn gặp lại tộc.

Thím 13: Chuyện này khó nha, chỉ tiếc tỷ năng lực hữu hạn a.

Hỏa hồ: Keo kiệt. (Căm tức)

Thím 13: Coi mọi người đều là đồng bạn cũng tốt, tội gì chứ?

Hỏa hồ: Ta đây muốn cái ngoại truyện.

Thím 13: Tỷ lười viết nha!

Hỏa hồ: Người cút cho ta!

Thím 13: Đời nào tới phiên tiểu tử người ở trước mặt tỷ rồi rắm? Tin ko tỷ viết chết người?

Hỏa hồ: Tỷ tỷ tốt nhất ... (Mỹ thiếu niên hiện thân)

Thím 13: Tỷ thế nào nỡ cho người chết? (Bị mê hoặc)

Hỏa hồ: Vậy ta muốn làm nam chủ.

Thím 13: Chuyện này, ta quay lại giúp người hỏi Mẫn Mặc 1 chút.

Thím 13: Báo đen a, lễ Noel sắp đến, có cái nguyện vọng gì ko?

Báo đen: ...

Thím 13: Được rồi, tạm biệt.

Thím 13: Mấy tên tiểu tử các người, lễ Noel sắp đến, có cái nguyện vọng gì ko?

Nhân ngư cục cưng, tiểu bướm con, tiểu sói: Ta muốn ma ma trở thành của ta duy nhất. (Trăm miệng 1 lời)

Thím 13: Chuyện này cho dù ta đồng ý cha của các người cũng ko đồng ý nha.

(Mấy đứa nhỏ liền bị cha lôi về nhà)

113. Chương 113: Huynh Đệ Tình Thâm

Ánh mắt Mẫn Mặc ko mang theo 1 tia cảm tình liếc về phía nằm ở trên giường tiểu hồ ly, hần theo bản năng rùng mình 1 cái, rồi mới nheo lại đôi mắt lấy lòng nhìn Mẫn Mặc. Mẫn Mặc thế này mới bắt động thanh sắc đem ánh mắt dời về chỗ khác, thấy Mẫn Mặc ko hề chú ý chính mình, tiểu hồ ly thế này mới nhẹ nhàng thở ra.

Tô Tử Duyệt là chàng vạng mới đến, làm nàng đứng ở trước mặt Mẫn Mặc thời điểm, tro ngực ôm tiểu sói, tiểu bướm con theo phía sau. Mẫn Mặc nhăn mày, có chút ko ưng thuận nhìn Tô Tử Duyệt. Nàng đem nơi ở của hần trở thành cái gì? Đại nhi đồng giao lưu? Mẫn Mặc trầm cổ họng, tro lời nói mang châm chọc- Đây là loại chuyện gì? Cha 2 đứa nó cũng đi theo chứ?

Tô Tử Duyệt xấu hổ cười rồi mới nói- Ko phải, chính là mấy tên hỗn đản đó cả ngày chỉ biết đánh bài, đứa nhỏ cũng ko thèm quản. Ta lo lắng đành phải đem 2 đứa bọn nó đi chung, với lại ta cũng rất tin cậy nơi này của người nữa.

Mẫn Mặc vốn đang muốn phát cáu 1 chút, nhưng sau khi nghe được Tô Tử Duyệt nói mấy tên kia hỗn đản mà chính mình thì đáng tin cậy, nội tâm lại thư thái rất nhiều, thế là liền đem khẩu khí này nuốt trở về. Mẫn Mặc nhìn đang ở tro ao chơi đùa nhân ngư cực cưng, đứa nhỏ này vẫn là ko chịu rời cái ao. Rồi mới lại nhìn 2 đứa Tô Tử Duyệt mang đến, cuối cùng ko biết làm sao nói- Gian thạch động này sẽ để lại ấy đứa bọn nó ở, người và ta sẽ đi tìm chỗ địa phương khác.

Tô Tử Duyệt thấy hần đồng ý, nhịn không được vui vẻ cười, còn ko ngừng khen tặng Ma vương đại nhân vài câu. Kỳ thật Tô Tử Duyệt mang đứa nhỏ tới là có suy tính khác, nàng muốn đóng chiến địa bàn Mẫn Mặc. Ma quý ý thức lãnh địa rất mạnh, nếu muốn cho 4 tên kia tiến vào Mẫn Mặc khẳng định sẽ ko đồng ý. Cho nên nàng quyết định từng chút 1 đem nơi này chiếm lĩnh, mà nàng phải làm bước đầu tiên chính là đem mấy đứa nhỏ nhìn có vẻ ko có sức uy hiếp mang tới trước. Cấp sau khi tro bắt tri bắt giác đại gia đều chuyển vào, đợi Mẫn Mặc phát hiện cũng đã muộn.

Tiểu bướm con ở sau khi phát hiện xấu xí đệ đệ của mình rõ ràng lấp bắp kinh hãi, nó nhanh chóng bay phốc qua mặt ao. Từ sau khi nhân ngư chết, tiểu bướm con chưa bao giờ gặp lại nhân ngư cực cưng, lúc trước rất lo lắng nó sẽ đi về đâu, lại ko ngờ rằng thế nhưng ở tro này lại nhìn thấy nó. Tiểu bướm con bay tới hỏi- Là Ma vương đại nhân đem người nhốt ở tro này?

Nhân ngư cực cưng nhìn Mẫn Mặc, rồi mới đối tiểu bướm con gật gật đầu. Tiểu bướm con tức giận đối Mẫn Mặc nói- Ma vương đại nhân, cho dù nhân ngư thúc thúc mất, người cũng ko thể ăn hiếp nhi tử của hần như thế chứ- Nói xong lại đối nhân ngư cực cưng nói- Đệ đệ đừng sợ, sau này ta bảo hộ người.

Tiểu bướm con này 1 phen nói xong, mọi người ở đây đều căng thẳng. Mẫn Mặc sau khi nghe xong tức giận đến nghiến răng, chính mình ko có đứa nhỏ, đối nhân ngư cực cưng thật sự là đau thấu tâm lý phẫn, dù sao thì nó cũng là đứa nhỏ Tô Tử Duyệt. Nâng trên tay sợ rớt, ngậm tro miệng sợ tan. Ko ngờ rằng cuối cùng liền 1 câu cảm ơn cũng chưa được nghe, còn hạ xuống 1 câu thăm oán. Mà nhân ngư cực cưng còn lại tinh tế đánh giá tiểu bướm con vậy non mìn da cánh, thầm nghĩ: Với loại chân cẳng này, còn ko biết là ai bảo vệ ai.

Tô Tử Duyệt có chút kinh ngạc đánh giá tiểu bướm con, nàng phía trước vẫn cảm thấy đứa nhỏ này tính cách có chút ko hòa hợp. Ko ngờ rằng nó cư nhiên sẽ nói ra những lời này, có lẽ là chuyện của nhân ngư cực cưng đã kích phát dự vọng bảo hộ của nó. Có lẽ thừa dịp này, làm ấy đứa nhỏ hảo hảo ở chung 1 chút cũng ko phải là cái chủ ý sai.

Tô Tử Duyệt đi đến trước mặt tiểu con bướm nói- Ko phải Ma vương đại nhân đem đệ đệ nhốt ở tro này, là ma ma nhờ hần giúp chiếu cố đệ đệ. Vậy sau này liền do người tới chiếu cố bọn đệ đệ được ko?- Nói xong Tô Tử Duyệt liền đem tiểu sói tro ngực đưa cho tiểu bướm con.

Tiểu bướm con lúc đầu ko muốn tiếp, nhưng lại ko thể để cho cánh tay Tô Tử Duyệt giơ ra mãi như thế, đành phải cưỡng da đầu nhận lấy. Lần đầu tiên va chạm vào loại sinh vật lông xù này, tiểu bướm con không chế ko được hưng hăng đánh cái rùng mình. Tiểu sói tò mò ở tro ngực tiểu bướm con ngửi tới ngửi lui, bộ dáng có vẻ rất là hưng phấn. Tô Tử Duyệt thấy thế liền cũng buông xuống tâm, sờ cái trán tiểu bướm con nói- Đúng là hảo cực cưng của mama, vậy mama hiện tại có thể đi rồi chứ?

Tiểu bướm con gật gật đầu, cái miệng nhỏ nhắn đỏ tươi lại bẻ thật cao, rõ ràng ko vui. Tô Tử Duyệt cười hôn trán tiểu con bướm 1 chút, ko cần thận đưng tới tiểu râu mềm mại của nó, sợ tới mức tiểu bướm con suýt nữa đem tiểu sói đang ôm tro ngực quăng xuống ao. Tiểu sói ầm áp thân thể ở tro lòng tiểu bướm con cũng đến cùng đi, vậy cảm giác rất kỳ lạ.

Mẫn Mặc cùng Tô Tử Duyệt 2 người ra khỏi phòng, chỉ thấy tiểu hồ ly cũng đi theo ra. Mẫn Mặc trừng mắt liếc hần mắt 1cái nói- Người đi trông 3 đứa nhỏ kia đi, đừng để xảy ra chuyện.

Tiểu hồ ly có chút khổ sở rủ hạ lỗ tai, đáng thương trông mong nhìn Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt nhìn sắc mặt Mẫn Mặc, rồi mới ngồi xổm xuống đối tiểu hồ ly nói- Người trước giúp ta trông mấy đứa nhỏ, ta liền ở tro này thể nào cũng ko đi, sau này có cơ hội sẽ gặp mặt. Được ko?

Tiểu hồ ly ko tình nguyện gật gật đầu, rồi mới xoay người về phòng. Sau khi đi vào phòng, tro mắt liền lờ ra 1 tia ko cam lòng. Hần oán Mẫn Mặc qua cầu rút ván, nay ko cần hần, liền bắt hần ở tro này trông đứa nhỏ. Kỳ thật tiểu hồ ly cũng chưa có trưởng thành, chẳng qua ném thử ngon ngọt, hần làm sao quên được vậy tư vị?

Mẫn Mặc cùng Tô Tử Duyệt sóng vai đi, hần nhất thời thể nhưng ko biết nên làm cái gì. Đã trải qua như vậy nhiều chuyện, nữ nhân mà mình muốn nay chung quy đã đứng ở bên người chính mình. Chính mình lập tức cũng sẽ có cái đứa nhỏ... giờ đây tình cảm vui sướng ở tro lòng hần căn bản ko thể dùng ngôn ngữ đến biểu đạt. Trước khi nhận thức Tô Tử Duyệt, chính mình sẽ có giờ khắc này hần liền nghĩ cũng ko dám nghĩ.

Nhưng thật ra Tô Tử Duyệt trước mở miệng hỏi- Người sao lại ko nói chuyện? Chẳng lẽ đã đem ta quên mất? Hay là xem thượng cô nương nào đó mới tới?

Mẫn Mặc cười nói- Có cô nương nào mới tới có thể giống người như vậy vui vẻ?- Hần liếc Tô Tử Duyệt 1 cái, rồi mới nói- Phải đó, chính là muốn chơi cũng ko có ý nghĩa, chỉ biết kêu cứu mạng- Tô Tử Duyệt nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt ban lên. Mẫn Mặc thấy thể cười ôm thắt lưng của nàng, nhéo mũi nàng 1 chút. Xem ra rất là thỏa mãn, hần còn nói thêm- Vừa rồi chỉ là tưởng tượng cha ta gặp được mẫu thân là ở thời điểm gì, ko phải cũng sẽ như ta bây giờ, cao hứng đến mức ko biết nên làm sao đây.

Tô Tử Duyệt thở dài, 1 câu này của hần, là do việc phát sinh phía trước lại ào ào hiện lên tro đầu của nàng. Nàng lập tức lại bắt đầu lo lắng tình huống của biên bức. Làm Vương hậu của hần, thật mệt. Tô Tử Duyệt hỏi- Tra thể nào rồi? Vậy biên bức có thật sự đến xã hội nhân loại?

Mẫn Mặc nghe Tô Tử Duyệt nhắc tới biên bức, biểu tình thoải mái trên mặt dần dần đậm xuống, nói- Tra ko ra, 1 chút dấu vết đều ko có. Bất quá hần hội trở về, ta ngay tại nơi đây tùy thời cấp hần- Nói xong, hần lại có chút tiếc nuối nói- Tại lần đó hần bị ta đánh thương ko nhẹ, ko biết trốn ở nơi nào dưỡng thương. Nếu có thể sớm tìm ra hần, hội dễ dàng hơn nhiều

114. Chương 114: Phòng Tân Hôn Đơn Sơ

Tô Tử Duyệt ko muốn làm cho Mẫn Mặc mất hứng bởi chủ đề đó, liền nói- Người nghĩ về hần làm gì? Trước nên tìm chỗ ở, sau này đều ở đó, nên chọn 1 nơi tốt 1 chút.

Đối Tô Tử Duyệt mà nói, phòng tân hôn của bọn họ phải nên thật là hoa lệ. Nhưng đối Mẫn Mặc mà nói, phòng ở có thể chứa đủ 2 người vậy là tốt rồi. Nghe Tô Tử Duyệt nói như thế, Mẫn Mặc cho rằng nàng lo lắng, liền quẹo vào 1 cái thạch động sẵn có của hần. Vậy thạch động trống ko, bên tro trừ bỏ tro bụi cái gì cũng ko có.

Trên vách tường thạch động có đầy loại lục sắc dây, ở nơi ở của Mẫn Mặc, loại dây này tùy ý có thể thấy được. Mẫn Mặc phát phát tay, là do dây liền bay ở ko trung bện ra 1 cái vòng. Sau khi làm xong, Mẫn Mặc đối Tô Tử Duyệt nói- Hiện tại thuộc hạ ta thiếu người, chỉ có thể làm được loại trình độ này thôi. Bất quá nội vụ ta mới nuôi trồng rất nhanh có thể tiền nhiệm, tạm thời trước ủy khuất người.

Tô Tử Duyệt nhìn vậy vòng giữa ko trung nửa ngày mới thốt ra- Ta ngủ rất xấu.

Mẫn Mặc cười nói- Ko có việc gì, ta ôm người ngủ- Mẫn Mặc ôm Tô Tử Duyệt, nhún chân 1 chút, liền phi lên trên thân vòng.

Tô Tử Duyệt lúc này mới ý thức được chính mình liền đơn giản đệm cũng quá khó khăn, nàng nghĩ 1 chút rồi nói- Nếu ko, chúng ta quay về cùng bọn nhỏ chen chúc 2 ngày cũng được mà?

Mẫn Mặc 1 đôi tay ko đành hoàng ở trên thân Tô Tử Duyệt chạy, rồi mới nói- Có thể chứ? Ta chỉ sợ dạy hư mấy đứa nhỏ thì làm sao đây?

— Người... nhẩn nại 1 chút ko được sao?- Tô Tử Duyệt ko biết làm sao đẩy ra tay Mẫn Mặc.

— Ta đã nhìn lâu như vậy, người thật nhẩn tâm bắt ta phải nhẩn nại tiếp như thế sao?- Mẫn Mặc tựa đầu tiến đến bên tai Tô Tử Duyệt, ở bên tai nàng thổi khí nói- Ta chờ đợi giờ khắc này đã lâu rồi.

Tô Tử Duyệt muốn tách rời khỏi bờ môi của hắn, cũng quên mất chính mình vốn vị trí đang dựa vào thành vòng, này 1 né liền suýt nữa rớt xuống. Nàng sợ tới mức hét nhỏ 1 tiếng, rồi mới ôm lấy cổ Mẫn Mặc. Mẫn Mặc “Ha ha” cười đem nàng ôm sát, nói- Thật sự khẩn cấp yêu thương nhưng nhớ ta đến thế sao?

Tô Tử Duyệt sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, run run tiếng nói- Người, người có thể trăm ngàn lần dừng làm cho ta ngã xuống dưới.

— Phải nhìn biểu hiện của người đã- Mẫn Mặc cười cợt lớp áo da trên thân Tô Tử Duyệt, nói- Thân mình đẹp như thế mặc mấy thứ này làm gì chỉ tổ khó coi?

Tô Tử Duyệt ko cam lòng yếu thế kéo rớt xuống cái khó quần bên hông Mẫn Mặc- Vậy còn người, như thế hùng vĩ che làm gì?

— Ta ko muốn cho nữ nhân khác nhìn, người còn ko biết ghen sao, đương nhiên là phải che lại rồi- Mẫn Mặc nói xong, cầm 1 quả tiêu nhũ của Tô Tử Duyệt, ở tro tay thưởng thức. Tô Tử Duyệt còn tại hậu sản, cho nên hắn chơi ko 2 hạ liền có sữa tươi trắng sắc theo chỗ núm vú phẫn nộ tràn đầy ra. Gương mặt Mẫn Mặc sáng ngời, than nhẹ 1 tiếng, rồi mới há mồm ngậm ở nhũ thủ của nàng.

— Ân... ai nói ta sẽ ghen... ân... người cho ai xem, ta cũng mặc kệ a...- Tô Tử Duyệt 1 tay đè lại đầu Mẫn Mặc, tựa như ở dịu dàng vuốt ve thân mình cực cứng, nhẹ nhàng dịu dàng vuốt ve đầu Mẫn Mặc- A... người chưa ăn cơm sao? Đều đã... ân... đem ta, nuốt mất...

Mẫn Mặc ăn xong 1 bên, rồi mới đùa bên kia của Tô Tử Duyệt nói- Người xem, ta còn chưa đựng bên này, nó liền tự mình lưu đi ra. Cấp ko đợi được sao? Để ta xem phía dưới có ẩm ướt hay ko...- Nói xong, hắn liền đưa tay tham đến dưới thân Tô Tử Duyệt. Tro lúc đó vậy chỗ u cổ quả nhiên đã muốn dâm thủy liên tục. Mẫn Mặc ko khỏi nhẹ nhàng cười mỉm, nói- Như thế dâm đẳng... ko hổ là được nhiều ma quỷ dạy dỗ ra như thế. Người tự cấp tiểu sói uy sữa thời điểm, cũng ẩm ướt thành như vậy? Ngày đó ta ở nơi ở của Đầu sói, người cấp tiểu sói uy sữa, phía dưới có phải cũng tựa như bây giờ lưu chất lỏng dâm đẳng nhiều như thế, ân?- Mẫn Mặc nói xong, đem vậy ngón tay dính đầy mật nước Tô Tử Duyệt ngậm đến miệng, nhắm nhấp vậy ngọt ngào hương vị.

— Ko phải... ân...- Tô Tử Duyệt bất an vặn vẹo thân thể, vậy tiểu huyết hơi mấp máy, tựa hồ đã muốn chuẩn bị tốt nghênh đón nam nhân xâm nhập.

— Đây sữa tươi, người còn chưa hưởng qua đi...- Nói xong, hắn cúi đầu ngậm ở nhũ thủ Tô Tử Duyệt, hút 1 mồm to sữa tươi sau đó đi tới bờ môi của nàng.

— Hảo biến thái, ko cần... ngô : Tô Tử Duyệt bản năng cự tuyệt việc nuốt sữa của mình, lại bị Mẫn Mặc khấp ở vuốt cầm. Đầu lưỡi của hắn bá đạo khiêu mở 2 hàm răng xếp đều của Tô Tử Duyệt, rồi mới đem sữa tươi quán vào. Tô Tử Duyệt bị bắt há mồm nuốt vào vậy ngọt lành sữa tươi, ko thể ko nói vị cũng ko tệ, có thể đó là theo trên thân nàng chảy ra, thủy chung cảm thấy có chút là lạ- Ân... người... biến thái...

Mẫn Mặc nhẹ nhàng ở trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn, rồi mới nói- Hảo uống như thế, vì cái gì ko thích? Vậy lần sau ko đùa người, ngoan- Mẫn Mặc vẫy vẫy tay, liền theo trên vách tường bên cạnh chui ra 4 căn dây, vậy 4 căn dây trái phải cuốn lấy tứ chi Tô Tử Duyệt đem nàng nâng lên, nổi giữa ko trung.

Tư thế này làm cho Tô Tử Duyệt nhớ đến thời điểm vừa tới đến Ma đô, Mẫn Mặc cũng là như thế này vậy khốn chính mình, vô tình cướp đi tấm thân xử nữ của mình, ko có 1 tia tình cảm. Tô Tử Duyệt ko khỏi tro lòng đau xót, nàng bắt đầu ra sức giãy dựa đứng lên, 1 bên nói- Người phóng ta xuống dưới, người như vậy chơi đùa bao nhiêu nữ nhân? Người liếm qua nơi các nàng đó đúng ko? Người phóng ta xuống dưới...

Mẫn Mặc chỉ sửng sốt 1 chút, liền phản ứng nhớ lại 1 hồi chuyện cũ. Hắn tính chọc nàng dầm chua nào ngờ lại chọc nát, hắn xoa xoa mi tâm, làm cho vậy đây đem Tô Tử Duyệt đưa đến tro lòng chính mình. Hắn ôm Tô Tử Duyệt tro ngực, kiên nhẫn giải thích nói- Từ sau khi gặp người thì đã ko còn, thật sự. Xử nữ đi đến Ma đô vốn cũng rất ít, sau khi đến ta đều trực tiếp đưa đi luôn, ko tin người có thể đi hỏi là đó ma quỷ, bọn hắn hảo cao hứng rất nhiều. Ngoan, nghe lời. Người có biết ta làm Ma vương rất ko vui ko.

Tô Tử Duyệt cũng hiểu được chính mình có chút khó nói, bởi vì chính nàng phía trước cũng đã trải qua rất nhiều nam nhân, từ điểm đó thượng, bọn họ huề nhau. Nhưng Tô Tử Duyệt khổ sở là lần đầu tiên của mình liền như vậy bị cướp đi, nhớ tới đều cảm thấy trái tim có chút băng giá. Nhưng những lời này nàng ko có khả năng cùng Mẫn Mặc nói, nam nhân vốn ko hiểu nữ nhân có những tâm lý biến hóa rất nhỏ này. Huống chi Mẫn Mặc lại là nam nhân tro Ma đô, hắn lại càng ko hiểu nữ nhân. Tô Tử Duyệt ko biết làm sao thở dài, nhẹ giọng nói- Ko có việc gì, người tiếp tục đi. Ta chính là... ko thích bị treo ở trên ko.

Mẫn Mặc gật đầu, rồi mới hôn lên cánh môi đỏ sẫm của nàng. Hắn tinh tế thưởng thức môi của nàng, đôi tay ở trên thân của nàng chạy, trấn an nàng chấn kinh ưu tư. Mẫn Mặc môi thuận vuốt cảm của nàng hôn đến phần gáy trắng nõn của nàng, Tô Tử Duyệt phối hợp nâng cổ, mặc hắn muốn làm gì thì làm.

115. Chương 115: Đóa Hoa Yêu Di

Môi Mẫn Mặc thuận ngực tuyết trắng của Tô Tử Duyệt 1 đường trượt, ở rốn thượng của nàng lưu luyến liếm vậy da dễ phá lệ non mịn. Môi của hắn 1 đường đi vào chỗ u cổ dưới thân Tô Tử Duyệt, hắn nhẹ nhàng tách 2 chân của nàng, chỉ thấy vậy 2 đóa hoa phấn nộn dính mấy giọt sương tro suốt.

Ngón tay Mẫn Mặc nhẹ nhàng bắt làm vậy 2 cánh hoa, chỉ chốc lát công phu liền có nhiều mật nước trào ra hơn. Hắn cúi đầu giữa 2 chân Tô Tử Duyệt, há mồm ngậm ở phần nộn tiểu huyết. Chỉ nghe Tô Tử Duyệt yêu kiều 1 tiếng, theo bản năng liền muốn khép 2 chân lại, chỉ là bị đầu Mẫn Mặc ngăn cách, nàng ko có biện pháp khép lại chân.

Đầu lưỡi Mẫn Mặc ở trên 2 cánh hoa của Tô Tử Duyệt liếm mút 2 hạ, liền vội vã xâm nhập vào tro tiểu huyết gấp trí của nàng. Tuy rằng sinh qua nhiều đứa nhỏ như vậy, nhưng tiểu huyết của Tô Tử Duyệt vẫn như cũ phần nộn gấp trí tựa như thời điểm lần đầu tiên Mẫn Mặc gặp nàng. Đầu lưỡi Mẫn Mặc ở tro tiểu huyết của nàng co rúm, miệng ngậm ở giữa khe hở nhỏ hẹp thâm trầm mút lấy. Mật nước cuộn cuộn ko ngừng dính mảnh vào tro miệng của hắn, hắn đều nuốt vào.

_ Ân...- Tô Tử Duyệt khó nhịn vận vẹo vòng eo, đón ý nói hòa động tác Mẫn Mặc. Bị hắn như vậy khiêu khích, làm cho nàng nhịn ko được khát cầu càng nhiều, vậy hư ko tiểu huyết đã ko còn muốn thỏa mãn với đầu lưỡi của hắn. Nàng lay động vòng eo, yêu kiều rên rỉ- Ta muốn... cho ta...

_ Ngô... ko phải cho người rồi sao? Ân? Còn muốn... muốn gì nữa?- Mẫn Mặc chắc chắn hấp tiểu huyết Tô Tử Duyệt, rồi mới cố ý hỏi ra những lời làm người ta khó xử đến như vậy.

_ Ân... muốn gây thối... ngô..... của người. Cho ta... ân... Mẫn Mặc... cho ta...- Tô Tử Duyệt rên rỉ.

Mẫn Mặc thích nghe Tô Tử Duyệt 1 bên rên rỉ 1 bên gọi tên của hắn, như vậy làm hắn phá lệ động tình. Hắn thân thủ ở sớm đứng thẳng gây thối của mình xoa bóp 2 vòng, rồi mới đỡ nó chậm rãi tham vào tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt. Hắn cực đại quy đầu chậm rãi đột phá vậy hẹp hòi dừng đạo của Tô Tử Duyệt, nhưng chỉ đi vào phần quy đầu. Mẫn Mặc dùng quy đầu đụng mạnh khối mềm thối ở chỗ sâu tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, ở phần đó quay vòng nghiền nát.

Tô Tử Duyệt khó nhin nói- Ân... thật mỗi... a... đừng, đừng ma sát ... ngô... ngứa... cho ta đi... cầu người... ngô...

_ Ngô... như thế gấp... tiểu huyết này quả thực sinh ra chính là để cấp ma quỷ chơi đùa... ân... gọi tên của ta... liền cho người- Mẫn Mặc khàn khàn tiếng nói.

_ Ân... Mẫn Mặc... cho ta... cầu người cho ta... a...- Tô Tử Duyệt còn chưa nói xong, Mẫn Mặc liền khấn cấp co rúm đứng lên. Gây thịt của hắn ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt mãnh liệt va chạm, ko chút nào thương tiếc đánh vào khối mềm thịt đó của nàng vậy, cơ hồ muốn xỏ xuyên qua nàng- A... thật lớn... muốn hỏng mất... a... tuyệt quá... Mẫn Mặc... a...

Đi theo động tác Mẫn Mặc ngày càng nhanh hơn, chỉ thấy 1 cổ hắc khí thuận dưới thân Tô Tử Duyệt ko ngừng mà ngừng tụ lại trước ngực của nàng. Mẫn Mặc hoảng sợ, ko biết vì cái gì hội như vậy. Hắn rõ ràng là dựa theo từng bước làm, đã trải qua nhiều ma quỷ cao đẳng như vậy, ko nên có chuyện nha?

_ Ân... Mẫn Mặc?- Tô Tử Duyệt ko biết Mẫn Mặc vì cái gì hội đột nhiên dừng lại, đem nàng từ trên đám mây cứ như vậy rớt xuống dưới. Nàng ko an phận vịn vẹo khỏi vòng eo, chủ động blowjob gây thịt Mẫn Mặc- Xảy ra chuyện gì? Động đi động đi... ân... thật là khó chịu...

Mẫn Mặc do dự tro giấy lát, cuối cùng vẫn là quyết định mạo hiểm thử 1 lần. Hắn thấp hôn ở cánh môi non mềm của Tô Tử Duyệt, 1 bên cùng đầu lưỡi của nàng dây dưa ở 1 chỗ, 1 bên lại triển khai thể công dưới thân. Đi theo động tác của hắn, là đó hắc khí ko ngừng mà tụ lại trước ngực Tô Tử Duyệt. Cuối cùng vậy đoàn hắc khí thể nhưng chỉ chít hình dạng thành 1 đóa hoa, giống như là 1 bức tranh thủy mặc. Hắc sắc đóa hoa chiếm cứ ở trên da dẻ trắng nõn của Tô Tử Duyệt, có vẻ phá lệ yêu dị.

Mẫn Mặc là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy dị cảnh, rất nhiều năm trước hắn cũng cùng 1 nữ tử phát sinh quá quan thất, vậy nữ tử qua sau đó liền chết đi. Lúc ấy cũng có hắc khí xuất hiện ở trên thân của nàng, nhưng cũng ko có hình thành cái đồ án gì.

_A... a... tuyệt quá... muốn ra ... ân... nơi đó... ko được...- Tô Tử Duyệt gắt gao ôm Mẫn Mặc, run run đến cao trào. Tiểu huyết nàng kịch liệt co rút lại mút chặt gây thịt cường cứng tựa sắt của Mẫn Mặc, 1 cổ nóng bỏng dâm dịch từ tro tiểu huyết phun ra, phun ở trên cực đại quy đầu của Mẫn Mặc.

Tô Tử Duyệt sau khi cao trào tiểu huyết trở nên nóng bỏng hơn nữa bắt đầu có nhịp mấp máy đứng lên, Mẫn Mặc bị nàng kẹp thật sự nhanh chóng đã có ý bắn. Hắn lại ở tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt đưa đẩy hơn 10 hạ, lại ở thời khắc cuối cùng đó đem gây thịt rút đi ra, sữa trắng sắc tinh dịch tất cả đều phun ở trên bụng Tô Tử Duyệt.

_ Sao ko bắn ở bên tro?- Tô Tử Duyệt ko hiểu hỏi, này 1 cúi đầu thời điểm, nàng cũng thấy đóa hoa trước ngực của mình. Nàng kinh ngạc nói- Đây là cái gì? Ta xảy ra chuyện gì? Ko phải... sẽ chết chứ?

_ Ko phải, là do ta... có chút sợ hãi...- Mẫn Mặc thấp giọng nói- Người đã trải qua rất nhiều ma quỷ cao đẳng, theo lý thuyết là hoàn toàn có thể nhận lấy ta. Nhưng mà ta sợ hãi vạn nhất... ta quả thực ko dám làm tới cùng- Mẫn Mặc xoa xoa mi tâm, bộ dáng có vẻ rất thống khổ.

Tô Tử Duyệt thở dài, rồi nhẹ nhàng ngồi dậy, kéo hắn ôm nhập vào ngực của mình an ủi nói- Ko có việc gì, người đừng tiêu cực, ta ko sợ thì người sợ cái gì? Chúng ta đều đã đi đến bước này, sao người lại chưa đánh đã lui như thế?

Mẫn Mặc gắt gao ôm vòng eo mảnh khảnh của Tô Tử Duyệt, giờ phút này hắn tựa như đứa nhỏ yếu ớt. Hắn nhìn đôi mắt Tô Tử Duyệt, nói- Người hãy thề người sẽ ko bao giờ rời khỏi ta...

Tô Tử Duyệt nhìn Mẫn Mặc yếu ớt như vậy, tro lòng đau xót. Hắn từ nhỏ vốn ko có thân nhân, 1 người ngồi ở vị trí vậy cao cao tại thượng. Liền người thân cận nhất của hắn, dường dực hắn trưởng thành vậy 2 tên ma quỷ kia cuối cùng cũng lựa chọn phản bội hắn. Có lẽ ở trước khi gặp được chính mình, hắn hội cũng cho rằng Bùi Diệp cuối cùng có thể trở thành Vương hậu của hắn, nhưng Bùi Diệp cuối cùng cũng phản bội hắn. Hắn, có lẽ đã biết sợ rồi sao. Tô Tử Duyệt cúi đầu hôn tóc hắn, từng chữ 1 nói- Mẫn Mặc, ta vĩnh viễn sẽ ko rời khỏi người, trừ phi là người trước ko cần ta.

Mẫn Mặc nghe vậy, đem Tô Tử Duyệt ôm sát tro lòng. Hắn gắt gao ôm nàng, giống như là muốn nàng nhu tiến thân thể của chính mình. 2 người cứ như vậy ôm nhau tro giấy lát, Mẫn Mặc nói- Người muốn nghi

thức theo kiểu gì? Ta hiện tại phải đi phân phó bọn hắc chuẩn bị, nhất định phải là long trọng, ta muốn để cho những người có mặt đều biết người chính là Vương hậu Ma đô. Cái này là hôn lễ của chúng ta, ta muốn cho người 1 cái hôn lễ long trọng nhất.

116. Chương 116: Sức Lực Thần Bí

Tô Tử Duyệt nắm tay hắc nói-Nếu hiện tại lộ đi ra, thế tất hội đả thảo kinh xà, chỉ sợ bức cấp quá chỉ khiến hắc lôi chúng ta đến cá chết lưới rách. Mẫn Mặc, nếu hiện tại cùng hắc đả khởi, người có mấy phần thắng?

Mẫn Mặc suy nghĩ 1 chút đáp- Nếu là buổi sáng, ta tất thắng.

Tô Tử Duyệt nghe vậy nhin ko được phiên cái xem thường nói- Ngốc tử mới cùng người đánh lúc sáng, đêm ko được sao?

Mẫn Mặc sau khi tự hỏi 1 chút liền hồi đáp- Lần trước cùng hắc giao thủ, hắc đích thực rất mạnh, bất quá kết quả tệ nhất cũng chỉ là ta.

Tô Tử Duyệt cả giận- Ôm hắc cùng chết thôi? Một người nghĩ ra nhỉ, như vậy đối với người có lợi gì? Cho dù trừ bỏ hắc, mọi người mất người, thì còn ích gì?

Mẫn Mặc ở trên trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn, rồi mới nói- Ko phải còn có người cùng nhi tử sao, chỉ cần các người an toàn, ta cho dù chết cũng có thể an tâm.

_ Nhi tử?- Tô Tử Duyệt cười chỉ bụng của mình, mặt trên còn lưu tinh dịch Mẫn Mặc, nàng cười nói- Nhi tử của người ở đây sao, liền cái bóng dáng cũng ko có, người đứng là tự cao quá rồi.

Mẫn Mặc bị nàng nói khiến trên mặt ửng hồng, rồi mới nói- Người là đang oán giận ta? Xem ra ta ko cố gắng là ko được rồi Nói xong Mẫn Mặc liền đặt Tô Tử Duyệt ở dưới thân, nói- Lúc này ta nhất định phải bắn vào.

Tô Tử Duyệt lại đẩy Mẫn Mặc ra nói- Người trước đừng hồ nháo, ta có cái ý tưởng muốn cùng người nói- Mẫn Mặc ghé vào trên thân Tô Tử Duyệt, làm 1 cái biểu tình “Người nói đi”.

Thế là Tô Tử Duyệt tiếp tục nói- Lần trước ở gia Đầu sói, nghe phụ thân hắc nói qua. Ông nói tro Ma đô có lời đồn đãi, phụ thân người sở dĩ có thể như vậy cường đại là vì hắc phát hiện bí mật Ma đô, có được 1 phần sức lực thần bí. Ta lúc đó liền nghĩ, nếu chúng ta có thể tìm được sức lực thần bí này và có thể sử dụng được nó thì đừng nói 1 con dơi, cho dù là 1 đàn chúng ta cũng ko cần e ngại nữa. Đúng rồi, ông còn đoán, sở dĩ có ma quỷ tạo phản, là vì biết được sự tình sức lực thần bí này, muốn độc chiếm sức lực này. Nhưng xem ra tựa hồ chỉ có Ma vương mới có thể lấy được, cho nên bọn hắc mới liều chết để soán vị.

Mẫn Mặc nghe Tô Tử Duyệt nói lên việc này, liền cũng ko còn tâm tư cùng nàng mây mưa. Hắc xoay người ngồi dậy, nói- Theo người nói vậy phân sức lực đã bị cha ta độc chiếm, làm sao ta còn có phần? Hơn nữa, cũng chỉ là lời đồn đãi mà thôi, ko thể tin hoàn toàn.

Tô Tử Duyệt chặc lưỡi nói- Đồn đãi cũng ko phải là ko có căn cứ, ở xã hội của ta, mấy đội chó săn nhà báo chớp tới tin tức 7-8/10 đều là sự thật. Nhân dân quần chúng lén truyền 1 ít sự tình thường thường so với quan phương cấp ra càng có tính chân thật hơn. Cho nên ta cảm thấy phụ thân Đầu sói nói ra lời đồn đó hơn phân nửa là đúng, hơn nữa người nghĩ xem, tổ tiên người đại đa số nhiều thế hệ đều là trình độ ngoại hạng, đột nhiên lòi ra 1 người trình độ siêu ngoại hạng, người ko thấy kỳ quái sao?

Mẫn Mặc nói- Cho dù là sự thật, người nói xem phải đi nơi nào tìm? Có lẽ phụ thân cũng ko phải cố ý tìm ra, mà là ngẫu nhiên phát hiện cũng ko chừng. Chúng ta 1 điểm gợi ý cũng ko có a.

Tô Tử Duyệt thần bí hề hề ghé sát vào Mẫn Mặc nói- Người ko phải nói, bộ tộc báo đen thề sống chết nguyện trung thành Ma vương sao? Bọn hắc lớp lớp truyền lại khẳng định sẽ biết.

Mẫn Mặc cười nói- Nguyên lai người đem chủ ý đánh trên thân bọn hần, vậy chỉ sợ người phải thất vọng. Ở trước khi ta thoái vị bọn hần đều chỉ có thể lấy hình thái con báo tồn tại, ko thể nói chuyện. Cấp tôn vương kế vị, mới có thể giải trừ hiệp ước, khi đó người muốn hỏi có lẽ được.

— Đây là loại quy củ gì a, vô nhân đạo như thế- Tô Tử Duyệt nhăn mi nghĩ rồi nói- Vậy năm đó đám báo đen nguyên lão nguyên trung thành cha người thì sao? Bọn hần khẳng định biết căng rõ ràng hơn.

— Người cũng nói bọn hần là nguyên trung thành cha ta, làm sao chịu nghe ta nói?- Mẫn Mặc nghĩ rồi nói- Bằng ko, chúng ta đẩy nhanh sinh cái đứa nhỏ rồi cho nó kế vị?

— Ta chính là sợ hãi sự tình sẽ ko như vậy thuận lợi, nếu ta là hần, nhất định sẽ ko để cho đứa nhỏ ra đời- Tô Tử Duyệt nói.

Mẫn Mặc này giờ luôn chuyển hướng đề tài nói chuyện của Tô Tử Duyệt, chính là ko hy vọng nàng áp lực quá lớn. Mẫn Mặc lúc trước chỉ tính là để Tô Tử Duyệt mang thai, nếu vậy biên bức dám đi ra, hần liền phá phủ trầm thuyền cùng hần 1 lần. Hần rút cuộc ko có sức lực Ma vương, trừ phi hần trước mình 1 bước tìm được vậy sức lực thần bí, nếu ko hần ko có khả năng là đối thủ của mình, chênh lệch rất nhiều tình huống bất quá cũng là cùng ôm nhau chết thôi. Đến lúc đó Mẫn Mặc đã có hậu thế, cho dù chính mình đã chết, Tô Tử Duyệt cũng có thể tiếp tục rất khá. Nhưng nay Tô Tử Duyệt luôn nhắc tới chuyện này, Mẫn Mặc cũng biết trốn ko thoát, chỉ có thể hảo hảo mà cùng nàng thương lượng thôi.

Mẫn Mặc trầm suy nghĩ tro giây lát sau đó nói- Tuy rằng là đó báo đen nguyên trung thành cha ta sẽ ko đối ta mở miệng, nhưng ma quỷ tro Ma đô rút cuộc tâm tính đơn thuần, nếu bạn lữ bọn hần tín nhiệm nhắc tới việc này, bọn hần khẳng định sẽ nói. Người nếu nhận định sức lực thần bí này tồn tại ko bằng đi dùng mỹ nhân kế, nhất định có thể hỏi ra chút gì đó- Mẫn Mặc nói tới đây sắc mặt có chút khó coi.

Tuy rằng Tô Tử Duyệt cũng cho rằng cách đó cũng ko tệ, nhưng nàng ko dám đáp ứng. Xem sắc mặt Mẫn Mặc giờ đã muốn xanh tựa như 1 trái khổ qua, nàng dùng ngón chân cũng biết hần tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nội tâm cũng ko muốn chính mình lại có thêm nam nhân khác. Hần thực sự cho phép chính mình phía trước có là đó nam nhân là vì khi đó hần ko thể giữ được chính mình, đường phía trước là phải đi. Là đó nam nhân xuất hiện trước hần, hần ko có biện pháp ngăn chặn. Nhưng sau này, chỉ sợ hần cũng sẽ ko dễ dàng tiếp nhận như vậy.

Kỳ thật bản thân Tô Tử Duyệt cũng ko muốn lại có thêm nam nhân khác, mỗi 1 lần đều sinh ly tử biệt đối với nàng mà nói đều là 1 loại tra tấn. Huống hồ phía trước là đó nam nhân có thể nói là tình thế bức bách, nhưng nếu chính mình bây giờ lại có thêm nam nhân khác, chẳng khác đối với mấy nam nhân bọn hần quá vô trách nhiệm.

Tô Tử Duyệt cười trấn an Mẫn Mặc nói- Người đừng suy nghĩ nữa, ta cũng ko còn tinh lực tìm nam nhân khác. Cho dù dùng mỹ nhân kế, bọn hần sau khi đã biết ta là nữ nhân của người, cũng ko nhất định nói cho ta biết tình hình thực tế. Mỹ nhân kế cũng ko nhất định là phải tự ta làm a, chỉ tiếc nơi này của người ko có nữ nhân có thể tin được- Tô Tử Duyệt nói tới đây, bỗng nhiên nở nụ cười, nói- Đừng nói tin được, liền tinh thần bình thường cũng chưa tới vài người.

Mẫn Mặc vừa nghe nàng nhắc tới đám nữ nhân ko khống chế được tinh thần kia, ko khỏi nhăn mặt nhướng mày, hần thân thủ xoa xoa mi tâm, oán giận nói- Người còn dám cười ta!

Lúc này, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên linh quang chợt lóe, kêu lên- Kiều Mặc Nhiên- Mẫn Mặc mở mắt nhìn Tô Tử Duyệt, ko biết nàng đang nói ai. Tô Tử Duyệt hưng phấn mà nói- Người còn nhớ nữ nhân báo tin cho người chuyện ta bị Bùi Diệp lừa đến động sâu lẫn đó hay ko?

Mẫn Mặc thế này mới bừng tỉnh đại ngộ nói- Người là nói cái nữ nhân khóc hoài ko dứt đó sao? Nàng... được ko?- Mẫn Mặc nghĩ đến bộ dáng nữ nhân đó khóc náo, ko khỏi có chút hoài nghi năng lực làm việc của nàng.

Tô Tử Duyệt chống cằm nói- Ta cảm thấy được, tuy rằng nàng có chút mít ướt, nhưng trí tuệ vẫn rất rõ ràng. Ít nhất so với người khác thì bình thường hơn rất nhiều, chúng ta cũng ko nên tư bản chọn tới chọn lui, ta nói là nàng thì chính là nàng- Tô Tử Duyệt nói lời này thời điểm, nghiêm nhiên đã muốn xuất ra uy phong Ma hậu.

Mẫn Mặc ko biết làm sao lắc đầu, cũng chỉ có thể mặc nàng hồ nháo.

117. Chương 117: Báo Đen Phiên Ngoại! (thượng)

Lúc Tô Tử Duyệt tìm tới Kiều Mặc Nhiên thời điểm, nàng đang ngồi tro 1 góc hang động, hồ hững chờ tới mình bị ném đến 1 nơi nào đó cùng 1 con ma quỷ khác. Nhìn thấy Tô Tử Duyệt thời điểm nàng ko khỏi sửng sốt, nàng đối nữ nhân này ấn tượng rất sâu, nàng ta dám cùng Mẫn Mặc khắc khẫu, ko thể ko khiến Kiều Mặc Nhiên có chút bội phục nàng. Nhưng bội phục là bội phục, nàng nhất thời thể nhưng nhớ ko ra tên của nàng ta. Kiều Mặc Nhiên đứng dậy, để tránh đi việc gọi tên nàng trực tiếp chào hỏi trước- Lâu rồi ko gặp, ta cũng đang nghĩ đến ngươi... dạo này có khỏe ko?

Tô Tử Duyệt gật đầu, rồi mới nhìn bụng của nàng. Kiều Mặc Nhiên bụng ko lớn, hiển nhiên chính mình thời gian đến vừa vặn. Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút rồi nói- Dạo này thế nào?- Nói xong, liền kéo Kiều Mặc Nhiên đi đến 1 cái góc ẩn nấp tốt hơn.

Kiều Mặc Nhiên bị hành động của Tô Tử Duyệt biến thành mạc danh kỳ diệu, ở tro ấn tượng của nàng Tô Tử Duyệt ko phải 1 người nhiệt tình như thế, ít nhất đối với chính mình cũng có chút cảnh giác. Bất quá nàng thật cao hứng vì có người có thể cùng nói chuyện phiếm, nàng chi tiết hồi đáp- Điều sắp diễn rồi, ta cảm thấy ta ở tro này giống như là chờ chết vậy.

__ Chuyện này cũng thật bình thường, người bình thường đều sẽ có tâm lý này- Tô Tử Duyệt nói- Nhớ nhà ko?

Kiều Mặc Nhiên trầm mặc ko lên tiếng gật gật đầu, biểu tình trên mặt lộ ra mấy phần phiền muộn.

Tô Tử Duyệt thấy bộ dạng này của nàng, tro lòng càng thêm mấy phần chắc ăn. Nàng nhìn Kiều Mặc Nhiên nghiêm mặt nói- Ta có 1 chuyện cần ngươi làm, ta đã bàn cùng Mẫn Mặc, chỉ cần ngươi có thể hoàn thành chuyện này, thì ngươi sẽ được về nhà. Ko cần chờ đến lúc ngươi đạt thành số lượng mà Mẫn Mặc nói lúc trước, như vậy sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Kiều Mặc Nhiên là kiểu vô tư, nàng thấy Tô Tử Duyệt nói như vậy liền tin ko nghi ngờ, bởi vì nàng lúc trước từng chứng kiến Mẫn Mặc để ý nữ nhân này tới bao nhiêu. Nàng vội vàng đáp- Hảo, ta đáp ứng ngươi. Là chuyện gì?

Kiều Mặc Nhiên sáng khoái làm cho Tô Tử Duyệt có chút kinh ngạc, nàng ko ngờ rằng sự tình hội đơn giản như thế. Nàng nói- Ngươi chỉ cần phối ngẫu với 1 con báo đen, là chiến sĩ đã xuất ngũ dưới trướng Ma vương cũ. Ta muốn ngươi lựa chọn đầu linh bọn hần, rồi dùng sắc dụ hần, giúp ta lấy 1 ít tình báo.

Kiều Mặc Nhiên ko thể ngờ rằng sẽ là loại sự tình này, nàng có chút do dự. So với cùng là đó khủng bố ma quỷ làm việc này, nàng thà rằng đi làm chuyện bán mạng nguy hiểm cao này hơn. Nàng nghĩ rồi nói- Ngươi làm sao khẳng định con báo đen mà ta tuyển kia hội sẽ nói cho ta là đó tin tức mà ngươi muốn có?

Tô Tử Duyệt nói- Ta ko thể khẳng định, cho nên muốn ngươi nghĩ ra biện pháp. Nhưng mặc kệ ra sao thì cách giúp ngươi về nhà, đều là cùng với ma quỷ giao phối. Động não hỏi thăm 1 ít tin tức có thể đổi hồi tự do, đối với ngươi mà nói sẽ bớt mệt.

Kiều Mặc Nhiên bị Tô Tử Duyệt nói có chút tâm động, sau khi do dự tro giây lát nàng đành đáp ứng, rồi nói- Vay đi, ta gắng sức làm. Nếu ta làm được, ngươi cũng phải giữ lời.

Tô Tử Duyệt gật đầu đáp ứng, rồi mới đem sự tình sức lực thần bí đại khái cùng nàng giảng, hơn nữa luôn dặn dò ko được bại lộ chuyện chính mình cùng Mẫn Mặc kêu nàng thăm dò. Kiều Mặc Nhiên nghe xong, tỏ vẻ đã rõ. Tô Tử Duyệt lại lo lắng nên dặn đi dặn lại rất nhiều, thế này mới kêu 2 gã nội vụ Mẫn Mặc mới nuôi trồng mang Kiều Mặc Nhiên đi.

Kiều Mặc Nhiên ra khỏi hang động thế mới nhớ tới chính mình lại quên hỏi tên của nàng ta, bằng ko sau này nàng sẽ phải tốn công đi tìm nàng ta. Nàng 1 bên mắng chính mình ko đầu óc, 1 bên cùng nội vụ đi

đến 1 mảnh cỏ rộng lớn. Nội vụ như trước là ko có đi tiếp, chỉ là nhìn nàng 1 mình bước tiếp.

Lúc này Kiều Mặc Nhiên tro lòng có chút lo lắng, bởi vì đối phương là con báo đen đã xuất ngũ, tro lòng thật sự ko yên. Đi đến chỗ sâu nhất, Kiều Mặc Nhiên liền bị 1 đám báo đen vô thanh vô tức vây quanh. Nàng là đứa nhát gan, nhìn thấy nhiều con báo răng nanh như thế, 2 cái đùi ko khỏi có chút phát run. Nàng cẩn thận đánh giá là đó con báo, làm sao cũng đoán ko ra người nào mới là đầu lĩnh. Nếu nàng nhận sai, liền tương đương lãng phí 1 cái cơ hội ngàn năm có 1 này. Sau khi tự hỏi 1 chút, nàng can đảm chỉ đám báo kia nói- Gọi đầu lĩnh các người ra cùng ta nói chuyện.

Là đó báo đen bị câu nói ảo diệu của Kiều Mặc Nhiên ko hiểu ra sao biến thành 2 mặt nhìn nhau, 1 lát sau từ phía sau là đó con báo đi ra 1 cái báo đen. Con báo đầu đàn này thể tích so với giống báo xã hội nhân loại lớn hơn rất nhiều, cũng so với các con báo khác cường tráng hơn rất nhiều. Hắn 1 đôi kim sắc bên tro lộ ra 1 phần lãnh liệt, tứ chi hữu lực, cơ bắp mạnh mẽ. Báo là động vật thuộc họ mèo, có động tác tao nhã đặc hữu của nhà mèo. Hắn đi đến trước mặt Kiều Mặc Nhiên, mở miệng nói- Người muốn gì?

Báo đen trước mặt này giống như là 1 kẻ vương giả nắm giữ đại cục, tựa hồ tất cả suy nghĩ của mình nếu ko cẩn thận đều có thể bị hắn liếc mắt 1 cái nhìn thấu. Kiều Mặc Nhiên ko khỏi có chút chột dạ, nàng hít sâu 1 hơi, đáp- Liền, liền là người, mau dẫn ta đi.

Vậy báo đen neho lại đôi mắt, lạnh như băng tầm mắt dừng ở trên thân Kiều Mặc Nhiên, nàng ko khỏi rung mình 1 cái. Vậy báo đen sau 1 hồi xem xét chán chường, rồi mới nâng vuốt cằm, ý bảo mấy con báo khác rời khỏi. Chờ sau khi toàn bộ báo đen đều tan hết, hắn đi đến trước người Kiều Mặc Nhiên, tao nhã khua tay thân mình, rồi mới nói- Leo lên.

Kiều Mặc Nhiên giờ phút này là quang thân mình, quần áo của nàng ở sau khi đi vào Ma đô đã bị tịch thu hết. Nếu nàng giờ phút này cưỡi lên trên thân báo đen, nơi riêng tư nhất của mình ko phải cùng hắn trực tiếp tiếp xúc sao? Nàng có chút do dự, nhưng con báo này tựa hồ so với Mẫn Mặc còn lợi hại hơn, là kiểu ko dễ chọc, nàng ko dám cự tuyệt hắn, sợ hắn 1 ngụm cắn chết chính mình. Nàng suy nghĩ 1 chút, rồi ngồi bắt chéo chân ở trên lưng báo đen. Tổng so với kiểu ngồi cưỡi vẫn tốt hơn, ít nhất theo tâm lý là như vậy.

Kiều Mặc Nhiên lấy tay nắm khối mềm thịt sau cổ báo đen, sau đó cẩn thận nói- Ta xong rồi.

Báo đen đứng dậy rồi mới chậm rãi đi, nhưng đi chưa bao lâu liền cảm thấy phía sau đột nhiên di chuyển, chỉ nghe “Rầm” 1 tiếng, Kiều Mặc Nhiên liền như vậy hun đất. Báo đen vô lực ở tro lòng thở dài, chính mình rõ ràng đã cẩn thận như vậy rồi, nàng làm sao có thể ngã xuống như vậy cơ chứ?

Kiều Mặc Nhiên thấy báo đen nhìn chính mình, cũng dám để ý đau đớn sau lưng, vội vàng nói- Ta ko phải cố ý, người xin đừng nóng giận.

Báo đen đi qua Kiều Mặc Nhiên xem xét thương thế sau lưng nàng, đến gần nàng thời điểm dùng cái đuôi nhỏ như có như ko chạm 1 chút bắp chân của nàng, biến thành ngựa ngựa trên đùi nàng. Báo đen phát hiện sau lưng của nàng vài chỗ trầy da, có địa phương đã muốn chảy ra huyết châu. Hắn vươn đầu lưỡi, liếm qua miệng vết thương của nàng.

_ Rát...- Kiều Mặc Nhiên co rút đau đớn hít 1 hơi, nói- Đau, người đừng quần nó, nó qua 2 ngày sẽ tự động lành.

Báo đen ko để ý đến Kiều Mặc Nhiên, cố chấp dùng phương pháp của mình xử lý miệng vết thương cho nàng. Kiều Mặc Nhiên đương nhiên cũng ko dám cùng hắn tranh cãi, chỉ có thể cắn răng nhẫn nại. Sau khi xử lý tốt miệng vết thương, báo đen lại ý bảo Kiều Mặc Nhiên leo lên lưng của mình. Kiều Mặc Nhiên khiếp đảm nhìn báo đen 1 cái, thấy hắn ánh mắt sáng quắc, ko giống như là có thể thương lượng bộ dáng, chỉ có thể cường da đầu lại ngồi đi lên.

Báo đen thấy nàng vẫn ngồi như cũ, liền quay đầu lạnh lùng liếc nàng 1 cái. Kiều Mặc Nhiên nhanh chóng nhảy xuống, ngoan ngoãn đem tư thế đổi thành cưỡi ngồi. Lại nghe báo đen nói- Nằm ở trên thân ta, ôm cổ của ta, ta muốn chạy nhanh- Tuy rằng tro lòng ngàn lần ko tình nguyện, nhưng nàng vẫn làm theo. Nàng cũng ko muốn bị ngã chết.

Tỷ muội nào đang trông chờ xem chuyện tình của báo đen thì xem ở ngoại truyện này đi. Bởi vì Tô Tử Duyệt cùng đồng chí báo đen là vô duyên ~ ha ha ~

118. Chương 118: Báo Đen Phiên Ngoại! (trung)

Kiều Mặc Nhiên nghe theo yêu cầu của báo đen lựa tư thế nằm úp sấp trên lưng hắn. Lông báo đen nhìn qua cũng chẳng có vẻ gì là mềm mại, nó còn hơi chút cứng, trát ngứa dưới thân của nàng. Báo đen cảm giác được bộ ngực mềm mại của nàng áp trên lưng của mình, vậy cảm giác rất thoải mái. Hắn đợi nàng nằm úp sấp hảo liền đứng dậy tiếp tục bước đi, hắn lúc đầu đi rất chậm, sau tốc độ dần dần nhanh hơn. Kiều Mặc Nhiên thấy hắn gia tốc, sợ hãi ép chặt 2 chân, đồng thời đôi tay ôm càng chặt cổ hắn, sợ hắn làm chính mình ngã xuống.

Báo đen cảm thụ Kiều Mặc Nhiên thân thể mềm mại, này 1 đường chạy đều có chút phân thần, vài lần còn suýt chút nữa đi nhầm đường. Bởi vì tâm lý lo lắng, cho nên hắn càng chạy càng nhanh, cấp chạy đến huyết động của hắn thời điểm, Kiều Mặc Nhiên đã sợ tới mức sắc mặt trắng bệch. Nàng phía trước bởi vì quá khẩn trương, cho nên lúc báo đen dừng lại, nàng cũng chưa kịp phản ứng lại. Báo đen ko thể ko thúc giục nói- Đã đến, mau xuống dưới.

Qua 1 lúc lâu sau, mới nghe vật nhỏ trên lưng cứng ngắc nói- Ko, ko động dậy được...

Báo đen ko tiếng động thở dài, rồi mới run run lưng, đem Kiều Mặc Nhiên rơi đến trên đệm cỏ mềm mại. Kiều Mặc Nhiên lấy 1 loại tư thế cực kỳ quý dị rơi xuống đất, rồi mới nói- Cả 2 cánh tay đều cứng, người chờ ta 1 chút, lập tức liền được.

Báo đen chặc lưỡi rồi nói- Ko cần, như vậy cũng được- Nói xong hắn liền đặt ở trên thân Kiều Mặc Nhiên. Từ lúc nàng dựa trên lưng chính mình thời điểm, hắn đã có phản ứng rồi, này 1 đường chạy, chỗ đó đã sớm sưng ko chịu nổi. Khoảng cách giữa 2 chân cứng ngắc của Kiều Mặc Nhiên đúng lúc vừa vặn phần thất lưng của hắn, hắn vươn đầu lưỡi liếm nhũ thủ phần nộn của nàng, gai trên đầu lưỡi làm Kiều Mặc Nhiên 1 trận sợ run.

_ Phải là bây giờ sao? Chỉ là ta còn chưa kịp chuẩn bị... có thể đợi hay ko?- Kiều Mặc Nhiên run giọng nói.

_ Ko cần người chuẩn bị gì hết, nhắm mắt lại là được- Báo đen nói, thuận nàng bằng phẳng bụng 1 đường liếm đến chỗ u cốt dưới thân nàng. Báo đen là thủ lĩnh tro đàn báo, trước kia lại là trợ thủ đắc lực của tiên vương. Hắn quản lý đám báo thủ hạ đã trở thành thói quen, cho nên lời nói ra đều là mệnh lệnh. Mà Kiều Mặc Nhiên lại là đứa nhát gan, trừ bỏ khả năng khóc náo cũng ko còn kỹ năng gì khác, cho nên đối mặt như vậy báo đen, nàng tự nhiên là sợ hãi nhắm chặt 2 mắt.

Báo đen nhìn bộ dạng căng thẳng chịu chết của Kiều Mặc Nhiên, ko khỏi nhướng mày, hắn liền nói thêm- Mở mắt ra- Kiều Mặc Nhiên nghe lời mở đôi mắt, ko hiểu nhìn hắn. Chỉ nghe hắn nói- Ko cho phép nhắm mắt, nhìn ta- Nói xong hắn liền làm việc của mình.

Đầu lưỡi báo đen lướt qua đóa hoa phần nộn dưới thân Kiều Mặc Nhiên, chọc nàng ko ngừng run rẩy, tro miệng phát ra tiếng rên rỉ như mèo con. Vậy thanh âm quả thực làm cho báo đen phát cuồng, hắn khẩn cấp đem đầu lưỡi chen vào tro dững đạo hẹp hòi của nàng, tùy ý liếm làm. Cảm giác vậy non mềm tiểu huyết dần dần bị mật nước tràn ngập, hắn thể này mới vừa lòng rồi khỏi. Rồi mới thao chuôi trường thương dưới thân, 1 cái động thân nhập vào tro tiểu huyết Kiều Mặc Nhiên.

Kiều Mặc Nhiên vẫn nghe lời mở đôi mắt, chỉ thấy báo đen ở trên thân của mình rong ruổi thời điểm ko ngừng phát ra thỏa mãn than nhẹ thanh, mà theo hắn thô thổ thời điểm khê nhếch khai miệng có thể nhìn đến vậy 1 ngụm răng nanh sắc nhọn của hắn. Kiều Mặc Nhiên thật sự rất sợ hắn kích động 1 ngụm cắn xuống chiếc cổ mảnh khảnh của mình, vậy mạng của mình thể nào còn? Nàng càng nghĩ càng sợ hãi, tro mắt ko ngừng toát ra thần sắc sợ hãi.

Báo đen thấy thế, ko khỏi có chút tức giận. Rõ ràng là nàng đích danh muốn chính mình, vì cái gì hiện tại lại lộ ra loại biểu tình đau khổ ko nói nổi này? Chẳng lẽ nàng chỉ xem trọng vinh đầu lĩnh của mình? Nghĩ đến đây, hắn âm thanh lạnh lùng nói- Nhắm mắt lại.

Kiều Mặc Nhiên vốn đã sợ hãi, lại nghe thấy thanh âm hung ác này của hắn, chung quy nhịn ko được khóc ra- Lúc kêu nhắm lúc kêu mở, mắt của ta ảnh hưởng gì người chứ? Ô ô ô... ta mặc kệ ... người đem ta trở về đi...- Nàng 1 bên khóc thút thút 1 bên lau nước mắt.

Báo đen nhíu mày, nếu là thuộc hạ của hắn, đã sớm 1 cước đá ra ngoài. Nhưng vật yêu nhỏ bé trước mắt này hắn làm sao ra tay? Thế là hắn lui 1 bước nói- Được rồi, được rồi, vậy người thích nhắm hay mở cũng được.

Nhưng Kiều Mặc Nhiên đời nào đồng ý nghe theo, khóc như cũ, đồng thời còn giãy dụa muốn rời khỏi. Nàng dưới thân giãy dụa đem gậy thịt báo đen kẹp càng gấp, vặn vẹo thân mình thời điểm lại tạo cái góc độ mới kích thích gậy thịt của hắn. Loại khoái cảm mãnh liệt này cơ hồ đem hắn bức điên, hắn nhẹ nhàng cắn cổ của nàng, hù dọa nói- Dám náo nữa ta liền cắn chết người.

Báo đen ko biết bình thường nhất gan Kiều Mặc Nhiên 1 khi nào liền biến thành ko tiếc mạng nữa. Chỉ nghe nàng khóc nói- Tốt, ta cũng đỡ phải ở địa phương quỷ quái này chịu tội, mọi chuyện càng sớm kết thúc! Người cắn chết ta đi, ta thành quỷ cũng sẽ ko tha cho người... ô ô ô...

Kiều Mặc Nhiên giãy dụa mạnh khiến báo đen cảm giác được mùi máu tươi, chính mình còn ko dùng sức, răng nanh của hắn liền cạo phá cổ Kiều Mặc Nhiên. Hắn vội vàng thu miệng lại, rồi sử dụng đầu lưỡi liếm địa phương bị trầy của nàng. Kiều Mặc Nhiên vẫn như cũ khóc náo ko ngừng, hắn ko thể cưỡng chỉ có thể thay đổi mềm nói- Người đừng khóc, ta đau đầu.

_ Người đau đầu thì liên quan gì tới ta?- Kiều Mặc Nhiên khóc nói.

Nếu Mặc Mặc ở đây, nhất định hội cười lớn, giờ phút này chung quy ko ai có đủ khả năng đến trị Kiều Mặc Nhiên khó chơi này. Lúc trước toàn là 1 mình hắn chịu tội.

Báo đen thấy nàng nói sao cũng ko chịu nghe, liền dùng móng vuốt đem nàng lật ngược. Làm cho nàng nằm sấp lại, rồi hắn từ phía sau tiến nhập nàng. Tuy rằng nàng vẫn đang khóc, nhưng tốt xấu gì cũng ko cần thấy bộ dáng ủy khuất của nàng.

Kiều Mặc Nhiên khóc 1 hồi sau đó liền thấy mệt, hơn nữa báo đen ko ngừng tiến công, nàng cũng ko chịu đựng được lâu, dịu dàng nói- A... người nhẹ chút... a...

Báo đen liếm sau lưng Kiều Mặc Nhiên 1 chút, rồi mới nói- Vậy ko cho phép người lại khóc nữa.

_ Ân... ko khóc... người nhẹ chút...- Kiều Mặc Nhiên đi theo động tác báo đen lắc lư vòng eo mảnh khảnh đón ý nói hòa động tác của hắn. Báo đen đồng thời cũng chậm lại tốc độ va chạm, ôn nhu yêu thương tiểu huyết của nàng.

Báo đen ôn nhu khiến Kiều Mặc Nhiên điên cuồng, vậy tốc độ va chạm vừa vặn thích hợp a... rồi dần va chạm chỗ mềm cảm nhất tro tiểu huyết của nàng- Thật thoải mái... Tiểu Hắc người đụng ta thật thoải mái... a... ta muốn ra... ân... ko được...

Báo đen nghe thấy nàng xưng hô chính mình là Tiểu Hắc, buồn bực suýt chút nữa bắn ra. Đây là cái quỷ tên gì? Coi hắn là chó con sao? Thấy nàng sẽ ra, báo đen liền nhanh tốc độ co rúm hơn, đồng thời dùng đầu lưỡi gai mềm liếm sau lưng Kiều Mặc Nhiên. Báo đen sau khi lại co rúm thêm mười mấy hạ, Kiều Mặc Nhiên liền run run tiết ra. Tiểu huyết nàng gắt gao hấp gậy thịt báo đen, ra sức mút vào.

Tiểu huyết Kiều Mặc Nhiên giờ phút này giống như là sinh ra vô số đầu lưỡi, đủ góc độ liếm làm gậy thịt thô to của báo đen. Báo đen bị nàng kẹp cũng kiên trì ko nổi, hắn sau khi vội thúc ra vào hơn mười hạ, liền gầm nhẹ 1 tiếng, bắn ở tro tiểu huyết Kiều Mặc Nhiên

119. Chương 119: Báo Đen Phiên Ngoại! (trung)

Báo đen bắn qua xong, vậy thô to dương cụ cũng ko có mềm nhũn, mà tiếp tục tái chiến thêm 1 khúc. Kiều Mặc Nhiên bị báo đen làm ơ màng trăm mê cơ hồ muốn ngất, thật vất vả chịu đựng đến lúc hắn chấm dứt,

nàng ngã đầu liền ngủ. Lúc này bên ngoài trời đã muốn tờ mờ gần sáng, nàng cảm thấy chắc thời điểm lúc trước báo đen làm cấp dưới cho tiên vương chịu bao nhiêu loại áp lực tựa hồ đều ở đêm qua phát tiết trên thân của mình.

Cấp Kiều Mặc Nhiên tỉnh ngủ, báo đen đã chuẩn bị sẵn ngọt ngào trái cây cấp nàng. Nhìn nàng ăn đồ ăn chính mình chuẩn bị, báo đen không nói 2 lời lại thao đao tiến công. Đoạn ngày tân hôn này của Kiều Mặc Nhiên liền như thể đàn độn trôi qua, mà công đạo sự tình Tô Tử Duyệt cấp nàng nàng căn bản không còn tâm lực đi quan tâm.

Ngoại trừ việc vất vả cấp báo đen luôn sung mãn khỏe mạnh, thì Kiều Mặc Nhiên cũng xem như an ổn sống qua. Lúc này, nàng mới bắt đầu đi làm công tác gián điệp. Thành thật mà nói, ở chuyện Tô Tử Duyệt cùng Mặc Mặc công đạo điều kiện tiên quyết là cho dù nàng có hoàn thành cũng không được phép bại lộ, khó khăn quả thật có hơi lớn.

Tới 1 ngày, Kiều Mặc Nhiên thấy báo đen tâm tình tựa hồ cũng không tệ, liền chủ động mở miệng cùng hắn nói chuyện phiếm. Nói- Xem người tâm tình cũng không tệ nha, có chuyện gì vui sao?

Báo đen cảnh giác giật giật lỗ tai, nhìn về phía Kiều Mặc Nhiên. Cô nàng này rất thiếu chủ động cùng chính mình nói chuyện, đa số thời gian đều là khiếp sợ xa xa nhìn mình, nội tâm không biết ở tính toán cái gì. Hôm nay nàng xảy ra chuyện gì sao, hơn nữa nàng còn nhìn được sắc mặt liền biết tâm tình bản thân mình hôm nay không tệ? Hắn suy nghĩ 1 chút sau đó nói- Không có gì đặc biệt chỉ là cao hứng thôi.

Kiều Mặc Nhiên không khỏi có chút xấu hổ, thầm mắng người này sao lại không biết nói chuyện phiếm như thế. Nàng đành phải tìm kiểu nói khác- Thật sao? Ta đây tâm tình cũng không tệ, người cùng ta trò chuyện chút đi.

Báo đen ở tro lòng thở dài: Nguyên lai là nàng muốn nói chuyện phiếm, chẳng trách... bất quá nàng đồng ý chủ động cùng chính mình nói chuyện, báo đen đương nhiên có chút vui vẻ. Nay thuyết minh nàng không còn sợ hãi chính mình, hơn nữa còn bắt đầu chấp nhận chính mình. Hắn gật gật đầu, rồi mới đi đến bên người Kiều Mặc Nhiên, nằm trên đùi trắng nõn của nàng.

Ở báo đen tới gần tro nháy mắt, Kiều Mặc Nhiên cảm thấy lông tơ của mình tựa hồ đều dựng lên. Nàng cố gắng áp hạ cảm giác không thích ứng tro lòng này, dùng giọng điệu hết sức bình thản nói- Ân, vậy người trước đi, người năm nay bao nhiêu rồi?- Kiều Mặc Nhiên muốn từ tuổi sắp nhập đến sự nghiệp của hắn, chỉ cần báo đen đề cập đến tiên vương, như vậy chính mình có thể bắt đầu hỏi thăm càng nhiều tin tức hữu dụng.

Báo đen nói- Ta sống lâu lắm rồi, chính mình cũng không nhớ rõ. Ở Ma đô đa số loài vật đều không để ý đến vấn đề tuổi tác này, nhân loại các người rất coi trọng chuyện này sao? Người bao nhiêu?

Kiều Mặc Nhiên trịnh trọng gật gật đầu nói- Đương nhiên, nhân loại chúng ta hàng năm đều chúc mừng chính mình lại thêm 1 tuổi. Ta năm nay 26 tuổi. Có lẽ nguyên nhân là vì nhân loại so với các người thọ ngắn hơn, cho nên chúng ta rất để ý đến chuyện tuổi tác của mình. Ở từng độ tuổi đều phải làm 1 ít sự tình cố định, suy nghĩ như vậy quả thật có chút buồn cười.

Báo đen hỏi- Các người mỗi khi già thêm 1 tuổi liền ý tứ hàm xúc cách tử vong gần thêm 1 bước, vì cái gì còn muốn chúc mừng, là ở nghênh đón tử vong sao?

Kiều Mặc Nhiên trừng mắt liếc báo đen 1 cái nói- Nào có người hội nghênh đón loại chuyện này? Ta sợ nhất là chết. Nhân sinh như vậy tốt đẹp, nếu có thể không chết thật tốt.

Báo đen nhìn nàng 1 cái nói- Nếu người vẫn ở lại Ma đô, tuy không phải không chết, nhưng việc già đi sẽ rất chậm, so với nhân loại bình thường là gấp mấy lần. Đợi cho đến ngày chết đó, người cũng sẽ sống đủ.

Kiều Mặc Nhiên kinh ngạc nói- Thật sự? Ta thật sự không biết. Bất quá sống lâu như vậy có ý nghĩa gì sao?

Báo đen sau khi trầm ngâm tro giấy lát, rồi mới nói- Trước kia không có, bất quá hiện tại có- Nói xong, hắn nhìn Kiều Mặc Nhiên.

Kiều Mặc Nhiên tự nhiên biết hắn đang nói cái gì, không khỏi đỏ 2 gò má, cúi đầu, không dám nhìn lại hắn. Lần nói chuyện phiếm này liền như thế kết thúc, nàng không thu hoạch được gì. Sự thật chứng minh, có lẽ nàng thật sự không có số làm gián điệp.

Ngày liền như thế trôi đi, Kiều Mặc Nhiên nghe được tin tức rất ít. Thẳng đến nàng phát hiện chính mình mang thai, thế này mới gấp gáp coi trọng. Nàng ko thể kéo lâu nữa, cấp đứa nhỏ sinh ra, báo đen sẽ chết đi, chính mình liền lãng phí cơ hội lần này. Sau khi hạ quyết tâm, nàng lần này quyết định đi thẳng vào vấn đề, nắm giữ quyền chủ động. Mấy ngày ở chung này, bởi vì phải giúp Tô Tử Duyệt hỏi thăm sự tình, cho nên Kiều Mặc Nhiên thường xuyên tìm báo đen nói chuyện phiếm. Cứ như vậy tiếp xuống, nàng đã ko còn giống như trước sợ hãi hẳn.

Kiều Mặc Nhiên thừa dịp buổi tối báo đen vừa mới ở trên thân của mình phát tiết qua, thỏa mãn nhắm mắt dưỡng thần thời điểm, ôm cổ của hắn dịu dàng nói- Tiểu Hắc.

Ấn?- Báo đen mặt dày nói- Sao vậy, ngươi còn chưa thỏa mãn?

Kiều Mặc Nhiên gắt giọng- Nói bậy gì đó, chúng ta nói chuyện phiếm đi, ngươi nói trước đi, phía trước tổng toàn là ta mở miệng trước.

— Ta có chuyện gì để nói sao?- Báo đen mở kim sắc con ngươi nhìn Kiều Mặc Nhiên.

Kiều Mặc Nhiên bị hắn nhìn có chút chột dạ, nàng tránh đi ánh mắt của hắn nói- Nói chuyện trước khi ngươi nhận thức ta, ta 1 chút cũng ko biết về ngươi.

Báo đen thấy Kiều Mặc Nhiên nguyện ý muốn biết về mình, tro lòng có chút cảm động. Hắn vươn đầu lưỡi, vô cùng thân thiết liếm 2 má Kiều Mặc Nhiên, khó được buông ra nhiều năm dưỡng thành đề phòng tâm tính, nói- Vậy ngươi muốn biết cái gì?

Kiều Mặc Nhiên tâm đầu nhất khiêu, rồi mới cường chế tâm tình hưng phấn của mình mà nói- Kể về cuộc sống trước kia ngươi ở Ma đô ra sao đi.

Báo đen nói: “Ở lúc ta còn rất nhỏ đã bị trưởng bối chọn lựa để tham gia huấn luyện đặc biệt, học tập nguyện trung thành tiên vương. Ở ta chính thức trở thành thành viên đội cận vệ của tiên vương, chúng ta những người có mặt đều phải thề sống chết nguyện trung thành Ma vương, thẳng đến Ma vương thoái vị chúng ta mới có thể khôi phục thân thể tự do. Ta tro đàn báo là con biểu hiện xuất chúng nhất, ko lâu sau liền được Ma vương phong làm đầu lĩnh. Sau đó đến khi Ma vương hiện tại kế vị, ta cũng liền xuất ngũ. Ngày đó ngươi gặp là đó người, lúc trước đều là đội viên dưới trưởng ta. Kỳ thật lúc đầu quần thể rất khổng lồ, chỉ là nhiều người đều đã chết trận...- Báo đen nói tới đây, tro ánh mắt toát ra loại tình cảm đau thương.

Kiều Mặc Nhiên đau lòng hôn trán của hắn nói- Công tác của các ngươi rất nguy hiểm sao?

Báo đen nói- Ban đầu ko phải, nhưng là do... tiên vương trước rất tàn bạo, yêu thích giết chóc, chỉ cần ko hợp nhãn người tro chủng tộc nào đó liền diệt tộc. Vì nguyên nhân đó, công tác của chúng ta tự nhiên cũng ko dễ làm.

Kiều Mặc Nhiên oán giận nói- Vậy hắn thật sự là chết chưa hết tội, hắn đáng ra nên chết sớm 1 chút mới tốt.

Báo đen lắc lắc đầu nói- Không cần mắng hắn như vậy, hắn vốn ko phải loại người như vậy. Ta có thể nói là cùng hắn cùng nhau trưởng thành, hắn lúc còn nhỏ rất tốt. Kỳ thật Ma vương hiện tại tính cách cùng hắn rất giống, chỉ là hắn sau khi theo đuổi sức mạnh, khiến hắn đánh mất nhân tâm mà thôi. Rơi vào kết cục như vậy, cũng chỉ là người đáng thương.

Kiều Mặc Nhiên nghe đến đó, ko khỏi gương mặt sáng ngời, nàng cảm thấy chính mình cách mục tiêu càng ngày càng gần. Nàng lại hỏi- Cái gì gọi là đánh mất nhân tâm? Hắn tẩu hỏa nhập ma phát điên sao?

120. Chương 120: Báo Đen Phiên Ngoại! (trung)

Báo đen nói- Cũng ko khác biệt lắm. Ở 1 lần trên đường tuần tra, hắn phát hiện 1 cái huyết động, nơi đó ghi lại 1 loại ma chú cổ lão, có thể làm cho người ta trở nên cường đại vô cùng. Hắn đã ngăn ko được dụ

hoặc, học tập ma chú. Sau khi biết ma chú hội sẽ ăn mòn tâm trí người luyện, chúng ta muốn can khuyên hấn thời điểm, hấn đã còn ko nghe lọt nữa- Báo đen nói tới đây, tro giọng nói tất cả đều là tiếc hận. Tựa hồ là vì bằng hữu của mình qua đời mà khổ sở.

Kiều Mặc Nhiên sững sốt mất vài giây để tiêu hóa sự tình báo đen sở giảng, hấn nói ma chú cổ lão này hấn chính là sức lực thần bí theo như lời Tô Tử Duyệt, nói cách khác những gì Tô Tử Duyệt đoán đều là sự thật. Kế tiếp nên hỏi thăm cái huyết động theo như lời báo đen nói là nằm ở địa phương nào, khó khăn này thật sự có chút cao. Nàng nghĩ rồi nói- Người biết nhiều nội tình như thế, tiên vương cũng ko giết người diệt khẩu, thuyết minh hấn vẫn chưa hoàn toàn phát điên.

Báo đen gật đầu nói- Hấn đôi khi cũng có thể ý thức được chính mình đang làm cái gì, nhưng hấn ko thể khống chế được nó.

— Ma chú này nguy hiểm như thế, có lẽ các tiên vương trước kia của Ma đô đều biết nó tồn tại, cho nên mới đem nó phong ấn tại tro sơn động mà người nói kia- Kiêu Mặc Nhiên nói.

— Có lẽ là như vậy, sự tình trước đó ta cũng ko biết- Báo đen dừng 1 chút rồi nói thêm- Ta chỉ biết là trước khi tiên vương lâm chung di ngôn là vĩnh viễn đừng để cho Ma vương hiện tại biết loại sức lực này tồn tại- Nói xong, báo đen ý tứ hàm xúc nhìn Kiêu Mặc Nhiên 1 cái.

Kiều Mặc Nhiên cảm thấy ánh mắt hấn tựa hồ có thể thấy rõ hết thảy, nhưng cẩn thận suy nghĩ xác định chính mình cũng ko có lộ ra dấu vết gì, thế này mới yên tâm. Nàng còn nói thêm- Chuyện này người có thể yên tâm, biết bí mật này liền chỉ có các người, chỉ cần các người ko nói, Ma vương cũng sẽ ko phát hiện được- Kiêu Mặc Nhiên ko biết chính mình có nên hỏi tiếp hay ko, tuy nói bọn hấn đã xuất ngũ rồi, nhưng bọn hấn lại nguyện trung thành với Ma vương trước kia, mà vị tiên vương đó lại có di huấn, hấn hội nói với chính mình vị trí nơi đó ko? Kiêu Mặc Nhiên cảm thấy đáp án ko chắc tới 8-9/10.

1 đêm nói chuyện, đến sáng sớm ngày thứ 2, Kiêu Mặc Nhiên liền khẩn cấp nhích người rời khỏi địa bàn báo đen, trở lại tro cái hang động kia đi cấp Tô Tử Duyệt mật báo. Nàng trở về thời điểm Tô Tử Duyệt ko còn ở tro hang động, kỳ thật Kiêu Mặc Nhiên còn chưa biết Tô Tử Duyệt gọi là gì, thế là nàng chỉ có thể khoa tay múa chân miêu tả cấp giải thích cho 2 cái nội vụ mới tiền nhiệm. Lúc này, 1 cái đồng âm non nốt ở phía sau Kiêu Mặc Nhiên đột nhiên vang lên- Người tìm mẹ ta làm gì?

Kiều Mặc Nhiên quay đầu, chỉ thấy 1 tiểu nam hài cỡ 8-9 tuổi đứng ở phía sau của mình. Vậy đứa nhỏ xinh đẹp tựa như theo tro họa đi ra, ngũ quan cực kỳ tinh xảo, cho dù là người thích soi mói cỡ nào cũng phải khen 1 tiếng “Mỹ”. Vậy phía sau đứa nhỏ còn 1 đôi cánh bướm lam sắc khá lớn, tro lòng còn ôm 1 tiểu chó con. Kiêu Mặc Nhiên lẩm bẩm nói- Di, là bướm?

Vậy đứa nhỏ cũng ko thèm để ý đến Kiêu Mặc Nhiên nghi hoặc, mà lặp lại nói- Người tìm mẹ ta làm gì?

— Mẹ của con?- Kiêu Mặc Nhiên sững sốt 1 chút.

Vậy tiểu bướm con còn nói thêm- Đúng, người người muốn tìm đó liền là mẹ của ta- Vậy tiểu bướm con nói tới đây thời điểm, tro mắt đã toát rõ ra ko kiên nhẫn. Hiển nhiên là có chút khinh bỉ chỉ số thông minh của Kiêu Mặc Nhiên.

Kiều Mặc Nhiên lúc này mới phản ứng lại nói- Nguyên lai người là nhi tử của nàng a, bộ dạng thật xinh đẹp. Mẹ của người lúc trước nhờ ta giúp nàng hỏi thăm 1 việc, ta đã biết chuyện nàng muốn nghe, hiện tại trở về kể lại cho nàng.

Tiểu bướm con gật đầu nói- Vậy người đi theo ta, ta mang người đi tìm bà.

Vậy 2 cái nội vụ mới tiền nhiệm tự nhiên là nhận ra tiểu bướm con, chăm sóc mấy đứa nhỏ của ma hậu cũng là 1 phần rất trọng yếu tro công tác của bọn hấn. Cho nên bọn hấn cũng ko có ngăn cản tiểu bướm con mang Kiêu Mặc Nhiên đi vào bên tro huyết động. Kiêu Mặc Nhiên vừa gặp tiểu bướm con liền rất thích, cho nên theo dọc đường đi liền chủ động cùng nó nói chuyện phiếm- Tiểu bằng hữu, con gọi là gì nha?

Tiểu bướm con nghe xong vấn đề của nàng, nháy mắt lãnh hạ mặt ko có trả lời. Nó luôn vì chuyện Tô Tử Duyệt ko có đặt tên ỉnh mà luôn giận lấy, nó muốn có 1 cái tên thật dễ nghe, nhưng lại ko muốn chủ động nhắc tới việc này trước mặt Tô Tử Duyệt, thế là liền vẫn kéo đến tận bây giờ.

Kiều Mặc Nhiên thấy tiểu bướm con ko đáp lời, lại thay đổi đề tài nói- Chó con tro ngực con là sủng vật của con sao? Thật đáng yêu.

Tiểu bướm con nghe xong ko ưng thuận nói- Đây là đệ đệ của ta- Nghe thấy nữ nhân này nói tiểu sói đáng yêu mà xem nhẹ chính mình, tiểu bướm con đối với nữ nhân trước mắt này lại càng sinh thêm mấy phần chán ghét.

Trì độn như Kiều Mặc Nhiên giờ phút này cũng cảm giác được tiểu hài tử trước mắt này có chút mất hứng, thế là thức thời lựa chọn yên lặng. Nàng có chút buồn bực, đứa nhỏ bộ dạng đáng yêu như thế tính khí cư nhiên lại ko ngoan. Nàng theo bản năng sờ sờ bụng hơi có chút nhô lên của mình, ở tro lòng cảm giận nghĩ: Đợi đi, ta quay về sẽ sinh ra 1 nhi tử so với người còn đáng yêu hơn gấp nhiều lần.

Tìm được Tô Tử Duyệt thời điểm, nguyên lai Tô Tử Duyệt đang ở tro phòng Mẫn Mặc đậu nhân ngư cực cứng, tiểu hồ ly cũng lại ở bên cạnh ồn ào. Nhìn thấy Kiều Mặc Nhiên đi vào, Tô Tử Duyệt gương mặt sáng ngời, liền đem nàng kéo đến 1 gian phòng yên tĩnh.

Kiều Mặc Nhiên lấy tin tức thăm dò từ chỗ báo đen đều chi tiết báo lại cho Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt nghe xong sắc mặt ngưng trọng. Vốn nàng muốn mượn sức lực thần bí trừ bỏ biên bức, nhưng lại nghĩ đến 1 khi dùng được sức lực, tác dụng phụ lại quá lợi hại. Ngay tại thời điểm Tô Tử Duyệt do dự phải làm sao, Kiều Mặc Nhiên mở miệng hỏi- Vậy hiện tại phải làm sao đây? Người còn muốn biết vị trí cụ thể của ma chú kia ko?

Tô Tử Duyệt sau khi tự hỏi tro giấy lát liền hồi đáp- Tuy rằng người nói hội tẩu hỏa nhập ma, nhưng tốt nhất vẫn nên biết vị trí đó nằm ở đâu. Nếu đã biết vị trí, quyền chủ động liền tro tay chúng ta, đến lúc đó lấy hoặc ko lấy, là phải xem ở tình thế.

Kiều Mặc Nhiên nhăn mày nói- Nhưng tiên vương có di huấn, ko thể cho Ma vương hiện tại biết, ta sợ Tiểu Hắc hắc sẽ ko chịu nói cho ta.

Tô Tử Duyệt nói- Người cần hết sức cẩn thận, cho dù ko nghe ra được. Nhớ kỹ, trọng yếu nhất là ko được bại lộ thân phận của chúng ta.

Kiều Mặc Nhiên gật gù đầu tỏ vẻ đã biết, rồi mới lại hỏi- Vậy người sẽ đáp ứng chuyện của ta...

Tô Tử Duyệt vỗ vỗ bả vai của nàng nói- Yên tâm, mặc kệ người có nghe được vị trí của ma chú hay ko, cũng sẽ đưa người trở về. Ta nói nhất định sẽ làm được, chờ người cấp báo đen sinh xong đứa nhỏ sẽ đưa người trở về. Tạm thời tro khoảng thời gian này, nhất định phải nghĩ biện pháp giúp ta hỏi thăm càng nhiều tin tức, làm ơn nhe.

Kiều Mặc Nhiên sau khi cáo biệt Tô Tử Duyệt, hỏi về chỗ báo đen. Tiến sơn động liền nhìn thấy 1 nam tử xa lạ ngồi xếp bằng ngồi ở trên đệm cỏ nhà mình. Vậy nam tử bộ dạng cực anh tuấn, 2 đạo mày kiếm nghiêng sấp nhập, mũi cao thẳng, 1 đôi mắt kim sắc tro vắt nhưng ánh nhìn lạnh lùng, 2 thiên mông môi gât gao mím, 1 đầu đen bóng tóc dài rủ đến bên hông. Kiều Mặc Nhiên ko khỏi nhìn ngáy người, sau khi sững sốt vài giây mới phản ứng lại, cả giận nói- Người là ai? Ở nhà chúng ta làm gì?

Đọc tới đây, các nàng bik ai rồi nhĩ!!!

121. Chương 121: Báo Đen Phiên Ngoại! (trung)

Nam tử xa lạ kia ko có trả lời, mà là đứng dậy đi đến trước người Kiều Mặc Nhiên. Dáng người của hắn tốt lắm, cơ bắp trật tự rõ ràng. Bộ pháp của hắn rất tao nhã, làm cho Kiều Mặc Nhiên nghĩ đến con báo nhà mình. Nàng run run chỉ nam tử xa lạ kia nói- Người đừng nói là Tiểu Hắc nha?

Vậy nam tử đi đến trước mặt Kiều Mặc Nhiên, cúi đầu nhìn nàng. Hắn vóc dáng rất cao, Kiều Mặc Nhiên nhất thời cảm thấy 1 loại cảm giác áp bách vô hình, nàng ko khỏi lui về sau 2 bước đem khoảng cách giữa 2 người tách ra. Vậy nam tử lại tiến về trước 1 bước, lại lần nữa thiếp thượng Kiều Mặc Nhiên, hắn nắm vuốt

cầm của nàng, bắt buộc nàng nhìn chính mình. Rồi mới mở miệng nói- Người đã nói hết với hần? Người đã biết được thứ người muốn biết, quay trở về làm gì? Còn chưa chút?

Vậy thanh âm chính là Kiều Mặc Nhiên sở quen thuộc là thanh âm của báo đen, chỉ là lúc này lộ ra nồng đậm hận ý. Tay hần kháp vuốt cầm của Kiều Mặc Nhiên rất dùng sức, cơ hồ muốn bóp nát vuốt cầm của nàng. Kiều Mặc Nhiên giờ phút này cũng ko quan tâm đau đớn, thì thào nói- Người... sao lại biết?

— Bộ tộc báo đen kỹ năng theo dõi cùng phản xạ đều là chịu qua đặc huấn, người nghĩ với 1 chút tiểu kỹ xảo đó liền qua mặt được ta? Người đem ta trở thành cái gì, thằng ngốc sao?- Báo đen thanh âm lạnh lùng nói- Cút- Nói xong liền buông ra vuốt cầm Kiều Mặc Nhiên, vuốt cầm của nàng đã muốn bị hần捏 đỏ.

— Ta...- Kiều Mặc Nhiên cúi đầu xoắn ngón tay, ko dám nhìn thẳng 2 mắt phần nộ của hần.

— Còn sững sờ ở đây làm gì, ko nghe ta nói sao?- Báo đen nói tới đây, nheo lại đôi mắt suy nghĩ 1 hồi, rồi mới cười lạnh nói- Hừ, chẳng lẽ đúng như ta nghĩ, còn muốn thăm dò thêm được vị trí sơn động? Tốt, ta đồ muốn nhìn, lần này người xài thủ đoạn gì- Nói xong, hần 2 tay khoanh ngực, cấp Kiều Mặc Nhiên hành động.

— Ta...- Kiều Mặc Nhiên muốn nói chính mình thật sự ko có thủ đoạn nào hết, nhưng suy nghĩ lại cảm thấy ko đúng, chính mình rõ ràng đã lừa gạt hần. Bất tri bất giác khuôn mặt xinh đẹp của nàng thượng đã bị nước mắt tràn đầy, tựa hồ giống như nàng lần đầu tiên vô thanh vô tức nỉ non.

Báo đen thấy nàng khóc bất lực như vậy, tro lòng có bao nhiêu ko đành lòng, nhưng lại ko muốn liền như thế tha thứ sở tác sở vi của nàng. Hần 1 tay kéo nàng ấn đến khó hạ của mình, nói- Ko bằng như vậy, người đem là đồ thủ đoạn ở trên giường của người đều dùng ra hết, làm cho nó thư thái, ta liền mang người đi tìm sơn động đó.

Báo đen động tác rất thô lỗ, Kiều Mặc Nhiên ko hề chuẩn bị quỳ đổ ở trên mặt đất, vậy thật lớn xung lượng làm cho bụng nàng đau xót. Nàng vội vàng nói- Người đừng như vậy, ta đang mang thai, sẽ làm bị thương đến đứa nhỏ.

— Đứa nhỏ? Nguyên lai người cũng để ý đứa nhỏ này. Ko có nó ko phải tốt hơn sao, đỡ khiến người phải chịu tội ko đáng như vậy- Báo đen thấy nàng khóc càng thêm thương tâm, lại ko biện giải 1 câu, hần tro lòng có 1 trận phiền chán ko biết có từ đâu. Hần nhắc lên cánh tay của nàng, kéo nàng liền đi ra ngoài, nhân tiện nói- Cũng được, ta hiện tại liền nói cho người, nên người ko cản trở về đây nữa.

— Người đừng như vậy!- Kiều Mặc Nhiên khóc tránh thoát giam cầm của hần, rồi mới nhỏ giọng nói- Ta... ko phải là vì muốn biết địa điểm mới trở về. Người đó nói cho dù ko biết vị trí cụ thể cũng được.

— Hần rốt cuộc cho người cái gì mà người nguyện ý vì hần bán mạng như thế? Đây đều là chủ ý của hần? Dem người đưa tới bên ta- Báo đen lúc này thật rất muốn bóp chết vị nữ tử nhân loại yêu kiều nhỏ bé trước mặt này.

Kỳ thật hần cũng ko dám có yêu cầu cùng hần lâu dài, thăm nghĩ đối xử nàng thật tốt rồi cùng nàng sống những ngày vui vẻ cuối cùng của đời này. Mấy ngày này quả thật là hạnh phúc nhất mà hần từng trải qua tro cuộc đời này, nhìn nàng theo ban đầu sợ hãi chính mình đến sau có thể cùng mình nói chuyện phiếm hay đùa giỡn, thậm chí là có động tác chủ động thân mật. Quá trình này làm cho báo đen tràn ngập tình cảm vui sướng, giống như là chinh phục 1 cái tiểu thú ko chịu nghe lời vậy. Nhưng hần cuối cùng đối lấy cái gì? 1 khúc âm mưu, ngay từ đầu đã được lên kế hoạch hoàn chỉnh. Hần cuộc đời này hận nhất chính là phản bội cùng lừa gạt, vừa vặn nàng đều làm đủ.

— Người... người đó cho ta 1 lời hứa hẹn... đối ta rất trọng yếu- Kiều Mặc Nhiên cúi đầu nói.

— Hứa hẹn? Hần hứa hẹn cho người làm Ma hậu của hần? Người liền như vậy khẩn cấp?- Báo đen cả giận. Kỳ thật nguyên nhân này hần đã sớm đoán được. Hần nghĩ tới nghĩ lui cũng ko hiểu Mặc Mặc làm sao dụ dỗ được Kiều Mặc Nhiên, vì nàng là loại nữ tử ko bị dục vọng quyền lực hấp dẫn, cho nên hần đoán là vì ngoại hình Mặc Mặc.

Báo đen sau khi xuất ngũ liền có thể khôi phục nhân hình, chỉ là lấy hình thái báo tồn tại đã lâu, hần ko còn thói quen đi bằng 2 đùi nữa, này cũng chính là nguyên nhân hần vẫn ko xuất hiện bằng nhân hình. Phát hiện Kiều Mặc Nhiên đi về phía này, hồi đến nơi đây, hần liền theo bản năng hiện ra hình thái người. Hần

cũng ko biết chính mình vì cái gì hội làm như vậy, chẳng lẽ chỉ là muốn chứng minh chính mình ko hề kém so Mẫn Mặc? Hay là muốn vặn hỏi cái gì?

— Ko phải, người đó đáp ứng ta nếu ta nghe được là đó tin tức sẽ đưa ta về nhà. Ta ko muốn trở thành ma hậu đầu- Kiều Mặc Nhiên nói.

Nghe đến đó, nội tâm báo đen bỗng nhiên dễ chịu 1 ít, cũng may ko phải là vì nam nhân khác. Biểu tình trên mặt báo đen lúc này mới có chút dịu đi, hần thở dài 1 hơi rồi nói- Đi thôi, ta mang người đi tìm cái sơn động kia. Dù sao người cũng biết nhiều như thế, chỉ thiếu chuyện này- Báo đen nói tới đây, ngẩng đầu nhìn trần hang động, nói- Rồi hãy đi về nhà...

Kiều Mặc Nhiên lắc lắc đầu nói- Người đó nói ko biết địa điểm cũng được, cho nên ko cần. Người đã đáp ứng sẽ ko tiết lộ bí mật của tiên vương, phía trước lừa người là ta ko đúng, người ko cần vì ta mà vi phạm lời thề nữa- Kiều Mặc Nhiên nói xong liền tìm 1 cái góc khuất ngồi xuống, yên lặng rơi nước mắt.

Mấy ngày sau đó, quan hệ của báo đen cùng Kiều Mặc Nhiên lại hồi về thời điểm ban đầu. Nàng tận lực tránh nói chuyện cùng hần, cũng ko còn thân mật gọi hần “Tiểu Hắc”. Nàng ưu tư nên rất lạt miệng, ăn cũng rất ít. Là báo đen chính mình tự tay đem kết quả cố gắng lúc trước hủy diệt hết, nàng còn đang hoài đứa nhỏ của mình mà phải chịu tội như vậy, báo đen bỗng nhiên cảm thấy chính mình rất hỗn đản, quả thực chết chưa hết tội.

Hôm nay, báo đen hái 1 ít non mềm cỏ mà Kiều Mặc Nhiên thích ăn nhất. Loại cỏ này màu sắc xanh biếc, bên tro có rất nhiều chất lỏng, mùi thơm mát ngọt. Loại cỏ non mềm này rất ít gặp, hần tìm cả 1 buổi sáng cũng chỉ hái được 1 ít. Hần đem vậy non mềm cỏ đưa cho Kiều Mặc Nhiên, nói- Người ăn quá ít, còn đang hoài đứa nhỏ nữa, phải ăn nhiều 1 chút.

Kiều Mặc Nhiên ko có tiếp vật hần đưa, mà là quay đầu nói- Người yên tâm, ta cho dù có đói chết cũng sẽ ko để cho hài tử của người có việc.

— Ta ko phải có ý gì, chỉ là muốn người ăn nhiều 1 chút thôi- Báo đen nhăn mi, hần thật cũng ko biết cách an ủi nữ nhân như thế nào. Hần chịu qua đủ loại huấn luyện, nhưng người ta lại ko dạy hần làm sao dụ lừa nữ nhân. Báo đen nghĩ có lẽ chính mình nên đi thỉnh giáo Mẫn Mặc, ít nhất cùng nữ nhân giao tiếp hần đương nhiên là am hiểu nhất

122. Chương 122: Báo Đen Phiên Ngoại! (hạ)

Kiều Mặc Nhiên nước mắt xoạch xoạch rơi, khóc thút thít nói- Người đã đuổi ta đi, còn quản sống chết của ta làm gì?

Báo đen nói- Là chính người ép ta.

— Người lần trước nói ta cút đi- Kiều Mặc Nhiên khóc nói.

Báo đen cả giận- Ta cho dù ko muốn người đi, người cũng sẽ lưu lại?

Kiều Mặc Nhiên nghe hỏi xong liền ngừng nỉ non, nàng xoắn ngón tay ko biết nên trả lời thế nào. Cơ hội này đối với Kiều Mặc Nhiên mà nói là ko hề dễ, tuy rằng chủ ý đã sớm quyết định rời khỏi, nhưng lúc nghe hần hét chữ “Cút” kia, nàng nhất thời tro lòng liền khổ sở. mấy ngày này, nàng cùng báo đen ở chung tốt lắm. Hần tuy rằng hội thích ra lệnh chính mình làm này làm kia, nhưng cho tới nay hần đều là lấy phương thức của hần quan tâm chính mình.

Hần có răng nanh, nhưng răng nanh đó chưa từng tổn thương Kiều Mặc Nhiên 1 lần. Hần có móng vuốt, nhưng móng vuốt đó chưa từng ở trước mặt nàng lộ ra. Hần biết chính mình sợ hãi thứ đó, liền tận lực tránh dọa chính mình. Ở trước mặt chính mình hần ko giống con báo, đồ càn tựa 1 cái đại miêu. Nàng hiện tại cơ hồ đã muốn đem sơn động này cho rằng là nhà của mình, nơi này có đóa hoa nàng thích, trái cây có nàng thích ăn, đều là báo đen cấp chính mình tìm thấy. Nay hần lại kêu chính mình cút, Kiều Mặc

Nhiên cảm thấy chính mình giống như là mèo con nhỏ đáng thương bị chủ nhân vứt bỏ. Mà rõ ràng trước kia là chính mình lựa chọn con đường này, nằng giờ phút này rất mâu thuẫn.

Kiều Mặc Nhiên cầm khối non mềm cỡ báo đen hái được, 1 bên khóc, 1 bên đem là đó non mềm cỡ bỏ vào miệng ăn. Báo đen nhìn như vậy đáng thương trông mong Kiều Mặc Nhiên nhìn ko được tro lòng đau xót, sự tình phát triển đến loại tình trạng này, hẳn cũng ko biết nên làm sao nữa.

2 người cứ giằng co như thế trôi qua từng ngày, đi theo Kiều Mặc Nhiên sắp sanh càng ngày càng gần, báo đen cũng trở nên càng ngày càng suy yếu. Hôm nay, hẳn nằm úp sấp ở trước mặt Kiều Mặc Nhiên nói- Đi thôi, ta mang người đi tìm cái sơn động kia.

Kiều Mặc Nhiên nghe xong, đầu lắc lắc tựa cái trống bỏi, liên thanh nói- Ta ko đi, ta ko muốn biết, thật đó- Nói xong lại đỏ đôi mắt, báo hiệu sẽ khóc 1 thêm khúc lớn.

Báo đen thở dài nói- Mấy ngày nay ta luôn suy nghĩ, cấp đứa nhỏ sinh ra đến lúc đó ta liền... ở Ma đô, ta e là người duy nhất biết cái địa điểm đó, nếu ta chết bí mật này chỉ sợ sẽ lại bị bao phủ thêm mấy trăm năm. Ta hiện tại sẽ nói với người, người cứ quyết định là nên nói với Ma vương đại nhân hay ko. Tiên vương chỉ dặn ta đừng cho Ma vương hiện tại biết, nếu là người nói với hẳn, ta cũng ko xem như vi bội lời hứa lúc trước.

Nghe báo đen nói như thế, Kiều Mặc Nhiên lúc này mới ý thức được chính mình cùng cái đại miêu này thời gian cùng ở chung 1 chỗ ko còn nhiều nữa. Nàng đánh giá hẳn, hẳn tựa hồ so với thời điểm mới gặp gây yếu hơn rất nhiều. Kiều Mặc Nhiên thấp giọng nói- Ta thế nào cũng sẽ ko đi, ta cũng ko muốn biết bí mật kia nữa- Rồi lại ở tro lòng nhỏ giọng thì thầm: Ta cũng ko muốn người chết. Kiều Mặc Nhiên nghĩ đến đây, nhìn ko được lớn tiếng khóc- Ta đã nói ta ko muốn biết, người sao lại bức ta đi cái địa phương đó? Người vốn lúc nào cũng ức hiếp ta, sao bây giờ còn làm cho người ta như vậy uất ức? Người chỉ biết ăn hiếp người... ô ô ô...

Kiều Mặc Nhiên càng khóc càng thương tâm, báo đen đến bên người nàng đầu ma sát nhẹ vào người nàng, miệng ko ngừng nói- Được rồi được rồi, người đừng khóc, ta ko ép người đi nữa.

Kiều Mặc Nhiên khóc 1 hồi bỗng nhiên ngừng khóc, nàng vẽ mặt ngưng trọng nói- Tiểu Hắc, ta đau bụng...- Kiều Mặc Nhiên ko phải chưa từng sinh qua đứa nhỏ, cho nên nàng tự nhiên biết đây là loại chuyện gì.

Báo đen nghe vậy ko khỏi sửng sốt, hẳn phía trước tính qua, ngày đứa nhỏ ra đời ko phải là hôm nay, đứa nhỏ này đến so với thời gian dự tính sớm hơn rất nhiều. Có thể là bởi vì Kiều Mặc Nhiên khóc rất hung, hoặc là đoạn thời gian này đều ko vui duyên cớ, nên đứa nhỏ sinh non. Thời gian mà mình có thể ở bên cạnh chăm sóc cho nàng lại càng ngắn, báo đen nghĩ đến đây ko khỏi có chút khổ sở, bất quá hẳn rất nhanh liền ngừng suy nghĩ. Hẳn hiện ra nhân hình, đem Kiều Mặc Nhiên ôm đến đệm cỏ, nói- Ko có việc gì, ta ở đây.

Đứa nhỏ tro bụng Kiều Mặc Nhiên tựa hồ rất cấp đi vào thế giới này, thời gian nàng đau bụng sinh tần suất rất nhanh liền đạt đến mức cao nhất. Kiều Mặc Nhiên dùng tay siết chặt tay báo đen, tính nàng trời sinh vốn luôn nhất gan, nhưng ở giờ phút này nàng mới cảm giác được thâm trầm sợ hãi. Nàng 1 bên khóc 1 bên nói- Ta ko muốn sinh ... có biện pháp gì có thể đừng cho nó ra ko?- Kiều Mặc Nhiên giờ phút này đau đến sắc mặt tái nhợt, lại vẫn luôn cố gắng nhẫn nại, nàng muốn trì hoãn thời gian đứa nhỏ này ra đời, nàng muốn ở chung với báo đen thêm 1 đoạn thời gian nữa.

— Người liền 1 đứa nhỏ cũng ko chịu lưu cho ta?- Báo đen nắm tay nàng, run run tiếng nói.

Kiều Mặc Nhiên dùng sức lắc đầu, giờ phút này mồ hôi đã muốn thấm ảm ướt tóc nàng. Nàng khóc nói- Ta ko muốn người chết, cầu người. Ta ko đi nữa, người đừng bỏ ta lại 1 mình... chúng ta có thể ko cần đứa nhỏ, thật ra... ta ko muốn về nhà nữa... ta muốn cùng người ở chung... người đừng hung ta là được... nó sắp ra rồi, ta sợ hãi a...

Báo đen nghe Kiều Mặc Nhiên nói xong rất lâu sai mới có thể phục hồi tinh thần lại, thẳng đến Kiều Mặc Nhiên thống khổ rên hét vang lên ở bên tai, hẳn thế này mới phản ứng lại. Hẳn nắm tay Kiều Mặc Nhiên, ở trên bàn tay trắng nõn của nàng hạ xuống hôn. Bờ môi của hẳn ko khỏi lộ ra 1 chút tươi cười, nói- Ta sẽ ko xảy ra chuyện gì, ta cam đoan. Trước hãy để cho đứa nhỏ đi ra, được ko?- Nói xong hẳn đi xuống chân Tô Tử Duyệt, ở nơi riêng tư chảy máu đầm đìa của nàng, quan sát tình huống trước mắt.

— Người... ko đượ phép gạt ta...- Kiều Mặc Nhiên thanh âm giờ phút này đã muốn có chút vô lực.

— Ko lừa người đâu- Báo đen trầm đĩnh tiệt thiết nói.

Đi theo báo đen tiếng nói vừa dứt, 1 tiểu gia hỏa liền theo dưới thân Kiều Mặc Nhiên trượt ra. Bởi vì là sinh thiếu thốn, nên tiểu gia hỏa quả thực cực kì nhỏ, bộ dáng gần như rất thoi thóp. Báo đen nhìn nhi tử của mình, khóe môi lộ ra 1 chút tươi cười hiền lành, tiếp theo cả người liền đổ gục xuống.

Báo đen hoảng hốt cảm thấy tinh thần của mình tựa hồ đã muốn thoát ly khỏi thân xác, giống như là muốn phiêu tán. Nhưng hắn vẫn có thể nghe được tiếng nữ tử nhân loại khóc, nằng 1 bên khóc náo 1 bên nguyện rửa chính mình chết ko được tử tế, bởi vì chính mình lừa gạt nàng. Báo đen lúc này muốn cười, nhưng miệng mình lại giống như hòn đá cứng ngắc. Hắn cố gắng muốn chạm vào thân thể dựa trên người mình, quá trình này so với hoàn thành nhiệm vụ gian khổ nhất của Ma vương trước kia còn muốn thống khổ hơn.

Lúc báo đen chung quy mở 2 mắt thời điểm, ánh vào mi mắt chính là 1 tay ôm tiểu báo con 1 tay lôi kéo thân thể của mình Kiều Mặc Nhiên. Kiều Mặc Nhiên khóc đặc tượng kẻ quái dị, cùng 4 chữ “Ào ạt như mưa” này so sánh chỉ sợ hơn. Nàng thấy báo đen mở đôi mắt, sợ tới mức ngừng khóc, dứt quãng nói- Amen, xác chết sống dậy... người đừng ăn ta, ta vừa rồi... cái gì cũng chưa nói...

Báo đen dùng thanh âm suy yếu nói- Đứa nhỏ nên uống sữa.

Sớm đã hình thành thói quen phục tùng mệnh lệnh báo đen Kiều Mặc Nhiên theo bản năng liền đem nắm vú tặc đến bên miệng tiểu báo con, đã sớm đối bụng tiểu báo con lập tức từng ngậm từng ngậm bú. Mà Kiều Mặc Nhiên như trước dùng loại ánh mắt hoảng sợ nhìn xác chết sống dậy báo đen, hơn nữa còn ko thể động đậy nổi thân thể.

Báo đen kéo kéo khóe miệng, nói- Người từng nghe qua truyền thuyết ở Ma đô chưa?

— Truyền thuyết gì?- Kiều Mặc Nhiên cảnh giác hỏi.

— 1 truyền thuyết cái liên quan đến nước mắt tình nhân...

Phụ Chương tiểu báo con

Ta gọi là Meomeo, là mama ta đặt cho ta. Mama nói bởi vì bà hoài ta thời điểm baba làm mama buồn, cho nên ta sinh hạ ra thời điểm thân mình luôn ốm yếu, tựa như mèo con. Mama nói ta là mèo con đáng yêu nhất thế giới, baba nói ta ko phải mèo mà là nhu nhược báo con. So với nhu nhược báo con, ta càng thích là mèo con đáng yêu nhất thế giới hơn.

Ta rất thích nằm tro lòng mama, thích nhất là nằm trên bộ ngực mềm mại của mama làm nũng. Ta thích mama dùng tay ôn nhu sờ đầu ta, ta thích cảm giác bà hôn ta thời điểm. Người ta ghét nhất là baba, chuyện chán ghét nhất là bị baba 1 tát đem ta từ ngực mẹ rút ra. Ta chán ghét baba luôn chiếm lấy mama, chán ghét ông dạy ta đủ loại động tác kỳ quái, tuy rằng ông nói đó là báo đen sinh tồn bản lĩnh, nhưng ta là mèo con nha! Học mấy cái quỷ đó làm gì?

Baba nói, ta tương lai là cấp cho 1 người gọi là làm ma con làm hộ vệ. Mama nói, thân mình của ta quá yếu ko đáp ứng được với lại cũng ko phải là chuyện hay ho gì. Ta hỏi baba ma con là ai? Baba nói ma con còn chưa sinh ra đời. Ta lại hỏi ông vì cái gì muốn cấp ta cho 1 kẻ còn chưa được sinh ra đời làm hộ vệ? Ông nói đây là sứ mệnh của bộ tộc báo đen. Ta nói ta là mèo con nha! Kết quả bị baba ném ra ngoài.

Ta chán ghét baba. (Nghe như phiên bản của Đầu sói lúc nhỏ ấy!- Milk)

123. Chương 123: Đi Thăm Bằng Hữu

Tô Tử Duyệt sử dụng mỹ nhân kế đạt được thành quả rõ rệt, nàng khẩn cấp kiểm Mẫn Mặc để khoe khoang tin báo chính mình vừa lấy được. Mẫn Mặc vừa nghe đến phụ thân của mình là vì sức lực thần bí mà trở nên tàn bạo, tro lòng có chút tiêu tan. Lại ko khỏi cảm thấy có chút tiếc nuối, nếu quả như lúc ấy ông ko

có kế thừa loại sức lực đó, có lẽ hôm nay cũng sẽ ko đi đến loại kết quả này hiện tại. Thế là hấn lập tức lại bắt đầu phát sầu, nếu ko mượn dùng loại sức lực ấy, hấn làm sao đánh thắng con dơi đó đây? Hấn nhìn Tô Tử Duyệt 1 cái, nữ tử này hiển nhiên ko hy vọng chính mình cùng con dơi kia ôm nhau cùng chết.

Đúng lúc này, 2 cái nội vụ mới tiền nhiệm của Mẫn Mặc đi vào. Bọn hấn sau khi cùng Mẫn Mặc dùng ngôn ngữ ma tộc nói chuyện với nhau vài câu, Mẫn Mặc đối Tô Tử Duyệt nói- Vị mỹ nhân người vừa phải đi kia đã sinh xong đứa nhỏ, muốn đến xem thử ko?

__ Kiều Mặc Nhiên? Đương nhiên là đi rồi, ta đã đáp ứng đưa nàng trở về. Haiz, ta còn muốn nhờ nàng chuyển thư cho phụ mẫu ta nữa.

__ Chuyển thư? Muốn nói cái gì? Nói người rơi đến tro động quỷ này chịu khổ sao?- Mẫn Mặc có chút mất hứng nói.

__ Đương nhiên ko phải, trước báo ta vẫn bình an, đừng để bọn họ lo lắng, nói ta sống tốt lắm, mong bọn họ ko cần tìm ta nữa, mọi việc là như thế đó. Nếu ko nói, bọn họ vẫn sẽ cứ luôn lo lắng, làm nữ nhi như ta làm sao có thể an tâm được?- Tô Tử Duyệt nói xong liền đỏ đôi mắt.

Mẫn Mặc nâng tay vỗ đầu Tô Tử Duyệt, rồi mới nói- Là đó nữ nhân sau khi rời khỏi Ma đô sẽ ko còn nhớ rõ những chuyện phát sinh qua ở tro này, trí nhớ của các nàng về nơi này đều sẽ bị tiêu trừ. Cho nên chỉ sợ nữ nhân đó ko có biện pháp giúp người đưa tin.

Tô Tử Duyệt sững sốt, rồi mới bỗng nhiên hỏi- Ta thời điểm ở xã hội nhân loại thường xuyên xem tin tức, nói có những người sau khi mất tích 1 đoạn thời gian lại đột nhiên tái hiện, nhưng trí nhớ về những ngày mất tích này lại ko còn. Thế là nơi của ta đem việc này giải thích là vì tiến vào ko gian dị thứ 2 hoặc còn gọi là người ngoài hành tinh bắt cóc, chẳng lẽ chân tướng là bọn họ bị người bắt đến Ma đô?

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt nói- Kỳ thật, người cũng có thể đem Ma đô giải thích là ko gian thứ 2, đem ma quỷ giải thích là người ngoài hành tinh, suy đoán của nhân loại các người cũng ko phải hoàn toàn là sai.

Mẫn Mặc cấp ra đáp án khiến Tô Tử Duyệt chấn kinh rất lâu, bất tri bất giác 2 người liền đi đến nơi ở của Kiều Mặc Nhiên và báo đen. Tô Tử Duyệt đi vào tro phòng thời điểm, Kiều Mặc Nhiên đang ôm tiểu báo con uy sữa, mà báo đen tắc ngồi ở bên giường, nhìn ko chớp mắt vào bộ ngực của Kiều Mặc Nhiên.

Báo đen thính giác cùng khứu giác cực kỳ sâu sắc, hấn rất nhanh liền phát hiện trên thân Kiều Mặc Nhiên tỏa ra 1 hương vị tự nhiên sau khi sinh, là loại hương vị thành thực đầy dạt của phụ nữ. Mẫn Mặc sau khi đi vào tro phòng nhìn đến báo đen vẫn còn sống liền hiện ra 1 ít kinh ngạc, nhưng báo đen là thân tín của phụ thân mình, hấn đối ông vẫn là có mấy phần tôn trọng. Báo đen đối Mẫn Mặc hơi nâng cằm, xem như tiếp đón.

Mẫn Mặc đem bát “Thiếu phụ chi hữu” phóng đến trên bàn, rồi mới mở miệng nói- Ta xem ra ko cần phải mang nữ nhân này đi rồi chứ?

Báo đen nhìn Kiều Mặc Nhiên rồi mới thấp giọng nói- Phải.

__ Vậy chúng ta đi thôi- Mẫn Mặc nói xong phát phát tay, ý bảo 2 cái nội vụ kia cùng chính mình rời khỏi.

__ A? Đây là cái tình huống gì?- Tô Tử Duyệt nhất thời còn chưa thể phản ứng lại, thế là hỏi Kiều Mặc Nhiên nói- Người ko đi sao?

Kiều Mặc Nhiên gương mặt ửng đỏ gật đầu.

Tô Tử Duyệt suy nghĩ 1 chút rồi nói- Vậy... nếu người cảm thấy có chuyện khác muốn làm thì cứ nói với ta, bằng ko ta sẽ cảm thấy làm người chịu thiệt đó- Nói xong nàng có chút chột dạ nhìn báo đen 1 cái.

Báo đen thấy 2 nữ nhân này tựa hồ là muốn nói chuyện riêng, thế là đứng dậy nói- Ta đi ra bên ngoài cùng Ma vương đại nhân đàm thoại 1 chút, các người cứ từ từ- Nói xong, liền đi ra.

Tô Tử Duyệt cười nói- Từ từ, tuy rằng nhìn có vẻ hung dữ, kỳ thật vẫn là rất biết cách săn sóc nhĩ- Nói xong nàng liền đi đến vị trí báo đen khi này ngồi ngồi xuống, rồi mới nói- Người còn yêu cầu nào khác ko? Chỉ cần ta có thể làm, nhất định sẽ hội đáp ứng người.

Kiều Mặc Nhiên lắc đầu nói- Ko có đâu, ta như bây giờ đã tốt rồi.

Tô Tử Duyệt vội vàng nói- Vậy sao? Ta đây...

Kiều Mặc Nhiên đánh gãy nạng nói- Người ko cần suy nghĩ nhiều vậy đâu, kỳ thật nếu ko phải người đưa ta tới nơi này, ta có lẽ sẽ ko biết tới Tiểu Hắc. Người nếu nội tâm thật sự băn khoăn thì thời điểm ko có việc gì cứ tới đây cùng ta trò chuyện, dù sao ta ở tro này cũng ko có bằng hữu nào.

Tô Tử Duyệt cao hứng nói- Vậy thì tốt quá, vừa vặn ta cũng ko có người nói chuyện.

Kiều Mặc Nhiên hơi kinh ngạc, nạng đánh giá 1 chút Tô Tử Duyệt, thấy nạng biểu tình vui vẻ như vậy ko giống như là ở lần trước. Nàng có chút nghi hoặc nói- Người... người cũng muốn cùng ta làm bằng hữu sao? Nhưng mấy lần trước gặp người, người đều đề phòng ta. Ta vẫn luôn nghĩ người là loại ko thích cùng người khác nói chuyện. Lần ở tro cái hang đá kia cũng giống như thế này, ta đang tính cùng người nói chuyện, người lại né ta.

Tô Tử Duyệt bị Kiêu Mặc Nhiên nói có chút xấu hổ, nạng giải thích nói- Haiz, kỳ thật ta cũng là ko còn biện pháp. Chuyện Bùi Diệp lúc trước hại ta người cũng là biết đại khái rồi, ta ko thể ko phòng a. Bất quá người và ta tro lúc này đã cùng trải qua 1 số việc, báo đen lại nguyện trung thành Ma vương, ta ko cần lại tất yếu phòng người. Đương nhiên nguyện ý cùng người làm bằng hữu.

Kiều Mặc Nhiên kinh ngạc nói- Vậy lần đó thật là Bùi Diệp hại người?

Tô Tử Duyệt buồn bực phản hồi- Người còn ko tin sao?

Kiều Mặc Nhiên gật gật đầu rồi mới lại lắc lắc đầu, cuối cùng nói- Nào có đạo lý nào người đi hại so với người bị hại tình trạng ngược lại còn thảm hơn?

Tô Tử Duyệt cả giận- Người đây là ý gì? Ko biết câu gọi là tạo nghiệt kp thể sống tốt sao? Đáng đời ả ta- Nói tới đây lại cảm thấy có chút xấu hổ, bởi vì Bùi Diệp cũng quả thật là người đáng thương. Thế là Tô Tử Duyệt dùng tiểu báo con tro lòng Kiêu Mặc Nhiên để chuyển đề tài, nạng nói- Cục cưng này thật đáng yêu, đặt tên là gì?

Kiều Mặc Nhiên nghe nạng nói tới cục cưng, trên mặt hiện ra vẻ mặt từ ái, nói- Rồi, gọi Meomeo. Đứa nhỏ này sinh non, thân thể rất yếu. Rõ ràng là báo, lại nhỏ tựa như mèo con, liên tiếng kêu đều là hữu khí vô lực, cũng ko biết có thể hay ko...

Tô Tử Duyệt vội vàng đánh gãy nạng nói- Nói bừa cái gì đó, ta thấy rất tốt. Đợi đó ta sẽ cho người đi tìm có thứ gì có thể bổ dưỡng thân thể rồi mang đến cho người.

2 người nói tới đây, Meomeo cũng ăn no. Kiêu Mặc Nhiên liền đem nó đưa cho Tô Tử Duyệt nói- Người muốn bông 1 chút ko? Ngày đó ta ở hang đá thấy nhĩ tử của người, là 1 cái tiểu bướm con, bộ dạng thật sự xinh đẹp, hẳn tro ngực bé 1 tiểu chó con. 1 đứa nhỏ dẫn theo 1 đứa nhỏ hơn, lúc ấy liền cảm thấy thật đáng yêu a.

Tô Tử Duyệt bế lên Meomeo, quả nhiên như Kiêu Mặc Nhiên nói, cục cưng này rất nhỏ rất nhẹ, thế nào xem cũng ko giống báo con. Tô Tử Duyệt nói- Nó ko phải là chó, mà là tiểu sói- Tô Tử Duyệt hôn đầu Meomeo nói- Đứa nhỏ này thật đáng yêu, cấp sau này người thời điểm ko có việc gì nhất định phải tới chỗ ta nhiều 1 chút a, có thể cho bọn nhỏ cùng nhau chơi đùa. Rồi 2 ta còn có thể cùng nhau nói chuyện phiếm, tựa như bạn bè ở xã hội nhân loại.

Nhà mèo PK nhà khuyển

Báo đen tao nhả ngoắc ngón tay Kiêu Mặc Nhiên, thấp giọng nói: Lại đây.

Đầu sói đỉnh đặc lấy giọng gọi: Tô Tử Duyệt, người cấp gia lại đây!

Meomeo ở bên người Kiêu Mặc Nhiên vui vẻ truy cái đuôi buộc nơ của mình.

Tiểu sói lộ ra 1 loạt tiểu răng nanh nói: Con muốn ăn thịt!

124. Chương 124: Ma Vương Phải Cố Gắng (thượng)

Nhắc tới xã hội nhân loại, 2 người đều có bao nhiêu phiền muộn. Các nàng sau khi hàn huyên 1 hồi, Tô Tử Duyệt liền cáo từ. Lúc ra cửa, phát hiện báo đen cùng Mẫn Mặc đang nói chuyện phiếm, sau khi nhìn thấy nàng đều ngừng lại. Báo đen tao nhã cúi đầu, cùng Mẫn Mặc nói lời tạm biệt. Ở trên đường trở về Tô Tử Duyệt có hỏi Mẫn Mặc cùng báo đen nói chuyện gì, Mẫn Mặc lại ko chịu nói với nàng.

Sau khi trở lại hang đá, trên mặt Mẫn Mặc biểu hiện 1 ít mất hứng. Hắn ko giống bình thường là nhanh chóng giải quyết những việc mà hắn chưa làm xong, mà lại tiến đến tiểu tổ của hắn cùng Tô Tử Duyệt thể nào cũng ko chịu đi. Hiện ở tro này đã được 2 cái nội mới tiền nhiệm vụ quét tước qua, nhìn qua so với trước tốt hơn rất nhiều, nhưng so với xã hội nhân loại tiên tiến thì vẫn ko thể sánh bằng. Tô Tử Duyệt nhìn bộ dạng này của hắn liền đoán chắc là khi này cùng báo đen hàn huyên chuyện gì rồi, làm gia hỏa này nội tâm khó chịu. Vừa rồi là vì ko muốn phát tác trước mặt 2 cái nội vụ, hiện tại ko có ngoại nhân liền biểu hiện thành thật ra. Tô Tử Duyệt đi đến bên người hắn ngồi xuống, mang 1 ít ý tứ hàm xúc làm nũng nói- Ai ăn hiếp người? Ta giúp người trút giận.

Mẫn Mặc buồn bực nói- Ko phải là có đứ nhà tử thi sao, có cái gì hảo khoe khoang?

Tô Tử Duyệt đảo mắt suy nghĩ, phỏng chừng vừa rồi báo đen cùng hắn nói chuyện phiếm thời điểm lỡ nhắc về đứ nhà. Lần đầu làm cha báo đen khó tránh khỏi nói nhiều vài câu, kỳ thật hắn ta nhất định là ko có ý châm biếm, chỉ có thể là người nói vô tâm người nghe cố ý. Tô Tử Duyệt cười chột chột Mẫn Mặc nói- Ai kêu người ko cố gắng?- Nói lời này thời điểm, bộ ngực đầy đặn của nàng như có như ko cọ qua cánh tay Mẫn Mặc.

Về mặt Mẫn Mặc lúc này mới chịu dịu xuống, hắn ôm thắt lưng Tô Tử Duyệt, rồi mới cúi đầu hôn ở cánh môi của nàng, 1 bên nói- Ngô... hôm nay bắt đầu, ta cái gì cũng ko làm... ân... chỉ cố gắng chăm sóc người...- Nói xong thuận thể đem Tô Tử Duyệt áp đến trên giường. Môi của hắn thuận cổ trắng nõn của Tô Tử Duyệt 1 đường hôn xuống, ở chỗ xương quai xanh tinh xảo của nàng ko ngừng mà tế cận.

__ Ân... đừng mà... a...- Tô Tử Duyệt tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, đôi tay lại ôm lấy cổ Mẫn Mặc, đem hắn ôm gât gao.

Mẫn Mặc cúi đầu nở nụ cười, nói- Tiểu yêu tinh, 2 ngày nay chắc ghen hông rồi đi?

__ Ân... bậy bạ, người cho rằng ai cũng giống như người sao?- Tô Tử Duyệt nói, 2 điều đuôi cân xứng liền bàn ở thắt lưng Mẫn Mặc, lại nghe nàng tiếp tục nói- Mỗi ngày nay ta là vì trông chờ tin tức cho người, nào có tâm tư nghĩ tới loại chuyện loạn thất bát tao này?

__ Người là tiểu lừa đảo, người thế nhưng là trải qua nhiều loại tình dịch của ma quỷ mà dương đi ra, nói ko nghĩ lời này cũng dám nói?- Mẫn Mặc nói xong, ngón tay liền vén vấy ngấn lông thú của Tô Tử Duyệt, vừa bắt làm đóa hoa sớm đã có chút nhuận ẩm ướt của nàng vừa nói- Người ko nghe qua sao? Tình dịch của yêu quái chính là thuốc kích dục tốt nhất, tiếp xúc càng lâu, thân mình lại càng dâm dăng. Người hiện tại nếu trở về, chỉ sợ nam nhân nhân loại đều ko thỏa mãn được thân mình này của người.

Tô Tử Duyệt nghe vậy ko khỏi cả người cứng đờ, nói- Chuyện đó... ân... chỉ là tro tiểu thuyết nói bừa, ta ko thêm tin a...

__ Trên đời này ko có lửa làm sao có khói, người nghĩ bọn họ lấy đâu ra loại tin tức này? Đều phải có chút căn cứ chứ- Mẫn Mặc nói tới đây bỗng nhiên búng tay, giây tiếp theo chỉ thấy là đó dây leo nguyên bản chỉ chít ở trên tường làm vật trang trí, toàn bộ đều giống như có sự sống cùng nhau nhảy vẩy quanh thân thể của Tô Tử Duyệt. Mẫn Mặc cười nói- Sau này ta nếu bận việc, để cho là đó dây này tạm thời an ủi tiểu dâm huyết đáng thương của người vậy.

Mẫn Mặc nói xong, là đó dây liền khẩn cấp đem Tô Tử Duyệt trói lại. Bởi vì Tô Tử Duyệt nói qua nàng ko thích bị treo ở giữa ko trung, cho nên chúng nó lần này chỉ là bò đến, cũng ko có đem nàng nâng lên. Có vài sợi dây cuốn lấy tứ chi cùng phần eo của Tô Tử Duyệt, 3 vú của nàng cũng bị 3 căn dây bóp lấy, dây trơn mượt giống như quy đầu nhẹ nhàng đỉnh đầu nhũ thủ của Tô Tử Duyệt. 2 căn dây cuốn lấy 2 chân của nàng thuận chân nàng 1 đường trườn về phần hông, đi tới hoa huyết cùng cúc huyết của nàng, dùng đỉnh ở bên ngoài ma sát, dẫn càng nhiều mật nước.

__ A... Mẫn Mặc... a... người là tên biến thái! A... người sao lại ở tro phòng dưỡng loại vật này... ân... này cũng là công việc sao?- Vậy đây tần suất ma sát làm cho tiểu huyết Tô Tử Duyệt vừa chua xót lại ngứa, nàng muốn ma sát 2 chân để hóa giải mật huyết ko khỏe, nhưng 2 chân bị dây cố định, động tác của nàng ngược lại làm cho 2 điều dây đem 2 chân của nàng kéo càng khai, cuối cùng cơ hồ hình thành 1 chữ đại. Tô Tử Duyệt vậy phần nộn mật huyết mang giọt sương cùng cục huyết cứ như vậy đầy đủ hiện ra ở trước mặt Mẫn Mặc, hẩn chăm chú nhìn ko chớp mắt tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, rồi mới giải khai áo khó bên hông, lấy tay vuốt ve ở trên gậy thịt thô to của mình. (Áo khó của Tiểu Mặc càng nàng cứ hiểu là chiton đi, giống trang phục của người Hy Lạp cổ- Milk)

2 căn dây trước ngực Tô Tử Duyệt ko ngừng vuốt ve 2 vú của nàng, giống như là có 2 tay đang chơi đùa bộ ngực của nàng, đỉnh dây còn ko ngừng ở 2 lau phần hồng trước ngực Tô Tử Duyệt siết chặt, thỉnh thoảng đem nhũ thủ đứng thẳng thâm trầm ẩn hạ xuống. Còn có 1 vài dây ko có chiếm lực địa nào, chỉ có ở trên thân của nàng bò, thậm chí có dây bò đến chỗ gan bàn chân của nàng ko ngừng mà đùa. Phương vị này đủ khiêu khích khiến Tô Tử Duyệt cơ hồ muốn phát điên, nàng khó nhịn rung rung cái mông cầu xin nói- Cấm vào... a... cho ta... ta chịu ko nổi ... phía dưới rất ngứa... ngô... Mẫn Mặc a... để cho chúng nó cấm vào đi... a... hung hăng làm tiểu huyết ta... cho ta a... Mẫn Mặc...

Chỉ thấy Mẫn Mặc nhẹ nhàng mà phát phát tay, 2 điều dây triển ở dưới thân Tô Tử Duyệt liền trước sau tiến nhập vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt phát ra tiếng thét thỏa mãn chói tai. Vậy 2 căn dây sau khi tiến vào tro tiểu huyết của nàng, 1 khắc cũng ko dừng lại bắt đầu co rúm. Lúc này, lại có 2 căn dây đến bên ngoài tiểu huyết Tô Tử Duyệt, chúng nó ở chung quanh tiểu huyết bất an cọ xát, cuối cùng tìm đúng thời cơ liền cường thế chen chúc đi vào. Là đó dây kỳ thật cũng có chút thô, cho nên đi vào cũng hơi khó khăn. Chúng nó sau khi tiến vào rất nhanh liền thích ứng hoàn cảnh mới, phối hợp 2 căn dây phía trước cùng nhau co rúm. Mà bên ngoài lại gia tăng thêm 2 căn dây mới, chúng nó cọ xát tiểu huyết Tô Tử Duyệt, làm công tác chuẩn bị.

Tô Tử Duyệt thấy có vật lại muốn tiến vào liền hoảng thần, vội hét- A... ko thể vào nữa... ngô... hảo căng... a... kêu chúng nó ngừng... a... hội phá hư ta... ngô...

Mẫn Mặc đứng lên đi để trước mặt n Tô Tử Duyệt, rồi mới đem thô to cứng rắn gậy thịt của mình cấm vào tro miệng của nàng. Mẫn Mặc thoải mái thở dài nói- Ngô... bỏ quên đã lâu nơi này của người ... ân... vẫn giống như trước kia... đó tuy rằng là ma quỷ thấp kém, nhưng cũng là có chừng mực, ân... dưỡng ở tro này làm sung vật cũng rất thú vị ... a... Sẽ ko chơi phá hư người...- Mẫn Mặc nói xong liền bắt đầu co rúm, Tô Tử Duyệt lời tính nói liền bị gậy thịt của hẩn chặn trở về

125. Chương 125: Ma Vương Phải Cố Gắng (trung)

__ Ngô... ân...- Tô Tử Duyệt dùng miệng ngậm thô to gậy thịt của Mẫn Mặc, dùng đầu lưỡi qua lại liếm mát. Trên thân của nàng đều bị là đó dây triển, cho nên hoạt động rất ko thuận tiện, thế là Mẫn Mặc liền đỡ lấy đầu nàng, di động cái mông đưa đẩy đem miệng nàng làm giống như tiểu huyết. Mẫn Mặc động tác rất lớn, mỗi 1 hạ cơ hồ đều đỉnh đến chỗ sâu tro yết hầu của Tô Tử Duyệt.

__ Ân... thật hoài niệm cái miệng nhỏ nhắn này của người a... vẫn là như thế hội liếm... ân...- Mẫn Mặc dịu dàng vuốt ve tóc Tô Tử Duyệt nói.

Dây dưới thân Tô Tử Duyệt ko ngừng tụ lại, đem 2 cái phần huyết của nàng banh ra thành hình dạng đáng sợ, nhưng đồng thời cũng mang đến khoái cảm ko gì sánh kịp. Là đó đỉnh dây thuận hoa kính tiến vào tro tử cung của nàng, ở bên tro ko ngừng vận vẹo cọ quây. Mà tro cục huyết của Tô Tử Duyệt là đó dây chỉ chút bện thành hình dạng 1 cái gậy thịt thô to, vậy căn thô to gậy dây tiến vào liền ra sức va chạm cục huyết Tô Tử Duyệt, đem non mềm thịt tro tiểu huyết đều lòi ra. Mẫn Mặc nhìn thấy trường hợp như vậy, chỉ cảm thấy khổ hạ gậy thịt càng thêm cứng rắn.

Tro thân thể Tô Tử Duyệt bị là đó dây đùa bỡn cơ hồ muốn điên mất, sóng khoái cảm sau mạnh hơn sóng trước. Ở tro thời gian ngắn ngủn nàng đã tiết mấy lần, thân thể của nàng ở tro cao trào ko ngừng mà run

bắn, đồng thời cũng đem gậy thịt tro miệng hấp càng gấp. Mẫn Mặc mãnh liệt ở tro miệng Tô Tử Duyệt va chạm càng mạnh, Tô Tử Duyệt hấp phá lệ càng thoải mái. Hắn lại đưa đẩy hơn mười mấy hạ cũng dần dần có ý tiết, hắn liền rất nhanh ở tro miệng nàng co rúm vài cái, liền cảm thấy lưng 1 ma. Mẫn Mặc gầm nhẹ đem vẩy sữa trắng chất lỏng bắn hết vào tro yết hầu của Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt bị tinh dịch Mẫn Mặc làm nghẹn cơ hồ hít thở ko thông, nhưng là đó chất lỏng như trước vẫn cuộn cuộn ko ngừng mà bắn vào tro cổ họng của nàng. Là đó tinh dịch cơ hồ như là ko có trải qua khoang miệng mà trực tiếp chiếu vào vị bộ của Tô Tử Duyệt. Mẫn Mặc bắn qua xong, đem thô to gậy thịt đã muốn có chút mềm nhũn theo tro miệng Tô Tử Duyệt rút ra, rồi mới phát phát tay, là đó dây liền đều rút về. Tô Tử Duyệt lúc này mới được tự do, nàng ở trên giường cuộn thành 1 đoàn, từng ngậm từng ngậm thở.

__ Đến, giúp ta cương đi- Mẫn Mặc sau khi nghỉ ngơi 1 hồi vỗ vỗ kiềng đồn trắng noãn của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt bị là đó dây đùa bồn có chút mỏi mệt, ko thèm đáp chỉ phát phát tay. Chợt nghe Mẫn Mặc nói- Tiểu Duyệt ngoan, người vừa rồi ko phải kêu ta cố gắng sao?

Tô Tử Duyệt dùng cái mũi hừ 1 tiếng, rồi mới nói- Ta cũng ko kêu người cố gắng bắn vào tro miệng của ta.

Mẫn Mặc tay ở hông Tô Tử Duyệt ko ngừng vuốt ve, rồi mới nói- Ăn nó đối với người hảo, người hiện tại ko phải thoải mái muốn chết?

Mẫn Mặc nói đúng, sau khi đậm trù tinh dịch nóng bỏng chiếu vào cổ, thân thể của mình từ vị bộ liền bắt đầu cảm thấy ấm áp. Tô Tử Duyệt sau khi ở trên giường 1 hồi chung quy ko chịu nổi Mẫn Mặc oán giận, chống đỡ mềm yếu thân mình ngồi dậy. Mẫn Mặc vội vàng đem gậy thịt của mình đưa đến bên miệng Tô Tử Duyệt, dương vật hắn đã muốn mềm nhỏ trở lại, nhìn qua so với lúc cương quả là đáng yêu hơn rất nhiều. Tô Tử Duyệt lấy ngón tay chỉ sờ sờ mềm nhũn tiểu gậy thịt, cười nói- Xem vật nhỏ này, thật đáng yêu- Nói xong, lại ý xấu bóp mạnh 1 chút.

__ Ngô ân...- Mẫn Mặc hít sâu 1 hơi, rồi mới ngẩng đầu, thở dài- Ân... xem nó 1 hồi cường ... ân... làm sao thu thập người.

__ Người nói như thế, ta có 1 loại xúc động muốn nó vĩnh viễn ko thể cường nổi... a...- Tô Tử Duyệt đột nhiên bị nhéo 2 lau phần hồng ở trước ngực Mẫn Mặc, nhẹn ko được thất thanh hét lớn. Nàng ko dám nói bảy kích thích Mẫn Mặc nữa, ngoan ngoãn dùng đầu lưỡi đem vẩy dương vật đưa vào tro miệng.

Ở sau khi gậy thịt Mẫn Mặc đủ cường, hắn đem gậy thịt rút đi ra. Mẫn Mặc xoay người đem Tô Tử Duyệt áp xuống giường, 1 bên liếm lỗ tai của nàng 1 bên nói- Người vừa rồi nói cái gì nhỉ? Xem ta làm sao thu thập người...- Nói xong hắn liền nhẹ nhàng cắn 1 chút vành tai của nàng.

Tô Tử Duyệt từ nhỏ rất sợ nhột, vậy tê dại cảm giác liền theo bên tai đi đến nội tâm của nàng . Nhưng miệng nàng lại như trước ko ngoan ngoãn liền nói- Ân... người thật đúng là... vong ân phụ nghĩa, cũng ko nhớ a... là ai giúp người cương, ân? Người đúng là... qua sông đoạn cầu a...

Mẫn Mặc sau khi cúi đầu cười to 2 tiếng nói- Ta đây xem quên mất, phiền người nhắc nhở ta nhỉ?- Mẫn Mặc nói xong, làm cho Tô Tử Duyệt nằm ở trên giường, hắn tắc nâng lên 1 chân của Tô Tử Duyệt, rồi mới mãnh lực động thân, trực tiếp theo hậu phương Tô Tử Duyệt đem nàng xỏ xuyên qua.

Cơ thể Tô Tử Duyệt là lần đầu tiên nếm thử loại tư thế này, đùi bị nâng cao lên, vẩy phần huyết khó hạ liền như thể bại lộ ở tro ko khí, điều này làm cho nàng ko khỏi sinh ra mấy phần ngượng ngùng. Nàng thở gấp nói- Ân... buông chân của ta... ân... a...

__ Vì cái gì, ân? Chân của người ko phải rất đẹp sao? Có cái gì ko đúng ... ân...- Mẫn Mặc vừa nói, 1 bên nhanh chóng di chuyển cơ thể, ở tro cơ thể Tô Tử Duyệt rong ruổi. Theo góc độ này có thể đi vào địa phương bình thường ko đụng được tới, bên tro tiểu huyết ấm áp rất gấp trí, nếu ko phải vừa mới bắn qua 1 lần, hắn hiện tại chỉ sợ sẽ bắn ra. Tiểu huyết này ko phải là vừa mới bị nhiều dây khuếch trương như vậy, giờ lại gấp như trinh nữ.

__ A... đừng, đừng đụng nơi đó... rất lạ... ngô... a... đừng...- Gậy thịt Mẫn Mặc ko biết đụng đến nơi nào tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt đột nhiên hét nhỏ.

__ Ân... bình thường... rất khó đụng đến nơi đây đi? Thích ko, ân?- Mẫn Mặc nói xong, càng thêm ra sức hướng về nơi đó ra sức va chạm.

_ Ai thèm, thèm thích... a... mau dừng lại... ko được... như vậy quá nhanh... sẽ, sẽ... ân... muốn ra ... a... Mẫn Mặc, ta muốn, muốn... ra...- Đôi tay Tô Tử Duyệt siết chặt mền cổ trên giường, thân thể đã bắt đầu buộc chặt.

_ Ân... ta hiện tại ko với tay tới, chính người tự chơi bộ ngực của người cho ta xem- Mẫn Mặc vừa nói vừa ngậm ở vành tai Tô Tử Duyệt, dùng đầu lưỡi ko ngừng mà liếm mát.

_ Ko... ko cần...- Tô Tử Duyệt gian nan lắc đầu.

Mẫn Mặc uy hiếp lại hướng về chỗ mẫn cảm mới thăm dò ra được dùng sức đung, biến Tô Tử Duyệt liên tục cầu xin tha thứ. Mẫn Mặc thế này mới nói- Chơi ko hả, ân? Hay là người muốn ta thay người chơi?

_ Ta chơi... Ta làm... ngô... người nhẹ chút... a...- Tô Tử Duyệt nói xong liền đem tay đặt tượng trưng lên ngực.

Liền nghe Mẫn Mặc nói thêm- Người tính làm gì? Lấy ngón tay chỉ vân vê 2 cái núm vú, hung hăng vuốt ve nó.

126. Chương 126: Ma Vương Phải Cố Gắng (hạ)

Tô Tử Duyệt dựa theo Mẫn Mặc nói, vươn 2 căn ngón tay, kẹp lấy nụ hoa đã muốn đứng thẳng ở tro ko khí của mình, rồi mới hơi dùng 1 chút lực, liền cảm thấy 1 cổ điện lưu thuận trước ngực kéo dài đến dưới thân. Nàng nhịn ko được cao giọng hét- Ta... a... ko, ko được chạm... đừng chơi đùa nó như thế... ngô...

_ Người nói ko được chạm, ta chỉ có thể gọi là đó vật nhỏ giúp người ... ha ha...- Mẫn Mặc tiếng nói vừa dứt, là đó dây vốn đã tán đi liền lại 1 lần tụ tập lại. Có 2 căn dây cuốn lấy 2 tiêu như Tô Tử Duyệt, dùng đỉnh bát làm nhũ thủ của nàng. Cũng có mấy căn thân dây lớn, tắc buộc đến hạ thể của nàng, bát làm chỗ tiểu hạch dưới thân nàng.

_ A... dừng... a... Mẫn Mặc... a... dừng...- Vậy mãnh liệt khoái cảm liền như hồng thủy thổi quét toàn thân Tô Tử Duyệt, nhưng là đó dây vẫn như cũ ko có đình chỉ 1 giây, ngược lại càng thêm ra sức đùa bỡn mấy chỗ mẫn cảm trên thân nàng. Thậm chí có 1 sợi dây chen chúc đến thân sau của nàng, ý đồ tiến vào hậu huyệt của nàng.

Mẫn Mặc nghe được Tô Tử Duyệt gọi tên của hân, gậy thịt dưới thân lại vừa cứng thêm mấy phần, hân khàn khàn tiếng nói- Gọi ta... ân... ta muốn nghe người gọi tên của ta...

_ Mẫn Mặc... ân... a... Mẫn Mặc...- Bàn tay Tô Tử Duyệt giơ lên, kéo cổ Mẫn Mặc xuống. Mẫn Mặc tựa đầu tiến đến bên miệng Tô Tử Duyệt, há miệng ngậm môi của nàng. Tô Tử Duyệt vươn đầu lưỡi, có chút khấn cấp muốn tiến vào tro miệng Mẫn Mặc- Mẫn Mặc... ân... hôn ta...

Mẫn Mặc lại như là cố ý đậu nàng, há miệng ngậm ở đầu lưỡi của nàng, lại rất nhanh buông ra. Hân khoe môi mỉm cười nói- Xin ta...

_ Người... lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn... a...- Tô Tử Duyệt còn chưa nói xong liền cảm thấy dưới thân vậy căn gậy thịt cực nóng càng thêm mãnh liệt va chạm- Ta mắc gì... a... xin người... ân...

_ Ko xin sao, ân?- Mẫn Mặc dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm môi Tô Tử Duyệt, lại ở thời điểm nàng tính há miệng muốn ngậm đầu lưỡi của mình linh hoạt tránh đi.

Tô Tử Duyệt há mồm ngậm vài lần đều hụt, liền nổi khí. Nàng đẩy Mẫn Mặc ra, Mẫn Mặc hơi sững sốt, cho rằng Tô Tử Duyệt tức giận. Ngay tại hân tự hỏi phải làm sao lừa Tô Tử Duyệt thời điểm, Tô Tử Duyệt đã đem hân lật người lại. Mẫn Mặc chỉ sững sốt vài giây, liền nhịn ko được cười nói- Phu nhân hôm nay muốn chơi kiểu gì đây?

Tô Tử Duyệt chớp đôi mắt nói- Ta muốn chơi cũng phải nhờ Ma vương đại nhân ngài phối hợp mới được.

_ Người cứ chơi của người ta sẽ nằm bất động- Mẫn Mặc lúc này có vẻ tâm tình tốt lắm, tràn đầy chờ mong đối Tô Tử Duyệt nói.

Tô Tử Duyệt hướng Mẫn Mặc ngọt ngào cười, khiến Mẫn Mặc nhìn cơ hồ thất thần. Chợt nghe Tô Tử Duyệt đổi là đó đây phát phát tay nói- Trói lại cho ta, trói chắc 1 chút- Tô Tử Duyệt tiếng nói vừa dứt, là đó đây thực sự đã đem tay chân Mẫn Mặc trói thật chắc.

Mẫn Mặc nhất thời mặt liền tái đi, cười gượng vài tiếng nói- Ta còn thật ko biết nguyên lai phu nhân thích kiểu này- Kỳ thật nếu Mẫn Mặc dùng sức tránh thoát, là đó đây làm sao vây được hần? Chỉ là thực vật chính mình dường như vậy nhiều năm, hần thật sự ko đành lòng phá hư.

Tô Tử Duyệt ghé vào trên thân Mẫn Mặc, lấy tay kháp vuốt cầm của hần rồi mới cúi đầu hôn ở môi của hần. Giống như là muốn trả thù hần lúc này ko cho chính mình, Tô Tử Duyệt dùng sức cắn cánh môi của hần, câu đầu lưỡi của hần cùng chính mình dây dưa cùng 1 chỗ, lẫn nhau vuốt phẳng . Đợi cho Tô Tử Duyệt vừa lỏng rời khỏi môi của hần thời điểm, cánh môi Mẫn Mặc đã muốn hơi chút sưng đỏ. Tô Tử Duyệt nhìn môi hần có chút sung huyết, vừa lòng gật gật đầu.

Tô Tử Duyệt lại thuận vuốt cầm của hần, 1 đường cắn chỗ xương quai xanh của hần, để lại liên tiếp vết hôn. Lúc này, Mẫn Mặc hô hấp càng phát ra ồ ồ, hần nhin ko được từ dưới nâng khỏi cái mông, làm cho gậy thịt đang sưng của mình ma sát đùi Tô Tử Duyệt. Rồi mới thúc giục- Nhanh chóng chút... phía dưới đều muốn căng bạo ... ân...

Tô Tử Duyệt đắc ý khẽ run lông mi, nói- Người xin ta đi, ta liền cho người- Nói xong tay nàng mò xuống phần dưới, cầm tiểu vận mệnh của Mẫn Mặc. Nàng lấy tay thuần thực vuốt ve, chính là ko muốn cho hần được thoải mái.

_ Người tiểu yêu tinh này, ân... làm việc ko bao giờ để ý hậu quả... a... để xem chút nữa người làm sao cầu ta? Cẩn thận ta 1 hồi thu thập người... ngô...- Mẫn Mặc 1 bên vừa thô thổ, vừa nói.

Tô Tử Duyệt đối Mẫn Mặc vẫn là có mấy phần kiêng kị, nàng vội vàng nói- Người đúng là thứ keo kiệt, vừa mới nói hảo theo ta đùa mà.

_ Người...- Mẫn Mặc nổi khí cơ hồ ko nói ra lời.

_ Uống công người là Ma vương, nói ko giữ lời. Ko vui gì hết, ta ko chơi nữa- Tô Tử Duyệt nói xong, làm bộ từ trên thân Mẫn Mặc đứng lên.

Mẫn Mặc vội vàng ngăn lại nói- Đứng, hiếm khi có dịp chơi được kiểu này, sao có thể ko cho phu nhân tận hưởng?- Mẫn Mặc sau khi dừng 1 chút, ko được tự nhiên nói- Cầu người ...

_ Cầu ta cái gì?- Tô Tử Duyệt thừa cơ hỏi.

_ Cầu người thương ta...- Mẫn Mặc nói xong, liền cảm thấy 2 má như là có đoàn hỏa đang thiêu, hần cuộc đời này là lần đầu có được bộ mặt ngốc như thế. Bất quá đối phương là lão bà của mình, cũng ko sao cả.

Tô Tử Duyệt cười tủm tỉm cười trên bụng Mẫn Mặc, nói- Người đúng là tiểu yêu tinh, nếu đã cầu xin như thế, đành cho người vậy : Nói nàng liền đỡ gậy thịt thô to có chút khùng bố của Mẫn Mặc, thật cẩn thận nâng lên. Bởi vì là ngồi, cho nên vậy gậy thịt thâm trầm cắm vào tro tiểu huyết của nàng, thẳng đụng đến tử cung- Trời ơi... hảo sâu... a... người dừng động... ngô... còn chưa được... a... a... a, ai cho phép người tự tiện... a... người muốn giết chết ta ... ta ko chơi nữa... a...

Tô Tử Duyệt mới nuốt vào gậy thịt Mẫn Mặc, hần liền khẩn cấp từ dưới đỉnh lên. Mỗi 1 hạ đều ko lưu tình chút nào dùng sức đụng tiến chỗ sâu tro tử cung Tô Tử Duyệt, tựa hồ chỉ có như vậy mới có thể vãn hồi sĩ diện chính mình vừa mới vứt bỏ- Ân... người ko phải rất muốn chơi sao? A... Sao giờ lại hội cầu xin tha thứ?- Mẫn Mặc 1 bên ko ngừng đỉnh Tô Tử Duyệt, 1 bên nói.

_ A... ai nói ta... ngô... cầu xin tha thứ ... ta mắc gì phải sợ người? Ân...- Tô Tử Duyệt ko chịu thua nói, rồi cũng bắt đầu đón ý nói đùa Mẫn Mặc làm động tác blowjob gậy thịt của hần. Nàng còn cố ý dùng sức kẹp lấy căn gậy thịt tro thân thể vậy, rất có ý tứ phải xoắn đoạn nó.

Tô Tử Duyệt kẹp Mẫn Mặc da đầu 1 ma, nếu ko phải vừa mới bắn qua 1 lần, giờ phút này sợ là đã sớm bắn tới bờ. Hần cắn chặt răng, càng thêm ra sức va chạm, 1 bên nói- Không hổ là nữ nhân của Mẫn Mặc ta...

có cốt khí, ân? Ngô... hôm nay ko ép người xin khoan dung là ko được rồi...

_ A... đời nào... nơi đó ko có... ngô... người cứ mơ...- Tô Tử Duyệt thân thủ kháp 1 hạt đậu nhỏ ở trước ngực Mẫn Mặc, dùng sức kháp, nói- Người ko phải nói... a... muốn chơi như thế sao?

_ A : Mẫn Mặc bị nàng kháp nhin ko được cao giọng hét ra, oán hận nói- Xem ta hôm nay thế nào đùa chết người... ân...

127. Chương 127: Kiều Mặc Nhiên Tới Chơi

Mẫn Mặc tiếng gầm làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy càng thêm hưng phấn, nhưng bất quá Mẫn Mặc va chạm rất mãnh liệt. Chỉ 1 hồi công phu nàng liền cảm thấy dưới thân căng thẳng, liền muốn tiết ra. Tô Tử Duyệt ko cam lòng cứ như vậy để cho Mẫn Mặc thực hiện được, thế là yêu kiều rên rỉ- Ân... Mẫn Mặc... ngô... ta muốn ra... chúng ta cùng nhau ra... a...

Mẫn Mặc hít sâu 1 hơi, trầm thanh nói- Ân... làm sao có việc tốt như thế?

_ A... Mẫn Mặc... ngô... ông xã ... a... bắn cho ta... ta muốn giúp người sinh đứa nhỏ... ngô... cho ta đi... đem tinh dịch, người... ân... đều bắn cho ta... ông xã ...- Tô Tử Duyệt tiếp tục nói.

_ Người đúng là yêu tinh... ngô...” Tô Tử Duyệt từng ngậm 1 rên “Ông xã”, làm Mẫn Mặc tro lòng nóng lên, hần nhìn thấy đóa hoa kỳ dị trước ngực Tô Tử Duyệt ko biết từ khi nào xuất hiện, ra sức hướng về phía trước đỉnh vài cái. Hần thô to gây thít thẳng cắm vào chỗ sâu nhất tro tử cung Tô Tử Duyệt. Rồi mới dùng sức co rúm nhanh vài cái, cuối cùng đem vậy nóng bỏng tinh dịch chiếu vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt.

_ A... ta... ta...- Tô Tử Duyệt ở trên thân Mẫn Mặc ko ngừng run, 1 luồng nhiệt lưu theo tro cơ thể phun tuôn mà ra, thẳng kiêu ở trên cực đại quy đầu của Mẫn Mặc, đồng thời dưới thân tiểu huyết gắt gao cuốn lấy căn cây gây của Mẫn Mặc. Mẫn Mặc lại tiếp tục hướng về phía trước đảo vài cái kéo dài khoái cảm bản tính của mình, thế này mới chịu từ bỏ. Tô Tử Duyệt tiết qua xong nằm yếu đuối ở trước ngực Mẫn Mặc, đè lại 2 nơi mẫn cảm của hắn, mị nhãn như tơ nói- Người vừa rồi ko phải muốn chơi chết ta sao, sao lại tiết nhanh như vậy, ân? Ma Vương đại nhân...

Là đó đây vào lúc này đều ngoan ngoãn tán đi, Mẫn Mặc lấy tay dịu dàng vuốt ve tấm lưng trần đầy mồ hôi của Tô Tử Duyệt nói- Còn ko phải do người luôn miệng rên rỉ xin ta bắn- Nói xong đôi tay của hắn liền mò đến cái mông ướt mà của Tô Tử Duyệt, nhẹ nhàng mà nhéo.

_ Ta kêu người bắn người liền bắn, lúc ta kêu người nhẹ chút sao người lại ko nhẹ hả?- Tô Tử Duyệt ko thuận theo ko ngừng nói.

_ Kiểu vừa kẹp chặt vừa rên rỉ van xin, có mấy nam nhân nhẫn nại được?- Mẫn Mặc nói xong phát mông của nàng, xoay người đem nàng đặt ở dưới thân, nói- Lần này người gọi phá thiên cũng ko có người quản người.

Tô Tử Duyệt tính từ chối tượng trưng 1 chút, mắng vài câu “Biến thái, lưu manh” cũng liền mặc kệ hắn. Lúc này Mẫn Mặc xuống tay rất nặng, ko 1 hồi công phu trên thân Tô Tử Duyệt liền để lại rất nhiều dấu vết. Ko bao lâu Tô Tử Duyệt liền ko cốt khí thỉnh cầu dừng, nhưng Mẫn Mặc cũng ko thủ hạ lưu tình. Luôn làm Tô Tử Duyệt tiết thêm vài lần, thế này mới chịu từ bỏ. Tô Tử Duyệt hôn mê rồi tỉnh tỉnh rồi lại xỉu, cuối cùng mới mơ mơ màng màng tại tro lòng Mẫn Mặc ngủ qua. Liên tục mấy ngày, Tô Tử Duyệt đều ko có đảm lượng đi trêu chọc Ma vương Mẫn Mặc có thể khai hỏa bất cứ lúc nào.

Tới 1 ngày, Tô Tử Duyệt đang cùng tiểu hồ ly chăm sóc mấy đứa nhỏ ở bên ngoài diên náo, liền thấy Kiều Mặc Nhiên cùng báo đen từ xa đi tới. Tô Tử Duyệt cao hứng nghênh đón, hỏi- Thân mình đã tốt chưa? Đổng được đó dùng tốt chứ- Nói xong nàng liền đậu đậu tiểu báo con tro ngực Kiều Mặc Nhiên, khoa tay nói- Nhìn đứa nhỏ này thật là đẹp mắt, quả thực cùng báo đen giống như đực.

Trên mây báo đen 1 cái gân xanh nhện ko được nhảy ra, nữ nhân này cũng biết nói chuyện ma quỷ (vớ vẩn), nàng liền hình thái lúc nhỏ của mình còn chưa bao giờ gặp qua, nhưng lại phán như đúng rồi. Nhưng Kiều Mặc Nhiên cũng ko có chú ý tới chuyện đó, vui vẻ đáp- Đúng vậy, ta cũng hiểu được tại sao, nhưng hẳn ta lại nói ko giống.

Tiểu báo con tro lòng Kiều Mặc Nhiên vươn phần nộn non mềm đầu lưỡi liếm ngón tay tới Tô Tử Duyệt, lúc này mấy đứa nhỏ nhà Tô Tử Duyệt cũng đều tò mò vây quanh xem, muốn nhìn 1 chút tiểu báo con. Mà tiểu báo con lại sợ hãi hướng tro ngực Kiều Mặc Nhiên né tránh, báo đen chỉ có thể tiếc rên sất ko thành thép trừng tiểu báo con.

Lúc này, chợt nghe Kiều Mặc Nhiên nói- Chúng ta lần này tới tìm người là có chút việc đứng đắn.

Tô Tử Duyệt nhìn tiểu hồ ly, rồi mới ý bảo hẳn đem bọn nhỏ đi ra ngoài. Tiểu hồ ly chớp 1 đôi kim sắc con người, tự hồi tro giấy lát, liền đem mấy đứa nhỏ mang đi.

Cấp bọn nhỏ đi xong, Kiều Mặc Nhiên thế này mới nói- Ta cùng Tiểu Hắc sau khi suy nghĩ rất lâu quyết định vẫn là đem cái vị trí sơn động kia nói cho người, chúng ta là nói cho người, không phải nói với ma Vương đại nhân, cho nên Tiểu Hắc cũng xem như ko vi phạm lời hứa lúc trước.

Tô Tử Duyệt sai biệt nhìn thoáng qua báo đen, hỏi- Người luôn ko nhắc tới việc này, sao hôm nay đột nhiên chạy tới cùng ta nói? Người đừng nói với ta là mỹ nhân kế dùng hiệu quả.

Báo đen có chút ko được tự nhiên sờ sờ mũi, rồi mới ý bảo Kiều Mặc Nhiên nói chuyện. Tô Tử Duyệt bĩu môi, cũng ko cùng hẳn so đo, chợt nghe Kiều Mặc Nhiên nói- Tiểu Hắc nói, phải có sự tình ko tốt xảy ra, nó có thể giúp được với Ma vương đại nhân.

Tô Tử Duyệt lập tức đánh gãy, khí thế bức nhân nói- Vậy thần bí sức lực làm sao mới có thể giúp được hẳn? Lão ba Mẫn Mặc kết cục người nhất rõ ràng phải ko? Người nay đột nhiên xuất hiện ở tro này, ta thật sự... ko dám tin nhiệm người.

Lúc này báo đen mới chung quy mở miệng nói- Bộ tộc báo đen ta nhiều thế hệ nguyện trung thành Ma vương, tuy rằng nay ta đã xuất ngũ, nhưng nhi tử ta tương lai cũng sẽ nguyện trung thành Ma vương, cho dù người là Vương hậu cũng ko thể đem pha sự chân thành của bộ tộc báo đen. Dem thần bí sức lực kia nói cho người, còn làm sao sử dụng là vấn đề của người cùng Mẫn Mặc. Ta nói ra, là vì lo lắng địch nhân chiếm tiên cơ.

Kiều Mặc Nhiên thấy 2 người bọn họ muốn ồn lên, đang do dự làm sao khuyên can, chỉ thấy Tô Tử Duyệt thở dài nhẹ nhõm 1 hơi nói- Nghe người nói như thế ta an tâm, nay thế cục ra sao người cũng rõ ràng, ta đã muốn thảo mộc giai bình. Mặc kệ ra sao, vẫn là đa tạ người nói cho ta chuyện này- Nói xong, nàng lại nhìn tiểu báo con như mèo con tro lòng Kiều Mặc Nhiên, nói- Nhi tử người... ta có thể đặc xá cho nó, ko cần đi phục dịch.

Kiều Mặc Nhiên gương mặt sáng ngời, vừa muốn nói tạ ơn, chợt nghe báo đen tức giận cự tuyệt nói- Bậy bạ, nhi tử ta thế nào dùng như thế? Nó hội trở thành đầu lĩnh tro giới báo đen tiếp theo, người cứ chờ đi!- Nếu ko phải ngại thân phận Tô Tử Duyệt, giờ phút này báo đen đã sớm nổi bão. Kiều Mặc Nhiên đáng thương hề hề nhìn báo đen 1 cái, cảm thấy có bao nhiêu tiếc nuối. Tô Tử Duyệt hướng Kiều Mặc Nhiên chớp chớp đôi mắt, vẻ mặt giống như là đang nói: Có ta ở đây, đừng lo lắng. Kiều Mặc Nhiên thế này mới đem 1 lòng thả xuống dưới.

_ Tiểu Hắc nói địa phương chúng ta muốn đi có chút xa, hẳn... ko có biện pháp phụ trọng 2 người, cho nên người...- Kiều Mặc Nhiên ập a ập ứng nói tới đây, ko khỏi đỏ mặt, cúi đầu.

Tô Tử Duyệt sau khi trầm suy nghĩ tro giấy lát quyết định đi tìm Thường Hoan, tuy rằng so với Thường Hoan bộ tộc báo đen càng thêm đáng giá tín nhiệm, nhưng báo đen là nghe lệnh Mẫn Mặc, Tô Tử Duyệt lo lắng nếu Mẫn Mặc tạo áp lực, báo đen hội đem địa điểm nói với hẳn. Kỳ thật, Tô Tử Duyệt tro lòng còn là có chút mâu thuẫn loại sức lực thần bí này, nàng ko hy vọng Mẫn Mặc trở nên tàn nhẫn tựa như lão ba hẳn. Còn nữa, Thường Hoan ko nói được, cho dù tương lai xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, cũng ko cần lo lắng bí mật này sẽ bị tiết lộ.

128. Chương 128: Hang Động (thượng)

Tô Tử Duyệt cùng 1 nhà Kiều Mặc Nhiên đầu tiên là đến chỗ ở của đám người Thường Hoan, 4 người bọn hắn đã dựa theo Tô Tử Duyệt hy vọng đem phòng ở dồn thành 1 chỗ. Mấy người bọn hắn thấy Tô Tử Duyệt đến bộ dáng đều có vẻ rất cao hứng, Tô Tử Duyệt cấp bọn hắn tóm gọn lại tình hình gần đây, để cho bọn hắn yên tâm. Thấy Tô Tử Duyệt đến, Tổ Diệp liền thu xếp muốn đi làm chút thức ăn thiết đãi Kiều Mặc Nhiên cùng báo đen.

Tô Tử Duyệt vội vàng ngăn cản hắn, nói- Người khoan làm đã, chúng ta còn có chút sự tình cần làm, ta tới là muốn tìm Thường Hoan. Ta tính phiên toái hắn chỗ ta đi tới 1 nơi khác.

Tổ Diệp nghe vậy, có chút sinh ra cảm giác chỉ nghe người mới cười, ko nghe người cũ khóc. Bạch Khổng Tước 1 bên híp mắt cao thấp đánh giá Tô Tử Duyệt sau 1 lúc lâu, cuối cùng theo tro mũi bài trừ 1 tiếng “Hừ” đến, cái gì cũng ko thềm nói nữa. Nhưng thật ra Đầu sói lại tức giận nói- Người là muốn đi tới địa phương nào, còn thể nào cũng phải chỉ định hắn? Người thử nói xem, có cái địa phương nào mà gia ko đi được?

_ Với tính khí hay nổi nóng của người thì đi ko được!- Tô Tử Duyệt vừa chui 1 quyền vào bộ ngực rắn chắc của Đầu sói, vừa nói.

Đầu sói liền chỉ Tổ Diệp, tiếp theo nói- Vậy tính tình của hắn sao lại ko được đi?

_ Tính tình của hắn là ko thành vấn đề, nhưng...- Tô Tử Duyệt đang áp úng biên soạn lý do, chợt nghe Tổ Diệp nhẹ giọng nói- Quên đi, Tiểu Duyệt quyết định như thế nhất định có lý do của nàng, chúng ta ko cần hỏi lại- Nói xong, hắn nhẹ nhàng rũ hạ mi, vậy dài dài lông mi ở trên mặt tạo ra 1 tiểu khối bóng râm.

_ Ta...- Tô Tử Duyệt thấy Tổ Diệp mất hứng, nội tâm lại lo lắng, càng gấp lại càng ko biết nên làm sao giải thích.

_ Nhân mã là do ta chỉ định, hắn theo ta là làm nhiệm vụ. Là vậy đó, các người còn vấn đề gì ko?- Khiến Tô Tử Duyệt ko ngờ tới nhất, vẫn luôn lặng yên báo đen vào lúc này lại mở miệng. Nghe ông nói như vậy, Tô Tử Duyệt đối ông nhất thời sinh ra rất nhiều hảo cảm.

Thân phận báo đen toàn bộ ma quỷ đều hiểu rõ, thấy ông nói như vậy, bọn hắn cũng ko còn biết nói gì. Đầu sói nâng cằm,捏 lại đôi mắt đánh giá báo đen rất lâu, mang chút ý tứ hàm xúc uy hiếp hướng hắn lộ ra 2 cái răng nanh.

Tô Tử Duyệt mang Thường Hoan bắt đầu đi, liền thấy tiểu báo con tro lòng Kiều Mặc Nhiên, nàng suy nghĩ 1 chút nói- Đi loại địa phương đó tổng ôm nó theo cũng ko tốt lắm, ko bằng để cho bọn hắn giúp người trông đứa nhỏ 1 chút? Chờ thời điểm chúng ta trở về rồi mang tiếp.

Kiều Mặc Nhiên suy nghĩ cảm thấy cũng đúng, tình huống tệ nhất là dọc theo đường đi xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đứa nhỏ tốt xấu cũng ko xảy ra chuyện gì. Nàng gật gật đầu, rồi mới đem Meomeo giao cho Bạch Khổng Tước đứng gần mình nhất, có ngàn ân vạn cảm tạ dặn dò. Bạch Khổng Tước ôm mềm mại tiểu báo con, biểu tình trên mặt nhất thời nhu hòa rất nhiều.

Tiểu báo con thấy lão ba lão mẹ đem nó ném ở lại tro này rồi tính bỏ đi, liền muốn đuổi theo, miệng nhỏ bé nó chỉ có thể phát ra tiếng kêu the thé như mèo con. Đầu sói nghe xong nhin ko được nhăn mi đối báo đen nói- Người xác định đứa này là nhi tử của người?

Báo đen nghe xong nháy mắt xù lông, kén khởi nắm đấm liền hướng vào người Đầu sói. 1 bên nói- Ba người năm đó cũng là 1 hán tử, sao lại sinh ra đứa nhi tử yếu kém như người? Thật sự là đáng đánh đòn. Luận vai vế người còn phải gọi ta là thúc thúc, ai cho người tại đây loạn phe?

Đầu sói cũng ko phải ngồi ko, hắn giơ nắm đấm liền cùng ông xoay đánh vào 1 chỗ, 1 bên đánh 1 bên ồn ào- Gia chỉ là mở miệng hỏi chơi, lão sao lại 1 chút hài hước cảm cũng ko có.

1 bên mọi người ba chân bốn cẳng đem 2 người này kéo ra, Tô Tử Duyệt thật ko thể nào khuyên nổi báo đen. Cuối cùng vẫn là Thường Hoan bằng vào thân thể cường tráng đem báo đen lôi kéo ra khỏi phòng, như vậy 4 người mới lại khởi hành đi.

Dọc theo đường đi Tô Tử Duyệt cùng Kiều Mặc Nhiên đều là cười tại trên thân lão công, cho nên cũng ko thấy mệt, hữu thuyết hữu tiểu như là đi bộ đường xa vui vẻ. Báo đen là người ko thích nói chuyện, Thường Hoan lại càng ko thể nói được, cho nên 2 người đều tận chức tận trách gánh vác sứ mệnh phương tiện giao thông.

Thường Hoan cùng báo đen tốc độ rất nhanh, bọn hắn sáng sớm xuất phát, thời gian giữa trưa đã xuyên qua 1 cánh rừng lớn, đến 1 tòa núi mà Tô Tử Duyệt chưa bao giờ thấy qua trước đó. Tô Tử Duyệt đoán nơi này ở rất xa nơi bọn hắn quản lý, chung quanh im lặng giống như là 1 cái cạm bẫy thật lớn đang đợi con mồi đến. Tô Tử Duyệt ko khỏi đánh cái rùng mình, rồi mới theo phía sau ôm chặt thắt lưng Thường Hoan. Kiều Mặc Nhiên tựa hồ cũng có ý tưởng đồng dạng, trên mặt nàng tươi cười cũng ko còn, ôm cổ báo đen run ko ngừng.

— Sơn động đó ngay tại trên núi, chúng ta phải leo lên- Báo đen nói xong, hiện ra nhân hình, dẫn đầu đi lên.

Bọn họ đường này giờ đi qua đều là bằng phẳng, cho nên đối với Thường Hoan cũng ko có sức. Nhưng hôm nay phải leo núi, vó ngựa của hắn liền có vẻ phải dốc hết sức. Tô Tử Duyệt nhảy xuống lưng Thường Hoan, kéo tay hắn chậm rãi tiêu sái, càng ko ngừng nhắc nhở hắn cẩn thận. Lúc này Tô Tử Duyệt tro lòng có chút hối hận, nàng rất lo lắng Thường Hoan đi ko quen đường núi hội té xuống. Nếu gọi Tổ Diệp hoặc là Bạch Khổng Tước, liền so với hiện tại dễ dàng hơn nhiều. Nàng lo lắng ngẩng đầu nhìn Thường Hoan 1 chút, chỉ thấy Thường Hoan cười lắc lắc đầu tỏ vẻ chính mình ko có việc gì. Tô Tử Duyệt tro lòng đau xót, nắm chặt tay hắn càng gấp.

Cũng may bọn họ cũng ko có đi quá cao, liền thấy báo đen chỉ phía trước, nói- Là ở chỗ này- Ngọn núi này cũng ko quá dốc đứng, chỉ có che kín kỳ quái đại thụ cùng bụi cây. Tô Tử Duyệt mờ mịt nhìn về phía phương hướng báo đen chỉ, chỉ thấy phía trước là 1 ít bụi cây bình thường, phía sau bụi cây mơ hồ có thể nhìn thấy vách núi, cũng ko thể nhìn ra cửa sơn động. Báo đen lại tiếp tục nói- Lộ trình còn lại chỉ có Ma đô vương mới có thể đi tiếp, chúng ta thực sự ko được cho phép. Người đừng lo lắng, sẽ liền rõ ràng là 1 số hồi việc.

Nghe báo đen nói xong, Tô Tử Duyệt liền cảm giác được cơ bắp trên thân Thường Hoan nháy mắt liền căng thẳng. Nàng biết hắn là lo lắng ình, nàng cùng Thường Hoan trao đổi 1 cái ánh nhìn, rồi mới trấn an vỗ vỗ cánh tay của hắn, nói- Người tại đây chờ ta, ta đi xem tình huống.

Thường Hoan nhìn Tô Tử Duyệt, lại chớp đôi mắt nhìn về phía báo đen, do dự tro giây lát thế này mới ko tình nguyện gật gật đầu. Tô Tử Duyệt nhìn Thường Hoan 1 chút cái, rồi đem ánh mắt lạc đến trên thân Kiều Mặc Nhiên, cuối cùng lại nhìn tới trên thân Thường Hoan. Thường Hoan hiểu ý nheo lại đôi mắt, tỏ vẻ rõ ràng. Tô Tử Duyệt đây là ở ý bảo Thường Hoan nếu chính mình có việc, trước xuống tay với Kiều Mặc Nhiên. Mà báo đen giống như hoàn toàn ko nhận thấy được 1 loạt động tác này của Tô Tử Duyệt, vẫn đứng ở nơi đó đợi. Kiều Mặc Nhiên là cái vô tâm, chỉ ngoan ngoãn dặn Tô Tử Duyệt cẩn thận.

Tô Tử Duyệt nhắc chân đang muốn đi về phía trước, bỗng nhiên nhớ tới việc gì đó quay đầu lại nói- Dọc đường chúng ta đi có người đi theo ko?

— Ta ko có phát hiện ra gì- Báo đen nói xong lại quay đầu hỏi Thường Hoan nói- Còn người?- Thấy Thường Hoan cũng lắc đầu hắn liền đối với Tô Tử Duyệt nói- 2 người chúng ta đều ko có phát hiện, vậy hắn chính là ko có. Nếu có, thì thực lực của hắn so với chúng ta thực sự cao siêu hơn rất nhiều...- Nói tới đây, báo đen ko có nói tiếp.

— Thường Hoan, 1 hồi vạn nhất có cái gì ngoài ý muốn, người đừng do dự, lập tức trở về tìm Mặc Mặc biết chưa?- Tô Tử Duyệt nói xong, lại đối Kiều Mặc Nhiên nói- Vợ chồng các người theo giúp ta mạo hiểm như vậy, ta nội tâm thật sự là băn khoăn. Chỉ mong hết thảy đều thuận lợi- Nói xong, Tô Tử Duyệt liền bước nhanh tới phương hướng mà báo đen chỉ.

129. Chương 129: Hang Động (trung)

Tô Tử Duyệt đi đến vị trí mà báo đen chỉ cho nàng, đứng sát xem, vẫn như trước nhìn ko ra ẩn tình gì. Nàng quay đầu nhìn phía báo đen, ngược hòng kêu- Là nơi ta đang đứng hiện tại sao?- Rồi mới thấy báo đen xa xa gật gật đầu. Tô Tử Duyệt ko khỏi càng thêm nghi hoặc, chẳng lẽ phải là huyết thống Ma vương mới có thể vào được sao?

Tô Tử Duyệt 1 bên nghĩ, 1 bên thân thủ ở trên vách đá sờ soạng. Đúng lúc này, Tô Tử Duyệt phát hiện chính mình chỉ cần hơi dùng 1 chút lực là có thể đẩy mạnh được. Nàng ko ngừng đẩy mạnh tới phía trước, liền phát hiện gần nửa cánh tay của mình đã muốn ở tro động. Nàng sau khi phát hiện bí mật này, vội vàng quay đầu hô- Ta tìm được rồi, ta là phải từ nơi này chui vào sao : Tô Tử Duyệt nói còn chưa xong, liền hét lên 1 tiếng, tiếp theo cả người đã bị kéo vào tro sơn động. Rõ ràng, nàng là bị 1 cổ sức lực kéo đi.

Xuyên qua vách tường thời điểm, nàng có vài giây chung hít thở ko thông, tiếp theo liền ngã vào cái sơn động tro truyền thuyết kia. Tô Tử Duyệt ngồi ở trên mặt đất mềm to thở dốc, đồng thời đánh giá mọi nơi của sơn động. Phương diện này rất ám, nguồn sáng duy nhất là 1 đoàn quang đoàn tử sắc âm u xa xa. Vậy quang đoàn cách nơi này rất xa, Tô Tử Duyệt ko thể ngờ rằng bên tro sơn động cư nhiên lại lớn như thế.

Ngay tại nàng vỗ cát trên thân chuẩn bị đứng lên thời điểm, 1 thanh âm thương lão mà lại khàn khàn vang lên ở bên cạnh nàng- Ko ngờ rằng lại sớm gặp mặt như thế.

Tô Tử Duyệt hoảng sợ, vội vàng thuận phương hướng thanh âm nhìn lại. Bởi vì tro sơn động quá mờ, tầm nhìn thật sự ko cao, cho nên nàng vừa xem liền chỉ thấy 1 khuôn mặt tái nhợt phiêu nổi giữa ko trung. Tô Tử Duyệt sợ tới mức cả người choáng váng, hét nhỏ 1 tiếng cơ hồ muốn té xỉu. Nhưng lại phát hiện phía dưới người nọ có thân mình, chỉ là khoác 1 chiếc áo choàng hắc sắc, cho nên dung nhập tro bóng đêm nhìn ko ra được. Nàng hít sâu 1 hơi, miễn cưỡng làm cho chính mình trấn định, hỏi- Người là người trông coi sơn động này?

— Ha ha ha...- Người nọ dùng khàn khàn thanh âm của hắc cười, loại âm thanh này làm cho người ta nghe xong rất ko thoải mái. Chỉ nghe hắc nói- Ta nếu trông coi nơi này thì tốt rồi, nhưng bất hạnh thay, ta ko phải- Người này nhìn qua bộ dạng cũng chỉ khoảng ba mươi mấy tuổi, hơn nữa còn lại rất dễ coi, chỉ là thanh âm lại như lão niên hơn bảy mươi mấy tuổi khiến người ta ngại người.

— Người...- Tô Tử Duyệt lúc này tro lòng đã muốn hiện lên 1 tia cảm giác điềm xấu.

— Đúng, ta chính là địch nhân mà Mẫn Mặc đang tìm. Thế nào, ko ngờ rằng chúng ta lại ở chỗ này gặp mặt đi? Nói thực ra, ta cũng có chút ngoài ý muốn- Người nọ nói.

Ý niệm đầu tiên có tro đầu Tô Tử Duyệt lúc ấy chính là báo đen phản bội! Nàng giờ phút này hận cơ hồ muốn tự tay tê nát con báo kia, uống chính mình cho hắc 1 tiểu phụ nhân như hoa như ngọc. Tiếp theo nàng liền bắt đầu lo lắng tình hình bên ngoài, ko biết Thường Hoan có thể đấu lại hắc hay ko? Còn có Mẫn Mặc, chính mình rơi xuống chỗ này đối Mẫn Mặc hiển nhiên ko phải là chuyện tốt. Nàng tựa hồ cấp Mẫn Mặc gặp phải đại phiền toái.

Tô Tử Duyệt ngẩng đầu đánh giá người này, nàng giờ phút này quan tâm nhất vẫn là vấn đề an toàn của mình. Nàng suy nghĩ rồi hỏi- Người sẽ ko giết ta đúng ko?

Người nọ xuy cười 1 tiếng nói- Vấn đề đơn giản như thế cũng đoán sai, thật sự là nha đầu ngốc a.

Người nọ tuy rằng chỉ dùng giọng điệu đùa giỡn, có thể làm cho người ta nghe qua càng thêm ko rét mà run. Tô Tử Duyệt sau khi tự hỏi tro giấy lát liền đáp- Người lưu ta tới cuối cũng là có chút dùng được, ví dụ như Mẫn Mặc đến đây còn có thể uy hiếp được hắc- Tuy rằng làm như vậy có chút đáng xấu hổ, nhưng vì mạng sống Tô Tử Duyệt cũng chỉ còn biết bán Mẫn Mặc. Nghĩ lại cảm thấy có chút thật đáng buồn, toàn bộ người bên cạnh hắc từng người 1 đều đẩy hắc đến đường cùng, nghĩ như vậy Tô Tử Duyệt lại có chút đau lòng. Nhưng nàng cũng yêu mạng sống rất nhiều.

— Uy hiếp đương nhiên là phải uy hiếp, nhưng người cuối cùng cũng phải chết- Người nọ nói xong kháp ở vuốt cằm Tô Tử Duyệt. Tay hắc lạnh lẽo dọa người, móng tay lại dài nhọn. Người nọ đem nàng mang nhập tro lòng, tựa đầu thiếp đến trên vai Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt giờ phút này cả người tóc gáy đều dựng lên, nàng cũng ko dám lộn xộn, cứng ngắc nói- Người, người muốn làm cái gì?- Nói xong liền cảm thấy hắc vươn ẩm ướt hoạt đầu lưỡi, ở trên cổ của nàng qua lại liếm. Vậy ẩm ướt cảm giác khiến nàng thập phần ko thoải mái. Đúng lúc này, nàng bỗng nhiên cảm giác được trên cổ 1 trận đau đớn, nhện ko được hét lên tiếng- Đau...

Vậy đau đớn chỉ có 1 chút liền trôi qua, tiếp theo bên tai liền truyền đến thanh âm người nọ nuốt thời điểm. Hắc đang hút máu của mình! Mồ hôi lạnh thuận trán Tô Tử Duyệt chảy xuống, phía trước đã biết hắc là con dơi, chỉ là ko ngờ rằng vẫn còn hút máu. Nàng run run tiếng nói- Ngài, ngài uống ít 1 chút được ko a? Để cho ta sống lâu 1 hồi đi, ta còn muốn gặp Mẫn Mặc lần cuối...

Người nọ căn bản ko quan tâm Tô Tử Duyệt thỉnh cầu, chỉ lo ừng ực uống, giống như là đói bụng rất lâu vậy. 1 lát sau Tô Tử Duyệt liền cảm thấy chính mình đầu có chút choáng, khẩu có chút khát. Đó đều là bệnh trạng mất máu quá nhiều, nàng ko biết có phải do tâm lí ảnh hưởng hay ko, chỉ muốn khóc lớn.

Tô Tử Duyệt ở tro sơn động khá lâu, bên ngoài người cấp có chút nóng nẩy, bên ngoài truyền đến tiếng gọi của báo đen, đồng thời 1 bàn tay theo lối chính mình vừa nãy đang tiến vào, đó là tay Thường Hoan. Tô Tử Duyệt kinh hãi, nàng dùng sức hô- Thường Hoan đi mau! Hắc ở tro này! Đi mau!

Chỉ thấy cái tay kia động tác cứng đờ, tiếp theo liền càng hướng về phía trước, nhưng lập tức đã bị 1 cổ sức lực khác kéo trở về, tiếp theo liền truyền đến thanh âm báo đen- Nguy rồi, sao lại hội như vậy? Chúng ta nhanh đi báo tin, nói ko chừng còn kịp- Tiếp theo chính là 1 trận hỗn độn tiếng bước chân, rồi sau đó chính là thanh âm báo đen lo lắng- Nhân mã, người mau thả nàng. Người tin tưởng ta, ta căn bản ko biết sẽ phát sinh loại sự tình này, ta ko muốn hại nàng ta. Người cho dù ko tin ta, nhĩ tử ta còn tại trên tay các người, việc cấp bách bây giờ là phải đi tìm Ma vương đại nhân, người trước buông ra nàng, chúng ta đi mau.

Tiếp theo 2 người tựa hồ lại giằng co 1 hồi, cuối cùng Thường Hoan vẫn là thỏa hiệp. Tô Tử Duyệt nghe bọn hắc tiếng bước chân xa dần, nước mắt nháy mắt liền trượt xuống dưới. Nàng sợ hãi Thường Hoan tựa nhân ngư, đột nhiên liền ly khai chính mình. Mà chính mình tựa hồ luôn khiến bọn hắc lâm vào nguy cơ, ở giờ khắc này Tô Tử Duyệt là có chút hận chính mình.

Còn có Mẫn Mặc, lúc này đây chính mình thật sự cho hắc đại phiền toái. Nàng rất muốn nói với Thường Hoan ko cần đi tìm Mẫn Mặc, khiến cho chính mình chết ở chỗ này. Nhưng nàng muốn sống sót, nàng ko cam lòng cứ như vậy chết đi. Lúc trước đi vào Ma đô bị nhiều ủy khuất để có thể trở về như vậy, nay chẳng lẽ lại chết ko minh bạch ở chỗ này.

Phía sau người nọ nghe đến bọn hắc đi tìm Mẫn Mặc, thế này mới buông ra Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt vội vàng lấy tay ngăn chặn địa phương hắc vừa mới cắn qua, nơi đó là động mạch gáy, nàng ko học qua y, ko biết như vậy áp có thể cầm máu hay ko. Ly khai khỏi ôm ấp của con dơi lạnh như băng kia, Tô Tử Duyệt ngã ngồi ở trên mặt đất cả người phát run.

— Đừng đề nữa, huyết đã muốn ngừng- Người nọ lúc này nói chuyện tựa hồ so với lúc nãy tốt hơn rất nhiều, xem ra đã ăn uống no đủ. Hắc đem ánh mắt dừng ở chỗ đoàn quang đoàn tử sắc, sau 1 lúc lâu mới nói- Thật ko ngờ rằng ngày này lại tới nhanh như thế, ngược lại làm cho ta có chút trở tay ko kịp

130. Chương 130: Hang Động (hạ)

Tô Tử Duyệt nghe người nọ nói xong thì có chút mê hoặc, hỏi- Ko phải người sai báo đen dẫn ta tới đây sao? Sao lại tự thành trở tay ko kịp?

Người nọ quay đầu liếc Tô Tử Duyệt 1 cái, thản nhiên nói- Ta lẻ loi 1 mình ẩn thân ở nơi này, làm sao có thể dính tới hắc? Người ăn nói bậy bạ gì đó, ngược lại hỏng kế hoạch của ta.

— Kế hoạch của người?- Tô Tử Duyệt nhân cơ hội hỏi- Kế hoạch gì?

Người nọ lại nhìn nàng 1 cái, liền ko nói nữa, đứng dậy bước tới chỗ quang đoàn, Tô Tử Duyệt thấy thế vội vàng đuổi theo. Đi vào mới nhìn đến giữa quang đoàn là 1 bãi đá chia về 4 hướng, đi đến đây hắc liền ko

bước tiếp, mà là mở miệng nói- Ta chỉ có thể đi đến nơi đây, ở phía trước bị kết giới, chỉ có Ma vương mới có thể qua.

Tô Tử Duyệt có chút ko hiểu, nàng thử đưa tay tham qua, quả nhiên cảm giác đến 1 cỗ nóng cháy, nàng vội vàng thu hồi tay. Nàng có chút buồn bực nói- Chỉ vì quang đoàn này mà các người đầu đến người chết ta sống, các người cũng quá ngây thơ đi?

Người nọ lại đáp- Kết giới này hẳn là do tiên vương lưu lại, trước kia vốn là ko phải như vậy.

Tô Tử Duyệt nghe xong hơi hơi lắp bắp kinh hãi, nhin ko được hỏi- Người làm sao đối với nơi này quen thuộc như thế? Lời đồn đãi liên quan đến nơi này là do người thổi ra sao?- Người nọ ko đáp lời, chỉ là tóm lấy Tô Tử Duyệt lại bắt đầu hấp huyết. Tô Tử Duyệt 1 bên khẩn cầu hẳn trăm ngàn cấp cho chính mình lưu lại đường sống, ko cần 1 hơi hút khô, 1 bên ở tro lòng yên lặng sấm hối, mắt xem xét sẽ PK, chính mình cứ nhiên còn đem Boss uy no nữa, nàng thực sự ko đúng với Mẫn Mặc a.

Tô Tử Duyệt nước mắt lưng tròng nhìn cửa động, cấp Mẫn Mặc tới cứu chính mình. Mỗi 1 giây chờ đợi đều cảm thấy như là 1 loại dày vò, nàng chờ đợi Mẫn Mặc nhanh chóng xuất hiện, bởi vì nàng ko biết tro thân thể của mình còn thừa bao nhiêu máu có thể cùng vampire này tiêu hao dần như thế.

Tại lúc Mẫn Mặc xuất hiện ở cửa động thời điểm, Tô Tử Duyệt cái mũi đau xót ủy khuất khóc đi ra, nàng nói- Mẫn Mặc, ta thực sự ko đúng với người, ta làm người phiền toái.

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt 1 cái, rồi mới đi nhanh tới. Ở phía sau hẳn lại lục tục xuất hiện Thường Hoan cùng đội hộ vệ bảo đen của hẳn. Mà Kiều Mặc Nhiên cùng lão công nàng lại ko có mặt ở tro đó, có thể là do hiềm nghi hẳn ám hại Tô Tử Duyệt. Mẫn Mặc sau khi nhìn thấy biên bức cũng ko có vẻ nhiều kinh ngạc, từ lúc bảo đen cùng Thường Hoan tìm đến hẳn thời điểm, hẳn đã nghĩ đến có thể là tên biên bức kia lại tác quái. Cũng khó trách mình cơ hồ đem cả Ma đô lật tung đều tìm ko được hẳn, thế nhưng tránh ở địa phương bí ẩn như thế. Mẫn Mặc hướng về phía âm u tử sắc quang đoàn liếc 1 cái, ánh mắt có chút thâm thúy.

Con dơi ở phía sau Tô Tử Duyệt nhìn thấy Mẫn Mặc, thế này mới ngừng khẫu. Hẳn dùng đầu lưỡi ở miệng vết thương Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng liếm vài cái, vậy miệng vết thương liền khép lại. Có máu Tô Tử Duyệt dễ chịu, biên bức trên gương mặt tái nhợt cũng chung quy có chút huyết sắc. Hẳn dùng tay kháp cổ Tô Tử Duyệt, nhìn Mẫn Mặc nói- Nơi này là cấm địa, người đồ thật ko khách khí, lại mang nhiều người đến như thế.

Mẫn Mặc cũng ko cùng hẳn vô nghĩa, nói thẳng- Thả người.

Biên bức đời nào chấp nhận, chậm chậm nói- Trước khi người tới, nha đầu này nói với ta có thể dùng mạng của nàng để uy hiếp người. Hiện tại ta đồ muốn nhìn 1 chút chú ý này của nàng có đúng hay ko- Nói tới đây, hẳn lộ ra 1 cái âm âm u tịch mịch tươi cười.

_ Ko phải, người đừng nghe hẳn nói vậy, ta ko phải cố ý muốn ép người, ta sợ hẳn giết ta mới nói như vậy- Tô Tử Duyệt vội vàng giải thích với Mẫn Mặc, từ lúc nhìn thấy Mẫn Mặc tới giờ, trên mặt hẳn vẫn nhìn ko ra loại biểu tình gì, làm cho Tô Tử Duyệt ko có biện pháp đoán ý của hẳn, cũng ko biết hẳn có phải đang tức giận hay ko.

_ Nhìn cho rõ, tiểu thê tử này của người, vì muốn bảo mệnh liền ko chút do dự bán đứng người. Lưu mạng của nàng thực sự như vậy trọng yếu?- Vậy biên bức lại tiếp tục châm ngòi.

_ Áp chế ta sao? Nói rõ 1 chút, ta đồ muốn nhìn xem thứ đó có đáng giá hay ko- Mẫn Mặc nói. Tô Tử Duyệt nghe xong, vốn liền bởi vì mất máu mà 2 má có chút tái nhợt càng thêm ko có huyết sắc .

Biên bức dùng vuốt cầm nâng về phía âm u tử sắc quang đoàn, nói- Ta cũng ko cần gì khác, thần bí sức lực là đủ- Nói xong, môi đồ thâm của hẳn nâng lên đắc ý tươi cười.

Mẫn Mặc nhìn tử sắc quang đoàn 1 cái, tro lòng có chút mê hoặc, muốn chính mình đi lấy a, chẳng lẽ còn có cạm bẫy linh tinh gì đó tồn tại? Nghĩ đến đây, hẳn cẩn thận nhìn chung quanh. Tô Tử Duyệt biết hẳn là lần đầu tiên tới nơi này, người còn có chút mê hoặc, liền nói- Chung quanh sức lực bị bố kết giới, trừ bỏ người có huyết thống Ma vương người khác ko cách nào có thể tiếp cận. Người...- Tô Tử Duyệt dừng 1 chút, có chút nghĩ 1 đằng nói 1 nẻo nói- Người đừng cho hẳn, hẳn có được sức lực đó khẳng định sẽ giết chúng ta .

Mẫn Mặc nghe đến đó chung quy lộ ra 1 nụ cười, nói- Ko cho hần? Người nội tâm thật sự là nghĩ như thế?

Thấy đến kiểu cười này của Mẫn Mặc, Tô Tử Duyệt nội tâm thế này mới kiên định xuống dưới. Tuy rằng nàng giờ phút này cũng rất muốn tựa nữ chính tro điện ảnh tiểu thuyết như vậy hô lên 1 câu “Người đừng lo cho ta, nhanh chút đi” bla bla lời thoại, nhưng lời tới bên miệng giống như bị kẹt ko thể nào đi ra. Tô Tử Duyệt tro lòng ko khỏi cảm thấy có chút bi ai, đây là tình yêu chính mình đối với hần sao? Vậy nếu đổi lại là Tố Điệp hoặc là Đầu sói, kết quả chỉ sợ là giống nhau. Nàng lúc này mới thấy rõ nguyên lai chính mình đúng là 1 người như thế ích kỷ.

Mẫn Mặc thật cẩn thận hướng đoàn tử quang, lại nghe biên bức nói- Người cách quang đoàn kia xa chút!

Mẫn Mặc neho lại đôi mắt, biết hần sợ chính mình lấy đi sức lực, hần quay đầu nhìn vậy biên bức, khề cười nói- Ko qua ta làm sao có thể giúp người mang vật kia ra? Hay là, người muốn cứ thế này dần co?

Biên bức sau khi do dự tro giây lát nói- Chúng ta cùng nhau qua- Nói xong hần liền nắm Tô Tử Duyệt đi tới bên cạnh Mẫn Mặc. Nhưng hần vẫn ko dám đi thân cận quá, chỉ là ở chung quanh giám thị nhất cử nhất động của Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc đi đến bãi đá bên cạnh, nâng lên tay phải. Chỉ thấy 1 đạo hào quang hiện lên, liền có 1 đạo ánh sáng xuất hiện ở trước mặt, Tô Tử Duyệt biết, là kết giới theo như lời bọn hần. Mẫn Mặc thấp giọng nói- Kết giới này ta có thể cởi bỏ, bất quá người phải thả nàng ra trước.

Vậy biên bức cũng ko phải ngồi ko, cũng ko đồng ý thả người dễ dàng, hần mang Tô Tử Duyệt lại gần kết giới 1 chút, nói- Người cởi bỏ kết giới thời điểm ta liền thả nàng, nhưng hiện tại ko thể, người coi ta là thằng ngốc sao?

Mẫn Mặc lúc này thâm trầm nhìn Tô Tử Duyệt 1 cái, rồi mới nói- 1 hồi chạy nhanh lên biết chưa?

Ngay tro nháy mắt này, Tô Tử Duyệt lắc đầu nói- Mẫn Mặc, đừng cho hần, ta thay đổi chủ ý. Hần nếu có sẽ giết chúng ta, 1 người chết còn hơn 2 người chết. Người đi đi, hảo hảo chiếu cố hài tử của ta- Nói xong nàng liền khóc nức. Tô Tử Duyệt cũng ko biết chính mình vì cái gì lại ở 1 khắc cuối cùng thay đổi chủ ý, chỉ là Mẫn Mặc vừa rồi nói câu kia làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy uất ức. Nếu ko do mình, hần sẽ ko dễ như vậy đem vậy thân bí sức lực chấp tay cho người ta. Nàng khóc nói- Mẫn Mặc... người mắng ta đi, như vậy nội tâm ta còn dễ chịu chút

131. Chương 131: Cướp Đoạt

Đội trở về ta sẽ mắng người, 1 hồi nên nhanh trí chút- Mẫn Mặc nói xong, liền bắt đầu động thủ trừ bỏ kết giới. Ngay tại kết giới bị phá bỏ tro nháy mắt, Mẫn Mặc nâng tay hướng biên bức huy tới 1 chưởng. Tô Tử Duyệt bị chưởng phong của hần nhắc lên ngã đến 1 bên, Thường Hoan cùng mấy con báo đen lập tức liền chạy qua đem nàng bảo hộ lấy.

Thường Hoan xoay người đem Tô Tử Duyệt từ trên mặt đất bế lên liền muốn dẫn nàng rời khỏi, Tô Tử Duyệt vội vàng giẫy dụa nói- Chớ đi, tới giúp hần. Chúng ta nhiều người, chúng ta vây bọc tên vampire chết tiệt kia- Tô Tử Duyệt bị Thường Hoan ôm, lại vẫn như cũ quay đầu nhìn Mẫn Mặc đang đánh bên kia.

Lại nói về phần biên bức ở sau khi nhận thấy được động tác của Mẫn Mặc, Tô Tử Duyệt đã bị Mẫn Mặc đánh tới 1 chưởng văng ra ngoài. Mẫn Mặc vậy 1 chưởng ko mang theo ma khí, chỉ là muốn đem Tô Tử Duyệt văng ra, cho nên biên bức bị đánh trúng, cũng ko đáng lo ngại. Hần chỉ hơi chút thất thần, liền lập tức đem tinh lực tập trung đến quang đoàn tử sắc kia.

Phía trước kết giới đã bị Mẫn Mặc triệt hồi, biên bức phi thân lên trước gấp muốn chiếm vậy quang đoàn. Mẫn Mặc làm sao đồng ý, rất nhanh tiến lên nghênh chiến, biên bức cũng ko giạt mình, đã sớm dự đoán được hần hội ngăn đón chính mình, chỉ là Tô Tử Duyệt được hần ta cứu quá sớm làm cho hần thiếu 1 phần thắng. Biên bức cùng Mẫn Mặc nhanh chóng đấu đến 1 chỗ, động tác quá nhanh cơ hồ làm người xem im lặng.

Vậy kết giới biến mất, Tô Tử Duyệt liền cảm giác được 1 cỗ cường đại ma khí vọt đi ra. Vậy cường đại dòng khí kích nằng cả người kịch liệt đau, nằng vội vàng lui tiến tro lòng Thường Hoan. 1 bên Thường Hoan cùng báo đen cũng cảm thấy khó chịu, bị vậy lưu chuyển ma khí đánh vào người liên tục lui lại. Ngược lại mặc dù quang đoàn dây dưa vây quanh 2 người bọn hắn lại tựa hồ ko chút bị ảnh hưởng.

Là đó báo đen ý đồ tiến lên hỗ trợ, đều bị vậy mạnh mẽ ma khí bức lui. Vậy biên bức lúc này uống no máu tươi, hơn nữa nơi này hắc ám ko có ánh sáng, cho nên có thể cùng Mẫn Mặc đấu đến ko phân chia nổi cao thấp. Thời gian từng giây một trôi qua, trên thân 2 người đều dính ko ít vết thương. 1 đám báo đen vây quanh mặc dù ko thể tới gần, nhưng cũng đều như hổ rình mồi quan sát bên đó. Biên bức biết tại đây đi xuống chịu thiệt chỉ có chính mình, hắn liếc về phía quang cầu 1 cái, cuối cùng quyết định phá phủ trầm thuyền, cũng ko quản Mẫn Mặc công kích, chỉ là thân thủ phóng tới đem quang cầu hấp lại.

Mẫn Mặc thấy thế vội vàng cũng bắt đầu hấp thụ vậy quang cầu, chỉ thấy vậy quang cầu phiêu nổi giữa ko trung, 1 hồi nghiêng về phía biên bức 1 hồi lại nghiêng về phía Mẫn Mặc. Tô Tử Duyệt 1 lòng cơ hồ đều muốn căng lên đến cuống họng, nằng khẩn trương nhìn vậy quang cầu, hận chính mình ko thể tiến lên đi giúp Mẫn Mặc 1 phen.

Đúng lúc này, ngoài mọi người dự kiến, ko biết khi nào đột nhiên xuất hiện kẻ thứ 3 đang dùng sức lực cũng bắt đầu hấp thụ vậy quang cầu. Biên bức cùng Mẫn Mặc vẫn luôn giằng co qua lại, nên quang cầu miễn cưỡng nằm ở trạng thái trung gian, nhưng đột nhiên xuất hiện kẻ thứ 3 dùng sức giằng lấy, quang cầu liền từng chút 1 bị bên kia hấp thụ.

Tô Tử Duyệt thuận phần sức lực đó nhìn lại, chỉ thấy vậy đầu đứng dĩ nhiên là cái tên mắt ngọc mây ngài mỹ thiếu niên- Tiểu hồ ly... hắn làm sao lại ở chỗ này? Mẫn Mặc mang đến?- Tô Tử Duyệt hỏi. Thường Hoan lắc lắc đầu, sắc mặt có chút ngưng trọng. Bọn hắn đều ko có mang thiếu niên kia đến, mà đến trên đường lại cực kỳ vội vàng, có lẽ bị theo dõi cũng ko có phát hiện.

Tô Tử Duyệt nhìn tiểu hồ ly, nội tâm bỗng nhiên có chút mất mát. Tuy rằng hắn phản bội cũng ko ngoài dự kiến của nằng, nhưng nằng vẫn ko muốn chấp nhận sự thực này. Hắn còn nhỏ như vậy, cũng đã bắt đầu học người tính kế, tiếp xúc thế giới hắc ám này, đây là điều Tô Tử Duyệt ko mong muốn nhìn đến nhất. Nằng kỳ thật là rất thích mỹ thiếu niên tuyệt sắc này, trước giờ nằng vẫn ko cho chính mình nghĩ tới loại cục diện này, mặc dù hiện tại nằng cũng tình nguyện hy vọng tiểu hồ ly chỉ là bằng vào chút thông minh đoán được Thường Hoan bọn hắn đi về phía này nên vụng trộm theo sau, mà ko có tham dự cùng biên bức mưu phản.

Mẫn Mặc cùng biên bức lẫn nhau liếc nhìn 1 cái, nếu 2 người bọn hắn tiếp tục ko ai nhường ai nữa, kết quả sẽ chỉ làm ngư ông đắc lợi, nhưng nếu lúc này 2 người bọn hắn ai trước rút lại sức lực của mình, liền tương đương rút khỏi trận quyết đấu này. Bọn hắn 2 người mặc kệ là ai ma lực đều ở trên tiểu hồ ly, nếu 1 khi dừng tay, vậy quang đoàn sẽ ở tro thời gian ngắn nhất bị đối phương hấp thụ. Mất thấy vậy quang đoàn cách tiểu hồ ly càng ngày càng gần, trên mặt 2 người liền càng thể hiện lo lắng.

Biên bức giờ phút này đã bắt đầu nóng nảy, hắn 2 tròng mắt đỏ tươi, tro cơ thể ma khí cuộn cuộn. Ngay tại lúc Mẫn Mặc phát sầu suy nghĩ làm sao đối phó được hắn, chỉ thấy trên gương mặt trắng bệch của hắn dần dần bị chiếm cứ từng đợt 1 hắc khí. Vậy tia hắc khí dần dần làm thành hình dạng 1 đóa hoa, đúng là giống y như đóa hoa thời điểm cùng Tô Tử Duyệt hoan ái xuất hiện ở trên ngực nằng. Lại nhìn biên bức, tựa hồ căn bản ko biết chính mình đang biến hóa. Mẫn Mặc rất nhanh đoán ra hắn nhất định là uống huyết Tô Tử Duyệt, đem vật tro máu Tô Tử Duyệt mang đến tro cơ thể của hắn. Chỉ là ko biết này hắc khí đối với hắn là có lợi hay hại?

Chỉ thấy đi theo hắc khí tăng nhiều, biên bức có vẻ càng ngày càng luống cuống, 1 tia hắc khí theo đỉnh đầu hắn toát ra. Hắn cũng dần dần hiện ra bộ dáng cổ hết sức, từng giọt mồ hôi thuận trán chảy xuống. Hắn lại nỗ lực chống đỡ tro giây lát, cuối cùng chung quy nhịn ko được ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên 1 tiếng, nhìn qua bộ dáng rất thống khổ.

Mẫn Mặc nắm chặt thời cơ triệt bỏ sức lực cùng biên bức chống đỡ này giờ, ngược lại cố gắng đem vậy tử sắc quang đoàn hấp đến chính mình. Tiểu hồ ly căn bản ko phải đối thủ của Mẫn Mặc, vậy quang đoàn nháy mắt đã bị Mẫn Mặc hút lại gần, chui vào bàn tay Mẫn Mặc ko còn thấy. Tô Tử Duyệt bưng kín miệng, tro đầu trống rỗng.

Mẫn Mặc vùng tay, ma khí của hắn liền ở ko trung trộn lại rồi hình thành 1 con cự mãng đánh tới tiểu hồ ly. Tiểu hồ ly bị vậy cự mãng hất tới vách động, rồi mới nặng nề rơi đến xuống tiểu hồ ly g mặt đất. Hắn há mồm nôn ra 1 ngụm máu tươi, vô lực duy trì nhân hình, hóa thành bộ dạng, suy yếu nằm úp sấp ở trên mặt đất, ko thể cử động nổi, xem ra tựa hồ là bị thương đến xương cốt.

Mẫn Mặc lạnh lùng liếc tiểu hồ ly 1 cái, liền chuyển hướng về phía biên bức. Biên bức giờ phút này đã bị hắc khí cướp lấy lý trí, tro con người đổ bình tràn đầy sát khí. Hắn liền nhắm Mẫn Mặc đánh tới, Mẫn Mặc thoải mái chờ hắn, rồi mới lại đem vậy cự mãng triệu hồi đi ra cuốn lấy biên bức. Sau khi hấp thụ vậy thần bí sức lực Mẫn Mặc vô luận là tốc độ hay sức mạnh đều so với phía trước tăng ko chỉ 1 cấp bậc, bọn hắn đánh nhau thời điểm ma khí chấn động cơ hồ muốn lung lay sắp đổ, rất nhanh liền có đá vụn rơi xuống, này đều ở phía trước ko có.

Tô Tử Duyệt ngẩng đầu nhìn sơn động, cảm thấy nơi này tựa hồ chống đỡ ko được bao lâu. Lại nhìn Mẫn Mặc, bất quá mấy chiêu đã đem biên bức ở trạng thái điên cuồng quy phục. Cuối cùng, hắn tay phải nắm lại, lập tức theo ngực biên bức xuyên qua. Theo phương hướng Tô Tử Duyệt vừa vận có thể thấy bàn tay hắn xuyên qua lưng biên bức, bên trên máu chảy đầm đìa. Tay hắn dính đều là máu của mình, Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy.

Chiến đấu đến đây hắn là đã kết thúc, Mẫn Mặc cả người tựa như dừng lại ở nơi đó thở khí thô. Mấy con báo chung quanh đều xem đến choáng váng, tro vài giây đều ngây ra kể tiếp ko biết nên làm sao. Tô Tử Duyệt vội vàng theo trên thân Thường Hoan nhảy xuống, chạy qua xem xét thương thế Mẫn Mặc.

Chỉ thấy Mẫn Mặc như 1 đầu dã thú mất khống chế trừng Tô Tử Duyệt, tro đôi mắt phiếm 1 cổ âm u tử sắc quang. Tô Tử Duyệt tro lòng “!”, sức lực thần bí này bắt đầu có tác dụng phụ rồi

132. Chương 132: Nguyên Hình Của Mẫn Mặc

Mẫn Mặc dùng loại ánh mắt như dã thú nhìn Tô Tử Duyệt, tro yết hầu phát ra tiếng rống nhẹ “Ngô ngô”, giống như chỉ cần nâng tiến về phía trước thêm 1 bước nữa, hắn sẽ bỏ nhào lên đem nàng xé thành từng mảnh nhỏ. Tô Tử Duyệt cảm thấy có chút ko thích hợp, bởi vì theo lời báo đen, Ma vương thế hệ trước cũng chỉ là tàn bạo mà thôi, cũng ko có nghe nói tới là trở mặt như vậy. Tô Tử Duyệt thử kêu 1 tiếng- Mẫn Mặc?

Mẫn Mặc nghe vậy lãnh mạc nhìn về phía Tô Tử Duyệt, thời điểm Tô Tử Duyệt đang chuẩn bị tới gần hắn lại bị Thường Hoan kéo lại, hắn đổi nàng lắc lắc đầu. Tô Tử Duyệt nói- Ko có việc gì, hắn : Tô Tử Duyệt còn chưa nói xong, chợt nghe Mẫn Mặc thống khổ gầm nhẹ 1 tiếng, rồi mới cả người đều cuộn mình ở trên mặt đất. Hắn ôm thân mình, đau thẳng run.

Tiếp theo, Tô Tử Duyệt liền thấy Mẫn Mặc da dê bắt đầu bị da lông bao trùm, nàng phía trước vẫn cho rằng Mẫn Mặc là nhân loại, bởi vì chưa bao giờ thấy hắn lấy hình thú xuất hiện qua. Hắn ở tro thời gian rất ngắn liền biến thành 1 loại sinh vật mà Tô Tử Duyệt chưa bao giờ gặp qua, có điểm tựa báo gấm, có điểm tựa con hổ, còn có điểm tựa mèo khổng lồ, cái đuôi của hắn chỉ có 1 đoạn rất ngắn, phần lỗ tai cũng tựa 2 dùm lông màu tối, bộ dáng có vẻ uy phong lẫm lẫm. Thể tích của hắn lớn dọa người, tuy rằng đa số ma quỷ tro Ma đô so với động vật tro xã hội nhân loại lớn hơn rất nhiều, nhưng con trước mặt này so với ma quỷ bình thường còn mạnh và cường tráng hơn rất nhiều. Chung quanh báo đen đã ko tự chủ được hạ thân mình đến quy phục vương của bọn hắn, liền Thường Hoan cũng hướng hắn quỳ gối hành lễ. Hắn vậy phiếm âm u tử sắc hào quang con người lãnh băng đảo qua là đó người trước mặt, Tô Tử Duyệt bị hắn nhìn liền ko rét mà run.

Song phương như thế vẫn giằng co đi xuống cũng ko phải biện pháp, cuối cùng Tô Tử Duyệt dẫn đầu đánh vỡ cục diện bế tắc nói- Mẫn Mặc, sự tình cũng giải quyết xong rồi, chúng ta về thôi.

Tô Tử Duyệt lời còn chưa dứt, chỉ thấy đã muốn biến thành thú hình Mẫn Mặc đang hướng về chính mình đánh tới, vậy tốc độ nhanh chóng nàng căn bản ko kịp phản ứng. 1 bên Thường Hoan mau tay nhanh mắt,

1 tay đem Tô Tử Duyệt đẩy ra, chính mình lại ko kịp trốn tránh, bị móng vuốt Mẫn Mặc cào bị thương. Máu tươi hương vị nháy mắt tỏ khắp tro sơn động, chỉ thấy vài đạo vết sẹo trên vai Thường Hoan xuất hiện miệng vết thương rất dài. Vết miệng vết thương rất sâu, bên tro thịt lòi ra. Lại nhìn Mẫn Mặc tựa như mèo chớp đôi mắt liếm vết máu trên móng vuốt của mình, tựa hồ rất vừa lòng vậy tanh ngọt hương vị.

Tro sơn động là đó con báo đều là tay non, căn bản ko biết này hết thấy là sao vậy hồi sự, càng ko thể biết được nên làm gì để khống chế Ma vương đại nhân kiểu này, người duy nhất biết vẫn còn đang bị Mẫn Mặc canh chừng ở nhà. Mà miệng vết thương bả vai Thường Hoan lại ko thể ko xử lý, tiểu hồ ly bên kia trạng huống cũng ko thấy lạc quan. Tô Tử Duyệt càng nghĩ cuối cùng chung quy nói- Thường Hoan, người mang tiểu hồ ly trở về chữa thương, rồi kêu báo đen mang được cầm máu tới đây, Mẫn Mặc trên thân bị thương cũng cần trị. Nếu có được uống bổ huyết, cũng nhất định mang đến cho ta.

Thường Hoan lập tức lắc đầu, rồi mới dùng cánh tay ko bị thương siết bắt Tô Tử Duyệt, ý bảo nàng cùng chính mình cùng nhau trở về. Tô Tử Duyệt nhìn Mẫn Mặc đang nhìn mình như hổ rình mồi, rồi mới hỏi- Vậy còn hần? Hần như vậy khẳng định sẽ ko để yên cho chúng ta đi, nhưng trên thân hần bị thương cũng ko hề nhẹ, ta sao có thể đem hần 1 mình ném ở đây.

Thường Hoan lại làm thêm 1 hành vi ngôn ngữ cơ thể, ý bảo chính mình muốn lưu lại chăm sóc Tô Tử Duyệt, xem ra hần là vô luận thế nào đều lo lắng muốn lưu lại chăm sóc Tô Tử Duyệt cùng trạng thái dị biến Mẫn Mặc. Tô Tử Duyệt khí cả người phát run, chỉ Thường Hoan giáo huấn- Người ko đi ta gọi là đó con báo đánh xỉu người rồi kéo đi! Thương thế của người ko xử lý sao?- Tô Tử Duyệt thấy hần vẻ mặt kiên trì, cuối cùng chung quy ko biết làm sao thở dài nói- Ko đi thì ko đi, vậy chính người áp hảo miệng vết thương, cấp bọn hần đưa thuốc đến.

Tô Tử Duyệt an bài mấy con báo đem trọng thương tiểu hồ ly trở về trị liệu, nàng ở trước mặt tiểu hồ ly ngồi xổm xuống, ko biết làm sao ôn nhu xoa xoa tiểu đầu của hần, rồi mới dẫn hần nghe lời. Tiểu hồ ly vươn mềm mại đầu lưỡi nhẹ nhàng mà liếm ngón tay nàng, xem như đáp ứng hạ. Tô Tử Duyệt lại nhìn ko được an ủi nói- Đừng sợ, hội tốt- Tiểu hồ ly xoay mặt đi, ko hề nhìn nàng. Hần nội tâm rất rất rõ ràng, cho dù trên thân bị thương hội hảo, chính mình kết cục cũng sẽ ko chạy thoát được. Lúc này 1 con báo lại gần, ngậm khối phần cổ mềm thịt của tiểu hồ ly nhấc hần lên rồi ly khai.

Tô Tử Duyệt cho vài con báo rời khỏi, việc này khiến cho sức chiến đấu của bọn họ lại suy yếu đi nhiều. Tô Tử Duyệt nhìn mọi nơi, sau khi xác định đây là 1 cái huyết động phong bế liền phủ tay áo ý bảo đại gia trước xuất núi gấp. Nàng sợ hãi nếu Mẫn Mặc đột nhiên công kích, đối 2 bên đều bất lợi.

Còn lại là đó báo đen bắt đầu dần dần lui đi, tro toàn bộ quá trình Tô Tử Duyệt vẫn cẩn thận quan sát Mẫn Mặc, phát hiện hần trừ bỏ cảnh giác nhìn bọn họ ngoài ra cũng ko có động tác nào khác. Lướt cuối cùng là Tô Tử Duyệt cùng Thường Hoan, bọn họ 1 bên nhìn phản ứng Mẫn Mặc, 1 bên cẩn thận di động về phía cửa động.

Ngay tại thời điểm Tô Tử Duyệt sắp bước ra cửa động, Mẫn Mặc đột nhiên phóng tới, liền nhảy đến trước mặt Tô Tử Duyệt. Thường Hoan sắc mặt trắng bệch, chặn Mẫn Mặc lại rồi công kích. Cho dù Thường Hoan ko có bị thương cũng ko phải là đối thủ Mẫn Mặc, huống chi là vừa bị Mẫn Mặc cho ăn 1 vuốt. Tô Tử Duyệt lập tức dùng lực bám trụ Thường Hoan nói- Người đừng xằng bậy, người ra ngoài trước đi.

Nhưng Thường Hoan giống như ko nghe thấy, cả người đều phiếm sát khí nhìn Mẫn Mặc, nếu ko phải Tô Tử Duyệt kéo hần, chỉ sợ hần lúc này đã nhào vô rồi. Tô Tử Duyệt bắt đầu nức nở, nói- Thường Hoan, người hôm nay sao lại cố chấp như thế? Người ở lại là chịu chết đó! Người có nghĩ qua nếu người chết, ta phải làm sao đây? Người đừng để ta lo lắng thêm được ko? Xem như ta cầu xin người.

Mẫn Mặc nghe xong, trực tiếp phốc tới đem Tô Tử Duyệt đặt ở móng vuốt hạ, rồi mới khiêu khích nhìn Thường Hoan. Tô Tử Duyệt khóc hét 1 tiếng- Thường Hoan trăm ngàn đừng tới gần, hần sẽ ko làm ta bị thương đâu!

Thường Hoan cả người tựa hồ lâm vào tro mâu thuẫn mãnh liệt, 1 bên là Tô Tử Duyệt khẩn cầu, 1 bên lại là trái tim muốn bảo hộ người yêu của mình. Cuối cùng hần thấy Mẫn Mặc tuy rằng dùng móng vuốt giẫm Tô Tử Duyệt, nhưng toàn bộ vuốt sắc bén đều thu vào, bộ dáng quả thật ko giống như là muốn thương tổn Tô Tử Duyệt. Hần thế này mới thoáng buông ra tâm, rồi mới cực kỳ ko cam lòng rời khỏi động.

Tô Tử Duyệt thấy Thường Hoan an toàn rồi khỏi, thế này mới thoảng buông ra tâm. Đúng lúc này, nàng cảm thấy móng vuốt dẫm trên ngực mình đột nhiên dùng sức đè, đau nàng cơ hồ kêu ra. Nàng vội vàng thu hồi ánh mắt nhìn phía Mẫn Mặc, chỉ thấy sinh vật kỳ quái ko biết là mèo, là hổ hay là báo kéo kéo khòe miệng, dùng khăn khăn tiếng nói nói- Mọi người đều đi rồi, còn nhìn cái gì?- Vậy thanh âm quả thật là Mẫn Mặc, bất quá càng như là cổ họng Mẫn Mặc bị khăn rồi vậy.

_ Mẫn Mặc?- Tô Tử Duyệt thật cẩn thận gọi hắn.

_ Còn có thể là ai sao? Người còn muốn gặp ai?- Mẫn Mặc phản hồi.

_ Cổ họng của người xảy ra chuyện gì?- Tô Tử Duyệt nhăn mày hỏi.

_ Cùng người có quan hệ sao?- Mẫn Mặc nói.

_ Người ko sao chứ? Làm sao lại dùng câu nghi vấn trả lời vấn đề?- Tô Tử Duyệt vừa nói xong, chỉ thấy móng vuốt sắc nhọn của Mẫn Mặc vẫn áp chính mình đều lộ đi ra, đã muốn có chút bấu vào tro thịt của mình, nàng đau kinh hô 1 tiếng- Ai ô, hảo hảo hảo, ta ko nói nữa, người trước thu lại móng vuốt được ko?

Theo thông tin ngoài luồng của thím 13 thì Tiểu Mặc là giống hổ Smilodon (hổ răng kiếm)

133. Chương 133: Tác Dụng Phụ Của Sức Lực Thần Bí

Mẫn Mặc ko những ko làm theo lời Tô Tử Duyệt, ngược lại càng bấu sâu thêm. Tô Tử Duyệt nổi khí nâng lên chân đá cái bụng mềm mại của hắn, mắng- Điên tử!- Mẫn Mặc vừa rồi cùng biên bức dây dưa thời điểm bụng đã bị thương, giờ phút này chính tí tách chảy máu tươi. Sau khi bị Tô Tử Duyệt đá 1 cước, hắn đau đến nhe răng nanh, rồi mới phản nộ rống lên 1 tiếng, cúi đầu cắn cái cổ yếu ớt của Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt liền khí lại đá bụng của hắn 1 cước, hô- Người còn muốn cắn chết ta? Đồ ko lương tâm!

Mẫn Mặc nổi khí tro yết hầu ko ngừng mà phát ra gầm nhẹ thanh, nhưng thủy chung cũng ko thể xuống miệng. Tô Tử Duyệt thấy thế càng thêm vô lo vô nghĩ đạp hắn thêm mấy cước, ngay tại 2 người giằng co thời điểm, Mẫn Mặc đôi mắt vừa nhắm, cả người liền ngã xuống. Hắn thân thể khổng lồ đặt ở trên thân Tô Tử Duyệt, ép tới nàng cơ hồ tắt thở, thậm chí người này tuyệt đối là đã kích trả thù, thành tâm muốn áp chết chính mình.

Tô Tử Duyệt cố sức đẩy ra Mẫn Mặc, té xỉu hắn tựa như 1 con mèo lớn xác vô hại. Nàng xoa xoa đầu của hắn, rồi mới bắt đầu kiểm tra miệng vết thương trên thân hắn. Có mấy chỗ rất sâu, luôn luôn đổ máu. Nàng bước ra đi kiểm tra thương thể Thường Hoan, Thường Hoan vừa gặp nàng ngực lại bị thương, nổi khí muốn bước vào tro sơn động tìm Mẫn Mặc tính sổ. Tô Tử Duyệt vội vàng ngăn lại hắn, nói Mẫn Mặc đã xỉu.

Tô Tử Duyệt chung quy gấp cũng đợi được báo đen chạy đến đưa thuốc, nàng nhanh nhóng đem tình huống Mẫn Mặc nói cho ông nghe. Báo đen tựa hồ cũng ko ngoài ý muốn, chỉ nói tiên vương nằm đó cũng là như thế này. Tô Tử Duyệt lại hỏi ông có biết Mẫn Mặc biến thân là thành con gì ko, báo đen nhẹ lắc đầu nói chưa bao giờ thấy qua bộ dáng sau khi biến thân của Ma vương đời trước. Tô Tử Duyệt mang báo đen đi vào tro sơn động, muốn cho ông xem bộ dáng hiện tại của Mẫn Mặc, lại phát hiện hắn đã biến thành người bộ dáng.

Báo đen lấy tốc độ nhanh nhất cấp được tốt nhất cho Mẫn Mặc, thừa dịp hắn còn xỉu, mọi người quyết định nhanh chóng khiêng hắn trở về. Bọn hắn 3 chân 4 cẳng nâng hắn đỡ lên lưng Thường Hoan, Thường Hoan chở Mẫn Mặc, hiện ra mất hứng đến bao nhiêu. Thế là Tô Tử Duyệt đành phải lại tìm lời ngon tiếng ngọt năn nỉ dụ dỗ, 1 hồi lâu hắn mới chịu bỏ qua. Tô Tử Duyệt lại leo lên thân con báo đen mà nàng trước giờ thường hay cưỡi, đoàn người lấy tốc độ nhanh nhất chạy về nơi Mẫn Mặc. Tô Tử Duyệt mong sự tình cứ như vậy mà trôi qua, tai hoạ ngầm đã đi ra rồi, nghĩ như vậy làm nàng cũng cảm thấy thoải mái 1 ít. Có thể tình huống Mẫn Mặc thật sự làm cho nàng lo lắng, nếu hắn đi lên con đường năm xưa của phụ thân, vậy chẳng phải sau này đứa nhỏ của mình cũng lặp lại con đường của Mẫn Mặc sao?

Trở về chỗ ở, Tô Tử Duyệt sai bọn hần cấp chính mình tìm chút dược bổ huyết uống, rồi mới lại sai người thả vợ chồng báo đen, rồi dẫn bọn họ đi đón tiểu báo con. Mấy tên tro nhà thấy được trên ngực trắng nõn của Tô Tử Duyệt có mấy miệng vết thương đến ghê người thời điểm, hận đến nghiến răng. Bọn hần muốn lưu Tô Tử Duyệt ở nhà, nhưng Tô Tử Duyệt thủy chung ko yên lòng Mẫn Mặc, lo lắng hần sau khi tỉnh lại phát điên, kiên trì đòi về. Cuối cùng bọn hần cắn môi 1 cái, quyết định cùng Tô Tử Duyệt trở về. Nếu như là bình thường, Tô Tử Duyệt khẳng định hội đáp ứng, dù sao xây dựng hậu cung cũng là mục tiêu cuối của nàng. Nhưng giờ Mẫn Mặc ưu tư ko ổn định, nàng lo lắng hần thú tính nổi lên làm bọn hần bị thương. Thế là nàng châm chước rất lâu, cuối cùng cự tuyệt hảo ý của bọn hần, chỉ nói nếu bị ăn hiếp, nhất định hội trở về tìm bọn hần.

Sau khi trở về Tô Tử Duyệt liền nằm ở bên người Mẫn Mặc mơ màng trầm trầm ngủ hạ, sau 1 hồi nao sự này nàng cũng mệt muốn chết rồi. Mẫn Mặc đại khái hơn nửa đêm tỉnh lại, hần vừa động liền bừng tỉnh Tô Tử Duyệt. Chỉ thấy ánh mắt Mẫn Mặc lúc này so với phía trước ở tro sơn động thanh minh hơn rất nhiều, hần muốn ngồi dậy, lại kéo đến miệng vết thương trên thân, đau đến hơi nhắm mắt nhướng mày.

— Người tỉnh? Có khỏe ko?- Tô Tử Duyệt mang nồng đậm buồn ngủ hỏi.

— Ko tốt, nhưng cũng phải tìm người tính sổ. 1 mình chạy đến loại chỗ đó, ko phải muốn chết sao? Nếu ta ko tới, người cứ nằm đó chờ biên bức hút khô máu của người sao?- Mẫn Mặc mới vừa tỉnh liền bắt đầu giáo huấn Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt bị hần nói tới tỉnh, ngồi dậy hỏi hần- Người bình thường rồi sao?

— Ta ở thời điểm nào mà ko bình thường hả?- Mẫn Mặc cả giận.

Tô Tử Duyệt kéo da thú trước ngực của mình, đem bị hần cào ra mấy miệng vết thương triển lãm cho hần xem, ủy khuất nói- Đều là do người cào, người còn xuống tay mạnh nữa.

— Ta lúc đó nên bầu sâu thêm chút nữa, ai kêu người chạy loạn khắp nơi, còn ko biết lượng sức- Mẫn Mặc nói tới đây, neho lại đôi mắt, nói- Lúc đó người cũng đá ta mấy cước còn chưa cùng người tính sổ.

Tô Tử Duyệt cẩn thận quan sát biểu tình Mẫn Mặc, theo trên mặt hần nhìn ko ra vẻ bệnh trạng gì. Nàng lại hỏi hần- Người có biết người lúc ấy biến thành con gì ko? Người còn có thể biến trở lại nữa ko?

Mẫn Mặc cẩn thận suy nghĩ rất lâu mới nói- Ko biết lúc ấy làm sao trở nên như vậy, cũng ko biết làm sao biến trở lại. Tro sơn động cũng ko có vật gì phản quang, ta cũng ko biết chính mình biến thành con gì. Lại nói tiếp, ta rốt cuộc là con gì?- Mẫn Mặc nói tới đây, tro ánh mắt dần theo chút chờ đợi.

— Ách...- Tô Tử Duyệt bị hần hỏi, chỉ có thể miêu tả cho hần hiểu- Ta cũng ko biết là con gì, có điểm tựa báo gấm lại lai lai con hổ, nhìn cũng na ná con mèo. Bất quá cái đuôi lại siêu cực, người trước kia từng bị thương sao? Đúng rồi, lỗ tai chỉ có 2 dùm lông, thể tích rất lớn, nói tóm lại nhìn cũng tuần tú đi.

Mẫn Mặc chau mày, tựa hồ gắng tưởng tượng qua miêu tả động vật của Tô Tử Duyệt, nhưng sao cũng ko thể đem những đặc điểm trên khâu cùng 1 chỗ, cuối cùng đành phải từ bỏ. Hần chống đỡ thân mình ngồi dậy rồi xuống giường, Tô Tử Duyệt vội vàng đỡ hỏi- Đã như thế người còn muốn đi đâu?

— Đi quan tâm 1 chút vấn đề của hỏa hồ cùng báo đen- Mẫn Mặc nói xong liền muốn rời khỏi.

Tô Tử Duyệt giữ chặt tay hần, nói- Vợ chồng báo đen ta đã phóng bọn họ trở về, đều là hiểu lầm, bọn họ thật ko biết sự tình. Tiểu hồ ly còn tại dưỡng thương, dù gì cũng chờ vết thương của hần tốt lên rồi tính sau nhe?

— Ai cho người tự ý chủ trương? Báo đen đã biết được rất nhiều, lưu lại cũng chỉ là tai họa ngầm- Mẫn Mặc thanh âm lộ ra 1 tia lạnh như băng, lại nói- Cư nhiên hồ ly chính mình dưỡng nay lại cắn ngược chính mình 1 cái, lưu hần vô dụng, còn trị thương cái gì- Hần hất tay Tô Tử Duyệt, liền muốn rời khỏi.

Tô Tử Duyệt sững sốt hơi lâu, cấp nàng phản ứng lại thời điểm Mẫn Mặc đã đi được hảo xa. Nàng cảm thấy Mẫn Mặc tựa hồ có gì đó ko thích hợp, nhưng lại ko dám xác định. Nàng ko chết tâm đuổi theo, tóm người hần- Ta đây cũng biết rất nhiều, người ko phải cũng muốn giết ta chứ?

Mẫn Mặc khơi mào vuốt cằm của nàng, cười nói- Người sẽ ko nói.

— Nếu ta nói ra thì sao?- Tô Tử Duyệt ko chết tâm lại hỏi.

— Vậy thì lúc đó ta cũng ko sẽ lưu người lại- Mẫn Mặc nói lời này thời điểm thu đi tươi cười, như vậy Mẫn Mặc làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy xa lạ. Cũng may là vì có thần bí sức lực mới có thể giúp thân thể Mẫn Mặc ko bị trọng thương quá nặng. Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy, liền 1 lần nữa nhắc lên dừng khí cùng hắt đối mặt, nàng cười kéo tay hắn, mang chút hương vị làm nũng nói- Người bị thương nặng như thế, về nghỉ ngơi trước đi nha? Đợi khỏe 1 chút rồi hãy quan tâm mấy việc này được ko?- Thấy hắn ko động đậy, Tô Tử Duyệt lại nói- Coi như là ta năn nỉ đi nhe?

Nghe xong lời này, Mẫn Mặc mới gật gật đầu, rồi mới đem nàng bế lên, cười nói- Lần này theo ý người, lần sau cho dù có làm nũng thì cũng vô dụng.

134. Chương 134: Tính Toán Nhỏ Nhặt Của Báo Đen

Tô Tử Duyệt chăm chú nhìn Mẫn Mặc, tựa hồ là muốn nhìn đến nội tâm của hắn, nhưng nàng vẫn như cũ ko nắm được điều gì. Nằm hồi lại trên giường, Mẫn Mặc đem Tô Tử Duyệt ôm tiến vào tro khuỷu tay. Tô Tử Duyệt nhu thuận dựa sát vào vai hắn, tro lòng lại nghĩ làm sao giải quyết sự tình của vợ chồng báo đen, nói đi nói lại tai họa là do Tô Tử Duyệt chiêu ra, ko đạo lý ko duyên cớ gì báo đen phải đền mạng, huống chi ông còn là trợ thủ của bạn tốt duy nhất của mình. 2 người bên cạnh nhau tới nay đã lâu như thế, lần đầu tiên đồng sàng dị mộng.

Ngày thứ 2 lúc Tô Tử Duyệt mở mắt, Mẫn Mặc sớm ko còn bóng dáng, sợ tới mức nàng liền mặt cũng ko kịp rửa, liền 1 đường phóng tới nơi ở của báo đen. sau khi đến chỗ ở bọn họ chỉ thấy được vẻ mặt buồn ngủ Kiều Mặc Nhiên cùng có chút mất hứng báo đen, nàng này 1 viên huyền khởi tâm mới thả xuống dưới. Nàng thở khí thô nói- Thật tốt quá, các người đều còn sống. Ko nói nữa, việc cấp bách là mau trốn đi. Các người nhanh chóng thu thập, mang đứa nhỏ trốn đi. Mẫn Mặc biến dị, hắn muốn giết người đó.

Báo đen kêu Kiều Mặc Nhiên trở về tiếp tục ngủ, chính mình kéo Tô Tử Duyệt đi ra bên ngoài, ông thấp giọng nói- Ta có thể trốn được sao? Chỉ cần ko ra được Ma đô, thủy chung đều sẽ bị hắn tìm được. Nếu ta ko trốn thì ko sao, ngược lại bỏ trốn càng làm hắn hoài nghi ta.

— Vậy bây giờ phải làm sao a?- Tô Tử Duyệt có chút cam chịu ngồi phịch xuống, nhặt lên 1 cái nhựa cây ở trên mặt đất về lưng tung, nói- Lão nói đi ta có phải đã gây nhiều phiền toái đến cho các người ko? Ta thật sự thực sự ko phải với lão cùng Kiều Mặc Nhiên, cũng thực sự ko phải với Mẫn Mặc.

— Chuyện đó và người ko quan hệ, nếu tính ra, là ta chính mình quyết định nói cho người biết. Sau đó gặp phải biến bức, cũng chỉ là chuyện ngoài ý muốn thôi. Người ko cần tự trách- Báo đen nói.

Tô Tử Duyệt nghe xong báo đen nói, đôi mắt nóng lên, đứng dậy vỗ bộ ngực nói- Hắc ca người yên tâm, Tô Tử Duyệt ta còn ở đây 1 ngày, ta liền nhất định bảo hộ người cùng Kiều Mặc Nhiên thật hảo- Nói lời này thời điểm, động tác có chút lớn, vỗ đau bộ ngực bị Mẫn Mặc cào bị thương, đau đến nàng thẳng nhe răng.

Báo đen ko có nói tiếp, 2 người sau khi lặng yên 1 hồi, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên hỏi- Ta nghe nói lúc trước Mẫn Mặc tiêu diệt bộ tộc hỏa hồ thời điểm, có mấy con hồ ly chạy trốn tới nhân giới, lão có biết giao giới giữa nhân giới với Ma đô là ở chỗ nào ko?

Báo đen nghe vậy giật mình trừng lớn đôi mắt, sau 1 lúc lâu mới nói- Chuyện này là ai cùng người nói?

— 1 vị bằng hữu đã qua đời- Tô Tử Duyệt ko muốn nhắc lại sự tình của cự mãng, cho nên chỉ là nhẹ nhàng lướt qua.

Báo đen thở dài nói- Theo ta được biết, giao giới giữa Ma đô với nhân loại ở chỉ có 1 chỗ. Nơi đó có ma quỷ chuyên môn canh gác, có thể ra vào chỉ có 2 tên ma quỷ kia của Mẫn Mặc. Hơn nữa mặc dù là bọn hắn, cũng nhất định phải có lệnh bài của Mẫn Mặc mới được. Người muốn từ đó chạy thoát, căn bản ko có khả năng. Lời đồn người nghe được nhất định là sai.

Tô Tử Duyệt chớp đôi mắt tự hỏi tro giấy lát, tro nào bỗng nhiên linh quang chợt lóe, nói- Đầu lĩnh hiện tại của báo đen, hẳn nhất định biết! Lúc trước chính bộ tộc báo đen cùng Mẫn Mặc đi bao vây tiểu trừ bộ tộc hỏa hồ, nếu có người chạy trốn, bọn hắn sẽ biết. Giả thiết nếu sau khi bọn hắn đuổi theo vài con chạy trốn đến đúng 1 chỗ, bỗng nhiên lại mất đi manh mối, ta đây liền có thể xác định được khoảng vị trí 1 cái cửa xuất khẩu khác tro Ma đô.

Tô Tử Duyệt nói xong, quay đầu liền muốn chạy về, lại bị báo đen bắt được cánh tay. Ông nhìn Tô Tử Duyệt, vẻ mặt ngưng trọng nói- Đừng lại hỏi thăm bí mật nữa, sự tình đã đi đến loại tình trạng này, người còn muốn kéo càng nhiều người xuống nước theo sao?

Tô Tử Duyệt nghe vậy ko khỏi sửng sốt, ko ngờ rằng ông hội nói như thế. Nàng đón nhận ánh mắt sáng quắc của báo đen, từng chữ 1 nói- Nhưng Mẫn Mặc hiện tại đã muốn giết lão cùng tiểu hồ ly, sau này còn ko biết hội giết thêm ai. Nếu ta đi tìm, tuy rằng hội liên lụy kéo theo càng nhiều người, nhưng nếu ta tìm được cửa xuất khẩu, vậy là có thể cứu được các người- Nói tới đây, Tô Tử Duyệt rốt cuộc ko có biện pháp không chế chính mình ưu tư, nàng có chút thương cảm nói- Ta cũng ko biết làm sao, thật sự ko biết a. Chẳng lẽ cứ như vậy chờ chết sao? Vậy Kiều Mặc Nhiên làm sao đây, tiểu báo con làm sao đây? Lão cứ như vậy cam tâm sao?

Báo đen nghe đến đó, liền rũ mắt xuống ko nói lời gì, nhưng vẫn nắm chặt cánh tay Tô Tử Duyệt ko buông lỏng ra. Tô Tử Duyệt thấy thế cười khổ 1 chút, ko biết làm sao lắc lắc đầu, nàng chính xoay người muốn đi, chợt nghe báo đen nói- Người sao lại ko chịu sinh đứa nhỏ cho hắn?

Tô Tử Duyệt chưa kịp phản ứng lại, vừa muốn hỏi ông sao lại đột nhiên lôi chuyện này ra, thế này mới phản ứng lại ý tứ mà ông giấu ở mặt sau câu chữ. Nàng ko khỏi cảm thấy lưng phát lạnh, sau 1 lúc lâu ko biết nên làm sao trả lời lão, nàng dứt quãng nói- Lão, lão... sẽ ko phải là cái ý tứ kia chứ?

— Người thật sự muốn hỏi ta nên làm sao ra tay ư?- Báo đen đáp.

— Đừng nói giỡn, cho dù ta vì hắn sinh đứa nhỏ như lão nói chuyện đó cũng sẽ ko bao giờ phát sinh- Tô Tử Duyệt nói lời này thời điểm ko tự giác nắm chặt đôi tay. Báo đen ko nói nữa, xoay người dục hồi sơn động, lại bị Tô Tử Duyệt gọi lại, chỉ nghe nàng lại hỏi- Ta nghe nói Mẫn Mặc cùng tiên vương đều là mồ côi từ tro bụng mẹ, có thật ko?

Báo đen quay đầu liếc nhìn Tô Tử Duyệt, dẫn theo chút ý tứ hàm xúc châm chọc nói- Tin tức của Ma vương lúc nhỏ thật đúng là ko ít, này lại là nghe từ bằng hữu nói nữa sao?

Tô Tử Duyệt lúc này ko thêm cùng lão vô nghĩa, chỉ nói- Ta đang hỏi lão, lão đừng chuyển đề tài.

Báo đen thế này mới đáp- Thật.

Tô Tử Duyệt lập tức hỏi : Cùng sức lực thần bí có liên quan với nhau sao?

Báo đen cười, chỉ nói 1 câu- Sức lực thần bí chỉ là 1 phần nhỏ, câu này người vẫn là nên đi tự hỏi hắn mới đúng- Nói lời này cũng ko thêm quay đầu sau đó lại tiêu sái bỏ đi.

Tô Tử Duyệt nhìn bóng lưng của ông, chỉ cảm thấy da đầu từng đợt run lên. Nếu chính mình ko hỏi, ông có phải sẽ tiếp tục yên lặng như thế ko? Ở giờ khắc này, nàng có chút dao động, chính mình đạo lý là nên đứng ở phe Mẫn Mặc mới phải. Dù sao hắn mới là thượng phụ của mình. Nói tới nói lui báo đen chỉ nguyên trung thành với tiên vương, đối Mẫn Mặc đúng là ko thêm quan tâm.

Ở Ma đô, thật là từng cái ma quỷ đều có tư tâm của riêng mình? Đối với bọn hắn mà nói, là chỉ có bạn hữu của mình mới là người duy nhất có thể tín nhiệm, đáng giá thổ lộ tình cảm thôi sao? Nếu ko phải vì duy truyền huyết thống, nếu ko có cổ lão nguyên rủa, bọn hắn có còn đối đãi với bạn hữu như thế thật lòng thực lòng nữa hay ko? Ko hồ là ma quỷ, tối tâm tối phế, chẳng trách lúc trước cấp bọn hắn lời nguyên rủa này. Tô Tử Duyệt ở tro lòng hung hăng mắng câu: Đáng đời!

Tô Tử Duyệt đứng tại chỗ, do dự rất lâu, cuối cùng quyết định nàng muốn quay trở về sơn động. Nàng hy vọng có thể ở đó tìm được 1 ít dấu vết còn sót lại, chuyện vừa rồi làm cho nàng ý thức được nếu chỉ là đi hỏi thăm, rất phiền diện, đáng giá nàng tín nhiệm chỉ có chính đôi mắt của mình. Đường đi tới chỗ sơn động cực kỳ phức tạp, nàng cần bản ko nhớ. Mà báo đen nàng thế nào cũng ko dám lại dùng, thế là nàng chỉ có thể đi tìm còn đang bị thương Thường Hoan.

135. Chương 135: Chuẩn Bị Trở Về Sơn Động

Tô Tử Duyệt đi bộ trở về nơi ở của bọn Thường Hoan, bởi vì đi có vẻ vội, về nhà thời điểm trên thân đã ra 1 tầng mồ hôi. Vào nhà mới phát hiện căn bản không có người đi ra nghênh tiếp, ngày xưa không phải là như thế này à, mỗi lần chính mình chỉ cần vừa đi tới gần bọn hắn đều đánh hơi được mùi mà đi ra nghênh tiếp. Tô Tử Duyệt đi vào tro phòng, liền thấy bọn hắn đang vây quanh bàn đánh bài lá cây. Nàng không biết làm sao lắc lắc đầu, khi này còn à quý tro Ma đều âm hiểm giả dối, nhìn lại mấy tên này nhà mình, 1 kẻ vô tâm vô phế, 1 kẻ thì tốt, siêu tốt, luôn đặt ta làm đầu, còn có 1 kẻ cả đầu chỉ chứa bài lá cây, thêm 1 kẻ ần nhần nửa đời đại thúc, làm gì có kẻ nào như vậy đa tâm.

— Ô, người còn biết trở về à? Người tạm thời đợi đó đi, chờ gia trưởng bọn hắn mấy ván nữa- Đầu sói ngẩng đầu liếc Tô Tử Duyệt 1 cái, rồi rất nhanh liền đem lực chú ý chuyển dời đến bài trên bàn.

Tô Tử Duyệt nhìn bọn hắn, nháy mắt liền đánh mất ý niệm nhờ Thường Hoan đi với mình, nàng không thể đem bọn hắn liên lụy vào được. Nàng tạm thời đem chuyện Mẫn Mặc phao đến sau đầu, rồi mới đi đến bên người Đầu sói ngồi xuống. Nàng thăm dò nhìn lá cây đã đánh trên bàn, vừa ngắm lá cây tro tay Đầu sói, rồi chờ đến phiên Đầu sói ra bài thời điểm nàng vội theo tro tay hắn kéo ra 2 mảnh lá cây quảng đến trên bàn.

— Ha, ta thắng! Vừa vặn chờ đúng 2 lá này- Ngồi ở nhà dưới Đầu sói Bạch Khổng Tước bay nhanh đem lá cây ném đến trên bàn.

Đầu sói trừng Tô Tử Duyệt, khí đến khuôn mặt tuần tú đều có chút vặn vẹo, hắn hướng Tô Tử Duyệt quát- Người thật sự muốn hại chết gia sao? 2 lá đó ai lại đi đánh cơ chứ?

Bạch Khổng Tước cười ôm lấy Tô Tử Duyệt, nói- Là Đầu sói keo kiệt, chỉ là thua bài liền nổi thành từng mảnh vụn. Tiểu Duyệt nhà chúng ta đương nhiên là từ trước đến nay đều đáng yêu, người nói đúng không?- Nói xong, hắn hướng Đầu sói khiêu khích giơ lên lông mi.

Tổ Diệp đem lá cây trên bàn nhanh chóng gom lại, rồi mới cẩn thận nhìn Tô Tử Duyệt, 1 bộ muốn nói lại thôi. Tô Tử Duyệt hỏi mấy lần, thế này mới nhỏ giọng nói- Buổi tối có ở lại không?- Nói xong, mặt liền hồng tựa quả táo nhỏ.

Tô Tử Duyệt đang muốn đáp ứng hạ, lại thở dài. Nàng vẫn là muốn trở về nhìn xem trạng huống của tiểu hồ ly, còn có Mẫn Mặc, nàng thật sự lo lắng hắn lại muốn làm ra chuyện gì nhiều loạn. Bọn hắn thấy bộ dạng này của nàng, đại khái cũng biết chút gì đó. Hôm qua cụ thể đã xảy ra chuyện gì bọn hắn đều im hơi lặng tiếng, chỉ gặp đến cả người là huyết Thường Hoan cùng Tô Tử Duyệt, cùng vợ chồng báo đen mặt âm trầm đem đứa nhỏ đón về. Bọn hắn tự nhiên là không thể hỏi báo đen rõ ràng được, Thường Hoan lại không chịu nói, hỏi hắn cái gì đều chỉ là lắc đầu.

Vài người cùng nhau trao đổi ánh mắt, Đầu sói còn muốn nói thêm gì đó, lại bị Bạch Khổng Tước dùng ánh mắt trừng. Tổ Diệp hỏi- Đói không? Muốn ăn gì không?- Thấy Tô Tử Duyệt gật đầu, liền cho nàng 1 trái cây nàng thích ăn nhất.

Tô Tử Duyệt sau khi nhận lấy cắn 1 ngụm, chỉ Đầu sói nói -Ta muốn ăn thịt.

Đầu sói cả giận- Vừa hại gia thua bài, còn không biết xấu hổ chỉ gia đòi thịt ăn? Không có.

— Keo kiệt- Tô Tử Duyệt đỏ miệng nhỏ giọng nói thêm 1 câu. Khí Đầu sói quay đầu bước đi, Tô Tử Duyệt vội vàng gọi hắn lại, hỏi- Người sao lại bỏ đi à? Tức giận rồi?

Đầu sói tức giận trả lời- Còn không phải tìm thịt cho người sao?

Tô Tử Duyệt hướng hắn hắc hắc cười, hiển nhiên là vừa lòng. Vậy bữa cơm Tô Tử Duyệt cùng Đầu sói 2 người ăn tới miệng đầy dầu, mà mấy người bên cạnh vẫn kiên trì ăn chay. Đến buổi tối, 2 cái nội vụ mới tiên nhiệm của Mẫn Mặc liền đến. 2 người run rẩy dùng động tác biểu đạt ý tứ thỉnh Tô Tử Duyệt trở về, đoán được Mẫn Mặc không kiên nhẫn chờ. Tô Tử Duyệt tràn ngập xin lỗi nhìn mấy người bọn hắn, rồi mới ly khai. Chính mình thua thiệt bọn hắn nhiều lắm, Tô Tử Duyệt ở tro lòng nghĩ mãi.

Trở lại chỗ ở, liền thấy Mẫn Mặc đang chơi cùng mấy đứa nhỏ, hắn ngồi đó đậu tiểu sói chơi. Tiểu sói vậy vô tâm vô phế ôm tay Mẫn Mặc dùng sức cắn, như là muốn đem hắn trở thành pettoy mà cắn thật đã. Tô Tử Duyệt xem da đầu run lên, thầm nghĩ đó là Ma vương a, tro Ma đô dám như thế cắn hắn thật sự là tìm ko ra mấy người.

Mẫn Mặc nhìn thấy Tô Tử Duyệt trở về, liền đem tiểu sói ôm ở tro lòng, nói- Ta còn tưởng mẹ các người ko cần các người rồi chứ.

Hắn lời này tuy rằng là đối tiểu sói nói, nhưng Tô Tử Duyệt nghe lưng xong phát lạnh, ko biết có phải nàng đa tâm quá ko. Mẫn Mặc đi tới ở trên thân Tô Tử Duyệt ngồi, rồi mới nói- Nhanh đi tắm rửa, trên thân người có hương vị bọn hắn.

Tô Tử Duyệt gạt đầu, rồi mới kéo Mẫn Mặc ly khai phòng mấy đứa nhỏ. Lúc gần đi tiểu bướm con vẫn lo lắng chăm chú nhìn Tô Tử Duyệt, đứa nhỏ này cực kỳ mẫn cảm, ko biết có phải nhận thấy điều gì rồi ko. Tô Tử Duyệt nghĩ ngày nào đó đem mấy đứa nhỏ trả về cho phụ thân bọn nó dưỡng, lúc trước là muốn thành lập cái hậu cung, nay giấc mộng này liền cái nền còn chưa đặt móng đã tự thành bọt nước. Nàng hiện tại làm sao có dũng khí dưới mí mắt Mẫn Mặc giờ trò?

Mẫn Mặc đợi Tô Tử Duyệt tắm rửa, cả buổi tối cũng ko có làm gì. Lúc đi ngủ thời điểm, Tô Tử Duyệt thật cẩn thận hỏi hắn tình huống của tiểu hồ ly. Mẫn Mặc nói- Hôm nay còn chưa kịp xử lý việc này, cũng ko cần quá quan tâm hắn. Biên bức vừa mới chết, thừa dịp hiện tại lập uy là thời điểm ko gì tốt hơn.

Tô Tử Duyệt do dự tro giấy lát, rồi mới nói- Mẫn Mặc, thời điểm người xong việc có thể cùng ta hỏi cái sơn động kia hay ko?

— Sơn động đó còn gì ko ổn sao?- Mẫn Mặc hỏi.

— Ko biết, ta chỉ cảm thấy 1 cái sơn động lớn như vậy, bên tro ko nên đơn giản như thế mới đúng chứ. Chúng ta ngày đó quá vội vàng, ta có chút ko yên tâm- Tô Tử Duyệt đáp.

— Hảo, ngày mai ta cùng người đi- Mẫn Mặc nói xong, ở trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn.

Tô Tử Duyệt đẩy hắn ra, nói- Người ko phải vừa nói dạo này rất bận rộn, sao lại có thời gian nhanh như thế?

Mẫn Mặc nghe xong ha ha cười, nói- Còn người ko phải mong ta ko đủ thời gian đi xử lý chuyện của hồ ly cùng báo đen hay sao?

— Ta ko có ý đó- Tô Tử Duyệt nói xong, lật thân đưa lưng về phía Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc mạnh mẽ đem Tô Tử Duyệt kéo lại, làm cho nàng đối mặt chính mình, rồi mới ôm nàng ngủ. 1 đêm ko nói chuyện, sáng sớm ngày thứ 2 Tô Tử Duyệt đã bị Mẫn Mặc theo trên giường kéo dậy. Còn chưa ngủ no Tô Tử Duyệt dùng 2 chân kẹp chân ko chịu rời giường, Mẫn Mặc nhanh gọn đem nàng cùng chân bế lên, thúc giục nói- Ko phải người nói muốn đi sao? Nhanh đứng lên, thật vất vả mới có thời gian đi đó. Nếu ko đứng dậy, ta liền trực tiếp đem người ném tỉnh đó.

Tô Tử Duyệt ôm cổ của hắn, ở trên gáy hắn hung hăng cắn 1 ngụm, thế này mới nhảy xuống nhu mắt nhấp nhem buồn ngủ đi rửa mặt. Mẫn Mặc ăn đau xoa xoa cổ, cười nói- Bị biên bức cắn mấy khẩu, liền có tật xấu này sao?

136. Chương 136: Ma Chú Cùng Quang Đoàn

Tô Tử Duyệt cùng Mẫn Mặc 1 lần nữa hỏi đến sơn động, bởi vì trải qua 1 lần chiến đấu khiến cho phía tro cửa động che kín đầy đá vụn. Tô Tử Duyệt cẩn thận vượt qua là đó đá vụn, dựa vách tường sơn động bước vào. Lúc này nàng cầm theo cây đuốc, nàng đem cây đuốc chiếu vào trên vách động, hy vọng có thể phát hiện ra 1 ít ghi chép bằng hình vẽ hoặc văn tự. Mẫn Mặc cũng đi theo phía sau nàng, cẩn thận tìm. Nói

thật, Mẫn Mặc đối hoạt động thám hiểm lần này cũng ko ôm quá nhiều hy vọng, bởi vì ma tộc chưa từng có thói quen ghi chép.

Tô Tử Duyệt vừa đi vừa nói- Mẫn Mặc, kỳ thật ta vẫn luôn có vấn đề này muốn hỏi người.

Mẫn Mặc nheo lại đôi mắt, sau 1 lúc lâu mới nói- Nói đi.

— Ngày đó lúc biên bức đột nhiên ko khống chế được, trên mặt che kín đầy hắc khí, cùng thứ trên ngực ta có quan hệ gì sao?- Tô Tử Duyệt hỏi.

— 8-9/10 là như vậy, bởi vì máu người đem là đó ma khí đi vào tro cơ thể hắc, mà hắc hiển nhiên ko tiếp thụ nổi đồng ma khí đó- Mẫn Mặc nói.

— Đó là ma khí tro truyền thuyết của Ma vương sao? Là thứ lúc trước người nói ta phải cùng khác ma quỷ... mới có thể chịu nổi nó- Tô Tử Duyệt hỏi.

Ngược lại khiến Mẫn Mặc trầm ngâm, hắc suy tư tro giấy lát mới nói- Có lẽ là vậy, ta cũng chỉ có mỗi người là vương hậu, phía trước cũng chưa từng thấy tình cảnh như vậy.

Tô Tử Duyệt mang chút tiếc nuối thở dài, rồi mới lo lắng hỏi- Người xem, biên bức bưu hãn như vậy cũng bị chết, còn ta, ta tương lai ko có vấn đề gì chứ?

— Có ta ở đây mà, đừng sợ- Mẫn Mặc cúi đầu nói.

Lời nói của Mẫn Mặc khiến Tô Tử Duyệt cảm thấy an tâm, nàng liền ko nói thêm nữa, chuyên tâm tìm kiếm dấu vết để lại. Bọn họ đi đến trước bàn nơi dừng thạch quang đoàn, phát hiện trên mặt đất còn có vết máu đã khô bọn hắc thời điểm đánh nhau lưu lại, Tô Tử Duyệt chỉ cảm thấy cả người ớn lạnh. Nàng ngồi xổm xuống cẩn thận xem xét phía dưới bãi đá, lại ko thu hoạch được gì.

Tô Tử Duyệt đứng dậy tiếp tục hướng bên tro đi tới, phát hiện bên tro thể nhưng còn có 1 tầng vách ngăn, đẩy ra thì thấy bên tro có nội thất. Nếu ko phải nàng mang theo đuốc, căn bản ko có khả năng phát hiện ra tầng vách ngăn này. Nàng vội vàng kéo Mẫn Mặc cùng chính mình đi vào bên tro, bên tro là 1 gian thạch thất rất nhỏ, nhưng lúc cây đuốc thoáng qua, có thể nhìn đến rất nhiều thạch hoa, cùng các văn tự kỳ quái. Tô Tử Duyệt kinh hỉ hét nhỏ- Người xem, ta đã nói là có mà. Giống như lúc mua đồ công nghệ, nhất định sẽ có bản hướng dẫn.

Tô Tử Duyệt bay tới xem là đó thạch hoa, đều là dùng những nét vẽ đơn giản miêu tả cảnh tượng động vật sẵn thú. Đa số bức vẽ chủ yếu tóm lược cảnh sinh hoạt cùng các giống sinh vật, Tô Tử Duyệt nhìn lướt 1 hồi, đột nhiên ngộ đạo nói- Ai ô, bức này là họa người đó! Người chính là con này!- Nàng chỉ thạch hoa, kích động kéo Mẫn Mặc lại chỉ.

Mẫn Mặc dựa sát vào, nhìn chăm chú thạch hoa, có lẽ là nét vẽ thật sự rất trừu tượng, cho nên ánh mắt của hắc có chút mê mang.

Tô Tử Duyệt lại chỉ hình ảnh mấy con ma quỷ khác nói- Người xem, khi đó các người vẫn là tộc đàn.

Ngón tay Mẫn Mặc nhẹ nhàng xẹt qua hình ảnh mấy con động vật đó, tro ánh mắt toát ra 1 loại cảm xúc cô đơn. Hắc thủy chung là cô đơn, Tô Tử Duyệt thở dài, nhẹ nhàng từ sau ôm lấy hắc, an ủi nói- Đừng nghĩ, cấp có cục cứng liền có người cùng người chơi. Chúng ta có thể sinh mấy đứa, rồi cục cứng lại có con, thì có thể tái hiện huy hoàng chủng tộc các người. Người xem thạch hoa này cũng chỉ có mấy con, thuyết minh các người thủy chung là hi hữu, đừng suy nghĩ nhiều quá.

Mẫn Mặc ko nói chuyện, cũng ko tỏ thái độ gì, chỉ là tiếp tục nhìn bức họa trên thạch. Tô Tử Duyệt cảm thấy què què, đành phải giả vờ giả vệt đi nghiên cứu là đó văn tự. Là đó tự Tô Tử Duyệt chưa từng thấy qua, ko giống giáp cốt văn (1 loại văn tự cổ đại TQ) hay chữ tượng hình, hoặc văn tự chêm tinh, theo nàng thấy, nhìn thể nào cũng giống kiểu chữ gà bới. Thế là nàng hỏi Mẫn Mặc- Đây là loại tự gì? Nó viết về cái gì?

— Đây là văn tự Ma đô- Mẫn Mặc đáp.

— Nguyên lai các người cũng có văn tự, vậy vì cái gì ko ghi chép lại 1 ít văn hiến linh tinh rồi đóng lại thành 1 bộ sách, người xem biến thành hiện tại hồng бет, muốn biết cái gì cũng phải tốn nhiều khí lực tự mình

điều tra như thế : Tô Tử Duyệt nói.

— Ở Ma đô, đại bộ phận ông bố sau khi đưa nhỏ ra đời thì liền qua đời, bọn hắc căn bản ko có cơ hội học mấy thứ văn tự này. Nếu như hắc còn có thể sống lại, như vậy đời sau của hắc cũng ko có nghĩa có cơ hội biết chữ, trừ phi là vô cùng may mắn có người truyền thụ lại. Cho nên ở Ma đô chỉ có số rất ít ma quỷ biết chữ, có lẽ cũng là vì ko có văn hiến ghi chép duyên cớ, mặc dù có viết, cũng ko nhất định có người xem- Mẫn Mặc nói.

Tô Tử Duyệt thật cẩn thận hỏi- Vậy... sao người biết mấy kiểu tự này?

Mẫn Mặc liếc Tô Tử Duyệt 1 cái, biết nàng muốn hỏi cái gì, liền đáp- Tuy rằng ta ko có phụ thân, nhưng 1 bộ hạ của ông đã dạy cho ta.

— Đừng nói là lão công Kiều Mặc Nhiên nhe?- Tô Tử Duyệt hỏi.

Mẫn Mặc lắc đầu nói- Làm sao có khả năng? Ông... đã chết cách đây rất lâu. Bất quá đứa nhỏ của ông vẫn như cũ cho ta hiệu lực, ông là 1 chiến sĩ xuất sắc, đứa nhỏ của ông cũng sẽ vĩ đại như vậy- Mẫn Mặc nói tới đây, ko tự giác có chút tươi cười, hiển nhiên là vì lão sư của hắc mà tự hào, có lẽ quan hệ 2 người ko tồi.

— Là báo đen lần trước hả? Ta nhận thức có con đó- Tô Tử Duyệt nói. Mẫn Mặc gật đầu, Tô Tử Duyệt lại hỏi- Vậy hắc nhận thức loại tự này ko?

— Ko biết, ở lúc hắc sinh ra thời điểm phụ thân đã chết- Mẫn Mặc nói.

— Haiz...- Tô Tử Duyệt thở dài nói- Ko phải mỗi người ai cũng may mắn. Chúng ta đừng nhắc mấy chuyện thương cảm đó nữa, trên đây viết cái gì?

Mẫn Mặc sau khi nhìn đại khái thì nói- Trên mặt ghi lại ... 1 loại ma chú cổ, nói là sau khi học nó hội biến thành rất cường đại.

Tô Tử Duyệt lúc này đột nhiên nghĩ đến lúc trước Kiều Mặc Nhiên cũng nói với mình là ma chú, mà ko phải quang đoàn. Phía trước nàng cũng ko có miệt mài theo đuổi khác biệt giữa quang đoàn cùng ma chú, hiện tại nghĩ đến chú ngữ quả thật hắc phải lấy hình thức văn bản tồn tại. Nàng vội vàng hỏi- Vậy người ngày đó cướp được là cái gì? Người ko phải cũng trở nên cường đại rồi sao?- Hơn nữa tính khí cũng thay đổi, nàng ko dám nói với Mẫn Mặc những lời này, chỉ có thể ở tro bụi âm thầm bổ sung.

Mẫn Mặc lắc đầu tỏ vẻ chính mình cũng ko biết. Tô Tử Duyệt thấy hắc nhìn chăm chú trên tường là đó ma chú, vội vàng chặn lại nói- Người đừng nhìn, ma chú có tác dụng phụ này, năm đó ba người chính là luyện loại tà công này tẩu hỏa nhập ma chết- Tô Tử Duyệt nói xong, từ trên mặt đất nhật lên 1 viên đá, rồi nắm ở tro tay dùng sức đi tô tự trên tường.

— Người điên rồi!- Mẫn Mặc 1 tay nắm Tô Tử Duyệt đẩy ra, Tô Tử Duyệt kiêu nhỏ thân mình bị lực mạnh ném ở trên vách tường. Nàng đau cơ hồ khóc đi ra, lại như trước cần môi từ trên mặt đất đứng lên, kiểm hồi viên đá, tiếp tục tô lên. Động tác Tô Tử Duyệt rõ ràng chọc giận Mẫn Mặc, hắc lúc này trực tiếp bắt lấy tay nàng đem nàng kéo ra phía ngoài, nói- Trở về.

137. Chương 137: Hoan Ái Trong Sơn Động! (thượng)

— Ta ko về!- Tô Tử Duyệt ko tránh được Mẫn Mặc khống chế, bị hắc kéo sinh đau, ko ngừng kêu la- Người buông ra! Người muốn kéo đứt tay của ta luôn sao? Đau muốn chết!

— Người trở về.- Mẫn Mặc mặc kệ Tô Tử Duyệt phản kháng, kéo nàng từ tro ra ngoài cửa động.

Tô Tử Duyệt quỳnh lên, há mồm cắn ở trên cổ tay Mẫn Mặc. Mẫn Mặc ăn đau bụng lỏng tay nàng, rồi mới nhả mảy trũng nàng. Tô Tử Duyệt đem đoạn tay mình bị hắc nắm có chút ứ thanh giờ lên trước mặt hắc, tay kia chỉ phương hướng vách tường nói- Người chỉ biết để ý loại ma chú đó? Người cùng nó sống chung đi, cô nãi nãi ta ko cần hầu hạ- Dứt lời nàng hừ lạnh 1 tiếng, xoay người ly khai.

— Người đứng lại cho ta!- Mẫn Mặc ở phía sau nàng kêu lên.

Tô Tử Duyệt cước bộ dừng 1 chút, hần cũng liền dừng lại. Nàng lại hướng về phía trước đi vài bước, liền bị 1 cổ sức lực kéo trở về. Tô Tử Duyệt cước bộ ko vững, cuối cùng ngã tiến vào tro lòng Mẫn Mặc. Mẫn Mặc thấp trầm thanh âm ở trên đỉnh đầu nàng vang lên- Ai chuẩn người rời khỏi?

— Nực cười, ko phải người ồn ào kêu ta đi sao?- Tô Tử Duyệt vừa nói vừa giãy dụa muốn rời khỏi.

— Ta kêu người trở về, ko kêu người rời khỏi ta. Người nếu có mơ tưởng thoát khỏi tay ta, trừ phi người chết- Mẫn Mặc cơ hồ là nghiêng răng nói.

Tô Tử Duyệt đột nhiên rung mình 1 cái, chỉ cảm thấy tay Mẫn Mặc đã ko biết ở thời điểm nào đặt lên cổ của mình. Nàng khấn trương nuốt nước miếng, rồi mới nói- Mẫn Mặc, người điên rồi.

Mẫn Mặc thân mình cứng đờ, rồi mới đem nàng buông ra. Xoay người đi về phía mặt tường, 1 bên nói- Người nếu hiện tại bỏ đi, cũng ko biết đường trở về, chính mình chạy loạn lại ko biết chạy đến nơi đâu, đến lúc đó chính mình làm sao chết cũng ko biết, người tốt nhất nên ở lại đây.

Này ko thể nghi ngờ là Mẫn Mặc thoái nhượng, Tô Tử Duyệt vô lực ngồi ở trên mặt đất, ko biết chính mình nên ở lại hay đi, vẫn là đơn giản cào nát mặt tường kia. Nàng nhặt lên cục đá, dùng sức ném vô lưng Mẫn Mặc. Mẫn Mặc ko dấu vết chợt lóe thân, vẩy hòn đá liền bay lệch, đánh vào trên tường rồi mới bắn ngược đến mặt đất cách đó ko xa, cuối cùng cút nhập bóng râm ko thấy.

Tô Tử Duyệt thở dài, nhìn hòn đá ko thấy phương hướng nói- Mẫn Mặc, người biết ko người đã trở rất khác so với trước kia? Người có từng nghĩ tới vấn đề này ko? Người thật sự chuẩn bị theo đuổi thứ đã biết trước này sao?- Tô Tử Duyệt tro tiềm thức cảm thấy hần cũng cảm giác này, chỉ là hần ko muốn đối mặt. Tô Tử Duyệt suy nghĩ rồi nói- Ta cảm thấy người trở nên ko phải rất nhiều, đừng học ma chú đó, được ko? Cho dù ta... cần người.

Mẫn Mặc đưa lưng về phía Tô Tử Duyệt, cho nên nàng nhìn ko tới vẻ mặt của hần. Nhưng thấy hần nửa ngày đều ko có động tác xem xét gì, hần tựa hồ ko thèm tiếp thu ý kiến của mình. Như vậy Mẫn Mặc làm cho nàng cảm thấy chán ghét, chính mình muốn bỏ đi cũng ko thể, Tô Tử Duyệt chỉ có thể làm ra thoái nhượng cuối cùng, nói- Vậy chờ người sau khi học xong ma chú, để cho ta đem là đó trên vách tường cào hủy đi. Như vậy tổng có thể đi?

Nghe xong lời này, Mẫn Mặc chung quy vượt quá sức chịu đựng, nhìn Tô Tử Duyệt hỏi- Vì cái gì?

Tô Tử Duyệt cúi đầu thưởng thức cục đá, nói- Người quan tâm nó thể nào kẻ người, nhưng ta sợ nếu có đứa nhỏ, nó tương lai cũng sẽ tìm được ma chú này. Ta ko quan tâm người, nhưng ta ko hy vọng nhìn đứa nhỏ của mình đi chết- Tô Tử Duyệt ko có ngần ngại, nhưng nàng có thể cảm giác được 1 cỗ cường đại cảm giác áp bách hướng chính mình đánh úp lại. Nàng ko biết câu nào của mình chọc tức hần, cũng ko có hứng thú biết, chỉ là thấp đầu đùa nghịch khối đá nhỏ.

Toàn bộ sơn động bị tràn ngập lệ khí của Mẫn Mặc sở lan tỏa ra, nếu có ma quỷ khác ở đây, chỉ sợ giờ phút này đã bắt đầu phát run. Đáng tiếc Tô Tử Duyệt ko phải ma quỷ Ma đồ, trừ bỏ cảm thấy có chút cảm giác áp bách ở ngoài, cũng ko phản ứng gì khác. 2 người cứ như vậy lại giằng co 1 hồi, Tô Tử Duyệt bỗng nhiên bị Mẫn Mặc 1 phen từ trên mặt đất kéo lên. Tô Tử Duyệt ngẩng đầu liền thấy 2 tròng mắt Mẫn Mặc phiếm tử quang, nàng cảm thấy âm trầm, thâm nghĩ người này lại phát bệnh.

Hần kéo nàng đi đến bãi đá bên ngoài, rồi mới đem nàng đặt lên trên đó, chính mình theo sau đè ép đi lên, dùng sức cởi quần áo Tô Tử Duyệt. Hần cúi đầu ngậm ở môi của nàng, thô bạo hôn. Hần dùng răng nanh ngậm ở môi Tô Tử Duyệt, rồi mới dùng sức 1 cắn, liền cảm thấy có tanh ngọt máu tươi tràn ngập ở tro miệng mình. Hần tham lam mút vào cánh môi đỏ máu của Tô Tử Duyệt, thấy Tô Tử Duyệt ko thể hô hấp bắt đầu ở dưới thân hần giãy dụa, hần thể này mới đem nàng buông ra.

Sau khi lấy được tự do Tô Tử Duyệt mở miệng hô hấp ko khí, nàng ý đồ đẩy ra hần, đôi tay lại bị hần đặt ở đỉnh đầu. Mẫn Mặc ngón tay duyên cánh tay của Tô Tử Duyệt vẽ cái vòng, liền có 1 đạo tử sắc ánh sáng như dây thừng xoắn trụ tay Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt từ chối vài cái, phát hiện căn bản ko thể nhúc nhích, nổi khí mắng- Người sao lại học hạ lưu thuật này?

__ Chú ý lời của người...- Mẫn Mặc đè vào bên tai Tô Tử Duyệt, tiếng nói tràn ngập mùi tình dục. Hắn vươn đầu lưỡi, quấn lấy vành tai đáng yêu của Tô Tử Duyệt, ngậm vào miệng ko ngừng mà mút vào. Đồng thời 1 bàn tay tham tới hạ thân Tô Tử Duyệt.

__ Đừng ở chỗ này, cấp trở về...- Tô Tử Duyệt gắt gao kẹp 2 chân, ko cho tay hắn tiếp tục ở trên đùi của mình trượt.

__ Nơi này... ko tới phiên người nói chuyện...- Mẫn Mặc mạnh mẽ tách biệt 2 chân Tô Tử Duyệt, rồi mới chen vào giữa 2 chân của nàng, làm cho chân của nàng ko thể khép lại nữa. Hắn kéo váy bên hông, nắm lửa nóng dưới thân của mình, ở dưới tình huống ko có gì trơn xồng vào nhập tro cắm địa.

__ Dừng lại! Đau quá...- Tô Tử Duyệt thống khổ cung khởi thân mình, giẫy nẩy muốn lui về sau.

__ Đau cũng phải chịu- Mẫn Mặc đè lại thân mình của nàng, mãnh lực hướng về phía trước động thân, trực tiếp đem nàng xô xuyên qua.

Dưới thân đau đớn làm cho Tô Tử Duyệt đỏ 2 mắt, nàng trừng mắt tử mâu của Mẫn Mặc, môi run nhẹ nhẹ, cuối cùng chung quy bài trừ vài chữ- Mẫn Mặc, ta ko nợ gì người... người buông ta ra.

Lời nói của Tô Tử Duyệt ngược lại càng thêm chọc giận Mẫn Mặc, hắn nhanh vội động thân ở tro dừng đạo chặt chẽ của Tô Tử Duyệt. Sau khi trải qua vài phiên, nàng thân mình mẫn cảm dần dần thích ứng thô bạo của hắn, bắt đầu phân bố ra chất lỏng ngọt ngào, Mẫn Mặc bắn ra ko hề cảm thấy mệt mỏi, lại như trước gấp trí.

Mẫn Mặc đối Tô Tử Duyệt thân mình quá quen thuộc, hắn mỗi 1 hạ đều đánh vào chỗ yếu ớt nhất tro cơ thể của nàng, vừa nhanh vừa hữu lực. Tô Tử Duyệt cắn môi, cố gắng làm cho chính mình bảo trì bình tĩnh. Nhưng khoái cảm ngập đầu lại cuộn cuộn ko ngừng truyền đầu óc của nàng, khiến nàng không chế ko được muốn lớn tiếng rên rỉ. Nàng ko dám há miệng nói chuyện, sợ là đó tiếng rên rỉ ngay tại bên miệng sẽ tràn ra, cho nên chỉ có thể dùng ánh mắt nhấn chìm chính mình bất mãn. Nhưng tệ hơn là đi theo Mẫn Mặc đưa đẩy, ánh mắt Tô Tử Duyệt cũng dần dần trở nên mê ly. Vậy phô thiên địa khoái cảm khiến nàng trầm say, bộ ngực của nàng kịch liệt phập phồng. Tô Tử Duyệt chỉ dựa vào lý trí cuối cùng không chế thân thể của chính mình.

__ Người còn tại nhấn nại cái gì? Thân mình này của người đã sớm bán tâm của người ... ân... nhìn tiểu móng xoay bao nhiêu dâm dăng? Ân... người có biết cái miệng nhỏ nhấn phía dưới của người hấp ta gấp tới cỡ nào ko? Giống như là sợ ta chạy mất... a...

__ Dừng, dừng... nói... a... ân... dừng... ngô...- 1 khi mở miệng, vậy tiếng rên rỉ liền ko thể ức chế theo tro miệng Tô Tử Duyệt tuôn ra.

138. Chương 138: Hoan Ái Trong Sơn Động! (trung)

__ Hào, ta ko nói... ân...- Mẫn Mặc nói xong, liền ko nói nữa, chỉ toàn tâm toàn ý ở tro tiểu huyết nàng va chạm. Hắn đem 2 căn ngón tay xâm nhập tro miệng Tô Tử Duyệt, quấy đầu lưỡi của nàng.

Tô Tử Duyệt ko còn biện pháp cắn môi nữa, tiếng rên rỉ liền cuộn cuộn ko ngừng theo tro miệng tràn ra. Còn phân bố ra nước bọt ko kịp nuốt xuống, cũng thuận khóe miệng chảy ra- Ngô... ân...- Tô Tử Duyệt ko tự giác mà bắt đầu phun ra nuốt vào ngón tay của hắn, giống như là đang phun ra nuốt vào 1 cây gậy thịt bình thường.

Tử sắc con người của Mẫn Mặc trở nên càng sâu trầm hơn, thở dài- Dâm vật... ko lẽ cũng muốn mấy cái miệng nhỏ nhấn còn lại cũng bị lấp đầy mới đủ thoải mái?

__ A... phải... cho dù a... có, người có thể... ân... làm cho ta sao? A...- Tô Tử Duyệt nói xong, liền cảm thấy căn gậy thịt dưới thân đột nhiên hướng về phía trước thẳng tiến, đột phá miệng tử cung nhỏ hẹp thẳng hướng

tro tiến tử cung của nàng. Tô Tử Duyệt đau thất thanh kêu đi ra, lại cảm thấy chính mình tựa hồ là đang cố ý chọc giận hắn vậy.

Mẫn Mặc rút ra tay cắm ở tro miệng Tô Tử Duyệt, rồi mới đem 2 chân của nàng nâng lên giá lâm trên vai, tư thế như vậy làm cho gây thịt của hắn càng thêm xâm nhập. Mẫn Mặc 1 bên mãnh lực co rúm 1 bên thấp giọng ở bên tai nàng nói- Cùng ta làm thời điểm ko cho phép muốn gây thịt người khác, bằng ko...- Mẫn Mặc thân thủ ở trên nhũ thủ phần nộn của Tô Tử Duyệt nhéo thật mạnh, cảm giác được người dưới thân bởi vì đau đớn mà có chút run run, đồng thời tiểu huyết dưới thân gắt gao hấp lấy gây thịt của mình. Có lẽ là vì đau đớn mà sinh ra co rút lại, cho nên so với bình thường mỗi 1 lần đều rất mãnh liệt. Mẫn Mặc rất thích loại cảm giác này, cho nên lại khấp nàng 1 chút.

_ A... đau quá... người... hôn dần... ân a... đừng...- Tô Tử Duyệt 1 phen lật qua thân mình Mẫn Mặc, rồi mới 1 ngụm cắn ở tại bờ vai của hắn. Nàng cắn thật sự dùng sức, thẳng đến cảm giác được 1 tia tanh ngọt hương vị thể này mới nhả ra, nàng giống như tiểu thú bình thường dùng đầu lưỡi liếm sạch sẽ vết máu trên vai hắn, rồi còn thấy chưa đã nên liếm liếm môi.

Mẫn Mặc thấy bộ dạng này của Tô Tử Duyệt khổ hạ gây thịt ko biết sao lại trưởng lớn mấy phần, hắn cúi đầu hôn ở môi của nàng, đầu lưỡi bá đạo xâm nhập tro miệng nàng, khiêu khích đầu lưỡi của nàng cùng chính mình dây dưa cùng 1 chỗ. Tô Tử Duyệt ngậm đầu lưỡi của hắn, tiếp tục tựa blowjob gây thịt như vậy blowjob. Hành vi của nàng ko thể nghi ngờ chọc giận Mẫn Mặc, hắn nhin ko được dùng sức cắn môi của nàng.

Tô Tử Duyệt ăn đau từng lớn 2 mắt, rồi mới vòng tay ôm thân mình của hắn, ở phía sau hắn dùng sức cào vài đạo. Hoàn cảnh lạ lẫm này làm cho 2 người đều cực kỳ hưng phấn, bọn hắn đều trầm đắm tại đây điên cuồng tro tình ái. Tô Tử Duyệt cũng từ lúc đầu ko tình nguyện, biến thành cực lực đón ý nói đùa.

_ A... nơi đó... đừng... a... quá nhanh ... muốn, muốn ra ... a... Mẫn Mặc... Mẫn Mặc... làm cho ta ra... ngô...- Tô Tử Duyệt gắt gao quần thân mình Mẫn Mặc, nghênh đón 1 cái cao trào hoa mỹ. Mẫn Mặc cũng ko có bởi vì nàng cao trào mà cho nàng cơ hội thở dốc, hắn tựa như cái gì cũng ko có phát sinh tiếp tục dùng sức va chạm- Đừng... đừng đụng nữa... cho ta... a... a... đừng... cầu người... nghỉ, 1 chút... a... ko được... sẽ chết... cầu người... Mẫn Mặc...

Tiểu huyết dưới thân Tô Tử Duyệt gắt gao hấp gây thịt Mẫn Mặc, 1 cổ nóng bỏng dâm dịch theo tro cơ thể nàng phun tuôn mà ra, bắn ầm ướt thân mình Mẫn Mặc. Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt ở kích tình ko ngừng run run cầu xin tha thứ, hắn thân thủ ở dưới thân nàng mò tới mãnh cảm hoa hạch rồi nhéo thật mạnh 1 cái, Tô Tử Duyệt hét nhỏ 1 tiếng, thân mình liền càng thêm kịch liệt run run- Người này tiểu yêu tinh, còn dám nghĩ tới những người khác ko? Cầu ta tha người- Mẫn Mặc hỏi.

Tô Tử Duyệt vô lực lắc đầu nói- Ta ko, ko nghĩ nữa... chỉ là của người... ta... a... tha ta... Mẫn Mặc a... cầu người... tha ta đi... ngô... ta sắp chết... a... cho ta, cho ta nghỉ 1 chút... Mẫn Mặc ... tha ta đi...

Mẫn Mặc nghe xong Tô Tử Duyệt nói mấy lời này, nội tâm nhất thời cảm thấy thoải mái rất nhiều, cũng ko truy đuổi lời của nàng rốt cuộc là nội tâm nói, hay chỉ là vì làm cho chính mình nhanh chóng buông tha nàng. Hắn thả chậm tốc độ co rúm, nhìn Tô Tử Duyệt như trút được gánh nặng thở dài, rồi mới ôm chính mình thật mạnh thở dốc. Hắn rút ra gây thịt, chỉ thấy Tô Tử Duyệt hơi hơi nhúu mày, rồi mới dùng 2 tròng mắt mê ly nhìn hắn, giống như là thâm oán hắn đem gây thịt kéo ra vậy- Muốn?- Mẫn Mặc nhúu mày hỏi.

Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng cắn cánh môi đỏ sẫm gât gât đầu, đồng thời 2 chân ôm lấy thất lưng Mẫn Mặc. Mẫn Mặc bóp bộ ngực nàng nói- Chính người chơi cho ta xem.

_ Tại đây?- Tô Tử Duyệt nhìn mọi nơi, tựa hồ có chút ko vui.

_ Người còn muốn ra ko? Nhưng thật ra chơi cũng có ý vị- Mẫn Mặc cười nói.

Tô Tử Duyệt nhìn tử sắc con người của hắn, biết hắn bây giờ ko đủ thanh tỉnh, liền nghe lời hắn đưa tay sờ tới hạ thể của mình, 1 bên than thở nói- Người sao lại thích kiểu này...- Bởi vì phía trước đã được Mẫn Mặc dạy làm sao đùa bỡn thân thể của chính mình, cho nên Tô Tử Duyệt lần này ngựa quen đường cũ liền tìm đến địa phương. Nàng đem ngón tay trắng nõn tham nhập tro tiểu huyết phần nộn của mình, ko ngừng mà đảo lăm.

Mẫn Mặc chớp đôi mắt nhìn Tô Tử Duyệt ngửa đầu rên rỉ, chỉ cảm thấy gậy thịt khó hạ căng sinh đau. Hắn nhịn ko được cầm gậy thịt của mình, ko ngừng mà blowjob, rồi mới thúc giục nói- Cầu ta.

Tô Tử Duyệt đón động tác của mình vắn vẹo thân mình, nằng chớp đôi mắt, tựa hồ rất là trầm say ở tro đó, 1 bên nói- Ân... a... ta tự mình chơi cũng ko tệ... a... bằng cái gì cầu người? Ân? Cho dù ko có... a... a... thật thoải mái... ngô...- Tô Tử Duyệt nói như vậy, cố ý đem 2 chân thật to tách biệt, lộ ra tiểu huyết mông nước cho hắn xem. Rồi mới dùng biểu tình quyến rũ nhất của mình khiêu khích Mẫn Mặc, rồi mới phá lệ động tình rên rỉ.

Mẫn Mặc xem 2 mắt cơ hồ phun ra hỏa, hắn đi qua, đặt ở trên thân của nằng, thấp giọng nói- Mới giáo hội người cách chơi, liền hưởng lạc? Thật sự là tiểu yêu tinh...- Hắn nói xong, đỡ gậy thịt của mình xâm nhập tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt- Ân... là ta làm người thoải mái, hay là chính người đùa thoải mái? Nói thật, có muốn ta làm người ko?- Mẫn Mặc gắng gượng gậy thịt nhắm ngay 1 chỗ mẫn cảm tro tiểu huyết của Tô Tử Duyệt, dùng sức đung.

Tô Tử Duyệt thân mình bị Mẫn Mặc bị đâm cho trước sau di động, vú trước ngực cũng đi theo trước sau đong đưa. Chân của nằng gắt gao câu thắt lưng Mẫn Mặc, rồi mới đón ý nói hòa động tác của hắn- A... nhẹ chút... người sao lại ko nói thật... ân? Kỳ thật người muốn làm ta mà? A... nhẹ chút... mới chỉ 1 chút liền nhịn ko được? A... thật sự là... đứa nhỏ hư... ân...

139. Chương 139: Hoan Ái Trong Sơn Động! (hạ)

_ Người...- Mẫn Mặc vui đầu ở trước ngực Tô Tử Duyệt, cắn nụ phần hồng ngực nằng 1 chút, vừa lòng nghe được Tô Tử Duyệt ần ần rên rỉ 1 tiếng. Hắn đem gậy thịt rút ra, rồi mới lật người Tô Tử Duyệt lại, làm cho nằng nằm sấp trên bãi đá, chính mình từ phía sau tiến nhập vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt.

Bởi vì phía trước tình ái kịch liệt, Tô Tử Duyệt nguyên bản trơn bóng lưng đã bị bãi đá ma sát làm trầy rất nhiều chỗ, nằng lại trầm đắm ở tro hoan ái khoái cảm bất giác ko biết. Từ phía sau tiến vào làm cho gậy thịt Mẫn Mặc đâm càng sâu, Tô Tử Duyệt ngẩng đầu lên, ko ngừng rên rỉ- Chạm 1 chút, ta sắp... chết... ngô... Mẫn Mặc...

Mẫn Mặc nâng tay đánh vào cặp mông trắng nõn của Tô Tử Duyệt, phát ra “Phách” 1 tiếng, liền cảm thấy tiểu huyết nhất thời kẹp chặt gậy thịt của mình. Hắn hít sâu 1 hơi, suýt nữa cứ như vậy bắn đi ra. Hắn rút ra gậy thịt, tiến nhập cục huyết Tô Tử Duyệt, đồng thời thay đổi 3 căn ngón tay nhất tịnh tiến vào tro hoa huyết của nằng, tìm được 1 chỗ mẫn cảm, ko ngừng mà nhu làm.

Tô Tử Duyệt bị hắn biến thành ko ngừng cầu xin tha thứ, cơ hồ muốn hôn mê. Mẫn Mặc vội thúc đưa đẩy hơn mười hạ, liền cảm thấy lưng một ma, lúc này đây hắn ko còn ỉn ỉn, trực tiếp đem tinh dịch bắn vào tro bụng Tô Tử Duyệt. Ngay tại bắn tinh tro nháy mắt, hắn ghé vào bên tai của nằng, cúi đầu nói- Người làm sao có thể ko quản ta chứ? Đừng mặc kệ ta...

Mẫn Mặc ở lúc mình bắn tinh tro chớp mắt, lấy ngón tay dùng sức kéo hoa hạch dưới thân Tô Tử Duyệt, nằng liền thét chói tai cùng hắn ra. Tiểu huyết Tô Tử Duyệt dùng sức co rút lại nuốt gậy thịt của hắn, giống như là muốn đem nó nuốt ăn vào tro bụng. Mẫn Mặc vẫn để gậy thịt ở lại tro cục huyết Tô Tử Duyệt, hưởng thụ của sự co rút nằng, chỉ đến khi gậy thịt hoàn toàn mềm nhũn, thế này mới chịu rút ra.

Mẫn Mặc xoay người nằm bên cạnh Tô Tử Duyệt nhắm mắt dưỡng thần, giống như đang ngủ. Tô Tử Duyệt bên miệng vương 1 chút dãi ý cười, nằng xoay người dựa ở trước ngực Mẫn Mặc, hỏi- Người vừa rồi nói cái gì? Ta ko có nghe rõ ràng, ko bằng người lặp lại lần nữa đi.

Mẫn Mặc nằm ko thềm nhúc nhích, giống như là ko có nghe nằng nói chuyện vậy. Tô Tử Duyệt thấy vậy liền ko buông tha đẩy đẩy thân người của hắn, thúc giục hắn lặp lại lần nữa. Động tác dùng sức này liền lụy đến phía sau trầy da của nằng, nằng thế này mới cảm thấy phía sau hỏa lạt lạt đau. Nằng quay đầu nhìn vài lần đều nhìn ko tới phía sau, liền hỏi Mẫn Mặc- Ta sau lưng có phải bị trầy ko?

Lúc này Mẫn Mặc mới mở miệng nói- Ko có.

Tô Tử Duyệt hồ nghi nhìn nhăm nhắt đường thân Mẫn Mặc, rồi mới đưa tay sờ soạng phần lưng, có mấy chỗ sau khi đụng tới liền toàn tâm đau. Nàng nổi khí thật mạnh đâm ngực Mẫn Mặc, đâm xong liền cảm thấy tay đau, khí mắng câu- Hồn đản!

Mẫn Mặc như trước bẻ đôi mắt, lại cười nói- Lần đầu gặp người, người cũng là như thế mắng ta, lưu manh, súc sinh, hồn đản.

Tô Tử Duyệt cũng theo nở nụ cười, rồi mới nói- Chỉ sợ ko chỉ mình ta đi? Khẳng định ko ít nữ nhân như thế mắng người.

— Ân, so với người càng khó nghe hơn- Mẫn Mặc đáp.

Tô Tử Duyệt thở dài, đem mặt dán tại ngực của hần, nói- Người thật đáng ghét, lại lợi dụng đồng tình của ta, làm cho ta mềm lòng.

Mẫn Mặc thân thủ ôm lấy thắt lưng của nàng, thấp giọng nói- Người chính là đồng tình tràn ra...- Nói xong, ở eo của nàng ko nhẹ ko nặng kháp 1 phen.

— A... chán ghét!- Tô Tử Duyệt yêu kiều rên 1 tiếng, rồi mới há mồm cắn phần hồng trước ngực hần, nghe được Mẫn Mặc kêu rên 1 tiếng, thế này mới đắc ý chặc miệng.

2 người cứ như vậy âu yếm dính cùng 1 chỗ 1 hồi, Mẫn Mặc mới nói- Trở về thôi- Dứt lời đứng dậy liền đi.

Tô Tử Duyệt dùng vuốt cầm hương văn tự trên vách tường, hỏi- Người sao ko luyện tà công của người nữa?- Thấy Mẫn Mặc nửa ngày ko trả lời, liền xoay người nhắt lên 1 tảng đá nói- Người nếu ko luyện, ta có thể lau- Nói xong liền bắt đầu bôi đi chữ viết trên thạch bích.

Mẫn Mặc đi qua, đem Tô Tử Duyệt khiêng lên vai, nhấc chân liền đi. Đầu Tô Tử Duyệt hướng về sau bị Mẫn Mặc khiêng, nàng thét chói tai kêu hần buông chính mình xuống, hơn nữa ko ngừng lấy tảng đá tro tay chửi đánh lưng Mẫn Mặc. Qua 1 hồi, lưng của hần đã bị nàng đánh cho thanh hồng 1 mảnh, Tô Tử Duyệt xem đôi mắt đỏ lên, có chút đau lòng. Nàng ném tảng đá tro tay nói- Người mau buông ta xuống, đầu ta sắp nổ tung.

Lúc này Mẫn Mặc đã đi xuống núi 1 khoảng xa, hần thế này mới đem Tô Tử Duyệt buông xuống, làm cho nàng 1 lần nữa dựa vào trên lưng của mình, rồi công nàng nhấc lên, 1 bên nói- Nếu ko nghe lời liền đem người ném tại đây, tự sinh tự diệt.

— Mẫn Mặc người đồ ko nhân tính...- Bởi vì phía trước tổn quá nhiều tinh lực Tô Tử Duyệt ỷ rừ dựa vào trên lưng Mẫn Mặc, có chút vô lực mắng. Tô Tử Duyệt sau đó ngay tại trên vai rộng lớn của Mẫn Mặc thiếp ngủ, sau khi tỉnh lại thấy chính mình hồi đến phòng của nàng cùng Mẫn Mặc. Nàng sau khi sững sốt 1 lúc lâu, đứng dậy nhìn tình huống tiểu hồ ly. Nếu Mẫn Mặc thừa dịp nàng 2 ngày ko ở đây thời điểm, giết tiểu hồ ly thì phiền toái rồi.

Tô Tử Duyệt tìm đến địa phương nhốt tiểu hồ ly, cùng 2 bảo đen canh gác dùng không nhẽo hăm dọa rất lâu thậm chí giả truyền khẩu lệnh Mẫn Mặc, thế này mới cho đi vào. Sau khi đi vào chỉ thấy hỏa hồ nhỏ bé thân thể lui ở tro góc, nhìn qua rất suy yếu. Tiểu hồ ly ngửi được hương vị Tô Tử Duyệt miễn cưỡng ngẩng đầu, giật giật lỗ tai.

Tô Tử Duyệt đi qua bẻ lên hần, phát hiện hần so với trước kia nhẹ rất nhiều. Tô Tử Duyệt sờ đầu của hần ôn nhu nói- Bọn hần ko trị thương cho người sao? Người nói với ta dùng loại dược gì, ta đi tìm cho người.

Tiểu hồ ly vươn đầu lưỡi liếm liếm ngón tay Tô Tử Duyệt, rồi mới dùng suy yếu thanh âm hỏi- Người sao ko hỏi ta vì cái gì cùng Mẫn Mặc đối nghịch?

— Hài tử ngốc...- Tô Tử Duyệt cười mắng. Đầu lưỡi hần liếm nàng nóng dọa người, nàng sờ mũi tiểu hồ ly, ần ần. Thế là Tô Tử Duyệt ko thể ko thúc giục nói- Người thông minh như thế, nhất định biết chính mình muốn dược gì đúng ko? Nhanh nói đi ta đi tìm cho người, trễ hơn nữa thời điểm hần trở về sẽ ko thể thuận tiện.

— Hữu dụng sao? Hần đã muốn giết ta, trị cũng là vô ích- Tiểu hồ ly tự giấu nói.

— Ta sao hội để người chết? Ta nói người sẽ ko có chuyện, người chẳng lẽ ko tin tưởng ta sao?- Tô Tử Duyệt nói xong, chỉ thấy tiểu hồ ly ngược cặp kim sắc to tròn, bình tĩnh nhìn chính mình. Qua rất lâu mới đem thảo được cần dùng nói với nàng.

Là đó thảo được Tô Tử Duyệt tự nhiên là ko biết, nàng chỉ có thể đem tiểu hồ ly miêu tả hình dáng cùng công hiệu nhớ kỹ, rồi mới tìm tiểu bướm con, dẫn nàng đi tìm. Tiểu bướm con sau khi nghe xong cũng ko hỏi nhiều, tro ngực ôm tiểu sói liền mang Tô Tử Duyệt đi hái thuốc. Mấy thứ được tiểu hồ ly nói cũng ko khó tìm, phỏng chừng cũng lo lắng đến năng lực của Tô Tử Duyệt, cho nên đều là 1 ít được thông thường.

Tiểu bướm con hái thảo được xong cùng Tô Tử Duyệt đi tới bờ suối, dùng suối nước đem được điều chế hảo sau lại hái lá cây cuốn thành hình dạng cái ly đựng được nước đưa cho Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt sau khi nhận lấy liền khoa trương nói- Tiểu bướm con thật sự là hảo hài tử, có thể giúp mama nhiều như thế

140. Chương 140: An Bài Hảo Nhóm Hài Tử!

Tiểu bướm con nghe Tô Tử Duyệt khen xong tiểu râu trên trán run nhè nhẹ vài cái, khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ bừng, bất quá ở ngoài mặt lại làm bộ như ko thèm để ý. Tô Tử Duyệt cảm thấy hơi buồn cười, lại phát hiện đứa nhỏ này càng lớn càng tựa Tổ Điệp. Tiểu bướm con ở tảng đá còn lại bên hồ tắm 1 ít thảo được, rồi mới đựng nó ở tro cái ly lá cây rồi đi tới. Tô Tử Duyệt cho rằng này cũng là loại được dùng cho tiểu hồ ly, vừa tính nhận, liền thấy tiểu bướm con quay ra phía sau nàng, tình tế giúp nàng bôi phấn trắng da sau lưng.

Tô Tử Duyệt tro lòng ấm áp, suýt chút nữa rót nước mắt, nàng đem tiểu bướm con kéo đến tro ngực nhẹ nhàng mà ôm nó, rồi mới ở trán nó hạ xuống hôn. Tiểu bướm con khuôn mặt nhỏ nhắn nháy mắt đỏ bừng lên, nó 1 phen đẩy ra Tô Tử Duyệt như cung tên bắn ra chạy trốn ko thấy bóng dáng. Tô Tử Duyệt ko biết đường trở về, đành phải ngồi ở tại chỗ chờ nó. Cũng may tiểu bướm con còn chưa quên chính mình còn có lão mẹ ko thể tiếp thu đường, ko quá lâu liền phi trở lại. Hắn cúi đầu cấp Tô Tử Duyệt bôi thuốc xong, rồi mới cùng nàng cùng nhau trở về.

Ngay tại tới gần nơi ở của bọn họ cách đó ko xa Tô Tử Duyệt ngừng cước bộ, rồi mới đối tiểu bướm con nói- Đường còn lại mama biết rõ, người mang đệ đệ đi tìm ba người cùng đám thúc thúc đi, ko cần trở về.

Tiểu bướm con thu hồi cánh, đáp xuống mặt đất, nó cúi đầu nhìn chăm chú chân nhỏ trắng nõn của mình ở trên mặt đất vẽ nguệch ngoạc, sau 1 lúc lâu mới nhỏ giọng hỏi- Mama ko cần tiểu bướm con?

Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng mà kí tiểu đầu của nó 1 chút, cười nói- Hài tử ngọc, kêu người trở về là vì ba người nhớ người. Chẳng lẽ tiểu bướm con ko nhớ baba?

Tiểu bướm con vội vàng nói- Tiểu bướm con đương nhiên nhớ baba!

— Vậy là được rồi- Nói xong, nàng lại sờ đầu tiểu sói hỏi- Tiểu sói cũng nhớ baba chứ?

Tiểu sói là đứa chỉ cần ăn và ngủ, làm sao hội nhớ thương Đầu sói, bởi vậy nó chỉ là hướng tro ngực tiểu bướm con cũng cũng ko thèm quan tâm Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt cười nói- Người là đứa vô lương tâm, ba người nhớ người, cho nên người cũng phải trở về. Tiểu bướm con nghe lời, ngoan ngoãn mang đệ đệ trở về.

— Vậy nhân ngư cục cứng thì sao?- Tiểu bướm con lại hỏi. Bởi vì Tô Tử Duyệt ko có đặt tên cho nhân ngư cục cứng, cho nên tiểu bướm con bắt chước Tô Tử Duyệt xưng hô tiểu nhân ngư là nhân ngư cục cứng.

— Nó còn chưa rời được nước, ta sẽ chiều cổ nó. Thừa dịp trời còn tối, người mau trở về đi, trên đường đừng chạy loạn, đừng để mama lo lắng, biết ko?- Tô Tử Duyệt nói.

Tiểu bướm con gật gật đầu, rồi mới mang tiểu sói bay đi. Tô Tử Duyệt nhìn bọn nó rời đi nhẹ nhàng mà thở dài, sở dĩ kêu bọn nó đi là vì lo lắng Mẫn Mặc hiện tại ko đảm bảo an toàn ấy đứa nhỏ. Còn phần nhân ngư cục cứng, nó còn chưa rời được nước, cho nên Tô Tử Duyệt lo lắng nó 1 người trở về hải lý. Kỳ thật nó

từ lúc còn rất nhỏ đã thường xuyên cô linh linh bị nhân ngư ném lại tro đại hải, khi đó Tô Tử Duyệt cũng ko biết phải làm sao. Nhưng từ sau lúc nhân ngư chết nàng đối đứa nhỏ này liền đặc biệt để bụng, tổng muốn đem nó phóng tới địa phương chính mình có thể nhìn đến, giống như chỉ cần ko lưu ý 1 chút nó cũng sẽ cùng nhân ngư đột nhiên rời khỏi. Kỳ thật nhân ngư cục cưng là thuộc về đại hải, 1 mình bị nhốt ở tro hồ chung quy nó cũng ko vui. Tuy rằng miệng thượng ko nói, nhưng Tô Tử Duyệt sao lại vậy ko rõ ràng? Có lẽ, hiện tại là thời điểm phóng nó trở về, Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy.

Sau khi trở lại Tô Tử Duyệt đầu tiên đi cấp tiểu hồ ly đưa được, sau khi nhìn hắc đem được ăn hoàn lại dặn hắc kiên trì ăn uống, cũng tỏ vẻ ăn xong rồi chính mình còn có thể đưa đồ mới đến. Vậy tiểu hồ ly lại quần lấy nàng 1 hồi, thế này mới phóng nàng rời khỏi. Trở về thời điểm về mặt Mẫn Mặc đã ko tốt ngồi ở tro phòng chờ nàng, Tô Tử Duyệt hơi cười cười, giống như là việc gì cũng chưa từng phát sinh qua.

— Người còn biết trở về? 1 thân hồ ly vị- Mẫn Mặc trầm mặt, tựa hồ có chút ko ưng thuận.

Tô Tử Duyệt cố ý gắt gao thiếp Mẫn Mặc, chỉ thấy mày của hắc nhãn càng thêm gấp, nàng cười nói- Mũi của người thật thính.

— Nhanh đi tắm rửa- Mẫn Mặc ko ưng thuận nói.

Tô Tử Duyệt cười hì hì đi tắm rửa, giống như Mẫn Mặc căn bản ko có mất hứng, chính mình cũng căn bản ko có đi tìm tiểu hồ ly. Trở về thời điểm Mẫn Mặc vẫn như cũ ngồi ở chỗ cũ, hỏi nàng- 2 đứa hài tử sao còn chưa trở về?

— Đi tìm lão ba bọn nó rồi- Tô Tử Duyệt ko chút để ý đáp.

Mẫn Mặc lặng yên 1 hồi mới nói- Người đang đề phòng ta.

Tô Tử Duyệt liếc Mẫn Mặc 1 cái, nói- Người đang nghĩ cái gì vậy? Lão ba bọn nó nhớ đứa nhỏ, để cho bọn nó trở về là theo đạo lý phải làm a. Ta tuy làm mẹ cũng ko thể ko cho bọn nó đi gặp phụ thân của mình được. Hơn nữa, lại ko phải nhi tử người, người cứ giữ tại bên người tính làm cái gì? Muốn nhi tử người cũng sinh 1 đứa đi- Tô Tử Duyệt nói như vậy đậu Mẫn Mặc, muốn lực chú ý của hắc phân tán ra.

Mẫn Mặc cũng ko tựa ngày xưa tiếp lời của nàng, cũng ko có tiếp tục đề tài này nữa. Nhưng 1 đêm này Mẫn Mặc cũng ko có đối Tô Tử Duyệt làm chuyện gì, chỉ là ôm nàng ngủ.

Ngày thứ 2 Tô Tử Duyệt rời giường thời điểm Mẫn Mặc đã đi mất, nàng đi qua tìm nhân ngư cục cưng, nó thấy Tô Tử Duyệt mở miệng liền hỏi tiểu bướm con cùng tiểu sói đi đâu. Tô Tử Duyệt ko muốn ở trước mặt nó nhắc tới 2 tử phụ thân, thế là nói bọn nó chỉ là đi chơi. Rồi mới hỏi nó- Nhân ngư cục cưng muốn về nhà ko? Muốn hỏi hải lý ko?

Nhân ngư cục cưng nghe xong dùng sức gật đầu, tro mắt to sáng ngời lóe ra quang mang động lòng người. Tô Tử Duyệt thở dài, lại hỏi- Mama còn có thật nhiều việc phải làm, ko thể ở hải lý suốt, người 1 mình có thể chiếu cố bản thân mình ko?

Nhân ngư cục cưng vỗ vỗ bộ ngực nói- Ta trước kia thường xuyên 1 mình, baba cũng khoe ta là chiến sĩ tốt nhất.

Nghe nó nhắc tới nhân ngư, Tô Tử Duyệt lặng yên rất lâu ko nói chuyện. Rất lâu sau đó mới nói- Đi thôi, mama mang người về nhà.

Tô Tử Duyệt đem nhân ngư cục cưng ôm đến bờ biển, sau khi xuống biển nhân ngư cục cưng vui vẻ ở mặt biển thượng vui vẻ. Nó nhanh chóng bơi qua bơi lại, hơn nữa thỉnh thoảng lại cao hứng nhảy vọt lên rồi mới hạ xuống, bắn tung tóe khỏi 1 mảnh bọt nước thật lớn. Tô Tử Duyệt nhìn ko được nhớ đến nhân ngư lúc còn sống, nhìn đứa nhỏ bọn họ bộ dạng như thế thông minh khỏe mạnh, cho dù ngoài miệng ko nói cũng nhất định hội vui vẻ đi, nhân ngư cục cưng luôn là kiêu ngạo của hắc.

Chăm sóc nhân ngư cục cưng hồi đến chỗ nhân ngư từng ở, sở hữu hết thảy đều giống như lúc trước khi bọn họ rời đi. Góc thạch động sáng sủa mấy mảnh ngọc trai rất lớn, bên tro đều chứa đầy trân châu nhân ngư tìm được cho nàng. Nàng đi qua đem xác ngọc trai mở ra, ánh sáng nháy mắt đem thạch động chiếu sáng lên. Tô Tử Duyệt bị ánh hào quang chiếu khiến đôi mắt đau xót, nước mắt ko tự chủ được liền chảy xuống dưới.

Ở góc bàn cuối phòng nàng cuối cùng tìm được là đó vấy trên người nhân ngư, bao gồm vấy cự mãng nàng cũng nhất tịnh gửi ở tro này. Kỉ niệm cùng nhân ngư như thủy triều ở tro đầu nàng ko ngừng tuôn trào, nàng nhin ko được thất thanh khóc rống. Cho tới nay nàng đều không chế chính mình ko được hồi tưởng việc này, cố gắng muốn quên, lại phát hiện là đó kí ức đã thâm trầm thực nhập tro đầu của mình, nay hồi tưởng lại cứ như chuyện hôm qua

141. Chương 141: Cãi Nhau

Tô Tử Duyệt khóc một liên tựa vào 1 góc thạch trên giường ngủ tạm, tỉnh lại thời điểm nhân ngư cục cứng đã bơi mất. Tô Tử Duyệt tro lòng từng chút 1 trầm lại, sau khi nàng cố gắng thuyết phục chính mình tất cả đã được định sẵn. Chờ đợi đối với nàng mà nói quả thực là 1 loại tra tấn, cũng may nhân ngư cục cứng rất nhanh liền trở về, còn mang theo loại bèo mà Tô Tử Duyệt rất thích ăn.

Tô Tử Duyệt nhận bèo nhin ko được lại nhớ tới nhân ngư, lúc này, nhân ngư cục cứng từ phía sau xòe ra mấy con ốc biển xinh xắn đưa cho Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt hơi sửng sốt, rồi mới hỏi- Đây là...cho ta?- Nhân ngư cục cứng gật gật đầu, Tô Tử Duyệt nghe vậy liền đem tiểu nhân ngư ôm nhập tro lòng, thở dài- Cục cứng của ta thật sự đã trưởng thành...- Tô Tử Duyệt vừa nói, vừa khóc thút thít, 1 hồi lâu sau mới đối tiểu nhân ngư trình trọng nói- Sau này ngươi sẽ càng thêm lớn lên, mama muốn ngươi đáp ứng ta 1 chuyện, sau này vô luận phát sinh cái gì ngươi cũng ko thể có chuyện, cho dù sau này ngươi có gặp được nữ nhân ngươi thích, cũng nhất định phải sống sót, biết chưa?- Tiểu nhân ngư nhìn Tô Tử Duyệt, cái hiểu cái ko chỉ biết gật gật đầu. Tô Tử Duyệt thế này mới buông tha nó rồi cho phép nó đi chơi.

Đêm đó nàng ôm nhân ngư cục cứng cùng nhau ngủ. Cục cứng tiến nhập tro ngực nàng, ko an phận cũng đến cũng đi, chẳng chọc rất lâu mới ngủ. Vào lúc ban đêm, Tô Tử Duyệt mộng nhân ngư. Nội dung giấc mộng nàng tỉnh lại cũng chỉ thăm lạng ghi nhớ, nàng ngồi ở trên giường nhìn nhân ngư cục cứng ở tro phòng bơi vui vẻ. Nàng ko biết phụ thân qua đời đối với ma quỷ mà nói là loại cảm giác thể nào, nhưng là 1 nhân loại, Tô Tử Duyệt sẽ rất thông khổ. Nếu cho nàng lựa chọn, nàng sẽ ko tiếp tục ở lại địa phương tràn ngập thấy cảnh thương tình này, nàng thà rằng chuyển đến nơi khác, quên đi hết thấy. Nàng vốn muốn khuyên nhân ngư cục cứng tìm 1 cái huyết động khác ở, nhưng nhìn nó thích nơi này như vậy, thật sự ko thể mở nổi miệng. Có lẽ đây là 1 loại phương thức nó nhớ phụ thân.

Gần sáng ngày thứ 2, Tô Tử Duyệt sau khi ngàn dặn vạn dặn, thế này mới mang rất nhiều lo lắng ly khai nhân ngư cục cứng trở về bờ, trên đó còn có N sự tình cấp nàng xử lý. Nàng mới vừa đi đến bên bờ, liền thấy Mẫn Mặc mặt ko chút thay đổi đứng ở nơi đó, nhìn đại hải, ko biết suy nghĩ chuyện gì. Tô Tử Duyệt thử gọi hần- Mẫn Mặc?

Mẫn Mặc nghe tiếng nhìn phía Tô Tử Duyệt, nhưng lại ko nói gì. Tô Tử Duyệt đành phải tự tiếp lời- Ngươi sao lại ở đây? Ngươi vào thời điểm nào đến?- Tô Tử Duyệt nhìn bầu trời tối đen như trước, nhú mày nói- Ngươi sẽ ko...- Tại đây đợi cả đêm đi? Tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng nàng ko dám hỏi thẳng.

Mẫn Mặc lúc này mới mở miệng nói- Ngươi thật sự ko hề tin ta sao?

Tô Tử Duyệt thân mình cứng đờ, sau 1 lúc lâu mới nói- Ta ko có...- Nàng nói chuyện thời điểm ko 1 chút lo lắng, cuối cùng liền chính mình cũng cảm thấy rất giả. Mẫn Mặc cũng ko phải tên ngốc, chính mình đem bọn nhỏ từng đứa ở bên người hần tiến bước, hần làm sao có thể ko nghi ngờ- Ta, ta thật sự ko phải...

Mẫn Mặc nghe vậy bỗng nhiên lãnh cười lên tiếng nói- Liền tín nhiệm cơ bản nhất cũng ko, ngươi còn ở lại bên ta để làm gì nữa? Ngươi muốn đưa bọn nó đi liền tự mình đưa đi hết?- Nói tới đây, hần ngửa mặt lên trời cười, nói- Ngươi như thế phòng ta rốt cuộc là vì cái gì? Ngươi nói thử ta có thể làm gì tội nhỏ hả?

— Mẫn Mặc... ngươi hãy nghe ta nói- Tô Tử Duyệt bước nhanh tiến lên, lại bị Mẫn Mặc kháp ở vuốt cằm, tay hần rất dùng sức, kháp nàng sinh đau, nước mắt liền đảo quanh tro hốc mắt.

Chỉ nghe Mẫn Mặc từng chữ 1 nói- Nói? Ta xem đã quên ngươi còn có 1 cái miệng rất giỏi trả lời.

— Đau... người trước bụng ta ra được ko?- Tô Tử Duyệt từ chối 1 hồi, Mẫn Mặc mới kiềm chế buông tay hấn xuống. Tô Tử Duyệt nhu vuốt cảm bị hấn khắp đồ bụng thở hộc hộc nói- Kỳ thật... ta là có chút phòng người, nhưng chỉ có 1 điểm, sợ người phát cú thời điểm tổn thương đến bọn nhỏ. Bọn nó còn nhỏ lắm, ta ko thể để bất cứ khả năng nguy hiểm nào tồn tại chung quanh bọn nó. Nhưng những chuyện ko phải với người ta thực sự ko có làm, người tin tưởng ta- Tình thế cấp bách Tô Tử Duyệt đành phải thật tâm nói ra.

— Khả năng nguy hiểm? Người là chỉ ta sao?- Sau khi nói xong đó Mẫn Mặc bình tĩnh nhìn Tô Tử Duyệt, rồi cái gì cũng ko nói xoay người liền ly khai.

Tô Tử Duyệt vội vàng bắt lấy cánh tay của hấn, giải thích- Ta ko biết chính người có cảm giác thấy hay ko, nhưng từ ngày người hấp thụ cái tử sắc quang cầu kia liền trở nên có chút ko còn như cũ. Ta ko biết rõ đó là vật gì, nhưng người dạo này rất lạ.

— Trách ta?- Hấn tự giễu cười, rồi mới nói- Người nói ta bị cái gì chứ, người nói ko cho ta học ma chú trên thạch bích, người thấy ta có học tiếp ko? Người nói đừng động tới báo đen cùng hồ ly, ta đúng là có tâm trừ bỏ bọn hấn, bọn hấn hiện tại ko phải vẫn còn sống sờ sờ đó sao? Người lên đi đưa thuốc cho hồ ly, ta đã nói cái gì chưa? Vậy mấy đứa nhỏ ở chỗ ta mấy ngày qua ta có đối bọn nó nói 1 câu nặng lời nào hay ko? Nay ko nói 1 tiếng liền đem bọn nó giấu đi, liền luôn dưỡng ở bên người ta tiểu nhân ngư người cũng tiện biệt. Người rốt cuộc muốn thế nào? Chẳng lẽ người còn muốn ta đem tâm móc ra cho người xem sao?- Mẫn Mặc nói những lời này thời điểm tựa hồ rất tức giận, tro ánh mắt lại mơ hồ lộ ra âm u tử sắc.

— Ta... nhân ngư cục cưng nó cũng đã lớn, suốt ngày chỉ ở tro 1 cái hồ nhỏ, ko hề có bằng hữu, ta thấy nó cô đơn ...- Tô Tử Duyệt thì thào nói, đến cuối cùng cơ hồ cũng ko nghe rõ lời nữa.

— Cô đơn? Lúc trước người đưa nó tới thời điểm ko có cô đơn sao?- Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt đến tro mắt cơ hồ phun ra hỏa, hấn hung hăng nói- Người như vậy làm sao xứng làm thê tử của ta, cút- Vậy cuối cùng 1 từ cút Tử Mẫn mặc cơ hồ là cắn răng hét ra.

Tô Tử Duyệt nghe vậy tro đầu “Ông” 1 tiếng, nàng thần thờ cước bộ ko xong, tro ánh mắt chứa đầy nước mắt, run run nói- Người, người... cho dù là ta ko đúng, người cũng ko thể nói như thế, lời nói như thế là đã thương người khác a.

— Sao vậy ko nói người hành động làm tổn thương người khác- Mẫn Mặc nói tới đây liền ly khai.

Tô Tử Duyệt nhắc chân muốn đi theo hấn, nhưng nghĩ đến hấn câu ko xứng làm thê tử của hấn bước chân của nàng liền ngừng lại. Tô Tử Duyệt ngồi xổm xuống ôm đầu gối của mình, lớn tiếng khóc ra. Nàng thủy chung ko hiểu nổi chính mình có làm gì sai, cho dù đem bọn nhỏ tiễn đi có khả năng làm cho Mẫn Mặc thương tâm, nhưng là 1 mẫu thân, nàng ko thể mạo hiểm như vậy.

Tô Tử Duyệt ngồi xổm tại chỗ khóc rất lâu, thẳng đến 2 cái đùi chuột rút đứng ko nổi, té ngã ở 1 bên lẳng lẳng nhìn thiên. Qua rất lâu mới dần dần đứng dậy, chỗ Mẫn Mặc khẳng định là ko thể về, chỉ có thể hướng chỗ Tổ Diệp đi về thôi.

142. Chương 142: Tìm Kiếm Lối Ra

Thường Hoan ở bên ngoài cách nhà mấy trăm m nhặt được Tô Tử Duyệt, khi đó nàng 1 bên khóc, 1 bên cầm đầu nhìn đường. Hấn đi đến bên cạnh nàng, lại phát hiện Tô Tử Duyệt căn bản ko có chú ý tới tồn tại của mình, chỉ lo cúi đầu đi. Thẳng đến hấn ôm nàng gắt gao ở tro lòng, nàng mới ý thức được Thường Hoan tồn tại.

Tô Tử Duyệt ngẩng đầu, khóc nói- Hấn ko cần ta, còn hung dữ với ta.

Thường Hoan đau lòng thay nàng lau nước mắt trên mặt, hấn ko biết bọn họ rốt cuộc là vì cái gì cãi nhau, nhưng hấn đoán 8-9/10 là cùng sự kiện tro sơn động lần trước có liên quan. Hấn đem Tô Tử Duyệt ngồi lên lưng của mình, rồi mới chở nàng thẳng hướng gia mà tiến. Sau khi tới nhà, phát hiện Tô Tử Duyệt khóc mệt đã dán tại trên lưng dày rộng của hấn mà ngủ .

Lúc này tro nhà chỉ có 1 mình Bạch Khổng Tước, mấy người khác đều ra ngoài kiếm ăn. Bạch Khổng Tước giúp Thường Hoan đem Tô Tử Duyệt ôm đến trên giường, trông thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng tràn đầy ủy khuất, Bạch Khổng Tước mảy nhất thời nhủ lại. Toàn bộ Ma đô có thể khiến nàng chịu ủy khuất trừ bỏ Ma vương ra còn có thể là ai? Bạch Khổng Tước nghĩ cũng không thêm đã đem Tô Tử Duyệt lay tỉnh, Tô Tử Duyệt trợn 2 mắt mông lung không hiểu hỏi Bạch Khổng Tước xảy ra chuyện gì.

Bạch Khổng Tước nắm bả vai Tô Tử Duyệt nói- Nếu hắn không biết quý trọng người, thì không cần để ý hắn nữa. Hắn là Ma vương, có khi cơ hội sinh sản sẽ là lần khác, đối hắn mà nói, người cũng không phải lựa chọn duy nhất. Lưu lại đi, đừng đi nữa, bởi vì chuyện của hắn đã khiến người không vui. Người xem người mấy ngày này đã biến thành bộ dạng gì? Lần trước người trở về ta đã muốn nói rồi, người cho bọn ta nhìn không ra sao? Người coi chúng ta là gốc tử sao?

Tô Tử Duyệt hấp cái mũi, cười khổ nói- Hiện tại vấn đề căn bản không phải là ta quản hay mặc kệ hắn, hắn đã đuổi ta đi, ta còn có thể thế nào?

— Vậy quả thực quá tốt!- Bạch Khổng Tước nghiêng rằng nghiêng lợi cảm thán nói, sau đó hắn lại đối Thường Hoan nói- Buổi tối chúng ta phải chúc mừng, chúc mừng Tiểu Duyệt cuối cùng đã thoát khỏi kẻ làm cho nàng không vui. Người ở đây chăm sóc nàng, ta đi tìm Tổ Điện cùng Đầu sói.

Thường Hoan có chút do dự, không xác định là có đúng đạo lý hay không khi ở thời điểm Tô Tử Duyệt khổ sở lại chúc mừng. Nhưng còn không chờ hắn kịp phản ứng, Bạch Khổng Tước cũng đã không thấy bóng dáng. Thường Hoan đứng ở bên giường Tô Tử Duyệt, nâng tay nhẹ nhàng sờ 2 má của nàng, Bạch Khổng Tước nói đúng, nàng gầy thật nhiều, bế lên liền có thể cảm giác rõ ràng được. Tô Tử Duyệt nắm tay Thường Hoan, 2 người cứ như vậy cho đến khi là đó người trở về. Nhìn thấy 2 đứa hài tử, Tô Tử Duyệt tâm tình thế này mới tốt lên chút. Nàng ôm 2 hài tử nằm ở trên giường, tùy ý mấy người kia việc tro việc ngoài tự thu xếp.

Tô Tử Duyệt ở tro này liên tục 10 mấy thiên, không hề mở miệng chuyện trở về chỗ Mẫn Mặc. Mà mấy người kia đều rất ăn ý không ở trước mặt Tô Tử Duyệt nhắc tới Mẫn Mặc, hết thấy thật giống như Mẫn Mặc căn bản chưa từng tồn tại qua. Nhưng đại gia đều nhìn ra Tô Tử Duyệt đang không vui, tuy rằng nàng cực lực biểu hiện cùng ngày xưa giống nhau, nhưng liền tiểu bướm con cũng có thể mẫn cảm nhận được Tô Tử Duyệt bất đồng. Cũng không phải nàng không muốn cùng bọn hắn ở cùng 1 chỗ, mà là nàng vẫn còn rất nhiều tâm sự. Đối 4 người họ cũng chỉ có thể không biết làm sao lác đầu, tâm bệnh cũng phải cần tâm được, lòng của nàng được không phải là bọn hắn.

Hôm nay, 3 người đều ra ngoài kiếm ăn, chỉ chừa 1 mình Bạch Khổng Tước ở tro nhà chăm sóc Tô Tử Duyệt. Nàng nằm nghiêng tựa vào trên giường nhắm mắt dưỡng thần, sau khi trầm ngâm rất lâu chung quy mở miệng hỏi- Người có nguyện ý giúp ta làm chuyện này hay không?- Bạch Khổng Tước hơi kinh ngạc mở đôi mắt, nhìn Tô Tử Duyệt vẻ mặt ngưng trọng liền biết chuyện này sẽ không dễ dàng gì. Hắn thận trọng gật gật đầu, tỏ vẻ nguyện ý giúp nàng. Tô Tử Duyệt mới lộ ra 1 cái tươi cười thoải mái.

Tô Tử Duyệt biết mỗi ngày Mẫn Mặc đều đi thăm dò xem trạng huống là đó nữ nhân bị đưa đi sinh đẻ, cho nên lúc này hắn hội cách biệt nơi ở, trọng yếu hơn là, trừ phi có nguy hiểm, nếu không hắn cũng không hội mang theo báo đen. Tô Tử Duyệt 1 mình đi đến phần lãnh thổ cách phía mé ngoài hang đá của Mẫn Mặc, nàng biết nơi này rất gần lãnh địa báo đen.

Quả nhiên, nàng ở tại chỗ này đợi 1 hồi, liền thấy báo đen đánh hơi mùi của nàng, tạo nhả bộ pháp bước tới gần Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt đi qua ngồi ở trước mặt hắn, xin lỗi hướng hắn cười, nói- Ta lần này lại mang cho người phiền toái, lần trước là vì ta khiến người vì bối mệnh lệnh Mẫn Mặc, khiến cho người dính phiền toái không nhỏ. Lúc này đây... khả năng hội càng nghiêm trọng. Nếu người sợ phiền toái, liền trở về đi.

Báo đen cúi đầu tự hỏi rất lâu, nhưng vẫn ở trước mặt Tô Tử Duyệt dựa hạ thân mình, ý bảo nàng cười lên thân của mình. Tô Tử Duyệt giờ phút này cảm động cơ hồ rơi lệ, 2 lần hắn vô điều kiện giúp mình. Tô Tử Duyệt gắt gao ôm cổ của hắn, ở bên tai hắn nhẹ giọng nói- Lần Mẫn Mặc tiêu diệt bộ tộc hỏa hổ thời điểm người cũng ở đó chứ? Có thể mang ta tới chiến trường nơi xảy ra giao chiến cuối cùng không? Cuối cùng...- Tô Tử Duyệt cố ý cường điệu từ này.

Báo đen tỉnh táo nhìn 4 phía, rồi mới hít sâu 1 hơi dài Tô Tử Duyệt bay nhanh tới phương hướng phía trước. Sau khi đến đích, Tô Tử Duyệt hỏi- Phương hướng truy kích uối cùng là ở bên kia?- Báo đen dùng đôi mắt

nhìn về phía tro đó, Tô Tử Duyệt đem mấy cây đại thụ làm dấu hiệu ghi nhớ ở nội tâm, rồi mới lại hỏi- Xa ko?

Báo đen gật gật đầu. Tô Tử Duyệt cũng biết muốn tìm lối xuất khẩu giúp bọn họ rời khỏi Ma đô này ko phải 1 chuyện dễ dàng, nếu dễ dàng Mẫn Mặc đã sớm tìm ra. Nàng đối báo đen nói- Người mau trở về đi, chuyện hôm nay đừng cấp người khác biết. Vạn nhất Mẫn Mặc có được tin tức...- Tô Tử Duyệt thật có lỗi nhìn báo đen 1 cái, rồi mới nói- Người chỉ cần nói là mang ta đến nơi này nhìn qua, còn lại ta tự xử lý.

Báo đen lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình sẽ ko xảy ra chuyện gì. Rồi mới dùng ánh mắt ý bảo Tô Tử Duyệt chính mình cẩn thận, liên ly khai. Sau khi báo đen đi chỉ chốc lát sau, Bạch Khổng Tước liền từ xa bay tới, xoay vòng hạ xuống. Tô Tử Duyệt hỏi- Đường từ bên kia đến đây người đều nhớ kỹ?

Bạch Khổng Tước gật gật đầu, lại ko rõ ràng nàng vì cái gì lại muốn đi tìm loại thiên địa như thế. Tô Tử Duyệt nói- Vậy quá tốt, chúng ta hiện tại bắt đầu tìm, phải đi về trước khi trời tối, chỉ cần 1 chút thời gian sẽ tìm ra được.

_ Rốt cuộc muốn tìm cái gì?- Bạch Khổng Tước hỏi.

Tô Tử Duyệt nói- Cổng ra.

Bạch Khổng Tước sau khi cân nhắc nghĩa từ cổng ra này 1 đôi mắt đẹp liền khiếp sợ trừng lớn, nguyên lai Ma đô thật sự tồn tại cổng ra như vậy, hắc ko dám tin quan vọng 4 phía. Tô Tử Duyệt thấy hắc đang mơ màng liền ý bảo hắc nhanh chóng làm việc, lại bị hắc gắt gao nắm lấy tay.

Chỉ nghe Bạch Khổng Tước trầm thanh nói- Người muốn đi? Chỉ vì hắc đuổi người trở về?- Hắc 1 tay kéo nàng lại trước người, nhéo vuốt cằm của nàng nói- Người có từng nghĩ tới cảm thụ bọn ta hay chưa? Người đi rồi, chúng ta phải làm sao đây, còn bọn nhỏ thì sao? Hắc ở nội tâm người vị trí liên trọng yếu như thế sao? Người sao có thể nhẫn tâm như thế- Nói xong, Bạch Khổng Tước chỉ nhẹ nhàng vuốt qua cánh môi của nàng.

143. Chương 143: Tìm Được Cổng Ra!

_ Đầu heo, ta ở thời điểm nào nói muốn đi?- Tô Tử Duyệt cười điểm trán Bạch Khổng Tước, rồi mới nói- Ta còn chưa sinh đứa nhỏ cho người, sao có khả năng bỏ đi? Còn ko mau làm việc đoàn hoàng, thời gian ko còn nhiều đâu.

Bạch Khổng Tước cúi đầu ở trên trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn thể này mới vừa lòng buông ra nàng, hắc dùng lực ở miệng Tô Tử Duyệt vỗ mạnh 1 cái, cười nói- Đừng nói ta, người cũng phải nhanh lên.

Tô Tử Duyệt giận dữ trừng hắc 1 cái, nói- Là do người ko chịu phấn đấu. (Đây đoạn ảnh nói chị ko phấn đấu sinh con- Milk)

2 người cứ như vậy vừa trêu đùa vừa bắt đầu tìm kiếm, nói thực đây cũng ko phải việc dễ dàng gì. Đầu tiên là phạm vi rất rộng, cần hao phí rất nhiều thời gian cùng thể lực. Bọn họ lại đối cái cổng ra kia hiểu biết vốn ko nhiều lắm, căn bản ko biết nó sẽ là loại hình thái gì xuất hiện ở đây. Nó có thể là 1 cửa động tối như mực, cũng có thể là hồ nước, hoặc là hốc cây, địa động gì đó. Tới lúc mặt trời xuống núi thời điểm, bọn họ liền khẩn trương. Tô Tử Duyệt cau mày, nhưng cũng thúc thủ vô sách.

Tô Tử Duyệt cùng Bạch Khổng Tước liên tục hơn 20 ngày đều kiên trì ko ngừng tìm kiếm, 1 chút tiến triển cũng ko có. Tô Tử Duyệt ko phải ko nghĩ tới kêu thêm 3 người cùng nhau tìm, chỉ là sợ hãi động tĩnh quá lớn khiến cho Mẫn Mặc chú ý. Nhưng 3 tên đó cũng chú ý đến nàng dạo này lên lút, bắt quá bọn hắc cũng thức thời ko hỏi gì cả. Đối với bọn hắc mà nói, so với việc Tô Tử Duyệt vẫn tiêu trầm đi xuống, ko bằng mặc kệ nàng tìm điểm việc làm, huống hồ có Bạch Khổng Tước chăm sóc nàng, cũng ko cần lo lắng xảy ra việc gì.

Tô Tử Duyệt tìm kiếm suốt 50 ngày, thực chất cũng có chút tiến triển. Bọn họ đi đến cuối đường, liền thấy 1 ngọn núi to lớn ngăn cản. Có kinh nghiệm ở sơn động khắc ma chú lúc trước, Tô Tử Duyệt lúc này dựa

thạch bích tinh tế sờ soạng, lúc cánh tay của nàng xuyên qua thạch bích vậy tro nháy mắt, Tô Tử Duyệt nước mắt rơi đầy mặt. Chính là nơi này, chỉ cần vượt qua nơi này nàng có thể về nhà .

Ko đợi Tô Tử Duyệt phản ứng, nàng đã bị Bạch Khổng Tước chặn ngang ôm lấy. Vuốt cằm của hắn để ở đỉnh đầu nàng, thấp giọng nói- Đừng đi, vị trí này ta sẽ nhớ kỹ, nếu sau này người nghĩ đến ta có thể mang người đến lần nữa : Nói xong liền ôm nàng phi trở về.

Sau đó, Tô Tử Duyệt lại khôi phục đến trạng thái ko có việc gì trước kia. Chỉ là biết sau khi về nhà, lòng của nàng trở nên bất đồng, trên mặt tươi cười liền càng ít. Tuy rằng nói đáp ứng qua Bạch Khổng Tước sẽ ko đi, nhưng là tâm tình muốn trở về đi theo từng ngày chuyển dời chỉ tăng ko giảm, nhưng nàng 1 lần cũng ko có đề cập qua với Bạch Khổng Tước mang mình trở lại nơi đó. Hết thấy những điều này hắn lại xem rõ, hắn cũng trở nên ngày càng phiền chán, liền ở thời điểm đánh bài lá cây mà hắn thích nhất cũng có vẻ ko yên lòng.

Mà 3 người còn lại dạo này mấy ngày nay cũng đều thật cẩn thận, bọn hắn biết Tô Tử Duyệt cùng Mẫn Mặc tro lúc đó có khúc mắc, nhưng đành bất lực. Nguyên bản mấy người bọn họ liền tính như vậy tiếp tục yên lặng, nói bọn hắn là xuất phát từ tư tâm cũng tốt, nói là vì Tô Tử Duyệt cũng thế, tóm lại bọn hắn là muốn đem chuyện này hết thảy giao cho thời gian đi hòa tan. Nhưng lại ko như mong muốn, ngay tại Tô Tử Duyệt sau khi phát hiện cổng ra, ở bên kia Mẫn Mặc liền truyền ra tin tức muốn xử tử tiểu hồ ly, hắn rất cao điệu tuyên bố muốn xử tử nghiệt dư bộ tộc hỏa hồ.

Tin tức linh thông tới Đầu sói liền đem chuyện này nói với Tô Tử Duyệt, Tô Tử Duyệt sau khi nghe xong ngồi yên rất lâu, mới đứng dậy đối 4 người nói- Ta phải trở về, việc này... sớm hay muộn đều phải giải quyết. Đừng lo lắng cho ta, ta rất mau sẽ trở lại.

Ko thể trốn mãi, lúc nghe đến Tô Tử Duyệt nói ra, 4 người đều có 1 loại cảm giác nhẹ nhàng thở ra, có lẽ sớm nên khuyên nàng đi gặp Mẫn Mặc. Mẫn Mặc vì cái gì lại ở lúc này cao điệu tuyên bố xử tử tiểu hồ ly như thế, đại gia tro lòng đều biết rõ ràng, là tìm cái cơ khiến cho Tô Tử Duyệt đi gặp hắn mà thôi. Vài người lén bàn với nhau việc này, đều cảm thấy Mẫn Mặc chung quy chịu nhường bước, tiểu hồ ly bất quá là 1 cái bạc thang hắn cấp cho Tô Tử Duyệt.

Tổ Diệp kéo tay Tô Tử Duyệt ngàn dò vạn dặn nói- Ta ko phản đối người đi tìm Mẫn Mặc, cũng ko phản đối người đi cứu con hồ ly kia. Chỉ là xin người đừng cố chấp quá được ko, Ma vương đại nhân ko phải loại dễ đối phó. Người tốt nhất là nên khuyên hắn, nếu thật sự... có thể trăm ngàn đừng quá xúc động.

Đầu sói tắc nói- Người thật sự nếu muốn cường đến cùng, hay là để gia đưa người đi, xem người tay chân còi cọc như vậy, gia thế nào yên tâm để người đi 1 mình đây?

Bạch Khổng Tước nhắm mi nhìn Tô Tử Duyệt thật lâu, mới nói- Người... đừng xằng bậy.

Thường Hoan tuy rằng ko thể nói chuyện, nhìn về phía Tô Tử Duyệt tro ánh mắt nhưng cũng là bao hàm tình ý thân thiết. Nhìn xem ra là hắn muốn cùng Tô Tử Duyệt cùng đi, Thường Hoan dù sao lớn tuổi hơn bọn hắn rất nhiều, làm việc càng thêm trầm ổn, hắn sợ Tô Tử Duyệt lại đắc tội Mẫn Mặc. Nói đến Mẫn Mặc dù sao cũng là vương, muốn cùng hắn can thiệp, cũng ko phải việc dễ dàng gì.

Tô Tử Duyệt nhìn bọn hắn cười nhẹ, rồi mới nói- Ta là đi cứu tiểu hồ ly, nhưng ta lại ko phải tiểu hài tử, sao có khả năng cùng Mẫn Mặc cứng đối cứng, các người lại nghĩ nhiều quá rồi. Đợi tin tốt của ta- Chung quy đến cuối cùng cũng phải ngã bài, nàng dùng sức nắm tay lại cấp chính mình bơm hơi, rồi mới 1 người hướng Mẫn Mặc bên kia đi. Sự tình phát triển đến bước này, đi tiếp lại làm cho nàng có loại cảm giác nhẹ nhàng thở ra, chung quy ko cần phải miên man suy nghĩ nữa.

Tô Tử Duyệt đi vào chỗ ở Mẫn Mặc, vị nội vụ tiền nhiệm kia đã đứng sẵn ở đó, nhìn thấy Tô Tử Duyệt đến, vội vàng đem nàng dẫn đi vào tro. Tô Tử Duyệt đi theo phía sau hắn, thấy hắn ko mang mình đi tới nơi ở của Mẫn Mặc, mà là trực tiếp đi đến hang đá nơi chứa rất nhiều nữ nhân, nàng ko khỏi nhăn mặt nhăn mày, Mẫn Mặc đây là có ý gì?

Đem Tô Tử Duyệt đưa đến, nội vụ liền ly khai. Tô Tử Duyệt nhìn quanh 4 phía, lại có rất nhiều gương mặt mới, nàng nhìn ko được thở dài, vì là đó nữ nhân mất đi sinh mệnh cảm thấy tiếc hận. Thì nhìn thấy Mẫn Mặc, giờ phút này chắc cũng đang ở bên cạnh 1 nữ nhân khác, 1 tay nắm gậy thịt thô to của mình, đang tăng tốc đẩy. Tô Tử Duyệt cũng ko ngoài ý muốn, này cũng là công tác chi nhất của hắn, đưa tình dịch của

hắn phân cho là đó nữ tử thân thể yếu ớt. Tô Tử Duyệt ở thời điểm mới tới hắn cũng đã làm như thế, đều là bắn ở trên tay rồi mới uy cho các nàng. Tô Tử Duyệt nội tâm tuy rằng ko được tự nhiên, nhưng đều là nhân loại, nàng cũng ko đành lòng nhìn đồng loại của mình từng chút 1 suy yếu tàn tạ, cho nên cũng liền mặc kệ hắn.

Lúc này, Mẫn Mặc nhìn thấy Tô Tử Duyệt, đôi mắt gắt gao chăm chú nhìn nàng tro giấy lát, đột nhiên nhẹ nhàng cười, đồng thời lấy tay nắm vuốt cầm nữ nhân bên cạnh hắn, rồi mới 1 cái động thân đem gậy thịt của mình đưa vào tro miệng nữ nhân đó. Nữ nhân đó làm sao chấp nhận bị hắn đối đãi như vậy, giãy dụa muốn tránh né hắn. Ko biết làm sao đầu bị hắn dùng lực đỡ lấy, ko thể nhúc nhích, chỉ có thể nhìn căn gậy thịt ở tro miệng mình tùy ý va chạm.

Mẫn Mặc lại nhìn về phía Tô Tử Duyệt thời điểm, tro ánh mắt đã muốn dẫn theo chút ý tứ khiêu khích. Tô Tử Duyệt thấy Mẫn Mặc làm như vậy, tuy rằng biết rõ hắn là cố ý làm như thế, nhưng nhìn đến gậy thịt tiến vào tro miệng nữ nhân đó thời điểm nàng vẫn là khí cả người run lên. Tô Tử Duyệt cảm tức Mẫn Mặc, sau 1 lúc lâu mới tìm hồi thanh âm của mình, nói- Người mau lấy ra

144. Chương 144: Chuyện Cần Nói

Tuy rằng nữ nhân đó giãy dụa thời điểm đã cản khiến cho khó hạ của Mẫn Mặc đau đớn ko thôi, nhưng hắn vẫn đành nhịn xuống. Mẫn Mặc tựa như 1 đứa nhỏ, dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Tô Tử Duyệt. Tô Tử Duyệt cố nén xúc động xông lên đập vào mông hắn 1 cái, nàng là tới cứu tiểu hồ ly, dù có tức giận cũng phải chờ tới xong việc này rồi tính sau. Nàng hít sâu 1 hơi, áp hạ lửa giận tro lòng, đối Mẫn Mặc nói- Người cùng ta ra ngoài, ta có việc muốn nói với người, nơi này ko thuận tiện nói chuyện.

Mẫn Mặc tự nhiên biết nàng tới tìm chính mình là có chuyện cần, chỉ có thể là chuyện con hồ ly kia. Nghĩ đến đây, nội tâm hắn hiện lên 1 tia đắng chát, nếu chính mình ko lời chuyện tiểu hồ ly ra, chỉ sợ nàng chỉ nghĩ cũng ko thêm nghĩ đến chính mình. Từng đứa nhỏ lúc trước ở bên người hắn Tô Tử Duyệt đều tiến bước, hắn nhất quyết đem nàng đuổi đi. Đợi tới khi hết giận, hắn vẫn có chút chờ mong Tô Tử Duyệt sẽ tự tìm đến chính mình. Mẫn Mặc cảm thấy dựa tính tính nàng nếu ko nhào tới đến trước mặt mình chửi bới, tuyệt đối sẽ ko chịu uất ức nuốt xuống. Ai ngờ đến nàng thể nhưng vừa đi liền ko thêm trở về, thế là Mẫn Mặc nguyên bản tiêu đi khí nhớ lại liền tuân đi ra.

Lúc này đây hắn hoàn toàn đem nàng bỏ qua 1 bên, hắn có thể ko nghe ko nhìn tới sự tình liên quan đến nàng, nhưng ai ngờ đến cuối cùng hắn vẫn là nhịn ko được tùy tiện tìm 1 cái cớ đem nàng dụ dỗ trở về, cũng là hắn vì mình nhượng bộ 1 chút. Rõ ràng là nàng ko tin hắn như trước đây, là nàng phạm sai lầm trước, lại muốn chính mình cúi đầu, Mẫn Mặc sao hội cam tâm như vậy, thế là hắn muốn cố ý làm 1 màn chọc giận nàng.

Tuy rằng nội tâm ko tình nguyện, nhưng lời này của Tô Tử Duyệt ko thể nghi ngờ như là cho hắn 1 bậc thang giúp hắn đem gậy thịt của mình chịu đủ tàn phá từ tro miệng nữ nhân đó giải cứu ra ngoài. Mẫn Mặc cố ý làm ra bộ dáng lưu luyến đem gậy thịt rút ra, tro khi thực tế lại ở nội tâm vụng trộm nhẹ nhõm thở dài 1 hơi lớn. Hắn dùng tay nhẹ nhàng xoa chỗ nước bọt nơi khóe miệng nữ nhân đó, ra vẻ vô cùng thân thiết nói- Thật sự là tham lam nha đầu, nước miếng khắp nơi rồi- Mà đáp trả hắn là ánh mắt giết người của nữ tử đó, rất tiếc là ngón tay hắn đã chạm xuống liền bị phạt. Mẫn Mặc ngượng ngùng thu hồi tay, liền thấy Tô Tử Duyệt phẫn hận trừng mình.

Tô Tử Duyệt lúc này cách Mẫn Mặc 1 khoảng cách khá lớn, nhưng đem câu nói kia của Mẫn Mặc nghe được nhất thanh nhị sở, nàng 2 đấm nắm chặt, móng tay thâm trầm trát nhập lòng bàn tay, nàng lại hồn nhiên bất giác. Mẫn Mặc thấy Tô Tử Duyệt bộ dạng bức bối ghen tuông tâm tình nhất thời lại tốt lên rất nhiều, lúc trước ko vui cũng nhanh tán đi hơn phân nửa, nhất thời cảm thấy chính mình có nên cho nữ nhân kia cần thêm vài khẩu ko nữa. Mẫn Mặc đi đến trước mặt Tô Tử Duyệt, cố ý hỏi- Giữa chúng ta còn có cái gì để nói hay sao?

Tô Tử Duyệt giờ phút này đã bị hấn làm tức giận đến đầu óc trống rỗng, tay nàng ko không chế được hướng tới khuôn mặt anh tuấn của Mẫn Mặc huy qua. Chỉ nghe “Chát” 1 tiếng thúi vang quanh quần ở tro hang đá, các cô gái chung quanh tro mắt đều hiện ra vẻ vui sướng, chỉ kém vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Tô Tử Duyệt sau khi đánh xong, thế này mới ý thức được chuyện xấu. Chỉ thấy tro mắt Mẫn Mặc âm u tử sắc quang lại hiện lên, nàng ở tro lòng thầm kêu một tiếng: Tiêu đời. Giấy tiếp theo nàng đã bị Mẫn Mặc đặt ở trên thạch bích. Mẫn Mặc kéo vấy da vấy bên hông nàng, đem gậy thịt đứng thẳng như trước của mình đưa mạnh vào tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt, cắm thẳng tận đáy. Thời điểm xa cách rất lâu, lại tiến vào địa phương ẩm áp này, cảm giác thoải mái làm hấn như mèo nheo lại đôi mắt.

Tô Tử Duyệt nước mắt nháy mắt rớt xuống dưới, khóc nói- Lấy đi ra a... đừng dùng thứ dơ bẩn của người chạm vào ta, lấy đi ra! A...- Tô Tử Duyệt dùng sức ở trên thân hấn đá đánh cào, ko chút nào lay động tới thân thể rắn chắc của Mẫn Mặc, nàng giấy dựa thời điểm ma sát ngược lại tạo thêm khoái cảm cho Mẫn Mặc. Hấn tựa hồ rất là hưởng thụ kiểu tình á như vậy i, hấn cũng ko áp chế đôi tay của nàng, tùy ý nàng chửi đánh cào, ngược lại gằm nhẹ nhanh hơn tốc độ đưa đẩy.

Tô Tử Duyệt 1 ngum cắn ở trên vai Mẫn Mặc, cả giận- A... người, người ngô... lấy đi ra, nơi này nhiều nữ nhân như thế... ân... Người sao để các nàng a... a... ta ko đứng, ko đứng... ngô... ko có tư cách làm thê tử người... ân... người buông ta ra!- Là đó nữ nhân chung quanh nguyên bản sau khi nhìn thấy Mẫn Mặc hung ác đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn Tô Tử Duyệt, cảm thấy thật vất vả có 1 nữ nhân thay các nàng xuất đầu, lại phải chịu đãi ngộ như vậy. Nhưng sau khi nghe đến lời nói của Tô Tử Duyệt, mới vừa rồi đồng tình chỉ tâm nhất thời biến mất hầu như ko còn, sợ Mẫn Mặc thú tính quá, thật sự đến bắt buộc các nàng.

Mẫn Mặc đỡ mông Tô Tử Duyệt, không chế thân thể của nàng làm nàng ko ngừng đón ý nói hòa động tác của mình. Bên nói- Ngô... ân... các nàng... nào có thân mình mất hồn như người... a... huyết của người... ân... trời sinh chính là cấp ma quỷ đâm ... người nói xem, ta đâm người dễ chịu hay khó chịu? Ân... thân mình này của người, cho dù có trở về... ân... cũng ko có người nào có thể thỏa mãn người đi... a... đừng kẹp, xoắn đoạn ta!- Nói xong, Mẫn Mặc nâng chướng ở trên mông của nàng dùng sức đánh 1 cái.

Tô Tử Duyệt khóc càng hung, nói- Người, người còn... dám nói nữa? Người... ngô... hỗn đản a a... buông ra... Ân... ta là đến... có chuyện cần nói... a...

_ Chuyện cần nói? Ai phê chuẩn?- Hấn cúi đầu hôn ở môi Tô Tử Duyệt, chỉ cần nàng ko an phận giấy dựa, liền lấy tay đánh thật mạnh vào cặp mông xinh đẹp của nàng. Hấn phát hiện chỉ cần đánh nàng, tiểu huyết liền tham lam nuốt chặt gậy thịt của mình, muốn đem nó rút ra phải có chút lao lực- Ngô... kẹp chặt như thế... mấy ngày này, bọn hấn ko điều dạy người sao, ân?- Mẫn Mặc nói, thật mạnh va chạm điểm G yếu ớt tro cơ thể Tô Tử Duyệt- Hay là... nhiều người nhìn như thế, lẳng lơ người liền đặc biệt hưng phấn? Ha ha... ngô...

Tô Tử Duyệt bị Mẫn Mặc đâm cho ko ngừng run run, hấn tựa như lại dùng ngôn ngữ cường gian nàng, khiến nàng vô cùng khó coi, cuối cùng tại phát cuối cùng, nàng chung quy xiù xuống. Đại lượng dâm thủy phun ra từ tiểu huyết, rơi xuống trên mặt đất cũng có thể nghe được tiếng nước “Tí tách”, cảm giác then thùng khiến nàng cơ hồ muốn tìm cái hố nhảy xuống.

Mẫn Mặc ko cho nàng cơ hội thở dốc, liên tục va chạm, Tô Tử Duyệt thân mình run rẩy tựa như lá cây, cuối cùng chung quy nhả ra lời cầu xin nói- Cầu người, ngô... đừng... để cho ta thở chút... ta, muốn chết... a... cầu người... ko được!

_ Gọi tên của ta- Mẫn Mặc tiến đến bên tai nàng, hô khí nói. Rồi mới há mồm ngậm ở vành tai mẫn cảm của nàng, dùng đầu lưỡi ẩm nóng ko ngừng liếm mát.

_ Ân... Mẫn Mặc... ngô... Mẫn Mặc, Mẫn Mặc... a... đừng lại... cầu người a...- Tô Tử Duyệt hét lên.

Mẫn Mặc liền gấp thời yêu cầu- Nói người là của ta, nói tiểu huyết lẳng lơ dâm đảng rồi ko được gậy thịt của ta, nói, nói đi liền cho người nghĩ- Nói xong, hấn lại đánh mông Tô Tử Duyệt.

_ Ta là của người... a... ta, ta dâm đảng , tiểu... huyết lẳng lơ ân... rồi ko được gậy thịt to lớn của người... ngô... ta thích gậy thịt thật lớn của Mẫn Mặc làm ta... a... ta muốn ra...- 1 khi mở miệng, vậy dâm đảng lời nói liền ko ngừng theo tro miệng nàng trôi đi ra.

145. Chương 145: Giao Dịch

__ Ha ha- Mẫn Mặc thấp giọng cười nói- Ân... hảo, người đã cầu ta như thế, liền dừng lại cho người nghỉ chút vậy- Nói xong hần liền đem gậy thịt theo tro tiểu huyết Tô Tử Duyệt rút ra, đã ko còn gậy thịt thật lớn lấp đầy, đâm thủy từ giữa tiểu huyết Tô Tử Duyệt từng dòng chảy ra.

Tô Tử Duyệt vốn đã bị Mẫn Mặc đẩy vào đám mây, hần lại đột nhiên bứt ra, Tô Tử Duyệt nháy mắt liền ngã xuống đáy cốc, thân thể hư ko làm người ta khó có thể thừa nhận, thậm muốn hần dùng vậy thô to gây thịt đem nàng nhồi. Nàng quả thực hoài nghi Mẫn Mặc là cố ý làm như thế, Tô Tử Duyệt khó nhịn vắn vẹo thân mình, thúc giục nói- Chớ rồi, cho ta... làm cho ta ra đi...

__ Ko phải người nói muốn dừng lại hay sao?- Mẫn Mặc nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Tô Tử Duyệt bởi vì tình dục mà có vẻ càng phát ra mê người, cười nói- Sao lại nhanh chóng thay đổi như thế.

Tô Tử Duyệt ko thể ko ngừng lời nói- Người tiếp tục đi... ta muốn... cầu người Mẫn Mặc... như vậy thật là khó chịu... ân...- Tô Tử Duyệt vắn vẹo thân mình cọ xát gây thịt Mẫn Mặc, nhằm an ủi hư ko của mình.

Mẫn Mặc cũng bị nàng ma sát có chút khó nhịn, cúi đầu rống lên 1 tiếng, liền cắm vào tro tiểu huyết đầy đâm thủy của nàng. Hần nhịn ko được thở dài- Ngô... thật muốn liền như thế giết chết người yêu tinh... ân... đỡ phải a... tiếp tục như thế dụ hoặc người... ngô...

Vậy 2 người hoàn toàn trầm đắm ở tro thế giới tình dục, hoàn toàn xem nhẹ nữ nhân chung quanh tro sơn động. Các nàng mặt đỏ tai hồng nghe 2 người ở trước công chúng làm loại việc này, có mấy người thậm chí đã muốn khó nhịn muốn tìm người đến tiêu hỏa. Lần đầu, các nàng có chút chờ mong đẩy xuống 1 tên ma quỷ, mặc kệ công phu trên giường của ma quỷ nơi này đều vẫn luôn kéo rất dài.

Mẫn Mặc đem Tô Tử Duyệt để ở vách tường lại đưa đẩy mấy trăm hạ, thế này mới thỏa mãn bắn ra. Tro lúc đó Tô Tử Duyệt đã bắn vài lần, lúc Mẫn Mặc kéo gây thịt khỏi thân thể của nàng thời điểm, 2 chân nàng mềm nhũn, nếu ko phải được Mẫn Mặc kịp thời đỡ lấy, sẽ ngã ở trên mặt đất. Mẫn Mặc đem nàng từ dưới bế lên, liền nhắm hướng nội thất đi đến. Tô Tử Duyệt tựa vào trên vai Mẫn Mặc, hữu khí vô lực nói- cNgười muốn mang ta đi đâu? Ta là tới tìm người để nói chuyện.

Mẫn Mặc nghe xong lời của nàng ko khỏi nhăn mặt nướng mày, đã biết lần ra sức này nữ nhân này chỉ là vì chuyện con hồ ly kia. Hần lãnh mặt nói- Ta hiện tại ko có tâm tình cùng người nói chuyện.

Tô Tử Duyệt cười dựa sát vào bên tai hần, thấp giọng nói- Ta muốn có chuyện này cần nói, khẳng định người đặc biệt cảm thấy hứng thú- Mẫn Mặc nhướn mày, ý bảo nàng nói tiếp. Nàng giờ phút này cười tựa như ma nữ hội mê hoặc người bình thường, nàng thổi khí nói- Ta vừa phát hiện 1 lối đi thông xã hội nhân loại, ko biết Ma vương đại nhân có hứng thú cùng ta nói chuyện ko?

Mẫn Mặc sau khi nghe Tô Tử Duyệt nói những lời này xong trên mặt biểu tình âm tình bất định, Tô Tử Duyệt chỉ là nhìn biểu tình lần này của hần liền cảm thấy 1 chuyện này thật sự là đến ko sai, nếu ko sẽ bỏ qua sắc mặt biến diễn phản kích này rồi. Qua 1 hồi lâu, Mẫn Mặc thế này mới nghiêng rằng nghiêng lợi nói- Người dám uy hiếp ta?

Tô Tử Duyệt nghe xong hơi sửng sốt, ko biết đầu óc của hần sao lại nghĩ ra 2 chữ uy hiếp này. Nàng giải thích nói- Làm gì có uy hiếp nghiêm trọng như vậy, chỉ là muốn làm cái điều kiện trao đổi.

Nguyên bản ôm Tô Tử Duyệt Mẫn Mặc giờ phút này buông lỏng tay, nếu ko phải Tô Tử Duyệt phản ứng nhanh chóng kịp thời, nàng đã bị hần ném ở trên mặt đất. Tô Tử Duyệt trừng mắt liếc hần 1 cái, liền thấy Mẫn Mặc đôi mắt trừng lớn hơn nữa, hần hướng nàng quát- Nếu cái này cũng ko tính là uy hiếp, vậy cái gì mới tính? Ta thật ko biết ngày nào đó người muốn uy hiếp ta, còn có thể làm ra loại việc gì!

Tô Tử Duyệt cảm thấy từ sau khi đạt được sức mạnh thần bí quang đoàn Mẫn Mặc thật giống như phụ nữ trung niên thời kì mãn kinh thật khó chơi, vui giận ko chừng mực, nàng hít sâu 1 hơi, càng thêm tường tận giải thích nói- Người hãy nghe ta nói, đầu tiên, ta cũng ko phải xuất phát từ ác ý mà đến nói với người, là do ta ko muốn người thương tổn tiểu hồ ly, ko có ý tứ khác. Nếu ta nghĩ đến chuyện khác, đã sớm ly khai.

Nhưng ta ko có đi, ta hiện tại đứng ở chỗ này muốn đem chuyện công ra nói cho người, sau đó người muốn phong kín nó hoặc làm thế nào, đều tùy người xử lý loại địa phương kia, ta cũng sẽ ko nói gì. Nhưng trước đó, ta mong người đem tiểu hồ ly phóng tới xã hội nhân loại, ta biết hẳn còn vài người cùng tộc ở chỗ bên kia của ta.

— Tin tức của người thật đúng là linh thông a, liên chuyện này cũng biết- Mẫn Mặc nghiêng răng nghiêng lợi nói- Như vậy, hiện tại phải nói, là ai mang người đi tìm công ra kia.

— Còn có ai có thể biết nơi đó người nội tâm cũng rất rõ ràng đi, còn cần ta nói sao? Kỳ thật ko phải hẳn mang ta tìm, ta chỉ hỏi hẳn lộ tuyến mà bộ tộc hỏa hồ chạy trốn thời điểm, là ta chính mình tìm được công ra- Tô Tử Duyệt nói.

— Người tin ta giết hẳn hay ko?- Mẫn Mặc 1 quyền chủy ở trên vách tường bên người Tô Tử Duyệt, xả ra tro lòng loại cảm xúc phần nộ.

— Người sẽ ko, bộ tộc báo đen phải là ma quỷ duy nhất người có thể tín nhiệm. Người sẽ ko giết trợ thủ đắc lực của mình, như vậy rất ko sáng suốt- Tô Tử Duyệt nói tới đây, nàng nhẹ nhàng mà hoàn ở thất lưng Mẫn Mặc, tựa đầu tựa vào ngực Mẫn Mặc, nhẹ giọng nói- Mẫn Mặc, ta nói ra ko phải muốn cùng người đối nghịch, cũng ko muốn phản bội người, người hiểu ko? Người có biết ý nghĩa về nhà với ta mà nói có bao nhiêu trọng yếu ko? Nhưng ta ko đi, ko chỉ là vì cứu mạng tiểu hồ ly. Mà là vì ta ko muốn phản bội người a, Mẫn Mặc. Đừng luôn hoài nghi ta, ta là người người có thể tin tưởng. Người có biết ngày đó lời người nói có bao nhiêu đả thương người ko, ta khổ sở rất lâu.

Tô Tử Duyệt nói tới đây, nhịn ko được thút thít khóc lên- Lâu như thế, ta là vì cái gì vẫn kiên trì đến giờ? Nay đã đi đến bước này người còn nói ta ko xứng làm thê tử của người. Mẫn Mặc, người chính là 1 kẻ ko rõ đầu đuôi hỗn đản, mặc kệ có phải là do quang đoàn chết tiết kia hay ko, người đều làm như vậy!- Nàng 1 bên khóc thầm 1 bên quả trách Mẫn Mặc ko phải- Người ở mặt ngoài giả ôn nhu dịu dàng với nữ nhân, kỳ thật người căn bản ko thêm để sự tôn trọng tro mắt, bất quá đem chuyện này cho là 1 phần công tác đi. Người tự đại lại tự ti, quả thực ko thể nói lý. Người biến thái, thích chơi mấy trò giày vò. Nói chuyện với người căn bản ko thêm để ý cảm thụ người khác, mau giận lại cuồng vọng. Người tàn bạo bất nhân, hỉ nộ vô thường, ko nghe người khác khuyên...

Mẫn Mặc càng nghe sắc mặt càng khó xem, hẳn dùng tay nâng lên đầu Tô Tử Duyệt, nói- Ta bất quá đối với người nói vài câu hơi nặng, người còn muốn ta làm gì mới bằng lòng bỏ qua?

Tô Tử Duyệt hấp cái mũi nói- Ta nói những lời này đều là thật lòng, người khác ko dám nói với người nguyên nhân vì bọn hẳn sợ người. Kể cả là ta nói, người còn ko muốn nghe, cái này còn ko phải là hình thức biểu hiện người cuồng vọng sao. Người còn nói ta như vậy, ta còn bất kể chuyện trước kia, đi tới đây, ta...

— Được rồi được rồi- Mẫn Mặc nhăn mi đánh gãy nàng hỏi- Người rốt cuộc là tới làm gì? Chỉ đơn giản là giáo huấn ta hay sao?

Tô Tử Duyệt gương mặt sáng ngời, hỏi- Người chung quy chịu nghe ta nói chuyện?

146. Chương 146: Tiểu Hồ Ly Thoát Đi

Mẫn Mặc nâng tay thay Tô Tử Duyệt lau nước mắt trên mặt, nói- Rõ ràng toàn là người đánh mắng ta, sao chính mình lại khóc thật thương tâm như vậy? Ta nếu tựa như người nói tội ác tày trời, người sẽ đáp trả làm sao hả?

Tô Tử Duyệt vuốt ve tay hẳn, nói- Ta ko thể tự cấp chính mình thỉnh cầu công đạo hay sao?

Mẫn Mặc thở dài nói- Người muốn thế nào, ai cản được? Nói đi, người lần này lại muốn thế nào?

Tô Tử Duyệt 1 bên quan sát sắc mặt hẳn, vừa nói- Người đem tiểu hồ ly thả đi, tuy rằng hẳn trước đó đã làm vài chuyện sai lầm, cũng chỉ là đứa nhỏ thôi, thật sự ko đến nỗi giết hẳn nghiêm trọng như thế. Dem

hắn đưa đến xã hội nhân loại đi, người cũng ko cần lo lắng hắn tương lai hội sẽ làm gì người- Mẫn Mặc nhủu mày, ý bảo nàng tiếp tục nói tiếp, Tô Tử Duyệt còn nói thêm- Ta sẽ hỏi báo người, ta sẽ mang người đi tìm cái địa phương đó.

Mẫn Mặc lại lắc đầu nói- Ko đủ, hỏi báo này thật ko đủ hấp dẫn ta. Trước người cũng nói, thuận lộ tuyến lữ hồ tộc chạy trốn là có thể tìm ra được. Ta nếu hạ quyết tâm đi tìm, cũng có thể tìm được.

Tô Tử Duyệt cắn môi, nhất thời ko nói được gì. Dù sao Mẫn Mặc dụ nàng đi ra, quyền chủ động cũng đã nắm giữ ở trên tay hắn. Tô Tử Duyệt sau 1 lúc lâu mới nói- Vậy, người nói đi thể nào mới có thể làm người vừa lòng?

Mẫn Mặc từ trên xuống dưới đem Tô Tử Duyệt đánh giá vài lần, làm nàng ko khỏi có chút bất an lui lại mấy bước. Mẫn Mặc nhìn phản ứng của nàng tựa hồ rất vừa lòng, mới mở miệng nói- Nghĩ tới nghĩ lui ta cũng chỉ đối với thân thể của người có chút vừa lòng...

Tô Tử Duyệt nghe xong, sắc mặt trầm xuống, cả giận- Trước người còn nói ta ko xứng làm thê tử người, sao hiện tại lại đối thân thể ta cảm thấy hứng thú? Ta đều ko phải thê tử người, thân thể ta tự nhiên cũng cùng người ko quan hệ.

Mẫn Mặc đương nhiên kéo ko xuống được da mặt thừa nhận lúc ấy chính mình là nổi giận nên mới nói, đành phải bướng bỉnh nhịn xuống, mắt hững hờ nói- Dù sao chuyện hồ ly thời gian cũng còn nhiều, người ngày mai mới nói tiếp đi- Khi nói chuyện, 2 người đã hồi đến nơi ở lúc trước của bọn họ.

Mẫn Mặc sau khi đưa Tô Tử Duyệt đến xoay người liền muốn rời khỏi, Tô Tử Duyệt gọi lại Mẫn Mặc, nói- Ta đã ko còn gì lo lắng, sáng mai ta sẽ tiếp tục tới đây thuyết phục người, ta đã hứa với bọn hắn sẽ nhanh trở về, ta sợ bọn hắn đợi lâu sẽ lại lo lắng cho ta.

Mẫn Mặc cũng ko quay đầu lại đáp- Bọn hắn bên kia ta tự nhiên sẽ thay người thông tri, người liền ở trọ này nghỉ ngơi đi.

Tô Tử Duyệt tự nhiên ko hiểu Mẫn Mặc sao lại muốn thay nàng chuyển đạt, hỏi hắn cũng ko nói. Vào lúc ban đêm Mẫn Mặc phá lệ trở về sớm, kéo Tô Tử Duyệt lăn cả đêm trên sàng đan, làm cho nàng căn bản ko có thời gian nghĩ ngợi gì thêm. Tô Tử Duyệt nửa bị ép buộc nửa tự nguyện bị hắn ép buộc cả đêm, đến cuối cùng ko thể ko liên tục cầu xin tha thứ, thế này mới còn mạng nhìn thấy ánh mặt trời ngày thứ 2. Mà nhện bụng từ lâu chung quy no đủ Mẫn Mặc, ngày thứ 2 thần thanh khí sảng rời giường, thu xếp chuyện tiểu hồ ly.

Mẫn Mặc nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ ko đủ giấc của Tô Tử Duyệt, nói- Lòng của hỏa hồ cực kỳ trân quý, hơn nữa hắn còn là ấu hồ, liền càng thêm mềm mại. Thấy người đem qua hầu hạ ra sức nhiều như vậy, cho người may vậy được ko? Coi như là lưu cái tướng niệm.

Tô Tử Duyệt hữu khí vô lực nói- Từ lúc ta đến đây, đã giúp người làm bao nhiêu việc a, người nay liền đối với ta như vậy. Người cũng ko suy nghĩ, nếu ko phải ta tự dâng mình độc chết con dơi kia, người hiện tại đâu thể nào thanh thoi ngồi ở chỗ này tán dóc? Người chính là như thế hỏi báo ân nhân cứu mạng của người sao?

Mẫn Mặc cười ở trên trán Tô Tử Duyệt hạ xuống hôn, nói- Ta cũng ko phải ko cho người cơ hội lựa chọn a, huống hồ... ta thấy người ko phải rất thích sao. Đêm qua tiểu móng của người rung động như vậy ra sức, kẹp ta kẹp như vậy gấp, liền ta đều nhanh có chút ăn ko tiêu.

_ Người, người nói bấy cái gì... còn ko phải người...- Tô Tử Duyệt ko ngờ rằng người này cứ nhiên đem chuyện hôm qua lòi ra nói, gương mặt ửng đỏ ko dám nhìn hắn.

_ Là ta nói bấy sao? Cũng ko biết là ai đem qua câu ta dùng sức làm- Mẫn Mặc xoay lưng sang chỗ khác, để cho Tô Tử Duyệt xem phía sau của mình vậy từng đạo móng tay cào ra nhiều dấu vết, nói- Đây cũng ko biết là con mèo hoang nào thời điểm cao trào cào ta, chắc chắn, chỉ là nghĩ tới thôi ta nơi này liền muốn- Hắn nói đến đây, cầm lên tay Tô Tử Duyệt mò xuống khố hạ của mình sờ soạng, nơi đó quả nhiên như hắn nói như vậy ngẩng đầu đứng thẳng. Nói xong Mẫn Mặc liền chỉnh quần áo tính ly khai, chỉ chờ 1 câu- Ta đi lấy váy mới cho người đây.

— Đợi đã! Ta đáp ứng người!- Tô Tử Duyệt vội vàng gọi lại hân, Mẫn Mặc vừa lòng lộ ra mỉm cười, tiện đà làm bộ như không thích miễn cưỡng người khác xoay người đối Tô Tử Duyệt nói- Người suy nghĩ kĩ chưa?

— Kĩ rồi, bất quá 1 chuyện nữa, người nếu còn dám đụng nữ nhân khác, ta suốt đời này cũng không hội tha thứ người- Tô Tử Duyệt nghiêng rằng nghiêng lợi đối Mẫn Mặc nói.

— Người ghen?- Mẫn Mặc hỏi.

— Ma quỷ mới thêm ăn dấm chua của người. Mang ta đi tìm tiểu hồ ly đi- Tô Tử Duyệt giờ phút này cảm thấy mình giống như là nước thua bị cướp mất chủ quyền phải ký tên lên hiệp ước không bình đẳng vậy, 1 chút ưu việt cũng rơi mất, còn phải đền bù không ít vật. Bất quá chỗ tốt duy nhất là hân đồng ý phóng tiểu hồ ly đi, như vậy tiểu hồ ly sau này sẽ không còn phải chịu khống chế của hân nữa. Tuy rằng hồ yêu hân sống ở nhân giới cũng chưa chắc tốt, nhưng chung quy so với nơi này hơn rất nhiều. Nếu hân có thể tìm được tộc nhân của hân thì tốt rồi, Tô Tử Duyệt nghĩ như vậy.

Mẫn Mặc mang Tô Tử Duyệt nhìn tiểu hồ ly, hân rất thức thời không cùng đi vào, mà là lưu cho bọn họ 1 chút không gian riêng. Tiểu hồ ly nhìn có vẻ tốt lắm, có thể thấy được chính mình sau khi bỏ đi Mẫn Mặc cũng không có làm khó hân. Chứng tỏ Mẫn Mặc vẫn là để ý chính mình, bằng không cũng sẽ không đối hân để bụng như thế, chuyện này làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy 1 chút an ủi.

Tiểu hồ ly nhìn thấy Tô Tử Duyệt, vươn phần nhọn đầu lưỡi liếm ngón tay nàng, hân tựa hồ cũng biết Mẫn Mặc muốn giết chết chính mình, có chút u buồn. Tô Tử Duyệt bế lên tiểu hồ ly đặt ở trên đùi của mình, 1 bên sờ đầu hân, vừa nói- Người vẫn là đứa nhỏ thôi, hân đối với người như thế quả thật rất quá đáng. Bất quá đừng lo lắng, Mẫn Mặc đã đáp ứng ta sẽ không đối với người thế nữa. Lâu như thế, vẫn ở sát bên người kẻ thù của mình, đối với người mà nói cũng không dễ dàng đi?

Tiểu hồ ly nghe được Mẫn Mặc không giết chính mình, kim sắc con ngươi đột nhiên sáng ngời, nhưng bất quá tro nháy mắt liền ảm đạm xuống. Chỉ cần Mẫn Mặc còn tồn tại, sinh tử của hân liền vĩnh viễn không thể nắm tro tay chính mình. Hôm nay Mẫn Mặc tâm tình tốt thì có thể giữ lại hân, 1 ngày nào đó Mẫn Mặc tâm tình không tốt, hân vẫn phải chết.

Tô Tử Duyệt lại tiếp tục nói- Người hân là cũng rõ ràng tộc nhân của người có chạy trốn tới chỗ nhân loại của ta bên kia hay không? Chỉ là không biết... người có nguyện ý đi tìm bọn họ hay không? Tuy rằng bên kia cũng rất nguy hiểm, hơn nữa có thể không tìm được tộc nhân của người hoặc là không có bao nhiêu con. Nhưng ít nhất người ở bên kia mới có thể thật sự có được tự do, không cần phụ thuộc nữa. Mẫn Mặc đã đáp ứng đồng ý thả người đi rồi, nếu người không muốn đi hân cũng sẽ không giết người. Người có thể tự mình lựa chọn là đi hay là lưu lại.

147. Chương 147

Tiểu hồ ly nói- Nếu ta chạy trốn như thế, có phải rất vô dụng hay không?

— Hài tử ngốc, người đã rất giỏi rồi. Người từng thử phản kháng, thiếu chút nữa tự thành công. Đều do Mẫn Mặc hỗn đản quá lợi hại, này không phải là người sai, cho dù tộc nhân của người gặp người cũng sẽ vì người mà kêu gọi- Tô Tử Duyệt nói.

— Ta đi rồi sau này còn có thể ở gặp người không?- Tiểu hồ ly dùng đầu cọ bộ ngực mềm mại của Tô Tử Duyệt, làm nũng nói.

Tô Tử Duyệt lặng yên, nàng hơn phân nửa muốn nói rằng không, nhưng nhất thời vẫn không nhẫn tâm nói ra. Mà là nói- Người có thể giúp ta mang 1 phong thư cấp phụ mẫu ta không? Ta không gấp, chờ người thích ứng cuộc sống bên kia rồi đưa tới cũng được.

Tiểu hồ ly gật gật đầu nói- Người yên tâm, người giúp ta nhiều như thế, ta nhất định hội giúp người đưa tin.

Cứ như vậy, Tô Tử Duyệt ôm tiểu hồ ly đi ra tìm Mẫn Mặc, nói- Đi thôi, ta mang bọn người đi tìm cổng ra.

Mẫn Mặc nhả mỳ cầm khối thịt sau cổ tiểu hồ ly, kéo hấn từ tro lòng Tô Tử Duyệt xách ném xuống mặt đất để cho hấn tự mình đi. Mẫn Mặc lúc này đây ko có mang bất luận kẻ nào theo cùng, hấn cùng tiểu hồ ly theo Tô Tử Duyệt bản tưởng sẽ trực tiếp đi tìm cổng ra, ko ngờ rằng Tô Tử Duyệt lại trước về nhà đi tìm Bạch Khổng Tước. Vậy 4 người nhìn thấy Mẫn Mặc cùng tiểu hồ ly đều có chút giật mình, sắc mặt Mẫn Mặc lại càng khó coi, phỏng chừng đang ở cân nhắc có nên giết người diệt khẩu hay ko.

Bạch Khổng Tước dắt bọn họ tìm cổng ra kia, Mẫn Mặc phát hiện lúc trước hấn mang báo đen chính là truy đến đây thì từ bỏ. Bởi vì khi đó chưa có đi qua sơn động chứa sức lực thần bí, cho nên cũng ko biết nguyên lai Ma đô còn tồn tại 1 loại tảng thạch như vậy. Nghĩ đến đây, Mẫn Mặc tro lòng cả kinh, tảng thạch như vậy ở tro Ma đô đến tột cùng có bao nhiêu? Nếu ko phải nói, Ma đô kỳ thật tồn tại rất nhiều mật thất hoặc cổng ra mà hấn ko biết? Nghĩ đến đây, Mẫn Mặc chỉ cảm thấy ko rét mà run.

Tô Tử Duyệt đưa cho tiểu hồ ly 1 bức thư nói- Mặt trên là địa chỉ nhà ta, nếu người tìm ko thấy tộc nhân của mình, cũng có thể đi tìm phụ mẫu ta, tro đó ta có dặn làm bọn họ chiếu cố người. Bọn họ đều là người rất tốt, nhất định hội thích người.

Tiểu hồ ly dùng miệng ngậm thư Tô Tử Duyệt, cảm kích nhìn nàng 1 cái. Lúc này Mẫn Mặc mở miệng nói- Người từng gọi ta 1 tiếng baba, phụ tử 1 lòng, nay đến thời khắc chia ly ta cũng nên cho người vài vật mới phải- Mẫn Mặc nói đến đây, vung tay lên, liền đem ma lực lúc trước hấn từ trên thân tiểu hồ ly lấy đi đều trả lại cho hấn, hơn nữa còn truyền cho hấn rất nhiều ma lực của mình.

Tiểu hồ ly thu hồi ma lực của mình, liền có thể duy trì hình ảnh mỹ thiếu niên. Hơn nữa bởi vì có được ma lực Mẫn Mặc, nguyên bản lỗ tai trên đầu cũng ko thấy, hấn hiện tại giống như thiếu niên nhân loại. Mẫn Mặc nói- Nếu ko phải người phản bội trước, ta vẫn có thể cho người đứng ở bên người ta cũng ko sao. Bất quá nghĩ lại ta là kẻ thù diệt tộc người, muốn người an phận ở nơi này tiếp tục mà qua, tựa hồ rất ko có khả năng. Có lẽ giống như Tử Duyệt nói, thả người rời khỏi mới là lựa chọn tốt nhất.

Tô Tử Duyệt dặn dò- Người đến bên kia nhất định phải dựa theo cách sống nơi đó, ko thể bởi vì chính mình có ma lực liền xằng bậy, biết ko?

Tiểu hồ ly gật gật đầu, rồi mới đem Tô Tử Duyệt ôm vào tro lòng, ở bên tai nàng thấp giọng nói- Ta sẽ nhớ người, nếu người ở nơi này chịu ko nổi nữa, thì trở về cùng ta, biết chưa?- Tô Tử Duyệt gật gật đầu, tiểu hồ ly lại nâng lên vuốt cằm của nàng, ở trên môi của nàng hạ xuống hôn, rồi ko thèm nhìn sát khí Mẫn Mặc, xoay người ly khai.

Tiểu hồ ly sau khi đi khỏi, Tô Tử Duyệt nhin ko được khóc lên, bên khóc bên nói- Hấn đi rồi nội tâm ta liền vắng vẻ, có lẽ sau này sẽ ko còn gặp nhau nữa- Nghĩ như thế, nàng khóc lại càng ngày người sâu khổ.

Mẫn Mặc nhìn Tô Tử Duyệt bộ dạng đáng thương như vậy nhin ko được an ủi nói- Nói ko chừng còn có thể tái kiến, chuyện sau này ko ai nói được.

Sau khi Mẫn Mặc dùng kết giới đem cổng ra phong ấn thượng, Tô Tử Duyệt nghĩ đến bên kia chính là gia đình của mình, khóc thương tâm muốn chết. Bạch Khổng Tước mặc kệ Mẫn Mặc dùng ánh mắt giết người, ôm Tô Tử Duyệt nhẹ giọng an ủi. Sau đó Mẫn Mặc liền mang Tô Tử Duyệt trở về chỗ ở, Tô Tử Duyệt ưu tư mãi cho đến ngày thứ 2 mới khôi phục.

Tô Tử Duyệt tỉnh ngủ thời điểm Mẫn Mặc đã ko thấy bóng người, hấn ở mấy ngày kế tiếp liên tục đều đi sớm về trễ, Tô Tử Duyệt tỉnh dậy thời điểm hấn liền rời khỏi, về cơ bản như đợi nàng ngủ say mới lại trở về. Có đôi khi hấn sẽ cho nàng ngủ thẳng đến hừng đông, nhưng cũng nhiều thời điểm là mặc kệ nàng còn đang ngủ say, trực tiếp xách súng phá đảo hoàng long. Tô Tử Duyệt vì thế thường xuyên kêu khổ liên tục.

Thẳng đến 1 ngày, Tô Tử Duyệt sáng sớm đã bị Mẫn Mặc từ ổ chăn kéo đi ra. Nàng ánh mắt buồn ngủ mông lung oán giận nói- Làm gì, sáng tinh mơ, đêm qua ép buộc tới nửa đêm, còn làm cho ta tưởng sống ko nổi.

Mẫn Mặc mặc kệ nàng oán giận trực tiếp giúp nàng thay trang phục lung tung, khiêng đi ra. Tô Tử Duyệt mơ mơ màng màng cũng ko biết bị hấn ôm đến địa phương nào, cấp nàng tỉnh táo lại thời điểm phát hiện chính mình là ở trên 1 sườn núi, quanh triền núi áp đứng hảo rất nhiều người. Buồn ngủ của nàng 1 chút tất cả đều chạy hết, khẩn trương hỏi Mẫn Mặc đây là có chuyện gì.

Chợt nghe Mẫn Mặc cất cao giọng nói- Ta, Mẫn Mặc, hiện tại tuyên bố Tô Tử Duyệt thê tử của ta cũng là Vương hậu của ta. Ta muốn các người nguyện trung thành nàng giống như nguyện trung thành ta, sau này mặc kệ ở địa điểm nào thời gian gì, nàng đều có thể đại biểu thay ta. Mặc dù có 1 ngày ta mất cũng giống vậy, các người hiểu chưa?- Mẫn Mặc thanh âm to, vang vọng khắp ngõ ngách mỗi mảnh sơn cốc.

Mà dưới triền núi là đó ma quỷ cũng đều phát ra đủ loại tiếng kêu, Tô Tử Duyệt cũng ko rõ ràng bọn hắn loại tê rống này là đại biểu hoan nghênh hay là khinh bỉ. Tro đầu nàng trống rỗng, âm thầm oán chuyện lớn như thế Mẫn Mặc vì cái gì ko trước nói với chính mình 1 tiếng, kết quả làm hại nàng rồi bù đến nghi thức sắc phong trịnh trọng như thế.

Kỳ thật này cũng ko gọi là chính thức giống như Tô Tử Duyệt nghĩ, về cơ bản Mẫn Mặc nói xong lời đó đại gia sau đó liền đều tự giải tán. Đừng nói vương miện, thậm chí liền cái vòng hoa cũng chưa cấp Tô Tử Duyệt. Mẫn Mặc đem Tô Tử Duyệt đá về chỗ ở, liền rồi lại đi ra ngoài, liền bị Tô Tử Duyệt gọi lại- Mẫn Mặc, người đứng lại cho ta! Ko giải thích rõ ràng người hôm nay đừng nghĩ ra khỏi cửa này.

Mẫn Mặc nhìn nàng, tựa hồ là đang đợi nàng vấn hỏi. Thế là Tô Tử Duyệt hỏi- Người ko phải nói ta ko xứng làm thê tử người sao? Sao hiện tại lại thay đổi?

__ Lời tức giận người cũng tin sao?- Mẫn Mặc ko nhanh ko chậm phản hồi.

Tô Tử Duyệt đáy lòng lửa giận liền phát đi lên, hướng hần hô- Người nói như vậy đã thương người khác, 1 câu lời tức giận cho là đủ giải thích? Người cũng hay thật đó. Hơn nữa, ta còn chưa đáp ứng làm Vương hậu của người, người liền đơn phương công bố đi ra ngoài, này tính là gì?

Mẫn Mặc hảo tính khí ôm Tô Tử Duyệt, kéo nàng ngồi xuống, rồi mới nói- Ngoan, đừng nóng giận, đối đứa nhỏ ko tốt.

148. Chương 148: Mang Thai

__ Đứa nhỏ?- Tô Tử Duyệt nhất thời ko phản ứng kịp, vừa muốn hỏi lại nghĩ tới 2 chữ đứa nhỏ, thế này mới ngộ ra, sửa lại hỏi- Người ý là nói ta mang thai?

__ Bằng ko còn có thể có ai? Nghe lời, ngủ 1 chút đi- Mẫn Mặc thật giống như ko có việc gì phát sinh qua nói.

Tô Tử Duyệt lãnh mặt hỏi- Đã bao lâu?

__ Cũng ko lâu, cỡ mấy ngày trước- Mẫn Mặc nói xong đem Tô Tử Duyệt ôm trở về giường, nói- Người mấy ngày nay luôn buồn ngủ cực kì, mau ngủ tiếp đi.

__ Người như thế nóng vội đối bên ngoài tuyên bố chuyện của ta có phải là vì ta mang thai hay ko?- Tô Tử Duyệt nằm ở trên giường đưa lưng về Mẫn Mặc hỏi.

__ Ko có, lúc trước luôn luôn bận nhiều việc, nay vừa rảnh- Mẫn Mặc biết nghe hỏi phải trả lời, tựa hồ sớm có chuẩn bị.

__ Người biết rõ ta đang mang thai, đêm qua người còn kéo ta làm chuyện đó, người điên rồi. Nếu cực cực xảy ra chuyện gì thì làm sao đây?- Tô Tử Duyệt như trước ko rõ ràng ko buông tha tìm đáp án.

1 giọt lớn mồ hôi lạnh theo trán Mẫn Mặc chảy xuống, hần cảm thấy chính mình mỗi lần trả lời 1 vấn đề giống như là từng bước đi đến bên cạnh vách núi đen, tùy tiện đáp sai 1 cái, phía trước chính là vạn trượng vực sâu. Phát hiện chính mình sau khi làm cha, Ma vương đại nhân làm sự kiện đầu tiên chính là đi tìm vài vị lão công có kinh nghiệm của Tô Tử Duyệt để học tập kinh nghiệm.

Đầu sói kéo Mẫn Mặc 1 phen nước mũi kèm nước mắt kể ra thời điểm thăm trạng lúc đó của mình, cũng nói với Mẫn Mặc- Tô Tử Duyệt vấn đề là ko có chính kiến, vô luận người đáp như thế nào đều chỉ còn đường chết. Đã sớm nghe lão già nhà ta nói nữ nhân mang thai luôn khó chơi, nhưng ta cảm thấy Tô Tử Duyệt

mang thai càng thêm khó chơi nha- Một người khác 2 mặt nhìn nhau, ko rõ chính mình lúc ấy sao ko có vượt qua loại thời kỳ đặc thù này nhỉ.

Giờ này khắc này, Mẫn Mặc đối mặt Tô Tử Duyệt, thật cẩn thận nói- Người có ma khí hộ thể, đứa nhỏ sẽ ko có việc gì.

— Ta có sao? Ta có chuyện liên dùng được?- Tô Tử Duyệt nói tới đây, rõ ràng ngồi dậy, đối Mẫn Mặc nói- Ta nói cho người biết, cấp đứa nhỏ sinh ra sau xong cái giường này là của mẹ con bọn ta, người cút sang chỗ khác. Người dạo này tốt nhất nên xem lại người trước kia đối với ta đã làm những chuyện gì, thừa dịp hiện tại hối cải lại có lẽ còn kịp, đỡ phải đến lúc người xảy ra chuyện ta khóc ko ra.

Mẫn Mặc hít sâu 1 hơi, tro mắt phiếm thần nhiên tử quang, hần thấp trầm tiếng nói- Ta ra ngoài 1 chút, có lẽ về trễ- Nói xong liền bước ly khai. Tô Tử Duyệt nhìn bóng dáng Mẫn Mặc, dùng sức hừ 1 tiếng. Cửa phòng bị Mẫn Mặc khép lại thật mạnh, biểu hiện hần giờ phút này nội tâm phần nộ.

Liên tục mấy ngày Mẫn Mặc đều là đi sớm về trễ làm cho Tô Tử Duyệt tìm ko thấy cơ hội phát tiết bất mãn tro lòng, sau đó Tô đại tiểu thư chúng ta cảnh giác, nàng liền cải biến lại thời gian nghỉ ngơi của mình, thế là Mẫn Mặc mỗi lần trở về đều có thể nhìn thấy Tô Tử Duyệt ngồi ở trên giường khuôn mặt tươi cười đón chào. Có khi cười như gió xuân ấm áp, có khi cười như gió lạnh âm lãnh. Ngày tháng của Mẫn Mặc cùng tân Ma hậu mới lập luôn thay đổi ưu tư thất thường từng chút 1 trôi qua.

Đến 1 ngày Mẫn Mặc rảnh rỗi, hơn nữa Tô Tử Duyệt tâm tình ko sai, hần liền đem nàng ôm đến trên đùi, ôm nàng nói- Người đem bọn nhỏ trở về đi?-

Tô Tử Duyệt kinh ngạc nhìn Mẫn Mặc, phía trước bởi vì hần ko có đứa nhỏ của mình cho nên thích vây quanh mấy đứa nhỏ nàng thấy cũng có thể hợp lí. Nay cục cưng của hần đang ở tro bụng của mình, hần còn đưa ra yêu cầu như vậy, liền chỉ có thể chứng tỏ rành rành hần thật sự là 1 người thích trẻ con. Nhận thức ra điểm này, Tô Tử Duyệt nội tâm nhất thời cảm thấy ấm áp, 1 nam nhân nếu có thể chấp nhận đứa nhỏ của mình cùng người đàn ông khác, thuyết minh hần thật sự rất để ý chính mình. Tô Tử Duyệt nội tâm ngọt ngào, ngoài miệng lại ko nói, chỉ nói- Bọn nhỏ rồi ko được phụ thân.

Mẫn Mặc nghiêng đầu nhìn Tô Tử Duyệt, bỗng nhiên nở nụ cười, cuối cùng ko biết làm sao nói- Người lúc trước đem mấy đứa nhỏ dưỡng ở chỗ của ta, vì cùng ta nói câu này sao?

Tô Tử Duyệt hắc hắc cười, ôm cổ của hần nói- Ko hổ là nam nhân của ta, nhìn thấu ta nga. Vậy Ma vương đại nhân nói thử xem, nên đem mấy đứa nhỏ nhận về, hay là ko nhận về? Tô Tử Duyệt dùng trán cọ cổ Mẫn Mặc.

Mẫn Mặc lấy tay bóp kiêu đồn Tô Tử Duyệt, thấp giọng nói- Vậy phải xem người tối nay biểu hiện như thế nào.

Tô Tử Duyệt có chút do dự sờ sờ bụng hơi nhô ra của mình, lo lắng hỏi- Thật sự có thể chứ? Ở chỗ của ta thời điểm này là ko được phép.

Mẫn Mặc đem tay đặt ở trên bụng Tô Tử Duyệt, nói- Người còn chưa tin ta sao? Hơn nữa, này là nhi tử của ta, ta có thể để cho hần gặp chuyện ko may sao?

Tô Tử Duyệt nhất thời lãnh hạ mặt nói- Vậy người có thể để cho ta xảy ra chuyện sao?

Mẫn Mặc hít sâu 1 hơi, nghĩ đến lời khuyên Đầu sói, nghĩ đến chính mình cá mè 1 lứa, Mẫn Mặc đột nhiên nói- Để lũ nhỏ đến đi...

— Thật sự? Yêu người chết mất- Tô Tử Duyệt kéo mặt Mẫn Mặc xuống, rồi mới hôn lên môi của hần- Ngô... tối hôm nay ta ở trên...

Mẫn Mặc lấy tay đỡ đầu Tô Tử Duyệt, đem đầu nàng cố định, rồi mới đoạt lại địa vị chủ đạo, nói- Người muốn như thế nào đều được, chỉ là ta đợi ko nổi buổi tối- Nói xong, hần liền triệt bỏ lớp áo ống da thú trước ngực Tô Tử Duyệt, bóp 2 vú tròn của nàng, nơi đó bởi vì Tô Tử Duyệt mang thai mà có vẻ càng thêm đầy đặn.

— Ân...- Tô Tử Duyệt đẩy ngã Mẫn Mặc, rồi mới cười ở trên thân hần. Nàng lấy tay kéo rơi khố dài ở bên hông Mẫn Mặc, lấy tay thuần thực vuốt ve dương cụ mềm mại giữa khố hần. Mẫn Mặc rất lâu ko gần Tô

Tử Duyệt, bởi vậy nơi đó phá lệ miễn cảm. Nàng bắt quá nhẹ nhàng đùa vài cái, liền cường tựa khối sắt.

Tô Tử Duyệt đỡ gậy thịt của hắn, nhắm ngay tiểu huyết của mình chậm rãi ngồi xuống- A... thật lớn... ngô...- Đợi cho thân thể thích ứng thô to của hắn, nàng này mới bắt đầu chậm rãi lắc lư thân thể của chính mình. Tư thế như vậy làm cho gậy thịt Mẫn Mặc chọc càng sâu, Tô Tử Duyệt cảm thấy cây gậy cơ hồ muốn xuyên qua cổ tử cung chọc nhập vào tro tử cung của mình. Bởi vậy nàng cũng ko dám di động thật cao thân mình, chỉ là ghé vào trên thân Mẫn Mặc nhẹ nhàng mà động.

Như vậy đối Mẫn Mặc mà nói quả thực chính là dày vò, hắn nhìn 1 hồi liền xoay người đem Tô Tử Duyệt đặt ở dưới thân, nói- Người muốn ma sát như vậy đến lúc nào? Hay là để ta động, người ngoan ngoãn nằm là được- Nói xong, hắn rút ra 1 cái gối để dưới hông Tô Tử Duyệt. Vòng eo của nàng bị gối lót, vậy tiểu huyết liền hoàn toàn hiện ra ở trước mặt Mẫn Mặc.

2 chân bị Mẫn Mặc tách biệt, cái mông lại bị lót, tư thế như vậy làm cho Tô Tử Duyệt cảm thấy cảm thấy thẹn. Nàng lấy tay đẩy đầu Mẫn Mặc ra, nhỏ giọng nói- Người đừng nhìn...

Mẫn Mặc vươn ngón tay vuốt lên đóa hoa đã lộ ra của nàng, nói- Nơi này ta ko chỉ muốn nhìn, còn muốn hôn, muốn phạm, sao vậy hiện tại lại thẹn thùng? Nói nơi này, hắn vùi đầu ở giữa 2 chân nàng, dùng miệng hấp đóa

149. Chương 149

Mẫn Mặc dùng đầu lưỡi bắt làm Tô Tử Duyệt đồng thời còn dùng ngón tay mò đến tiểu hạch dưới thân nàng, dùng sức vuốt ve. Tro tiểu huyết nàng trào ra đại lượng mật nước, đều bị hắn uống vào. Tô Tử Duyệt cung khởi vòng eo, làm cho tiểu huyết của mình càng thêm gần sát môi của hắn, làm đầu lưỡi hắn có thể tiến càng sâu, nàng ko kiên nhẫn thúc giục nói- Ân... nhanh chút... ta muốn gậy thịt của người... ko cần đầu lưỡi... nhanh chút...

_ Ngô... người đang cầu ta sao?- Mẫn Mặc 1 bên hấp, 1 bên lấp bắp nói.

_ Cầu người... nhanh chút...- Tô Tử Duyệt ngoan ngoãn nghe theo hắn.

_ Chắc chắn, 1 chút thành ý đều ko có sao- Mẫn Mặc nói, ở hoa hạch của nàng nhẹ nhàng mà ấn 1 chút, tiếp theo liền nghe được Tô Tử Duyệt rên 1 tiếng, đồng thời đại lượng mật nước ẩm áp phun nhập tro miệng của hắn. Hắn ngừng đầu lên, nói- Như vậy liền ra? Thật sự là vô dụng nha.

Vừa mới ra khiến tiểu huyết có vẻ càng thêm hư ko, nàng hận ko thể lập tức có thô to gậy thịt cắm vào để bổ khuyết loại hư ko này. Tô Tử Duyệt thấy Mẫn Mặc hoàn toàn ko có ý muốn giúp mình, chính mình đành tự sờ xuống dưới thân. Tay nàng linh mãnh khéo tiến vào tro tiểu huyết của mình, tiến tiến xuất xuất cong ngón tay chơi đùa.

Mẫn Mặc kéo ra tay Tô Tử Duyệt, rút xuống đại lưng trời nó lại để ở trên đầu nàng, 1 bên nói- Thật là ko nên giáo hội người tự mình chơi a, hiện tại ngại? Thật sự là cái tiểu dâm phụ.

Tô Tử Duyệt ko biết làm sao đành đưa vòng eo, dùng ánh mắt khẩn cầu Mẫn Mặc nhanh chút tiến vào- Ân... thật là khó chịu... Mẫn Mặc... giúp... giúp ta... ân... ân... nơi đó muốn gậy thịt của Mẫn Mặc cắm vào... ân...- Tiểu huyết dưới thân Tô Tử Duyệt hợp lại mở ra phun ra giọt sương tro suốt, Mẫn Mặc xem muốn huyết mạch phun tương. Hắn đỡ gậy thịt, đem cực đại quy đầu ở 2 cánh hoa của Tô Tử Duyệt ko ngừng cọ xát, chính là chậm chạp ko chịu đi vào.

Tô Tử Duyệt bị hắn tra tấn cơ hồ muốn nổi điên, nàng bắt đầu thử hướng về phía trước động vòng eo, ý đồ đem cây gậy nuốt vào, nhưng mỗi lần đều bị Mẫn Mặc tránh đi. Mẫn Mặc tựa hồ cảm thấy như vậy rất thú vị, càng thêm đầu tiểu huyết Tô Tử Duyệt đi cắn gậy thịt của mình.

Bắt quá vài cái Tô Tử Duyệt liền mệt ra 1 thân mồ hôi, nàng nheo lại đôi mắt hơi thở dốc, lại bỗng nhiên thống khổ nhăn mày kêu lên- Ngô... ta đau bụng... ân...- Thân mình của nàng tựa 1 tiểu miu, ko ngừng vặn vẹo.

Mẫn Mặc sợ hãi, cuống quýt cởi bỏ dây trói cho nàng, rồi mới đưa tay xoa ở trên bụng của nàng, thân thiết hỏi- Xảy ra chuyện gì, sao lại đột nhiên như vậy... ko nên có chuyện, rất đau sao?- Mẫn Mặc nói chưa xong, đã bị Tô Tử Duyệt đẩy ngã xuống giường.

Tô Tử Duyệt ngồi lên hông của hắn, cầm lấy đai lưng nhanh nhẹn học thủ pháp hắn lúc này trói mình đem tay Mẫn Mặc trói lên, hơn nữa nói- Cảnh cáo người ko được phép tránh, bằng ko ta liền mang nhi tử của người bỏ nhà ra đi.

Mẫn Mặc lúc này mới phản ứng kịp chính mình là bị nàng đùa giỡn, hắn thoáng nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi tim của hắn cơ hồ muốn theo cổ họng nhảy ra ngoài. Hắn trừng mắt liếc ko biết nặng nhẹ Tô Tử Duyệt, nhưng cũng ko nói gì, ngoan ngoãn nằm để cho nàng hồ nháo.

_ Ân...- Tô Tử Duyệt đỡ gậy thịt Mẫn Mặc ngồi lên, hư ko rất lâu tiểu huyết chung quy bị lấp đầy thời điểm, nàng phát ra thỏa mãn tiếng ngâm. Tô Tử Duyệt ngồi vào chỗ của mình sau đó lập tức liền khẩn cấp động, thân mình của nàng cao cao nhếch lên rồi mới thật mạnh ngồi xuống, cặp vú căng tròn đi theo động tác của nàng qua lại đong đưa. Mẫn Mặc chớp đôi mắt nhìn 2 tiểu bạch hổ bướng bỉnh, rất muốn thoát khỏi dây thừng sau đó liền nắm lấy chúng, nhưng lại sợ Tô Tử Duyệt tức giận, âm thầm đem xúc động nhịn xuống.

_ A... hảo sâu a... ân...- Tô Tử Duyệt đi theo động tác của mình nghiêng đầu, hoàn toàn trầm đắm ở tro dục vọng say lòng người. Mỗi 1 lần hạ xuống, gậy thịt Mẫn Mặc đều thâm trầm đâm sâu vào tro tiểu huyết của nàng, như vậy sâu, nàng cảm thấy gậy thịt đều đã đụng phá hư cực cực. Nhưng nàng lại dừng ko được, thâm muốn thêm nhiều hơn vào thời điểm khoái cảm.

Mẫn Mặc sau khi để nàng động 1 hồi, liền bắt đầu từ dưới hướng lên trên đưa đẩy. Khởi điểm hắn chỉ là đón ý nói hòa động tác Tô Tử Duyệt, sau hắn liền dần dần nhanh hơn tốc độ cùng lực đạo, đã đem quyền chủ động tro bất tri bất giác lấy về. Lúc đầu do Tô Tử Duyệt không chế đại cực, dần dần biến thành đón ý nói hòa, nữa sau, liền có chút theo ko kịp động tác Mẫn Mặc.

_ Ngồ... chậm 1 chút... a... vì, vì cái gì... người đừng động a... a... ta, ta ko nổi... ngồ...- Tô Tử Duyệt chống tay lên ngực Mẫn Mặc, miễn cưỡng theo tiết tấu của hắn- Ko cho phép... ngồ... hồ đồ, hỗn đản a... người, làm đau ta, bụng... ân...

_ Ân... vừa mới nói dối, ta hiện tại sẽ còn tin người sao? Xem biểu tình của người... làm sao giống bộ dạng đau? Ngoài miệng nói ko thể, biểu tình rõ ràng là đang cầu ta dùng sức đâm tiểu huyết đâm dâng của người. Ân... còn nói ko muốn sao? Người phía dưới kẹp gấp như vậy làm gì? Ân?- Mẫn Mặc mặc kệ nàng, như cũ làm theo ý mình từ phía dưới đâm lên tiểu huyết Tô Tử Duyệt.

Tô Tử Duyệt mệt dựa vào trước ngực Mẫn Mặc, 2 mắt đắm lệ nước mắt lưng tròng nhìn hắn, ý đồ dùng ánh mắt đả động hắn. Mẫn Mặc cười nói- Mệt sao? Xuống dưới nằm nhe- Tô Tử Duyệt lắc đầu, từ nhủ chính mình thật vất vả lừa để leo lên được vị trí này nên ko chịu nằm xuống- A... thật là ngầy thơ a... phu nhân... ta đây liền ko thể khách khí ... ân...- Mẫn Mặc nói xong liền bắt đầu 1 sóng công kích.

_ ...a... ta... muốn ra... a...- Tô Tử Duyệt miễn cưỡng thân mình ngồi ở trên thân của hắn, loại cực hạn khoái cảm thuận lưng của nàng hướng về phía trước kéo tới. Giây tiếp theo, nàng cũng đã run rẩy ở trên ngực Mẫn Mặc. Mẫn Mặc lúc này đây ko có giống như trước ko ngừng co rúm, mà là ngừng lại cấp nàng từ tro dư vị cao trào khỏi phục lại.

Tay Mẫn Mặc nhẹ nhàng tránh thoát khỏi đai lưng, vừa cứng sừng vừa dịu dàng vuốt ve lưng Tô Tử Duyệt bởi vì cao trào mà hơi có chút phồng hồng- Thư thái sao, tiểu yêu tinh của ta?

_ Thân ái ...- Tô Tử Duyệt dựa vào trước ngực hắn, lấy tay ở chỗ phần hông trước ngực hắn xoay tròn chung quanh. Tô Tử Duyệt 1 tiếng thân ái này gọi Mẫn Mặc khiến khoe miệng hắn ko chịu không chế nâng lên, thâm nghĩ nữ nhân quả nhiên là phải uy no mới chịu nghe lời. Chợt nghe Tô Tử Duyệt dùng ngữ điệu êm tai nhất của nàng nói- Thân ái, ta yêu người nhất. Ta muốn bạo súc hoa người.

Mẫn Mặc khuôn mặt tươi cười nháy mắt cứng ngắc vụn vụn, tay lớn thuận thế ở kiêu đồn Tô Tử Duyệt thật mạnh vỗ 1 cái, vậy thanh âm phá lệ thanh thúy. Đánh tiếp thời điểm tay hắn cơ hồ là bị nảy lên, như vậy mềm mại co giãn làm cho Mẫn Mặc ko khỏi muốn đánh nhiều vài cái. Hắn trầm tiếng nói- Nói bừa cái gì? Ai dạy người làm loạn thất bát tao? Quả thực đáng chết.

— Người ko yêu ta sao? Vì sao thời điểm mang thai yêu cầu nào cũng ko chịu đáp ứng ta?- Tô Tử Duyệt biến miệng, bộ dạng lập tức muốn khóc.

Mẫn Mặc nghi hoặc nhìn nàng, chẳng lẽ nữ nhân sau khi mang thai còn có loại yêu cầu này sao? Hắn ở nội tâm nhanh tính toán có nên rút lui chạy đi kiếm Đầu sói hỏi 1 câu, có lẽ hắn đã làm theo lời Tô Tử Duyệt rồi? Nghĩ đến đây Mẫn Mặc chỉ cảm thấy phía sau cúc hoa căng thẳng.

150. Chương 150: Thành Lập Hậu Cung!

Tô Tử Duyệt thấy Mẫn Mặc chậm chạp ko có trả lời, liền thúc giục- Có thể ko hả?

— Ta... cần suy nghĩ, lần này tạm cho qua, dù sao sau này có khi lại có cơ hội, ngoan- Mẫn Mặc vội nói. Rồi mới thấy nàng tựa hồ cũng hồi phục lại, liền xách súng tái chiến. Bất quá từ rày về sau Mẫn Mặc cứ nghĩ đến chuyện cúc hoa, liền ko còn nhiều tâm tình, qua loa đưa đẩy hơn mười hạ, liền bắn ra. Sau đó hắn lại ôm Tô Tử Duyệt nghỉ ngơi 1 hồi, ở nội tâm thầm mong Tô Tử Duyệt chỉ là nhất thời quật khởi, qua trận cố gắng sẽ đem việc này quên đi.

Hắn nằm 1 hồi, liền đứng dậy chuẩn bị đem sự tình của mấy người kia giải quyết cho xong. Đầu tiên là giành ra mấy gian phòng trống, mặc dù là cùng ở chung 1 cái núi, Mẫn Mặc vẫn là tìm mấy chỗ sơn động cách xa nhau khá xa, như vậy mỗi người đều có lãnh địa của mình, miễn cho sau này gặp mặt bớt xấu hổ. Lại sai 2 cái nội vụ đem từng phòng quét tước sạch sẽ, thế này mới xem như hoàn thành. Đến nỗi đi rước mấy người kia, chuyện như thế thật mất mặt, Mẫn Mặc ko muốn để cho người của hắn đi, thế là liền phái Tô Tử Duyệt chính mình tự đi truyền lời. Tuy rằng Mẫn Mặc thời điểm nói với Tô Tử Duyệt khẩu khí rất ko vui, nhưng nàng lại cười tủm tỉm chạy đến trước mặt hắn nói cảm ơn, hơn nữa nói 1 đồng lời hay. Có câu gọi là ko ai nữ đánh người mang nụ cười chân thành, Mẫn Mặc cũng chỉ có thể ko biết làm sao lắc đầu.

Tô Tử Duyệt mỹ thí diên thí chạy đến nơi ở bọn Tổ Điệp, Tô Tử Duyệt từng nói sau này có 1 ngày bọn họ đều ở chung, bởi vậy cũng ko ai giết mình. Chỉ là bọn hắn người nào cũng ko ngờ rằng Mẫn Mặc hội thật sự đáp ứng yêu cầu vô lý của Tô Tử Duyệt, đem mấy người bọn hắn cùng nhau sống chung. Chuyện như vậy thật hoang đường, chỉ sợ sẽ là khai thiên lập địa duy nhất. Vài người nghe xong đều là nửa vui nửa sầu, mừng là có thể thường xuyên nhìn thấy Tô Tử Duyệt, sầu là Mẫn Mặc sợ ko phải dễ ứng phó như vậy.

Tổ Điệp đưa ra ko đi cũng ko sao, nhưng cuối cùng vẫn là bị phủ quyết. Một là ko lay chuyển được Tô Tử Duyệt làm nũng, 2 là lo lắng Mẫn Mặc hội sượng mặt. Hắc Ma vương đại nhân đều đã nể mặt thỉnh bọn hắn tới ở, vài người nếu ko đi, chỉ sợ ko có hảo trái ngọt. Mà Thường Hoan lo lắng so với 3 người khác còn muốn nhiều hơn, ngày đó gặp chuyện ko may là hắn đây, hắn nhớ lại Mẫn Mặc sau khi hấp thu loại thần bí sức lực là thế nào phát cuồng. Mẫn Mặc trạng thái như vậy sao lại có hảo tâm muốn thỉnh đại gia đến cùng nhau ở? Thường Hoan rất lo lắng sự tình sau này.

Thừa dịp 3 người kia cùng bọn nhỏ thu thập hành lý, Thường Hoan 1 mình kéo Tô Tử Duyệt đến địa phương yên tĩnh. Thường Hoan dùng tứ chi ngôn ngữ từ bày tỏ cho Tô Tử Duyệt tạm dịch là: Nàng cũng biết rõ trạng huống thân thể Mẫn Mặc hiện tại mà. Tô Tử Duyệt sống 1 hồi mới hiểu được hắn nói thân thể trạng huống là ám chỉ cái gì, nàng nhận thức thật cẩn thận trả lời- Người là nói chuyện quang đoàn kia?- Quả nhiên, Thường Hoan nghe xong 2 từ này dùng sức gật đầu.

Tô Tử Duyệt nói- Hiện tại xem ra hắn sẽ ko có chuyện gì, tựa hồ chỉ cần ko thường vận dụng cái năng lượng kia sẽ ko có chuyện : Nói tới đây, nàng liền dừng lại. Thường Hoan ko phải là đơn thuần quan tâm trạng huống thân thể Mẫn Mặc, vậy nhất định là liên quan đến cái tác dụng phụ kia. Hắn lo lắng Mẫn Mặc 1 thời điểm nào đó phát điên đem tính mạng mấy người bọn hắn cùng bọn nhỏ đều chôn chung. Tuy rằng Mẫn Mặc sau này quả thật có điểm hỉ nộ vô thường, nhưng cũng ko có tựa tiên vương trước đây như vậy khoa trương. Hơn nữa lại nói vậy thần bí sức lực là ma chú bị khắc vào trên vách tường, cũng ko phải là quang đoàn Mẫn Mặc hít vào đi. Nói đến đây, Mẫn Mặc rốt cuộc hít vào cái gì, nàng đến giờ vẫn hoàn toàn đoán ko ra.

Nghĩ đến đây, nàng gật đầu nói- Ý của người ta hiểu rõ, ta sẽ nhanh chóng điều tra rõ ràng. Bất quá có 1 chuyện người có thể yên tâm, Mẫn Mặc tuy rằng ưu tư có chút ko ổn định, nhưng cũng ko đến mức điên cuồng. Chính hắn làm chuyện gì, hắn nội tâm đều vẫn luôn biết rõ.

Thế là đoàn người đi qua đi lại mấy lần, mới đưa toàn bộ nội thất tro nhà chuyển đến nhà mới, 1 lần nữa bện nệm cỏ. Bọn hắn làm là đó thời điểm Mẫn Mặc vẫn ko có lộ diện, chỉ tại phút cuối cùng sau khi hết thấy dàn xếp ổn thỏa mới tượng trưng nói vài câu khách sáo. Mấy người bọn họ đều hiểu rõ tro lòng, thật cần thận ko nên đi chọc ranh giới của hắn.

Nhưng ngay cả ở thế giới này ko có bức tường nào mà ko bị gió lừa, chuyện Tô Tử Duyệt ở dưới mí mắt Mẫn Mặc thành lập 1 cái hậu cung phồn thịnh này ko tới mấy ngày liền trong truyền ra ồn ào huyên náo khắp Ma đô, chuyện Mẫn Mặc cùng chia sẻ chung với nhiều nam nhân khác thành đề tài gây sốt nhất tro giới ma quỷ. 1 nữ nhân đồng thời ửng có tới mấy giống đực khác loài ở Ma đô cũng ko phải chưa từng trải qua, nhưng trước giờ mấy đời Ma hậu cho tới bây giờ đều chỉ có 1 trượng phu duy nhất là Ma vương. Đại gia nói tới đây liền lại đem chuyện phụ thân Mẫn Mặc lôi ra nói, truyền thuyết tàn nhẫn cướp đoạt Vương hậu, còn giết người nam nhân Vương hậu yêu, bla bla. Cuối cùng chuyện càng được thổi phồng thái quá, cần bản đã tìm ko ra bóng dáng nguyên tác lúc đầu. Mẫn Mặc sắc mặt 1 ngày so với 1 ngày càng khó coi.

Tô Tử Duyệt cũng là cho đến lúc này mới biết bởi vì chính mình ích kỷ nhất thời lại mang cho Mẫn Mặc cùng Tổ Diệp bọn hắn bao nhiêu phiền toái, nàng tìm tới Mẫn Mặc, nói ra ý tưởng đem bọn hắn hồi chỗ ở cũ. Mẫn Mặc nghe xong sau đó lại nói- Ta vừa nói ở, người liền sắp xếp cho bọn họ an tâm ở xong. Bất quá chỉ là chút lời đồn đãi nhằm nhĩ thôi, ta lại sợ bọn họ sao? Nếu bọn họ nói phải làm thế nào, ta liền làm thế đó, vậy mới là bị chê cười. Người an tâm dưỡng thai, đừng miên man suy nghĩ nữa.

— Vậy người... những lời này người đừng để tro bụng nhe, bọn họ cũng chỉ là nhằm chán đồn đãi thôi, dù sao mấy ngày nay trôi qua rất đơn điệu- Nói tới đây, Tô Tử Duyệt nhớ tới Thường Hoan lo lắng lúc trước. Nàng muốn 2 người bọn họ có thể thăng thần với nhau, nếu hôm nay nói tiếp, có thể hỏi mọi chuyện rõ ràng. Thế là nàng nói thêm- Lại nói tiếp, ta vẫn có chuyện nghĩ ko ra, ko biết chính mình nghĩ tới khi nào nữa. Ngày đó chúng ta nhìn thấy là đó chữ khắc ở trên thạch bích sơn động mới là thần bí sức lực báo đen nói lúc trước, vậy người lần đó hấp thu cái quang đoàn kia lại là cái gì vậy? Ta thời gian này luôn nghĩ tới chuyện đó, tổng cảm thấy nội tâm ko buông được.

Mẫn Mặc vỗ vỗ lưng Tô Tử Duyệt, trấn an nói- Sẽ ko có chuyện gì xảy ra, người đừng lại nghĩ, người xem ta ko phải vẫn đang hảo soa, nào có giống như con báo kia nói tẩu hỏa nhập ma chứ?

Tô Tử Duyệt thấy Mẫn Mặc ăn nói khẳng định như vậy, liền đoán hắn đã biết lai lịch quang đoàn kia. Nghĩ đến đây, Tô Tử Duyệt có chút mất hứng, nàng tức giận nói- Mẫn Mặc, ta có việc gì đều cùng người thương lượng, nhưng người thì sao? Người vốn biết lai lịch quang đoàn kia cũng ko nói với ta, hại ta còn luôn thay người lo lắng, vui quá ha? Chính người từng nói ta ích kỷ, còn người thì sao?- Giờ phút này Tô Tử Duyệt chung quy tìm được cơ hội đem lời Mẫn Mặc nói với nàng y nguyên trả lại cho hắn, sau khi nói xong liền cảm thấy thần thanh khí sảng.

Mẫn Mặc thấy Tô Tử Duyệt tựa hồ sắp bắt đầu thuyết giáo, vội vàng nói- Cũng ko phải chuyện gì quan trọng, ta ko phải có ý giấu, hôm nay người đã hỏi, ta liền nói hết cho người. Cái tử sắc quang đoàn kỳ thật là pháp lực cha ta- Mẫn Mặc nói xong, đỡ bà bầu Tô Tử Duyệt đến ghế ngồi xuống.

151. Chương 151: Hoàn!!!

— Pháp lực phụ thân người? Loại vật này còn có thể truyền thừa sao?- Tô Tử Duyệt kinh ngạc nói- Người làm sao biết được?

— Còn nhớ rõ là đó chữ trên vách tường ko? Người ko hiểu ngôn ngữ nơi này cho nên nhìn ko ra, đoạn văn tự cuối cùng thời điểm đó có viết tên người viết, bởi vậy kiểu chữ mới ko giống nhau- Mẫn Mặc nói tới đây, nhìn Tô Tử Duyệt 1 chút, mới chậm rãi nói- Viết đoạn văn tự đó, chỉ có thể là cha ta.

— Ông nói cái gì?- Tô Tử Duyệt hỏi.

Mẫn Mặc rũ mắt xuống, sau 1 lúc lâu mới nói- Đại khái nói là sau khi ông học vậy thần bí ma chú tuy rằng trở nên ngày càng lớn mạnh, nhưng lại ngày càng ko thể khống chế tư tưởng của mình, làm ra rất nhiều sự tình ko đúng. Cuối cùng trước khi sự tình trở nên tệ hơn đem sức mạnh của mình chia ra gửi ở tro sơn động kia. Ta hấp thu sức mạnh của ông, có lẽ là bởi vì ko có tiếp xúc trực tiếp với ma chú kia, cho nên phản ứng của ta cũng ko quá nghiêm trọng. Mặc dù là tính khí có chút khó có thể khống chế, nhưng sẽ ko làm ra chuyện quá hoang đường. Cha ta ông còn nói... ông rất yêu ta cùng mẫu thân.

— Mẫn Mặc...- Tô Tử Duyệt nhẹ nhàng mà kêu 1 tiếng, rồi tiến đến gần hất giang rộng ra 2 tay. Mẫn Mặc đi tới ngồi xổm trước mặt nàng, làm cho nàng ôm chính mình, nhẹ nhàng mà dịu dàng vuốt ve tóc của mình. Mà Mẫn Mặc đem mặt dán tại bụng hơi nhô ra của Tô Tử Duyệt, im lặng dựa vào. Tô Tử Duyệt ko muốn hất bởi vì trải qua sự tình này mà thêm khổ sở, liền chuyển đề tài hỏi- Người nói xem cục cưng bộ dạng hội giống ai hơn?- Bởi vì ko có máy siêu âm, Tô Tử Duyệt cũng chỉ có thể đoán 1 chút diện mạo.

— Đương nhiên giống ta, đứa nhỏ Ma đô bộ dạng đều tựa ba nó- Mẫn Mặc nháy mắt đánh vỡ ảo tưởng Tô Tử Duyệt.

Nguyên bản hảo ko khí bởi vì 1 câu này của Mẫn Mặc mà biến mất hầu như ko còn, “Hội chứng sản phụ” của Tô Tử Duyệt phút chốc liền tăng vọt, sắc mặt nàng âm trầm, chầm chọc nói- Tựa mèo cụt đuôi như người sao?

— Người... người nói ra còn ko thấy xấu hổ, thật vất vả cho người gặp được chân thân, còn nhận thức ko ra đó là con gì, thật sự là vô dụng- Nói tới đây, hất lại thở dài nói- Cha ta cũng thật là, có thời gian viết là đó còn ko bằng viết ta rốt cuộc là con gì còn hữu dụng hơn.

— Mẫn Mặc, nói chuyện đằng hoàng, người hắt nên bắt đầu ghi chép 1 ít sự tình ở Ma đô, biết bao nhiêu liền viết bấy nhiêu. Như vậy hậu thế còn có cái khảo cứu, bằng ko rất đáng tiếc. Hơn nữa, nếu ta là người, ta sẽ thỉnh cái lão sư dạy là đó văn tự cho bọn nhỏ của các người. Đây là 1 loại văn hóa, ko nên vứt bỏ- Tô Tử Duyệt nâng mặt Mẫn Mặc lên nhìn vào mắt của hắt nghiêm túc nói.

— Hảo- Mẫn Mặc gật gật đầu, dễ dàng liền đáp ứng hạ chuyện này.

Tô Tử Duyệt sờ bụng tròn trịa của mình hỏi Mẫn Mặc- Người xem, người có việc gì cũng luôn giấu giếm ta, hơn nữa đối với ta 1 chút cũng ko tốt, ta thấy lúc đứa nhỏ ra đời xong ta xác định chắc chắn là khóc ko nổi.

Mẫn Mặc thoải mái cười nói- Nếu ta chết, Ma đô liền là của người cùng đứa nhỏ. Người yên tâm, phàm là có ma tộc dị tâm, ta đều đã xử lý sạch, thẳng đến trước khi đứa nhỏ này có năng lực tự bảo vệ mình tuyệt đối ko có chuyện gì xảy ra. Ta nói rồi, ta sẽ đem việc này thu thập thỏa đáng sẽ đem Ma đô giao cho người, ko cần lo lắng. Đến lúc đó bộ tộc báo đen, ta nghĩ còn có Đầu sói, hắt 8-9/10 cũng sẽ kế thừa chức vị thủ lĩnh của phụ thân hắt, người có 2 cái cường đại ma tộc này, sẽ ko gặp chuyện ko may.

— Người thật mất hứng- Tô Tử Duyệt mất hứng đánh gãy Mẫn Mặc, nàng vốn cũng chỉ định nói giỡn tùy tiện mà thôi, muốn nghe hắt lừa chính mình vài câu, ko ngờ rằng Mẫn Mặc lại ở tro này tựa công đạo di ngôn nói nhiều như thế.

Mẫn Mặc đem Tô Tử Duyệt từ trên ghế ôm lên, hướng phòng mình đi vào, vừa đi vừa nói- Sao vậy, đau lòng? Ta biết ngay là người luyến tiếc ko nỡ mà. Người cho tới bây giờ chính là người hay mềm lòng, bằng ko sau lưng cũng sẽ ko có nhiều nam nhân như vậy- Tô Tử Duyệt dùng sức chọt mạnh vào ngực Mẫn Mặc 1 quyền, ko tiếp lời của hắt, xem như cam chịu.

Đi theo ngày chuyển dời, càng tới gần ngày sinh nở Tô Tử Duyệt tâm tình càng phát ra bừa bãi, sự kiện nàng thường xuyên làm nhất chính là 1 tay vuốt ve bụng tròn trịa, 1 tay chỉ Mẫn Mặc làm ấm trà trắng, khiển trách- Để coi người còn có thể kiêu ngạo tới khi nào, 1 ngày nào đó người sẽ khóc, đến lúc đó ta sẽ giúp nhử từ người dưỡng 1 đám tiểu bạch kiếm.

Mẫn Mặc lúc này cũng chỉ có thể ko biết làm sao lắc đầu nói- Ta còn đang thắc mắc, tiểu bạch kiếm người còn thiếu dưỡng sao? Những lời đồn về ta bên ngoài người nhất rõ ràng nhỉ? Ân... mấy lời đồn đó đừng nói là người truyền ra đi?

5 năm sau.

1 cái tóc đen mắt to tiểu nam hài dựa vào sau thạch bích lén lút đánh giá 4 phía, thấy bốn bề vắng lặng, tiểu gia hỏa liền nhanh chân hướng ra phía ngoài chạy tới. Còn chưa kịp chạy ra vài bước đã bị 1 cánh tay lớn chụp lấy cổ áo xách lên, vậy tiểu nam hài nhất thời trở nên ủ rũ, cái miệng nhỏ nhắn bẻ thật cao. Chỉ nghe đỉnh đầu người nọ hỏi:- Sao lại muốn trốn?

__ Lão ba, con thật ko muốn lớn lên làm Ma vương âu, người cho con đi chơi hội đi- Vậy tiểu nam hài ôm lấy đùi thon dài của nam nhân cao gầy kia cầu xin nói.

__ Ko làm Ma vương người còn có thể làm gì?- Vậy nam nhân tức giận răn dạy- Làm Ma vương vốn là trách nhiệm của người! Thật sự là tức chết ta, sao lại sinh ra thứ nhi tử ko biết nghe lời như người chứ.

__ Người mới ko biết nghe lời á, lão mẹ ko phải thường nói thượng bất chính hạ tắc loạn sao, bà nói ta đều là giống người mới như vậy- Vậy tiểu nam hài tức giận nói.

__ Bậy bạ! Ta trước đây nào có giống người bướng bỉnh như thế? Ta so với người từ nhỏ đã có thể đem việc tro ngoài Ma đô quan tâm đâu vào đấy, nhìn lại người bây giờ đi, trừ bỏ chơi người còn có thể làm gì? Mẹ người chỉ biết nói bừa, đừng nghe nà- Nam nhân ý đồ đem tiểu hài tử theo trên đùi búng ra, nhưng tiểu hài tử này giống như là dính ở hán trên đùi, lời thế nào cũng ko kéo xuống được.

Vậy tiểu nam hài đột nhiên hét lớn- Mẹ, mẹ! Lão ba dám nói người nói bậy.

Vậy cao đại nam nhân nhất thời thân hình cứng đờ, liền vội quay đầu về phía sau, chỉ thấy ngoài trừ ko khí thì cái gì cũng ko có. Chính là vào một cái ngày người công phu, vậy tiểu nam hài đã nhanh như chớp chạy thoát ra ngoài. Vậy nam nhân nghiêng răng nghiêng lợi nói- Thật sự là dạy hư người- Sau khi nói xong, liền nhận mệnh trở về. Nếu công tác lay chuyển ko được nhi tử, liền chỉ có thể đi trấn an là đó nữ nhân chỉ biết khóc sụt sùi cộng thêm chút tâm thần.

Mà lúc này, tro Ma đô đối với Ma vương lời đồn đãi sớm đã ko còn là sợ vợ, mà là nói Ma hậu vừa nhậm chức của Ma đô là 1 vị đầy bản lĩnh. Ma hậu ko chỉ cam tâm tình nguyện giúp hán sinh ra tiểu ma vương, còn chăm sóc hán cùng nhau quản lý Ma đô. Ma hậu là người thân thiết, cho nữ nhân tro Ma đô rất nhiều dày rộng phúc lợi, khiến càng ngày càng nhiều người nguyện ý chấp nhận là đó ma quý. Mà Ma vương cũng bắt đầu sáng tác Ma đô biên niên ký sử, ghi chép 1 vài sự kiện trọng yếu tro Ma đô, còn phát triển mở rộng văn tự lớn nhất của Ma đô. Mà chuyện cuộc sống gia đình Ma vương có phần hỗn loạn, đã ko còn là đề tài mấy đại gia quan tâm.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ma-do>